This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

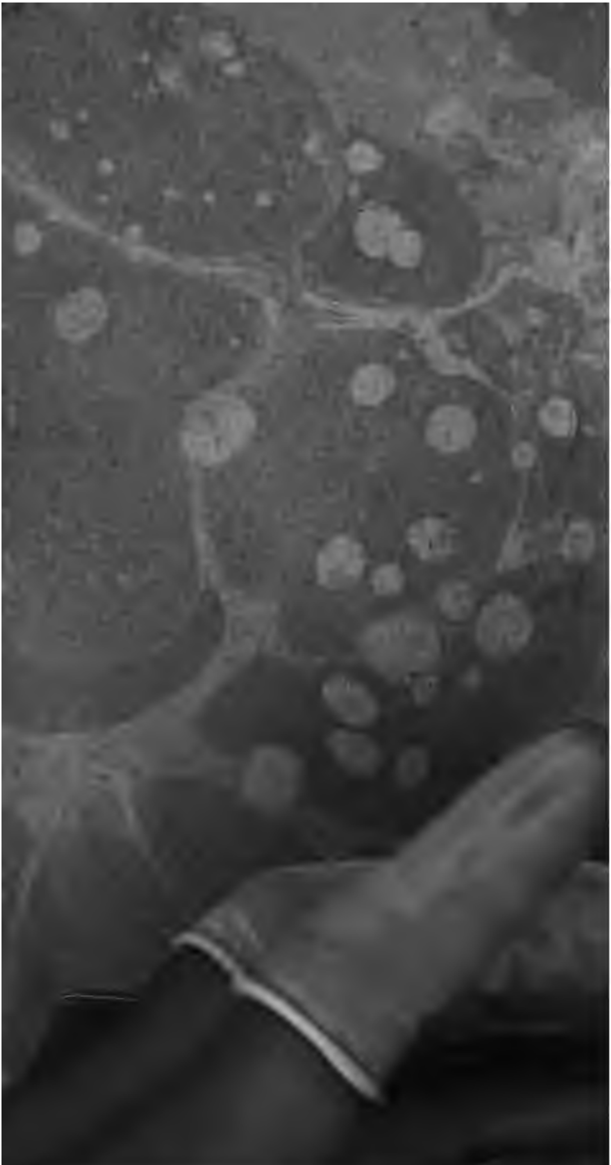
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

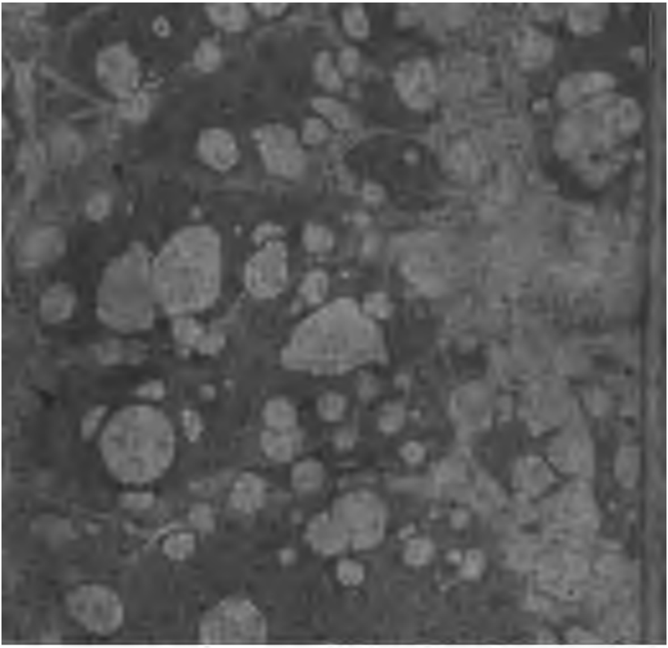
We also ask that you:

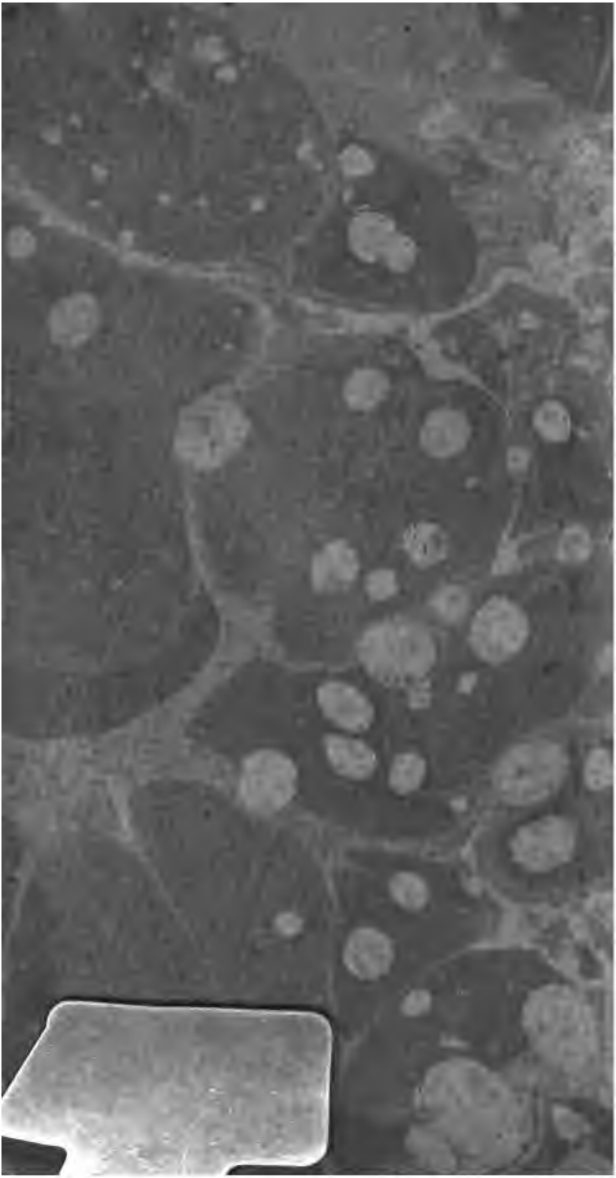
+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

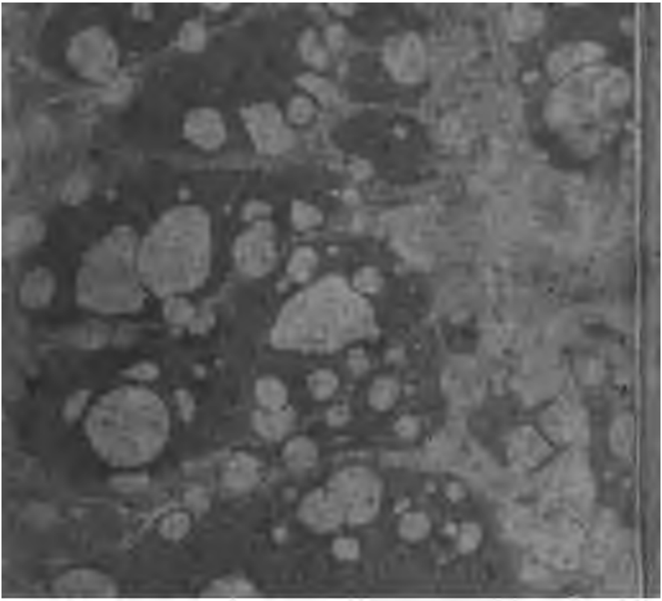
About Google Book Search

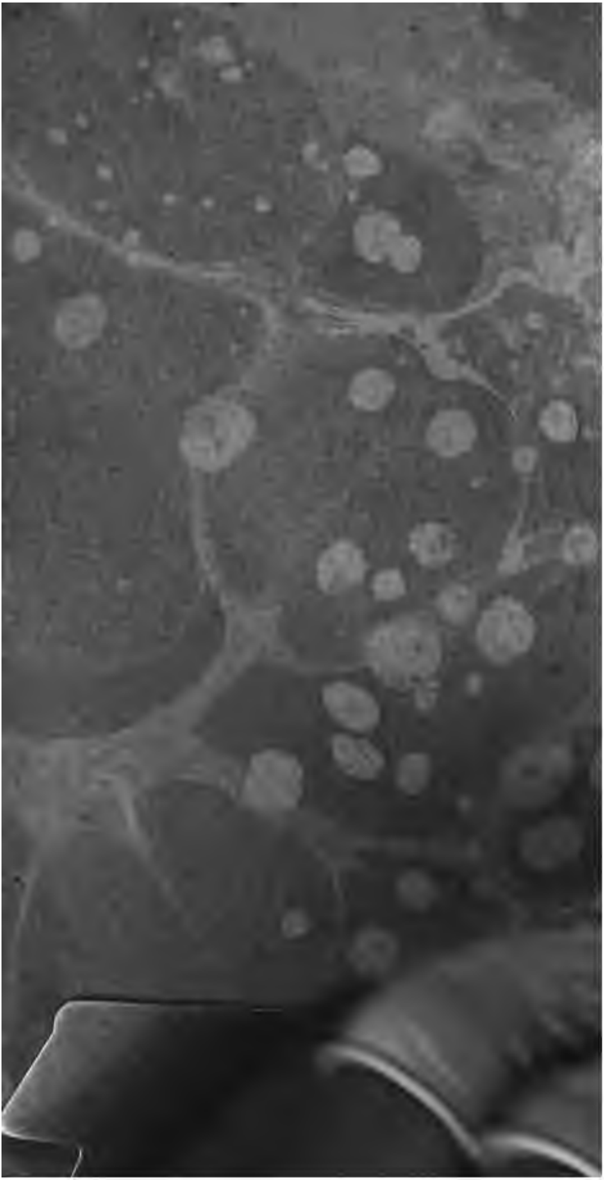
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

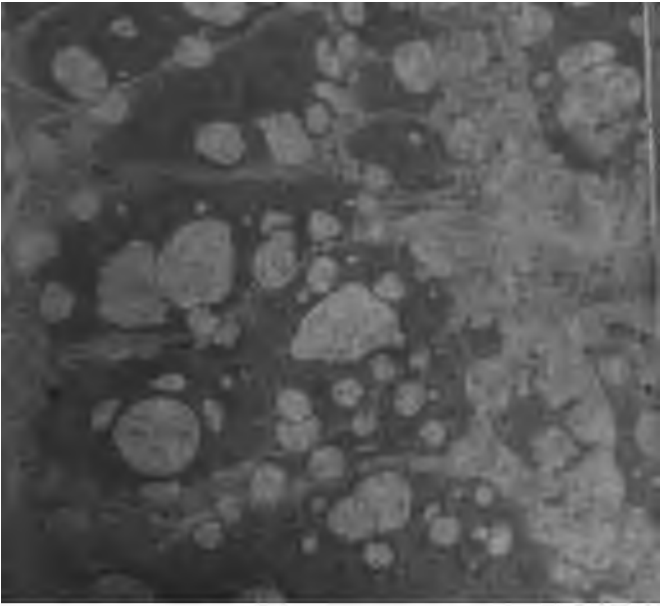

13241. f. 64

BREVIARIUM

LODOVENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patri, D. D. JOANNIS-FELICIS-HENRICI DE FUMEL, Epiſcopi-Domini-Comitis Lodovenſis & Montisbruni, auctoritate: ac venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu editum.

PARS ÆSTIVA.

Venit X. libr. non compactum.

PARISIIS.

Apud BIBLIOPOLAS uſuum Pariſienſium, ac Lodovenſium.

M. DCC. LXXV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

[illegible] IOTHE [illegible]

COR CHRISTI
Accende me

JOANNES-FELIX-HENRICUS
DE FUMEL,

MISERATIONE DIVINA, ſanctæ Sedis Apoſtolicæ gratiâ, Epiſcopus-Dominus-Comes Lodovenſis, & Montisbruni, Regi à ſanctioribus Conſiliis.

CLERO LODOVENSI

Salutem & Benedictionem in Chriſto Jeſu.

EN tandem prodit redivivum, Fratres chariſſimi, quod diutiſſimè penè ignotum jacuerat Lodovenſe Brevia-

rium. Unicum hujus extat exemplar, quod cum Breviario Pariſienſi ſi conferatur, tanta inter utrumque elucet convenientia, ut ſuum precandi modum, ſuoſque ritus Eccleſia Pariſienſis ab hac noſtra mutuaſſe videatur. Eadem rerum diſpoſitio: Orationum delectus idem: pares Cærimoniæ: Officiorum ordo non diſſimilis.

Igitur, Fratres chariſſimi, quod noſtrum eſt vobis offerimus, non quod alienum uſurpamus. Paternæ hæreditatis poſſeſſio vobis ineunda proponitur, quam gregi noſtro vindicare, quin & muneris noſtri, & veſtri juris ſit, apud quemquam certò non dubium. Fatemur tamen, & libentiſſimè fatemur, Breviarium Romanum, quo ab ineunte ſaltem ſeculo decimo ſeptimo noſtra hæc uſa eſt Eccleſia, ob debitam Eccleſiæ Romanæ, omnium Eccleſiarum matri & magiſtræ, reverentiam, retinere nobis ſemper cordi fuerat. Hoc animo ducti, Proprium Sanctorum hujus Diœceſis nu-

limus, in quo quidquid in
io Romano deſiderabatur, ut
m reperiretis, & ad manum
ujuſque veſtrûm eſſet, accuratè
tum eſt.

ıd mutanda conſilia nos indu-
Breviarii noſtri inſperata recu-
, primævæ hujus Eccleſiæ noſ-
itus honos, & vota veſtra ad
c de re ſæpè ſæpiùs emiſſa.
accedit, tum Breviarii, tum
s Romani multò rarior facta
itio, ex eo præſertim tempore
lliæ noſtræ Eccleſiarum pars
a ſuum proprium orandi &
di ritum repetiit, vel peregri-
loptavit.

tis ergo, Fratres chariſſimi,
vitatis amore, quod abſit, ſed
jorem Dei gloriam, ſupremi
is cultûs zelo, veſtræ utilita-
itu, & ut deſideriis veſtris fiat
ad mores & ſacros ritus pater-
s revocamus.

lete igitur, Fratres Chariſſimi,

ut dum Sanctorum illorum, quos Lodovenſis Eccleſia ſponſa noſtra, veſtra autem mater, per retroacta ſecula peperit ac enutrivit, ex ore veſtro verba & facta produntur, par charitatis & pietatis ardor in cordibus accendatur. Hîc ſcopus noſter, quem,
Zach. 12. *ut nobiſcum aſſequamini*, ſpiritum
10. Rom. 15. precum unanimes, uno ore ab eo
6. Jac. 1. qui dat omnibus affluenter, *enixè effla-*
5. Pſ. 118 *gitemus*. Aperite os veſtrum, & illum
Rom. 8. 26. attrahite, qui gemitibus inenarrabilibus pro nobis poſtulat, & impetrat. *Conatus veſtros mirificè juvabunt ſuperna illa Cantica quæ divino igne ſuccenſus David Propheta eructavit Regi Domino. In Pſalmorum recitatione ſemper fuit officii ſumma; quos ita diſpoſitos hîc habetis, ut, & ſui ſingulis cujuſque hebdomadæ diebus, imò & ſingulis cujuſque diei Horis addicti ſint Pſalmi, & omnes ferè ſemper intrà unius hebdomadæ ſpatium perlegantur. Ne prolixitate nimiâ hebetetur in orando mentis ad Deum intentio, ſanxerat olim Pro-*

vinciæ *Narbonenſis Concilium, ut per majores Pſalmos pauſationes fierent, & per quamcumque pauſationem Gloria Trinitatis Domino decantaretur. Hoc attentum & ſervatum. Hymnis, Orationibus, & nonnullis Lectionibus exceptis, ſingulæ Officii partes è Scriptura ſacra ſunt depromptæ.* Quæcumque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrinam ſcripta ſunt. Hæc meditari, in his eſſe, *ſi omni Chriſtiano neceſſarium, ſanè multò magis iis qui* homines Dei *appellantur, quibuſque* credita ſunt eloquia Dei. Quæ in his ſunt difficilia intellectu, ſecundùm datam ſibi ſapientiam interpretati ſunt ſancti *Eccleſiæ Doctores, ex quorum Sermonibus & Homiliis ea potiſſimùm loca ſelecta ſunt, quæ ad veram myſteriorum intelligentiam, morumque inſtitutionem magìs conducerent.*

8. Conc. Narbon. ann. 689. can. 2.

Rom. 5. 4.

1. Tim. 4. 15.

Ibid. 6. 11.

Rom. 3. 2.

2. Petr. 3. 16. 15.

Cæterùm, non doctas fabulas ſecuti, notam facimus vobis *vitam & virtutes Sanctorum. Quidquid de illis, & eorum geſtis prædicatum eſt, maximâ diligentiâ cautum ut id, inconcuſſis*

2. Petr. 1. 16.

1.3241. f. 64

animi ſignificatione & lætitiâ perſonant, ea diebus Paſchalibus recitantur.

Reddita eſt ſua diei Dominicæ prærogativa, ut nempè Feſta quælibet excludat, niſi quæ principem in Eccleſiâ honoris ac celebritatis gradum obtinent. Id jam à nobis aliquot abhinc annis fuerat ſancitum.

Secundùm veterem Eccleſiæ morem, Natales Martyrum aliorumve ſanctorum per Quadrageſimam cenſuimus non debere celebrari; ſi excipiatis Feſtum Matthiæ Apoſtoli, & ea Feſta in quibus ab opere ſervili abſtinetur.

Nihil profectò Clericis utilius, nec ipſis Eccleſiaſticâ auctoritate ſeverius injunctum, quàm ut ſacros Canones aſſiduè legant. Hinc eſt quod ritum juxta quem quotidie in Officio Primæ leguntur, libentiſſimè adoptavimus. Ita enim fiet ut oculis ac manibus obviæ ſint regulæ ſacræ, quarum

notitia maximè intereſt, quaſque alibi inveſtigare eſſet operoſum.

Quòcircà, de venerabilium Fratrum noſtrorum Eccleſiæ noſtræ Canonicorum conſilio, Omnibus noſtræ Diœceſeos Eccleſiis, Monaſteriis, Communitatibus, Ordinibus, nec non omnibus Clericis, qui ad illud tenentur, mandamus & præcipimus; ut hocce Breviario noſtro, à nobis, ut ſequitur, digeſto & concinnato, nec alio quolibet in poſterum utantur, diſtrictè inhibentes ne aliud quodquam, ſive privatim, ſive publicè recitare præſumant.

Faxit Deus, Fratres chariſſimi,
Matth. 15. 18. *ut dum ipſum* labiis honoratis, cor veſtrum non longè ſit ab illo quem in
Joan. 4. 24. ſpiritu & veritate oportet adorare, addantur vobis *qui viçe Angelorum fun-*
Apoc. 8. 3. *gimini*, incenſa multa, orationes, *ſcilicet fidelium*, ut adoleatis ea ante
Deut. 32. 43. altare Domini, & ſic fiat propitius terræ populi ſui. *Cùm autem vobis*
Hebr. 13. *impoſitum munus explebitis*, mementote Præpoſiti veſtri, memoriam noſ-

tri facientes ſemper in orationibus veſtris, ut Deus Domini noſtri Jeſu Chriſti Pater det nobis ſpiritum ſapientiæ ad paſcendum gregem in quo poſuit nos, *& tandem vobiſcum* percipiamus immarceſcibilem gloriæ coronam. Eph. 1. 1. Petr. 5. 4.

Datum Lodovæ in Palatio noſtro Epiſcopali, quinto Kalendas Novembris anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptuageſimi-quarti.

† JOAN-FELIX-HENRICUS DE FUMEL, Epiſc. Lodovenſis.

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Epiſcopi & Comitis Lodovenſis.

ST AMOUR, Secretarius.

TABULA TEMPORARIA.

Anni Dom.	*Aureus Numerus*	*Epactæ*	*Indictio.*	*Littera Domin.*	*Dom poſt Epiphan.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.* Simplex.
1775	9	xxviij	8	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij	13	b A	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	xxx	4	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj	10	A g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j	15	A	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1803	18	vij	6	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1804	19	xviij	7	A g	3	29 Jan.	15 Febr.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1806	2	xj	9	e	2 †	2 Febr.	19 Febr.
1807	3	xxij	10	d	2 †	25 Jan.	11 Febr.
1808	4	iij	11	c b	5 †	14 Febr.	2 Mart.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	*PASCHA* Annuale.	*Aſcenſio Domini.* Sol. maj	*Pentecoſt.* Annuale.	*Feſt. Corp. Chriſti.* Sol. maj.	*Dom. poſt Pent.*	*Domin. i. Adv.*
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23†	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1803	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1804	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1805	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec.
1806	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Nov.
1807	29 Mart.	7 Maii.	17 Maii.	28 Maii.	27	29 Nov.
1808	17 April.	26 Maii.	5 Junii.	16 Junii.	24	27 Nov.

Ubicumque reperitur nota hæc † juxta numerum Dominicarum quæ Epiphaniam inter & Septuageſimam occurrunt in præcedenti Tabella temporaria, deſignat Officium Dominicæ cujuſdam anticipandum in Sabbatum, aut aliquam Feriam præcedentem, prout habetur fuſiùs, Part. I. Cap. VI. n. 16. Rubricarum generalium.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : an. *ſignificat anno :* c. an. *circa annum :* ſ. *ſeculo :* c. med. ſ. *circa medium ſeculi :* c. fin. ſ. *circa finem ſeculi. Quibus nihil apponitur, tempus eorum mortis planè incertum.*

Feſta quæ majoribus notantur caracteribus, feriantur apud populum.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii magni, Cæſarienſis in Cappadocia Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, *Semiduplex* : obiit 1. Januarii, an. 379.
xxviij.	c	iij	3	Genovefæ, Virginis, *Semiduplex* : an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, *ſine jejunio*, *Simplex* : cum *commem.* S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ prope Antiochiam : c. an. 460.
xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI*, Solemne-majus.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxiij	A	vj	8	De Octava Epiphaniæ, *Semid.* cum *comm.* SS. Juliani & Baſiliſſæ, Mart. IV. ſ.
xxij	b	v	9	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ, *Semid.* cum *comm.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaïdis : c. an. 341.

Cycl. Ep.	L. D	Dies Menſis.		JANUARIUS.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ, *Semid.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Domini, *Duplex-majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris, (è 13.) *Duplex-minus* : c. an. 368. cum *commem.* S. Felicis, Presb. Nolani : c. an. 265.
xvj	A	xviij	15	Sulpitii, Bituricenſis Epiſcopi, (è 17.) *Semidup.* an. 644. cum. *commem.* S. Mauri, Glannofolienſis Abbatis, c. finem vi. ſ. *Tranſl. hâc die.*
xv	b	xvij	16	
xiv	c	xvj	17	Antonii, Abbatis Ægyptii, *Semiduplex* : an. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedra S. Petri Apoſtoli, quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ ſedit, *Semiduplex.*
				Prima Septuageſima.
xij	e	xiv	19	
xj	f	xiij	20	Sebaſtiani, Martyris, *Dupl. minus* : c. an. 288. cum. *com.* S. Fabiani, Papæ & Mart. an. 250.
x	g	xij	21	Agnetis, Virginis & Martyris, *Semid.* an. 303. *vel.* 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi & Martyris, *Semiduplex* : an. 303. *vel.* 304.
viij	b	x	23	
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſc. & Martyris, *Simplex* : 1. ſec.
vj	d	viij	25	Converſio ſancti Pauli, Apoſtoli, *Duplex-majus* : an. *quibuſdam* 30. *vel.* 31. *aliis* 34. *vel.* 35.
v	e	vij	26	
iv	f	vj	27	
iij	g	v	28	Fructuoſi, Epiſcopi Tarraconenſis & Martyris, & Sociorum ejus Martyrum, *Semid.* c. an. 257.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (è 28. Dec.) *Semid.* an 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Francorum Reginæ, Viduæ, *Semid.* c. an. 680.
*	c	Prid.	31	
				FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiochiæ Epiſcopi, & Martyris, (è 20. Dec.) *Semiduplex*: an. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS*, Solem. maj.
xxvij	f	iij	3	Blaſii, Sebaſt. Epiſcopi & Martyris, *Simplex*: c. an. 316. *Prima dies Cinerum.*
25. xxvj	g	Prid.	4	
xxv xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Virginis Catanenſis, Mart. *Simplex*: an. 251.
xxiij	b	viij	6	
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Stephani Grandimontenſis, Monachi, *Semiduplex*: an. 1124.
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	Scholaſticæ, Caſſinenſis Virginis, *Simplex*: c. an. 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianenſis Abbatis, *Simplex*: an. 821.
xvij	A	Prid.	12	Vigilia ſancti Fulcranni, *Simp.*
xvj	b	Idib.	13	*FULCRANNI, LODOVENSIS EPISCOPI, ECCLESIÆ CATHEDRALIS, ET DIŒCESIS PATRONI.* Annuale: an. 1006.
xv	c	xvj	14	De Octava S. Fulcranni, *Semid.*
xiv	d	xv	15	De Octava, *Semiduplex.*
xiij	e	xiv	16	De Octava, *Semiduplex.*
xij	f	xiij	17	De Octava, *Semiduplex.*
xj	g	xij	18	De Octava, *Semiduplex*: cum. *commem.* S. Simeonis, Hieroſolym. Epiſcopi & Martyris: an. 107.
x	A	xj	19	De Octava, *Semiduplex.*

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
ix	b	x	20	Octava ſancti Fulcranni, *Duplex majus.*
viij	c	ix	21	*Ultima Septuageſima.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anns biſſextili.*
v	f	vj	24	} Matthiæ, Ap. *Dup. maj.* 1. ſ.
iv	g	v	25	} *In anno biſſextili.*
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno biſſextili Februarius eſt dierum 29. & Feſtum S. Matthiæ celebratur 25. Februarii, & bis dicitur: *ſexto Calendas*, id eſt, 24. & 25. Littera verò Dominicalis quæ aſſumpta fuit in menſe Januario, mutatur in præcedentem; ut, ſi in menſe Januario Littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ eſt g; & ſic de aliis.

Feriâ vj. poſt Cineres fit Officium de Quinque Plagis Chriſti. *Duplex minus.*

				MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavenſis Epiſc. *Simplex*: an. 550
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Martyrum, *com. c, an. 204.*
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paſchale.*
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MARTIUS.
				Ultima dies Cinerum.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolymitani Epiſc. & Mart. *comm.* an. 250.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
				Primum Paſcha.
ix	d	xj	22	
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO DOMINICA*, Solemne-majus.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	[De Octava Annuntiationis, *Semiduplex*, ſi Paſcha occurrerit die 22. Martii.]

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis fit Officium de Compaſſione beatæ Mariæ Virginis, *Duplex-minus.*

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		APRILIS.
xxix	g	Cal.	1	Octava Annuntiationis, [modò Paſcha occurrat 22. *vel* 23. Martii.] *Duplex-majus.*
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtitutoris Ord. Minim. *Semid.* an. 1507.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		APRILIS.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Dupl. min.* an. 397.
xxv xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paſchale.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joſeph, ſponſi B. Mariæ Virginis, (è 19. Mart.) *Duplex-maj.* I. ſ.
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. *comm.* c. an 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Ev. *Dupl. maj.* c. an. 68. *Ultimum Paſcha.*
iij	d	vj	26	Cleti ſeu Anacleti, Papæ & Martyris, *commem.* c. an. 91.
j	e	v	27	Polycarpi, Smyrn. Epiſc. & Mart. (è 26. Mart.) *Semid.* an. 169.
j	f	iv	28	Aphrodiſii, Biterrenſis Epiſcopi & Mart. *commem.* III. ſ.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, (è 1.) *Semiduplex*: V. *vel.* VI. ſ.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonenſis Epiſc. & Mart. *commem.* III. ſ.

¶ Dominicâ ſecundâ poſt Paſcha, celebratur Feſtum Tranſlationis Reliquiarum SANCTI GENESII, Martyris, & Eccleſiæ ac Diœceſis Lodovenſis Patroni, *Solemne-minus*: c. an. 1145. & an. 1754.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MAIUS.
xxviij	b	Cal.	1	Philippi * & Jacobi ** (Alphæi) Ap. *Dupl. maj.* * *poſt* an. 81. ** an. 62.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alexandr. Epiſc. & Eccl. Doct. *Semiduplex* : an. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio ſanctæ Crucis, *Duplex-maj.* an. 326. (In Cathedrali *Solemne-minus.*)
25. xxv	e	iv	4	Monicæ, Viduæ, *comm.* an. 387.
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſt. & Evang. ante Portam Latinam, *Semid.* an. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinopolitani Epiſcop. & Eccleſ. Doct. *Semid.* an. 391. *Prima Pentecoſte.*
xix	d	vj	10	
xviij	e	v	11	Pontii, Martyris, *Semiduplex* : c. an. 258. cum. *commem.* S. Mamerti, Viennenſis Epiſc. poſt an. 475.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abb. *comm.* an. 348. *vel.* 349.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	¶ Feriâ quintâ ante Aſcenſio-
xij	d	xvj	17	nem Domini celebratur Feſtum
xj	e	xv	18	Elevationis & Tranſlationis Corporis SANCTI FULCRANNI, Lodovenſis Epiſcopi, *Solemne-maj.* an. 1198.
x	f	xiv	19	Yvonis, Presb. *Semid.* an. 1303.
ix	g	xiij	20	Baudilii, Nemauſenſis Mart. *Semiduplex* : c. med. III. ſec.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Franciſci Regis Presb. (è 31 Dec.) *Semid.* an. 1640.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		MAIUS.
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Gellonenſis Monachi, *Semiduplex* : an. 812.
*	b	iv	29	
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

¶ Dominicâ primâ poſt Pentecoſten, ſit Officium de SS. Trinitate, *Sslemne-minus*.

JUNIUS.

xxvij	e	Cal.	1	
25, xxvj	f	iv	2	Pothini, Lugdunenſis Epiſc. Blandinæ, Virg. & quadraginta quinque Martyrum, *Semidup.* an. 177. cum *com.* SS. Marcellini Presb. & Petri Exorciſtæ, Mart. an. 304.
xxv xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, *Semidup.* poſt an. 537.
xxiii	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	
xx	d	vij	7	
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſt. *Duplex-minus* : c. fin. 1. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	*Ultima Pentecoſte.*
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Martyrum, *Simplex* : 1. *vel.* 11. ſ.
vij	c	xij	20	¶ Feriâ ſextâ poſt Octavam

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
				Corporis Chriſti celebratur Fe[illegible] SACRATISSIMI CORDIS JES[illegible] *Solemne-majus.* Inſtitutum dovæ : c. an. 1752.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſcopi, *S[illegible] duplex* : an. 431. cum. *co[illegible]* S. Albani, Mart. c. an. 28[illegible]
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAP[illegible]TÆ, *Solemne-minus.*
ij	A	vij	25	
j	b	vj	26	Joannis & Pauli, Martyru[illegible] *Simplex* : c. an. 363.
*	c	v	27	
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugd. Ep. & Eccl. Doct[illegible] Soc. Mart. *Dupl. min.* c. an. 2[illegible] cum *comm.* Vigiliæ SS. Pet[illegible] Pauli, Apoſt. *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	PETRI & PAULI, APOSTOLOR[illegible] *Solemne-minus* : c. an. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Ap[illegible] *Duplex-minus.*
				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Martialis, Lemovicenſis E[illegible] (è 30 Junii) *Semid.* 111. [illegible]
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio beatæ Mariæ Virgi[illegible] *Duplex-majus.*
xxiv	b	v	3	
xxiij	c	iv	4	
xxij	d	iij	5	
xxj	e	Prid.	6	
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuarienſis Epiſcop[illegible] Mart. (è 29. Dec.) *Semidup.* 1170. *Tranſl. hâc die* : an. 12[illegible]
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, filiorum S. I[illegible] citatis, Mart. *Simp.* c. an. 1[illegible]

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		JULIUS.
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (è 21. Mart.) *Semid.* an. 343. *Tranſlatio hâc die* : c. an. 653.
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Semid.* an. 1274.
xij	g	Idib.	15	Henrici, Imperatoris, *Semiduplex* : an. 1024.
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Doct. (è 7 Martii,) *Dupl. min.* an. 1274. *Canoniſatio hâc die* : an 1333.
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presb. Miſſion. Inſtit. (è 27 Sept.) *Semiduplex* : an. 1660.
vij	e	xiij	20	Arſenii, Diaconi & Anachoretæ, (è 19.) *Simpl.* an. 445.
vj	f	xij	21	Victoris, Martyris, *Simplex* : c. an. 290.
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex-majus* : I. ſec.
iv	A	x	23	Apollinaris, Ravennenſis Epiſcopi & Mart. *Simplex* : I. *vel.* II. ſ.
iij	b	ix	24	
ii	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi) Apoſtoli, *Dup. maj.* an. 44. cum *com.* S. Chriſtophori, M. in Lycia : III. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, parentum beatæ Mariæ Virginis, *Duplex-min.*
*	e	vj	27	
xxix	f	v	28	Nazarii & Celſi, Martyrum, *Semidup.* I. *vel.* II. ſ.
xxviij	g	iv	29	
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presb. Inſtitut. Societ. Jeſu, (è 31.) *Semidup.* an. 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autiſſiodorenſis Epiſc. *Semiduplex* : an. 448.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
xxv xxiv	c	Cal.	1	Petri ad Vincula, (è 20. A *Duplex-minus*.
xxiij	d	iv	2	Felicis, Martyris Gerunden *Semiduplex* : c. an. 304.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis ſancti Steph Proto-Martyris, *Duplex-* an. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Inſtitut. (Fratrum Prædicat. (è 6.) *miduplex* : an. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Transfiguratio Domini, *Dup* *majus* : an. 28. *vel* 32. *commem.* ſancti Xyſti, Pap Mart. an. 258.
xviii	b	vij	7	Juſti & Paſtoris, Mart. (è *Semiduplex*. iv. ſ.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Diaconi & Marty *Duplex-majus* : an. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Virg. Clariſſarum Ab tiſſæ, (è 11.) *Simp.* an. 12
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Reginæ Franc Viduæ, *Simplex* : an. 587. *comm.* SS. Hyppolyti, Con diæ & Socior, Mart. an. 258
xj	b	xix	14	Vigilia *cum jejunio*.
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. M.* Annuale. 1. ſ.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci, apud Mon Peſſulanum, *Duplex-mini* cum *com.* Oct. Aſſumptioni
viij	e	xvj	17	De Octavâ, *Semiduplex*.
vij	f	xv	18	De Octavâ, *Semiduplex* : *commem.* S. Helenæ, Imp tricis : an. 328.
vj	g	xiv	19	De Octavâ, *Semiduplex* : *comm.* S. Ludovici, Epiſ Toloſani. c. finem XIII. ſ.
v	A	xiij	20	Bernardi, Claravall. Abbatis Eccl. Doct. *Duplex-minus* 1158. cum *comm.* Octavæ.

L. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
v	b	xij	21	De Octavâ ; *Semiduplex* : cum *comm.* S. Privati, Gabalorum Epiſc. & Mart. & S. Venuſti, Agathenſis Epiſc. & M. an. 263.
ij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. M. *Duplex-majus* : cum *commem.* S. Symphoriani, Mart. c. an. 179.
ij	d	x	23	
i	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſtoli, *Duplex-majus* : I. ſ. cum *commem.* Vigiliæ S. Geneſii.
*	f	viij	25	*GENESII, ARELATENSIS MARTYRIS, ECCLESIÆ & DIŒCESIS LODOVENSIS PATRONI,* Annuale III. ſ.
xix	g	vij	26	Ludovici IX. Regis Franciæ, *Duplex-majus* : an. 1270. cum *comm.* Octavæ S. Geneſii & S. Severi, Agathenſis Abbatis : c. an. 500.
viij	A	vj	27	Cæſarii, Arelatenſis Epiſcopi & Eccl. Doct. *Duplex-minus* : an. 542. cum *comm.* Octavæ.
xvij	b	v	28	Auguſtini, Hipponenſis Epiſcopi, & Eccl. Doctoris, *Duplex-min.* an. 430. cum *comm.* Octavæ.
xvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ, *Duplex-majus* : an. 28. *vel.* 32. cum *comm.* Octavæ.
xxv	d	iij	30	De Octavâ, *Semiduplex.*
xxiv	e	Prid.	31	De Octavâ, *Semiduplex.*

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	Octava ſancti Geneſii, Martyris, *Duplex-majus.*
xxij	g	iv	2	Lazari à Chriſto ſuſcitati, & SS. Mariæ & Marthæ ſororum, Chriſti hoſpitum, *Duplex-minus* : cum *com.* S. Antonini Martyris, Apamiarum Patroni : III. ſ.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ, & Eccl Doct. (è 12. Mart.) *Dup minus*: an. 604. *Ordinatio die*: an. 590.
xx	b	Prid.	4	Ægidii, Abbatis, (è 1.) *Sem. plex.* an. 547.
xix	c	Non.	5	Juliani, Brivatenſis, Marty (è 28. Aug.) *Semid.* an. 3c
xviij	d	viij	6	
xvij	e	vij	7	
xvj	f	vj	8	*NATIVITAS B. M. V.* Sol ne-majus.
xv	g	v	9	De Octava, *Semiduplex.*
xiv	A	iv	10	De Octava, *Semid. comm.* S. vii Albienſis Epiſ. c. an. 68
xiij	b	iij	11	}
xij	c	Prid.	12	} De Octava, *Semiduplex.*
xj	d	Idib.	13	}
x	e	xviij	14	Exaltatio ſanctæ Crucis: (In rante Conſtantino: an. ; *vel.* 327. Imperante Herac an. 629.) *Duplex-majus*: Cathedrali, *Solemne-minu* cum *comm.* de Octava ac Cornelii, Papæ & M. an. 2
ix	f	xvij	15	Octava Nativitatis B. M. V. *plex-minus.*
viij	g	xvj	16	Cypriani, Carthaginenſis Ep Eccleſ. Doctor. & Mart. *S duplex*: an. 258. cum *co* S. Camellæ, Virg. & M c. finem vi. ſ.
vij	A	xv	17	Joannis Chriſoſtomi, Conſta nopolitani Epiſc. & Eccl. D (è 14.) *Semidup.* an. 407.
vj	b	xiv	18	Pontii Larazari, Solitarii, *S duplex.* c. an. 1150. *comm.* ſancti Ferreoli, M c. an. 304.
v	c	xiij	19	
iv	d	xij	20	
iij	e	xj	21	Matthæi, Apoſt. & Evang. *maj.* 1. ſ. *cum.* com. S. Caſt Aptenſis Epiſc. c. an. 400.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Semid.* an. 100.
xxviij	f	viij	24	Chriſogoni, Martyris, *Simplex*: an. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. & Mart. *Simpl.* iv. ſ.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Simpl.* c. an. 78.
xxv xxiv	b	v	27	Vitalis & Agricolæ, Mart. *Simpl.* c. an. 304. *Prima ſedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Toloſani Epiſcopi & Mart. *Sem.* c. an. 258. *vel.* 275.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apoſtoli, *Dupl. maj.* i. ſ. (in Cathedrali, *Sol. min.*)

				DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomenſis Epiſç. (è 30. Nov.) *Simpl.* an. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Presb. *Semid.* an. 1552. *Ultima ſedes Adventûs.*
xviij	A	iij	3	
xvij	b	Prid.	4	
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis Epiſç. *Semid.* c. an. 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. M. V. *Sol. min.*
xij	g	v	9	Leocadiæ, Virg. & Mart. *com.* c. an. 288.
xj	A	iv	10	Eulaliæ, Emeritenſ. Virg. & Mart. *comm.* c. an. 288.
x	b	iij	11	Pauli, primi Narbonenſis Epiſc. *Dupl. min.* iii. ſ. cum *com.* S. Damaſi, Papæ, an. 384.
ix	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	*Luciæ, Virginis & Mart. com. an. 304.*

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
xxj	b	vj	2	
xx	c	v	3	Dionyſii Areopagitæ, primi Athenarum Epiſc. & Mart. *Simpl.* an. 95.
xix	d	iv	4	Franciſci, Aſſiſinatis in Umbriâ, Ordinis Fratrum Minorum Inſtitutoris, *Semid.* an. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Inſtitutoris Ordinis Carthuſianorum, *Semiduplex*: an. 1101. cum *comm.* S. Fidis, Virginis & Mart. c. an. 287. *vel.* 290. ¶ Septimâ die intrà Octavam Dedicationis Eccleſiæ Cathedralis celebratur ANNIVERSARIUM CONSECRATIONIS ALTARIS MAJORIS EJUSDEM ECCLESIÆ, *Solemne-minus.* ¶ Dominicâ quæ proximè ſequitur Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ, celebratur Feſtum Roſarii B. M. V *Duplex-majus.* Inſtit. Lodovæ: an 1613. cum *com.* Octavæ Dedicationis.
xvj	g	Non.	7	
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionyſii, primi Pariſiorum Epiſcopi, Ruſtici Presb. & Eleutherii Diaconi, Martyrum, *Semidup.* an. 275. *vel.* 286.
xiij	c	vj	10	
xij	d	v	11	Firmini, Ucetienſis Epiſcopi, *Simpl.* an. 553.
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacenſis, *Semiduplex*: an. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Virg. Inſtauratricis Ordinis Carmelitarum, *Semidupl.* an. 1582. cum. *comm.* S. Bertrandi Convennarum Epiſcopi: an. 1126.

yd. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evangeliſtæ, *Dup. min.* 1. ſec.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Urſulæ & Sociarum, Virg. & Mart. *Semidup.* an. 450. cum. *comm.* S. Hilarionis, Abbatis: an. 371.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	
xxix	c	ix	24	
xviij	d	viij	25	Criſpini & Criſpiniani, Fratrum, Martyrum, *Simp.* an. 288.
xvij	e	vij	26	Ruſtici, Narbonenſis Epiſcopi, *Semidup.* an. 461.
xvj	f	vj	27	
xxv.	g	v	28	Simonis & Judæ, Apoſtolorum, *Dup. maj.* 1. ſec.
xiv	A	iv	29	
xiij	b	iij	30	
				¶ Dominicâ quæ proximè antecedit Feſtum omnium Sanctorum, celebratur Feſtum ſancti Flori, primi Lodovenſium Epiſcopi, *Solemne-minus* : anno incerto, ſed non certè ante finem 111. ſ.
xij	c	Prid.	31	Vigilia *cum jejunio* : cum *com.* S. Quintini, Mart. c. an. 267.

NOVEMBER.

xj	d	Cal.	1	OMNIUM SANCTORUM, Solemne-maj. Inſtit. c. an. 835.
xx	e	iv	2	Commemoratio omnium Fidelium defunctorum, *Duplex-majus* : inſtituta an. 998. (*commem.* Octavæ omnium Sanctorum, ſi *ſit Dominica.*)

Cycl. Ep	L. D.	Dies Menſis		NOVEMBER
xix	f	iij	3	De Octava omnium Sanct *Semidup.* cum *comm.* SS. chii & Socior. Mart. (è
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediol Epiſcopi Cardinalis, (*Dupl. min.* an. 1584. *comm.* omnium Sanctor Amantii, Ruthen. Ep. v
xvij	A	Non.	5	De Octava omnium SS. *Se* cum *comm.* S. Geraldi, renſis Epiſc. an. 1123.
xvj	b	viij	6	De Octava omnium SS. cum S. Papuli, Presb. & M. 1.) 111. ſ.
xv	c	vij	7	De Octava omnium SS. *S*
xiv	d	vj	8	Octava omnium SS. & Ve SS. Reliquiarum, *Dup*
xiij	e	v	9	Thyberii, Modeſti & Flo Agathenſium Mart. *Sem.*
xij	f	iv	10	Georgii, Lodovenſis Ep *Dupl. maj.* c. an. 88 *comm.* S. Martini, P Mart. an. 655.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Ep *Dupl. maj.* an. 379.
x	A	Prid.	12	Leonis Magni, Papæ & Doctor. *Semid.* c. an. 4 462. cum *com.* S. Ruf nionenſ. Epiſc. 111. ſ.
ix	b	Idib.	13	Brictii, Turon. Ep. *Simp.*
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	Eucherii, Lugdunenſis E *Simpl.* c. an. 444.
v	f	xv	17	
iv	g	xiv	18	
iij	X	xiij	19	Elizabeth, Viduæ, *S* an. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præſentatio B. M. V. *Du* cum *comm.* S. Columba batis : an. 615.
*	d	x	22	Cæciliæ, Virg. & Mart. 11. *vel.* 111. ſ.

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Semid.* an. 100.
xxviij	f	viij	24	Chriſogoni, Martyris, *Simplex*: an. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. & Mart. *Simpl.* iv. ſ.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Simpl.* c. an. 78.
xxv xxiv	b	v	27	Vitalis & Agricolæ, Mart. *Simpl.* c. an. 304. *Prima ſedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Saturnini, Toloſani Epiſcopi & Mart. *Sem.* c. an. 258. *vel.* 275.
xxj	e	Prid.	30	Andreæ, Apoſtoli, *Dupl. maj.* i. ſ. (in Cathedrali, *Sol. min.*)
				DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomenſis Epiſc. (è 30. Nov.) *Simpl.* an. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Presb. *Semid.* an. 1552. *Ultima ſedes Adventûs.*
xviij	A	iij	3	
xvij	b	Prid.	4	
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Myrenſis Epiſc. *Semid.* c. an. 320.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. M. V. *Sol. min.*
xij	g	v	9	Leocadiæ, Virg. & Mart. *com.* c. an. 288.
xj	A	iv	10	Eulaliæ, Emeritenſ. Virg. & Mart. *comm.* c. an. 288.
x	b	iij	11	Pauli, primi Narbonenſis Epiſc. *Dupl. min.* iii. ſ. cum *com.* S. Damaſi, Papæ, an. 384.
ix.	c	Prid.	12	
viij	d	Idib.	13	*Luciæ, Virginis & Mart. com. an. 304.*

Cycl. Ep.	L. D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
vij	e	xix	14	Joannæ-Franciſcæ Fremiot Chantal, Ordinis Sanct nialium Viſitationis S. M Fundatricis, *Sem.* an 1641
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	Thomæ, Apoſt. *Dup. Maj.*
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATALE DOMINI, Annuale
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, PROTO-MARTYR *Sol. min.* an. 33. cum c Octavæ Natalis Domini.
xxiv	d	vj	27	Joannis, Apoſtoli & Evang. *D maj.* an. 100. *vel.* 104. *com.* Octavæ Natalis Domi
xxiij	e	v	28	Innocentium, Mart. *Dupl. m* 1. ſ. cum. *com.* Octavæ Nat Domini.
xxij	f	iv	29	De Octava Natalis Domini.
xxj	g	iij	30	Officium Dominicæ intrà Octav Natalis Domini, *Semidupl.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natalis Domini, c *com.* S. Silveſtri, Papæ, 335. ac ſanctæ Columb Virg. & M. an. 258. *vel.* 2

* Hæc Epacta 19. nunquam in uſu, niſi quando eodem an concurrit cum aureo Numero xi

Feſta Patronorum Eccleſiar Parochialium celebrantur Dor nicâ proximiori diei in quam cidunt, præterquàm in Urbe L dovâ, & in Urbe Claromonta ubi coluntur propriâ die.

PSALTERIUM DISPOSITUM PER HEBDOMADAM.

PARS ÆSTIVA.

DOMINICA,

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò :

Pater noſter, qui es in cœlis, ſanctificétur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat voluntas tua ſicut in cœlo & in terra : panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie : & dimitte nobis debita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris : & ne nos indúcas in tentatiónem ; ſed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc & in hora mortis noſtræ. Amen.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ : Et in Jeſum Chriſtum Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum : qui conceptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine : paſſus ſub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus : deſcendit ad ínferos : tértiâ die reſurrexit à mórtuis : aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deinde altâ voce dicitur :

Domine, lábia mea apéries ; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

℣. Deus, in adjutórium meum intende : ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto : Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſǽcula ſæculórum. Amen. Allelúia.

Sic dicitur Allelúia *etiam ad alias Horas.*

Invit. Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Pſalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Dóminum qui fecit nos, * Veníte, adorémus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

* Veníte, adorémus.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

* Veníte, adorémus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecundùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

* Veníte, adorémus.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, Si introíbunt in réquiem meam.

* Veníte, adorémus.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſem
& in ſecula ſeculórum. A

Repet. Dóminum qui
nos, * Veníte, adorému

Hymnus.

DIe diérum princip
Lux è tenébris érut
Chriſtus ſepulchri cárcere
Lux vera mundi, pródii

Et mors, & horrendum
Vocem jubentis áudiunt:
Nos ſurdióres, ô pudor!
Deo pigébit óbſequi!

Umbris ſepulta dum
Natúra, lucis fílii
Surgámus, & noctem pi
Exerceámus cánticis.

Legem, Prophétas, &
Pſalmos calentes lúmine
Profána dum ſilent loca,
Divína templa pérſonent

Cœleſtis hæc vincat tu
Cordis ſopórem lánguid
Novíque mores éxprimam
Vitam reſurgentis novam

Hoc conſequémur, te
Fons caritátis, ô Deus,
Qui legis addis lítteræ
Vitæ datórem Spíritum.

Sit laus Patri, laus Fíli
Par ſit tibi laus, Spíritu
Afflante quo mentes ſac
Lucent & ardent ígnibu
Amen.

IN I. NOCTURN

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Aſteriſcus hic * notat*
diationem & pauſam.

Pſalmus 1.

BEátus vir qui non
in conſílio impiór
& in via peccató
non ſtetit, * & in cáth
peſtiléntiæ non ſedit;
Sed in lege Dómini vo

tas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum eſt ſecus decurſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

* Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

* *Hi verſus* Glória Patri. *&* Sicut erat. *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. f. Servíte Dómino.

Pſalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, nequando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite diſciplínam. *Pſ.* 2.

Ant. 8. G. Dicunt.

Pſalmus 3.

Domine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es; * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo millia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa, * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ: Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus; tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es. *Pſ.* 3.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; ℟. Et cuſtodívi legem tuam. *Pſ.* 118.

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur ſecretò: Pater noſter. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Lectiones cum Reſponſoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Díligam te.

Pſalmus 17.

Díligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protector meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi.

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exarſit: * carbónes ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit: * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus; * tenebróſa aqua in núbibus aeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt: * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum.

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Diviſio Pſalmi 17

MIſit de ſummo [Dóminus,] & accépit me; * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab his qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitúdinem : * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem manuum meárum retríbuet mihi;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo; * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea. *Pſ.* 17.

Ant. 7. a. Déxtera tua.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta : * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tanquam cervorum, * & ſuper excelſa ſtátuens me.

Qui docet manus meas ad prælium : * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea.

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua correxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtùs me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare : * cadent ſubtùs pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtùs me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret : * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delebo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi : * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me, * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine, * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes regis ejus, * & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Déxtera tua ſuſcépit me, Dómine; & diſciplína tua ipſa me docébit. *Pſ.* 17.

℣. Legem tuam, Dómine, non ſum oblítus; ℟. Médiâ nocte ſurgébam ad co[n]fitén]dum tibi. *Pſ.* 118.

Pater noſter.

IN III NOCTU[RNO.]

Ant. 2. D. In Deo.

Pſalmus 27.

AD te, Dómine [cla]mábo : Deus [meus,] ne síleas à me; [nequando] quando táceas à me, [&] [a]ſſimilábor deſcendéntibu[s in la]cum.

Exaudi, Dómine, [vocem] deprecatiónis meæ, d[um oro] ad te, * dum extollo [manus] meas ad templum ſ[anctum] tuum.

Ne ſimul trahas m[e cum] peccatóribus; * & cu[m ope]rántibus iniquitátem [ne per]das me.

Qui loquuntur pace[m cum] próximo ſuo; * mala [autem] in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm [ópera] eórum, * & ſecundù[m ne]quítiam adinventiónu[m ipso]rum.

Secundùm ópera m[anuum] eórum tríbue illis : * [redde] retributiónem eórum [ipſis.]

Quóniam non in[tellexe]runt ópera Dómini ; [& in] ópera mánuum ejus : [de]ſtrues illos, & non æ[dificábis] eos.

Benedictus Dómin[us :] quóniam exaudívit [vocem] deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor m[eus &] protector meus : * [in ipſo] ſperávit cor meum, [& ad]jútus ſum.

Et reflóruit caro [mea :] & ex voluntáte mea [confitébor] ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protector ſalvatió-num Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos uſque in ætérnum.

Ant. In Deo ſperávit cor meum, & adjútus ſum; & ex voluntáte mea confitébor ei. *Pſ.* 27.

Ant. 1. D. Pſállite.

Pſalmus 29.

Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me, * nec delectaſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inférno ánimam meam: * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitiſti decóri meo virtútem.

Avertiſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo, * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî: * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi: * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Pſállite Dómino, ſancti ejus, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus. *Pſ.* 29.

Ant. 5. a. Veníte.

Pſalmus 65.

Jubiláte Deo, omnis terra, pſalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo: Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in conſíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam, in flúmine pertranſíbunt pede: * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt: * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum; * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probáſti nos, Deus: * igne nos examináſti, ſicut examinátur argentum.

Induxiſti nos in láqueum, poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro: * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Tranſívimus per ignem & aquam; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis: * reddam tibi vota mea.

Quæ diſtinxérunt lábia mea, & locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta ófferam tibi cum incenſo aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exultávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ. *Pſ.* 65.

℣. Deum exquiſívi mánibus meis nocte, ℟. Et non ſum deceptus. *Pſ.* 76.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſo[illegible] dicitur:

TE Deum laudámus, [illegible] Dóminum confitému[illegible]

Te ætérnum Patrem * [illegible]nis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; [illegible]bi cœli & univerſæ Po[illegible]tes.

Tibi Chérubim & Sé[illegible]phim * inceſſábili voce p[illegible] clámant:

Sanctus,
Sanctus,
Sanctus,
Dóminus * Deus ſábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * immenſæ majeſtátis:

Venerándum tuum verum, * & únicum Fílium:

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

Tu Patris * ſempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámu-

tis ſúbveni, * quos pre-
ſánguine redemiſti.
ːernâ fac * cum Sanctis
ı glória numerári.
ɾum fac pópulum tuum,
ne, * & bénedic hære-
tuæ.
rege eos, * & extolle
ſque in æternum.
ſíngulos dies * benedí-
te;
ıudámus nomen tuum
lum, * & in ſéculum

áre, Dómine, die iſto *
cáto nos cuſtodíre.
ére noſtrî, Dómine, *
ː noſtrî.
niſericórdia tua, Dó-
ùper nos, * quemád-
ſperávimus in te.
Dómine, ſperávi; *
ıfundar in æternum.
:erd. Anima mea exul-
Dómino, ℟. Et de-
r ſuper ſalutári ſuo.

n continuò ſequantur
, hîc dicitur: Dóminus
n, ℟. Et cum ſpíritu
émus. *deinde Oratio*
, cum integra conclu-
t tunc ante Laudes di-
retò, Pater & Ave.
D LAUDES.
ıs, in adjutórium
eum intende: ℟. Dó-
ıd adjuvandum me feſ-
ſ. 69.
ia Patri, &c.
8. *G.* Deus.
Pſalmus 62.
ıus, Deus meus, *
d te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima
uàm multiplíciter tibi

caro mea * in terra deſerta, & ínvia, & inaquóſa.

Sic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárùm exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ.

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

Ant. Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo: ſitívit in te ánima mea.

Ant. 1. a. Exultent.

Pſalmus 69.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorſum, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi : Euge, Euge.]

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

Ant. Exultent & lætentur in te, qui díligunt ſalutáre tuum, Dómine.

Ant. 5. C. Servíte Dómino.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra : * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus : * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Ant. Servíte Dómino in lætítia : ſcitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus.

Ant. 4. E. Benedictus es.

Cant. trium pueror. Dan. 3.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino : * benedícite, cœli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, Dómino : * benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, ſol & luna, Dómino : * benedícite, ſtellæ cœli, Dómino.

Benedícite, omnis imber & ros, Dómino, * benedícite, omnes ſpíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis & æſtus, Dómino : * benedícite, frigus & æſtus, Dómino.

Benedícite, rores & pruína, Dómino : * benedícite, gelu & frigus, Dómino.

Benedícite, glácies & nives, Dómino : * benedícite, noctes & dies, Dómino.

Benedícite, lux & ténebræ, Dómino : * benedícite, fúlgura & nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, montes & colles, Dómino : * benedícite univerſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino : * benedícite, mária & flúmina, Dómino.

Benedícite, cete & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum : * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite, ſacerdótes Dó-

)ómino : * benedíci-
i Dómini, Dómino.
ícite, ſpíritus & áni-
órum, Dómino : *
re, ſancti & húmiles
)ómino.
ícite, Anánia, Azá-
ael, Dómino : * lau-
ſuperexaltáte eum in

co Glória Patri. di-

licámus Patrem, &
cum ſancto Spíritu; *
s & ſuperexaltémus
ſécula.
lictus es, Dómine, in
nto cœli; * & laudá-
gloriósus, & ſuper-
s in ſécula.
Benedictus es, Dómi-
throno regni tui; &
dábilis, & ſuperexal-
ſécula.
7. d. Hymnus.
Pſalmus 148.
udáte Dóminum, de
lis : * laudáte eum in

áte eum, omnes An-
s : * laudáte eum,
virtútes ejus.
áte eum, ſol & luna : *
eum, omnes ſtellæ &

láte eum, cœli cœló-
* & aquæ omnes quæ
cœlos ſunt, laudent no-
)ómini;
a ipſe dixit, & facta
* ipſe mandávit, &
ſunt.
uit ea in æternum, &
ulum ſéculi : * præcep-
ſuit, & non præteríbit.
dáte Dóminum, de
terra : * dracónes, & omnes
abyſſi.

Ignis, grando, nix, glá-
cies, ſpíritus procellárum, *
quæ fáciunt verbum ejus;

Montes, & omnes colles; *
ligna fructífera, & omnes
cedri;

Béſtiæ, & univerſa péco-
ra : * ſerpentes, & vólucres
pennátæ;

Reges terræ, & omnes pó-
puli; * príncipes, & omnes
júdices terræ;

Júvenes & vírgines, ſenes
cum junióribus, laudent no-
men Dómini, * quia exaltá-
tum eſt nomen ejus ſolíus.

Confeſſio ejus ſuper cœ-
lum & terram; * & exaltávit
cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis
ejus, * fíliis Iſrael, pópulo
appropinquanti ſibi.

Ant. Hymnus ómnibus
ſanctis ejus, fíliis Iſrael, pó-
pulo appropinquanti ſibi.

Capitulum. Deut. 6.

Audi, Iſrael : Dóminus
Deus noſter, Dóminus
unus eſt. Díliges Dóminum
Deum tuum ex toto corde
tuo, & ex tota ánima tua,
& ex tota fortitúdine tua;
eruntque verba hæc in corde
tuo : & meditáberis in eis ſe-
dens in domo tua, & ámbu-
lans in itínere, dórmiens at-
que conſurgens.

℟. Deo grátias.

*Sic reſpondetur in fine om-
nium Capitulorum.*

Hymnus.

Ad templa nos rursùs vo-
cat
Surgentis auróræ nitor,

Novaſque pro læto monet
Referre grates múnere.
At victor auróram ſuo
Fulgóre Chriſtus óbruit:
Huic, magna cujus pars ſumus,
Juvat triumpho pláudere.
Quòd evolútus fáſciis
Repentè mundus éxtitit,
Puro renídens lúmine,
Virtútis hoc quantæ fuit!
Quòd tráditum neci Pater,
Ut fóntibus vitam daret,
Vitæ redónat Fílium,
Amóris hoc quanti fuit!
Æternus ut rerum Sator
Aſpexit orbem prótinùs
Colóre depictum ſuo,
Probávit excellens opus.
At lætius quantò óbtulit
Seſe Patri ſpectáculum,
Cœleſtis Agni cándido
Ablútus orbis ſánguine!
Cum luce nobis rédditur
Mundi renaſcentis decor,
Occulta per quem Núminis
Mens ſurgit ad magnália.
At ſplendor æterni Patris,
Lumenque Chriſtus córdium,
Deum dat in ſe, quantus eſt,
Sub nube carnis cérnere.
Præſta, beáta Trínitas,
Ut legis ad facem tuæ
Vitémus omne quod vetas,
Sectémur omne quod jubes.
Amen.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ.* 5.

Antiphona, ut in Proprio.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BEnedictus Dóminus Deus Iſrael, * quia viſitávit & fecit redemptiónem plebis ſuæ,

Et erexit cornu ſalútis nobit * in domo David púeri ſui,

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſæculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum.

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto;

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; poſteà dicitur:

Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Benedicámus Dómino:

℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deinde, Pater noſter.

PRIMAM.
, in adjutórium, &c.
Hymnus.
ucis orto ſídere,
ı precémur ſúpplices
ıt ipſe dírigat,
:áta, ſémitas.
:ua, nil peccet manus;
: inâne cógitet:
mplex véritas,
: regnet cáritas.
:a dum fluet dies,
e, cuſtos pérvigil,
'us hoſtis óbſidet,
ére ſénſuum.
diurnus ut tuæ
t laudi labor:
quæ te cœpimus,
vente próſequi.
a ne nimis caro
enter ímperet,
omet ſupérbiam
íque párcitas.
atri ſit glória,
ſoli Fílio,
ımul cum Spíritu,
per omne ſæculum.
:n.
t. D. In toto corde.
Pſalmus 117.
fitémini Dómino,
ıiam bonus, * quó-
m in ſæculum mi-
ı ejus.
nunc Iſrael quóniam
* quóniam in ſæcu-
ericórdia ejus.
nunc domus Aaron, *
in ſæculum miſeri-
us.
: nunc qui timent
n, * quóniam in ſé-
iſericórdia ejus.
ribulatióne invocávi
n, * & exaudívit me
line Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem; * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ: * ingreſſus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini, * juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus : * exultémus & ætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac; ô Dómine, bene proſperáre : * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi : * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Pſalmus 118.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directió ne cordis, * in eo quòd dídi judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtó diam; * non me derelinqu uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcé tior viam ſuam? * in cuſt diendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſ vi te : * ne repellas me mandátis tuis.

In corde meo abſcondi el quia tua, * ut non peccem tib

Benedictus es, Dómine : doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronunti vi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tu rum delectátus ſum, * ſic in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exerc bor, * & conſiderábo vi tuas.

In juſtificatiónibus tuis m ditábor : * non oblivíſcar ſe mónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

REtríbue ſervo tuo, viv fica me; * & cuſtódia ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * conſiderábo mirabília de le tua.

Incola ego ſum in terra; non abſcondas à me mand tua.

Concupívit ánima mea d ſideráre juſtificatiónes tuas in omni tempore.

Increpaſti ſuperbos : * m ledicti qui declínant à mand tis tuis.

Aufer à me oppróbrium contemptum, * quia teſtim nia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adverſum me loquebantur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & conſílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea: * vivífica me ſecundum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meì.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

In feſto SS. Trinitatis, & in omnibus Dominicis, niſi aliter notetur, dicitur Symbolum ſequens.

Quicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem.

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſervàverit, * abſque dúbio in ætérnum peribit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus ſanctus.

Et tamen non tres æterni, * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi, * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres omnípotentes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam, Deum ac Dóminum confiteri chriſtiánâ veritáte compellimur, * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt, * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres patres: unus Fílius, non tres filii: * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoquè Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſæcula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo; * ex ánimâ rationáli & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem, * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo; * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus,

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurrexit à mórtuis;

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos.

Ad cujus adventum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & reddituri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica: * quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Ant. In toto corde meo exquiſívi te, Dómine: doce me juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118.

Capitulum. Epheſ. 5.

FRátis aliquandò ténebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítiâ, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℣. Qui ſedes * ad dexteram Patris, [*Hic verſus aliquandoquè mutandus eſt, ut notatur in Proprio.*] * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matth. 16. Tob. 8. Hebr. 1.*

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte, ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino: ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

Sancta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom. 15. 1. Petr. 1.*

Deinde dicitur Pſalmus De profundis. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Orat.* Abſolve, quæſumus. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Poſteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in sécula ſeculórum. Amen. Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed libera nos à malo.

℣. Reſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eórum: ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

Glória.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *ſolus vel ſola recitans*, Dómine.]

Bened. Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr. 8.*

℟. Amen.

Tum ſit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ad calcem: in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ. 123.*

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr. 13.*

Lector, Amen.

Secretò. Et fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 6. C. Da mihi.

Ex Pſalmo 118.

LEgem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum; * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam; * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua; * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſa-

láre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ dilexi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ dilexi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iníquè agébant uſquequáque; * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, * quia juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi, cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo; * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confitendum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego delíqui: * proptereà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundum elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiát cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, Dómine.

Capitulum. I. Joan. 2.

IN hoc ſcimus quóniam cognóvimus Deum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt: qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos ne vídeant vanitátem: * In via tua vivífica me. In teſtimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinúſque pandens áureos,
Igníta vibrat ſpícula.
Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véri-

...us: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: fundáſti terram, & permanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies; * quóniam ómnia ſerviunt tibi

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea

In ætérnum non obliviſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac; * quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut perderent me. * teſtimónia tua intellexi.

Omnis conſummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti mandáto tuo; * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi; * quia mandáta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine: * vivífica me ſecundum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquiſívi teſtimónia tua in ætérnum; quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni, * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundum elóquium tuum, & vivam; * &

non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis; * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego: * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dómine: * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum.

Capitulum. I. Joan. 5.

HÆc eſt cáritas Dei ut mandáta ejus cuſtodiámus; & mandáta ejus grávia non ſunt.

℟. *br.* Teſtimónia tua intelléxi, Dómine: * Lætum mandátum tuum nimis. Teſtimónia. ℣. Omnis conſummatiónis * vidi finem: * Lætum. Glória Patri. Teſtimónia tua.

℣. Diléxi mandáta tua ſuper aurum: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

LAbente jam ſolis rotâ
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 4. E. Omnia.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua; * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer; * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contemptus: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo; * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine; * & ſecundum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti; * a lege autem tua longe facti ſunt.

Propè es tu, Dómine; * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis; * quia in ætérnum fundaſti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * ſecundùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me: * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricantes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Diviſio Pſalmi 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs; * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum: * legem autem tuam diléxi.

Séptiesin die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine, * & mandáta tua dilexi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & dilexit ea vehementer.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.

Appropinquet deprecátio mea in conſpectu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.

Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo: * ſecundùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me, * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine, * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit:* quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Ant. Omnia mandáta tua æquitas: * pax multa diligéntibus legem tuam, Dómine.

Capitulum. I. Tim. 1.

Finis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ.

℟. *br.* Omnes viæ meæ * In conſpectu tuo, Dómine. Omnes. ℣. Servávi mandáta tua * & teſtimónia tua, * In conſpectu tuo. Glória. Omnes.

℣. Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, ℟. Et dilexit ea vehementer. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. 7. c. Dixit Dóminus.

Pſalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: dominárе in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confregit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede à dextris meis.

Ant. 4. d. Fidélia.

Pſalmus 110.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Confeſſio & magnificéntia opus ejus, * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in ſéculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo;

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo: * mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in ſéculum ſéculi.

Ant. 1. f. Qui timet Dóminum.

Pſalmus 111.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus; * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis; * miſéricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucundus homo qui miſerétur & cómmodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício; * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit juſtus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus: * non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſpérſit, dedit paupéribus: * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi, cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit & iraſcétur, déntibus ſuis fremet & tabeſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus volet nimis.

Ant. 7. c. Sit nomen Dómini.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui :

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Ant. Sit nomen Dómini benedictum, ex hoc nunc & uſque in ſǽculum.

Ant. 1. *A.* Nos qui vívimus.

Pſalmus 113.

IN éxitu Iſraël de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro,

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſraël poteſtas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis converſus eſt retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugiſti? * & tu, Jordánis, quia converſus es retrorsùm?

Montes, exultaſtis ſicut aríetes? * & colles, ſicut agni óvium?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequandò dicant gentes : * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo : * ómnia quæcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient : * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt : * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino : * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Iſraël, * benedixit dómui Aaron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * puſillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos & ſuper fílios veſtros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino, * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſǽculum.

Ant. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. Epheſ. 1.

BEnedictus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui benedixit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto, ſicut elegit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus in caritáte.

Hymnus.

O Luce qui mortálibus
Lates inacceſsâ, Deus!
Præſente quo ſancti tremunt,
Nubuntque vultus Angeli;

Hîc, ceu profundâ cónditi
Demérgimur calígine:
Æternus at noctem ſuo
Fulgóre depellet dies.

Hunc nempe nobis præparas,
Nobis reſervas hunc diem,
Quem vix adumbrat ſplendida
Flammantis aſtri cláritas.

Moráris, heu! nimis diu
Moráris, optátus dies:
Ut te fruámur, nóxii
Linquenda moles córporis.

His cum ſolúta vínculis
Mens evolárit, ô Deus,
Vidére te, laudáre te,
Amáre te non déſinet.

Ad omne nos apta bonum,
Fœcunda donis Trínitas:
Fac lucis uſúræ brevi
Æterna ſuccédat dies.
Amen.

℣. In Deo laudábimur totâ die; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

Antiphona, ut in Proprio.

Canticum B. Mariæ Virginis. Luc. 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpexit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt; * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timentibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſrael púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ,

Sicut locutus eſt ad patres noſtros, * Abraham, & ſemini ejus in ſécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

COnverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 8. G. Scuto.

Pſalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ: * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum: *

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſoletur me, * ſecundum elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiát cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, Dómine.

Capitulum. I. Joan. 2.

IN hoc ſcimus quóniam cognóvimus Deum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt: qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me. In teſtimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinúſque pandens áureos,
Ignita vibrat ſpícula.

Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſǽculum.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véri-

us: * iníquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Pauló minus conſummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: fundáſti terram, & permanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies; * quóniam ómnia ſerviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac; * quóniam juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * teſtimónia tua intellexi.

Omnis conſummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò dilexi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti mandáto tuo; * quia in æternum mihi eſt.

Super omnes docentes me intellexi; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intellexi; * quia mandáta tua quæſívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intellexi; * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine: * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquiſívi teſtimónia tua in æternum; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in æternum, * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam dilexi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, maligni, * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundum elóquium tuum, & vivam; * &

Bonum mihi quia humiliaſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, Dómine.

Capitulum. I. Joan. 2.

IN hoc ſcimus quóniam cognóvimus Deum, ſi mandáta ejus obſervémus. Qui dicit ſe noſſe eum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt, & in hoc véritas non eſt: qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfecta eſt.

℟. *br.* Inclína cor meum, Deus, * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me. In teſtimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum; ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinúſque pandens áureos,
Igníta vibrat ſpícula.

Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſæculum.
Amen.

Ant. 2. D. Inclinávi.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicentes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véri-

[illegible]re me à calúmniis ho-
[illegible] * ut cuſtódiam man-
[illegible]
[illegible] tuam illúmina ſuper
[illegible] tuum, * & doce me
[illegible]ones tuas.
[illegible] aquárum deduxérunt
[illegible]; * quia non cuſto-
[illegible]gem tuam.
[illegible]es, Dómine, * &
[illegible]icium tuum.
[illegible] juſtítiam teſtimó-
[illegible] & veritátem tuam
[illegible] me fecit zelus
[illegible] quia oblíti ſunt ver-
[illegible]mici mei.
[illegible] elóquium tuum
[illegible]; * & ſervus tuus
[illegible]d.
[illegible] ſum ego,
[illegible]ptus: * juſtificatio-
[illegible] non ſum oblítus.
[illegible] tua, juſtítia in
[illegible] * & lex tua veri-
[illegible]
[illegible]io & angúſtia in-
[illegible]me: * mandata tua
[illegible] mea eſt.
[illegible] teſtimónia tua in
[illegible] * intellectum da
[illegible] vivam.
[illegible]iſo *Pſalmi* 118.
[illegible]vi in toto corde
[illegible], exaudi me, Dó-
[illegible] * juſtificatiónes tuas
[illegible]m.
[illegible]mávi ad te, ſalvum me
[illegible] * ut cuſtódiam mandata
[illegible]
[illegible]véni in maturitáte, &
[illegible]vi; * quia in verba tua
[illegible]ſperávi.
[illegible]ævenérunt óculi mei ad
diluculo; * ut meditárer
[illegible]óquia tua.

[illegible]

P[illegible]

[illegible]

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juramenti ſui ad Iſaac;

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum, * & Iſrael in teſtamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis veſtræ.

Cùm eſſent número brevi, paucíſſimi, * & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio Pſalmi 104.

VOcávit [Dóminus] famem ſuper terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum: * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus: * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum: * princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem ómnis poſſeſſiónis ſuæ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſtael in Ægyptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio Pſalmi 104.

MIſit [Dóminus] Móyſen ſervum ſuum, * Aaron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convertit aquas eórum in ſánguinem, * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit; & venit cœnomyia & ſcíniſes, * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipſórum.

Et percuſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit; & venit locuſta & bruchus, * cujus non erat númerus;

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percuſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et eduxit eos cum argento & auro; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum, * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expandit nubem in protect-

ctiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit coturnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et eduxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium, * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus & judícia oris ejus.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 1. *a.* Víſita nos.

Pſalmus 105.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini? * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * víſita nos in ſalutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ, * ut lauderis cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

Peccávimus cum pátribus noſtris: * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et increpuit mare rubrum, & exſiccátum eſt: * & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris, * Aaron ſanctum Dómini.

Aperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum, * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſculptile.

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vituli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem : * non crediderunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto;

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis, * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees, & placávit; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus, * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes * quas dixit Dóminus illis..

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocentem, * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipſi autem exacerbavérunt eum in conſilio ſuo, & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularentur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtamenti ſui; * & pœnítuit eum ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

us Dóminus Deus
:ulo, & uſque in
* & dicet omnis
'iat, fiat.
ſita nos in ſalutári
ne, ad videndum
electórum tuórum.
andit nubem in
:m eórum, ℟. Et
lucéret eis per no-
104.
ter noſter.
:o & Benedictiones,
:ur poſt Pſalterium.
cum ℣℟℟. *haben-*
rio de Tempore; &
'ntibus Feriis.
:itur Te Deum. *in*

:rd. Exultábit cor
'alutári tuo: ℟. Can-
ino qui bona tríbuit
12.
L A U D E S.
:, in adjutórium.
;. a. Bonum eſt.
'ſalmus 91.
n eſt confitéri Dó-
, * & psállere nó-
tuo, Altíſſime;
nunciandum manè
diam tuam, * & ve-
iam per noctem,
achordo pſaltério, *
ico in cíthara.
electaſti me, Dómi-
ctúra tua, * & in opé-
nuum tuárum exul-

magnificáta ſunt
a, Dómine! * nimis
: factæ ſunt cogita-
iæ.
ſípiens non cognoſ-
t ſtultus non intélli-

Cùm exorti fúerint pecca tóres ſicut fœnum, & appa rúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut intéreant in ſéculum ſéculi.

Tu autem Altíſſimus * in æternum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpexit óculus meus inimícos meos, * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit: * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & benè patientes erunt;

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Ant. Bonum eſt psállere nómini tuo, Altíſſime, ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam.

Ant. 8. d. Bonus Dóminus.

Pſalmus 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui facit mirabília magna ſolus; * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit cœlos in intelle-ctu, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Solem in poteſtátem diei, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus: in æternum miſericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Diviſio Pſalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;]

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui eduxit Iſrael de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

In manu potenti, & bráchio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et eduxit Iſrael per médium ejus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et excuſſit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum per deſertum, * quón æternum miſericórdia e

Qui percuſſit reges ma quóniam in æternum córdia ejus;

Et occídit reges fo quóniam in æternum córdia ejus;

Sehon regem Amo rum, * quóniam in æ miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, niam in æternum miſer ejus;

Et dedit terram eóru reditátem, * quóniam i num miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſrael ſuo, * quóniam in æ miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte memor fuit noſtrî, * q in æternum miſericórd

Et redémit nos ab i noſtris; * quóniam i num miſericórdia eju

Qui dat eſcam om ni, * quóniam in a miſericórdia ejus.

Confitémini Deo quóniam in æternum córdia ejus.

Confitémini Dómin nórum, * quóniam i num miſericórdia eju

Ant. Dóminus in táte noſtra memor ſtrî, & redémit nos a cis noſtris.

Quando fit Officiun ria, dicitur Canticum

Ant. 7. d. Quis ſir

Canticum Moyſi. Exc

Cantémus Dómin rióſè enim mag

eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * elécti príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adversários tuos: * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtípulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ: * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus: Pérſequar, & comprehendam; * dívidam ſpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meum; * interfíciet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare: * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine? * quis símilis tuî, magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília.

Extendiſti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti, * & portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philíſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom; robuſtos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor: * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quaſi lapis;

Donec pertránſeat pópulus tuus, Dómine; * donec pertránſeat pópulus tuus iſte quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum, & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare; * & redúxit ſuper eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Iſrael ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine? magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Feſtis, loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens Canticum.* Eccli. 39.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & citharis.

Et ſic dicétis in confeſſióne: * Opera Dómini univerſa bona valdè.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries: * & in ſermóne oris illius ſicut exceptória aquárum.

Quóniam in præcepto ipſíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipſíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1.g. Laudáte Dóminum.

Pſalmus 134.

Laudáte nomen Dómini; * laudáte, ſervi, Dóminum;

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * pſállite nómini ejus, quóniam ſuáve.

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſrael in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit Dóminus, * fecit in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî, Ægypte; * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus.

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes;

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſrael pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſrael, benedícite Dómino: * Domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedictus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jeruſalem.

Ant. Laudáte Dóminum,

ómini ejus ; quó-
it Iſrael in poſſeſſió-

ulum. Prov. 8.
iligentes me díligo ;
i manè vígilant ad
ıient me.

Hymnus.

ɪdibus noſtris eges,
fílios amas, Pater ;
cœleſtem prece
ıcári grátiam.
ɔfunda conſilî
nat ſiléntium :
: cleméntiæ
dićti prædicat.
minor miráculis
ſtupet, vox déficit :
:d totis nequit
:dullis æſtuans.
:t ergo : te memor
ıarentem, qui mala
ævi mítigas,
futúri præmia.
ta tendunt córdium,
ed tardat caro :
t ad te da ſequi,
Jeſu, ſémitam.

epléti ſumus manè
diâ tuâ, Dómine ;
xultávimus, & dele-
ıus. *Pſ.* 89.
enedictus. *Ant.* 6. F.
us Dóminus Deus
ļuia viſitávit, & fe-
nptiónem plebis ſuæ.

: , quando dicuntur, &
ı, habentur infrà poſt
ɔrium Sabbati.
ɔ, quando propria non
ɪr, dicitur de Domi-
cedenti ; & ſic in aliis
Feriis.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *infrà poſt Completorium Sabbati ; & ſic in aliis Feriis.*

Ant. 8. G. Quid eſt homo.

Pſalmus 8.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra !

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum ; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo quòd memor es ejus ? * aut fílius hóminis quóniam víſitas eum ?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronaſti eum ; * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi ;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra !

Pſalmus 76.

VOce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquiſívi, mánibus meis nocte contra eum ; * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea : * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum; & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcindet, * à generatióne in generatiónem?

Aut oblivíſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi, Nunc cœpi. * Hæc mutátio déxteræ Excelſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini, * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua : * quis Deus magnus ſicut Deus noſter?

Tu es Deus qui facis mirabília : * notam feciſti in pópulis virtútem tuam.

Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ ſunt abyſſi.

Multitúdo ſónitûs aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagittæ tuæ tranſeunt; * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ : * commóta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis; * & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

Ant. Quid eſt homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

Capitulum, ℟. *breve, & Preces, quando dicuntur, habentur infrà poſt Completorium Sabbati; & ſic in aliis Feriis.*

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

Ant. 7. ç. Tóllite hóſtias.

Pſalmi 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam : * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſæculo ſunt.

liĉta juventútis meæ *
norántias meas ne me-
is.
ndùm miſericórdiam
memento meî tu, *
bonitátem tuam,
:.
s & rectus Dóminus: *
hoc legem dabit de-
ibus in via.
t manſuétos in judí-
océbit mites vias ſuas.
rſæ viæ Dómini, mi-
a & véritas, * requi-
teſtamentum ejus &
a ejus.
r nomen tuum, Dó-
ropitiáberis peccáto
ultum eſt enim.
iſio Pſalmi 24.
: eſt homo qui timet
minum? * legem ſtá-
ei in via quam eſégit.
ejus in bonis demo-
& ſemen ejus hæ-
:erram.
ientum eſt Dómi-
ntibus eum; * &
um ipsíus ut ma-
illis.
iei ſemper ad Dómi-
uóniam ipſe evellet
pedes meos.
in me, & miſerére
ia únicus & pauper

tiónes cordis mei
itæ ſunt: * de ne-
s meis érue me.
iumilitátem meam &
meum, * & dimitte
lelicta mea.
: inimícos meos,
multiplicáti ſunt, *
íquo odérunt me.
i animam meam &

érue me: * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Pſalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à facie ejus univerſa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt

campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à facie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Ant. Tóllite hóſtias, & adoráte Dóminum: étenim correxit orbem terræ. *Pſ.* 95.

Capitulum. Epheſ. 5.

Estóte imitatóres Dei, ſicut fílii caríſſimi; & ambuláte in dilectióne, ſicut & Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetipſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo in odórem ſuavitátis.

℟. *br.* Quid retríbuam Dómino * Pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Quid retríbuam. ℣. Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus. * Pro ómnibus. Glória Patri. Quid retríbuam?

℣. Tibi, Dómine, ſacrificábo hóſtiam laudis, ℟. Et nomen Dómini invocábo. *Pſ.* 115.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati. Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

Ant. 6. *F.* Elégit.

Pſalmus 46.

Omnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quoniam Dóminus excelſus, terríbilis; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus; * pſállite ſapientér.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti ſunt.

Pſalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & pſállite.

Pſállite Dómino in cíthara, * in cíthara & voce pſalmi;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus, * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu,

ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Pſalmus 98.

DOminus regnávit, iraſcantur pópuli; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus, * & excelſus ſuper omnes pópulos.

Confiteantur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt; * & honor regis judícium díligit.

Tu paraſti directiónes: * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus; * quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuiſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

Ant. Elégit nobis hæreditátem ſuam, quam diléxit Dóminus. *Pſ.* 46.

Capitulum. Rom. 8.

SPíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro quòd ſumus fílii Dei. Si autem fílii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti.

℟. *br.* Confiteantur Dómino * Miſericórdiæ ejus. Confiteantur. ℣. Et mirabília ejus * fíliis hóminum. * Miſericórdiæ ejus. Glória Patri. Confiteantur. *Pſ.* 106.

℣. Quómodò miſerétur pater filiórum, ℟. Miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe. *Pſ.* 102.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus, Labente. *infrà poſt Completorium Sabbati.*

Ant. 7. c. In voluntáte tua.

Pſalmus 52.

DIxit insípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt & abominábiles facti ſunt in iniquitátibus; * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illîc trepidavérunt timóre ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipâvit oſſa eórum qui homínibus placent : * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultâbit Jacob, & lætábitur Iſrael. *Pſalmus 72.*

QUàm bonus Iſrael Deus* his qui recto ſunt corde !

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei ;

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non eſt reſpectus morti eórum, * & firmamentum in plaga eórum.

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabuntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia : * operti ſunt iniquitáte & impietáte ſuâ.

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum : * tranſiérunt in affectum cordis.

Cogitavérunt & locúti ſunt nequítiam : * iniquitátem in excelſo locúti ſunt.

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hîc ; * & dies pleni invenientur in eis.

Et dixérunt : Quómodò ſcit Deus ? * &, Si eſt ſciéntia in Excelſo ?

Ecce ipſi peccatóres & abundantes in ſéculo, * obtinuérunt divítias ;

Et dixi : Ergo ſine c[...] juſtificávi cor meum, * & [...] inter innocentes manus m[...]

Et fui flagellátus totâ d[...] & caſtigátio mea in m[...]nis.

Si dicébam : Narrábo [...] ecce natiónem filiórum [...]rum reprobávi.

Exiſtimábam ut cogno[...]rem hoc : * labor eſt ante [...]

Donec intrem in ſan[...]rium Dei, * & intélliga[...] novíſſimis eórum.

Verúmtamen propter d[...] poſuiſti eis : * dejeciſti [...] dum allevárentur.

Quómodò facti ſunt in [...]ſolatiónem ! * ſúbitò de[...]runt ; periérunt propter [...]quitátem ſuam.

Velut ſómnium ſur[...]tium, Dómine, * in civ[...] tua imáginem ipſórum ad [...]hilum rédiges.

Quia inflammátum eſt c[...] meum, & renes mei comm[...]táti ſunt ; * & ego ad nihil[...] redactus ſum, & neſcívi.

Ut jumentum factus ſu[...] apud te, * & ego ſemper [...]cum.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuiſti [Dómine] m[...]num déxteram meam & in voluntáte tua deduxi[...] me, * & cum glória ſuſ[...]piſti me.

Quid enim mihi eſt in c[...]lo ? * & à te quid vólui ſu[...] terram ?

Defécit caro mea, & c[...] meum : * Deus cordis m[...] & pars mea, Deus, in æt[...]num.

Quia ecce qui elongant ſ[...]

te, períbunt: * perdidiſti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Ant. In voluntáte tua deduxiſti me, Dómine, & cum glória ſuſcepiſti me. *Pſ.* 72.

Capitulum. II. Theſſ. 1.

DIgnétur vos vocatióne ſuâ Deus noſter, & impleat omnem voluntátem bonitátis, & opus fídei in virtúte; ut clarificétur nomen Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vobis, & vos in illo.

℟. *br.* Doce me fácere voluntátem tuam, * Quia Deus meus es tu. Doce. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me. * Quia. Glória. Doce. *Pſ.* 142.

℣. In Deo ſalutáre meum & glória mea: ℟. Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt. *Pſ.* 61.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1. D. Convértere.

Pſalmus 114.

DIlexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inferni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miſéricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus: * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, quia Dóminus benefécit tibi.

Ant. 8. G. Leváyi.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dominus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Levávi óculos meos in

montes : auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium noſtrum.

Pſalmus 123.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſrael; * niſi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertransívit ánima noſtra, * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

Pſalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum : * facti ſu[mus] lætantes.

Converte, Dómine, ca[ptivitátem noſtram], vitátem noſtram, * ſicut [tor]rens in auſtro.

Qui ſeminant in lácrym[is,] in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant mittentes ſémina ſua.

Venientes autem ve[nient] cum exultatióne, * port[antes] manípulos ſuos.

Ant. Magnificávit Dómi[nus] fácere nobiſcum, facti ſu[mus] lætantes.

Ant. 6. F. Adhærea[t].

Pſalmus 136.

SUper flúmina Babyl[ónis] illic ſédimus, * & [flevi]mus cùm recordarémur [Sion]:

In ſalícibus, in médio e[jus] ſuſpéndimus órgana no[ſtra.]

Quia illic interrogav[érunt] nos, qui captívos dux[érunt] nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: Hymnum cantáte nobis cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cá[nti]cum Dómini * in terra alie[na?]

Si oblítus fúero tuî, Je[ru]ſalem, * oblivióni detur d[ex]tera mea.

Adhæreat lingua mea f[áu]cibus meis, * ſi non mem[inero] tuî;

Si non propoſúero Jer[uſa]lem * in princípio lætítiæ m[eæ.]

Memor eſto, Dómine, [fi]liórum Edom, * in die J[eru]ſalem;

Qui dicunt : Exinaníte, [exi]naníte * uſque ad fundam[en]tum in ea.

Fília Babylónis míſera beátus qui retríbuet tibi re[tributiónem]

tuam quam retri-
ɔis.
ɔui tenébit, * & allí-
os tuos ad petram.
dhæreat lingua mea
ɔeis, ſi non propo-
úſalem in princípio
æ.
ılum. I. Petr. 1.
non videntes cré-
: credentes autem
s lætítiâ inenarrábili
átâ, reportantes fi-
veſtræ, ſalútem ani-

Hymnus.

ıur heu quot flúctibus!
ına de cœlis nitet;
ɔra tóllimus,
ıus ſuſpíria.
a præcurris, Pater,
ıueprotendismanum:
tanto róbore
tens infírmitas.
va nos premunt mala
nalis poténtior:
a duræ ſéntiet
virtútis víndicem.
le corpus, Fílii
onábis tui;
enális patet
ɔóre glória.
ıbor quem récreas
ndidâ rerum vice!
æternum brevi
ciſci gáudium?
Patri, laus Fílio:
e qui nectis, Deus,
compar, ſit tibi
ıpiterna, Spíritus.
en.
te, Dómine, clamá-
ie: ℟. Lætífica áni-
vi tui. *Pſ.* 85.
agníficat. *Ant.* 5. C.
at ánima mea Dó-
minum, & exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. *Luc.* 1.

Preces, ſi dicendæ ſint, & Suffragia, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.

Oratio, quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, in adjutórium.

Ant. 1. D. Juſtum.

Pſalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè, * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus; * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem, * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei : * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Pſalmus 7.

DOmine Deus meus, in te ſperávi : * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me ;

Nequando rápiat ut leo ánimam meam, * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud ; * ſi eſt iníquitas in mánibus meis ;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua, * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandaſti.

Et ſynagóga populórum circúmdabit te ; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos : * júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum : * & díriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies ?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit : * arcum ſuum tetendit, & parávit illum.

Et in eo parávit vaſa mortis : * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus ; * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Juſtum adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℣. hy *Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur infrà poſt Completorium Sabbati.*

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT

Invit. Pópulus Dómini, & oves manûs ejus, * Veníte, adorémus.

Pſalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus.

JUbes, &, in præceps aqua
Repentè confluéntibus,
Prodit ſub auras húmidis
Exúta velis Arida.

Hanc tu colendam qui tuis
Pater, dediſti fíliis,
Quos orbis unus cóntinet,
Fac una jungat cáritas.

Nunc exulámus, ſed tuam
Mox congregábis in domum
Te Patre dignos, qui pio
Amóre fratres víxerint.

At

At, qui malignis ártibus
Linguâque lædunt próximum,
A te repelles : hoc genus
Cæléstis aula non capit.
En ipſa tellus ímprobos
Dudùm labórans ſúſtinet,
Ab ſeque non ſuæ jugo
Corruptiónis éximi.
Adoptiónem nos quoquè
Effagitámus íntegram,
Qui nos ſacráto Spíritus
Prædeſtinávit pígnore.
Ætérna laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Diffúſa per quem córdibus
Ætérna regnat cáritas. Amen.

PRO I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Quis requieſcet.

Pſalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo; * qui non egit dolum in lingua ſua;

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit adverſus próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpectu ejus malignus; * timentes autem Dóminum glorífícat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper innocentem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A ſummo cælo egréſſio ejus, & occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus; * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas : * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſǽculum ſǽculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea : * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & medi-

ſátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requieſcet in monte ſancto tuo, Dómine? qui operátur juſtítiam, nec fecit próximo ſuo malum. *Pſ.* 14.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Non proponébam.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabũ & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem a potente, * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & inopi: & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in ſécula: * ante ſolem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in æternum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Pſalmus 100.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam, & intélligam in via immaculáta: * quando vénies ad me?

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum : * declinantem à me malignum non cognoſcébam.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut ſédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit ſupérbiam : * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam : detrahentem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Adjúvit.

Pſalmus 106.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redempti ſunt à Dómino, * quos redémit de manu inimíci ;

Et de regiónibus congregávit eos, * à ſolis ortu & occáſu, ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine, in inaquóſo : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſurientes, & ſitientes ; * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur ; * & de neceſſitátibus eórum erípuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum ;

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſurientem ſatiávit bonis.

Sedentes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro ;

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum : * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularentur ; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbra mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Diviſio Pſalmi 106.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Suſcépit eos de via iniquitátis eórum ; * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum ; * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularentur ; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſa-

návit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacríficent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, * facientes operatiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit, & ſtetit ſpíritus procellæ, * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum eduxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Altera diviſio Pſalmi 106.

CОnfiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in eccléſia plebis. * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Póſuit flúmina in deſertum,* & éxitus aquárum in ſitim:

Terram fructíferam in ſalſúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit deſertum in ſ aquárum, * & terram aqua in éxitus aquárur

Et collocávit illic e tes; * & conſtituérunt tem habitatiónis;

Et ſeminavérunt agr plantavérunt víneas, * cérunt fructum nativitát

Et benedixit eis, & plicáti ſunt nimis; * menta eórum non min

Et pauci facti ſunt vexáti ſunt à tribulatiór lórum, & dolóre.

Effúſa eſt contémptic príncipes;* & erráre fe in ínvio, & non in vi

Et adjúvit páuperem c pia, * & póſuit ſicut famílias.

Vidébunt recti, & læ tur; * & omnis iníquit pilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſ hæc? * & intélliget miſe dias Dómini?

Ant. Adjúvit Dómin perem de inópia; vi recti, & lætabuntur.

℣. Exortum eſt in té lumen rectis: ℟. Miſé & miſerátor, & juſtus. *Pſ.* 111.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Magnificát minum mecum, ℟. Et témus nomen ejus in idi *Pſ.* 33.

AD LAUDE

Ant. 4. *D.* Qui non ac

Pſalmus 23.

DOmini eſt terra plenitúdo ejus: bis terrárum, & verſi qui hábitant in e

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

Ant. Qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo, hic accípiet benedictiónem à Dómino.

Ant. 5. a. Audiam.

Pſalmus 84.

Benedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam; * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iráſceris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum ſalutáre ipſíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi: * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terrâ orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus, quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. à. Qui dilígitis.

Pſalmus 96.

Dominus regnávit, exultet terra, * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu

ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet,* & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memoriæ ſanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. *d.* Vivens.

In Feriis, Canticum Ezechiæ. Iſ. 38.

EGo dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi : * quæſívi reſíduum annórum meórum.

Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra viventium : * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, & convolúta eſt à me, * quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texénte vita mea; dum adhuc ordírer ſuccídit me : * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad manè, quaſi leo ſic contrívit ómnia oſſa mea : * de mane uſque ad véſperam fínies me.

Sicut pullus hirúndinis ſic clamábo ; * meditábor ut colúmba.

Attenuáti ſunt óculi mei ſuſpicientes in excelſum : * Dómine, vim pátior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, * cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei, * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima; * tu autem eruiſti ánimam meam ut non períret.

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non expectábunt, qui deſcendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hó-

ciet: * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, salvum me fac; * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, Dómine: pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

[*In Festis*, *Cantic.* Eccli. 36.

Miserére nostri, Deus ómnium, & réspice nos, * & ostende nobis lucem miseratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum super gentes quæ non exquiſiérunt te, * ut cognoſcant quia non eſt Deus niſi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificátus es in nobis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflige inimícum.

Feſtína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Congrega omnes tribus Jacob, * ut cognoſcant quia non eſt Deus niſi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſraël quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jeruſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum.]

Ant. 2. *D.* Laudáte.

Pſalmus 150.

Laudáte Dóminum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Capitulum I. Joan. 2.

Mandátum novum ſcribo vobis, quod verum eſt & in Chriſto, & in vobis; quia ténebræ tranſiérunt, & verum lumen jam lucet. Qui

dicit ſe in luce eſſe, & fratrem ſuum odit, in ténebris eſt uſque adhuc. Qui díligit fratrem ſuum, in lúmine manet, & ſcándalum in eo non eſt.

Hymnus.

TE príncipem ſummo, Deus,
Jubes amóre díligi:
Tibi ſecundum prótinùs
Jubes amári próximum.
Amóre fundátam tuo
Communiónem réſpice,
Quâ corpus unum plúrimi,
Unum cor, una mens ſumus.
Illam fides & véritas
Amábili ſtipant choro:
Oblíquus hinc livor procul
Et litis ardor éxulant.
Tu, pacis auctor, mútuos
Aſtringe nexus: da, Pater,
Gaudére fratrum gáudiis,
Da condolére flétibus.
Æterna laus & glória
Uni ſit & trino Deō,
Qui moris unius ſacrâ
Nos pacis in domo locat.
Amen.

℣. Deus in médio civitátis ſuæ; non commovébitur: ℟. Adjuvábit eam manè dilúculo. *Pſ.* 45.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Erexit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, ſicut locútus eſt per os ſanctórum. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Cùm mihi.

Pſalmus 34.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, * & confundantur cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos;

Quóniam gratìs abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat, & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam; * quaſi lugens &

contriſtátus, ſic humiliábar.

Et adverſùm me lætáti ſunt & convenérunt : * congregáta ſunt ſuper me flagella, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compuncti ; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne : * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies ? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſántur mihi iníquè, * qui odérunt me gratìs, & annuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur ; * & in iracúndia terræ loquentes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum ; * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne ſíleas : * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

EXurge, & intende judício meo, * Deus meus & Dóminus meus, in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus ; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis : Euge, euge, ánimæ noſtræ ; * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

Ant. Cùm mihi moleſti eſſent, quaſi próximum & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cum ímpiis non ſedébo.

Pſalmus 25.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum ; * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine ; & tenta me : * ure renes meos & cor meum ;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt ; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis, * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium ; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine ;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univérſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam ; * & cum vi-

ris ſánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt : * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum : * rédime me, & miſerére meî.

Pes meus ſtetit in directo : * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

Pſalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus eſt ; * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion * ſpécies decóris ejus.

Deus manifeſtè véniet ; * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſurſùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar : Iſrael, & teſtificábor tibi : * Deus, Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te : * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos ;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * jumenta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli ; * & pulchritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi ; * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut ſánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enarras juſtítias meas, & aſſúmis teſtamentum meum per os tuum ?

Tu verò odiſti diſciplínam, * & projeciſti ſermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversus fílium matris tuæ ponébas ſcándalum : * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti iníque, quòd ero tuî símilis : * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum, * nequando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me ; * & illîc iter quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

Ant. Cum ímpiis non ſedébo : inter innocentès circúmdabo altáre tuum, Dómine. *Pſ.* 25.

tulum. Eccli. 35.
ſcium ſalutáre eſt at-
re mandátis, & diſ-
, omni iniquitáte: &
ónem litáre ſacrifí-
injuſtítias, & depre-
peccátis, recédere
ia.

Quis aſcendet in
Dómini, * Stabit in
to ejus? Quis aſcen-
nocens mánibus * &
orde. * Stabit in loco
is. Glória Patri. Quis
Pſ. 23.
gregáte Dómino ſan-
, ℟. Qui órdinant
um ejus ſuper ſacri-
. 49.

SEXTAM.

.. c. Juſtus.
Pſalmus 36.

i æmulári in malig-
ántibus, * neque
áveris faciéntes ini-
;
ım tanquam fœnum
areſcent, * & quem-
n ólera herbárum ci-
:nt.
in Dómino, & fac
n; * & inhábita ter-
paſcéris in divítiis

are in Dómino, * &
petitiónes cordis tui.
Dómino viam tuam,
n eo; * & ipſe fáciet.
cet quaſi lumen juſtí-
m, & judícium tuum
merídiem: * ſúb-
o Dómino, & ora

æmulári in eo qui
tur in via ſua, * in
faciente injuſtítias,

Déſine ab irá, & derelin-
que furórem: * noli æmulá-
ri ut malignéris;

Quóniam qui malignantur,
exterminabuntur: * ſuſtinen-
tes autem Dóminum, ipſi
hæreditábunt terram.

Et adhuc puſíllùm, & non
erit peccátor; * & quæres lo-
cum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditá-
bunt terram, * & delectabun-
tur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor ju-
ſtum, * & ſtridébit ſuper eum
déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit
eum; * quóniam próſpicit
quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt pec-
catóres: * intendérunt arcum
ſuum,

Ut dejíciant páuperem &
ínopem; * ut trucídent rectos
corde.

Gládius eórum intret in
corda ipſórum, * & arcus
eórum confringátur.

Mélius eſt módicum ju-
ſto, * ſuper divítias peccató-
rum multas;

Quóniam bráchia peccató-
rum conterentur: * confirmat
autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies im-
maculatórum; * & hæ-
réditas eórum in ætérnum erit.

Non confundentur in tém-
pore malo, & in diébus famis
ſaturabuntur; * quia pecca-
tóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox
ut honorificáti fúerint & exal-
táti, * deficientes, quemád-
modùm fumus, deficient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur, * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui; * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat, * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum, * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos: * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur, * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

Os juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipſius, * & non ſupplantabuntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelinquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, & cuſtódi viam ejus; & exaltábit te ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et transívi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino; * protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, * & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

Ant. Juſtus totâ die miſerétur, & cómmodat, & ſemen illíus in benedictióne erit.

Capitulum. I. Joan. 3.

Qui habúerit ſubſtántiam hujus mundi, & víderit fratrem ſuum neceſſitátem habére, & cláuſerit víſcera ſua ab eo, quómodò cáritas Dei manet in eo? Fílíoli mei, non diligámus verbo, neque linguâ, ſed ópere & veritáte.

℟. *br.* Jucundus homo * Qui miſerétur, & cómmodat. Jucundus. ℣. In æternum * non commovébitur. * Qui miſerétur. Glória Patri. Jucundus.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus: ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

AD NONAM.

Ant. 7. b. Pro eo.

Pſalmus 108.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adversùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus odii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et poſuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Pſalmi 108.

COnſtitue [Dómine] ſuper eum peccatórem; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus; * & diripiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui miſereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper: * & diſpéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et induit maledictiónem ſicut veſtimentum; * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum, * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108.

LIbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intrà me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus ſum; * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus: * ſalvum me fac ſecúndum miſericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc: * & tu, Dñe, fecíſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces: * qui inſurgunt in me, confundantur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo; * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

Ant. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; ego autem orábam.

Capitulum. Rom. 12.

Nolíte eſſe prudéntes apud voſmetipſos, nulli malum pro malo reddentes, providentes bona non tantùm coram Deo, ſed étiam coram ómnibus homínibus: ſi fieri poteſt, quod ex vobis eſt, cum ómnibus homínibus pacem habentes.

℟. *br.* Poſuérunt advérsùm me * Mala pro bonis. Poſuérunt. ℣. Et ódium * pro dilectióne mea. * Mala pro bonis. Glória. Poſuérunt. *Pſ.* 108.

℣. Si réddidi retribuéntibus mihi mala, ℟. Décidam méritò ab inimícis meis inánis. *Pſ.* 7.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multum íncola fuit.

Pſalmus 119.

Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ [illegible] cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine: cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

Pſalmus 121.

Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jeruſalem.

Jeruſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illîc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jeruſalem.

Ant. 4. d. Quàm bonum.

Pſalmus 132.

ECce quàm bonum & quàm jucundum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, * quod deſcendit in barbam, barbam Aaron;

Quod deſcendit in oram veſtiménti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion;

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum & quàm jucundum, habitáre fratres in unum!

Ant. 5. G. In miſericórdia.

Pſalmus 140.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * intende voci meæ cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrificium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſándas excuſatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. In miſericórdia juſtus increpábit me; óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. F. Me expectant juſti.

Pſalmus 141.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum.

Effundo in conſpectu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio.

In deficiendo ex me ſpíritum meum, * & tu cognoviſti ſémitas meas.

In via hac quâ ambulábam, * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad dexteram & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Periit fuga à me, * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine; * dixi: Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Intende ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me, * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam ad confitendum nómini tuo: * me expectant juſti donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant juſti donec retríbuas mihi, Dómine.

Capitulum. I. Cor. 12.

SI quid pátitur unum membrum, compatiuntur ómnia membra; ſive gloriátur unum membrum, congaudent ómnia membra: vos autem eſtis corpus Chriſti, & membra de membro.

Hymnus.

O Quàm juvat fratres, Deus,
Unum quibus Chriſtus caput
Vitále robur ſúfficit,
Uno movéri ſpíritu!

Quàm dulce laudes dícere
Unâ tibi cunctos domo,
Precumque ceu factâ manu,
Inferre vim gratam tibi!

Hanc quiſque díligat domum,
Hanc pace concors récreet!
Væ dira qui ſpargit malus
Diſſenſiónum ſémina.

Sed damna cedunt in lucrum
Te, Chriſte, diligéntibus:
Augent corónas prælia,
Proſuntque, dum nocent, mali.

Vox blanda ſævit tríſtiùs,
Dum pectus incautum ſubit,
Lapſúque cæco dúlcibus
Laudum venénis ínficit.

Præſta, beáta Trínitas,
Ut caritáte mútuâ
Proſímus alter álteri,
Regnémus & polo ſimul.
Amen.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Reſpexit Deus humilitátem ancillæ ſuæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivìſcéris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quándiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequandò dicat inimícus meus: Prævalui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero: * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputá-

ninus peccátum, * nec
ſpíritu ejus dolus..
iam tacui, invetera-
oſſa mea, * dum cla-
totâ die.
iam die ac nocte gra-
ſuper me manus tua :*
us ſum in ærumna
um confígitur ſpina.
tum meum cógnitum
ci, * & injuſtítiam
non abſcondi.
Confitébor adversùm
ſtítiam meam Dómi-
: tu remiſiſti impietá-
cáti mei.
ac orábit ad te omnis
* in témpore oppor-

tamen in dilúvio
multárum, * ad
n approximábunt.
s refúgium meum à
óne quæ circúmdedit
exultátio mea, érue
ircumdántibus me.
ectum tibi dabo, &
e te in via hac quâ
s : * firmábo ſuper te
neos.
e fíeri ſicut equus &
* quibus non eſt intel-

mo & fræno maxillas
conſtringe, * qui non
mant ad te.
a flagella peccatóris; *
em autem in Dómino
rdia circúmdabit.
nini in Dómino, &
, juſti; * & gloriá-
omnes recti corde.
Pſalmus 78.
us, venérunt gentes
hæreditátem tuam :
unt templum ſanctum

tuum : * poſuérunt Jerúſalem
in pomórum cuſtódiam.
Poſuérunt morticína ſervó-
rum tuórum eſcas volatílibus
cœli, * carnes ſanctórum tuó-
rum beſtiis terræ.
Effudérunt ſánguinem eó-
rum tanquam aquam in cir-
cúitu Jerúſalem; * & non
erat qui ſepelíret.
Facti ſumus oppróbrium
vicínis noſtris; * ſubſannátio
& illúſio his qui in circúitu
noſtro ſunt.
Uſquequò, Dómine, iraſ-
céris in finem? * accendétur
velut ignis zelus tuus?
Effunde iram tuam in gen-
tes quæ te non novérunt, * &
in regna quæ nomen tuum
non invocavérunt;
Quia comedérunt Jacob, *
& locum ejus deſolavérunt.
Ne mémineris iniquitátum
noſtrárum antiquárum : * ci-
tò antícipent nos miſericórdiæ
tuæ, quia páuperes facti ſu-
mus nimis.
Adjuva nos, Deus ſalutáris
noſter; * & propter glóriam
nóminis tui, Dómine, líbera
nos;
Et propítius eſto peccátis
noſtris * propter nomen tuum;
Ne fortè dicant in génti-
bus : * Ubi eſt Deus eórum?
Et innoteſcat in natiónibus
coram óculis noſtris * últio
ſánguinis ſervórum tuórum
qui effúſus eſt.
Intróeat in conſpectu tuo *
gémitus compeditórum.
Secundùm magnitúdinem
bráchii tui, * póſſide fílios
mortificatórum.
Et redde vicínis noſtris

ſeptuplum in ſinu eórum improperium ipſórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſæculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti impietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Non repellet Dóminus plebem ſuam : * Veníte, adorémus.

Pſalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Mirámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ ſcripta ſcintillántibus
Refulget aſtrórum globis.

Ut ſol diéi, cándida
Sic luna nocti præſidet :
Exércitu totum novo
Diſcríminant ſtellæ polum.

At ipſe, cœlórum decus,
Sol novit occáſus ſuos :
Sunt certa lunæ témpora,
Statíque lapſus ſíderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem :
Tu ſemper idem, néſcius
Mortálium ſpem fállere.

Turbáta quid mens flúctuet?
Curâ paternâ nos regis :
Æterna ſit cordi ſalus,
Æterna nos ſalus manet.

Supréma laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres ſinu. Amen.

Ant. 3. *à.* Spe

Pſalmus

Confitébor
mine, in
meo : * n
nia mirabília tua.

Lætábor & exul
pſallam nómini t
me.

In convertend
meum retrorsùm
buntur, & períbun

Quóniam fecif
meum & cauſam
ſediſti ſuper thr
júdicas juſtítiam.

Increpaſti gent
ímpius : * nomen
leſti in æternum,
lum ſæculi.

Inimíci defecé
in finem, * &
rum deſtruxiſti.

Périit memória
ſónitu; * & Dóm
num pérmanet.

Parávit in judí
ſuum : * & ipſe j
bem terræ in æq
cábit pópulos in

Et factus eſt Dó
gium páuperi : *
opportunitátibus,
tióne.

Et ſperent in te
runt nomen tuu
niam non dereliq
tes te, Dómine.

Psállite Dómin
tat in Sion : * an
ter gentes ſtúdia

Quóniam requ
nem, eórum rec
non eſt oblítus cl
perum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exaltas me de portis mortis ; * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exultábo in ſalutári tùo : * infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſcondérunt, * comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finē oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine, non confortétur homo : * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos ; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè ? * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatione ?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper : * comprehenduntur in conſíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus : * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo : * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo : * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperē reſpíciunt : * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem ; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum : * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo : Oblítus eſt Deus ; * avertit fáciem ſuam ne vídeat in finē.

Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde ſuo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus eſt pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni : * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dñus regnábit in æternum, & in ſéculum ſéculi : * perí-

bitis, gentes, de terrâ illíus.

Deſidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua;

Judicáre pupillo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

Ant. Sperent in te qui novérunt nomen tuum, quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

Pſalmus 77.

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum, * loquar propoſitiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea! * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera:

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſrael.

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis, * ut cognoſcat generátio áltera!

Fílii qui naſcentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis;

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant.

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans:

Generátio quæ non
cor ſuum, * & non eſt
tus cum Deo ſpíritus

Diviſio Pſalmi 7

Filii Ephrem intend
mittentes arcum,
verſi ſunt in die belli

Non cuſtodiérunt te
tum Dei, * & in le
noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefa
ejus, * & mirabíliu
quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eóru
mirabília in terra Æg
in campo Táneos.

Interrúpit mare, &
xit eos, * & ſtátuit
quaſi in utre.

Et deduxit eos in
diéi, * & totâ nocte in
natióne ignis.

Interrúpit petram i
mo, * & adaquávit e
in abyſſo multâ.

Et eduxit aquam de
& deduxit tanquam
aquas.

Et appoſuérunt adh
câre ei: * in iram excit
Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt De
córdibus ſuis, * ut p
eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſ
Deo; * dixérunt: N
póterit Deus paráre
in deſerto?

Quóniam percuſſit
& fluxérunt aquæ, *
rentes inundavérunt.

Numquid & panem
dare, * aut paráre
pópulo ſuo?

Ideò audívit Dómi
diſtulit; * & ignis acc

& ira aſcendit in

on crediderunt in
nec ſperavérunt in
s.
ávit núbibus déſu-
inuas cœli apéruit.
llis manna ad man-
* & panem cœli

ngelórum mandu-
: * cibária miſit
dántia.
iviſio Pſalmi 77.
dit [Dóminus]
n de cœlo ; * &
virtúte ſua afri-

ſuper eos ſicut púl-
es, * & ſicut aré-
volatſlia pennáta.
runt in médio ca-
um, * circa taber-
am,
lucavérunt, & ſa-
nimis ; & deſi-
um áttulit eis : *
audáti à deſidério

cæ eórum erant in
n, * & ira Dei
per eos.
r pingues eórum, *
rael impedívit,
ibus his peccavé-
, * & non credi-
mirabílibus ejus.
érunt in vanitáte
, * & anni eórum
atióne.
ideret eos, quæré-
; * & reverteban-
iculò veniébant ad

emoráti ſunt quia
or eſt eórum, * &

Deus excelſus redemptor eó-
rum eſt.
Et dilexérunt eum in ore
ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti
ſunt ei.
Cor autem eórum non erat
rectum cum eo, * nec fidé-
les hábiti ſunt in teſtamento
ejus.
Ipſe autem eſt miſéricors,
& propítius fiet peccátis eó-
rum, * & non diſperdet eos.
Ant. Fílii qui naſcentur,
narrábunt fíliis ſuis, ut po-
nant in Deo ſpem ſuam.
Ant. 7. *d.* Abſtulit.
Ex Pſalmo 77. Et
ABundávit [Dóminus]
ut avérteret iram
ſuam, * & non ac-
cendit omnem iram ſuam.
Et recordátus eſt quia caro
ſunt, * ſpíritus vadens, &
non rédiens.
Quóties exacerbavérunt eum
in deſerto ? * in iram conci-
tavérunt eum in inaquóſo ?
Et converſi ſunt, & tenta-
vérunt Deum ; * & Sanctum
Iſrael exacerbavérunt.
Non ſunt recordáti manûs
ejus, * die quâ redémit eos
de manu tribulantis :
Sicut póſuit in Ægypto ſi-
gna ſua, * & prodígia ſua in
campo Táneos.
Et convertit in ſánguinem
flúmina eórum, * & imbres
eórum, ne bíberent.
Miſit in eos cœnomyiam,
& comédit eos ; * & ranam,
& diſpérdidit eos.
Et dedit ærúgini fructus eó-
rum, * & labóres eórum lo-
cuſtæ.
Et occídit in grándine vi-

neas eórum, & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ; * indignatiónem, & iram, & tribulatiónem, immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit ſémitæ iræ ſuæ: non pepercit à morte animábus eórum, * & juménta eórum in morte conclúſit.

Et percuſſit omne primogénitum in terra Ægypti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Diviſio Pſalmi 77. Et

ABſtulit [Dominus] ſicut oves pópulum ſuum, * & perduxit eos tanquam grégem in deſerto.

Et deduxit eos in ſpe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquiſívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & ſorte diviſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſrael.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum; * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſrael.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et

EXcitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra: * oppróbrium ſempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculũ Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum * in terra quam fundávit in ſæcula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſuſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intellécti-

[...] mánuũ ſuárũ deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſi[...] oves pópulum ſuum, & [...]xit eos in ſpe.

℣. Ecce non dormitábit, [...] dórmiet, ℟. Qui cuſtó[...]ſrael. *Pſ.* 120.

[...] noſter.

℣. *Sacerd.* Lætábitur juſtus [...] Dómino, & ſperábit in [...] ℟. Et laudabuntur omnes [...] corde. *Pſ.* 63.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

[...]ende voci oratiónis [...], * Rex meus & Deus [...].

Quóniam ad te orábo, Dó[...], * manè exáudies vo[...] meam.

Manè aſtábo tibi, & vidé[...]; * quóniam non Deus vo[...] iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permané[...] injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operan[...] iniquitátem: * perdes [...] qui loquuntur mendá[...].

Virum sánguinum & doló[...] * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in [...] tuam: * adorábo ad [...]plum ſanctum tuum in [...] tuo.

Dómine, deduc me in juſtí[...] tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas, * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis: ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui ſperant in te; * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

Pſalmus 35.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóſè egit in conſpectu ejus * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine; * quemádmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Filii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt.

Inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ ; * & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiã tuã ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem : * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion ; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos ; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & ti-

mebunt qui hábitant t

nos à ſignis tuis : * exitu

tutíni & véſperæ delectáb

Viſitaſti terram, & in

ſti eam : * multiplicaſti

pletáre eam.

Flumen Dei replétu

aquis : * paraſti cibum

rum, quóniam ita eſt p

rátio ejus.

Rivos ejus inébria, r

plica genímina ejus : * in

cídiis ejus lætábitur g

nans.

Benedíces corónæ ann

nignitátis tuæ ; * & cam

replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa

rí, * & exultatióne colle

cingentur.

Indúti ſunt aríetes óv

& valles abundábunt fru

to : * clamábunt, étenim

num dicent.

Ant. Exaudi nos, De

lutáris noſter, ſpes óm

fínium terræ.

Ant. 1. a. Ecce.

In Feriis, Canticum. I

COnfitébor tibi, Dó

quóniam irátus es

hi : * converſus eſt furor

& conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor me

fiduciáliter agam, & n

mébo ;

Quia fortitúdo mea &

mea Dóminus, * & fact

mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in g

de fóntibus Salvatóris ; *

cétis in die illa : Conf

ni Dómino, & invocát

men ejus.

Notas fácite in pópulis

ventiónes ejus ; * meme

qui

excelſum eſt nomen

: Dómino, quóniam
fecit : * annuntiáte
niverſa terra.
& lauda, habitátio
quia magnus in mé-
Sanctus Iſrael.
Ecce Deus ſalvátor
iduciáliter agam, &
:bo.

s, Canticum. Tob. 13.

gnus es, Dómine, in
ernum, * & in om-
la regnum tuum.
iam tu flagellas, &
ledúcis ad ínferos, &
. * & non eſt qui effú-
num tuam.
témini Dómino, filii
* & in conſpectu gén-
udáte eum;
iam ídeò diſperſit vos
gentes quæ ignórant
ut vos enarrétis mira-
us;
aciátis ſcire eos * quia
t álius Deus omnípo-
ter eum.
caſtigávit nos propter
átes noſtras; * & ipſe
t nos propter miſeri-
m ſuam.
icite ergo quæ fecit no-
m, & cum timóre & tre-
confitémini illi; * Re-
ue ſeculórum exaltáte in
ous veſtris.
o autem in terra captivi-
neæ confitébor illi; * quó-
oſtendit majeſtátem ſuam
ntem peccatrícem.
nvertímini ítaque, pec-
es, & fácite juſtítiam co-
Deo, * credentes quòd fá-

ciat vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus : * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. C. Beneplácitum eſt.

Pſalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus : * Deo noſtro ſit jucunda decoráque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus : * diſperſiónes Iſraélis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne : * pſállite Deo noſtro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habebit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dó-

mino ſuper timentes eum., & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Capitulum. Iſ. 26.

IN ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te : nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. Anima mea deſiderávit te in nocte, ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de manè vigilábo ad te.

Hymnus.

PRomittis, & ſervas datam
Immóbilis fidem, Deus;
Hanc manè primo ſédulâ
Repóſcimus fidem prece.

Promittit atque décipit
Incertus & fallax homo;
Sic quaſſa, ſi incumbas ſuper,
Arundo transfíget manum.

Beátus ergo qui tuo
Se totus abdit in ſinu :
Hâc arce tutum túrbinis
Vis nulla de ſtatu quatit.

Ne cor vacillet, óbligas
Temet ſacramento, Deus;
Spes nixa tanto pígnore,
Æterna jam prenſat bona.

Jam mente præſúmens polum,
Secúrâ ſublími throno
Aſſiſtit, & cœléſtium
Prælíbat undas flúminum.

Fons ô perennis grátiæ,
Colenda ſemper Trínitas,
Te ſpem ſalútis únicam
Da mente totâ quærere. Am.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142.

Ad Benedictus, *Ant.* 1. g. Jurávit Dóminus datúrum ſe nobis, ut ſine timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, ſerviámus illi. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 8. e. Ego.

Pſalmus 30.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum : * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu : * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi, * quóniā tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum : * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè : * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſiſti me in mánibus inimíci : * ſtatuiſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor : conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus;

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea, * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbrium, &

valdè, * & timor

ant me foràs * fu-
e.

datus ſum tan-
ius à corde : * fa-
nquam vas pérdi-

audívi vituperá-
:órum commorán-
ſitu ; * in eo dum
: ſimul, adversùm
:e ánimam meam
nt.

m in te ſperávi,
dixi : Deus meus
ánibus tuis ſortes

de manu inimicó-
m, * & à perſé-
ne.

ciem tuam ſuper
m : * ſalvum me
ricórdia tua.
, non confundar,
vocávi te : * eru-
pii, & deducantur
n.
nt lábia dolóſa, *
neus adversùs ju-
itátem, in ſupér-
buſióne.
viſio Pſalmi 30.
magna multitúdo
dinis tuæ, Dómi-
quam abſcondiſti
te!
eis qui ſperant in
conſpectu filiórum

es eos in abſcón-
tuæ * à conturba-
inum.
eos in tabernáculo
tradictióne linguá-

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte munítа.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ : * Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudiſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum, omnes ſancti ejus ; quóniam veritátem requíret Dóminus, * & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viriliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

Ant. Ego in Dómino ſperávi : exultábo, & lætábor in miſericórdia tua.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Spera in Deo.

Pſalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum ; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei ;

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

ſeptuplum in ſinu eórum impropérium ipſórum, * quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti impietátem peccáti mei: pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Non repellet Dóminus plebem ſuam: * Veníte, adorémus.

Pſalmus 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Mirámur, ô Deus, tuæ
Recens opus poténtiæ,
Quæ ſcripta ſcintillántibus
Refulget aſtrórum globis.

Ut ſol diéi, cándida
Sic luna nocti præſidet:
Exércitu totum novo
Diſcríminant ſtellæ polum.

At ipſe, cœlórum decus,
Sol novit occáſus ſuos:
Sunt certa lunæ témpora,
Statíque lapſus síderum.

Jugi rotáta túrbine
Furantur & reddunt diem:
Tu ſemper idem, néſcius
Mortálium ſpem fállere.

Turbáta quid mens flúctuet?
Curâ paternâ nos regis:
Æterna ſit cordi ſalus,
Æterna nos ſalus manet.

Supréma laus & glória
Uni ſit & trino Deo,
Suo repóni qui jubet
Curas & angóres ſinu. Amen.

Ant. 3. *à.* Sperent in

Pſalmus 9.

Confitébor tibi, D[ómi]ne, in toto co[rde] meo: * narrábo o[m]nia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te: pſallam nómini tuo, Alt[iſſi]me.

In convertendo inimí[cum] meum retrorsùm, * infir[ma]buntur, & períbunt à fácie [tua].

Quóniam feciſti judíci[um] meum & cauſam meam: ſediſti ſuper thronum, [qui] júdicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & p[eriit] ímpius: * nomen eórum [de]leſti in æternum, & in ſ[æcu]lum ſæculi.

Inimíci defecérunt frám[eæ] in finem, * & civitátes [eo]rum deſtruxiſti.

Périit memória eórum [cum] sónitu; * & Dóminus in æ[ter]num pérmanet.

Parávit in judício thron[um] ſuum: * & ipſe judicábit [or]bem terræ in æquitáte, j[udi]cábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus r[efu]gium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in trib[ula]tióne.

Et ſperent in te, qui n[ove]runt nomen tuum; * q[uó]niam non dereliquiſti quæ[ren]tes te, Dómine.

Psállite Dómino qui h[abi]tat in Sion: * annuntiáte [in]ter gentes ſtúdia ejus;

Quóniam requírens ſán[gui]nem, eórum recordátus e[ſt]: non eſt oblítus clamórem [pau]perum.

ſio Pſalmi 9.

ére meî, Dómine : * : humilitátem meam is meis,

altas me de portis ut annúntiem om- iónes tuas in portis .

› in ſalutári tùo : * : gentes in intéritu runt.

eo iſto quem abſ- , * comprehenſus rum.

cétur Dóminus ju- ens : * in opéribus ſuárum comprehen- ccátor.

tantur peccatóres in , * omnes gentes iſcuntur Deum.

m non in finē oblívio ris : * patiéntia páu- n períbit in finem.

, Dómine, non ır homo : * judicen- s in conſpectu tuo.

ue, Dómine, le- a ſuper eos ; * ut ntes quóniam hómi-

s diviſio Pſalmi 9.

quid, Dómine, re- iſti longè ? * déſpicis unitátibus, in tribu-

uperbit ímpius, in- pauper : * compre- ır in consíliis quibus

m laudátur peccá- ſidériis ánimæ ſuæ, * s benedícitur.

bávit Dóminum pec- ſecundùm multitúdi- ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus : * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo : * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo : * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperē reſpíciunt : * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelúnca ſua.

Inſidiátur ut rápiat páuperem ; * rápere páuperem, dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum : * inclinábit ſe, & cadet, cùm dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde ſuo : Oblítus eſt Deus ; * avertit fáciem ſuam ne vídeat in finē.

Exurge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne oblivíſcáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde ſuo : Non requíret.

Vides quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni : * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.

Dñus regnábit in ætérnum, & in ſéculum ſéculi : * perí-

Miſericórdia autem Dómini ab æterno, * & uſque in æternum, ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtamentum ejus;

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, * in omni loco dominatiónis ejus: bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Qui ſperat in Dómino, in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur. *Pſ.* 20.

Capitulum. I. Joan. 3.

NUnc fílii Dei ſumus, & nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt. Et omnis qui habet hanc ſpem in eo, ſanctíficat ſe, ſicut & ille ſanctus eſt.

℟. *br.* Beátus vir * Cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus. Beátus vir. ℣. Et non reſpexit in vanitátes * & insánias falſas. * Cujus eſt. Glória Patri. Beátus vir. *Pſ.* 39.

℣. Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: ℟. Effúndite coram illo corda veſtra. *Pſ.* 61.

AD NONAM.

Ant. 8. d. Factus eſt.

Pſalmus 81.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebuntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & fílii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Pſalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * úſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem? * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit

Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquandò ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;

Quoaduſquè juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxta illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adversùs malignantes? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus, * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum; & in malítia eórum diſperdet eos: * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

Ant. Factus eſt mihi Dóminus in refúgium, & Deus meus in adjutórium ſpei meæ. *Pſ.* 93.

Capitulum. Hebr. 10.

NOlíte amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remuneratiónem: patiéntia enim vobis neceſſária eſt, ut voluntátem Dei facientes, reportétis promiſſiónem.

℟. *br.* Bonum eſt confídere in Dómino, * Quàm confídere in hómine. Bonum eſt. ℣. Bonum eſt * ſperáre in Dómino. * Quàm confídere in hómine. Glória Patri. Bonum eſt. *Pſ.* 117.

℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt, ℟. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

Pſalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum:

Sicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtri.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne.

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

Pſalmus 124.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jeruſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſrael.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis an
cem ſúrgere: * ſúrgite,
quam ſedéritis, qui man
tis panem dolóris, cùm
rit dilectis ſuis ſomnum
Ecce hæréditas Dómi
lii: * merces, fructus
tris.
Sicut ſagittæ in man
tentis, * ita fílii excuſſór
Beátus vir qui implévi
dérium ſuum ex ipſis;
confundétur cùm loquét
mícis ſuis in porta. *
Ant. Beátus vir qui i
vit deſidérium ſuum: no
fundétur cùm loquétu
mícis ſuis.
Ant. 1. a. Suſtínuit.

Pſalmus 129.

DE profúndis clam
te, Dómine: * I
ne, exaudi vocem mea
Fiant aures tuæ int
tes * in vocem deprec
meæ.
Si iniquitátes obſerv
Dómine; * Dómine, q
ſtinébit?
Quia apud te pro
eſt, * & propter leger
ſuſtínui te, Dómine.
Suſtínuit ánima mea
bo ejus, * ſperávit ánir
in Dómino.
A cuſtódia matutín
ad noctem * ſperet Iſ
Dómino;
Quia apud Dómini
ſericórdia, * & copióſ
eum redémptio.
Et ipſe rédimet Iſr
ómnibus iniquitátibus
Ant. Suſtínuit ánin
in verbo ejus: ſperávi
mea in Dómino.

ỽ. a. Speret.
Pſalmus 130.
mine, non eſt exaltá-
m cor meum, * neque
it óculi mei;
e ambulávi in ma-
neque in mirabílibus
e.
on humíliter ſentié-
ſed exaltávi ánimam
ablactátus eſt ſuper
ua; * ita retribútio in
nea.
t Iſrael in Dómino, *
nunc, & uſque in ſǽ-
Speret Iſrael in Dó-
tulum. Rom. 15.
s ſpei répleat vos om-
gáudio & pace in cre-
ut abundétis in ſpe
te Spíritûs ſancti.
Hymnus.
tres ſuperbos, nec tuam
as álteri laudem, Deus:
a nil iſthinc ſibi
it arrogántia.
ta quippe mens tuæ
ſiſtit grátiæ;
e marceſcit ſtatim,
imen exuſtum, ſiti.
rvus in manus heri
figit lúmina;
ſacris móntibus
movémus ánxii.
lerátam ſi dare
norâris, ſpes tamen,
inſtar áncoræ,
i fundat péctora.
umma Patri glória:
ma Nato, qui dedit
urúræ Spíritum
táris óbſidem. Amen.
cuſtódia matutína uſ-
que ad noctem ℟. Speret
Iſrael in Dómino. *Pſ.* 129.
Ad Magníficat. *Ant.* 8. G.
Miſericórdia ejus à progénie
in progénies timéntibus eum.
Luc. 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

Pſalmus 10.

IN Dómino confído; * quó-
modò dícitis ánimæ meæ:
Tránſmigra in montem
ſicut paſſer?
Quóniam ecce peccatóres in-
tendérunt arcum, paravérunt
ſagittas ſuas in pháretra, *
ut ſagittent in obſcúro rectos
corde.
Quóniam quæ perfeciſti,
deſtruxérunt; * juſtus autem
quid fecit?
Dóminus in templo ſancto
ſuo: * Dóminus in cœlo ſe-
des ejus.
Oculi ejus in páuperem reſ-
píciunt: * pálpebræ ejus in-
térrogant fílios hóminum.
Dóminus intérrogat juſtum
& ímpium: * qui autem díli-
git iniquitátem, odit ánimam
ſuam.
Pluet ſuper peccatóres lá-
queos: * ignis, & ſulphur,
& ſpíritus procellárum, pars
cálicis eórum.
Quóniam juſtus Dóminus,
& juſtítias diléxit: * æquitá-
tem vidit vultus ejus.

Pſalmus 13.

DIxit insípiens in corde
ſuo: * Non eſt Deus.
Corrupti ſunt, & abominá-
biles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: *
non eſt qui fáciat bonum,
non eſt uſque ad unum.
Dóminus de cœlo proſpe-

xit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolóſè agébant: * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: illìc trepidavérunt timóre ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſtâ eſt.

Consílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſrael? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſrael.

Pſalmus 15.

Conſerva me, Dómine, * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intellectum: * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Quóniam non derelinques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

Ant. Conſerva me, Dñe, quóniam ſperávi in te. *Pſ* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Hódie ſi vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda veſtra.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Iſdem creáti flúctibus
Piſces natant, volant aves:
Utrumque mortáli genus
Parátur eſca córpori,

Menti ſed æternæ cibus
Debétur alter : hæc Dei
Sermóne vivit, hanc fovet
Cœleſtis & nutrit fides.
Quæſíta Chriſti ſánguine
Manávit in terras fides,
Et impiárum pectora
Victrix ſubégit géntium.
Fax illa puris córdibus
Monſtráre cœlos éfficax,
Æterna dignis íncitat
Factis meréri præmia.
Sancti leónum, per fidem,
Mulsêre rugítus : truces
Fregêre regnantûm minas;
Risêre ſtridentes rogos.
Hâc luce ſignátum, Deus,
Calcáre dona trámitem,
Et caritátis úberes
Fructus eundo cárpere.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. 3. b. Rectum eſt verbum.

PRO I. NOCTURNO.

Pſalmus 19.

EXaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob

Mittat tibi auxílium de ſancto, * & de Sion tueátur te.

Memor ſit omnis ſacrifícii tui; * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi ſecundùm cor tuum, * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in ſalutári tuo, * & in nómine Dei noſtri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam ſalvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum.

Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo : * in potentátibus ſalus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, & hi in equis; * nos autem in nómine Dómini Dei noſtri invocábimus.

Ipſi obligáti ſunt, & cecidérunt : * nos autem ſurreximus, & erecti ſumus.

Dómine, ſalvum fac Regem; * & exaudi nos in die quâ invocavérimus te.

Pſalmus 32.

EXultáte, juſti, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in pſaltério decem chordárum pſállite illi.

Cantáte ei cánticum novum : * benè pſállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini, * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium : * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris, * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt : * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus díſſipat consília géntium : * reprobat autem

cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpexit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpexit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem ; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem : * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus ;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum, * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Rectum eſt verbum Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. *Pſ.* 32.

PRO II. NOCTURNO.

Ant. 4. A. Dóminus.

Pſalmus 67.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus ; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant : * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epulentur, & exultent in conſpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi : * exultáte in conſpectu ejus.

Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſímiliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertransíres in deſerto.

Terra mota eſt : * étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, à facie Dei Iſrael.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ : * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum dilecti, dilecti; * & speciei domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentatæ; * & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo; étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: * accepiſti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedictus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Vidérunt ingreſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

Altera diviſio Pſalmi 67.

IN eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſrael.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus * in mentis exceſſu.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jeruſalem * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argento.

Diſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo qui aſcendit ſuper cœlum cœli * ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Iſrael magnificéntia ejus, * & virtus ejus in númbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis; Deus Iſrael ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Iſrael ipſe dabit fortitúdinem plebi ſuæ.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Dómine.

Pſalmus 88.

MIſericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixiſti: In æternum miſericórdia ædificábitur in cœlis; * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtamentum electis meis; * jurávi David ſervo meo:

Uſque in æternum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dñe; * étenim veritátem tuam in eccleſia ſanctórũ.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, qui símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliaſti ſicut vulnerátum, ſuperbum: * in bráchio virtútis tuæ diſperſiſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra: * orbem terræ & plenitúdinem ejus tu fundaſti.

Aquilónem & mare tu creaſti: * Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt.

Tuum bráchium cum poténtia; * firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua.

Juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ; * miſericórdia & véritas præcédent fáciem tuam.

Diviſio Pſalmi 88.

BEátus pópulus qui ſcit jubilatiónem; * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die, * & in juſtítia tua exaltabuntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es, * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum.

Quia Dómini eſt aſſúmptio noſtra, * & Sancti Iſrael regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixiſti: * Póſui adjutórium in potente, & exaltávi electum de plebe mea.

Invéni David ſervum meũ: * óleo ſancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei, * & bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipſíus inimícos ejus, * & odientes eum in fugam convertam.

Et véritas mea & miſericórdia mea cum ipſo; * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me; Pater

meus es tu ; * Deus meus, & ſuſceptor ſalútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum, * excelſum præ régibus terræ.

In æternum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtamentum meum fidéle ipſi.

Et ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint;

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint,

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum.

Miſericórdiam autem meam non diſpergam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea.

Neque profanábo teſtamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo;

Et ſicut luna perfecta in æternum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti Chriſtum tuum

Evertiſti teſtamentum ſervi tui : * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus : * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam : * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram deprimentium eum : * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne; * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus : * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem? * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia : * numquid enim vanè conſtituiſti omnes fílios hóminum?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem? * éruet ánimam ſuam de manu ínferi?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium;

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in æternum : * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in juſtítia tua exaltabuntur.

℣. Ténebræ non obſcura-

buntur à te, Domine; ℟. Et nox ſicut dies illuminábitur. *Pſ.* 138.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Cognoſcant quia nomen tibi Dóminus: ℟. Tu ſolus Altíſſimus in omni terra. *Pſ.* 82.

A D L A U D E S.

Ant. 4. f. Audi.

Pſalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri noſtro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date tympanum, * pſaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in inſigni die ſolemnitátis veſtræ;

Quia præceptum in Iſrael eſt,* & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægypti: * linguam quam non nóverat, audívit.

Divertit ab onéribus dorſum ejus: * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invocaſti me, & liberávi te: * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſrael, ſi audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam; * & Iſrael non intendit mihi.

Et dimíſi eos ſecundùm deſidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus ſuis.

Si pópulus meus audiſſet me, * Iſrael ſi in viis meis ambulaſſet;

Pro níhilo fórſitan inimícos eórum humiliaſſem, * & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti ſunt ei; * & erit tempus eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex ádipe frumenti; * & de petra, melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: ego ſum Dóminus Deus tuus.

Ant. 1. g. Parátum.

Pſalmus 107.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo & pſallam in glória mea.

Exurge, glória mea; exurge, pſaltérium & cíthara: * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus; * & ſuper omnem terram glória tua;

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Ant. Parátum cor meum, Deus; exurgam dilúculo: confitébor tibi, Dómine.

Ant. 6. F. Dómine.

Diviſio Pſalmi 107.

DEus locútus eſt in ſancto ſuo: * exultábo, &

dividam Síchimam, & convallem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine, vana ſalus hóminis: in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis, Canticum Annæ. I. Reg. 2.

EXultávit cor meum in Dómino, * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus ut eſt Dóminus, neque enim eſt álius extra te: * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia, gloriantes: * recédant vétera de ore veſtro;

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fórtium ſuperátus eſt, * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt; * & famélici ſaturáti ſunt,

Donec ſtérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat: * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat: * humíliat, & ſúblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem;

Ut ſédeat cum princípibus,* & ſólium glóriæ téneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticeſcent; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi ſuo, * & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt, & ipſi præparantur cogitatiónes.

[*In Feſtis, Canticum.* I. Paral. 29.

BEnedictus es, Dómine, Deus Iſrael patris noſtri, * ab æterno in æternum.

Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória; * & tibi laus.

Cuncta enim quæ in cœlo ſunt & in terra, * tua ſunt.

Tuum, Dómine, regnum; *

& tu es ſuper omnes príncipes.

Tuæ divítiæ, & tua eſt glória: * tu domináris ómnium.

In manu tua virtus & poténtia: * in manu tua magnitúdo, & impérium ómnium.

Nunc ígitur, Deus noſter, confitémur tibi, * & laudámus nomen tuum ínclytum.]

Ant. 5. a. Annúntiat Dóminus.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti ſátiat te.

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus.

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. Annúntiat Dóminus verbum ſuum Jacob, & judícia ſua Iſrael: non fecit tál[illegible] omni natióni.

Capitulum. I. Petr. 2.

VOs genus electum, re[illegible]le ſacerdótium, gens [illegible]cta, pópulus acquiſitiónis[illegible] virtútes annuntiétis ejus [illegible] de ténebris vos vocávit in [illegible] mirábile lumen ſuum.

Hymnus.

DIgnas, quis, ô Deus, [illegible]
Laudes rependat, [illegible]
tuo [illegible]
Pellis tenébras lúminis, [illegible]
Salútis & monſtras viam; [illegible]
Tu, quam jubes, d[illegible]
fidem, [illegible]
Hæc cúltui præeſt tuo; [illegible]
Hæc mentis errores fugat [illegible]
Hæc corda ſurſum dírigit; [illegible]
Te deſtitúta ſpíritu [illegible]
Nil pompa ſacrórum juv[illegible]
Secréta puri blándiṫis [illegible]
Tibi litábunt péctoris.
Vox inde cordi cónſona
Vectígal exolvet ſuum,
Et ad ſalútem líbero
Prométur ore véritas.
O, qui ſuperbos réſpuis,
Et símplices amas, Deus,
Ut creſcat in nobis fides,
Cordis tumórem cómprime.
Sit ſumma Patri glória:
Sit ſumma Nato, qui fidem
Cruóre fundávit ſuo:
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. *Pſ.* 118.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Tu, Puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis, ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *à.* Illúminet.

Pſalmus 66.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos,* & miſereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos, Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 89.

DOmine, refúgium factus es nobis, * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fierent, aut formarétur terra & orbis, * à ſæculo & uſque in ſæculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem; * & dixiſti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſterna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat & tránſeat: * véſperè décidat, indúret & areſcat;

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo, * ſæculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus: * anni noſtri ſicut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni: * ſi autem in potentátibus, octoginta anni;

Et ámplius eórum * labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos; * & opus mánuum noſtrárum dírige.

Ant. Illúminet Dóminus vultum ſuum ſuper nos; ut

cognoſcámus in terra viam tuam, Dómine. *Pſ. 66.*

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Credo.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropiant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adverſùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaudi, Dómine, vocem meã quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine
ram.

Ne avértas fáciem
me: * ne declínes i
ſervo tuo.

Adjútor meus eſto
relinquas me, * nequ
ciasme, Deus ſalutári

Quóniam pater meu
ter mea dereliquérun
Dóminus autem aſſum

Legem pone mihi, I
in via tua; * & dírig
ſémitam rectam prop
mícos meos.

Ne tradíderis me in
tribulántium me; * c
inſurrexérunt in me t
qui, & mentíta eſt i
ſibi.

Credo vidére bon
ni * in terra vivéntiu

Expecta Dóminum
liter age; * & confor
tuum, & ſúſtine Dón

Pſalmus 83.

QUàm dilecta tab
tua, Dómine vir
concupiſcit & dé
ma mea in átria Dóm

Cor meum & car
exultavérunt in Deum

Etenim paſſer inv
domum, * & turtu
ſibi, ubi ponat pullos

Altária tua, Dóm
tútum, * Rex meus
meus!

Beáti qui hábitant
tua, Dómine! * in ſ
culórum laudábunt t

Beátus vir cujus
lium abs te: * aſcen
corde ſuo diſpóſuit,
lacrymárum, in loc
póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Domine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem Chriſti tui;

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum;

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

Ant. Credo vidére bona Dñi in terra vivéntium. *Pſ.* 26.

Capitulum. Hebr. 11.

EST fides ſperandárum ſubſtántia rerum, argumentum non apparéntium.

℟. *br.* Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * Quam abſcondiſti timéntibus te! Quàm magna. ℣. Perfeciſti eis * qui ſperant in te, * Quam abſcondiſti. Glória Patri. Quàm magna. *Pſ.* 30.

℣. Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; ℟. Sed non ut lex tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Veníte, fílii.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ: * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adverſus eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Pſalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * & exaltémus nomen ejus in idipſum.

Exquiſívi Dóminum, & exaudívit me; * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit; & Dóminus exaudívit eum; * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immittet ángelus Dómini

in circúitu timéntium eum; * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes ſancti ejus; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

VEníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam; * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo; * & lábia tua ne loquantur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos, * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde, * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima, * & qui odérunt juſtum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórũ ſuórũ; & non delinquent omnes qui ſperãt in eo.

Ant. Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Capitulum. Jac. 2.

SIcut corpus ſine ſpíritu mórtuum eſt, ita & fides ſine opéribus mórtua eſt.

℟. *br.* Greſſus meos dírige, Dómine, * Secundùm elóquium tuum. Greſſus. ℣. Ut cuſtódiam * mandáta tua, * Secundùm elóquium tuum. Glória Patri. Greſſus meos.

℣. Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; ℟. Quia mandátis tuis crédidi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 1. 2. Teſtimónia.

Pſalmus 79.

QUi regis Iſrael, inténde; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, * & veni, ut ſalvos fácias nos.

Deus, convérte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quouſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérũt nos.

Deus virtútum, convérte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[D]Omine] víneam de Ægypto tranſtuliſti : * ejeciſti gentes, & plantaſti eã.

Dux itíneris fuiſti in conſpectu ejus : * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus ; * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus ; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam ;

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere : * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua ; * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa : * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fíliũ hóminis quẽ confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te ; * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam ; * & ſalvi érimus.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit decórem indútus eſt : * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc : * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine ; * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina, fluctus ſuos : * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris ; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis : * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ant. Teſtimónia tua, Dómine, credibília facta ſunt nimis. *Pſ.* 92.

Capitulum Rom. 4.

CRedenti in eum qui juſtíficat ímpium, reputátur fides ejus ad juſtítiam, ſecundùm propóſitum grátiæ Dei.

℟. *br.* Salvávit eos Dóminus, * Et credidérunt verbis ejus, Salvávit. ℣. Et laudavérunt * laudem ejus, * Et credidérunt. Glória Patri. Salvávit. *Pſ.* 105.

℣. In conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam : ℟. Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ. *Pſ.* 97.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Crédidi.

Pſalmus 115.

CRédidi, propter quòd locútus ſum ; * ego autem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi ?

Cálicem ſalutáris accípiam, *

& nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpectu Dómini mors Sanctórum ejus.

O Dómine, quia ego ſervus tuus: * ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ.

Dirupiſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpectu omnis pópuli ejus, * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

Ant. Crédidi, propter quod locútus ſum; ego autem humiliátus ſum nimis.

Ant. 1. g. Confitébor.

Pſalmus 137.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniã audiſti verba oris mei.

In conſpectu Angelórum pſallam tibi; * adorábo ad templum ſanctum tuum,

Et confitébor nómini tuo ſuper misericórdia tua & veritáte tua; * quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.

In quacumque die invocávero te, exaudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteantur tibi, Dómine, omnes reges terræ; * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini;

Quóniam excelſus Dóminus, & humília réſpicit, * & alta à longè cognoſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & ſuper iram inimicórum meórum extendiſti manum túam, & ſalvũ me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine, miſericórdia tua in ſéculum: ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

Pſalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi; * laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. D. Fidelis.

Diviſio Pſalmi 144.

MIſerátor & miſéricors Dóminus; * pátiens & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſi

ratiónes ejus ſu-
ſpera ejus.
ur tibi, Dómine,
tua; * & ſancti
ıt tibi.
gni tui dicent,* &
.m loquentur;
ăciant fíliis hó-
tiam tuam, * &
nificéntiæ regni

uum, regnum
órum; * & do-
n omni genera-
ratiónem.
minus in ómni-
:, * & ſanctus in
ibus ſuis.
ninus omnes qui
& érigit omnes

ium in te ſpe-
ıe; * & tu das
in témpore op-

nanum tuam, *
ıe ánimal bene-

lis Dóminus in
is ſuis, & ſanctus
péribus ſuis.
Propè eſt Dñus.
ſo *Pſalm:* 144.
ninus in ómnibus
* & ſanctus in
ribus ſuis.
ñus ómnibus in-
m, * ómnibus in-
:m in veritáte.
n timéntium ſe
precatiónem eó-
t, * & ſalvos fá-

Dóminus omnes
, * & omnes pec-
erdet.
ſtiva.

Laudatiónem Dómini lo-
quétur os meum: * & bene-
dícat omnis caro nómini ſan-
cto ejus in ſéculum, & in ſé-
culum ſéculi.

Ant. Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Capitulum. Rom. 10.

CORde créditur ad juſtítiam, ore autem confeſſio fit ad ſalútem; dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim eſt diſtínctio Judæi & Græci; nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum.

Hymnus.

O Fortis, ó clemens Deus!
Salútis auctor, tu fidem
Noſtris potenter ínſere,
Germen ſalútis, córdibus.

Hinc omne robur dúcimus:
Hæc arma nobis; hoc manus
Protecta ſcuto, flámmea
Retundet hoſtis ſpícula.

Hinc fúndimus preces tibi
Sacri ſub umbra nóminis,
Quo nítitur ſpes ómnium,
Uno ſalútis pígnore.

Placátus illo nómine,
Labántibus feres opem;
Dabiſque ſanctam dégener
Ne vita deturpet fidem.

Sit laus Patri, laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Infúſa per quem córdibus
Relúcet imis véritas. Amen.

℣. Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ* 70.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Potens eſt Dóminus, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. f. Salvum me fac, Dómine.

Pſalmus 11.

SAlvùm me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus; * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquíſque ad próximum ſuum: * lábia doloſa in corde & corde locúti ſunt.

Diſperdat Dóminus univerſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam;

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt: * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum páuperum, * nunc exurgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta: * argentum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplùm.

Tu, Dómine, ſervábis nos, * & cuſtódies nos à generatióne hac in æternum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecundùm altitúdinem tuam multiplicaſti fílios hóminum.

Pſalmus 38.

DIxi: Cuſtódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor m[eum intra] me, & in medita[tione mea] exardeſcet ignis: * l[ocutus sum] in lingua mea.

Notam fac mihi [Dómi]ne, finem meum, [et nume]rum diérum meóru[m quis est;] * ut ſciam quid deſi[t mihi.]

Ecce menſurábil[es posuisti] dies meos; * & ſubſ[tantia mea] tanquam níhilum a[nte te.]

Verúmtamen uni[versa vani]tas, * omnis homo [vivens.]

Verúmtamen in [imagine] pertranſit homo; * ſ[ed et fru]ſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * [et ignorat] cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt [exspectatio] mea? nonne Dóm[inus? et] ſubſtántia mea apud [te est.]

Diviſio Pſalm[i]

AB ómnibus ini[quitatibus] meis érue me [: oppro]brium inſipienti ded[isti me.]

Obmútui, & non [aperui os] meum; * quóniam tu [fecisti.]

Amove à me pla[gas tuas.] à fortitúdine manû[s tuæ ego] deféci.

In increpatiónibu[s propter] iniquitátem corripu[isti homi]nem, & tabéſcere f[ecisti sicut] aráneam ánimam e[jus: ve]rúmtamen vanè co[nturbatur] omnis homo.

Exaudi oratióne[m meam,] Dómine, & depre[cationem] meam: * áuribus p[ercipe la]crymas meas.

Ne síleas, quónia[m advena] ego ſum apud te, [et pereg]nus, * ſicut omnes p[atres mei.]

Remitte mihi ut [refrigerer] priuſquàm ábeam, [et] pliùs non ero.

ı me fac, Dñe,
núræ ſunt veri·
minum. *Pſ.* 11.
SEXTA.
IUM NOCT.
:te, adorémus,
; ante Deum:
am Dómino qui

Veníte. 2.
nnus.
ıs moves opus,
eus, delíberans:
i príncipem,
ınem paras.
ur: hunc ſacro
hálitu
vivam tuî
áginem.
mnes æquoris,
:s & ſinus,
memor ſuî
ı ſe gerat.
cordis právitas!
ıs éxcutit;
nec timet
s vérticem.
:a lúctuum co-

i pérdito!
feras opem,
tes déſerat.
ávit, laus Patri;
mit, Fílio;
ur hálitu,
.us, Spíritus.

OCTURNO.
Contriſtátus ſum.
nus 51.
oriáris in malí-
qui potens es in
.te?
juſtítiam cogitá-
a: * ſicut nová-
iſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem: * evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt; * & dicent: Ecce homo qui non póſuit Deum adjutórem ſuum;

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum, * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem ſicut olíva fructífera in domo Dei: * ſperávi in miſericórdia Dei in ætérnum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum, quia feciſti; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

Pſalmus 54.

Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaudi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris;

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes, * & in ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me, * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me, * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi

pennas ſicut columbæ? * & volábo, & requieſcam.

Ecce elongávi fúgiens, * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, * & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum; * quóniam vidi iniquitátem & contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique.

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſē me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos, * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſperè, & manè, & merídiè narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inte[r] multos erant mecum.

Exáudiet Deus; & humi[liábit] illos, * qui eſt ante ſæ[cula.]

Non enim eſt illis commu[ta]tátio, & non timuérunt Deum * extendit manum ſuam i[n] retribuendo.

Contaminavérunt teſtamen[tum] ejus, diviſi ſunt ab ir[a] vultûs ejus; * & appropin[quávit] cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes eju[s] ſuper óleum, * & ipſi ſun[t] jácula.

Jacta ſuper Dóminum cu[ram] tuam, & ipſe te enú[triet]: * non dabit in æternum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúce[s] eos in púteum intéritûs.

Viri sánguinum & dolói[si] non dimidiábunt dies ſuos; ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Contriſtátus ſum i[n] exercitatióne mea, & contur[bátus] ſum; quóniam declinavé[runt] in me iniquitátes. *Pſ.* 54

Ant. 2. D. Ab inſurgéntibu[s] in me.

PRO II. NOCTURNO

Pſalmus 58.

ERipe me de inimíci[s] meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibu[s] iniquitátem, * & de viri[s] sánguinum ſalva me;

Quia ecce cepérunt ániman meam: * irruérunt in m[e] fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómi[ne]

ıe iniquitáte cucurri,
.
: in occurſum meum,
* & tu, Dómine
:útum, Deus Iſraël,
e ad viſitandas om-
:s: * non miſereáris
qui operantur iniqui-

tentur ad véſperam;
em patientur ut ca-
circuíbant civitá-

oquentur in ore ſuo,
s in lábiis eórum; *
quis audívit?
Dómine, deridébis
ad níhilum dedúces
entes.
ıdinem meam ad te
n, quia Deus ſuſce-
us: * Deus meus,
rdia ejus prævéniet

iſio Pſalmi 58.
s oſtendet mihi ſuper
nícos meos: * ne oc-
s, nequandò oblivíſ-
ópuli mei.
rge illos in virtúte
k depóne eos, pro-
eus, Dómine.
ım oris eórum, ſer-
labiórum ipſórum; *
ehendantur in ſupér-

execratióne & men-
nuntiabuntur in con-
óne, * in ira conſum-
, & non erunt.
ent quia Deus domi-
Jacob, * & fínium

ertentur ad véſperam;
em patientur ut canes,
íbunt civitátem.

Ipſi * diſpergentur ad manducandum, * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam;

Quia factus es ſuſceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es: * Deus meus, miſericórdia mea.

Pſalmus 60.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam; * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum: * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula: * protégar in velamento alárum tuárum;

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam, * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei: * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

PRO III. NOCTURNO.

Ant. 4. a. In conſpectu.

Pſalmus 68.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas dimerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam; * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſrael.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilícium, * & factus ſum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui ſedébant in porta; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus beneplăciti, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infígar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, * neque abſórbeat me profundum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: * ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo: * quóniam tribulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tribulant me: * impropérium expectávit cor meum & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non inveni.

Et dedérunt in eſcam meam fel, * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in

, & in ſcandálum.
ır óculi eórum,
* & dorſum eó-
incurva.
ıper eos iram
furor iræ tuæ
t eos.
tio eórum deſer-
ernáculis eórum
ıhábitet.
ıuem tu percuſ-
i ſunt; * & ſu-
vúlnerum meó-
ınt.
iquitátem ſuper
eórum, * & non
ſtítiam tuam.
de libro vivén-
n juſtis non ſcri-

ſio Pſalmi 68.
ı pauper & do-
ſalus tua, Deus,

omen Dei cum
magnificábo eum

Deo ſuper vítu-
ı, * córnua pro-
úngulas.
uperes, & læ-
erite Deum, &
veſtra;
xaudívit páupe-
, * & vinctos
exit.
um cœli & ter-
& ómnia repti-

Deus ſalvum fá-
& ædificabuntur
.
ıbunt ibi, * &
quírent eam.
ſervórum ejus
n; * & qui díli-

gunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Ant. In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

℣. Die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: ℟. Converſus ſum in ærumna mea, dum confígitur ſpina. *Pſ.* 31.

Pater noſter.

℣. *Sacerd.* Laudans invocábo Dóminum; ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

Pſalmus 53.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me, & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis, * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntárie ſacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me, * & ſuper inimícos meos deſpexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei, quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. ç. Deus meus.

Pſalmus 70.

IN te, Dómine, ſperávi, non confundar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam,* & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam firmamentum meum * & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui.

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me: * Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundantur & defíciant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. à. Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua,

Et uſque in ſenectam & ſénium: * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt;

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália: * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas! * & converſus vivificaſti me, & de abyſſis terræ iterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam, * & converſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus: * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſrael.

Exultábunt lábia mea, cùm

› tibi ; * & ánima
am redemiſti.
lingua mea totâ die
:ur juſtítiam tuam ,
fúſi & revériti ſúe-
uærunt mala mihi.
ingua mea totâ die
:ur juſtítiam tuam,
.fúſi & revériti ſúe-
uærunt mala mihi.
.G. Cùm irátus ſúe-

, *Canticum Habacuc.*
Cap. 3.

iine, audívi auditió-
u tuam, * & tímui.
ie, opus tuum : * in
nórum vivífica illud.
lio annórum notum
' cùm irátus fúeris ,
'diæ recordáberis.
b auſtro véniet, * &
e monte Pharan.
t cœlos glória ejus, *
ejus plena eſt terra.
or ejus ut lux erit,
n mánibus ejus : * ibi
ta eſt fortitúdo ejus.
íciem ejus ibit mors;
:diétur diábolus ante
us.
& menſus eſt ter-
aſpexit, & diſſolvit
& contríti ſunt mon-
i.
áti ſunt colles mun-
itinéribus æternitátis

iiquitáte vidi tentó-
:ópiæ : * turbabuntur
'ræ Mádian.
uid in flumínibus irá-
)ómine? * aut in flu-
furor tuus? vel in
ignátio tua?

Qui aſcendes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio,
Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum : * juramenta tríbubus quæ locútus es.
Flúvios ſcindes terræ : vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránſiit.
Dedit abyſſus vocem ſuam :* altitúdo manus ſuas levávit.
Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo : * in luce ſagittárum tuárum ibunt in ſplendóre fulgurantis haſtæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram; * & in furóre obſtupefácies gentes.
Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum Chriſto tuo.
Percuſſiſti caput de domo ímpii, * denudaſti fundaméntum ejus uſque ad collum.
Maledixiſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me.
Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.
Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.
Audívi, & conturbátus eſt venter meus : * à voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat;
Ut requieſcam in die tribulatiónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.
Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus ; * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo , * exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus , fortitúdo mea ; * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris , Dómine , misericórdiæ recordáberis.

[*In Feſtis Canticum.* Iſ. 26.

URbs fortitúdinis noſtræ Sion ; * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas , * & ingrediátur gens juſta , cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit , ſervábis pacem ; * pacem , quia in te ſperávimus.

Speraſtis in Dómino in ſéculis ætérnis , * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelſo , * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram : * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes , * pedes páuperis , greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt : * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum , Dómine , ſuſtinúimus te : * nomen tuum , & memoriále tuum in de[...] ánimæ.

Anima mea deſider[...] in nocte ; * ſed & ſpírit[...] in præcórdiis meis de[...] vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia [...] terra , * juſtítiam diſce[...] bitatóres orbis.

Miſereámur impio , [...] diſcet juſtítiam : * in [...] ſanctórum iníqua geſſit , [...] vidébit glóriam Dómin[...]

Dómine , exaltétur [...] tua ; * & non vídeant [...]

Vídeant , & confun[...] zelantes pópuli ; * & [...] hoſtes tuos dévoret.

Dómine , dabis pace[...] bis ; * ómnia enim ópe[...] ſtra operátus es nobis.

Ant. 4. *D.* Laudáb[...]

Pſalmus 145.

LAuda , ánima me[...] minum : * laudáb[...] minum in vita mea ; p[...] Deo meo quámdiù fú[...]

Nolíte confídere in [...] pibus ; * in fíliis hómin[...] quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus , [...] vertétur in terram ſuam [...] illa die períbunt omn[...] gitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus [...] adjútor ejus , ſpes ejus i[...] mino Deo ipſíus , * q[...] cœlum & terram , ma[...] ómnia quæ in eis ſunt [...]

Qui cuſtódit veritá[...] ſéculum , facit judíciun[...] riam patiéntibus ; * dat [...] eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit co[...] tos : * Dóminus ill[...] cæcos.

rigit eliſos : *
;it juſtos.
ıſtódit ádvenas,
víduam ſuſcí-
ias peccatórum

óminus in ſécu-
ıs, Sion, in ge-
: generatiónem.
ıbo in vita mea
ui facit judícium
éntibus.

n. Iſ. 33.
miſerére noſtri;
expectávimus :
noſtrum in ma-
noſtra in tém-
ónis.
mnus.
: nos úndique
cias telis, Deus,
e præter, queat
ılátium?
ceſſat, nil opis
ɩ fútili;
in áſperat
ntis malum.
s terrent tua,
demunt tamen :
jubes, Pater, *
vúlnerum.
libídinum
ómprime :
vexant mala,
ſolus potes.
ceſſas? íngruunt
: prælia :
da mens erit
ıpta sánguine?
antes, ánxiæ
am menti redit :
etros mors tua
es díſcutis.
ati glória,
ellis quos amat

Exercet, ut cleméntiæ
Rurſum recordétur ſuæ.
Amen.

℣. Exultábo manè miſericórdiam tuam; ℟. Quia factus es ſuſceptor meus in die tribulatiónis. *Pſ.* 58.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos Oriens ex alto, illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Exurge.

Pſalmus 43.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantaſti eos : * afflixiſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos;

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui, * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die, * & in nómine tuo confitébimur in ſéculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimícos noſtros; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcárum, * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deriſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt; * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te; * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum,

Nonne Deus requíret i
ipſe enim novit abſcó
cordis.

Quóniam propter te
tificámur totâ die, * æſt
ſumus ſicut oves occiſió

Exurge, quare obdo
Dómine? * exurge, &
repellas in finem.

Quare fáciem tuam
tis? * obliviſceris inópiæ
ſtræ & tribulatiónis noſt

Quóniam humiliáta e
púlvere ánima noſtra; *
glutinátus eſt in terra v
noſter.

Exurge, Dómine, á
nos; * & rédime nos pr
nomen tuum.

Ant. Exurge, quare o
mis, Dómine? exurge,
repellas in finem.

AD TERTIA

Ant. 2. D. Circumded

Pſalmus 39.

EXpectans expectáv
minum, * & int
mihi.

Et exaudívit preces me
& eduxit me de lacu miſ
& de luto fæcis.

Et ſtátuit ſuper petra
des meos, * & direxit g
meos.

Et immíſit in os
cánticum novum, * ca
Deo noſtro.

Vidébunt multi, &
bunt, * & ſperábunt in
mino.

Beátus vir cujus eſt n
Dómini ſpes ejus, * &
reſpexit in vanitátes &
nias falſas.

Multa feciſti tu, Dó
Deus meus, mirabília

tatiónibus tuis non eſt
ilis ſit tibi.
untiávi & locútus ſum; *
icáti ſunt ſuper núme-

ſicium & oblatiónem
; * aures autem per-
mihi.
ocauſtum & pro peccá-
poſtulaſti : * tunc dixi,
énio.
ápite libri ſcriptum eſt
, ut fácerem voluntá-
uam : * Deus meus,
& legem tuam in mé-
rdis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

Inuntiávi juſtítiam tuam
n ecclésia magna ; * ec-
ia mea non prohibébo ;
ne, tu ſciſti.
ítiam tuam non abſcon-
corde meo : * veritátem
& ſalutáre tuum dixi.
n abſcondi miſericór-
uam & veritátem tuam *
cílio multo.
autem, Dómine, ne
ſácias miſeratiónes tuas
: * miſericórdia tua &
s tua ſemper ſuſcepé-
me.
óniam circumdedérunt
mala quorum non eſt nú-
s ; * comprehendérunt
niquitátes meæ, & non
ut vidérem.
ltiplicátæ ſunt ſuper ca-
cápitis mei, * & cor
n derelíquit me.
mpláceat tibi, Dómine,
uas me : * Dómine, ad
andum me réſpice.
nfundantur & reverean-
imul qui quærunt áni-
meam, * ut áuferant eam.

Convertantur retrorſùm, & revereantur, * qui volunt mihi mala.

Ferant confeſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur ſuper te omnes quærentes te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper : * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus, & protector meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

Pſalmus 57.

SI verè útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis : * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum ſuum donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquàm intelligerent ſpinæ veſtræ rhamnum, * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus cùm víderit vindíctam: * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

Ant. Circumdedérunt me mala quorum non eſt númerus: compláceat tibi, Dómine, ut éruas me. *Pſ.* 39.

Capitulum. II. Cor. 1.

SUpra modum graváti ſumus ſupra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipſi in nobiſmetipſis reſponſum mortis habúimus, ut non ſimus fidentes in nobis, ſed in Deo qui ſúſcitat mórtuos; qui de tantis perículis nos erípuit, & éruit; in quem ſperámus quóniam & adhuc erípiet.

℟. *breve.* Multiplicáti ſunt * Qui odérunt me gratìs. Multiplicáti ſunt. ℣. Confortáti ſunt * qui perſecúti ſunt me injuſtè. * Qui odérunt me gratìs. Glória Patri. Multiplicáti ſunt. *Pſ.* 68.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: ℟. Ad defenſiónem meam cónſpice. *Pſ.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Potum meum.

Pſalmus 101.

DOmine, exáudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & pótum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

:ávit Dóminus
lébitur in gló-

orationem hu-
ion ſprevit pre-

hæc in genera-
& pópulus qui
udábit Dómi-

:xit de excelſo
* Dóminus de
n aſpexit,
;émitus compe-
: sólveret fílios
a;
ent in Sion no-
, * & laudem
llem,
:ndo pópulos in
ges, * ut ſer-
.
ei in via virtú-
citátem diérum
ia mihi.
me in dimídio
im; * in gene-
:nerationem an-

io Pſalmi 101.
)ómine, terram
* & ópera má-
ſunt cœli.
ıt, * tu autem

cut veſtimentum
* & ſicut oper-
ɔis eos, & mu-

lem ipſe es, * &
lefícient.
um tuórum ha-
c ſemen eórum
rigétur.
m meum cum
m, à fácie iræ

& indignatiónis tuæ, Dómine.

Capitulum. Hebr. 12.

VObis, tanquam fíliis, lóquitur [Deus] dicens: Fili mi, noli neglígere diſcíplínam Dómini, neque fatigéris dum ab eo argúeris. Quem enim díligit Dóminus, caſtígat; flagellat autem omnem fílium quem récipit. In diſciplína perſeveráte.

℟. *br.* Ego, Dómine, * In flagella parátus ſum. Ego. ℣. Et dolor meus * in conſpectu meo ſemper. * In flagella. Glória Patri. Ego, Dómine.

℣. Dómine, ante te omne deſidérium meum; ℟. Et gémitus meus à te non eſt abſcónditus. *Pſ.* 37.

AD NONAM.

Ant. 6. *F.* Deus meus.

Pſalmus 21.

DEus, Deus meus, réſpice in me: quare me dereliquiſti? * longè à ſalúte meâ verba delictórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exáudies; * & nocte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſancto hábitas, * laus Iſrael.

In te ſperavérunt patres noſtri: * ſperavérunt, & liberaſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt: * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me deri-

ſérunt me : * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre ; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus ſum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

[DEus meus] ne diſcéſſeris à me, * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi ; * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me : * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : in médio eccléſiæ laudábo te.

Altera diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum : * univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum.

Tímeat eum omne ſemen Iſrael ; * quóniam non ſprevit neque deſpexit deprecatiónem páuperis.

Nec avertit fáciem ſuam à me ; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcentur & convertentur ad Dóminum * univerſi fines terræ.

Et adorábunt in conſpectu ejus * univerſæ famíliæ géntium ;

Quóniam Dñi eſt regnum, * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt & adoravérunt omnes pingues terræ : * in conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram.

Et ánima mea illi vivet ; * & ſemen meum ſerviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra ; * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus

... qui naſcétur, quem ... Dóminus.

... Ant. Deus meus, quáre me ...quiſti? longè à ſalúte ... delictórum meórũ.

... Capitulum. Thren. 5.

Quare in perpétuum obliviſcéris noſtri? derelin... nos in longitúdine ...? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur. ... dies noſtros ſicut à principio; ſed projíciens repuliſti nos, irátus es contra ... vehementer.

℟. br. Uſquequò, Dómine, Obliviſcéris me in finem? Uſquequò. ℣. Uſquequò exal...tur * inimícus meus ſuper me? * Obliviſcéris. Glória Patri. Uſquequò. Pſ. 12.

℣. Exurge, Dómine Deus, ...étur manus tua: ℟. Ne obliviſcáris páuperum. Pſ. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 4. A. Supra dorſum meũ.

Pſalmus 128.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſrael.

Sæpè expugnavérunt me à ...ntúte mea; * étenim non ...uérunt mihi.

Supra dorſum meum fabri...vérunt peccatóres: * pro...ngavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus * concídit ...rvíces peccatórum.

Confundantur & conver...ntur retrorsùm * omnes qui ...érunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectó...m, * quod, priuſquàm evel...tur, exáruit:

De quo non implévit manum ...am qui metit; * & ſinum ſuum qui maníſpulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Ant. 2. D. Poſuiſti.

Pſalmus 138.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me: * tu cognoviſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè: * ſémitam meam & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognoviſti ómnia, noviſſima & antíqua: * tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me; * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illìc es: * ſi deſcéndero in infernum, ades.

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te, & nox ſicut dies

illuminábitur : * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos : * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine : quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. F. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

CONfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es ; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te quod feciſti in occulto ; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes ſcribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus : * nimis confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres, * viri ſánguinum, declináte à me.

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfecto ódio óderam illos, * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum : * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas.

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via ætérna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoſcit nimis.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dñe.

Pſalmus 139.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos ; * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me ; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum ; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes, in ignem dejícies eos; * in miſeriis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra: * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus salútis meæ, ne derelinquas me.

Capitulum. Hebr. 12.

DEponentes omne pondus, & circumſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen; aſpicientes in auctórem fídei & conſummatórem Jeſum, qui, propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, confuſióne contemptâ.

Hymnus.

LUgéte, pacis Angeli:
Mortális en ultrò Deus,
Culpæ gerens imáginem,
Pœnam nocentûm ſúſtinet.

Amóris ô miráculum!
O cordis humáni ſtupor!
Inſons Deus neci datur,
Pigébit & ſontes pati!

Nos ſempiternis crux tua,
O Chriſte, flammis éruit:
Hìc ure, vindex, hìc ſeca,
Parcas in æternum modò.

Caro reclámat, ſed Patris
Urget voluntas, nos tuâ
Virtúte da fortes ſequi,
Jeſu, quod exemplo doces.

Livóre ſanátos tuo,
Tuóque lotos ſánguine,
Peccando ne novam ſinas
Paráre nos tibi crucem.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis arā, Spíritus. Amē.

℣. Clamávi ad te, Dómine, totâ die: ℟. Expandi ad te manus meas. *Pſ.* 87.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Fecit Dóminus poténtiam in bráchio ſuo: diſperſit ſuperbos mente cordis ſui. *Luc.* 1.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Dómine.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei, * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne diſcéſſeris à me.

Intende in adjutórium meum, * Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 55.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertentur inimíci mei retrorsùm * in quacumque die invocávero te.

Ecce cognóvi * quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum: * in Dómino laudábo ſermónem.

In Deo ſperávi: * non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua; * quæ reddam laudatiónes tibi;

Quóniam eripuiſti ánimam

: morte, & pedes
lapſu, * ut pláceam
:o in lúmine vivén-

ómine Deus meus,
eris à me. *Pſ.* 37.

ABBATO.

FFICIUM NOCT.

Dóminus ipſe eſt
ter: * Veníte, ado-

94. Veníte. 2.
Hymnus.
em peractis, ô Deus,
» diérum límite,
odum labóribus,
plaudis cóndito.
n perenni ſéptimam
uieti cónſecras,
oſcit dénuò
atórem labor.
cta nempè prædicant,
, pontus, ſídera,
lébrant æmulo;
unus díſſonat.
ctus aufer ſáxeum,
eum pectus crea:
tis úberes
anent hymnum tibi.
: juvant præcónia,
voci cónſonent:
áci fléctitur
Majeſtas prece.
ıa laus & glória
& trino Deo,
cta nutu cóndidit,
: ſervat cóndita.
ıen.
3. a. Propter innocén-

Pſalmus 40.
tus qui intélligit ſu-
r egénum & páupe-
m; * in die mala libe-
ım Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra; * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur forás, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: * Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî; * & reſúſcita me, & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael à ſéculo, & uſque in ſéculum: * fiat, fiat.

Pſalmus 48.

AUdíte hæc, omnes gentes: * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem;

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam autem meam: * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætern um, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, * cùm víderit ſapientes morientes.

Simul inſípiens & ſtultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in æternum; tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis, * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt; * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cum multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur: * confitébitur tibi cùm benefέceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in ætern um non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

Ant. 5. F. Tibi, Deus.

Pſalmus 61.

NOnne Deo ſubjecta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus: * ſuſceptor meus, non movébor ámplius.

Quouſquè irrúitis in hóminem? * interfícitis univerſi vos tanquam paríeti inclináto, & macériæ depulſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere; cucurri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

amen Deo ſubjecta
na mea, * quóniam
tiéntia mea.
pſe Deus meus &
meus : * adjútor
n emigrábo.
ſalutáre meum &
a : * Deus auxílii
es mea in Deo eſt.
in eo, omnis con-
pópuli ; effúndite
o corda veſtra : *
tor noſter in ætér-

amen vani fílii hó-
nendáces fílii hómi-
téris, * ut decípiant
itáte in idipſum.
ſperáre in iniquitá-
ínas nolíte concu-
divítiæ ſi áffluant,
appónere.
ocútus eſt Deus,
idívi ; quia poteſtas
& tibi, Dómine,
ia ; * quia tu red-
que juxta ópera ſua.

ſalmus 63.

i, Deus, oratiónem
cùm déprecor : *
inimíci éripe áni-
m.
ti me à conventu
ium, * à multitú-
ntium iniquitátem.
acuérunt ut gládium
as : * intendérunt
m amáram, ut ſa-
occultis immaculá-

agittábunt eum, &
unt : * firmavérunt
nem nequam.
runt ut abſcónde-
eos ; * dixérunt :
it eos ?

Scrutáti ſunt iniquitátes, * defecérunt ſcrutantes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum ; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos, * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

Pſalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus; * confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua.

Cum accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníquè ágere ; * & delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt : * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto ; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verùmtamen fæx ejus non

eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſǽculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. F. Cogitátio hóminis.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus : * in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuũ, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi ; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affertis múnera.

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum ; * terríbili apud reges terræ.

Pſalmus 82.

DEus, quis ſímilis erit tibi ? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt ; * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt adversùs ſanctos tuos.

Dixérunt : Veníte, & diſperdámus eos de gente ; * & non memorétur nomen Iſrael ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter : * ſimul adversùm te teſtamentum diſpoſuérunt tabernácula Idumæórum & Iſmahelítæ ;

Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec ; * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis ; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian & Síſaræ, * ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor, * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana ;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt : Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut

nis qui combúrit
* & ſicut flamma
montes,
quéris illos in tem-
a, * & in ira tua
os.
ácies eórum igno-
& quærent nomen
ómine.
ant & conturben-
culum ſéculi, * &
itur, & péreant.
noſcant quia nomen
minus, * tu ſolus
in omni terra.
gitátio hóminis con-
bi, & relíquiæ co-
diem feſtum agent
75.
iteantur tibi, Dómi-
a ópera tua; ℟. Et
i benedícant tibi.

ater noſter.
erd. Repleátur os
de, ut cantem gló-
, ℟. Totâ die ma-
m tuam. *Pſ.* 70.

L A U D E S.

. d. Pérfice.

ſalmus 16.

di, Dómine, juſtí-
meam: * intende
ecatiónem meam.
s pércipe oratiónem
non in lábiis dolóſis.
u tuo judícium meum
* óculi tui vídeant
.
i cor meum, & viſi-
e: * igne me exami-
non eſt inventa in
itas.
n loquátur os meum
minum, * propter
verba labiórum tuórum ego
cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſé-
mitis tuis, * ut non movean-
tur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudiſti me, Deus: * inclína
aurem tuam mihi, & exaudi
verba mea.

Miríſica miſericórdias tuas,*
qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ
cuſtódi me, * ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum
prótege me * à fácie impió-
rum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice greſſus meos
in ſémitis tuis, Dómine, ut
non moveantur veſtígia mea.

Ant. 4. b. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánimam meam
circumdedérunt, ádipem
ſuum concluſérunt; * os eó-
rum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc cir-
cumdedérunt me: * óculos ſuos
ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo
parátus ad prædam, * & ſicut
cátulus leónis hábitans in áb-
ditis.

Exurge, Dómine, prævéni
eum, & ſupplanta eum: *
éripe ánimam meam ab ímpio,
frámeam tuam ab inimícis ma-
nús tuæ.

Dómine, à paucis de terra
dívide eos in vita eórum: *
de abſcónditis tuis adimplétus
eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis, * & dimi-
ſérunt relíquias ſuas párvulis
ſuis.

Ego autem in juſtítia appa-
rébo conſpectui tuo: * ſatiábor

m apparúerit glória tua.

Ant. In juſtítia apparébo onſpéctui tuo : ſatiábor cùm pparúerit glória tua.

Ant. I. *f.* Parátum.

Pſalmus 56.

MIſerére meî, Deus, miſerére meî ; * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tranſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcantes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam ; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma & ſagittæ ; * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus ;* & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis ; * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam,* & incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum ;* cantábo & pſalmum dicam.

Exurge, glória mea ; exurge, pſaltérium & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine : * & pſalmum dicam tibi in géntibus ;

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deu & ſuper omnem terram gl ria tua.

Ant. Parátum cor meun Deus, parátum cor meum cantábo, & pſalmum dicam

Ant. 5. a. Date magni céntiam.

In Feriis, Canticum Mo

Deut. 32.

AUdíte, cœli, quæ l quor : * áudiat te verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doct na mea : * fluat ut ros el quium meum.

Quaſi imber ſuper he bam, * & quaſi ſtillæ ſup grámina.

Quia nomen Dómini inv cábo : * date magnificéntia Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera, omnes viæ ejus judícia : Deus fidélis, & abſque u iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non f ejus in ſórdibus : * generá prava atque perverſa.

Hæccine reddis Dómin pópule ſtulte & insípiens ?

Numquid non ipſe eſt tuus, * qui poſſédit te, ſ cit, & creávit te ?

Memento diérum an rum ; * cógita gener ſíngulas.

Intérroga patrem tu annuntiábit tibi : * tuos, & dicent tibi

Quando dividéba mus gentes, * quar rábat fílios Adam,

Conſtítuit términ lórum * juxta núm rum Iſrael.

em Dómini pópulus
cob funículus hære-
s.
eum in terra deſer-
loco horróris, &
:údinis.
duxit eum, & dó-
cuſtodívit quaſi pu-
uli ſui.
quila próvocans ad
ı pullos ſuos, * &
volitans,
it alas ſuas, & aſ-
um, * atque portávit
is ſuis.
us ſolus dux ejus
: non erat cum eo
ius.
uit eum ſuper excel-
m, * ut coméderet
tórum.
eret mel de petra, *
de ſaxo duríſſimo;
n de armento, & lac
, * cum ádipe agnó-
etum filiórum Baſan,
s cum medulla trí-
ánguinem uvæ bíbe-
:íſſimum.
ıtus eſt dilectus, &
rit; * incraſſátus,
:us, dilatátus.
uit Deum factórem
t receſſit à Deo ſalu-

avérunt eum in diis
t in abominatiónibus
diam concitavérunt.
ıvérunt dæmóniis,
:o; * diis quos igno-

:centeſque venérunt, *
coluérũt patres eórũ.
qui te génuit, dere-
* & oblítus es Dó-
atóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; * quia provocavérunt eum fílii ſui & fíliæ.

Et ait: Abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum;

Generátio enim perverſa eſt, * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtultâ irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni noviſſima;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * & devorábunt eos aves morſu amaríſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eos gládius, & intùs pavor, * júvenem ſimul ac vírginem, lactentem cum hómine ſene.

Dixi: Ubinam ſunt? * ceſſáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum diſtuli, * ne fortè ſuperbírent hoſtes eórum;

Et dícerent: Manus noſtra excelſa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens abſque conſílio eſt, & ſine prudéntia: * útinam

ſáperent, & intelligerent, ac noviſſima providérent!

Quómodò perſequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?

Nonne ídeò quia Deus ſuus véndidit eos, * & Dóminus conclúſit illos?

Non enim eſt Deus noſter ut dii eórum; * & inimíci noſtri ſunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de ſuburbánis Gomorrhæ.

Uva eórum, uva fellis, * & botri amariſſimi.

Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áſpidum inſanábile.

Nonne hæc cóndita ſunt apud me, * & ſignáta in theſauris meis?

Mea eſt últio, & ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum.

Juxta eſt dies perditiónis, * & adeſſe feſtínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoquè defecérunt, reſiduíque conſumpti ſunt.

Et dicet: Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo: * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam: * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea,

Reddam ultiónem hóſtibus meis, * & his qui odérunt me, retríbuam.

Inebriábo ſagittas meas ſánguine, * & gládius meus devorábit carnes

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte nudári inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus, * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur.

Et vindíctam retríbuet in hoſtes eórum, * & propitius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro: Dei perfecta ſunt ópera.

[*In Feſtis, Canticum.* Judith. 16.

Incípite Dómino in tympanis: * cantáte Dómino in cymbalis.

Modulámini illi pſalmum novum: exaltáte & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella; * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis ſuæ.

Cujus multitúdo obturávit

es, * & equi eórum
ıérunt valles.
: ſe incenſúrum fines
* & júvenes meos oc-
ı gládio;
ıtes meos dare in præ-
rírgines in captivitátē.
ınus autem omnípo-
ɔcuit eum; & trádidit
ı manus fœminæ, * &
it eum.]
. 2. D. Laudáte Dñum.
Pſalmus 116.
udáte Dóminum, om-
:s gentes: * laudáte
ɔmnes pópuli;
ıiam confirmáta eſt ſu-
miſericórdia ejus, * &
Dñi manet in ætérnū.
Laudáte Dóminum,
pópuli, quóniam con-
eſt ſuper nos miſeri-
ejus.
ıitulum. Coloſſ. 1.
n ceſsámus pro vobis
antes, & poſtulantes
eámini agnitióne vo-
Dei, in omni ſapién-
ntellectu ſpiritáli; ut
:is digne Deo, per óm-
:entes, in omni ópere
ructificantes, & creſ-
n ſciéntia Dei, in omni
confortáti ſecundùm
am claritátis ejus.
Hymnus.
um Creátor ómnium,
ɔſtros labóres ádjuva,
a Chriſti nómine
:a dignos árguat.
empe ſanctus & potens,
das ſolus tibi:
s auctor das ſequi
:ge præmonſtras iter.
ınt iter perícula,
ticos firma pedes;

Et certióre férvidi
Pergémus ad metam gradu.
O meta felix, pax ubi
Et vera nos manet quies,
Ubi voluptátis ſacro
Torrente potábis tuos!
Te mens, ô alma Trínitas,
Anhélat ardens, te ſitit:
Tuâ redemptis grátiâ
Ætérna redde præmia. Amen.
℣. Deduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: ℟. Lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum. *Pſ.* 85.
Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Dírige pedes noſtros in viam pacis, Deus Iſrael. *Luc.* 1.

AD PRIMAM.

Ant. 7. *d.* Notam.

Pſalmus 87.

DOmine, Deus ſalútis meæ; * in die clamávi & nocte coram te.
Intret in conſpectu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam;
Quia repléta eſt malis ánima mea, * & vita mea inferno appropinquávit.
Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum: * factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber:
Sicut vulneráti dormientes in ſepulcris, quorum non es memor ámpliùs, * & ipſi de manu tua repulſi ſunt.
Poſuérunt me in lacu inferióri, * in tenebróſis & in umbra mortis.
Super me confirmátus eſt furor tuus, * & omnes fluctus tuos induxiſti ſuper me.
Longè feciſti notos meos à me; * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, totâ die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília? * aut médici ſuſcitábunt, & confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in ſepulcro miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoſcentur in ténebris mirabília tua, * & juſtítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi; * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid, Dómine, repellis oratiónem meam? * avertis fáciem tuam à me?

Pauper ſum ego, & in labóribus à juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus ſum & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ, * & terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die; * circumdedérunt me ſimul.

Elongaſti à me amícum & próximum, * & notos meos à miſéria.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Notam fac mihi viam in qua ámbulem, quia ad te levávi ánimam meam, Dómine. *Pſ.* 142.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Afferte Dómino.

Pſalmus 28.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem, afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tanquam vítulum Líbani, * & dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis, vox Dómini concutientis deſertum: * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa; * in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit: * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde;

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent: * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtítit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis gloria ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines

poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne, * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii ; * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in ætérnum, * & in ſéculum ſéculi.

Pſalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſrael in eo qui fecit eum ; & fílii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro, * in tympano & pſaltério pſallant ei ;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória, * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum, * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis ;

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum : * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

Ant. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Pſ.* 28.

Capitulum. Coloſſ. 3.

OMne quodcumque fácitis, in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jeſu Chriſti, grátias agentes Deo & Patri per ipſum.

℟. *br.* Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus * in ore meo. * In ómni témpore. Glória Patri. Benedícam. *Pſ.* 33.

℣. Laudábo Dóminum in vita mea : ℟. Pſallam Deo meo quámdiu fúero. *Pſ.* 145.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Adjútor.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur ; * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob. *Pſalmus* 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt.

Tremor apprehendit eos, * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleɛ́timini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſéculum ſéculi: * ipſe reget nos in ſécula.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illìc.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus eſt in ea? * & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Ant. Adjútor noſter Deus; proptéreà non timébimus. *Pſ.* 45.

Capitulum. II. Petr. 1.

SAtágite ut per bona ópera certam veſtram vocatiónem & electiónem faciátis; hæc enim facientes, non peccábitis aliquandò.

℟. *br.* Quærite Dóminum, * Et confirmámini. Quærite. ℣. Quærite * fáciem ejus ſemper. * Et confirmámini. Glória Patri. Quærite Dóminum. *Pſ.* 104.

℣. Accédite ad eum, & illu-

minámini; ℞. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Pauper.

Pſalmus 59.

DEus, repuliſti nos, & deſtruxiſti nos: * irátus es, & miſertus es nobis.

Commoviſti terram, & conturbaſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendiſti pópulo tuo dura, * potaſti nos vino compunctiónis.

Dediſti metuéntibus te ſignificatiónem, * ut fúgiant à fácie arcûs;

Ut liberentur dilecti tui: * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaudi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo: * Lætábor, & partíbor Síchimam, & convallem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manaſſes; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus; * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienígenæ ſúbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem, * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos.

Pſalmus 73.

UT quid, Deus, repuliſti in finem? * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſediſti ab inítio.

Redemiſti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem: * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto!

Et gloriáti ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna; * & non cognovérunt, ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idipſum: * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculũ nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul: * Quieſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus, jam non eſt prophéta; * & nos non cognoſcet ámplius.

Diviſio Pſalmi 73.

USquequò, Deus, improperábit inimícus? * irrítat adverſárius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam & déxteram tuam * de médio ſinu tuo in finem?

Deus autem rex noſter ante ſécula; * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmaſti in virtúte

ua mare ; * contribulaſti capita dracónum in aquis :

Tu confregiſti cápita dracónis ; * dediſti eum eſcam pópulis Æthíopum :

Tu dirupiſti fontes & torrentes : * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies , & tua eſt nox : * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ : * æſtátem & ver tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus : Inimícus improperávit Dómino , * & pópulus inſípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi ; * & ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum ; * quia repléti ſunt , qui obſcuráti ſunt terræ , dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge , Deus , júdica cauſam tuam : * memor eſto improperiórum tuórum , eórum quæ ab inſipiente ſunt totá die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum qui te odérunt , aſcendit ſemper.

Ant. Pauper & inops laudábunt nomen tuum , Dómine. *Pſ.* 73.

Capitulum. Philipp. 4.

QUæcumque ſunt vera , quæcumque pudíca, quæcumque juſta , quæcumque ſancta , quæcumque amabília , quæcumque bonæ famæ , ſi qua virtus , ſi qua laus diſciplínæ , hæc cogitáte.

℟. *br.* Mandaſti juſtítiam * Teſtimónia tua. Mandaſti.
℣. Et veritátem tuam * nimis.
* Teſtimónia tua. Glória Patri. Mandaſti.

℣. Feci judícium & juſtítiam ; ℟. Non tradas me calumniántibus me. *Pſ.* 118.

AD VESPERAS.

Ant. 4. D. Beáti omnes.

Pſalmus 127.

BEáti omnes qui timent Dóminum , * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es , & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion ; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum , * pacem ſuper Iſrael.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum , qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge , Dómine.

Pſalmus 131.

MEmento , Dómine , David , * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino , * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domûs meæ , * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei ;

Si dédero ſomnum óculis meis , * & pálpebris meis dormitatiónem.

Et réquiem tempóribus meis donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephratha, * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur juſtítiam, * & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum, * non avertas fáciem Chriſti tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & ſancti tui exultent.

Ant. 7. c. Sion réquies mea.

Diviſio Pſalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint fílii tui teſtamentum meum, * & teſtimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et fílii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion, * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi, * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári; * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucernam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne, * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſéculum ſéculi: ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. D. Deus meus.

Pſalmus 143.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipſo ſperávi: * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo quia innotuiſti ei? * aut fílius hóminis quia réputas eum?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt: * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende: * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos: * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto: éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus miſericórdia mea, & ſuſceptor meus.

Ant. 6. F. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi: * in pſal-

achordo pſallam tibi.
as ſalútem régibus ; *
:miſti David ſervum
gládio maligno, éripe

: me de manu filiórum
m , quorum os locú-
anitátem ; * & déxte-
ı déxtera iniquitátis.
:m fílii ſicut novellæ
ınes * in juventúte

eórum compóſitæ, *
mátæ ut ſimilitúdo

ptuária eórum plena, *
.a ex hoc in illud.
:órum fœtóſæ, abun-
.n egréſſibus ſuis ; *
ırum craſſæ.
eſt ruína macériæ,
ánſitus, * neque clá-
platéis eórum.
n dixérunt pópulum
ſunt : * beátus pópu-
: Dóminus Deus ejus.
Beátus pópulus cujus
s Deus ejus.
ıitulum. Tit. 2.
tor noſter Jeſus Chriſ-
ledit ſemetipſum pro
ut nos redímeret ab
iquitáte, & mundá-
pópulum acceptábi-
ectatórem bonórum

Hymnus.

me motor córdium,
anctitátis frúgibus
b orbe cóndito
ditas pérpeti.
pes, fides & cáritas,
ıhærent vínculo :
s ævi poſt diem,
una cáritas.
itas ! ô véritas !

O lux perennis ! en erit,
Poſt tot labóres, ut tuo
Tandem fruámur Sábbato.

Hìc mille per diſcrímina
Semen gementes ſpárgimus :
Illìc ovante ſpléndidam
Geſtábimus meſſem manu.

Tù trine, tu potens Deus,
Fructus adauge quos petis ;
Mox dona, juſtus árbiter,
Cœlo coronábis tua. Amen.

℣. Beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo ; ℟. Et exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149.

Ad Magníficat. *Antiph. & Oratio ut in Proprio.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Miſerére meî.

Pſalmus 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci ; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti : * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor : * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium

& lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua, * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas, * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útique; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus, * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificentur muri Jeruſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 85.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum: * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratiónem meam; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt ſímilis tuî in diis, Dómine; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in æternum;

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt te in conſpectu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miſéricors, * pá-

tiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî: * da impérium tuum púero tuo, & ſalvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; * quóniam tu, Dómine, adjuviſti me & conſolátus es me.

Ant. Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die. *Pſ.* 85.

Hymnus, Cap. &c. habentur infrà poſt Suffrag. ad Veſp.

IN FERIIS PER ANNUM.

AD LAUDES.

In Feriis IV. Temporum, & Vigiliis ſimplicibus, dicuntur flexis genibus PRECES *ſequentes.*

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dñe, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine, uſquequò; ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, [Dó]mine, ſuper nos, ℟. Quemadmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem noſtrum *N.* ℟. Et exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: ℟. Et rege eos, & extolle illos uſque in æternum. *Pſ.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem. ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

Deinde dicitur Pſalmus De profundis. *qui habetur ſuprà in Veſperis Feriæ quartæ; & in fine* Glória Patri.

[*In Veſperis, ejus loco dicitur Pſ.* Miſerére. *ſuprà*, 133. *cum* Glória Patri.]

Finito Pſalmo, dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos: ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádju-

va nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam ; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Et dicitur Oratio conveniens. Quando propria non aſſignatur, dicitur de Dominica præcedenti.

Dicto Benedicámus. *ſi facienda ſit commemoratio de aliquo Sancto, fit eo loco.*

Deinde fiunt Suffragia, ſeu Commemorationes communes, ut ſequitur.

DE S^a. CRUCE.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Peccáta noſtra Chriſtus pértulit in córpore ſuo ſuper lignum ; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus. *I. Petr.* 2.

℣. Ipſe rédimet Iſrael ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es ; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si ſequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc fit integra concluſio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti, Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

Deinde inchoatur Officium parvum, quod dicitur in Feriis & Feſtis ſimplicibus à Præſent. Domini ad Dom. Paſſionis.]

[*Ubi verò non dicitur, ejus loco fit Suffragium ſequens :*

De B^a. Maria.

Ant. Benedicentur in te & in ſémine tuo cunctæ tribus terræ. *Gen.* 28.

℣. Pópuli confitebuntur tibi in æternum : ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Pſ.* 44.

Orémus.

COncéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére ; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítiâ, & æternâ pérfrui lætítiâ ; Per Chriſtum, &c. ℟. Amen.]

Commem. de B. M. quæ fit poſt Circumciſionem, & ab Octava Epiph. uſque ad Præſentationem Domini, habetur proprio loco.

Poſteà fit commem. de Patrono Eccleſiæ ; ac de Titulari ſi à Patrono differat. Si autem Eccleſia dedicata ſit ſub titulo SS. Trinitatis, aut S. Spiritûs, vel alicujus ex Myſteriis Chriſti, ejuſmodi commemoratio fit poſt Orationem de Cruce ante Suffragium de Beata. Quòd ſi in honorem S^a. Crucis dedicata ſit, ſupradicta commem. de Cruce fit etiam in Feſtis ſimplicibus. Si verò ſub invocatione S^a. Mariæ, non fit alia commemoratio de ea quàm quæ hìc habetur.

Deinde fit commem. de omnibus Sanctis, & ſpeciatim de iis quorum Corpora aut ſaltèm Reliquiæ habentur.

Ant. Hi ſunt ante thronum Dei, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus ; & qui ſedet

'ono, habitábit ſuper *Apoc.* 7.
n æternum exultábunt, ıtábis in eis; ℟. Et glo- ıtur in te, Dómine. *Pſ.* 5.
Oratione ſequenti, ex- cclеſiam omittitur vox

Orémus.

ɔpitiáre, quæſumus, Dó- ine, fámulis tuis per rum quorum Relíquiæ c] Eccléſia tua requieſ- & ómnium Sanctórum, glorióſa; ut eórum ſſióne ab ómnibus ſem- otegámur adverſis; Per ım Dóminum noſtrum. nen.

Iltimò, pro Pace.

. Deus qui fecit nobiſ- ecundùm ſuam miſeri- m, det nobis jucundi- cordis, & fíeri pacem ɔus noſtris. *Eccli.* 50.
Dóminus virtútem pó- uo dabit: ℟. Dóminus icet pópulo ſuo in pace.
ℨ.

Orémus.

ɛus, à quo ſancta deſi- léria, recta consília, & ſunt ópera, da ſervis am quam mundus dare poteſt pacem; ut & noſtra mandátis tuis, &, hóſtium ſublátâ ine, témpora ſint tuâ ióne tranquilla; Per num noſtrum Jeſum um Fílium tuum, qui ı, &c.
Dóminus vobiſcum. *vel* ne, exaudi. ℣. Benedi- ɛ Dómino.

AD PRIMAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus,
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſerviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

[*In Feriali Officio Pſalmi & Antiph. dicuntur ſecundùm Feriam, ut ſingulis diebus aſ- ſignantur.*

[*In Feſtis verò, Antiph. ſem- per ſumitur de Proprio, vel de Communi, & Pſalmi tantùm dicuntur de Feria, niſi aliter notetur.*]

Capitulum. Epheſ. 5.

VIdéte, fratres, quómo- dò cautè ambulétis, non quaſi inſipientes, ſed ut ſa- pientes; redimentes tempus, quóniam dies mali ſunt.

℟. *br.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Repet.* Chri- ſte, Fili Dei vivi, * Miſerére

nobis. ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris, [*Hic verſus quandoquè mutandus eſt, ut notatur in Proprio.*] * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Heb.* 1.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

P R E C E S.

Quando ad Laudes dictæ ſunt Preces, hæ dicuntur flexis genibus.

In Duplicibus, & intrà Octavas, omittuntur ſequentes ℣℣.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87.

℣. Repleátur os meum laude, ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70.

℣. Averte fáciem tuam à peccátis meis, ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50.

℣. Cor mundum crea in me, Deus, ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

[*Quando Preces a… flexis genibus, addu… quentes* ℣℣. *ante* Adju…

℣. Eripe me, Dómi… hómine malo: ℟. A v… quo éripe me. *Pſ.* 13…

℣. Eripe me de i… meis, Deus meus; ℟… inſurgéntibus in me líb… *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de ope… iniquitátem; ℟. Et … ſánguinum ſalva me. …

℣. Sic pſalmum dic… mini tuo in ſéculum … ℟. Ut reddam vota me… in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dóm… veritáte tua, & doc… ℟. Quia tu es Deus … meus. *Pſ.* 24.

℣. Deus, in adj… meum intende: ℟. D… ad adjuvandum me … *Pſ.* 69.

℣. Reminíſcere mi… num tuárum, Dómine … miſericordiárum tuár… à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic, ánima … Dómino; ℟. Et ómn… intrà me ſunt, nómin… ejus. *Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima… Dómino; ℟. Et noli … ci omnes retributión… *Pſ.* 102.

℣. Qui propitiátur … bus] iniquitátibus tuis; … ſanat omnes infirmitá… *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de … vitam tuam; ℟. Qui … te in miſericórdia & … tiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in b…

ſidérium tuum: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ. 102.*]

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ. 123.*

Hebdomadarius facit Confeſſionem, mediocri voce dicens:

Confíteor Deo omnipotenti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptiſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, [& vobis, fratres,] quia peccávi nimis cogitatióne, verbo & ópere, meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joannem Baptiſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, [& vos, fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit:

Miſereátur tuî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *Hebdomadarius reſpondet*, Amen.

Deinde Chorus facit Confeſſionem; & ubi dictum eſt vobis, fratres, *& vos*, fratres, *dicit*, tibi, pater, *& te*, pater.

[*Mulieres in ſuis Conventibus, loco* fratres, *&* pater *dicunt*, ſorores, *&* mater.]

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Miſereátur veſtrî omnípotens Deus; &, dimiſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat, ſemel dicit*, Confíteor. *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi, & additâ particulâ* &, *ante voces* ómnibus *&* omnes. *Deinde.* Miſereátur. *ſemel, ad quod dicit*, noſtrî, noſtris, nos.]

Indulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Elevans vocem, dicit:

℣. Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ. 64.*

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ. 122.*

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ. 32.*

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ. 101.*

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.

Ad Officium Capituli.

Primò ſit lectio Martyrologii, in cujus ſine nihil reſpon-

detur: ſed ſtatim Hebdomadarius dicit:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ. 115.*

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom. 15. 1. Petr. 1,*

℟, Amen.

Deinde dicitur Pſ. De profundis. *& in fine,* Réquiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum. *& Oratio,* Abſolve. *ut habetur in fine III. Nocturni Officii Defunctorum.*

Poſteà dicitur: ℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ. 69.*

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in sécula ſæculórum.

℟. Amen.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò,* Pater. *Altâ voce,* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua; & dírige fílios eorum: ℟. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ. 89.*

Glória Patri. *&* Sicut erat.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in sécula ſeculórum.

℟. Amen.

Lector, Jube, domine, benedícere. [*Lectrix dicit,* domna. *ſolus vel ſola recitans,* Dómine.] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr. 8,*

℟. Amen.

Tum fit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ad calcem; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟, Qui fecit cœlum & terram, *Pſ. 123.*

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum,* Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe. *Hebr. 13. Lector,* Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei

aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. *Deinde,* Pater noſter.

AD TERTIAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſanctæ donórū parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

[*In Feriali Officio Pſalmi & Antiphonæ dicuntur ſecundùm Feriam, ut ſingulis diebus aſſignantur.*

In Feſtis verò, Ant. ſemper ſumitur de Proprio, vel de Communi, & Pſalmi tantùm dicuntur de Feria, niſi aliter notetur.]

Capit. & ℟. breve ſumuntur ubi ſumitur Antiph. ſuper Pſalmos; & ſic ad alias Horas.

PRECES.

Quando ad Laudes dictæ ſunt Preces, tunc ad Tertiam, Sextam, & Nonam, hæ dicuntur flexis genibus.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

℣. Benedicámus Dóo, &c.

AD SEXTAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Jam ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sinuſque pandens áureos,
Ignita vibrat ſpícula.
Tu, Chriſte, qui mundum novâ,
Sol verus, accendis face;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

Ant. Pſalmi, Capit. ℟. *br. & Preces, ſi dicendæ ſint, dicuntur ut ſuprà dictum eſt ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Hymnus.

Labente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in amplexu mori.
Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,

Nunc, & per omne ſéculum. Amen.

Ant. Pſalmi, Capit. ℟. *br. & Preces, ſi dicendæ ſint, dicuntur ut ſuprà dictum eſt ad Tertiam.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

Preces, ſi dicendæ ſint, habentur ſuprà ad Laudes, 135. *In iis, loco Pſ.* De profundis. *dicitur Pſ.* Miſerére. *p.* 133.

SUFFRAGIA.

De sancta Cruce.

[*In Officio Feriali tantùm.*]

Ant. Mihi abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Galat.* 6.

℣. In Deo ſalutáre meum, ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Am. [*Si ſequantur Veſperæ de Bâ. Mariâ, tunc fit integra concluſio:* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſecula ſeculórum. ℟. Amen. *& poſt* Benedicámus. *dicitur*, Deus, in adjutórium.]

Ubi verò non dicitur Officium parvum, ejus loco fit Suffragium ſequens:

De Bâ. Maria.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

℣. Ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum: ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Pſ.* 44.

Orémus.

COncéde nos fámulos t quæſumus, Dómine D perpétuâ mentis & córp ſanitáte gaudére, & glor beátæ Maríæ ſemper vírg intercessióne à præſenti l rári triſtítiâ, & æternâ pé lætítiâ; Per Chriſtum Dó num noſtrum. ℟. Amen.

Poſteà fit commem. de trono & Titulari, ut dictu ſuprà, 136.

Deinde de omnibus San & ſpeciatim de iis quorum pora aut ſaltèm Reliquiæ bentur.

Ant. Fulgébunt juſti ſol in regno Patris eó *Matt.* 13.

℣. Juſti confitebuntur mini tuo, Dómine; ℟. habitábunt recti cum tuo. *Pſ.* 139.

Orémus.

PRopitiáre, quæſum Dómine, fámulis tui Sanctórum quorum Relí in [hac] Eccléſia tua req cunt, & ómnium Sanctór mérita glorióſa; ut eórun terceſſióne ab ómnibus per protegámur adverſis; Chriſtum... ℟. Amen.

Ultimò, pro Pace.

Ant. Deus memínerit t menti ſui, & fáciat pac nec déſerat in témpore n *II. Mach.* 1.

℣. Dóminus Deus loq pacem ℟. In plebem ſ *Pſ.* 84.

Orémus.

DEus, à quo ſancta de ria, recta conſília & ſunt ópera, da ſervis tuis i

quam mundus dare non poteſt pacem; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

CONverte nos, Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

℣. Deus, in adjutórium.

Antiphona & Pſalmi convenientes.

Hymnus.

GRates, peracto jam die,
Deus, tibi perſólvimus;
Pronóque, dum nox íncipit,
Proſtérnimus vultu preces.

Quod longa peccávit dies,
Amárus éxpiet dolor,
Somno gravátis ne nova
Inflígat hoſtis vúlnera.

Infeſtus uſque círcuit,
Quærens leo quem dévoret:
Umbrâ ſub alárum tuos
Defende fílios, Pater.

O quando luceſcet tuus,
Qui neſcit occáſum dies!
O quando ſancta ſe dabit,
Quæ neſcit hoſtem pátria!

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

In omni Officio de Beata, loco præcedentis Hymni, dicitur Hymn. Virgo. *ad calcem Officii Parvi.*

Capitulum. I. Petr. 5.

SObrii eſtóte, & vigiláte, quia adverſárius veſter diabolus, tanquam leo rúgiens, círcuit quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis: * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi: ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. c. Dómine.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace;

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum;

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſrael.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

PRECES.

Quando dictæ ſunt Preces in Veſperis, hæ dicuntur flexis genibus.

In Duplic. & intrà Octavas, omittuntur ſequentes ℣℣.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Credo in Deum.

℣. Carnis reſurrectiónem;

℟. Vitam æternam. Amen.

℣. Benedictus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum; ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum ; ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

℣. Benedictus es in firmamento cœli ; ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter : ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66.

Deinde fit Confeſſio, ut ſuprà ad Primam, 139.

℣. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64.

℣. Miserére noſtrî, Dómine; ℟. Miserére noſtrî. *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32. ℣. Dómine, exaudi.

℣. Dóminus vobiſcum.

Orémus.

Viſita, quæſumu[s] [Do]mine, habitatió[nem no]ſtram, & omnes inſí[dias ini]míci ab ea longè repe[lle; An]geli tui ſancti hábiter[ent in ea,] qui nos in pace cuſtó[diant; &] benedíctio tua ſit ſu[per nos] ſemper ; Per Dómin[um no]ſtrum.

℣. Dóminus vobiſ[cum.]

℣. Benedicámus.

Finito Completori[o,] miſsâ voce dicitur : Gr[atia Do]mini noſtri Jeſu Chriſ[ti, & cha]ritas Dei, & comm[unicatio] ſancti Spiritûs ſit cum [omnibus] vobis. *II. Cor.* 13. ℟. .

Poſteà, dicitur An[tiphona] de Bâ. Mariâ, ut ſeq[uitur].

Poſt completum [...] *dicitur ſecretò*, Pate[r,] Credo.

ANTIPHONA DE BEATA.

Salve, Regína, mater miſericórdiæ ; vita, dulcédo & ſpes noſtra, ſalve ; ad te clamámus, éxules fílii Evæ ; ad te ſuſpirámus, geméntes & flentes in hac lacrymárum valle : eia ergo, advocáta noſtra, illos tuos miſericordes óculos ad nos convérte ; & Jeſum, benedictum fructum ventris tui, nobis poſt hoc exílium oſtende ; ô clemens, ô pia, ô dulcis virgo María.

℣. Vultum tuum deprecabuntur ℟. Omnes dívi[tes ple]bis. *Pſ.* 44.

Orémus.

Omnípotens, ſem[piterne] Deus, qui glorió[sæ Vir]ginis matris Maríæ co[rpus &] ánimam, ut dignum [Filii tui] habitáculum éffici mer[eretur,] Spíritu ſancto coope[rante,] præparaſti ; da ut cuju[s com]memoratióne lætámu[r, ejus] piâ interceſſióne ab i[nſtanti]bus malis & à morte p[erpetua] liberémur ; Per eumde[m Chri]ſtum Dñum noſtrum. A[men.]

ABSOLUTI

ABSOLUTIONES
ET BENEDICTIONES

Dicendæ in Officio Nocturno ante Lectiones.

DOMINICA,

Et in Officiis ix. Lectionum, quæ non ſunt de Sanctis.

IN I. NOCTURNO.

Et pro II & V. Feria.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

ADaperiat Deus cor noſtrum in lege ſua, & in præceptis ſuis; & det nobis cor ómnibus, ut colámus eum.

℟. Amen.

Sic reſpondetur ad ſingulas Abſolutiones & Benedictiones.

Benedictiones.

1. Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1.

℟. Amen.

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Et pro III & VI. Feria.

Abſolutio. 3. Reg. 8.

DEus noſter inclínet corda noſtra ad ſe, ut cuſtodiámus mandáta ejus.

Benedictiones.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1.

5. Sciámus ſupereminentem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus meminerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

Benedictiones.

7. Detur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.

8. Occurrámus ómnes in unitátem fídei, & agnitiónis Fílii Dei; ut non circumferámur omni vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.

9. Deus ſpei répleat nos omni gáudio & pace in credéndo; ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. Rom. 15.

Si pro ultima Lectione legatur aliud Evangelium cum Homilia, tunc nona Benedictio erit: Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit: Detur nobis ſermo in apertióne oris noſtri cum fidúcia, notum fácere myſtérium Evangélii. *Epheſ.* 6.

8. Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit: Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fieri. 2. *Theſſ.* 1.

[*Quando D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more,* Jube, domne, benedícere. *Dignior poſt ipſum dicit illi:* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Epiſcopus reſpondet:* Oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philipp.* 1. *Chorus*, ℟. Amen.

Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

BENEDICTIONES.

1. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem [...] dibus noſtris. *Eph*[...]

2. Occurrámus omne[...] tátem fídei, & a[...] Fílii Dei; ut non ferámur omni v[...] ctrínæ. *Epheſ.* 4.

3. Deus ſpei répleat [...] gáudio & pace in [...] do; ut abundému[...] & virtúte Spíritû [...] *Rom.* 15.

Si tertia Lectio ſit d[...] *gelio, tunc tertia B*[...] *erit:*

4. Fúlgeat nobis ill[...] Evangélii glóriæ [...] qui eſt imágo Dei. [...]

Eadem dicitur in [...] *ria, quando pro iij.* [...] *legendum erit Evange*[...] *Homilia.*

IN FESTIS B. M. VI[...]

ET ALIORUM SANCT[...]

quæ ſunt ix. Lecti[...]

Abſol. & Bened. [...] *in I. & III. Nocti*[...] *ſuprà; in II. autem* [...] *quitur.*

Abſolutio. 3. R[...]

DEus noſter inclí[...] noſtr[...] ad ſe, [...] diámus mándáta eju[...]

BENEDICTI[...]

IN FESTIS B. M[...]

4. Deus à quo miſſu[...] briel Angelus ad [...] mittat nobis de [...] piéntiam. *Luc.* 1. *S*[...]

5. Fílius Altíſſimi, q[...] go concépit & pép[...] nobis fílios Dei fier[...] *Joan.* 1.

2. Spíritus ſanctus de quo eſt, quod in María natum eſt, ſanctíficet nos per ómnia. *Matth.* 1. *Theſſ.* 5.

Benedictiones.

In Festis Sanctorum.

5. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut sciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.

4. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.

6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

TEMPORE PASCHALI,

In omni Officio tam de Tempore quàm de B. V. & aliis Sanctis.

Abſolutio. 1. Petr. 1.

BEnedictus Deus, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Rom.* 10.

2. Interpellet pro nobis Chriſtus qui mortuus eſt & reſurrexit. *Rom.* 8.

3. Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitet in nobis. *Rom.* 8.

Si tertia Lectio ſit de Evangel. tunc tertia Benedictio erit: Fúlgeat nobis, &c.

Si duæ ſint Lectiones de Evangelio, ad primam Lect. Benedict. erit: Fúlgeat. *ſuprà.*

Ad ſecund. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

ORATIO

Dicenda ante recitationem Divini Officii.

DOmine, doce nos oráre. Effunde in nos ſpíritum grátiæ & precum, qui ádjuvet infirmitátem noſtram; nam quid orémus ſicut oportet neſcímus; ipſe autem Spíritus tuus póſtulet pro nobis gemítibus inenarrabílibus; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

IN ECCLESIA CATHEDRAL

SUFFRAGIA

SEU

COMMEMORATIONES COMMUNE

DE SANCTIS GENESIO ET FULCRAI

AD LAUDES.

Antiphona.

SUper muros tuos Jerúſalem conſtítui cuſtódes: totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt. Gaudébit ſuper te Deus tuus, & non vocáberis ultrà derelicta. *Iſ. 61.*

℣. Servis ſuis Deus mandávit de te. ℟. Ut cuſtódiant te. *Pſ. 90.*

Orémus.

BEatórum Genéſii & Fulcranni ſuffrágium recoléntes, quæſumus, Dómine, ut & ipſórum patrocíni ri, & veneranda vi exempla mereámur in Per Chriſtum Dóminun

AD VESPER

Antiphona.

COnſtitúti ſunt hi ut orent ne ſit in plaga; ſtare contra h & prohibére gentem à tis. *Num. 8. Eccli. 46*

℣. Póſuit in eis verba rum ſuórum ℟. Et pro rum. *Pſ. 104.*

Oratio. Beatórum. *ſi*

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

SABBATO.

Quatuor Temporum.

AD NONAM.

Pater. Ave, &c.

℣. Deus, in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, &c.

Hymnus.

Labente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem; tuo
Da nos in amplexu mori.

Sit laus Patri, laus Fílio;
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Afflante quo mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. â. Audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei, Allelúia, allelúia. *Act.* 2.

Capitulum. I. Cor. 2.

Quæ Dei ſunt nemo cognóvit niſi Spíritus Dei. Nos autem non ſpíritum hujus mundi accépimus, ſed ſpíritum qui ex Deo eſt, ut ſciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis: quæ & lóquimur non in doctis humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in doctrína Spíritûs.

℟. Deo grátias.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt. * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt. *Pſ.* 63.

℣. Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Pſ.* 63.

Oratio.

Mentibus noſtris, quæſumus, Dómine, Spíritum ſanctum benignus infunde, cujus & ſapiéntiâ cónditi ſumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte ejuſdem Spíritûs Sancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Hic terminatur Tempus Paſchale.

VESPERÆ de Feſto ſequenti.

IN FESTO
SS. TRINITAT
SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 1. D. Dixit Deus ad Móyſen: Ego ſum qui ſum; hoc nomen mihi eſt in æternum. *Exod.* 3.

Ant. 2. D. Dóminus Deus noſter; Dóminus unus eſt. *Deut.* 6.

Ant. 3. a. Ipſe eſt Deus deórum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens. *Deuter.* 10.

Ant. 4. E. Solus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inacceſſíbilem. *I. Tim.* 6.

Ant. 5. a. Dóminus exercítuum, Deus Iſrael, magnus consílio, & incomprehensíbilis cogitátu. *Jerem.* 32.

Capitulum. Rom. 11.

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ & ſciéntiæ Dei! quàm incomprehenſibilia ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus!

℟. Deo grátias.

℟. Non eſt símilis tuî, Dómine: magnus es tu, & magnum nomen tuum in fortitúdine: * Quis non timébit te, ô Rex géntium? ℣. Magna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens; juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum. * Quis. Glória Patri. * Quis. *Jerem.* 10. *Apoc.* 15.

Hymnus.

TEr ſancte, ter
Deus,
Incomprehenſa Trinit
O lux perennis! própi
O ter beáta gáudiis!
O vera ſemper Uni
O una ſemper Véritas
O ſancta ſemper, quæ
Diffundis omne, Cári
Te denſa circùm nú
Te circùm inacceſſum
Quod intus ardent A
Circùm trementes cér
Te confitétur in tuo
Et plebs renáta nómine
Firmâque prælíbat fide
Amor quod ambit pr
Da poſſe quod jubes,
Da ſcire, Fili, quod
Fac corde toto, Spíri
Nos velle quod probas
Præſta, Pater piiſſim
Patríque compar Unic
Sancto ſimul cum Spíri
Regnans per omne ſécu
Amen.

℣. Magnus Dñus, & bílis nimis; ℟. Et mag nis ejus non eſt finis.

Ad Magníficat. A Dómini Dei tui cœlum & cœlum cœli, terr ómnia quæ in ea ſunt. hærébis, ipſe eſt laus Deus tuus. *Deut.* 10.

Oratio, ut infrà ad

Pro commem. Sabbati ante Dominicam primam poſt Pentecoſten.

Ant. Lóquere, Dñe, quia audit ſervus tuus. *I. Reg.* 3.

℣. Beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo; ℟. Et exaltábit manſuétos in ſalútem. *Pſ.* 149.

Oratio, Deus, in te ſperántium. *infrà, ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 7. *d.* Vidéte quód ego ſim ſolus, & non ſit álius Deus præter me: vivo ego in æternum. *Deuter.* 32.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. F. Ego Dóminus; hoc eſt nomen meum: glóriam meam álteri non dabo. *Iſ.* 42.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum unum, Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum *, Veníte, adorémus. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

SUblime Numen, ter potens, ter máximum,
Incomprehenſum lucis immenſæ jubar,
Simplex & unus, & tribus conſtans Deus,
Te res creátæ laude jugi cóncinant.
Tu Trinitátis fons inexhauſtus, Pater,
Filíque, naſcens Patris æterno ſinu,
Ac ſanctè manans è duóbus Spíritus,
Nil vos in una dívidit ſubſtántia.
Persóna triplex, una jungit Unitas:
In Patre ſemper Natus; in nato Pater;
Uterque ſacro ſemper eſt in Spíritu;
In Patre ſemper ac in Nato Spíritus.
Sed nullus horum quémlibet vincit gradu,
Vel major extat, vel prior poténtiâ:
Æquále regnum, parque majeſtas trium,
Orígo nulli dígnius confert bonum.
Rerum creátor, laus tibi, vivens Pater:
Laus æqua, mundum qui redémit, Fílio:
Quo nos ſupernis ignibus ſuccéndimur,
Compar in ævum Flámini ſit glória. Amen.

Pſalmi de Dominica in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dómine Rex omnípotens, tu feciſti cœlum & terram, & quidquid cœli ambitu continétur: Dóminus ómnium es. *Eſther.* 13.

Ant. 7. d. Dignus es, Dómine Deus noſter, accípere glóriam, & honórem, & virtútem, quia tu creaſti ómnia. *Apoc.* 4.

Ant. 5. a. Ex ipſo, & per ipſum, & in ipſo ſunt ómnia: ipſi glória in ſécula. *Rom.* 11.

℣. Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! ℟. Omnia in ſapiéntia feciſti. *Pſ.* 103.

Pater. *Abſol. & Bened. habentur poſt Pſalterium.*

Lectio j.

Incipit liber primus Regû. *C.* 1.

FUit vir unus de Ramathaimſophim, de monte Ephraïm; & nomen ejus Elcana, filius Jéroham, filii Eliu, filii Thohu, filii Suph, Ephrathæus: & hábuit duas uxóres; nomen uni Anna, & nomen ſecundæ Phenenna. Fueruntque Phenennæ filii: Annæ autem non erant líberi. Et aſcéndebat vir ille de civitáte ſua ſtatútis diébus, ut adoráret & ſacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli, Ophni & Phínees, ſacerdótes Dómini. Venit ergo dies, & immolávit Elcana, deditque Phenennæ uxóri ſuæ, & cunctis filiis ejus & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam triſtis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúſerat vulvam ejus. Affligébat quoquè eam æmula ejus, & vehementer angébat, in tantùm ut exprobráret quòd Dóminus concluſiſſet vulvam ejus: ſicque faciébat per ſingulos annos, cùm redeunte témpore aſcénderent ad templum Dómini; & ſic provocábat eam. Porrò illa flébat, & non capiebat cibum. Tu autem, Dómine, miserére noſtrî. ℟. Deo grátias.

℟. In princípio creávit Deus cœlum & terram; * Et Spíritus Dei ferebátur ſuper aquas. ℣. In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. * Et. *Geneſ. I. Joan.* 1.

Lectio ij.

DIxit ergo ei Elcan ſuus: Anna, cur fl quare non cómedis? & q obrem affligitur cor tu Numquid non ego mélio ſum, quàm decem filii? rexit autem Anna, poſt comédetat & bíberat in Et Heli ſacerdóte ſeden per ſellam ante poſtes t Dómini, cùm eſſet Anna ro ánimo, orávit ad D num flens lárgiter, & v vovit, dicens: Dómine cítuum, ſi reſpíciens v afflictiónem fámulæ tu recordátus meî fúeris, oblítus ancillæ tuæ de que ſervæ tuæ ſexum vi dabo eum Dómino óm diébus vitæ ejus, & nov non aſcendet ſuper caput

℟. Appáruit Abrahæ minus in convalle Ma Cùmque elevaſſet óculos paruérunt ei tres viri: * cùm vidiſſet Abraham, rávit & dixit: Dómin invéni grátiam in óculis ne tránſeas ſervû tuum. ℣ ter, Verbum, & Spíritu ctus, hi tres unû ſunt. * *Geneſ.* 18. *I. Joan.* 5.

Lectio iij.

ET factum eſt poſt cír diérnum, concepit A & péperit filium, & v nomen ejus Sámuel; eò à Dómino poſtulaſſet Aſcendit autem vir ejus na, & omnis domus eju immoláret Dómino h ſolemnem, & votum & Anna non aſcendit; enim viro ſuo: Non va

donec ablactétur infans, & ducam eum ut appáreat ante conſpéctum Dómini, & máneat ibi júgiter. Et ait ei Elcana vir ſuus: Fac quod bonum tibi vidétur, & mane donec ablactes eum; precorque ut impleat Dóminus verbum ſuū. Manſit ergo múlier, & lactávit fílium ſuum donec amovéret eum à lacte. Et adduxit eum ſecum, poſtquàm ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphorâ vini, & adduxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Héli.

℟. Jeſu baptizáto, & orante, deſcendit Spíritus Sanctus corporáli ſpécie ſicut columba in ipſum; & vox de cœlo facta eſt: * Tu es Fílius meus diléctus; in te complácui mihi. ℣. Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit. * Tu es. Glória Patri. * Tu. *Luc.* 3. *Pſ.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Unxit Jeſum Deus Spíritu ſancto, & virtúte. *Act.* 10.

Ant. 1. a. Quis eſt qui vincit mundum, niſi qui credit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei? Et Spíritus eſt qui teſtificátur quóniam Chriſtus eſt véritas. I. *Joan.* 5.

Ant. 2. D. Per Jeſum Chriſtum habémus acceſſum in uno Spíritu ad Patrem. *Epheſ.* 2.

℣. Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam, ℟. Et exaltábo miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Fulgéntii Epiſcopi, de Fide, ad Petrum. *Cap.* 1. *n.* 4.

FIdes, quam ſancti Patriarchæ atque Prophétæ ante Incarnatiónem Fílii Dei divínitùs accepérunt, quàm étiam ſancti Apóſtoli ab ipſo Dómino in carne pósito audiérunt, & Spíritûs ſancti magiſtério inſtructi, non ſolùm ſermóne prædicavérūt, verùm étiam, ad inſtructiónem ſalubérrimam poſterórum ſcriptis ſuis índitam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id eſt Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum. Sed Trínitas vera non eſſet, ſi una eadémque perſóna dicerétur Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus.

℟. Benedíctus Deus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, * Qui elégit nos in ipſo ut eſſémus ſancti & immaculáti in conſpectu ejus. ℣. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui: póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui. * Qui. *Epheſ.* 1. *Iſ.* 63.

Lectio v.

SI enim ſicut eſt Patris, & Fílii & Spíritûs ſancti una ſubſtántia, ſic eſſet una perſóna, nihil omnínò eſſet in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursùs Trínitas quidem vera eſſet, ſed unus Deus Trínitas ipſa non eſſet, ſi quemádmodùm Pater, & Fílius, & Spíritus ſanctus perſonarū ſunt ab ínvicem proprietáte diſtincti; ſic fuiſſent naturárum quoque diverſitáte diſcréti. Sed quia

in illo uno vero Deo Trinitáte, non ſolùm quod unus Deus eſt, ſed étiam quod Trínitas eſt, naturáliter verum eſt, proptéreà ipſe verus Deus in perſónis Trínitas eſt, & in una natúra unus eſt.

℟. Subleváris óculis in cœlum Jeſus, dixit: * Pater, hæc eſt vita æterna, ut cognoſcant te ſolum Deum verum, & quem miſiſti Jeſum Chriſtum. ℣. Noſſe te, Deus, conſummáta juſtítia eſt; & ſcire juſtítiam & virtútem tuam, radix eſt immortalitátis. * Pater. *Joan.* 17. *Sap.* 15.

Lectio vj.

Per hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio & Spíritu ſancto eſt, & totus Fílius in Patre & Spíritu ſancto eſt, totuſque Spíritus ſanctus in Patre & Fílio eſt. Nullus horum extra quemlibet ipſórum eſt, quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut ſúperat poteſtáte; quia nec Fílio nec Spíritu ſancto, quantùm ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior aut major Pater eſt: nec Fílii ætérnitas atque imménſitas, velut antérior aut major, Spíritûs ſancti æternitátem immenſitatemque aut præcédere aut excédere naturáliter poteſt.

℟. Sanguis Chriſti qui per Spíritum ſanctum ſemetipſum óbtulit immaculátum Deo, * Emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis, ad ſerviendum Deo viventi. ℣. Cùm vénerit quaſi flúvius violentus quem Spíritus Dó-

mini cogit, & véni
Redemptor. * Em
Glória Patri. * Em
Hebr. 9. *Iſ.* 59.

IN III. NOCTU

Ant. 8. c. Miſit I
ritum Fílii ſui in c
ſtra, clamantem: A
ter. *Galat.* 4.
Ant. 6. F. In Chr
nos Deus, & ſignávi
dedit pignus Spíritûs
bus noſtris. *II. Cor.*
Ant. 8. G. Nemo
cere, Dóminus Jeſu
Spíritu ſancto. *I. Co*
℣. Confitémini D
quóniam bonus, ℟.
in ſéculum miſericor
Pſ. 117.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangé
dùm Matthæum. C
In illo témpore; J
ſus diſcípulis ſuis:
mihi omnis poteſtas
& in terra. Euntes er
te omnes gentes, ba
eos in nómine Patri
lii, & Spíritûs ſanct
liqua.

Homília ſancti G
Nazianzéni.

Tractatu de Fide. C

Quis Catholicó
rat Patrem v
Patrem, Fílii
Fílium, & Spíritum
verè eſſe Spíritum ſ
ſicut ipſe Dóminus ad
los ſuos dicit: Eunte
záte omnes gentes in
Patris, & Fílii, & Spí
cti. Hæc eſt perfecta
in unitáte conſiſten

ſilicet unius ſubſtántiæ profitémur. Non enim nos ſecundùm córporum conditiónem, diviſiónem in Deo fácimus; ſed ſecundùm divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non eſt: & nóminum perſónas verè conſtáre crédimus, & unitátem divinitátis eſſe teſtámur.

℟. Locútus eſt Jeſus undecim diſcípulis, dicens: Euntes, * Docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti. ℣. Erit fons patens habitántibus Jerúſalem in ablutiónem peccatóris. * Docéte. *Matth.* 28. *Zach.* 13.

Lectio viij.

NEc extenſiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus; nec verbum ſine re, velut ſonum vocis accípimus; ſed tria nómina & tres perſónas uníus eſſe eſſéntiæ, uníus majeſtátis atque poténtiæ crédimus. Et ideò unum Deum confitémur, quia únitas majeſtátis plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem & Fílium cathólicè nominámus; duos autem deos dícere nec póſſumus, nec debémus. Non quòd Fílius Dei Deus non ſit; imò verus Deus de Deo vero: ſed quia non aliùndè quàm de ipſo uno Patre, Dei Fílium nóvimus, perindè unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóſtoli tradidérunt; hoc ipſe Dóminus dócuit, cùm dicit: Ego & Pater unum ſumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: Sumus autem, perſónis aſſignat.

℟. Loquente Petro cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. * Tunc reſpondit Petrus: Numquid aquam quis prohibére poteſt ut non baptizentur hi, qui Spíritum ſanctum accepérunt? Et juſſit eos baptizári in nómine Jeſu. ℣. Cùm requieviſſet in eis Spíritus, prophetavérunt. * Tunc. *Act.* 10. *Num.* 11.

Lectio ix.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Eſtóte miſéricordes, ſicut & Pater veſter miſéricors eſt. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 83. *de verb. Evang. aliàs* 5. *de verb. Domini.*

DUo ſunt opera miſericordiæ quæ nos liberant, quæ bréviter ipſe Dóminus póſuit in Evangélio: Dimíttite, & dimittétur vobis: Date, & dábitur vobis. Dimíttite, & dimittétur vobis, ad ignoſcendum pértinet: Date & dábitur vobis, ad præſtandum benefícium pértinet. Quod ait de ignoſcendo, & tu vis tibi ignoſci quòd peccas, & habes álium cui tu poſſis ignóſcere. Rursùs, quod pértinet ad tribuendum benefícium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus: omnes enim, quando orámus, mendíci Dei ſumus: ante jánuam magni Patrisfamílias ſtamus, imò étiam proſternimur: ſúpplices

ingemíſcimus, áliquid volentes accípere; & ipſum áliquid ipſe Deus eſt. Quid à te petit mendícus? Panem. Et tu, quid petis à Deo, niſi Chriſtum, qui dicit: Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcendi? Ignoſci vobis vultis? Ignóſcite; remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis? Date, & dabitur vobis.

℞. Séraphim clamábant alter ad álterū: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum; † Plena eſt omnis terra glóriâ ejus. ℣. Tres ſunt qui teſtimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus; & hi tres unum ſunt. * Sanctus. Glória. † Plena eſt. *Iſ.* 6. *I. Joan.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícat nos Deus, Deus noſter; benedícat nos Deus; ℞. Et métuant eum omnes fines terræ. *Pſ.* 66.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. Unus Deus & Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia, & in ómnibus nobis. *Epheſ.* 4.

Ant. 2. D. Deus erat Verbum: in ipſo vita erat, & vita erat lux hóminum; & lux in ténebris lucet. *Joan.* 1.

Ant. 3. à. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti ſumus. *I. Cor.* 12.

Ant. 4. E. Grátia, miſericórdia & pax à Deo Patre, & Chriſto Jeſu Dómino noſtro. *I. Tim.* 1.

Ant. 5. a. Benedicentes Dóminum, exaltáte illum quantùm poteſtis; major enim eſt omni laude. *Eccli.* 43.

Capitulum. I. *Apoc.* 7.

Benedíctio, & cláritas, & ſapiéntia, & gratiárum áctio, honor, & virtus, & fortitúdo Deo noſtro in ſæcula ſeculórum: Amen. ℞. Deo grátias.

Hymnus.

O Luce quæ tuâ lates,
Beáta ſemper Trínitas,
Tè confitémur, crédimus,
Pióque corde quærimus.
O ſancte ſanctórum Pater,
O Nate de Deo Deus,
O caritátis vínculum,
Jungens utrumque, Spíritus,
Ut ſe videt totum Pater,
Coæva Proles náſcitur;
Amorque quo ſe díligunt,
Et ipſe procédit Deus.
Eſt totus in Nato Pater,
In Patre totus Fílius,
Natóque plenus ac Patre
Ineſt utríque Spíritus.
Quod Natus eſt, hoc Spíritus,
Hoc eſt uterque quod Pater.
Tres una ſumma Véritas,
Tres una ſumma Cáritas.
Æterna Patri glória,
Natóque ſit cum Spíritu,
Qui vivit & regnat Deus
In ſeculórum ſécula.
Amen.

℣. Quis loquétur poténtias Dómini? ℞. Audítas fáciet omnes laudes ejus? *Pſ.* 105.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Benedictum, Dómine, nomen glóriæ tuæ ſanctum; & laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui dediſti fámulis tuis in confeſſióne veræ

fidei æternæ Trinitátis glóriam agnóſcere, & in poténtia majeſtátis adoráre Unitátem: quæſumus, ut ejuſdem fidei firmitáte ab ómnibus ſemper muniámur advérſis; Per Dóminum.

Pro commem. Dominicæ.

Ant. Nolíte condemnáre, & non condemnabímini: eádem quippe menſúrâ quâ menſi fuéritis, remetiétur vobis. *Luc.* 6.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, & vidébo; ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ.* 5.

Oratio.

DEus, in te ſperántium fortitúdo, adeſto propítius invocatiónibus noſtris; & quia ſine te nihil poteſt mortális infírmitas, præſta auxílium grátiæ tuæ, ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Unus Deus.

Dicitur Symbol. Quicumque.

Canon habetur ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Deus.

Capitulum. Hebr. 1.

FIlium Deus conſtítuit hærédem univerſórum, per quem fecit & ſǽcula: qui cùm ſit ſplendor glóriæ, & figúra ſubſtántiæ ejus, portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, ſedet ad déxteram majeſtátis in excelſis.

℟. *br.* Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Ego * hódie génui te. * Allelúia. Glória. Dóminus. *Pſ.* 2.

℣. Tecum princípium in die virtútis tuæ; ℟. In ſplendóribus ſanctórum ante lucíferum genui te. *Pſ.* 109.

AD SEXTAM.

Ant. 3. A. In uno.

Capitulum. Tit. 3.

NOn ex opéribus juſtítiæ quæ fécimus nos, ſed ſecundùm ſuam miſericórdiā ſalvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum ſalvatórem noſtrum.

℟. *br.* Dómine, doce me * fácere voluntátem tuā, * Allelúia, allel. Dómine. ℣. Spíritus tuus bonus * dedúcet me. * Allelúia. Glória Patri. Dómine. *Pſ.* 142.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confirma me. *Pſ.* 50.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Benedicentes.

Capitulum. Epheſ. 5.

IMplémini Spíritu ſancto; loquentes vobiſmetipſis in pſalmis, & hymnis, & cánticis ſpirituálibus, cantantes & pſallentes in córdibus veſtris Dómino, grátias agentes ſemper pro ómnibus in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Deo & Patri.

℟. *br.* Exaltáte Dóminum * Deum noſtrum, * Allelúia, allelúia. Exaltáte. ℣. Et adoráte in monte ſancto ejus, * quóniam ſanctus Dóminus. * Allelúia. Glória Patri. Exaltáte Dóminum. *Pſ.* 98.

℣. Tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : ℟. Nimis exaltátus es ſuper omnes deos. *Pſ.* 96.

AD II. VESPERAS.

Ant. SCimus quòd nullus eſt 8. a. Deus, niſi unus : nam etſi ſunt qui dicantur dii, ſive in cœlo, ſive in terra, nobis tamen unus Deus. *I. Cor.* 8.

Ant. 4. E. Nobis unus Deus, Pater, ex quo ómnia, & nos in illum. *I. Cor.* 8.

Ant. 6. *C.* Unus Dóminus Jeſus Chriſtus, per quem ómnia, & nos per ipſum. *I. Cor.* 8.

Ant. 8. G. Unus Spíritus, unus Dóminus, una fides, unum baptiſma. *Epheſ.* 4.

Ant. 1. g. Ipſe Spíritus teſtimónium reddit ſpíritui noſtro, quòd ſumus hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti. *Rom.* 8.

Capitulum. II. Cor. 13.

GRátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis.

Hymnus, Ter ſancte. *ut in I. Veſperis*, 148.

℣. Benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum : ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Electis ſecundùm præſciéntiam Dei Patris in ſanctificatiónem Spíritûs, in obediéntiam, & aſperſiónem ſánguinis Jeſu Chriſti, grátia & pax. *I. Petr.* 1.

Oratio, Omnípotens. *ſuprà ad Laudes*, 154.

Pro commem. Dom

Ant. Non eſt diſcí[p] per magiſtrum ; perfe[ctus] tem omnis erit, ſi [...] magiſter ejus. *Luc.* 6.

℣. In Deo laudábim[ur] die ; ℟. Et in nómine t[uo con]fitébimur in ſéculum.

Oratio, Deus, in [te ſpe]rántium. *ut ſuprà*, [...]

AD COMPLETO[RIUM]

Pſalmi & Capitulum [Do]*minica. Cetera ut heri*

IN FERI[IS]

PER ANN[UM]

Omnia dicuntur ut i[n Pſal]terio, præter ea quæ ſ[unt pro]pria unicuique Feriæ.

FERIA SECU[NDA]

Lectio j.

De libro primo Regum

FIlii Heli filii [Belial,] neſcientes Dóm[inum,] neque offícium [ſacerdo]tum ad pópulum : ſed [quicum]que immolaſſet víctim[am, ve]niébat puer ſacerdót[is, dum] coquerentur carnes, [et habe]bat fuſcínulam triden[tem in] manu ſua, & mittébat [eam in] lebétem, vel in cald[ariam,] aut in ollam, ſive in cá[ccabum :] & omne quod levába[t fuſci]nula, tollébat ſacerdo[s ſibi : ſi]c faciébant univerſo [Iſraeli] veniéntium in Silo. Et [an]tequàm adolérent ádip[em, ve]niébat puer ſacerdótis, [et dice]bat immolanti : Da m[ihi car]nem, ut coquam ſac[erdoti :] non enim accípiam à [te car]nem coctam, ſed cruda[m. Di]cebatque illi immolan[s : In]cendátur primùm juxta [morem] hódie adeps, & tolle tib[i]

tumcumque deſíderat ánima tua. Qui reſpondens aiébat ei : Nequáquam ; nunc enim dábis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórũ grande nimis coram Dómino, quia retrahébant hómines à ſacrifício Dómini.

℟. Dilectus à Dómino Deo ſuo Sámuel, Prophéta Dómini, renovávit impérium : * In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cognítus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis. ℣. Deus ſorte diſtríbuit pátribus terram, & poſt hæc dedit Júdices uſque ad Sámuel Prophétam. * In lege. *Eccli. 46. Act. 13.*

Lectio ij.

Sámuel autem miniſtrábat ante fáciem Dómini, puer, accinctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater ſua, quam afferébat ſtatútis diébus, aſcendens cum viro ſuo ut immoláret hóſtiam ſolemnem. Et benedixit Heli Elcanæ & uxóri ejus; dixítque ei : Reddat tibi Dóminus ſemen de mulíere hac, pro fœnore quod commodaſti Dómino. Et abiérunt in locum ſuum. Viſitávit ergo Dóminus Annam, & concépit, & péperit tres fílios, & duas fílias : & magnificátus eſt puer Sámuel apud Dóminum.

℟. Dixit Sámuel ad univerſum Iſrael : Nolíte declináre poſt vana quæ non próderunt vobis, & non derelinquet Dóminus pópulum ſuum. Quòd * Si perſeveravéritis in malítia, peribítis. ℣. Neſcítis quóniam ſervi eſtis ejus cui obedítis, ſive peccáti ad mortem, ſive obeditiónis ad juſtítiam? * Si. *I. Reg. 12. Rom. 6.*

Lectio iij.

Heli autem erat ſenex valdè, & audívit ómnia quæ faciébant fílii ſui univérſo Iſraéli, & quómodò dormiébant cum muliéribus quæ obſervábant ad óſtium tabernáculi; & dixit eis : Quare fácitis res hujuſcémodi, quas ego audio, res péſſimas, ab omni pópulo? Nolíte, fílii mei; non enim eſt bona fama quam ego audio, ut tránſgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placári ei poteſt Deus : ſi autem in Dóminum peccáverit vir, quis orábit pro eo? Et non audiérunt vocem patris ſui, quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuel proficiébat atque creſcébat, & placébat tam Dómino quàm homínibus.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, * Auferte deos aliénos de médio veſtri; & † Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli. ℣. Genus cùm ſimús Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argento, aut lápidi, Divínum eſſe símile, * Auferte. Glória. † Præparáte. *I. Reg. 7. Act. 17.*

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C. 3.*

Puer Sámuel miniſtrábat Dómino coram Heli, & ſermo Dómini erat pretióſus in diébus illis; non erat viſio manifeſta. Factum eſt ergo in die quadam, Heli

jacébat in loco ſuo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére: lucerna Dei ántequàm extinguerétur, Sámuel dormiébat in témplo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui reſpondens, ait: Ecce ego. Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego; vocaſti enim me. Qui dixit: Non vocávi; revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rursùm vocáre Samuélem. Conſurgenſque Sámuel ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego, quia vocaſti me. Qui reſpondit: Non vocávi te, fili mi; revértere, & dormi. Porrò Sámuel necdùm ſciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei ſermo Dómini.

℟. Deus plebis Iſrael eduxit patres noſtros de terra Ægypti, & dedit eis Júdices uſque ad Sámuel Prophétã: exinde poſtulavérũt regẽ; * Et dedit illis Deus Saül virum de tribu Bénjamin. ℣. Dixérunt majóres natu Iſrael Samuéli: Conſtítue nobis regem, ut júdicet nos. * Et dedit. *Act.* 13. *II. Reg.* 8.

Lectio ij.

ET adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértiò. Qui conſurgens ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego, quia vocaſti me. Intellexit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum, & ait ad Samuélem: Vade, & dormi; & ſi deinceps vocáverit te, dices: Lóquere, Dómine, quia audit ſervus tuus. Abiit ergo Sámuel, & dormívit in loco ſuo. Et venit Dóminus, & ſtetit,

& vocávit ſicut vocáv
cundò: Sámuel, Sám
ait Sámuel: Lóquere,
ne, quia audit ſervus t
dixit Dóminus ad Sam
Ecce ego fácio verb
Iſrael: quod quicum
díerit, tínnient amb
ejus. In die illa ſuſcit
versùm Heli ómnia qu
tus ſum ſuper domum
incípiam, & complébo
dixi enim ei quòd jud
eſſem domum ejus in
propter iniquitátem, e
nóverat indignè áger
ſuos, & non corripúe
Idcircò jurávi dómu
quòd non expiétur i
domûs ejus víctimis &
ribus uſque in ætern
mívit autem Sámuel
manè, aperuitque óſt
mûs Dómini. Et Sámu
bat indicáre viſiónem
℟. Dixit Sámuel a
Pércute Amalec, non
ei, & pepercit Saül A
ait Sámuel ad Saül: *
quòd abjeciſti ſermón
mini, abjécit te D
℣. Quicumque totam
ſerváverit, offendat a
uno, factus eſt ómniu
* Pro eo. *I. Reg.* 15.

Lectio iij.

VOcávit ergo Heli
lem, & dixit: S
fili mi? Qui reſponde
Præſtò ſum. Et inte
eum: Quis eſt ſermo
locútus eſt Dóminus
Oro te, ne celáveris m
fáciat tibi Deus, & hæ
ſi abſcónderis à me ſe
ex ómnibus verbis q

ſunt tibi. Indicávit itaque ei Sámuel univerſos ſermónes, & non abſcondit ab eo. Et ille reſpondit: Dóminus eſt; quod bonum eſt in óculis ſuis, fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérſus Iſrael, à Dan uſque Berſabée, quòd fidélis Sámuel prophéta eſſet Dómini. Et áddidit Dóminus ut apparéret in Silo, quóniam revelátus fúerat Dóminus Samuéli in Silo, juxta verbum Dómini. Et evénit ſermo Samuélis univérſo Iſraéli.

℟. Numquid vult Dóminus holocauſta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? * Mélior eſt enim obediéntia, quàm víctimæ. ℣. Qui permánſerit in lege factor óperis, hic beátus in facto ſuo erit. * Mélior. Glória. * Mélior. *I. Reg.* 15. *Jac.* 1.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 4.

ET factum eſt in diébus illis, convenérunt Philiſthiim in pugnam: & egreſſus eſt Iſrael óbviam Philiſthiim in prælium, & caſtrametátus eſt juxta Lápidem adjutórii. Porrò Philiſthiim venérunt in Aphec, & inſtruxérunt áciem contra Iſrael. Iníto autem certámine, terga vertit Iſrael Philiſthæis; & cæſa ſunt in illo certámine paſſim per agros quaſi quátuor míllia virórum. Et reverſus eſt pópulus ad caſtra; dixeruntque majóres natu de Iſrael: Quare percuſſit nos Dóminus hódie coram Philiſthiim? Afferámus ad nos de Silo Arcam fœderis Dómini, & véniat in médium noſtrî, ut ſalvet nos de manu inimicórum noſtrórum. Miſit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde Arcam fœderis Dómini exercítuum ſedentis ſuper Chérubim; erantque duo filii Heli cum Arca fœderis Dei, Ophni & Phínees.

℟. Dilectus à Dómino Deo ſuo Sámuel, Prophéta Dómini, renovávit impérium; * In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis. ℣. Deus ſorte diſtríbuit pátribus terram, & poſt hæc dedit Júdices uſque ad Sámuel, Prophétam. * In lege. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij.

PUgnavérunt ergo Philiſthiim, & cæſus eſt Iſrael, & fugit unuſquiſque in tabernáculum ſuum: & facta eſt plaga magna nimis; & cecidérunt de Iſrael triginta míllia péditum. Et Arca Dei capta eſt: duo quoquè fílii Heli mórtui ſunt, Ophni & Phínees. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, ſciſſâ veſte, & conſperſus púlvere caput. Cùmque ille veniſſet, Heli ſedébat ſuper ſellam contra viam ſpectans. Erat enim cor ejus pavens pro Arca Dei. Vir autem ille, poſtquàm ingreſſus eſt, nuntiávit urbi; & ululávit omnis cívitas. Et audívit Heli ſónitû clamóris, dixitque: Quis eſt hic ſónitus tumúltûs hujus?

At ille feſtinávit, & venit, & nuntiávit Heli.

℟. Dixit Samuel ad univerſum Iſrael : Nolíte declináre poſt vana quæ non próderunt vobis ; & non derelinquet Dóminus pópulum ſuum. Quòd * Si perſeveravéritis in malítia, períbitis. ℣. Neſcítis quóniam ſervi eſtis ejus cui obedítis, ſive peccáti ad mortem, ſive obeditiónis ad juſtítiam ? * Si perſeveravéritis in malítia, períbitis. *I. Reg.* 12. *Rom.* 6.

Lectio iij.

HEli autem erat nonaginta & octo annórum, & óculi ejus caligaverant, & vidére non póterat. Et dixit ad Heli : Ego ſum qui veni de prælio, & ego qui de ácie fugi hódie. Cui ille ait : Quid actum eſt, fili mi ? Reſpondens autem ille qui nuntiábat : Fugit, inquit, Iſrael coram Philiſthiim, & ruína magna facta eſt in pópulo : inſuper & duo filii tui mórtui ſunt, Ophni & Phínees ; & Arca Dei capta eſt. Cùmque ille nominaſſet Arcá Dei, cécidit de ſella retrorſùm juxta óſtium, & fractis cervícibus mórtuus eſt. Senex enim erat vir, & grandævus : & ipſe judicávit Iſrael quádraginta annis. Nurus auté ejus, uxor Phínees, prægnans erat, vicináque pártui : & audíto núntio quòd capta eſſet Arca Dei, & mórtuus eſſet ſocer ſuus, & vir ſuus, incurvávit ſe, & péperit ; irrúerant enim in eam dolóres ſúbiti. In ipſo autem momento mortis ejus, dixérunt ei quæ ſtabant circa eam : Ne tímeas, quia fílium peperíſti.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini ad Dóminum, * Auferte deos aliénos de médio veſtrî, & † Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli. ℣. Genus cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argento, aut lápidi, Divínum eſſe ſímile. * Auferte. Glória Patri. † Præparáte. *I. Reg.* 2. *Act.* 17.

¶ *Si craſtinâ die occurrat Feſtum ſolemne-minus, ut ſuprà, transfertur in Feriam ſextam ſequentem, etiamſi ſit Feſtum Annuale alicujus loci proprium : tunc de eo fiet commemoratio in II. Veſp. Feſti Corporis Chriſti.*

Si verò occurrat Feſtum duplex, transfertur poſt Octavam.

Fiet verò de Duplici quocumque intrà Octavam occurrente, exceptâ Dominicâ.

De Feſto ſemiduplici vel ſimplici nulla fit commem. in ipſo die Feſti Corporis Chriſti, neque transferuntur ; ſola verò de iis fiet commem. quocumque die intrà Octavam inciderint.]

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

SOLEMNE-MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. D. REdémit Dóminus Jacob, & liberávit eum: & vénient, & laudábunt in monte Sion; & cónfluent ad bona Dómini ſuper frumento & vino. *Jerem.* 41.

Ant. 2. D. Conſolábor eos, & lætificábo à dolóre ſuo: & inebriábo ánimam ſacerdótum pinguédine, ait Dóminus. *Jerem.* 31.

Ant. 3. 2. Tríticum cómedent, & vinum bibent in átriis ſanctis meis. *Iſ.* 62.

Ant. 4. E. Erit ánima eórum quaſi hortus irríguus, & ultrà non eſúrient; & pópulus meus bonis meis adimplébitur. *Jerem.* 31.

Ant. 5. C. Audíte audientes me, & comédite bonum; & feriam vobiſcum pactum ſempiternum. *Iſ.* 55.

Capitulum. Eccli. 24.

MEmória mea in generatiónes ſæculórum. Qui edunt me, adhuc eſúrient; & qui bibunt me, adhuc ſítient. Qui audit me, non confundétur.

℟. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerator Dóminus; * Eſcam dedit timentibus ſe; † Memor erit in ſǽculum teſtamenti ſui. ℣. Jeſus, cùm dilexiſſet ſuos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. * Eſcam. Glória. † Memor erit. *Pſ.* 110. *Joan.* 13.

Hymnus.

PAnge, lingua, glorióſi
Córporis myſtérium,
Sánguiniſque pretióſi,
Quem in mundi prétium,
Fructus ventris generóſi,
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intacta Vírgine,
Et in mundo converſátus,
Sparſo verbi ſémine,
Sui moras incolátûs
Miro clauſit órdine.

In ſupremæ nocte cœnæ
Recumbens cum frátribus,
Obſervátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

Verbum caro panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque ſanguis Chriſti merum;
Et ſi ſenſus déficit,
Ad firmandum cor ſincérum
Sola fides ſúfficit.

Tantum ergo Sacramentum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documentum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſupplementum
Sénſuum defectui.

Genitóri, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedenti ab utróque
Compar ſit laudátio. Amen.

℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, ℟. Quam abſcondiſti timéntibus te! *Pſ.* 30.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Omnes ſitientes, veníte ad aquas; properáte, & comédite: & venite ad me, & vivet ánima veſtra. Allelúia. *Iſ.* 55.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 5. a. Agnum ófferes ad véſperam in odórem ſuavitátis; ſacrifícii eſt Dómino oblatióne perpétuâ. *Exod.* 29.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. à. Fecit nos regnum & ſacerdótes Deo & Patri ſuo: ipſi glória & impérium. Allelúia. *Apoc.* 1.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Panem vitæ Jeſum Chriſtum Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 6.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

SAcris ſolémniis
Juncta ſint gáudia,
Et ex præcórdiis
Sonent præcónia:
Recédant vétera,
Nova ſint ómnia,
Corda, voces, & ópera.

Noctis recólitur
Cœna noviſſima,
Quâ Chriſtus créditur
Agnum & ázyma
Dediſſe frátribus,
Juxta legítima
Priſcis indulta pátribus.

Poſt agnum typicum,
Explétis épulis,
Corpus Domínicum
Datum diſcípulis,
Sic totum ómnibus,
Quòd totum ſíngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus
Córporis férculum;
Dedit & triſtibus
Sánguinis póculum,
Dicens: Accípite
Quod trado váſculum;
Omnes ex eo bíbite.

Sic ſacrifícium
Iſtud inſtítuit,
Cujus offícium
Committi vóluit
Solis preſbyteris,
Quibus ſic cóngruit
Ut ſumant, & dent céteris.

Panis angélicus
Fit panis hóminum,
Dat panis cœlicus
Figúris términum:
O res mirábilis!
Mandúcat Dóminum
Pauper, ſervus, & húmilis.

Te, trina Déitas
Unaque, póſcimus,
Sic nos tu víſitas,
Sicut te cólimus:
Per tuas ſémitas
Duc nos quò téndimus,
Ad lucem quam inhábitas.
Amen.

IN I. NOCTURNO

In Pſ. Conſerva me. *p.*

Ant. 1. Non congregábo conventícula de ſanguínibus: Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei.

In Pſ. Dóminus regit me. 93. *Ant.* 2. D. Calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

In *Pſ.* Júdica me, Dómine. 57. *Ant.* 3. a. Circúmdabo altáre tuum, Dómine, ut áudiam vocem laudis, & enarrem mirabília tua.

℣. Acceptábis, Dómine, ſacrifícium juſtítiæ, ℟. Oblatiónes & holocauſta. *Pſ.* 50.

Lectio j.

De libro Exodi. *Cap.* 12.

DIxit Dóminus ad Móyſen & Aaron in terra Ægypti: Menſis iſte vobis princípium ménſium, primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univerſum cœtum filiórum Iſrael, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus ut ſufficere poſſit ad veſcendum agnum, aſſúmet vicínum ſuũ qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta númerum animárũ quæ ſuffícere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, annículus; juxta quem ritum tollétis & hœdum. Et ſervábitis eum uſque ad quartam décimã díem menſis hujus: immolábitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam. Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperliminâribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ aſſas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréſtibus.

℟. Immolábit agnum multitúdo filiórum Iſrael ad véſperam Paſchæ; & edent carnes & ázymos panes: * Quicúmque coméderit fermentátum, períbit. ℣. Paſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: itaquè epulémur in ázymis ſinceritátis & veritátis. * Quicúmque. *Exod.* 12. *I. Cor.* 5.

Lectio ij. *Cap.* 16.

LOcútus eſt autem Dóminus ad Móyſen, dicens: Audívi murmuratiónes filiórum Iſrael; lóquere ad eos: Véſperè comedétis carnes, & manè ſaturabímini pánibus; ſciétiſque quòd ego ſum Dóminus Deus veſter. Factum eſt ergo véſperè, & aſcendens coturnix coopéruit caſtra: manè quoque ros jácuit per circúitum caſtrórum. Cumque operuiſſet ſuperfíciem terræ, appáruit in ſolitúdine minútum, & quaſi pilo tuſum, in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Quod cùm vidiſſent fílii Iſrael, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod ſignífícat, Quid eſt hoc? ignorábant enim quid eſſet. Quibus ait Móyſes: Iſte eſt panis quem Dóminus dedit vobis ad veſcendum.

℟. Appáruit in ſolitúdine minútũ in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Quod cùm vidiſſent fílii Iſrael, ait eis Moyſes: * Iſte eſt panis quem Dóminus dedit vobis ad veſcendum. ℣. Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. * Iſte eſt. *Exod.* 16. *Joan.* 6.

Lectio iij.

De libro tértio Regum. *C.* 19.

VEnit Elias in Berſabée Juda, & dimíſit ibi púerum ſuum, & perrexit in de-

ſertum, viam unſus diéi. Cùmque veniſſet, & ſedéret ſubter unam juníperum, petívit ánimæ ſuæ ut moreretur, & ait: Súfficit mihi, Dómine, tolle ánimam meam; neque enim mélior ſum quàm patres mei. Projécitque ſe, & obdormívit in umbra juníperi. Et ecce Angelus Dómini tetigit eum, & dixit illi: Surge, & cómede. Reſpexit, & ecce ad caput ſuum ſubcinerícius panis, & vas aquæ. Comédit ergo, & bibit, & rurſum obdormívit. Reverſuſque eſt Angelus Dómini ſecundò, & tétigit eum, dixitque illi: Surge, cómede; grandis enim tibi reſtat via. Qui cùm ſurrexiſſet, comédit & bibit, & ambulávit in fortitúdine cibi illíus quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, uſque ad montem Dei Horeb.

℟. Reſpexit Elías, & ecce ad caput ſuum ſubcinerícius panis, & vas aquæ: comédit ergo & bibit, & ambulávit uſque ad montem Dei, * In fortitúdine cibi illíus. ℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in æternum. * In fortitúdine cibi illíus. Glória Patri. * In fortitúdine cibi illíus. *III. Reg. 19. Joan. 6.*

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. Quemádmodùm. *cum ſua diviſione, 75. Ant. 5. C.* Transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei: in voce exultatiónis & confeſſiónis ſonus epulantis.

In Pſ. Júdica me, Deus. 76. *Ant. 7. d.* Introíbo ad altáre

Dei, ad Deum qui l
juventútem meam.

In Pſ. Te decet hymr
Ant. 4. f. Timébunt qı
tant términos à ſignis
paraſti cibum illórum,
niam ita eſt præparátic

℣. Replébimur in bo
mûs tuæ: ℟. Sanctu
templum tuum, miră
æquitáte. *Pſ. 64.*

Lectio iv.

Sermo ſancti Thomæ
nátis. *Opuſc. 57.*

IMmenſa divínæ lai
beneſícia exhibita ı
Chriſtiáno, inæſl
lem ei cónferunt dign
Neque enim eſt aut fı
quandò tam grandis ı
quæ hábeat deos apı
quantes ſibi, ſicut ad
bis Deus noſter. Uni
ſíquidem Dei Fílius ſu
nitátis volens nos eſſe ı
pes, noſtram natúram
pſit, ut hómines deos f
factus homo. Et hoc ı
quod de noſtro aſſumpſ
tum nobis cóntulit ad
Corpus namque ſuum ı
ſtra reconciliatióne in a
cis hóſtiam óbtulit Deo
ſánguinem ſuum fudit
tium ſimul & lavácrum
dempti à miſerábili ſer
à peccátis ómnibus mu
mur. Et ut tanti beneſíc
in nobis manéret men
corpus ſuum in cibum,
guinem ſuum in potur
ſpécie panis & vini ı
dum, fidélibus derelíqı

℟. Dixit Jeſus Judæi
nis quem ego dabo, car

eſt pro mundi vita: * Litigábant ergo, dicentes ad ínvicem; Quómodò poteſt hic nobis carnem ſuam dare ad manducandum? ℣. Oblíti ſunt benefactórum ejus, & mirabílium ejus quæ oſtendit eis. * Litigábant ergo. *Joan.* 6. *Pſ.* 77.

Lectio v.

O Pretióſum & admirandum convívium, ſalutíferum, & omni ſuavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretióſius eſſe poteſt, in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege, ſed nobis Chriſtus ſumendus propónitur verus Deus? Quid hoc Sacramento mirabílius! in ipſo namque panis & vinum in corpus & ſánguinem Chriſti ſubſtantiáliter convertuntur: ideòque Chriſtus Deus & homo perfectus ſub módici panis & vini ſpécie continétur. Manducatur ítaque à fidélibus, ſed mínimè lacerátur; quinímò, diviſo Sacramento, ſub quâlibet diviſiónis partículâ integer perſevérat. Accidéntia étiam ſine ſubjecto in eódem exiſtunt, ut fides locum hábeat, dum inviſíbile viſibíliter ſúmitur ſub aliéna ſpécie occultátum; & ſenſus à deceptióne immúnes reddantur, qui de accidéntibus júdicant ſibi notis.

℟. Cœnántibus diſcípulis, accépit Jeſus panem, & * Benedixit, ac fregit, deditque eis, & ait: Accípite, & comédite, hoc eſt corpus meum. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelórum manducávit homo. * Benedixit. *Matth.* 26. *Pſ.* 77.

Lectio vj.

NUllum étiam Sacramentum eſt illo ſalúbrius, quo purgantur peccáta, virtútes augentur, & mens ómnium ſpirituálium charíſmatum abundántiâ impinguátur. Offertur in eccléſia pro vivis & mórtuis, ut ómnibus proſit quod eſt pro ſalúte ómnium inſtitútum. Suavitátem dénique hujus Sacramenti nullus dignè exprímere ſufficit, per quod ſpirituális dulcédo in ſuo fonte guſtátur, & recólitur memória illíus, quam in ſua paſſióne Chriſtus monſtrávit, excellentíſſimæ caritátis. Unde ut árctiùs hujus caritátis imménſitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando, Paſchâ cum diſcípulis celebráto, tranſitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacramentum inſtítuit, tanquam paſſiónis ſuæ memoriále perenne, figurarum véterum impletívum, miraculórum ab ipſo factórum máximum, & de ſua contriſtátis abſéntia ſolátium ſinguláre.

℟. Accípiens Jeſus cálicem, grátias egit, & dedit illis, dicens: * Bíbite ex hoc omnes; hic eſt enim ſanguis meus novi teſtamenti, qui † Pro multis effundétur in remiſſiónem peccatórum. ℣. Hic eſt ſanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiſcum. * Bíbite ex hoc. Glória Patri. † Pro multis effundétur. *Matth.* 26. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. Exultáte Deo. 88.

Ant. 8. G. Cibávit eos ex ádipe frumenti, & de petra melle ſaturávit eos.

In Pſ. Quàm dilecta. 92. *Ant.* 6. F. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum.

In Pſ. Cantáte..... omnis terra. 41. *Ant.* 3. á. Afferte Dómino glóriam & honórem: adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

℣. Guſtáte & vidéte quóniam ſuávis eſt Dñus: ℟. Beátus vir qui ſperat in eo. *Pſ.* 33.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus turbis Judæórum: Caro mea verè eſt cibus, & Sanguis meus verè eſt potus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Epíſcopi.

De Trinitat. Lib. 8. *num.* 13. *& ſeq.*

SI verè carnem corpóris noſtri Chriſtus aſſumpſit, & verè homo ille qui ex María natus fuit, Chriſtus eſt, noſque verè ſub myſtério carnem córporis ſui ſúmimus; (& per hoc unum érimus, quia Pater in eo eſt, & ille in nobis) quómodò voluntátis únitas aſſéritur, cùm naturális per Sacramentum proprietas perfectæ Sacramentum ſit unitátis? Non eſt humáno aut ſéculi ſenſu in Dei rebus loquendum. Quæ ſcripta ſunt, legámus; & quæ legérimus, intelligámus, & tum perfectæ fidei officio fungémur turáli enim in nobi veritáte quæ dícimus eo didícimus, ſtultè a piè dícimus. Ipſe en Caro mea verè eſt ſanguis meus verè eſ qui edit carnem meá, ſanguinem meum, in net, & ego in eo. De carnis & ſanguinis no eſt ambigendi locu enim, & ipsíus Dóm feſſióne, & fide noſt caro eſt, & verè ſar Et hæc accepta atqu id effíciunt, ut & nos ſto, & Chriſtus in An-ne hoc véritas r Contíngat planè hi non eſſe, qui Chriſtu verum eſſe Deum di

℟. Caro mea verè & ſanguis meus ver tus: * Qui mandúc carnem, & bibit me guinem, in me mane in illo. ℣. Comédite & bíbite; & inebriámi ríſſimi. * Qui mandúc *Joan.* 6. *Cant.* 5.

Lectio viij.

ESt ergo in nobis carnem, & ſum dum ſecum hoc quo mus, in Deo eſt. C tem in eo per Sacr communicátæ carni guinis ſimus, ipſe dicens: Et hic mu jam non videt: v me vidébitis, quór vivo, & vos vivéti niam ego in Patre m in me, & ego in voluntátis tantùm

velles, cur gradum m atque ordinem con- dæ unitátis expóſuit; cùm ille in Patre per divinitátis eſſet, nos n eo per corporálem vitátem, & ille rur- iobis per Sacramentó- ſe myſtérium crederé- c perfecta per Media- itas docerétur, cùm ſe manéntibus ipſe in Patre, & in Patre manéret in nobis, & itátem Patris profice- ùm qui in eo natu- ecundùm nativitátem s quoquè in eo natu- eſſémus, ipſo in no- áliter permanente.

ut miſit me vivens : ego vivo propter Pa- Et qui mandúcat me, vet propter me. ℣. Ec- mei cómedent: ecce i bibent, & exultábo bo in pópulo meo. an. 6. Iſ. 65.

Lectio ix.

n autè naturális in no- hæc únitas ſit, ipſe teſtátus eſt: Qui edit meam, & bibit ſán- meum, in me manet, n eo. Non enim quis t, niſi in quo ipſe fúe- s, tantùm in ſe aſſum- bens carné, qui ſuam it. Perfectæ autem nitátis ſacramentú ſu- am docúerat, dicens: iſit me vivens Pater, vivo per Patrem; & nducáverit meam car- & ipſe vivet per me. rgo per Patrem; & quo- modò per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vívimus. Omnis enim comparátio ad intelligéntiæ formam præſúmitur; ut id de quo ágitur, ſecundùm propóſitum exemplí aſſequátur. Hæc ergo vitæ noſtræ cauſa eſt quòd in nobis carnálibus manentem per carnem Chriſtum habémus, victúris nobis per eam eâ conditióne quâ vivit ille per Patrem. Si ergo nos naturáliter ſecundùm carnem per eum vívimus, id eſt, natúram carnis ſuæ adepti; quómodò non naturáliter ſecundùm Spíritum in ſe Patrem hábeat, cùm vivat ipſe per Patrem?

℟. Unus panis & unum corpus multi ſumus, * Omnes qui de uno pane & de uno cálice participámus. ℣. Paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. * Omnes. Glória Patri. * Omnes. *I. Cor.* 10. *Pſ.* 67.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. Dixit Jeſus: Panis Dei eſt, qui de cœlo deſcendit, & dat vitam mundo. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Amen, amen dico vobis: Ego ſum panis vivus, qui de cœlo deſcendi. *Joan.* 6.

Ant. 3. c. Niſi manducavéritis carnem Filii hóminis, & bibéritis ejus ſánguinem,

non habébitis vitam in vobis. *Joan.* 6.

Ant. 4. d. Qui mandúcat.

Canticum. Prov. 9.

SApiéntia ædificávit ſibi domum, * excídit columnas ſeptem.

Immolávit víctimas ſuas, * miſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam.

Miſit ancillas ſuas ut vocárent ad arcem, * & ad mœnia civitátis.

Si quis eſt párvulus, véniat ad me *; & inſipiéntibus locúta eſt:

Veníte, comédite panem meum, * & bíbite vinum quod míſcui vobis.

Relínquite infántiam, & vívite, * & ambuláte per vias prudéntiæ.

Princípium ſapiéntiæ timor Dómini, * & ſciéntia ſanctórum prudéntia.

Per me enim multiplicabuntur dies tui, * & addentur tibi anni vitæ.

Ant. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam. *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. *I. Corinth.* 11.

Capitulum. Malach. 1.

AB ortu ſolis uſque ad occáſum magnum eſt nomen meum in géntibus, & in omni loco ſacrificátur & offertur nómini meo oblátio munda; quia magnum eſt nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

Hymnus.

VErbum ſupern
diens,
Nec Patris linquens
Ad opus ſuum éxier
Venit ad vitæ véſpe
In mortem à diſ
Suis tradendus æmu
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit diſcípulis
Quibus ſub bina
Carnem dedit & sá
Ut dúplicis ſubſtánti
Totum cibáret hóm
Se naſcens dedit
Conveſcens in edúli
Se móriens in préti
Se regnans dat in
O ſalutáris Hóſti
Quæ cœli pandis óſ
Bella premunt hoſtíl
Da robur, fer auxíl
Qui carne nos paſ
Sit laus tibi, Paſtor
Cum Patre, cumqu
In ſempiterna ſécula
Amen.

℣. Edent páupere
dábunt Dóminum:
corda eórum in ſéc
culi. *Pſ.* 21.

Ad Benedictus. *A*
Quotieſcumque ma
panem hunc & cáli
tis, mortem Dómini
bitis donec véniat.

Oratio.

DEus, qui nobi
cramento mirá
ſiónis tuæ memórian
ſti: tribue, quæſu
nos córporis & sán
ſacra myſtéria ven
redemptiónis tuæ fi
nobis júgiter ſentiár
vivis & regnas.

AD HORAS.

In fine Hymnorum, Doxologia:

Qui carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dixit Jeſus.

Non dicitur Symb. Quicumque.

In ℟. *br.* ℣. Qui carne * nos paſcis tuâ, * Miſerére nobis.

Canon proprius ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Amen, amen.

Capitulum. I. Cor. 11.

FRatres; Ego accépi à Dómino quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jeſus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducate; hoc eſt corpus meum quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

℟. *br.* Pane cœli * ſaturávit eos, * Allelúia, allelúia. Pane. ℣. Dirúpit pétram, * & fluxérunt aquæ. * Allelúia. Glória Patri. Pane. *Pſ.* 104.

℣. Confiteántur Dómino mirabília ejus, ℟. Quia ánimam inánem ſatiávit bonis. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Niſi.

Capitulum. I. Cor. 10.

UT prudéntibus loquor, vos ipſi judicáte quod dico: Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis Chriſti eſt? & panis quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini eſt?

℟. *br.* Paraſti, Dómine, * in conſpectu meo menſam, * Allelúia, allelúia. Paraſti. ℣. Adversùs eos * qui tribulant me. * Allelúia. Glória Patri. Paraſti. *Pſ.* 22.

℣. Juſti epuléntur, & exultent in conſpectu Dei; ℟. Et delectentur in lætítia. *Pſ.* 67.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Qui manducat.

Capitulum. I. Cor. 10.

NOlo vos ſócios fieri dæmoniórum. Non poteſtis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum: non poteſtis menſæ Dómini partícipes eſſe, & menſæ dæmoniórum.

℟. *br.* Lavábo inter innocentes * manus meas, * Allelúia, allelúia. Lavábo. ℣. Et circúmdabo * altare tuum, Dómine. * Allelúia. Glória Patri. Lavábo. *Pſ.* 25.

℣. Cum homínibus operántibus iniquitátem, ℟. Non communicábo cum electis eórum. *Pſ.* 140.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Dixit Dóminus. 24.

Ant. 1. D. EGo ſum panis vitæ: qui venit ad me, non eſúriet; & qui credit in me, non sítiet unquam. *Joan.* 6.

In Pſalm. Confitébor. 24.

Ant. 3. a. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducavérunt manna in deſerto, & mortui ſunt. *Joan.* 6.

In Pſalm. Crédidi. 95.

Ant. 4. E. Hic eſt panis de cœlo deſcéndens, ut ſi quis ex ipſo manducáverit, non moriátur. *Joan.* 6.

In Pſ. Beáti omnes. 131.
Ant. 5. a. Qui mandúcat hunc panem, vivet in æternum. *Joan.* 6.
In Pſ. Lauda, Jerúſalem. 90.
Ant. 6. F. Beatus qui manducábit panem in regno Dei. *Luc.* 14.

Capitulum. Apocal. 3.

ECce ſto ad óſtium, & pulſo: ſi quis audíerit vocem meam, & aperúerit mihi jánuam, intrábo ad illum, & cœnábo cum illo, & ipſe mecum.

Hymnus, Pange. 161.

℣. Fílii tui ſicut novellæ olivárum, ℟. In circúitu menſæ tuæ. *Pſ.* 127.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ego diſpóno vobis, ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum; ut edátis & bibátis ſuper menſam meam in regno meo. Allelúia. *Luc.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capit. de Dominica. Cetera ut heri, 162.

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Corporis Chriſti.
Semi-duplex.

AD NOCT. Invit. & Hymnus, ut in Die. 162.

Pſalmi de Feria ſub tribus Antiphonis, quæ ſumuntur cum ſuo Verſiculo è tribus Nocturnis Dominicæ ſequentis, alternatìm ſecundùm Feriam.

Lectiones & ℟. ℟. ut aſſignantur infrà in qualibet Feria. Dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, ℟. Et lábiis exultatió laudábit os meum. *Pſ.* 62.

AD LAUDES.

Pſſ. de Feria, cum Cantico Feſto, 168, *ſub ſola Ant.* 3 Quid Dómini bonum eſt, & quid pulchrum ejus, niſi fi mentum electórum, & vin germinans Vírgines? Allelú *Zach.* 9.

Cetera ut in Die.

AD HORAS, Pſalmi de F ria. Reliqua ut in Die, excep Canone qui habetur ad calce

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, ſub ſo Ant. 5. a. Vincenti dabo éde de ligno vitæ quod eſt in par díſo Dei mei, Allel. *Apoc.* 2

Cetera ut in Die.

FERIA SEXTA.

Tres Ant. è II. Noct. Dominicæ ſequentis.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 5

PHiliſthiim tulérunt arc Dei, & aſportavérun eam à Lápide adjutóri in Azótum. Tuleruntque Ph liſthiim arcam Dei, & intul runt eam in templum Dagon & ſtatuérunt eam juxta D gon. Cùmque ſurrexiſſent d lúculo Azótii álterâ die, ecc Dagon jacébat pronus in ter ante arcam Dómini: & tul runt Dagon, & reſtituérun eum in locum ſuum. [*] Ru ſumque manè die álterâ co ſurgentes, invenérunt Dago jacentem ſuper fáciem ſua in terra coram arca Dómini caput autem Dagon, & du palmæ mánuum ejus abſci ſæ erant ſuper limen; por Dagon ſolus truncus remá

ſer

ſunt in loco ſuo. Propter hanc cauſam non calcant ſacerdótes Dagon, & omnes qui ingrediúntur templum ejus, ſuper limen Dagon in Azóto, uſque in hodiernum diem. [**] Aggraváta eſt autem manus Dómini ſuper Azótios, & demolítus eſt eos: & percuſſit in ſecretióri parte nátiū Azótum, & fines ejus. Et ebulliérunt villæ & agri in médio regiónis illíus; & nati ſunt mures, & facta eſt confúſio mortis magna in civitáte. Videntes autem viri Azótii hujuſcémodi plagam, dixérunt: Non máneat arca Dei Iſrael apud nos, quóniam dura eſt manus ejus ſuper nos, & ſuper Dagon deum noſtrum. Et mittentes congregavérunt omnes ſátrapas Philiſthinórum ad ſe, & dixérunt: Quid faciémus de arca Dei Iſrael? Reſponderúntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Iſrael. Et circumduxérunt arcā Dei Iſrael. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per ſíngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis.

℟. Dixit Jeſus. 164.

Lectio ij.

Ex Epiſtola ſancti Ignátii, Epíſcopi & Mártyris, ad Smyrnenſes.

Conſideráte eos qui áliam opiniónem tuentur contra grátiam Jeſu Chriſti quæ ad nos venit, quómodò contrárii ſint ſenténtiæ Dei. De caritáte non eſt cura ipſis, non de vidua, non de órphano, non de oppreſſo, non de vincto vel ſolúto, non de eſuriente vel ſitiente. Ab Euchariſtia & oratióne abſtinent, eò quod non confiteántur Euchariſtiā carnem eſſe Servatóris noſtri Jeſu Chriſti, quæ pro peccátis noſtris paſſa eſt, quam Pater ſuâ benignitáte ſuſcitávit. Qui ergo contradícunt huic dono Dei, altercantes moriuntur. Utile autem eſſet ipſis diligere, ut & reſúrgerent.

℟. Cœnántibus. 165.

Lectio iij.

Ex libro ſancti Irenæi, Epíſcopi & Mártyris, adverſùs hæréſes.

Lib. 4. C. 17 & 18.

Chriſtus eum qui ex creatúra panis eſt, accépit, & grátias egit, dicens: Hoc eſt meum corpus. Et cálicem ſimíliter, qui eſt ex ea creatúra quæ eſt ſecundùm nos, ſuum ſánguinem confeſſus eſt, & novi teſtamenti novam dócuit oblatiónem; quam Eccléſia ab Apóſtolis accípiens, in univerſo mundo offert Deo, ei qui aliménta nobis præſtat. Quómodò autem conſtábit eis eum panem in quo grátiæ actæ ſint, corpus eſſe Dómini ſui, & cálicem ſánguinis ejus, ſi non ipſum fabricatóris mundi Fílium dicant, id eſt, Verbum ejus? Quómodò autem rurſùs dicunt carnem in corruptiónem devenire, & non percípere vitam, quæ córpore Dómini & ſánguine álitur? Ergo aut ſenténtiā mutent, aut abſtíneant, offerendo quæ prædicta ſunt. Noſtra autē cónſonans eſt ſenténtia Euchariſtiæ, & Euchariſtia rurſùs confírmat ſenténtiam noſtram. Quemád-

modùm enim qui eſt à terra panis, percípiens invocatiónē Dei, jam non commúnis panis eſt; ſed Euchariſtia ex duábus rebus conſtans, terrénâ & cœleſti; ſic & córpora noſtra percipiéntia Euchariſtiam, jam non ſunt corruptibília, ſpem reſurrectiónis habéntia.

℟. Accípiens. 165.

SABBATO.

Tres Ant. è III. Noct. Dominicæ ſequentis.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C. 6.*

FUit arca Dómini in regióne Philiſthinórum ſeptem ménſibus. Et vocavérunt Philíſthiim ſacerdótes & divínos, dicentes: Quid faciémus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum ſuum. Qui dixérunt: Si remíttitis arcam Dei Iſrael, nolíte dimíttere eam vácuam: ſed quod debétis, réddite ei pro peccáto; & tunc curabímini, & ſciétis quare non recédat manus ejus à vobis. Qui dixérunt: Quid eſt quod pro delicto reddere debeámus ei? Reſponderuntque illi: Juxta númerum provinciárum Philiſthinórum, quinque anos áureos faciétis, & quinque mures áureos, quia plaga una fuit ómnibus vobis & ſatrapis veſtris. (*) Facietiſque ſimilitúdines anórum veſtrórum, & ſimilitúdines múrium qui demolíti ſunt terram, & dábitis Deo Iſrael glóriam, ſi fortè rélevet manum ſuam à vobis, & à diis veſtris, & à terra veſtra. Quare aggravátis corda

veſtra, ſicut aggráv
ptus & Phárao
Nonne poſtquàm
eſt, tunc dimiſit e
runt? [**] Nunc e
& fácite plauſtru
unum; & duas va
quibus non eſt im
gum, júngite in
reclúdite vítulos e
Tolletiſque arcam
ponétis in plauſtr
áurea quæ exolv
delicto, ponétis i
ad latus ejus; &
eam ut vadat.

℟. Caro mea.

Lectio i

EX Epíſtola ſancti
Epíſcopi & M
Cæcílium. *Epiſt*

IN ſacerdóte M
ſacrifícii Dón
mentum præfigur
mus, ſecundùm
ptúra divína teſtát
Et Melchíſedech
prótulit panem &
autem ſacerdos I
& benedixit Abr
autem Melchíſed
Chriſti portáret,
Pſalmis Spíritus
perſóna Patris ad
cens: Ante lucífe
te: Tu es ſacerdos
ſecundum órdinen
dech. Qui ordo út
de ſacrifício illo
inde deſcendens;
chíſedech ſacerdo
mi fuit, quòd pane
óbtulit, quòd Abr
dixit. Nam quis
dos Dei ſummi, q
nus noſter Jeſus C

ſacrificium Deo Patri obtulit, & óbtulit hoc idem quod Melchíſedech obtúlerat, id eſt, panem & vinum, ſuum ſcílicet corpus & ſánguinem?

℟. Sicut miſit me. 167.

Lectio iij.

UT ergo in Géneſi per Melchíſedech ſacerdótem benedíctio circa Abraham poſſet ritè celebrári, præcédit antè imágo ſacrifícii Chriſti, in pane & vino ſcílicet conſtitúta. Quam rem perfíciens & adimplens Dóminus, panem & cálicem miſtum vino óbtulit; & qui eſt plenitúdo veritátis, veritátem præfiguráꝫ imáginis adimplévit. Sed & per Salomónem Spíritus ſanctus typum Domínici ſacrifícii antè præmonſtrans, immolátæ hóſtiæ, & panis & vini, ſed & altáris & Apoſtolórum fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit ſibi domum, & ſúbdidit colúmnas ſeptem, mactávit ſuas hoſtias, míſcuit in cratére vinum ſuum, & parávit menſam ſuam; & miſit ſervos ſuos, cónvocans cum excelſa prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui eſt inſípiens declínet ad me; & egéntibus ſenſu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum quod míſcui vobis.

℟. Unus panis. 167.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato, ſub ſola Ant. 5. a. Vincenti dabo édere de ligno vitæ quod eſt in paradíſo Dei mei. Allelúia. *Apoc.* 2.

Capitulum. II. Eſdr. 9.

PAnem de cœlo dediſti eis in fame eórum, & aquam de petra eduxiſti eis ſitiéntibus; & dixiſti eis ut egrederentur & poſſidérent terram, ſuper quam levaſti manum tuam ut tráderes eis.

Hymn. Pange, lingua. 161.

℣. Ædificávit Dóminus ſanctifícium ſuum in terra, ℟. Quam fundávit in ſæcula. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Reduxérunt Philiſthiim arcam Dómini, & manſit in Cariathíarim; & requiévit omnis domus Iſrael poſt Dóminum. *I. Reg.* 6 & 7.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM
Corporis Chriſti.

AD OFFICIUM NOCTUR.

Invit. & Hymn. ut in die, 161.

Pſalmi de Dominica.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dixit Móyſes: Ite tollentes ánimal per famílias veſtras, & immoláte Phaſe. *Exod.* 12.

Ant. 1. *D.* Patres noſtri manducavérunt manna in deſerto, ſicut ſcriptum eſt: Panem de cœlo dedit eis manducáre. *Joan.* 6.

Ant. 2. D. Fontes amári obdulcati ſunt eis ad bibendum, & annónam de cœlo conſecúti ſunt. *Judith.* 5.

℣. Dívites eguérunt & eſuriérunt; ℟. Inquiréntes autem Dóminum non minuentur omni bono. *Pſ.* 33.

& capſellam quæ habebat mures áureos & ſimilitúdines anórum. Ibant autem in directum vaccæ per viam quæ ducit Béthſames, & itínere uno gradiebantur pergentes & mugientes: & non declinábant neque ad déxteram neque ad ſiniſtram; ſed & ſátrapæ Philíſthiim ſequebantur uſque ad términos Béthſames. Porrò Bethſamítæ metébant tríticum in valle: & elevantes óculos ſuos, vidérunt arcam, & gaviſi ſunt cùm vidiſſent. Et plauſtrum venit in agrum Jōſue Bethſamítæ, & ſtétit ibi. Erat autem ibi lapis magnus: & concidérunt ligna plauſtri, vaccaſque impoſuérunt ſuper ea holocauſtum Dómino. Levítæ autem depoſuérunt arcam Dei, & capſellam quæ erat juxta eam, in qua erant vaſa áurea, & poſuérunt ſuper lápidem grandé.

℟. Immolábit agnum. 163.

Lectio ij.

VIri autem Bethſamítæ obtulérunt holocauſta, & immolavérunt víctimas in die illa Dómino. Et quinque ſátrapæ Philiſthinórum vidérunt, & reverſi ſunt in Accaron in die illa. Hi ſunt autem ani áurei quos reddidérunt Philíſthiim pro delicto Dómino;

tunt arcam Domini, q uſque in illum diem Jóſue Bethſamítis. I autem de viris Bethſa eò quòd vidiſſent arca mini, & percuſſit de ſeptuaginta viros, & q ginta míllia plebis. L pópulus eò quòd D percuſſiſſet plebem pla gnâ. Et dixérunt viri mítæ: Quis póterit conſpectu Dómini De hujus? & ad quem aſc nobis? Miſeruntque ad habitatóres Cariatl dicentes: Reduxérunt ſthiim arcam Dómini, dite, & redúcite eam

℟. Appáruit. 163.

Lectio iij. Cap.

VEnerunt ergo viri thíarim, & redı arcam Dómini, & int eam in domum Abína Gábaa: Eleázarum at lium ejus ſanctificavéru cuſtodíret arcam Dón factum eſt, ex qua die arca Dómini in Cariatl multiplicáti ſunt dies quippe jam annus vigé & requiévit omnis Iſrael poſt Dóminum. tem Sámuel ad univerſ mum Iſrael, dicens: Si corde veſtro revertím

Dóminum, auferte deos aliénos de médio veſtrî, Baalim & Aſtaroth, & præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte ei ſoli, & éruet vos de manu Philiſthiim. Abſtulérunt ergo filii Iſrael Báalim & Aſtaroth, & ſerviérunt Dómino ſoli. Dixit autē Sámuel: Congregáte univerſum Iſrael in Maſphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Maſphath: hauſeruntque aquam, & effudérunt in conſpectu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Iſrael in Maſphath.

℟. Reſpexit Elías. 164.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Diſcúbuit Jeſus, & duódecim Apóſtoli cum eo; & ait illis: Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobiſcū ántequā pátiar. *Luc.* 22.

Ant. 7. c. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Ant. 4. E. Accepto cálice, grátias egit, & dixit: Accípite. Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis donec regnum Dei véniat. *Luc.* 22.

℣. Edúcas panem de terra; ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. *Pſ.* 103.

Lectio iv.

Ex Apológia ſancti Juſtíni, Mártyris, pro Chriſtiánis.

Apol. 2. *ad Antoninum pium.*

Offertur ei qui frátribus præeſt, panis, & póculum aquæ & vini; quibus ille acceptis, laudem & glóriam rerum ómnium Patri per nomen Filii & Spíritûs ſancti offert; & gratiárum actiónem pro eo quòd nos donis ſuis hiſce dignátus ſit, prolixè exéquitur. Atque ubi ille preces & gratiárum actiónem abſolvit, pópulus omnis qui adeſt, fauſtâ approbatióne acclámat, dicens: Amen. Amen autem hebráicè ſigníficat, Fiat. Præſidens verò, poſtquàm gratiárum actiónem perfécit, & pópulus univerſus apprecatióne lætâ eam comprobávit, qui apud nos Diáconi vocantur, diſtríbuunt unicuíque præſéntium, ut partícipet eum in quo grátiæ actæ ſunt, panem, vinum & aquam, & ad abſentes pérferunt.

℟. Dixit Jeſus Judæis. 164.

Lectio v.

Porrò alimentum hoc apud nos appellátur Euchariſtia: quod nulli álii participáre lícitum eſt, quàm ei qui veram eſſe doctrínam noſtram credit; quique lavácro, propter remiſſiónem peccatórum regeneratiónemque dato, ablútus eſt, & qui ità vivit ut Chriſtus trádidit. Neque enim ut uſitátum panem & uſitátū potum hæc ſúmimus, ſed quemádmodū per Verbum Dei homo factus Jeſus Chriſtus Salvátor noſter, & carnem & ſánguinem, ſalútis noſtræ causâ, hábuit; ità étiam eam, in qua per preces Verbi ejus ab ipſo profecti grátiæ ſunt actæ, alimóniam, unde ſanguis & caro noſtra per mutatiónem aluntur, in-

carnáti illíus Jeſu carnem & ſánguinem eſſe docti ſumus. Apóſtoli enim in Commentáriis à ſe ſcriptis, quæ Evangélia vocantur, ità tradidérunt præcepiſſe ſibi Jeſum, eum, accepto pane, cùm grátias egiſſet, dixiſſe: Hoc fácite in memóriam meî; Hoc eſt corpus meum: & póculo ſimíliter accepto, cùm grátias egiſſet, dixiſſe: Hic eſt ſanguis meus.

℟. Cœnántibus. 165.

Lectio j.

IN ómnibus quas offérimus oblatiónibus, benedicendo laudámus factórem ómnium per Fílium ejus Jeſum Chriſtum, & Spíritum ſanctum. Et die qui dícitur Solis, ómnium qui vel in óppidis vel in agris manent, in eumdem locum conventus fit, & commentária Apoſtolórum, aut ſcripta Prophetárum, quámdiu fert hora, leguntur. Deinde, lectóre quieſcente, Præſidens oratiónem, quâ pópulum inſtruit & ad imitatiónem tam pulchrárum rerum exhortátur, habet. Tum conſúrgimus omnes, & preces fúndimus: &, ut ánteà díximus, précibus peractis, panis offertur, & vinum & aqua; & Præpóſitus itidem, quantùm pro viríli ſua poteſt, preces & gratiárum actiónes profundit; populuſque acclámat, dicens: Amen. Et diſtribútio communicatióque fit eórum in quibus grátiæ ſunt actæ cuíque præſenti; abſéntibus autem per Diáconos míttitur. Quibus cópiæ ſuppetunt, ii, pro arbítrio quiſque ſuo, contribuunt quod ità collígitur, apud póſitum depónitur; il inde opitulátur pupillis duis, vinctis, & advenis ipſe ómnium indigéntium rátor eſt. Solis autem conventum ágimus, qu primus dies ſit in quo [...] ténebras & matériam cùm tiſſet, mundum effécit; [...] ſus Chriſtus Salvátor noſt ipſo die à mórtuis reſur

℟. Accípiens Jeſus. 1[...]

IN III. NOCTURN[...]

Ant. 1. *g.* Habémus de quo édere non haben teſtárem qui tabernácul ſerviunt. *Hebr.* 13.

Ant. 3. *c.* Vidéte ne ſit in áliquo veſtrûm co lum; partícipes enim C effecti ſumus. *Hebr.* 3.

Ant. 8. *G.* Quanta p meréri ſupplícia qui F Dei conculcáverit, & ſa nem teſtamenti pollútum xerit? *Hebr.* 10.

℣. Emitte lucem tua veritátem tuam, ℟. E troîbo ad altáre Dei. *Pſ.*

Lectio vij.

Lectio ſancti Evangélii ſ dùm Lucam. *Cap.* 1

IN illo témpore; Dixit cuídam de ſimul diſcu tibus cum ipſo in domo p pis Phariſæórum: Homo dam fecit cœnam mag & vocávit multos. Et re

Homília ſancti Gregórii

Homil. 36. *in Evan*

HOc diſtáre, fratr ríſſimi, inter d córporis & cord let, quòd corporáles de

cùm non habentur, grave in ſe deſidérium accendunt; cùm verò hábitæ eduntur, comedentem prótinùs in faſtídium per ſatietátem vertunt. At contrà, ſpiritáles delíciæ, cùm non habentur, in faſtídio ſunt; cùm verò habentur, in deſidério: tantòque à comedente ampliùs eſuriuntur, quantò & ab eſuriente ámpliùs comeduntur. In illis appetítus placet, experiéntia díſplicet: in iſtis appetítus vilis eſt, & experiéntia magis placet. In illis appetítus ſaturitátem, ſatúritas faſtídium génerat; in iſtis autem appetítus ſaturitátem, ſatúritas appetítum parit. Augent enim ſpirituáles delíciæ deſidérium in mente, dum ſátiant; quia quantò magis eárum ſapor percípitur, eò ámpliùs cognóſcitur quod avídiùs amétur: & idcircò non habitæ amári non poſſunt, quia eárum ſapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proinde Pſalmiſta nos admonet, dicens: Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & miſit ſervum ſuum horâ cœnæ dícere invitátis ut veníſent; * Quia paráta ſunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míſcui vobis. * Quia paráta. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Lectio viij.

HAs autem homo delícias tunc amíſit, cùm in paradíſo peccávit: extrà éxiit, cùm os à cibo æternæ dulcédinis clauſit. Unde nos quoquè nati in hujus peregrinatiónis ærumnâ, huc faſtidióſi jam vénimus, nec ſcimus quid deſideráre debeámus; tantòque ſe ámpliùs faſtídii noſtri morbus exággerat, quantò ſe magis ab eſu illíus dulcédinis ánimus elongat: & eò jam internas delícias non áppetit, quò eas comédere diù longèque deſuévit.

℟. Cœpérunt ſimul omnes excuſáre. * Primus dixit Villam emi, & neceſſe hábeo vidére illam. Alter dixit: Juga boum emi, & eo probáre illa. ℣. Non audiérunt, ſed abiérunt in voluntátibus & in pravitáte cordis ſui mali, facti que ſunt retrorsùm. * Primus. *Luc.* 14. *Jerem.* 7.

Lectio ix.

FAſtídio ergo noſtro tabéſcimus, & longâ inédiæ peſte fatigámur. Et quia guſtáre intùs nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míſeri famem noſtram. Sed ſuperna nos píetas nec deſerentes ſe déſerit. Contemptas enim illas delícias ad memóriæ noſtræ óculos révocat, eaſque nobis propónit: in promiſſióne torpórem éxcutit, atque ut faſtídium noſtrum repéllere debeámus invítat. Ait namque: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Quis eſt iſte homo, niſi ille de quo per Prophétam dícitur: Et homo eſt, & quis cognóvit eum? Qui fecit cœnam magnam; quia ſatietátem nobis dulcédinis internæ præparávit.

℟. Irátus paterfamílias dixit ſervo ſuo : Exi citò in platéas & vicos civitátis ; * Et páuperes, ac débiles, & cæcos, & claudos intróduc huc. ℣. Si quis eſt parvulus, véniat ad me. * Et páuperes. Glória Patri. * Et páuperes. *Luc.* 14. *Prov.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea : ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

AD LAUDES.

Pſalmi, Antiph. & Canticum, ut in die, 167. 168.

Capitulum. I. Cor. 11.

QUicumque manducáverit panê hunc, vel bíberit cálicê Dómini indignè, reus erit córporis & ſánguinis Dómini. Probet autem ſeipſum homo, & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat.

Hymnus, Verbum. 168.

℣. Edent páuperes, & ſaturabuntur : ℟. Vivent corda eorum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Dómine, factum eſt ut imperaſti, & adhuc locus eſt. Et ait dóminus ſervo : Exi in vias & ſepes, & compelle intráre, ut impleátur domus mea. *Luc.* 14.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam pretióſo corpore & ſánguine tuo mirabíliter réficis, infunde in eam Spíritum vivificantem, ut cœleſtis participatióne myſtérii de te vivens in terris, tecum vívere mereátur in cœlis : Qui vivis...... in unitáte ejuſdem Spíritûs, &c.

AD HORAS, omnia ut in die, excepto Canone, qui habetur ad calcem.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica, ſub Antiph. de Feſto, 169.

Capitulum. Apoc. 22.

BEáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni ; ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. Foris canes, & venéfici, & impudíci, & homícidæ, & idólis ſervientes, & omnis qui amat & facit mendácium.

Hymnus, Pange, lingua. 161.

℣. Péreant peccatóres à fácie Dei, ℟. Et juſti épulentur & exultent. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. a. Dico vobis quòd nemo viró-rum illórum qui vocáti ſunt, guſtábit cœnam meã. *Luc.* 14.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

Tres Antiphonæ è I. Noct. Dom. præced.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 8.

FActum eſt, cùm ſenuiſſet Sámuel, póſuit fílios ſuos Júdices Iſrael. Fuitque nomen fílii ejus primogéniti, Joel ; & nomen ſecundi, Abía, Júdicum in Berſabée. Et non ambulavérût fílii illíus in viis ejus, ſed declinavérunt poſt avarítiam, acceperuntque múnera, & pervertérunt judícium. [*] Congregáti ergo univerſi majóres natu Iſrael, venérunt ad Samuélem in Rámatha, dixeruntque ei : Ecce tu ſenuiſti, & fílii tui non ámbulant in viis tuis ; conſtitue nobis regem ut júdicet nos,

ſicut & univerſæ habent natiónes. Diſplícuit ſermo in óculis Samuélis, eò quòd dixiſſent: Da nobis regem ut júdicet nos. [**] Et orávit Sámuel ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquuntur tibi; non enim te abjecérunt, ſed me, ne regnem ſuper eos. Juxta ómnia ópera ſua quæ fecérunt à die quâ eduxi eos de Ægypto uſque ad diem hanc, ſicut dereliquérunt me, & ſerviérunt diis aliénis, ſic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi: verúmtamen conteſtáre eos, & prædic eis jus regis qui regnaturus eſt ſuper eos. Dixit itaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum qui petíerat à ſe regem.

℟. Immolábit. 163.

Lectio ij.

Sermo ſancti Hierónymi, Presbyteri. *N.* 11.

Ep. 120. *aliàs* 150. *quæ eſt ad Hedibiam.*

DIco vobis: Non bibam ámodò de hoc genímine vitis uſque in diem illum quo bibam illud novum vobiſcum in regno Patris mei. Ex hoc loco quidam mille annórum fábulam ſtruunt, in quibus Chriſtum regnatúrum corporáliter eſſe contendunt, & bibitúrum vinum quod ex illo témpore uſque ad conſummatiónem mundi non bíberit. Nos autem audiámus panem, quem fregit Dóminus, deditque diſcípulis ſuis, eſſe corpus Dómini ſalvatóris, ipſo dicente ad eos: *Accípite & comédite*; hoc eſt corpus meum: & cálicem illum eſſe de quo íterùm locútus eſt: Bíbite ex hoc omnes; Hic eſt enim ſanguis meus novi teſtamenti, qui pro multis effundétur. Iſte eſt calix de quo in Prophéta légimus: Cálicem ſalutáris accípiam. Et álibi: Calix tuus inébrians quàm præclárus eſt! Si ergo panis qui de cœlo deſcendit, corpus eſt Dómini; & vinum quod diſcípulis dedit, ſanguis illíus eſt novi teſtamenti, qui pro multis effúſus eſt in remiſſiónem peccatórum, Judáicas fábulas repellámus. Non enim eſt regnum Dei cibus & potus, ſed juſtítia, & gáudium, & pax in Spíritu ſancto. Nec Móyſes dedit nobis panem verum, ſed Dóminus Jeſus; ipſe convíva & convívium, ipſe cómedens & qui coméditur.

℟. Appáruit. 163.

Lectio iij.

ILlíus bíbimus ſánguinem, & ſine ipſo potáre non póſſumus; & quotídie in ſacrifíciis ejus de genímine vitis veræ rubéntia vina calcámus, & novum ex his vinum bíbimus de regno Patris, nequáquam in vetuſtáte litteræ, ſed in novitáte ſpíritûs; cantantes cánticum novum quod nemo poteſt cantáre niſi in regno Eccléſiæ, quod regnum Patris eſt. Hunc panem & Jacob Patriarcha comédere cupiébat, dicens: Si fúerit Dñus Deus mecum, & déderit mihi panem ad veſcendum, & veſtimentum ad operiendum. Quotquot enim in Chriſto bapti-

zámur, Chriſtum indúimus, & panem comédimus Angelórum, & audímus Dóminum prædicantem: Meus cibus eſt ut fáciam voluntátem ejus qui miſit me Patris, ut ímpleam opus ejus. Faciámus ígitur voluntátem ejus qui miſit nos Patris, & impleámus opus ejus; & Chriſtus nobiſcum bibet in regno Eccléſiæ sánguinem ſuum.

℟. Reſpexit. 164.

FERIA TERTIA.

Tres Antiph. è II. Nocturn. Dom. præced.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 9.

ERat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiel, fílii Serór, fílii Béchorath, fílii Aphia, fílii viri Jemini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saül, electus & bonus; & non erat vir de fíliis Iſrael mélior illo. Ab húmero & ſurſum éminébat ſuper omnem pópulum. (*) Períerant autem áſinæ Cis patris Saül. Et dixit Cis ad Saül fílium ſuum: Tolle tecum unum de púeris, & conſurgens vade, & quære áſinas. Qui cùm tranſiſſent per montem Ephraïm, & per terram Sáliſa, & non inveniſſent, tranſiérunt étiam per terram Salim, & non erant; ſed & per terram Jemini, & mínimè reperérunt. (**) Cùm autem veniſſent in terram Suph, dixit Saül ad púerum qui erat cum eo: Veni, & revertámur, ne fortè dimíſerit pater meus áſinos, & ſollícitus ſit pro nobis. *Qui ait ei: Ecce vir Dei eſt* in civitáte hac, vir [illegible] omne quod lóquitur, [illegible]biguitate venit. Nunc [illegible]mus illuc, ſi fortè índ[illegible] bis de via noſtra [illegible] quam venímus.

℟. Dixit Jeſus. 16[illegible]

Lectio ij.

Sermo ſancti Joanni[s Chry]ſóſtomi.

Hom. 82. *aliàs* 83. *in* [illegible]

CUíque fidéli per [my]ſtérium Chriſtus [se con]jungit; & quos génu[it, per] ſe nutrit, & neque álii [illegible] hocque tibi modo p[illegible] carnem accepiſſe tu[illegible] ítaque ſegnes ſimus, t[illegible]gnáti caritáte & tanto [illegible] Non vidétis quanto im[petu in]fantes lábia ſua mam[illegible] móveant? Cum eóde[m illegible] nos ad hanc accedám[us men]ſam, & ad mamillam [illegible]lis póculi; imò verò [illegible] cum ſtúdio, ut lactent[illegible] grátiam Spíritûs attra[illegible] unuſque nobis ſit dol[or illegible] ſpirituáli alimento p[illegible] Non ſunt humánæ [illegible] hæc ópera. Is qui tu[nc illegible] cœna hæc confécit, [illegible] étiam operátur. Nos [illegible]rum habémus órdine[m illegible] verò illa ſanctíficat & [trans]mútat, ipſe eſt. Null[us illegible] Judas adſit, nullus a[illegible] quis diſcípulus non eſ[t illegible]dat: non récipit hæ[c illegible] eos qui tales non ſu[nt illegible] diſcípulis, inquit, m[illegible] Paſcha. Nemo inhum[anus ac]cédat, nemo crudélis & [imi]ſéricors, nemo impúr[us illegible] vobis qui communicá[tis illegible] necnon vobis qui mi[illegible]

nam neceſſe eſt vos álloqui, ut cum multa diligéntia hæc dona diſtribuátis. Non parvum nobis ſupplícium deputátum eſt, ſi quem ímprobum vobis notum ad hujus menſæ participatiónem admittátis: ſanguis ejus exquirétur de mánibus veſtris. Quamvis dux quiſpiam ſit, quamvis præfectus, ſive is ipſe qui diadémate redimitur, ſi indignè accédat, cóhibe; majórem tu quàm ille poteſtátem habes. Hæc veſtra dígnitas eſt, hæc ſecúritas, hæc coróna; non ut albâ ſplendenteque túnicâ indúti circumeátis.

℟. Cœnántibus. 165.

Lectio iij.

Homil. 46. aliàs 45. in Joan.

INitiáti dictis obſequantur, ut non ſolùm per dilectiónem, ſed étiam reipsâ, cum illa carne commiſceámur: id quod efficitur per cibum quem ille dedit, volens nobis oſténdere quanto erga nos ferveat amóre. Propréreà ſe nobis commíſcuit, & in unum corpus totum conſtítuit, ut unum ſimus, quaſi corpus junctum cápiti, nàm ardentis amóris hoc eſt indícium. Hoc ſubíndicans Job de ſervis ſuis dicébat, à quibus ſic amabátur, ut ejus cárnibus admiſcéri peroptárent; ut enim ardentem amórem oſtendérent, dicébant: Quis det nobis de cárnibus ſuis ut ſaturémur? Ab illa ergo menſa recedámus tanquam leónes ignem ſpirantes, diábolo terríbiles; cogitantes quòd ſit caput noſtrum, & quantam nobis dilectiónem exhibúerit. Attendámus ígitur nobis ipſis, dilecti, cùm tantis fruimur bonis: & cùm turpe quidpiam loqui libet ánimum, vel quando irâ vel pravo quópiam affectu nos córripi cernimus, nobiſcum reputémus quibus dignáti ſimus benefíciis, quem Spíritum accepérimus. Hæc cogitátio noſtros temperábit affectus. Quouſquè enim rebus præſéntibus hærébimus? quouſquè non excitábimur? quouſquè nullâ ſalútis noſtræ curam habébimus? Cogitémus quibuſnam nos Deus dignátus ſit; grátias agámus, glóriâ referámus, non modò per fidem, ſed étiam per ópera, ut futúra conſequámur bona, grátiâ & benignitáte Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quîcû Patri glória, unà cum ſancto Spíritu, nunc & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℟. Accípiens. 165.

FERIÂ QUARTA.

Tres Antiph. è III. Noct. Dominicæ præcedentis.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 9.

CUm aſcénderent clivum civitátis, invenérunt puellas egrediéntes ad hauriendam aquam, & dixérunt eis: Num hìc eſt Videns? Quæ reſpondentes dixérunt illis: Hìc eſt: ecce ante te, feſtína nunc; hódie enim venit in civitátem, quia ſacrifícium eſt hódie pópuli in excelſo. [*] Ingredientes urbem, ſtatim inveniétis eum ántequàm aſcendat excelſum ad veſcendum: neque enim

comeſtúrus eſt pópulus donec ille véniat; quia ipſe benedícit hóſtiæ, & deinceps cómédunt qui vocáti ſunt. Nunc ergo conſcéndite, quia hódie reperiétis eum. [**] Et aſcendérunt in civitátem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens obviàm eis ut aſcénderet in excelſum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis antè unam diem quàm veníret Saül, dicens: Hâc ipsâ horâ quæ nunc eſt, cras mittam virum ad te de terra Bénjamin, & unges eum ducem ſuper pópulum meum Iſrael: & ſalvábit pópulum meum de manu Philiſthinórum, quia reſpexi pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. Cùmque aſpexiſſet Sámuel Saúlem, Dóminus dixit ei: Ecce vir quem díxeram tibi; iſte dominábitur pópulo meo.

℟. Caro mea. 166.

Lectio ij.

Ex libro ſancti Ambróſii Epiſcopi, de Myſtériis. *C.* 9.

Fortè dicas: Aliud vídeo; quómodò tu mihi áſſeris quòd Chriſti corpus accípiam? Probémus non hoc eſſe quod natúra formávit, ſed quod benedíctio conſecrávit, majorémque vim eſſe benedictiónis, quàm natúræ, quia benedictióne étiam natúra ipſa mutátur. Virgã tenébat Móyſes; projécit eam, & facta eſt ſerpens. Rurſùs prehéndit caudam ſerpentis, & in virgæ natúram revértit. Vides ígitur prophéticâ grátiâ bis mutátam eſſe natúram & ſerpentis &
virgæ. Sub Eliſæo proph
uni ex filiis Prophetárum,
cuſſum eſt ferrum de ſec
& ſtatim merſum eſt. Ro
Eliſæum qui amíſerat f
Miſit Eliſæus lignú in aqu
& ferrum natávit. Utiqu
hoc præter natúram factú
gnóſcimus; grávior eſt e
ferri ſpécies, quàm aquá
liquor. Advértimus ígitur
jóris eſſe virtútis grátiá, q
natúram; & adhuc tamen
phéticæ benedictiónis nu
rámus grátiam. Quòd ſi
tùm váluit humána be
ctio, ut natúram convér
ret, quid dícimus de ipſa
ſecratióne divína, ubi v
ipſa Dómini Salvatóris
rantur? Nam ſacramentum
iſtud quod áccipis, Chri
ſermóne confícitur.

℟. Sicut miſit me. 167

Lectio iij.

De totíus mundi opé
legiſti: Quia ipſe di
& facta ſunt; ipſe mandá
& creáta ſunt. Sermo
Chriſti qui pótuit ex ni
fácere quod non erat, non
teſt ea quæ ſunt, in id mu
quod non erant. Non e
minus eſt novas rebus d
quàm mutáre natúras.
quid argumentis útimur?
utámur exemplis, inca
tioniſque exemplo aſtruá
myſtérii veritátem. Num
natúræ uſus præceſſit, cùm
ſus Dóminus ex María na
rétur? Liquet ígitur quòd p
ter natúræ órdinem virgo
nerávit; & hoc quod con
mus corpus, ex Vírgine
Quid hìc quæris natúræ

dinem in Chriſti córpore, cùm præter natúram ſit ipſe Dóminus Jeſus partus ex Vírgine? Vera útique caro Chriſti, quæ crucifixa eſt, quæ ſepulta eſt: verè ergo carnis illíus ſacramentum eſt. Ipſe clamat Dóminus Jeſus, Hoc eſt corpus meum. Ante benedictiónem verbórum cœleſtium ália ſpécies nominátur; poſt conſecratiónem corpus Chriſti ſignificátur. Ipſe dicit ſánguinē ſuum. Ante conſecratiónem áliud dícitur, poſt conſecratiónem ſanguis nuncupátur. Et tu dicis, Amen; hoc eſt, Verum eſt. Quod os lóquitur, mens interna fateátur: quod ſermo ſonat, affectus ſéntiat.

℞. Unus panis. 167.

FERIA QUINTA. OCTAVA FESTI CORPORIS CHRISTI.

Duplex-majus.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

IN VESPERIS, omnia ut in I. Veſperis Feſti, 161.

Oratio, ut infrà ad Laudes. 187.

AD COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 162.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitat. & Hymnus, ut in die.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Dixit Móyſes: Ite tollentes ánimal per famílias veſtras, & immoláte Phaſe. *Exod.* 12.

Ant. 1. *D.* Patres noſtri manducavérunt manna in deſerto, ſicut ſcriptum eſt: Panem de cœlo dedit eis manducáre. *Joan.* 6.

Ant. 2. *D.* Fontes amári obdulcáti ſunt eis ad bibendum, & annónam de cœlo conſecúti ſunt. *Judith.* 5.

℣. Dívites eguérunt & eſuriérunt; ℞. Inquirentes autem Dóminum non minuentur omni bono. *Pſ.* 33.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 9.

Acceſſit Saül ad Samuélem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi ubi eſt domus Videntis. Et reſpóndit Sámuel Saüli, dicens: Ego ſum Videns. Aſcende ante me in excelſum ut comedátis mecum hódie, & dimittam te manè: & ómnia quæ ſunt in corde tuo, indicabo tibi; & de áſinis quas nudiuſtértius perdidiſti, ne ſollícitus ſis, quia inventæ ſunt. Et cujus erunt óptima quæque Iſrael? Nonne tibi, & omni dómui patris tui? Reſpondens autem Saül, ait: Numquid non fílius Jémini ego ſum, de mínima tribu Iſrael, & cognátio mea noviſſima, inter omnes famílias de tribu Bénjamin? Quare ergo locútus es mihi ſermónem iſtum? Aſſumens itaque Sámuel Saülem & púerum ejus, introduxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti.

℞. Immolábit agnum. 163.

Lectiò ij. Cap. 9 & 10.

Et comédit Saül cum Samuéle in die illa. Et deſcendérunt de excelſo in óppidum, & locútus eſt cum Saüle in ſolário; ſtravitque Saül in ſolário, & dormívit. Cùmque manè ſurrexiſſent, & jam elu-

céſceret, vocávit Sámuel Saúlem in ſolário, dicens: Surge, & dimittam te. Et ſurrexit Saül; egreſſique ſunt ambo, ipſe vidélicet & Sámuel. Cùmque deſcénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saül: Dic púero ut antecédat nos, & tránſeat: tu autem ſubſiſte pauliſper ut indicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit ſuper caput ejus, & deoſculátus eſt eum, & ait: Ecce unxit te Dóminus ſuper hæreditátem ſuam in príncipem, & liberábis pópulum ſuum de mánibus inimicórum ejus qui in circúitu ejus ſunt.

℟. Appáruit. 163.

Lectio iij. Cap. 10.

ET convocávit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maſpha; & ait ad fílios Iſrael: Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Ego eduxi Iſrael de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórũ, & de manu ómnium regum qui affligébant vos. Vos autem hódie projeciſtis Deum veſtrum, qui ſolus ſalvávit vos de univerſis malis & tribulatiónibus veſtris; & dixiſtis: Nequáquam, ſed regem conſtítue ſuper nos. Nunc ergo ſtate coram Dómino per tribus veſtras & per famílias. Et applícuit Sámuel omnes tribus Iſrael, & cecidit ſors tribûs Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit uſque ad Saül filium Cis. Quæſiérunt ergo eum, & non eſt inventus. Et conſuluérunt poſt hæc Dóminum utrumnàm ventúrus eſſet illuc. Reſpondítque Dóminus: Ecce abſcónditus eſt domi. Cucurrérunt itaque, & tulérunt eum inde; ſtetítque in médio pópuli, & áltior fuit univerſo pópulo ab húmero & ſurſum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum: Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non ſit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus & ait: Vivat Rex.

℟. Reſpexit Elías. 164.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Diſcúbuit Jeſus, & duódecim Apóſtoli cum eo; & ait illis: Deſidério deſiderávi hoc Paſcha manducáre vobiſcum ántequàm patiar. *Luc.* 22.

Ant. 7. c. Dico vobis quia ex hoc non manducábo illud, donec impleátur in regno Dei. *Luc.* 22.

Ant. 4. E. Accepto cálice, grátias egit, & dixit: Accípite. Dico enim vobis quòd non bibam de generatióne vitis, donec regnum Dei véniat. *Luc.* 22.

℣. Edúcas panem de terra.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis. *Pſ.* 103.

Lectio iv.

Sermo ſancti Cyrilli Jeroſolymitáni.

Catecheſ. myſtag. 4.

HÆc ſola beati Pauli inſtitútio abundè ſufficiens eſt ut certam vobis de divínis myſtériis fidem faciat; quibus digni hábiti, concorpórei & conſanguínei Chriſti facti eſtis. Ille enim

rcum. Et ſumpto cali-
-áriis actis, dixit: Ac-
ibite; Hic eſt ſanguis
:ùm igitur ipſe pro-
rit, & dixérit de pa-
c corpus eſt meum,
ébit deinceps ambíge-
ùm ipſe aſſeveráverit,
it, Hic meus eſt ſan-
is unquã dubitáverit,
n eſſe ejùs ſánguinem?
rit Jeſus Judæis. 164.

Lectio v.

um olim in vinum,
d ſánguini affine eſt,
Galilææ tranſmutávit:
parùm dignum exiſti-
s cui credámus; cùm
n ſánguinem tranſmu-
ad núptias corporáles
, ſtupendum hoc mi-
effécit; & non eum
agìs fíliis thálami nu-
rpus ſuum & ſángui-
enda dònaſſe confité-
Quare cum omni per-
: tanquam córpus &
em Chriſti illa ſumá-

-ſtus? Cùm autem illi ea quæ dicebantur non ſpirituáliter accepiſſent, offenſi abiérunt retrò, exiſtimantes quòd eos ad manducandas carnes hortarétur. Erant & in antíquo fœdere panes propoſitiónis; verùm illi cùm ad vetus teſtamentum attinérent, finem accepérunt. In novo verò teſtamento panis eſt cœleſtis, & póculum ſalutáris, ánimam & corpus ſanctificántia. Quemádmodùm enim panis córpori convéniens eſt, ita & Verbum ánimæ conſentáneum. Quamobrem ne tanquam nudis & commúnibus eleméntis, pani & vino Euchariſticis attende; ſunt enim corpus & ſanguis Chriſti, ſecundùm Dómini aſſeveratiónem: nam etiamſi illud tibi ſúggerat ſenſus, fides tamen te certum & firmum effíciat. Ne júdices rem ex guſtu, ſed ex fide; citra ullam dubitatiónem certus eſto te córporis & ſánguinis

merêri ſupplícia, qui Fílium Dei conculcáverit, & ſánguinem teſtamenti pollutum dúxerit? *Hebr.* 10.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, ℟. Et introíbo ad altáre Dei. *Pſ.* 42.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem. *Cap.* 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus turbis Judæórum: Qui mandúcat me, & ipſe vivet propter me. Hic eſt panis qui de cœlo deſcendit. Et réliqua.

Homília ſancti Cyrilli Alexandríni.

Adversùs Neſtor. Lib. 4.

QUi mandúcat me, inquit, & ille vivet. Manducámus autem nos, non quòd ipſam divinitátem conſumámus, ápage ab iſta impietáte; ſed illam própriam Verbi carnem jam vivíficam effectam, quia ejus facta eſt qui propter Patrem vivit. Et certè non dícimus extrínſecâ partícipatióne & adventítiâ vivificári Verbum à Patre; ſed vitam pótiùs per natúram eſſe affirmámus: génitus eſt enim de Patre tanquam de vita. Quemádmodùm verò vivíficum eſt illud ipsíus Verbi corpus quod ſibi próprium fecit per veram uniónem, quæ & intelligéntiam & ſermónem ſúperat; ſic nos quoquè, qui illíus ſanctæ carnis & sánguinis ejus partícipatióne fruimur, omnínò vivificámur, cùm in nobis máneat Verbum, non ſolùm divíno modo per ſanctum Spíritum, verùm étiam humáno per ſanctam illam carnem pretioſúmque ejus sánguinem.

℟. Caro mea. 166.

Lectio viij.

HÆc quæ dixi, vera eſſe beátus Paulus ſuo ſuffrágio confirmat, ſic ſcribens ad eos qui Corinthi in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum crédiderant: Tanquam prudéntibus dico, judicáte vos quod dico; Calix benedictiónis cui benedícimus, nonne communicátio ſánguinis Chriſti eſt? Panis quem frángimus, nonne communicátio córporis Chriſti eſt? quóniam unus panis & unum corpus multi ſumus; omnes enim de uno pane participámus. Partícipes namque ſancti Spíritûs effecti, & ipſi ómnium Salvatóri Chriſto, & inter nos unímur. Concorporáles étiam hoc modo ſumus, quóniam unus panis, unum corpus multi ſumus: omnes enim de uno pane participámus. Cólligat namque nos ad unitátem corpus Chriſti quod eſt in nobis, neque eſt ullo modo divíſum.

℟. Sicut miſit me. 167.

Lectio ix.

AC divínum quidem hoc eſſe myſtérium, participationemque ejus vivíficam, & incruentæ hujus hóſtiæ vim longè illo legáli cultu præſtantiórem, perfácile eſt vidére, vel ab eo ipſo quòd illa priſcis homínibus ſancita per Moſem, Umbra dicuntur; Chriſtus verò ejuſque ómnia, Véritas appellantur. Ad eamque rem confirmandam nobis erit adjumento

ılus, qui ſic ſcripſit :
quis fáciens legem
e ulla miſeratióne
l tribus teſtibus mó-
antò magis putátis
meréri ſupplícia,
ı Dei conculcáverit,
em Teſtamenti pol-
terit, in quo ſancti-
, & Spirítui grátiæ
am fécerit? Quantò
noſtræ ſunt excel-
quibus ipſa Véri-
ſt Chriſtus, illuxit,
e ſuam carnem ad
dum appóſuit!
s panis. 167.
AUDES, ad HO-
ad VESPERAS,
Feria. Cetera ut in
er Orationem.

Oratio.

qui magno miſeri-
æ tuæ múnere do-
redemptiónis noſtræ
celebráre, ſicut
nifex noſter Jeſus
ı terris, da nobis,
, ut ſanctificáti per
n córporis & ſan-
s, cum ipſo mereá-
mpiternum conſum-
tecum vivit.
RIMAM, *Canon*
pro calcem.

IA SEXTA
. poſt Pentecoſten.
n ut in Pſalterio.

Lectio j.

timo Regum. *C.* 12.
t Sámuel ad univer-
n Iſrael : Ecce au-
i vocem veſtram
nia quæ locúti eſtis
: conſtítui ſuper vos
regem. Et nunc rex gráditur
ante vos : ego autem ſenui, &
incánui; porrò filii mei vobiſ-
cum ſunt : itaque converſátus
coram vobis ab adoleſcéntia
mea uſque ad hanc diem, ec-
ce præſtò ſum. Loquímini de
me coram Dómino, & coram
Chriſto ejus, utrùm bovem
cujuſquam túlerim, aut áſi-
num; ſi quémpiam calumniá-
tus ſum, ſi oppreſſi áliquem,
ſi de manu cujuſquam munus
accépi : & contemnam illud
hódie, reſtituámque vobis. Et
dixérunt : Non es calumniátus
nos, neque oppreſſiſti, neque
tuliſti de manu alicújus quip-
piam. Dixitque ad eos : Teſtis
eſt Dóminus adversùm vos, &
teſtis Chriſtus ejus in die hac,
quia non invenéritis in manu
mea quippiam. Et dixérunt :
Teſtis.

℟. Dilectus, *infrà*, 190.

Lectio ij.

ET ait Sámuel ad pópulum :
Dóminus, qui fecit Móy-
ſen & Aaron, & eduxit patres
noſtros de terra Ægypti. Nunc
ergo ſtate, ut judício conten-
dam adversùm vos coram Dó-
mino de ómnibus miſericór-
diis Dómini quas fecit vobiſ-
cum & cum pátribus veſtris;
quómodò Jacob ingreſſus eſt
in Ægyptum, & clamavérunt
patres veſtri ad Dóminum; &
miſit Dóminus Móyſen & Aa-
ron, & eduxit patres veſtros
de Ægypto, & collocávit eos
in loco hoc. Qui oblíti ſunt
Dómini Dei ſui, & trádidit eos
in manus Síſaræ, magiſtri mi-
lítiæ Haſor, & in manu Phili-
ſthinórum, & in manu regis

Moab, & pugnavérunt adverſùm eos. Poſteà autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus, quia dereliquimus Dóminum, & servívimus Báalim & Aſtaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum noſtrórum, & ſerviémus tibi. Et miſit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephte, & Sámuel, & éruit vos de manu inimicórum veſtrórum per circúitum, & habitaſtis confidenter. Videntes autem quòd Naas rex filiórum Ammon veniſſet adverſùm vos, dixiſtis mihi: Nequáquam, ſed rex imperábit nobis, cùm Dóminus Deus veſter regnáret in vobis. Nunc ergo præſtò eſt rex veſter, quem elegiſtis & petiſtis.

℟. Dixit Sámuel. *infrà*, 190.

Lectio iij.

ET clamávit Sámuel ad Dóminum, & dedit Dominus voces & plúvias in illa die. Et tímuit omnis pópulus nimis Dóminum & Samuélem; & dixit univerſus pópulus ad Samuélem: Ora pro ſervis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur; addídimus enim univerſis peccátis noſtris malum, ut peterémus nobis regem. Dixit autem Sámuel ad pópulum: Nolíte timére, vos feciſtis univerſum malum hoc; verúmtamen nolíte recédere à tergo Dómini, ſed ſervíte Dómino in omni corde veſtro. Et nolíte declináre poſt vana, quæ non próderunt vobis, neque éruent vos, quia vana ſunt. Et non derelinquet Dóminus pópulum ſuum, pro-

pter nomen ſuum ma
quia jurávit Dóminus
vos ſibi pópulum. Ab
tem à me hoc peccá
Dóminum, ut ceſſem
pro vobis, & docébo vo
bonam & rectam. Igi
méte Dóminum, & se
in veritáte, & ex toto
veſtro.

℟. Si in toto corde
infrà, 191.

Oratio, Deus, qui
ſiam tuam. *ſuprà*, 17

SABBAT

¶ *Hodie & aliis Sabb*
que ad Adventum, ſit O
de B. Mariâ in Sabbato
occurrat Feſtum ſemid
ſuprà; vel diverſitas O
vel aliqua Feria privile

Lectio j.

De libro primo Regum

FIlius unius anni er
cùm regnáre cœ
duóbus autem an
gnávit ſuper Iſraël. Et
ſibi Saül tria míllia de
& erant cum Saül duo
in Machmas & in mo
thel, mille autem cum
tha in Gábaa Bénjamin
rò céterum pópulum
unumquemque in tabe
ſua. Et percuſſit Jónat
tiónem Philiſthinórum
erat in Gábaa. Quod
diſſent Philiſthiim, Sa
nit buccinâ in omni te
cens: Audiant Hebr
univerſus Iſrael audívi
cémodi famam: P
Saül ſtatiónem Philiſt
& erexit ſe Iſrael a
Philiſthiim. Clamávi
pópulus poſt Saül in G

: de Sabbato, pag.
z II. Nocturno Do-
uentis, infrà, 191.]

Lectio ij.

ilíſthiim congregáti
id præliandum con-
triginta míllia cúr-
ſex míllia équitum,
m vulgus, ſicut aré-
in líttore maris plú-
aſcendentes caſtra-
nt in Machmas ad
Béthaven. Quod
ſent viri Iſraël ſe in
os, (afflícti enim
ulus) abſcondérunt
ncis & in ábditis,
ptequè & in antris,
rnis. Hebræi autem
t Jordánem in ter-
& Gálaad. Cúmque
t Saül in Gálgala,
pópulus perterritus
equebátur eum. Et
ſeptem diébus juxta
Samuélis, & non ve-
l in Gálgala, dilap-
pópulus ab eo.

Lectio iij.

rgo Saül: Afferte
holocauſtum, & pa-
óbtulit holocauſtum.
compleſſet ófferens
um, ecce Sámuel ve-
t egreſſus eſt Saül
i ut ſalutáret eum.
ue eſt ad eum Sá-
id feciſti? Reſpondit
ia vidi quòd pópulus
r à me, & tu non
juxta plácitos dies,
hilíſthiim congregáti
Machmas,) dixi:
ſcendent Philíſthiim
Gálgala, & fáciem
non placávi: neceſſi-
táte compulſus óbtuli holocauſtum. Dixitque Sámuel ad Saül: Stultè egiſti, nec cuſtodiſti mandáta Dómini Dei tui quæ præcépit tibi. Quod ſi non feciſſes, jàm nunc præparaſſet Dóminus regnum tuum ſuper Iſraël in ſempiternum; ſed nequáquam regnum tuum ultrà conſurget. Quæſivit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum, & præcépit ei Dóminus ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum, eò quòd non ſerváveris quæ præcépit Dóminus.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. E. Multò mélior eſt obediéntia, quàm ſtultórum víctimæ, qui neſciunt, quid fáciunt mali. *Eccleſ.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA TERTIA
poſt Pentecoſten.

Officium ut in Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 13.

SUrrexit Sámuel, & aſcendit de Gálgalis in Gábaa Bénjamin. Et réliqui pópuli aſcendérunt poſt Saül óbviàm pópulo qui expugnábant eos venientes de Gálgala in Gábaa, in colle Bénjamin. Et recenſuit Saül pópulum, qui inventi fúerant cum eo, quaſi ſexcentos viros. Et Saül & Jónathas fílius ejus, populuſque qui inventus fúerat cum eis, erat in Gábaa Bénjamin: porrò Philíſthiim conſéderant in Machmas. Et egreſſi ſunt ad prædandum de caſtris Philiſthinórum tres cúnei. Unus cúneus pergébat contrà viam

Ephra ad terram Saül : porrò álius ingrediebátur per viam Béthoron : tértius autem vérterat ſe ad iter términi imminentis valli Séboïm contra deſertum. Porrò faber ferrárius non inveniebátur in omni terra Iſraël. Cáverant enim Philíſthiim ne fortè fácerent Hebræi gládium aut lánceã. Deſcendébat ergo omnis Iſrael ad Philíſthiim, ut exacúeret unuſquiſque vómerem ſuum, & ligónem, & ſecúrim, & ſarculum. Retúſæ ítaque erant ácies vómerum, & ligónum, & tridentum, & ſecúrium, uſque ad ſtímulum corrigendum. Cùmque veniſſet dies prælii, non eſt inventus enſis & láncea in manu totius pópuli qui érat cum Saúle & Jónatha, excepto Saül & Jónatha fílio ejus. Egreſſa eſt autem ſtátio Philíſthiim ut tranſcenderet in Machmas.

℟. Dilectus à Dómino Deo ſuo Sámuel Prophéta Dómini, renovávit impérium : * In lege Dómini congregatiónem judicávit, & cognitus eſt in verbis ſuis fidélis, quia vidit Deum lucis. ℣. Deus ſorte diſtríbuit pátribus terram, & poſt hæc dedit Júdices uſque ad Sámuel Prophétam. * In lege Dómini. *Eccli.* 46. *Act.* 13.

Lectio ij. *Cap.* 14.

DIxit autem Jónathas ad adoleſcentem armígerum ſuum : Veni, tranſeámus ad ſtatiónem incircumciſórũ horum, ſi fortè fáciat Dóminus pro nobis; quia non eſt Dómino difficile ſalváre, vel in multis, vel in paucis. Dixitque ei ármiger ſuus : Fac ómnia quæ placent ánimo tuo; perge quò cupis, & ero tecum ubicumque volúeris. Et ait Jónathas : Ecce nos transímus ad viros iſtos. Cùmque apparuérimus eis, ſi táliter locúti fúerint ad nos, Manéte donec veniámus ad vos; ſtemus in loco noſtro, nec aſcendámus ad eos. Si autem dixerint, Aſcéndite ad nos; aſcendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus noſtris : hoc erit nobis ſignũ. Appáruit ígitur uterque ſtatióni Philiſthinórum; dixeruntque Philíſthiim : En Hebræi egrediuntur de cavernis in quibus abſcónditi fúerant. Et locúti ſunt viri de ſtatióne ad Jónatham & ad armígerum ejus, dixeruntque : Aſcéndite ad nos, & oſtendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum ſuum : Aſcendámus, ſéquere me; trádidit enim Dóminus eos in manus Iſrael.

℟. Dixit Sámuel ad univerſum Iſrael : Nolíte declináre poſt vana quæ non próderunt vobis, & non derelinquet Dóminus pópulum ſuum. Quòd * Si perſeveravéritis in malítia, peribitis. ℣. Neſcítis quóniam ſervi eſtis ejus cui obedítis, ſive peccáti ad mortem, ſive obeditiónis ad juſtítiam? * Si. *I. Reg.* 12. *Rom.* 6.

Lectio iij.

AScendit autem Jónathas mánibus & pédibus repens, & armiger ejus poſt eũ. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios armiger ejus interficiébat ſequens eum. Et facta eſt plaga prima, quâ per-

Jónathas & armiger ejus,
viginti virórũ, in média
júgeri quam par boum
: aráre conſuévit. Et fa-
eſt mi áculum in caſtris
gros : ſed & omnis pópu-
atiónis eórum qui ierant
ædandum, obſtúpuit, &
tbára eſt terra ; & áccidit
miráculum à Deo. Et
xérunt ſpeculatóres Saül
rant in Gálaa Bénjamin,
ce multitúdo proſtráta,
c illucque diffúgiens.
Si in toto corde veſtro re-
mini ad Dóminum, * Au-
deos aliénos de médio
, & † Præparare corda
Dómino, & ſervíte ei
℣. Genus cùm ſimus Dei,
debémus æſtimáre auro,
rgento, aut lápidi, Diví-
eſſe símile. * Auferte.
ia Patri. † Præparáte.
eg. 7. *Act.* 17.

II. NOCTURNO.

Lectio iv.

mo ſancti Joannis Chry-
ſóſtomi.

Sacerd. Lib. 4. *Cap.* 1.

Ptárim ego iſtam tuam
opiniónem veram eſſe,
nimírum eos quibus
igit non bene præeſſe pú-
múneri (etſi míllies eos
vi pertractos fuiſſe, at-
ignorántiâ peccaſſe,) optá-
, inquã, eos effúgere poſſe
m illum æternũ, nec cum
ocritis & infidélibus par-
habére. Verùm quid tibi
m? Non ita ſe res habet,
ita ſanè, Ac ſi vis ut à
no primùm, quod apud
m tanti non eſt quanti fa-
ctium, eórum quæ dixi

fidem fáciam, Saül ille fílius Cis, non ſuópte motu & curâ rex factus eſt; ſed ábiit ut quæreret ásinas, & ſuper iis Prophétam interrogáre cœpit : ille verò de regno ipſum allocutus eſt. Neque tamen ille ſtatim regnum ádiit, licèt id à Prophéta audiſſet; ſed deprecabátur, renuebatque, dicens : Quid ſum ego, & quæ domus patris mei? Quid ergo? An, cùm honóre ſibi per Deum tráditu malè uſus eſſet, pótuit his verbis éximi ab ira ejus qui ſe in regem conſtitúerat?

℟. Deus plebis Iſrael elégit patres noſtros de terra Ægypti, & dedit eis Júdices uſque ad Sámuel Prophétam : exinde poſtulavérunt regem, * Et dedit illis Deus Saül, virum de tribu Benjamin. ℣. Dixérunt majóres natu Iſrael Samuéli : Conſtítue nobis regem ut júdicet nos. * Et. *Act.* 13. *I. Reg.* 8.

Lectio v.

Atqui póterat ad Samuélem increpantem dicere : Num ego regnum inváſi? Num inſilívi in hanc poténtiam? Vitam privátam, otióſam & quiétam dúcere volébam; tu verò me in hanc dignitátem pertraxiſti. Si in illa humilitáte permanſiſſem, hæc offendícula fácilè declinaſſem; nam cùm ex vulgárium & ignobílium eſſem número, ad hoc opus miſſus nunquã fuiſſem; neque mihi bellũ contra Amalecítas Deus commiſiſſet; quo mihi non commiſſo, in peccátum hujúſmodi nunquam incidiſſem. Verùm hæc ómnia

ad defenſiónem infirma ſunt; nec infirma modò, ſed periculóſa, quæ Dei magìs iram accendant.

℟. Dixit Sámuel ad Saül: Pércute Amalec, non párcas ei; & pepercit Saül Agag. Et ait Sámuel ad Saül: * Pro eo quòd abjeciſti ſermónem Dómini, abjécit te Dóminus. ℣. Quícumque totam legem ſerváverit, offendat autem in uno, factus eſt ómnium reus. * Pro. *I. Reg.* 15. *Jac.* 2.

Lectio vj.

EUm enim qui méritis majórem dignitátem accépit, non oportet ad peccatórum excuſatiónem honóris magnitúdinem oſténdere, ſed ad majórem in virtúte profectum uti magno illo Dei erga ſe ſtúdio. Ille verò, quia meliórem nactus dignitátem, ideò peccáre ſibi lícitum eſſe exiſtimábat, nihil áliud quàm Dei cleméntiam peccatórum ſuórum cauſam fácere conátus eſt: quod ſanè ímpiis, & iis qui vitam ignávè ducunt, mos eſt dícere. Nos autem non ſic affectos eſſe, nec in ſímilem decídere insániam decet; ſed ubíque curáre ut quæ facultátis noſtræ ſunt adhibeámus, ac bene de Deo cogitémus & loquámur.

℟. Numquid vult Dóminus holocauſta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? * Mélior eſt enim obediéntia, quàm víctimæ. ℣. Qui permánſerit in lege factor óperis, hic beátus in facto ſuo erit. * Mélior. Glória Patri. * Mélior. *I. Reg.* 15. *Jac.* 1.

IN III. NOCTU

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangéli dùm Lucam. *Cap.*

IN illo tempore; E propinquantes Jeſû cáni & peccatóres u rent illum. Et murm Phariſæi & Scribæ, di Quia hic peccatores & mandúcat cum illis liqua.

Homília ſancti Gr Papæ.

Homil. 34. *in Ev*

COnſiderandum eſt, fratres m Dóminus plus verſis peccatóribus, q ſtántibus juſtis, in c dium eſſe fateátur. quòd ipſi per quotidiá ſiónis experimentum mus, quia plerumquè nullis ſe oppreſſos pec mólibus ſciunt, ſtant in via juſtítiæ, nulla pérpetrant, ſed tamen leſtem pátriam ánxiè hélant; tantòque ſibi lícitis uſum præbent, ſe perpetraſſe nulla illí minérunt. Et plerumq rémanent ad exercen præcípua, quia valdè cúri ſunt quòd nulla ſerint mala gravióra.

℟. Erant appropi Jeſû publicáni & pec & murmurábant Pha Scribæ, dicentes: * Peccatóres récipit, dúcat cum illis. ℣. Q gna misericórdia Dón propitiátio illíus conv bus ad ſe! * Peccatóres

andúcat cum illis. *Luc.* 15. *li.* 17.

Lectio viij.

T contrà, nonnunquam hi qui ſe áliqua illícita ſe meminérũt, ex ipſo ſuo óre compuncti, inardeſcũt amórem Dei, ſeſeque in gnis virtútibus exercent, cta difficilia ſancti certámi- áppetunt, omnia mundi elinquunt, honóres fú- nt, acceptis contuméliis antur, flagrant deſidério, cœleſtem pátriã anhélant; quia ſe erraſſe à Deo conſí- ant, damna præcedéntia ris ſequéntibus recompen- it. Majus ergo de peccatóre nverſo, quàm de ſtante juſto udium fit in cœlo; quia & x in prælio plus eum mí ité igit qui poſt fugam reverſus ſtem fórtiter premit, quàm um qui nunquam terga præ- it, & nunquam áliquid fór- er geſſit. Sic agrícola illam mplius terram amat quæ poſt inas úberes fruges profert, àm eam quæ nunquam ſpi- s hábuit, & nunquam fér- lem meſſem prodúcit.

℟. Quis ex vobis homo qui abet centum oves, & ſi per- íderit unam, * Nonne vadit d ovem quæ períerat? & cùm nvénerit, impónit in húme- os ſuos gaudens. ℣. Miſeri- córdia Dei ſuper omnem car- nem; docet & erudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Nonne. *Luc.* 15. *Eccli.* 18.

Lectio ix.

SEd inter hæc ſciendum eſt quia ſunt pleríque juſti in quorum vita tantum eſt gáudium, ut eis quælibet peccatórum pœniténtia præpóni nullátenus poſſit. Nam multi & nullórum ſibi malórum ſunt conſcii; & tamen in tanti ardóris afflictióne ſe exerunt, ac ſi à peccátis ómnibus coanguſtentur. Cuncta étiam lícita réſpuunt, ad deſpectum mundi ſublímiter accinguntur, licére ſibi nolunt omne quod libet, bona ſibi ámputant étiam conceſſa, contemnunt viſſília, inviſibílibus accenduntur, lamentis gaudent, in cunctis ſemetipſos humíliant; & ſicut nonnulli peccáta óperum, ſic ipſi cogitatiónum peccáta deplórant. Quid itaque iſtos díxerim, niſi & juſtos & pœnitentes, qui ſe & in pœniténtia de peccáto cogitatiónis humíliant, & recti ſemper in ópere perſevérant? Hinc ergo colligendum eſt quantum Deo gáudium fáciat, quando humíliter plangit juſtus, ſi facit in cœlo gáudium, quando hoc quod malè geſſit, & per pœniténtiam damnat injuſtus.

℟. Ego paſcam oves meas: * Quod períerat, requíram; & quod abjectum erat, redúcam; & † Quod infirmum fúerat, conſolidábo. ℣. Venit Fílius hóminis quærere & ſalvum fácere quod períerat. * Quod períerat. Glória Patri. † Quod infirmum. *Ezech.* 34. *Luc.* 19.

Te Deum. [*Et dicitur in omnibus Dominicis uſque ad Adventum.*]

Ad Benedictus, *Ant.* 6. *C.* Múlier ſi perdíderit drachmã unam, quærit diligenter; & cùm invénit, cónvocat amí-

cas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam quam perdíderam. *Luc.* 15.

Oratio.

PRoteƈtor in te ſperántium, Deus, ſine quo nihil eſt válidum, nihil ſanƈtum, multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam; ut, te reƈtóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Dico vobis quia gáudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente. *Luc.* 15.

Oratio, ut ſuprà.

FERIA SECUNDA.

Leƈtio j.

De libro primo Regum. *C.* 14.

OMnes Iſraelítæ qui ſe abſcónderant in monte Ephraïm, audientes quòd fugiſſent Philiſthæi, ſociavérunt ſe cum ſuis in prælio. Et erant cum Saül quaſi decem míllia virórum. Et ſalvávit Dóminus in die illa Iſrael; pugna autem pervénit uſque ad Béthaven. Et viri Iſrael ſociáti ſunt ſibi in die illa. Adjurávit autem Saül pópulum, dicens: Maledíƈtus vir qui coméderit panem uſque ad véſperam, donec ulciſcar de inimícis meis. Et non manducávit univerſus pópulus panem: omneque terræ vulgus venit in ſaltum, in quo erat mel ſuper fácie agri. Ingreſſus eſt ítaque pópulus ſaltum, & appáruit fluens mel, nulluſque applícuit manum ad os ſuum; timébat enim pópulus juramentum. Porrò Jónathas non audíerat cùm adjurá-ret pater ejus pópulun tenditque ſummitátem quam habébat in ma intinxit in favum mel convertit manum ſuam ſuum, & illumináti ſun ejus.

℟. Dileƈtus. 190.

Leƈtio ij.

ET dixit Saül: Irruá per Philiſthæos no vaſtémus eos uſque du ceſcat mane, nec relin ex eis virum. Dixitque lus: Omne quod bonur tur in óculis tuis, fac. ſacerdos: Accedámus Deum. Et conſúluit Sa minum: Num pérſequ líſthiim? ſi trades eos in Iſrael? Et non reſpondi die illa. Dixitque Saül plicáte huc univerſos á pópuli, & ſcitóte, & vid quem accíderit peccátu hódie. Vivit Dóminus ſ Iſrael, quia ſi per Jón fílium meum faƈtum eſ que retraƈtatióne mo Ad quod nullus contrad de omni pópulo. Et ait verſum Iſrael: Separámi in partem unam, & eg Jónatha fílio meo ero in áltera. Reſponditque p ad Saül: Quod bonum v in óculis tuis, fac.

℟. Dixit Sámuel. 190

Leƈtio iij.

ET dixit Saül ad Dón Deum Iſraël: D Deus Iſraël, da indíciun eſt quòd non reſpónder vo tuo hódie. Si in me Jónatha fílio meo eſt ini hæc, da oſtenſiónem:

hæc iniquitas eſt in pópulo tuo, da ſanctitátem. Et deprehénſus eſt Jónathas & Saül; pópulus autem exívit. Et ait Saül: Míttite ſortem inter me & inter Jónatham filium meũ. Et captus eſt Jónathas. Dixit autem Saül ad Jónatham: Indica mihi quid féceris. Et indicávit ei Jónathas, & ait: Guſtans guſtávi in ſummitáte virgæ quæ erat in manu mea páululum mellis, & ecce ego mórior. Et ait Saül: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte moriéris, Jónatha. Dixitque pópulus ad Saül: Ergone Jónathas moriétur, qui fecit ſalutem hanc magnam in Iſrael? Hoc nefas eſt: vivit Dóminus, ſi cécíderit capillus de cápite ejus in terram, quia cum Deo operátus eſt hódie. Liberávit ergo pópulus Jónatham, ut non morerétur.

℟. Si in toto corde. 191.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 15.

AIt Sámuel ad Saül: Sine me, & indicábo tibi quæ locútus ſit Dóminus ad me nocte. Dixitque ei: Lóquere. Et ait Sámuel: Nonne cùm párvulus eſſes in óculis tuis, caput in tríbubus Iſrael factus es? unxitque te Dóminus in regem ſuper Iſrael, & miſit te Dóminus in viam, & ait: Vade, & intérfice peccatóres Amalec, & pugnábis contra eos uſque ad interneciónem eórũ? Quare ergo non audiſti vocem Dómini, ſed verſus ad prædam es, & feciſti malum in óculis Dómini? Et ait Saül ad Samuélem: Imò audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam miſit me Dóminus, & adduxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem de præda pópulus oves & boves, primítias eórum quæ cæſa ſunt, ut ímmolet Dómino Deo ſuo in Gálgalis.

℟. Deus plebis. 191.

Lectio ij.

ET ait Sámuel: Numquid vult Dóminus holocauſta & víctimas, & non pótiùs ut obediátur voci Dómini? Mélior eſt enim obediéntia, quàm víctimæ, & auſcultáre magìs quàm offerre ádipem aríetum: quóniam quaſi peccátum ariolandi eſt, repugnáre; & quaſi ſcelus idololatríæ, nolle acquieſcere. Pro eo ergo quòd abjeciſti ſermónem Dómini, abjécit te Dóminus ne ſis rex. Dixitque Saül ad Samuélem: Peccávi, quia prævaricátus ſum ſermónem Dómini, & verba tua, timens pópulum, & obédiens voci eórum. Sed nunc porta, quæſo, peccátum meum, & revertere mecum ut adórem Dóminum. Et ait Sámuel ad Saül: Non revertar tecum, quia projeciſti ſermónem Dómini, & projécit te Dñus ne ſis rex ſuper Iſrael.

℟. Dixit Sámuel. 192.

Lectio iij.

ET converſus eſt Sámuel ut abíret: ille autem apprehendit ſummitátě pállii ejus, quæ & ſciſſa eſt. Et ait ad eum Sámuel: Scidit Dóminus regnum Iſrael à te hódie, & trádidit illud próximo tuo melió-

ri te. Porrò Triumphátor in Iſrael non parcet, & pœnitúdine non flectétur; neque enim homo eſt ut agat pœniténtiam. At ille ait: Peccávi; ſed nunc honóra me coram ſenióribus pópuli mei, & coram Iſrael, & revértere mecum, ut adórem Dóminum Deum tuum. Reverſus ergo Sámuel, ſecútus eſt Saúlem; & adorávit Saül Dóminum. Dixitque Samuel: Addúcite ad me Agag regem Amalec. Et oblátus eſt ei Agag pinguíſſimus, & tremens. Et dixit Agag: Síccine ſéparat amára mors? Et ait Sámuel: Sicut fecit abſque liberis mulíeres gládius tuus, ſic abſque líberis erit inter mulíeres mater tua. Et in fruſta concídit eum Sámuel corã Dño in Gálgalis.

℟. Numquid vult. 192.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro primo Regum.

Cap. 15 & 16.

NOn vidit Sámuel ultrà Saül uſque ad diem mortis ſuæ: verúmtamen lugébat Sámuel Saúlé, quóniam Dóminũ pœnitébat quòd conſtituiſſet eum regem ſuper Iſrael. Dixitque Dóminus ad Samuelem: Uſquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet ſuper Iſrael? Imple cornu tuum óleo, & veni ut mittam te ad Iſaï Bethlehemítem, provídi enim in fíliis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quómodò vadam? aúdiet enim Saül, & interfíciet me. Et ait Dóminus: Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Dómino veni. Et vocábis Iſaï ad víctimam, & ego oſtendam tibi quid fácias, & unges quemcumque monſtrávero, tibi. Fecit ergo Sámuel ſicut locútus eſt ei Dóminus. Venitque in Béthlehem; & admiráti ſunt ſeniόres civitátis, occurrentes ei, dixeruntque: Pacificuſne eſt ingreſſus tuus? Et ait: Pacíficus, ad immolandũ Dómino veni; ſanctificámini, & veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Iſaï & filios ejus, & vocávit eos ad ſacrifícium.

℟. Dilectus. 190.

Lectio ij.

CUmque ingreſſi eſſent; vidit Eliab, & ait: Num coram Dómino eſt Chriſtus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne reſpícias vultum ejus, neque altitúdinem ſtaturæ ejus, quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent; Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit Iſaï Abinadab, & addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Adduxit autem Iſaï Samma, de quo ait: Etiã hunc non elégit Dóminus. Adduxit itaque Iſaï ſeptem fílios ſuos coram Samuéle; & ait Sámuel ad Iſaï: Non elégit Dóminus ex iſtis.

℟. Dixit Sámuel. 190.

Lectio iij.

DIxitque Sámuel ad Iſaï: Numquid jam compléti ſunt fílii? Qui reſpondit: Adhuc réliquus eſt párvulus, & paſcit oves. Et ait Sámuel ad

Iſaï : Mitte, & adduc eum, nec enim diſcumbémus priuſquàm huc ille véniat. Miſit ergo, & adduxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aſpectu, decoráque fácie. Et ait Dóminus : Surge, unge eum ; ipſe eſt enim. Tulit ergo Sámuel cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus ; & directus eſt Spíritus Dómini à die illa in David, & deinceps : ſurgenſque Sámuel ábiit in Rámatha. Spíritus autem Dómini receſſit à Saül, & exagitábat eum ſpíritus nequam à Dño.

℟. Si in toto corde. 191.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 17.

CONgregantes Philíſthiim ágmina ſua in prælium, convenérunt in Socho Judæ ; & caſtrametáti ſunt inter Socho & Azeca in finibus Dommim. Porrò Saül & filii Iſrael congregáti venérunt in vallem Terebinthi, & direxérunt áciem ad pugnandum contra Philíſthiim. Et Philíſthiim ſtabant ſuper montem ex parte hac, & Iſrael ſtabat ſupra montem ex áltera parte ; valliſque erat inter eos. Et egreſſus eſt vir ſpúrius de caſtris Philiſthinórum, nómine Góliat, de Geth, altitúdinis ſex cubitórum & palmi ; & caſſis ærea ſuper caput ejus, & loricâ ſquamátâ induebátur : porrò pondus loricæ ejus quinque míllia ſiclórum æris erat ; & ócreas æreas habébat in crúribus, & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Haſtíle autem haſtæ ejus erat quaſi liciatórium texéntium ; ipſum autem ferrum haſtæ ejus ſexcéntos ſiclos habébat ferri ; & ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Deus plebis. 191.

Lectio ij.

STanſque clamábat adverſùm phalangas Iſrael, & dicébat eis : Quare veniſtis paráti ad prælium ? Numquid ego non ſum Philiſthæus, & vos ſervi Saül ? Elígite ex vobis virum, & deſcéndat ad ſinguláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percuſſerit me, érimus vobis ſervi ; ſi autem ego prævaluéro, & percuſſero eum, vos ſervi éritis, & ſerviétis nobis. Et aiébat Philiſthæus : Ego exprobrávi agmínibus Iſrael hódie : Date mihi virum, & íneat mecum ſinguláre certámen. Audiens autem Saül & omnes Iſraelítæ ſermónes Philiſthæi hujuſcemodi, ſtupébant, & metuébant nimìs.

℟. Dixit Sámuel. 190.

Lectio iij.

ET dixit David : Ego ſervus tuus vadam, & pugnábo adversùs Philiſthæum. Et ait Saül ad David : Non vales reſíſtere Philiſthæo iſti, nec pugnáre adversùs eum, quia puer es ; hic autem vir bellátor eſt ab adoleſcéntiâ ſuâ. Dixitque David ad Saül : Paſcébat ſervus tuus patris ſui gregem, & veniébat leo, vel urſus, & tollébat aríetem de médio gregis ; & perſequébar eos, & percutiébam, eruébamque de ore eórum : & illi conſurgébant adversùm me, & apprehendébam mentum eórum, & ſuffo-

cabam, interficiébamque eos. Nam & leónem & urſum interféci ego ſervus tuus; erit ígitur & Philiſthæus hic incircumcíſus quaſi unus ex eis. Nunc vadam, & áuferam oppróbrium pópuli, quóniam quis eſt iſte Philiſthæus incircumcíſus qui auſus eſt maledícere exercítui Dei viventis? Et ait David: Dóminus qui erípuit me de manu leónis, & de manu urſi, ipſe me liberábit de manu Philiſthæi hujus. Dixit autem Saül ad David: Vade, & Dóminus tecum ſit.

℟. Numquid. 192.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C.* 17.

TUlit David báculum ſuum quem ſemper habébat in mánibus; & elégit ſibi quinque limpidíſſimos lápides de torrente, & miſit eos in peram paſtorálem quam habébat ſecum, & fundam manu tulit, & proceſſit adversùm Philiſthæum. Ibat autẽ Philiſthæus incédens, & appropinquans adversùm David, & ármiger ejus ante eum. Cùmque inſpexiſſet Philiſthæus, & vidiſſet David, deſpexit eum; erat enim adoleſcens, rufus, & pulcher aſpectu. Et dixit Philiſthæus ad David: Numquid ego canis ſum, quòd tu venis ad me cum báculo? Et maledixit Philiſthæus David in diis ſuis; dixitque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béſtiis terræ. Dixit autem David ad Philiſthæum: Tu venis ad me cum gládio, & haſta, & clypeo; ego autẽ vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Iſrael, quibus exprobraſti hódie: & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te. ℟. Dilectus. 190.

Lectio ij.

CUm ergo ſurrexiſſet Philiſthæus, & veníret, & appropinquáret contra David, feſtinávit David, & cucurrit ad pugnã ex adverſo Philiſthæi. Et miſit manum ſuam in peram, tulitque unum lápidem, & fundâ jecit, & circumdúcens percuſſit Philiſthæum in fronte; & infixus eſt lapis in fronte ejus, & cécidit in faciẽ ſuam ſuper terram. Prævaluitque David adversùm Philiſthæum in funda & lápide, percuſſumque Philiſthæum interfécit. Cumque gládiũ non habéret in manu David, cucurrit & ſtetit ſuper Philiſthæum, & tulit gládium ejus & eduxit eum de vagína ſua; & interfecit eum, præcíditque caput ejus. Videntes autem Philiſthiim quòd mórtuus eſſet fortiſſimus eórum, fugérunt. Et conſurgentes viri Iſrael & Juda vociferáti ſunt, & perſecúti ſunt Philiſthæos uſque dum venírent in vallem, & uſque ad portas Accaron.

℟. Dixit Sámuel. 190.

Lectio iij. *Cap.* 18.

POrrò cum reverterétur percuſſo Philiſthæo David, egreſſæ ſunt mulíeres de univerſis úrbibus Iſrael, cantantes, chorоſque ducentes in occurſum Saül regis, in tympanis

ſtítriæ, & in ſiſtris. Et præcedébant mulíeres ludentes, atque dicentes: Percuſſit Saül mille, & David decem míllia. Irátus eſt autē Saül nimis, & diſplícuit in óculis ejus ſermo iſte, dixítque: Dedérūt David decem míllia, & mihi mille dedérunt: quid ei ſúpereſt, niſi ſolum regnum? Non rectis ergo óculis Saül aſpiciébat David à die illa, & deinceps. Poſt diem autem álteram invaſit ſpíritus Dei malus Saül, & prophetábat in médio domûs ſuæ; David autem pſallébat manu ſuâ, ſicut per ſíngulos dies. Tenebátque Saül lánceam, & miſit eam, putans quòd configere poſſet David cum paríete; & declinávit David à fácie ejus ſecundò. Et tímuit Saül David eò quòd Dóminus eſſet cum eo, & à ſe receſſiſſet.

℟. Si in toto corde veſtro revertímini. 191.

SABBATO.

Lectio j.

De libro primo Regum. *C. 26.*

Abiit David ad Achímelech Hethæum, & Abíſaï fílium Sárviæ, fratrem Joab, dicens: Quis deſcendet mecum ad Saül in caſtra? Dixítque Abíſaï: Ego deſcendam tecum. Venérunt ergo David & Abíſaï ad pópulum nocte, & invenérunt Saül jacentem & dormiéntem in tentório, & haſtam fixam in terra ad caput ejus; Abner autem & pópulum dormientes in circúitu ejus. Dixítque Abíſaï ad David: Conclúſit Deus inimícum tuum hódie in manus tuas; nunc ergo perfódiam eum lánceâ in terrâ ſemel, & ſecundò opus non erit. Et dixit David ad Abíſaï: Ne interfícias eum; quis enim extendet manum ſuam in Chriſtum Dómini, & innocens erit? Et dixit David: Vivit Dóminus, quia niſi Dóminus percúſſerit eum, aut dies ejus vénerit ut moriátur, aut in prælium deſcendens períerit, propítius ſit mihi Dóminus ne extendam manum meam in Chriſtum Dómini. Nunc ígitur tolle haſtam quæ eſt ad caput ejus, & ſcyphum aquæ, & abeámus.

[*Si fiat de Sabbato, ſequentes ſumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

Tulit ígitur David haſtam, & ſcyphum aquæ qui erat ad caput Saül, & abiérunt: & non erat quiſquā qui vidéret, & intellígeret, & evigiláret; ſed omnes dormiébant, quia ſopor Dómini irrúerat ſuper eos. Cùmque tranſiſſet David ex adverſo, & ſtetiſſet in vértice montis de longè, & eſſet grande intervallum inter eos, clamávit David ad pópulum, & ad Abner fílium Ner, dicens: Nonne reſpondébis, Abner? Et reſpondens Abner, ait: Quis es tu qui clamas, & inquiétas regem? Et ait David ad Abner? Numquid non vir tu es? & quis álius símilis tuî in Iſrael? quare ergo non cuſtodiſti dóminum tuum regem? ingreſſus eſt enim unus de turba ut interfíceret regem dóminum tuum. Non eſt bonum

hoc quod feciſti : vivit Dóminus, quóniam fílii mortis eſtis vos, qui non cuſtodiſtis dóminum veſtrum, Chriſtum Dómini. Nunc ergo vide ubi ſit haſta regis, & ubi ſit ſcyphus aquæ qui erat ad caput ejus.

Lectio iij.

COgnóvit autem Saül vocem David, & dixit : Numquid vox hæc tua, fili mi David? Et ait David : Vox mea, dómine, mi rex. Et ait : Quam ob cauſam dóminus meus perſéquitur ſervū ſuum? Quid feci, aut quod eſt malum in manu mea? Nunc ergo audi, oro, dómine mi rex, verba ſervi tui : Si Dóminus incitat te adversùm me, odorétur ſacrifícium ; ſi autem fílii hóminum, maledícti ſunt in conſpectu Dómini qui ejecérunt me hódie ut non hábitem in hæreditáte Dómini, dicentes : Vade, ſervi diis aliénis. Et nunc non effundátur ſanguis meus in terram coram Dómino, quia egreſſus eſt rex Iſrael ut quærat púlicem unum, ſicut perſéquitur perdix in móntibus. Et ait Saül : Peccávi : revertere, fili mi David ; nequáquam enim ultrà tibi malefáciam, eò quòd pretióſa fúerit ánima mea in óculis tuis hódie : apparet enim quòd ſtultè égerim, & ignoráverim multa nimis.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. David in ſua miſericórdia conſecútus eſt ſedem regni in ſécula. *I. Mach.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

DOMINICA VI
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber ſecundus Regum.
Cap. 1.

FActum eſt, poſtquàm mórtuus eſt Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértiâ appáruit homo véniens de caſtris Saül, veſte conciſsâ, & púlvere conſperſus caput. Et ut venit ad David, cécidit ſuper fáciem ſuam, & adorávit. Dixitque ad eum David : Unde venis? Qui ait ad eum : De caſtris Iſrael fugi. Et dixit ad eum David : Quod eſt verbum quod factum eſt? índica mihi. Qui ait : Fugit pópulus ex prælio, & multi corruentes è pópulo mórtui ſunt ; ſed & Saül & Jónathas fílius ejus interiérunt.

℟. Elégit Dóminus David ſervum ſuū, & * Súſtulit eum de grégibus óvium : de poſt fœtantes accépit eum páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam. ℣. Ambo Saül, ſuſcitávit illis David regem ; cui teſtimónium perhibens, dixit : Invéni David fílium Jeſſe, virum ſecundùm cor meum. * Súſtulit. *Pſ.* 77. *Act.* 13.

Lectio ij.

DIxitque David ad adoleſcentem qui nuntiábat ei : Unde ſcis quia mórtuus eſt Saül, & Jónathas fílius ejus? Et ait adoleſcens qui nuntiábat ei : Caſu veni in montem Gélboe, & Saül incumbébat

ſuper haſtam ſuam : porrò curtus & équites appropinquábant ei ; & converſus poſt tergum ſuum, videnſque me vocávit. Cui cùm reſpondiſſem, Adſum ; dixit mihi : Quiſnam es tu ? Et aio ad eum : Amalecítes ego ſum. Et locútus eſt mihi : Sta ſuper me, & intérfice me, quóniam tenent me angúſtiæ, & adhuc tota ánima mea in me eſt. Stanſque ſuper eum, occidi illum ; ſciébam enim quòd vívere non póterat poſt ruínam ; & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armillam de bráchio illíus, & áttuli ad te Dóminum meum huc.

℟. Quaſi adeps ſeparátus à carne, ſic David à fíliis Iſrael. Occidit gigantem : * In tollendo manum, ſaxo fundæ dejécit exultatiónem Golíæ ; nam invocávit Dóminum omnipoténtem. ℣. Si quis Dei cultor eſt, & voluntátem ejus facit, hunc exaudit. * In. *Eccli.* 47. *Joan.* 9.

Lectio iij.

APprehendens autem David veſtimenta ſua ſcidit, omneſque viri qui erant cum eo ; & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt uſque ad véſperam ſuper Saül, & ſuper Jónatham fílium ejus, & ſuper pópulum Dómini, & ſuper domum Iſrael, eò quòd corruiſſent gládio. Dixitque David ad júvenem qui nuntiáverat ei : Unde es tu ? Qui reſpondit : Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego ſum. Et ait ad eum David : Quare non timuiſti mittere manum tuam ut occíderes Chriſtum Dómini ? Vocanſque David unum de púeris ſuis, ait : Accédens irrue in eum. Qui percuſſit illum, & mórtuus eſt. Et ait ad eum David ; Sanguis tuus ſuper caput tuum ; os enim tuum locútum eſt adversùm te, dicens : Ego interféci Chriſtum Dómini.

℟. Nunquam legiſtis quid fécerit David quando eſúriit ? quómodò introívit in domum Dei ſub Abíathar, príncipe Sacerdótum ; * Et † Panes propoſitiónis manducávit, quos non licébat manducáre, niſi Sacerdótibus. ℣. Dedit eis Sacerdos ſanctificátum panem ; neque enim erat ibi panis niſi tantùm panes propoſitiónis qui ſubláti fúerant à fácie Dómini. * Et panes. Glória Patri. † Panes. *Marc.* 2. *I. Reg.* 21.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 2. *de David & Saül.*

CUm Saül incidiſſet in manus David, poſt datam ſalútem inſequens illum, & occídere volens, cùmque poſſet hoſtem cum univerſo exércitu concídere, dimíſit illum íntegrum & incólumem ; ideóque cùm ſciret morbum regis immedicábilem eſſe, neque illum unquam hoſtilem in ſe ánimum poſitúrum, ſubmóvit ſeſe ab óculis illíus ; & apud bárbaros vitam agébat, ſérviens, honóre privátus, pudóre ſuffúſus, labóre ac miſériâ ſibi ipſi parans ad victum neceſſária. Atqui non

hoc tantùm eſt quod mirémur, ſed illud quoquè, quòd poſtéaquàm audíerat regem in ácie cecidiſſe, diſcídit veſtem, & cínere ſe conſperſit, & eo luctu luxit quo quis lugéret, amiſſo primogénito germanóque fílio. Subindè nomen illíus inclámans unà cum fílii nómine, compóſitis étiam encómiis, ac voces acerbi dolóris teſtes emittens, impranſus manſit uſque ad véſperam, éxecrans & ipſa loca quæ Saúlis ſánguinem excéperant.

℟. Tabernáculum teſtimónii fuit cum pátribus noſtris uſque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum, * Et pétiit ut inveníret tabernáculum Deo Jacob. ℣. Meménto, Dómine, David, & omnis manſuetúdinis ejus, ſicut jurávit Dómino. * Et pétiit. *Act.* 7. *Pſ.* 131.

Lectio v.

NUnc mihi quiſque recordétur inimíci qui læſit, dolóre étiamnùm in ánimo æſtuante, atque hunc & vivum ſervet, & vitâ defunctum deplóret, haud quidem ad oſtentatiónem, ſed ex ánimo veróque corde; etiamſi quid perferendum ſit incómmodi, ne quid offendat eum qui læſit, ómnia tum fáciat, tum patiátur, magna à Deo expectans prœmia. En hic étiam regnum adeptus eſt, nec tamen inquinávit cæde manus; ſed dexteram habens puram, ſic corónâ redimítus eſt, ſic ad ſólium aſcendit, púrpurâ ac diadémate magnificéntius encómium geſtans, vidélicèt quòd hoſti pepercíſſet, quòd eumdem extinctum luxiſſet. Idcircò non vivus modò, ſed & mórtuus hóminum memóriâ celebratur.

℟. Dilexit David Deum qui fecit illum; & dedit illi contra inimícos poténtiã: Dóminus purgávit peccáta ipsíus, & * Exaltávit in æternum cornu ejus, & dedit illi teſtamentum regni, & ſedem glóriæ in Iſrael. ℣. Erexit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, ſicut locútus eſt per os ſanctórum qui à ſéculo ſunt prophetárum ejus. * Exaltávit. *Eccli.* 47. *Luc.* 1.

Lectio vj. Homil. 3.

MUlti, defunctis inimícis, in illórum líberos iram, quam in eos habébant, effudérunt. At non ita generóſus ac magnánimus iſte David; ſed & viventem inimícum óbſervávit, & illo defuncto benevoléntiam quam erga illum géſſerat, fíliis exhíbuit. Quid illíus menſâ ſánctius, quàm cingébant fílii hoſtis; hoſtis, inquam, occídere conáti? Quid illo convívio ſpirituálius, in quo tam multæ abundábant benedictiónes? Angéli pótiùs quàm hóminis convocantis erat. Siquidem inimíci fílios amplecti & amáre, & illíus fílium, qui tóties ipſum tentaſſet è médio tollere, atque id móliens exceſſiſſet è vita, id facit ut in illum chorum referátur.

℟. David in ſua generatióne cùm adminiſtraſſet voluntáti Dei, dormívit; * Et appóſitus eſt ad patres ſuos. ℣. Mórtuus

eſt in ſenectúte bona, plenus diérum, & divitiis, & glóriâ. * Et appóſitus eſt. Glória Patri. * Et appóſitus eſt. *Act.* 13. I. *Paral.* 29.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 5.

IN illo témpore; Cùm turbæ irrúerent in Jeſum ut audírent verbum Dei, * & ipſe ſtabat ſecùs ſtagnum Genézareth. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 4.] *N.* 68 & 70.

UBi Dóminus multis impertívit vária genéra ſanitárum, nec témpore, nec loco cœpit ab ſtúdio ſanandi turba cohibéri. Veſper incúbuit, ſequebantur: ſtagnum occurrit, urgébant. Et ideò aſcendit in Petri navim. Hæc eſt illa navis quæ adhuc ſecundùm Matthæum fluctuat, ſecundùm Lucam replétur píſcibus, ut & princípia Eccléſiæ fluctuantis, & poſterióra exuberantis agnoſcas. Sanctus Lúcas eam ſibi navim in qua Petrus piſcaretur, elégit. Non turbátur iſta quæ Petrum habet, in qua prudéntia návigat, abeſt perfídia, fides ſpirat. Quemádmodùm enim turbari póterat, cui præerat is in quo Eccléſiæ firmamentum eſt? Illìc ergo turbátio, ubi módica fides: hìc ſecúritas, ubi perfecta dilectio.

℟. Cùm turbæ irrúerent in Jeſum ut audírent verbum Dei, aſcendens in navim quæ erat Simónis, * Sédens docébat de navícula turbas. ℣. Sapiéntia in cápite turbárum clámitat: Convertímini ad correptióné meam; en oſtendam vobis verba mea. * Sedens. *Luc.* 5. *Prov.* 1.

Lectio viij. *N.* 71, 72.

ET ſi áliis imperátur ut laxent rétia ſua, ſoli tamen Petro dícitur: Duc in altum, hoc eſt in profundum diſputatiónum. Quid enim tam altum, quàm altitúdinem divitiárum vidére, ſcire Dei Fílium, & profeſſiónem divínæ generatiónis aſſúmere? Quam lìcèt mens non queat humána plénæ ratiónis inveſtigatióne comprehéndere, fídei tamen plenitúdo compléctitur. In hoc altum diſputatiónis Eccléſia à Petro dúcitur, ut vídeat hinc reſurgentem Dei Fílium, inde Spíritum ſanctum profluentem. Quæ ſunt autem Apoſtolórum quæ laxári jubentur rétia, niſi verbórum complexiónes, & quaſi quidam oratiónis ſinus, & diſputatiónum receſſus, qui eos quos céperint non amittant? Et bene apoſtólica inſtrumenta piſcandi rétia ſunt, quæ non captos périmunt, ſed reſervant, & de profundo ad lumen éxtrahunt; fluctuantes de ínfimis ad ſuperna traducunt.

℟. Ut ceſsávit Jeſus loqui, dixit ad Simónem: Duc in altum, & * Laxáte rétia veſtra in captúram. ℣. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabuntur fílios Iſrael. * Laxáte. *Luc.* 5. *Jerem.* 16.

Lectio ix. *N.* 76, 77.

PRæceptor, inquit, per totam noctem laborantes, nihil cépimus; ſed in verbo tuo laxábo rétia. Et ego, Dómine, ſcio quia nox mihi eſt quando non imperas: expecto ut jubeas? in verbo tuo laxábo rétia. O vácua præſumptio! ô humílitas fructuóſa! Qui nihil ánteà céperant, magnam in verbo Dómini conclúdunt píſcium multitúdinem. Non hoc humánæ facúndiæ opus, ſed ſupernæ vocatiónis eſt munus. Cedunt diſputatiónes hóminum: fide ſuâ plebs credit. Rumpuntur rétia, nec lábitur piſcis. Vocantur ad adjumentum ſócii qui erant in ália navi. Quæ eſt illa ália navis, niſi fortè Judæa, ex qua Joannes & Jacóbus eliguntur? Hi de Sinagóga ad navem Petri, hoc eſt, ad Eccléſiam convenérunt, ut implérent ambas navículas. Omnes enim in nómine Jeſu génua flectunt, ſive Judæus, ſive Græcus: ómnia & in ómnibus Chriſtus.

℟. Simon dixit Jeſu: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rete. Cùm hoc feciſſent, * Concluſérunt píſcium multitúdinem copióſam. ℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, & mirabília ejus in profundo. * Concluſérunt. Glória Patri. * Concluſérunt. *Luc.* 5. *Pſ.* 106.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Rumpebátur rete eórum, & annuérunt ſóciis qui erant in ália navi, ut venírent. Et venérunt, & implevérunt ambas navículas, ita ut penè mergerentur. *Luc.* 5.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, ut & mundi curſus pacíficè nobis tuo órdine dirigátur, & Eccléſia tua tranquillâ devotióne lætétur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Simon Petrus prócidit ad génua Jeſu, dicens: Exi à me, quia homo peccátor ſum, Dómine. Stupor enim circumdéderat eum, & omnes qui cum illo erant, in captúra píſcium quam céperant. *Luc.* 5.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *C.* 2.

POſt hæc conſúluit David Dóminum, dicens: Num aſcendam in unam de civitátibus Juda? Et ait Dóminus ad eum: Aſcende. Dixítque David: Quò aſcendam? Et reſpondit ei: In Hebron. Aſcendit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraelítes, & Abígail uxor Nabal Carméli: ſed & viros qui erant cum eo, duxit David ſíngulos cum domo ſua; & manſérunt in óppidis Hebron. Veneruntque viri Juda, & unxérunt ibi David ut regnáret ſuper domum Juda.

℟. Elégit Dóminus. 200.

Lectio ij.

ET nuntiátum eſt David quòd viri Jabès Gálaad ſepeliſſent Saül. Miſit ergo David núntios ad viros Jabès Gálaad, dixítque ad eos: Benedicti vos Dómino, qui feciſtis miſericórdiam hanc cum dó-

mino veſtro Saül, & ſepeliſtis eum. Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus misericórdiam & veritátem; ſed & ego reddám grátiam eò quòd feciſtis verbum iſtud. Confortentur manus veſtræ, & eſtóte fílii fortitúdinis; licèt enim mórtuus ſit dóminus veſter Saül, tamen me unxit domus Juda in regem ſibi.

℟. Quaſi adeps. 201.

Lectio iij.

ABner autem fílius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboſeth fílium Saül, & circumduxit eum per caſtra; regemque conſtítuit ſuper Galaad, & ſuper Geſſúri, & ſuper Jézrael, & ſuper Ephraïm, & ſuper Bénjamin, & ſuper Iſrael univerſum. Quadraginta annórum erat Isboſeth, fílius Saül, cùm regnáre cœpiſſet ſuper Iſrael; & duóbus annis regnávit: ſola autem domus Juda ſequebátur David. Et fuit número diérum quos commorátus eſt David impérans in Hebron ſuper domum Juda, ſeptem annórum & ſex ménſium.

℟. Nunquam. 201.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *C.* 3.

CUm eſſet prælium inter domum Saül & domum David, Abner fílius Ner regébat domum Saül. Fúerat autē Saúli concubína, nómine Reſpha, fília Aia. Dixítque Isboſeth ad Abner: Quare ingreſſus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboſeth, ait: Numquid caput canis ego ſum adversùm Judam hódie, qui fécerim miſericordiam ſuper domum Saül patris tui, & ſuper fratres & próximos ejus, & non trádidi te in manus David; & tu requiſiſti in me quod argúeres pro muliere hodie? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, niſi quómodò jurávit Dóminus David, ſic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saül, & elevétur thronus David ſuper Iſrael, & ſuper Judam, à Dan uſque Berſabée. Et non pótuit reſpondére ei quidquam, quia metuébat illum.

℟. Tabernáculum. 202.

Lectio ij.

MIſit ergo Abner núntios ad David pro ſe dicentes: Cujus eſt terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redúcam ad te univerſum Iſrael. Qui ait: Optimè: ego fáciam tecum amicítias, ſed unam rem peto à te, dicens: Non vidébis fáciem meam ántequàm addúxeris Michol, fíliam Saül; & ſic vénies, & vidébis me. Miſit autem David núntios ad Isboſeth, fílium Saül, dicens: Redde uxórē meam Michol, quam deſpondi mihi centum præpútiis Philiſthiim. Miſit ergo Isboſeth, & tulit eam à viro ſuo Phálticl, fílio Laïs.

℟. Dilexit. 202.

Lectio iij.

SErmónem quoquè intulit Abner ad ſeniores Iſrael, dicens: Tam heri quàm nudiuſtértius quærebátis David

ut regnáret ſuper vos. Nunc ergo fácite, quóniam Dóminus locútus eſt ad David, dicens: In manu ſervi mei David ſalvábo pópulum meum Iſrael de manu Philiſthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus eſt autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerétur ad David in Hebron ómnia quæ placúerant Iſraéli, & univerſo Bénjamin. Venitque ad David in Hebron cum viginti viris; & fecit David Abner, & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam ut cóngregem ad te dóminum meum regem omnem Iſrael, & íneam tecum fœdus, & ímperes ómnibus, ſicut deſíderat ánima tua.

℟. David. 202.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *C.* 4.

VEnientes fílii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingreſſi ſunt fervente die domũ Isboſeth, qui dormiébat ſuper ſtratum ſuum merídie: & óſtiária domûs purgans tríticum, obdormívit. Ingreſſi ſunt autem domum latenter, aſſumentes ſpicas trítici; & percuſſerũt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingreſſi fuiſſent domũ, ille dormiébat ſuper lectum ſuum in conclávi, & percutientes interfecérunt eum; ſublatóque cápite ejus, abiérunt per viam deſerti totâ nocte: & attulérũt caput Iſboſeth ad David in Hebron, dixéruntque ad regem: Ecce caput Iſboſeth, fílii Saül inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam; & dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hódie de Saül & de sémine ejus.

℟. Elégit. 200.

Lectio ij.

REſpondens autem David Rechab & Báana fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angúſtia, quóniam eum qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus eſt Saul, qui putábat ſe próſpera nuntiáre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercedem dare pro núntio: quanto magìs nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo ſua ſuper lectum ſuum, non quæram ſánguinem ejus de manu veſtra, & aúferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris ſuis, & interfecérunt eos: præcidentéſque manus & pedes eórum, ſuſpendérunt eos ſuper piſcínam in Hebron; caput autem Iſboſeth tulérunt, & ſepeliérunt in ſepulcro Abner in Hebron.

℟. Quaſi adeps. 201.

Lectio iij. *Cap.* 5.

ET venérunt univerſæ tribus Iſrael ad David in Hebron, dicentes: Ecce nos os tuum & caro tua ſumus: ſed & heri & nudiuſtértiùs, cùm eſſet Saül rex ſuper nos, tu eras edúcens & redúcens Iſrael; dixit autem Dóminus ad te: Tu paſces pópulum meum Iſrael, & tu eris dux ſuper Iſ-

ſiel. Venérunt quoquè & ſenióres Iſraël ad regem in Hebron, & percuſſit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino; unxeruntque David in regem ſuper Iſraël. Filius triginta annórum erat David, cùm regnáre cœpiſſet, & quadraginta annis regnávit. In Hebron regnávit ſuper Judam ſeptem annis & ſex ménſibus: in Jeruſalem autem regnávit triginta tribus annis ſuper omnem Iſraël & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jeruſalem ad Jebuſæum habitatórem terræ; dictúmque eſt David ab eis: Non ingrediéris huc, niſi abſtúleris cæcos & claudos, dicentes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion; hæc eſt civitas David.

℟. Nunquam. 201.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *C. 6.*

Congregávit rurſùm David omnes electos ex Iſrael, triginta míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univerſus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut adducerent arcam Dei, ſuper quam invocátum eſt nomen Dómini exercítuum, ſedentis in Chérubim ſuper eam. Et impoſuérunt arcam Dei ſuper plauſtrum novum, tuleruntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio filii Abínadab minábant plauſtrum novum. Cùmque tuliſſent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, cuſtódiens arcam Dei, Ahio præcedébat arcam. David autem & omnis Iſrael ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefactis, & citharis, & lyris, & tympanis, & ſiſtris, & cymbalis.

℟. Tabernáculum. 201.

Lectio ij.

Poſtquàm autem venérunt ad áream Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & ténuit eam, quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratuſque eſt indignatióne Dóminus contra Ozam, & percuſſit eum ſuper temeritáte; qui mórtuus eſt ibi juxta arcam Dei. Contriſtátus eſt autem David, eò quòd percuſſiſſet Dóminus Ozam; & vocátum eſt nomen loci illíus, Percúſſio Ozæ, uſque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodò ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divertere ad ſe arcam Dómini in civitátem David, ſed divertit eam in domum Obédedom Gethæi.

℟. Dilexit. 201.

Lectio iij.

Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménſibus: & benedixit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque eſt regi David quòd benedixiſſet Dóminus Obédedom, & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo David, & adduxit arcam Dei de domo Obédedom in civitatem David cum gáudio: & erant cum David ſeptem chori,

& víctima vítuli. Cùmque tranſcendiſſent qui portábant arcam Dómini ſex paſſus, immolábat bovem & aríetem; & David ſaltábat totis víribus ante Dóminum.

℟. David. 202.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *C. 7.*

FActum eſt cùm ſediſſet rex in domo ſua, & Dóminus dediſſet ei réquiem úndique ab univerſis inimícis ſuis, dixit ad Nathan prophétam: Videſne quòd ego hábitem in domo cédrina, & arca Dei póſita ſit in médio péllium? Dixitque Nathan ad regem: Omne quod eſt in corde tuo, vade, fac, quia Dóminus tecum eſt. Factum eſt autem in illa nocte, & ecce ſermo Dómini ad Náthan, dicens: Vade, & lóquere ad ſervum meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitandum? Neque enim habitávi in domo ex die illa quâ eduxi fílios Iſrael de terra Ægypti, uſque in diem hanc; ſed ambulábam in tabernáculo & in tentorio.

℟. Elégit Dóminus. 200.

Lectio ij.

PEr cuncta loca quæ tranſivi cum ómnibus fíliis Iſrael, numquid loquens locútus ſum ad unam de tríbubus Iſrael, cui præcépi ut páſceret pópulum meum Iſrael, dicens: Quare non ædificáſtis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices ſervo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páſcuis ſequentem greges, ut eſſes dux ſuper pópulum meũ Iſrael; & fui tecum in ómnibus ubicumque ambulaſti, & interfeci univerſos inimícos tuos à fácie tua; fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Iſrael, & plantábo eum, & habitabit ſub eo, & non turbábitur ámpliùs: nec addent fílii iniquitátis ut affligant eum ſicut priùs, ex die quâ conſtitui Júdices ſuper pópulum meum Iſrael; & requiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis: prædicitque tibi Dóminus quòd domum fáciat tibi Dóminus.

℟. Quaſi adeps. 201.

Lectio iij.

CUmque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, ſuſcitábo ſemen tuum poſt te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipſe ædificábit domum nómini meo, & ſtabíliam thronum regni ejus uſque in ſempiternum. Ego ero ei in patrem, & ipſe erit mihi in fílium: qui ſi iniquè áliquid géſſerit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Miſericórdiam autem meam non áuferam ab eo, ſicut ábſtuli à Saül quem amóvi à fácie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum uſque in ætérnum ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secundùm ómnia verba hæc, & juxta univerſam viſió-

nem iſtam, ſic locútus eſt Nathan ad David.

℟. Nunquam. 201.

SABBATO.

Lectio j.

De libro ſecundo Regũ. *C.* 11.

FActum eſt, vertente anno, eo témpore quo ſolent reges ad bella procédere, miſit David Joab, & ſervos ſuos cum eo, & univerſum Iſrael; & vaſtavérunt filios Ammon, & obſedérunt Rabba: David autem remanſit in Jerúſalem. Dum hæc agerentur, áccidit ut ſúrgeret David de ſtrato ſuo poſt merídiem, & deambuláret in solário domûs régiæ; viditque mulierem ſe lavantem, ex adverſo ſuper ſolárium ſuum: erat autem múlier pulchra valdè. Miſit ergo rex, & requisivit quæ eſſet múlier. Nuntiatumque eſt ei quòd ipſa eſſet Bethſabée, filia Elíam, uxor Uriæ Hethæi. Miſſis ítaque David núntiis, tulit eam; quæ cùm ingreſſa eſſet ad illum, dormívit cum ea; ſtatimque ſanctificáta eſt ab immundítia ſua, & reverſa eſt in domum ſuam concepto fœtu; mittenſque nuntiávit David, & ait: Concépi.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. ſumentur è II. Noct. Dom. præced.*]

Lectio ij.

MIſit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Miſitque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David; quæſivitque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodò adminiſtrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egreſſus eſt Urías de domo regis, ſecutuſque eſt eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis ſervis dómini ſui, & non deſcendit ad domum ſuam. Nuntiatumque eſt David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum ſuam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via veniſti? quare non deſcendiſti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Iſrael, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & ſervi dómini mei ſuper fáciem terræ manent; & ego ingrédiar domum meam ut cómedam & bibam, & dórmiam cum uxóre mea? Per ſalútem tuam, & per ſalútem ánimæ tuæ, non fáciam rem hanc.

Lectio iij.

AIt ergo David ad Uríam: Mane hic étiam hódie, & cras dimittam te. Manſit Urías in Jerúſalem in die illa & áltera: & vocávit eum David ut coméderet coram ſe, & bíberet, & inebriávit eum: qui egreſſus véſperè dormívit in ſtrato ſuo cum ſervis dómini ſui, & in domum ſuam non deſcendit. Factum eſt ergo manè, & ſcripſit David epiſtolam ad Joab, miſitque per manum Uríæ, ſcribens in epiſtola: Pónite Uríam ex adverſo belli, ubi fortiſſimum eſt prælium; & derelínquite eum, ut percuſſus intéreat.

Igitur cùm Joab obſidéret urbem, póſuit Uriam in loco ubi ſciébat viros eſſe fortíſſimos. Egreſſique viri de civitáte, bellábant adversùm Joab, & cecidérunt de pópulo ſervórum David; & mórtuus eſt étiam Urías Hethæus.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. *D.* Dixit David ad Deum: Peccávi nimìs Dómino; obſecro, aufer iniquitáté ſervi tui, quia inſipiénter egi. *I. Paral.* 21.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA V poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro ſecundo Regum. *Cap.* 11 & 12.

Audivit uxor Uríæ quòd mórtuus eſſet Urías vir ſuus, & planxit eum. Tranſacto autem luctu, miſit David, & introduxit eam in domum ſuam, & facta eſt ei uxor, peperitque ei fílium: & diſplícuit verbum hoc quod fécerat David coram Dómino. Miſit ergo Dóminus Nathan ad David. Qui cùm veniſſet ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper: dives habébat oves & boves plúrimos valdè; pauper autem nihil habébat omnínò, præter ovem unam párvulam quam émerat & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum fíliis ejus ſimul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in ſinu illíus dórmiens; eratque illi ſicut fília. Cùm autem peregrínus quidam veniſſet ad dívitem, parcens ille ſúmere de óvibus & de bobus ſuis, ut exhibéret convívium peregríno illi qui vénerat ad ſe, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini qui vénerat ad ſe.

℟. Elégit Dñus David ſervũ ſuum, & * Suſtúlit eum de grégibus óvium: de poſt fœtantes accépit eum páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſrael hæreditáté ſuam. ℣. Amóto Saül, ſuſcitávit illis David regem, cui teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni David fílium Jeſſe, virum ſecundùm cor meum. * Súſtulit eum. *Pſ.* 77. *Act.* 13.

Lectio ij.

Irátus autem indignatióne David adversùs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus quóniam fílius mortis eſt vir qui fecit hoc: ovem reddet in quadruplum, eò quòd fécerit verbum iſtud, & non pepércerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Ego unxi te in regem ſuper Iſrael, & ego érui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in ſinu tuo, dedíque tibi domum Iſrael & Juda; & ſi parva ſunt iſta, adjíciam tibi multò majóra.

℟. Quaſi adeps ſeparátus à carne, ſic David à fíliis Iſrael. Occídit gigantem: * In tollendo manum, ſaxo fundæ dejécit exultatiónem Golíæ; nam invocávit Dñum omnipoténtem. ℣. Si quis Dei cultór eſt, & voluntáté ejus facit, hunc exaudit. * In. *Eccli.* 47. *Joan.* 9.

Lectio iij.

QUare ergo contempſiſti verbum Dñi, ut fáceres malum in conſpectu meo? Uríam Hethæum percuſſiſti gládio, & uxórem illíus accepiſti in uxórem tibi, & interfeciſti eum gládio filiorum Ammon: quamobrem non recédet gládius de domo tua uſque in ſempiternum, eò quòd deſpéxeris me, & túleris uxórem Uriæ Hethæi ut eſſet uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego ſuſcitábo ſuper te malū de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis ſolis hujus. Tu enim feciſti abſcóndité; ego autem fáciam verbum iſtud in conſpectu omnis Iſrael, & in conſpectu ſolis.

℟. Nunquam legiſtis quid fecerit David quando eſúriit, quómodò introívit in domum Dei ſub Abíathar, príncipe Sacerdótum, * Et † Panes propoſitiónis manducávit, quos non licébat manducáre niſi Sacerdótibus? ℣. Dedit ei Sacerdos ſanctificátum panem; neque enim erat ibi panis, niſi tantùm panes propoſitiónis, qui ſubláti fúerant à fácie Dómini. * Et panes. Glória Patri. † Panes. *Marc. 2. I. Reg. 21.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Ambróſii Epiſcopi, de Apológia David. *Ad Theodoſ. Auguſt. Cap. 2.*

UNuſquiſque noſtrûm per ſíngulas horas quā multa delinquit, & tamen unuſquiſque de plebe peccátum ſuum confitendum non putat. Ille rex tantus ac potens ne exíguo quidem momento manére penès ſe delicti paſſus eſt cónſciéntiam; ſed prrematúrâ confeſſióne, atque immenſo dolóre, réddidit peccátum ſuum Dómino. Quem mihi nunc fácilè repérias honorátum ac dívitem, qui, ſi arguátur alicújus culpæ reus, non moleſtè ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cùm à priváto hómine corriperétur quòd gráviter deliquiſſet, non indignátus infrémuit, ſed confeſſus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Tabernáculum teſtimónii fuit cum pátribus noſtris uſque in diébus David, qui invénit grátiam ante Deum, * Et pétiit ut inveníret tabernáculum Deo Jacob. ℣. Meménto, Dómine, David, & omnis manſuetúdinis ejus, ſicut jurávit Dómino. * Et pétiit. *Act. 7. Pſ. 131.*

Lectio v.

DEnique Dóminum dólor íntimi movit affectûs, ut Nathan díceret: Quóniam pœnítuit te, Dóminus tranſtulit peccátum tuum. Matúritas itaque véniæ profundam regis fuiſſe pœniténtiam declarávit, quæ tanti errôris offenſam tradúxerit. Alii hómines, cùm à ſacerdótibus corripiuntur, peccátum ſuum ingravant, dum negáre cúpiunt aut defendere; ibique eórum lapſus eſt major ubi deſperátur corréctio. Sancti autem Dómini qui conſum-

máre pium certámen geſtiunt, & cúrrere curſum ſalútis, ſicubi fortè ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte, quàm peccandi libídine, acrióres ad currendum reſurgunt, pudóris ſtímulo majóra reparantes certámina; ut non ſolùm nullum attuliſſe æſtimétur lápſus impediméntum, ſed étiam velocitátis incentíva cumulaſſe.

℟. Dilexit David Deum qui fecit illum, & dedit illi contra inimícos poténtiam: Dóminus purgávit peccáta ipsíus, & * Exaltávit in æternum cornu ejus, & dedit illi teſtamentum regni, & ſedé glóriæ in Iſrael. ℣. Erexit Dóminus cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui, ſicut locútus eſt per os ſanctórum qui à ſeculo ſunt Prophetárum ejus. * Exaltávit. *Eccli.* 47. *Luc.* 1.

Lectio vj. Cap. 4.

PEccávit David, quod ſolent reges: ſed pœniténtiam geſſit, flevit, ingémuit, quod non ſolent reges. Confeſſus eſt culpam, obſecrávit indulgéntiam, humi ſtratus deplorávit ærumnam, jejunávit, orávit, confeſſiónis ſuæ teſtimónium in perpétua ſécula vulgáto dolóre tranſmiſit. Quod erubeſcunt fácere privári, rex non erúbuit confitéri. Qui tenentur légibus, audent ſuum negáre peccátum, dedignantur rogáre indulgéntiam, quam petebat qui nullis légibus tenebátur humánis. Quòd peccávit, conditiónis eſt; quòd ſupplicávit, correctiónis. Lapſus commúnis, ſed ſpeciális confeſſio. Culpam itaque incidiſſe, naturæ eſt; diluiſſe, virtútis.

℟. David in ſua generatióne cùm adminiſtraſſet voluntáti Dei, dormivit; * Et appóſitus eſt ad patres ſuos. ℣. Mórtuus eſt in ſenectúte bona, plenus diérum, & divítiis, & glóriâ. * Et appóſitus eſt. Glória Patri. * Et. *Act.* 13. *I. Paral.* 29.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 5.

IN illo tempore; Dixit Jeſus diſcipulis ſuis: Dico vobis quia niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórũ. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 16. *in Matth.*

CAritas eſt ómnium mater bonórum, certa diſcipulórum nota, quæ ómnia noſtra cóntinet. Jure ergo radíces & fontes inimicítiæ quæ illam peſſumdat, cum veheméntia multa Chriſtus ámputat & tollit. Nihil enim ita curat Deus, ut nos mútuis vínculis colligári. Ideò & per ſeipſum & per diſcípulos ſuos, tam in novo quàm in véteri teſtamento, multo hoc præceptum ſermóne comméndat, & véhemens vindex eſt eórum qui hoc deſpíciunt. Etenim nihil itá malítiam omnem indúcit & fundat, ut caritátis remótio. Ideò dicébat: Cùm abundáverit iníquitas, refrigeſcet cáritas multórum. Sic Caïn fratricída factus eſt,

ſic Eſaü, ſic fratres Joſéphi, ſic innúmera exorta ſunt mala, avulsâ caritáte.

℟. Audiſtis quia dictum eſt antíquis: Non occídes. * Ego autem dico vobis, Quia omnis qui iráſcitur fratri ſuo, reus erit judício. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Lóquere ad omnem cœtum filiórum Iſrael: Non ſtabis contra ſánguinem próximi tui. * Ego autem. *Matth.* 5. *Levit.* 19.

Lectio viij.

NEque in ſupradictis gradum ſiſtit, ſed ália plura adhibet; queis oſtendit quantùm ejus hábeat ratiónem. Nam cùm per concílium, per judícium & per gehennam ignis comminátus eſſet, ália adjécit præcedéntibus cónſona, nempe: Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adversùm te, relinque munus tuum ante altáre, & vade priùs reconciliári fratri tuo; & tunc véniens offer munus tuum. O bonitátem, ô benignitátem, quæ omnem ſermónem ſúperat! Honórem ſuum déſpicit pro caritáte erga próximum; oſtendens ſe priùs comminátum eſſe, non ex inimicítia quadam, vel ex cupiditáte inferendi ſupplícii, ſed ex amóre ferventi. Quid enim hiſce verbis manſuétius fingi poſſit? Interrumpátur, inquit, cultus meus, ut cáritas tua máneat. Nam verè ſacrifícium eſt, reconciliátio cum fratre. Ideò non dixit, Poſtquàm obtúleris, vel, Antequàm ófferas; ſed ipſo múnere præſénte, & jam ſacrifício incipiénte, mittit eum ut ſe cum fratre reconcíliet; nec subláto jacénte múnere, nec ántequàm munus attúlerit, ſed illo in médio jacénte jubet illuc accúrrere.

℟. Si offers munus tuum ad altáre, & ibi recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquid adversùm te, relinque ibi munus tuum ante altáre, & * Vade priùs reconciliári fratri tuo. ℣. Miſericórdiam vólui, & non ſacrifícium; & ſciéntiam Dei, pluſquàm holocauſta. * Vade. *Matth.* 5. *Oſ.* 6.

Lectio ix.

CUr ergo ſic jubet id ágere, & quâ de cauſâ? Hæc ambo, ut mihi quidem vidétur, ſubíndicans, & agens; unum quidem, ut jam dixi, ut oſtendat ſe caritátem magni fácere, & illam eſſe putáre máximum ómnium ſacrifícium, ſeque ſine caritáte ſacrifícium non admíttere; ſecundum autem, ut reconciliatiónis inevitabilem neceſſitátem áfferat. Nam qui juſſus eſt non priùs offerre quàm reconciliarétur, étiamſi non ex amóre próximi, ſaltèm ne ſacrifícium imperfectum máneat, properábit ad offenſum fratrem, ut inimicítiam ſolvat. Ideòque ómnia emphátícis expreſſit verbis, terrens illum excitanſque. Cùm dixiſſet enim, Relinque munus tuum, non ibi ſúbſtitit, ſed ſubjunxit, Ante altáre: & poſtquàm ex loco in horrórem quemdam

conjécit, Et vade, nec tantùm dixit, Vade; ſed adjunxit, Priùs; & tunc véniens offer munus tuum: per hæc ómnia declárans hanc menſam non admíttere eos qui inimicítias mútuò exercent.

℟. Relinque próximo tuo nocenti te; * Et tunc † Deprecanti tibi peccáta ſolventur. ℣. Tunc véniens ófferes munus tuũ. * Et tunc. Glória. † Deprecanti. *Eccli.* 28. *Matth.* 5.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquàm Scribárum & Phariſæórum; non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

Deus, qui diligéntibus te bona inviſibília præparaſti, infunde córdibus noſtris tui amóris affectum; ut te in ómnibus & ſuper ómnia diligentes, promiſſiónes tuas, quæ omne deſidérium ſúperant, conſequámur; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Dico vobis: Qui díxerit fratri ſuo, Raca, reus erit concílio. Qui autem díxerit, Fátue, reus erit gehennæ ignis. *Matth.* 5.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regũ. *C.* 12.

Dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixitque Nathan ad David: Dóminus quoquè tránſtulit peccátum tuum; non moriéris. Verùmtamen, quóniam blaſphemáre feciſti inimícos Dómini propter verbum hoc, fílius qui natus eſt tibi, morte moriétur. Et reverſus eſt Nathan in domum ſuam. Percuſſit quoquè Dóminus párvulum quem pepérerat uxor Uríæ David, & deſperátus eſt. Deprecatuſque eſt David Dóminum pro párvulo; & jejunávit David jejúnio, & ingreſſus ſeorsùm, jácuit ſuper terram. Venérunt autem ſeniores domûs ejus, cogentes eum ut ſúrgeret de terra: qui nóluit, nec comédit cum eis cibum.

℟. Elégit. 210.

Lectio ij.

Accidit autem die ſéptima ut morerétur infans: timueruntque ſervi David nuntiáre ei quòd mórtuus eſſet párvulus. Dixérunt enim: Ecce cùm párvulus adhuc víveret, loquébamur ad eum, & non audiébat vocem noſtram; quantò magis ſi dixérimus, Mórtuus eſt puer, ſe affliget! Cùm ergo David vidiſſet ſervos ſuos muſſitantes, intellexit quòd mortuus eſſet infántulus, dixitque ad ſervos ſuos: Num mórtuus eſt puer? Qui reſponderunt ei: Mortuus eſt. Surrexit ergo David de terra, & lotus unctuſque eſt: cùmque mutaſſet veſtem, ingreſſus eſt domum Dómini, & adorávit; & venit in domum ſuam, petivitque ut pónerent ei panem, & comédit.

℟. Quaſi adeps. 210.

Lectio iij.

Dixérunt autem ei ſervi ſui: Quis eſt ſermo quem feciſti? Propter infanté, cùm adhuc víveret, jejunaſti & flebas; mórtuo autem púero, ſurrexiſti, & comédiſti pa-

Propter infan-
iuc víveret, je-
dicébam enim:
ırtè donet eum
ı, & vivat in-
ıtem quia mór-
uare jejúnem?
ıtero revocáre
? Ego vadam
, ille verò non
me. Et conſolá-
Bethsábee uxó-
ngreſſuſque ad
cum ea; quæ
, & vocávit no-
mon; & Dómi-
ım. Miſitque in
ı Prophétæ, &
n ejus, Amábi-
eò quòd dilíge-
ıínus.
m. 211.

TERTIA.

ctio j.

ıdo Regū. *C.* 13.

eſt poſt tempus
ut tonderentur
ſalom in Baálha-
juxta Ephraïm;
ıſalom omnes fí-
nitque ad regem,
: Ecce tondentur
i; véniat, oro,
is ſuis ad ſervum
ue rex Abſalom;
, noli rogáre ut
ınés, & gravémus
:m cógeret eum,
re, benedixit ei.
áculum. 211.

ctio ij.

.bſalom: Si non
ire, véniat, óbſe-
ım ſaltèm Amnon
Dixitque ad eum
eſt neceſſe ut va-
dat tecum. Coégit ítaque Ab-
ſalom eum, & dimiſit cum
eo Amnon & univerſos fí-
lios regis. Feceratque Abſalom
convívium quaſi convívium
regis. Præcéperat autem Ab-
ſalom púeris ſuis, dicens: Ob-
ſerváte cùm temulentus fúe-
rit Amnon vino, & díxero
vobis: Percútite eum, & in-
terfícite, nolíte timére; ego
enim ſum qui præcípio vobis;
roborámini, & eſtóte viri for-
tes. Fecérunt ergo púeri Ab-
ſalom adversùm Amnon ſi-
cut præceperat eis Abſalom.
Surgenteſque omnes fílii re-
gis, aſcendérunt sínguli mu-
las ſuas, & fugérunt.

℟. Dilexit. 212.

Lectio iij.

CUmque adhuc pérgerent
in itínere, fama pervénit
ad David, dicens: Percuſſit
Abſalom omnes fílios regis,
& non remanſit ex eis ſaltèm
unus. Surrexit ítaque rex, &
ſcidit veſtimenta ſua, & céci-
dit ſuper terram: & omnes
ſervi illíus qui aſſiſtébant ei,
ſcidérunt veſtimenta ſua. Reſ-
pondens autem Jónadab, fílius
Sémmaa fratris David, dixit:
Ne æſtimet dóminus meus rex
quòd omnes púeri fílii regis
occíſi ſint; Amnon ſolus mór-
tuus eſt, quóniam in ore Ab-
ſalom erat póſitus ex die quâ
oppreſſit Thamar ſorórē ejus.
Nunc ergo ne ponat dóminus
meus rex ſuper cor ſuum ver-
bum iſtud, dicens: Omnes
fílii regis occíſi ſunt, quóniam
Amnon ſolus mórtuus eſt. Fu-
git autem Abſalom.

℟. David. 212.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regû. *C.* 14.

CUm ingreſſa fuiſſet múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo ſuper terram, & adorávit, & dixit : Serva me, rex. Et ait ad eam rex : Quid causæ habes? Quæ reſpondit : Heu! múlier vidua ego ſum, mórtuus eſt enim vir meus : & ancillæ tuæ erant duo filii, qui rixáti ſunt adversùm ſe in agro ; nulluſque erat qui eos prohibere poſſet, & percuſſit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce conſurgens univerſa cognátio adversùm ancillam tuam, dicit : Trade eum qui percuſſit fratrē ſuum, ut occidámus eum pro ánima fratris ſui quem interfécit, & deleámus hærédem ; & quæſrunt extínguere ſcintillam meam quæ relicta eſt, ut non ſuperſit viro meo nomen, & relíquiæ ſuper terram.

℟. Elégit Dóminus David. 210.

Lectio ij.

ET ait rex : Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultrà non addet ut tangat te. Quæ ait : Recordétur rex Dñi Dei ſui ut non multiplicentur próximi sánguinis ad ulciſcendum, & nequáquā interfíciant fílium meum. Qui ait : Vivit Dóminus, quia non cadet de capillis fílii tui ſuper terram. Dixit ergo múlier : Loquátur ancilla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait : Lóquere. Dixitque múlier : Quare cogitaſti hujuſcémodi rem contra p
Dei, & locútus eſt r
bum iſtud, ut peccet,
redúcat ejectum ſuum
nes mórimur, & qua
dilábimur in terram, q
revertuntur ; nec vul
períre ánimam, ſed r
cógitans ne pénitùs pé
abjectus eſt.

℟. Quaſi adeps. 210.

Lectio iij.

ET ait rex : Numqu
nus Joab tecum eſt
nibus iſtis? Reſpondit r
& ait : Per ſalútem
tuæ, dómine mi rex,
ſiniſtram nec ad déxte
ex ómnibus his quæ
eſt dóminus meus rex ;
enim tuus Joab ipſe
pit mihi, & ipſe póſui
ancillæ tuæ ómnia vert
Ut vérterem figúram ſe
hujus, ſervus tuus Joa
cépit iſtud : tu autem,
ne mi rex, sápiens es ſi
bet ſapiéntiam Angelu
ut intelligas ómnia ſup
ram. Et ait rex ad Joab
placátus feci verbum
vade ergo, & révoca p
Abſalom. Cadenſque J
per fáciem ſuam in t
adorávit, & benedixi
& dixit Joab : Hódie
lexit ſervus tuus quia
nit grátiam in óculis tu
mine mi rex : feciſti
ſermónem ſervi tui. S
ergo Joab, & ábiit in G
& adduxit Abſalom in
ſalem. Dixit autem re
vertátur in domum ſu
fáciem meam non víde
verſus eſt ítaque Abſal

domum ſuam, & fáciem regis non vidit.

℟. Nunquam legiſtis. 211.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regũ. *C.* 14.

SUrrexit Joab, & venit ad Abſalom in domum ejus, & dixit: Quare ſuccendérũt ſervi tui ſégetem meam igni? Et reſpondit Abſalom ad Joab: Miſi ad te óbſecrans ut veníres ad me, & mitterem te ad regem, & díceres ei: Quare veni de Geſſur? mélius mihi erat ibi eſſe: óbſecro ergo ut vídeam fáciem regis: quòd ſi memor eſt iniquitá is meæ, interfíciat me. Ingreſſus ítaque Joab ad regem, nunciávit ei ómnia: vocatuſque eſt Abſalom, & intrávit ad regem, & adorávit ſuper fáciem terræ coram eo; oſculatuſque eſt rex Abſalom.

℟. Tabernáculum teſtimónii. 211.

Lectio ij. *Cap.* 15.

IGitur poſt hæc fecit ſibi Abſalom currus, & équites, & quinquaginta viros qui præcéderent eum. Et manè conſurgens Abſalom, ſtabat juxta intróitum portæ; & omnem virum qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Abſalom ad ſe, & dicébat. De qua civitáte es tu? Qui reſpondens aiébat: Ex una tribu Iſrael ego ſum ſervus tuus. Reſpondebatque ei Abſalom: Videntur mihi ſermónes tui boni & juſti, ſed non eſt qui te audiat conſtitútus à rege. Dicebatque Abſalom: Quis me conſtítuat júdicem ſuper terram, ut ad me véniánt omnes qui habent negótium, & juſtè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut ſalutáret illũ, extendébat manum ſuam, & apprehendens oſculabátur eum. Faciebatque hoc omni Iſrael venienti ad judícium ut audiréttur à rege, & ſollicitábat corda virórum Iſrael.

℟. Dilexit David Deum. 212.

Lectio iij.

DIxit Abſalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit ſervus tuus cùm eſſet in Geſſur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúſalem, ſacrificábo Dómino. Dixitque ei rex David: Vade in pace. Et ſurrexit, & ábiit in Hebron. Miſit autem Abſalom exploratóres in univerſas tribus Iſrael, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Abſalom in Hebron. Porrò cum Abſalom iérunt ducenti viri de Jerúſalem vocáti, euntes ſímplici corde, & cauſam pénitùs ignorantes. Accerſívit quoquè Abſalom Achítophel Giloníitem, conſiliárium David, de civitáte ſua Gilo. Cùmque immoláret víctimas, facta eſt conjurátio válida, populuſque concurrens augebátur cum Abſalom. Venit igitur núntius ad David, dicens: Toto corde univerſus Iſrael ſéquitur Abſalom. Et ait David ſervis ſuis qui erant cum eo in Jerúſalem: Súrgite, fugiámus.

℟. David. 212.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro ſecundo Regū. *C.* 15.

EGreſſus rex & omnis Iſrael pédibus ſuis, ſtetit procul à domo; & univerſi ſervi ejus ambulábant juxta eum, & legiónes Cérethi, & Phélethi, & omnes Gethæi, pugnatóres válidi, ſexcenti viri qui ſecúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. Dixit autem rex ad Ethaï Gethæum: Cur venis nobiſcum? Revértere, & hábita cum rege, quia peregrínus es, & egreſſus es de loco tuo. Heri veniſti, & hódie compélleris nobiſcū égredi! Ego autem vadam quò itúrus ſum: revértere, & reduc tecum fratres tuos; & Dóminus fáciet tecum miſericórdiam & veritátem, quia oſtendiſti grátiam & fidem. Et reſpóndit Ethaï regi, dicens: Vivit Dóminus, & vivit dóminus meus rex, quóniam in quocumque loco fúeris, dómine mi rex, ſive in morte, ſive in vita, ibi erit ſervus tuus. Et ait David Ethaï: Veni, & tranſi. Et tranſívit Ethaï Gethæus, & omnes viri qui cum eo erant, & réliqua multitúdo. Omneſque flebant voce magnâ, & univerſus pópulus tranſíbat: rex quoquè tranſgrediebátur torrenté Cedron, & cunctus pópulus incedébat contra viam quæ réſpicit ad deſertum. Venit autem & Sadoc ſacerdos, & univerſi Levítæ cum eo, portantes arcam fœderis Dei, & depoſuérunt arcam Dei: & aſcendit Abíathar, donec explétus eſſet omnis pópulus qui egreſſus fúerat de civitáte. Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: ſi invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, & oſtendet mihi eam, & tabernáculum ſuum. Si autem díxerit mihi: Non places, præſtò ſum; fáciat quod bonum eſt coram ſe.

℟. Elégit Dóminus. 210.

Lectio ij.

ET dixit rex ad Sadoc ſacerdótem: O Videns, revértere in civitátem in pace, & Achímaas fílius tuus, & Jónathas fílius Abíathar, dúo fílii veſtri, ſint vobiſcum: ecce ego abſcondar in campéſtribus deſerti, donec véniat ſermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc & Abíathar arcam Dei in Jerúſalem, & manſérunt ibi. Porrò David aſcendébat clivum olivárum, ſcandens & flens, nudis pédibus incédens, & operto cápite; ſed & omnis pópulus qui erat cum eo, operto cápite aſcendébat plorans. Nuntiátum eſt autem David quòd & Achítophel eſſet in conjuratióne cum Abſalom; dixitque David: Infátua, quæſo, Dómine, consílium Achítophel.

℟. Quaſi adeps. 210.

Lectio iij. Cap. 16.

VEnit ergo rex David uſque Báhurim; & ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domûs Saül, nómine Sémei, fílius Gera; procedébatque egrédiens, & maledicébat, mittebatque lápides

contra David, & contra univerſos ſervos regis David. Omnis autem pópulus, & univerſi bellatóres à dextro & ſiniſtro látere regis incedébant. Ita autem loquebatur Sémei cùm maledíceret regi: Egrédere, egrédere, vir ſánguinum, & vir Bélial: reddidit tibi Dóminus univerſum ſánguinem domûs Saül; quóniam invaſiſti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Abſalom filii tui; ecce premunt te mala tua, quóniam vir ſánguinum es. Dixit autem Abíſaï, fílius Sárviæ, regi: Quare maledicit canis hic mórtuus dómino meo regi? Vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis eſt, filii Sárviæ? dimíttite eum ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David; & quis eſt qui áudeat dícere quare ſic fécerit? Et ait rex Abíſaï & univerſis ſervis ſuis: Ecce fílius meus, qui egreſſus eſt de útero meo, quærit ánimam meam; quanto magis nunc fílius Jémini? Dimíttite eum ut maledícat juxta præceptum Dómini: ſi forte reſpíciat Dóminus afflictiónem meam, & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodierna.

℟. Nunquam legiſtis. 211.

SABBATO.

Lectio j.

De libro ſecundo Regū. C. 18.

CONſideráto David pópulo ſuo, conſtítuit ſuper eos tribúnos & centurióness; & dedit pópuli tértiam partem ſub manu Joab, & tértiam partem ſub manu Abíſaï, filii Sárviæ, fratris Joab, & tértiam partem ſub manu Ethaï qui erat de Geth; dixitque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobiſcum. Et reſpondit pópulus: Non exíbis; ſive enim fugérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinébit; ſive média pars cecíderit è nobis, non ſatis curábunt, quia tu unus pro decem míllibus computáris: mélius eſt ígitur ut ſis nobis in urbe præſídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidétur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam; egrediebáturque pópulus per turmas ſuas, centéni & milléni. Et præcépit rex Joab, & Abíſaï, & Ethaï, dicens: Serváte mihi púerum Abſalom. Et omnis pópulus audiébat præcipientem regem cunctis princípibus pro Abſalom. Itaque egreſſus eſt pópulus in campum contra Iſraël, & factum eſt prælium in ſaltu Ephraïm. Et cæſus eſt ibi pópulus Iſraël ab exércitu David.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. ſumentur è II. Nocturno Domínicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

ACcídit autem ut occúrreret Abſalom ſervis David, ſedens mulo; cùmque ingreſſus fuiſſet mulus ſubter condenſam quercum & magnā, adhæſit caput ejus quércui; & illo ſuſpenſo inter cœlum & terram, mulus cui inſéderat, pertranſívit. Vidit au-

tem hoc quíſpiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi Abſalom pendére de quercu. Et ait Joab viro qui nuntiáverat ei: Si vidiſti, quare non confodiſti eum cum terra, & ego dediſſem tibi decem argenti ſiclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum meam in fílium regis: audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, & Abiſaï, & Ethaï, dicens: Cuſtodíte mihi púerum Abſalom. Sed & ſi feciſſem contra ánimam meam audacter, nequáquam hoc regem latére potuiſſet; & tu ſtares ex adverſo. Et ait Joab: Non ſicut tu vis, ſed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu ſua, & infixit eas in corde Abſalom; cùmque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutientes interfecérunt eum.

Lectio iij.

APpáruit Chuſi, & véniens ait: Bonum apporto núntium, dómine mi rex; judicávit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium qui ſurrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chuſi: Eſt-ne pax púero Abſalom? Cui reſpondens Chuſi: Fiant, inquit, ſicut puer, inimíci dómini mei regis, & univerſi qui conſurgunt adversùs eum in malum. Contriſtátus ítaque rex aſcendit cœnáculum portæ, & flevit; & ſic loquebátur, vadens: Fili mi Abſalom, Abſalom fili mi: quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Abſalom fili mi, fili mi Abſalom?

Ad Magníficat, Ant. 3. a. Sedit Sálomon ſuper ſólium Dómini in regem pro David patre ſuo, cunctis plácuit; & páruit illi omnis Iſrael. *I. Paral.* 29.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VI
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber tertius Regū. *C.* 1.

REx David ſenúerat, habebatque ætátis plúrimos dies; cùmque operirétur véſtibus, non calefiébat. Adónias autem fílius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecitque ſibi currus & équites, & quinquaginta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater ſuus aliquandò, dicens: Quare hoc feciſti? Erat autem & ipſe pulcher valde, ſecundus natu poſt Abſalom. Et ſermo ei cum Joab, fílio Sárviæ, & cum Abíatar ſacerdóte, qui adjuvábant partes Adóniæ. Sadoc verò ſacerdos, Banáias fílius Joíadæ, & Nathan prophéta, & Sémei & Réi, & robur exércitûs David non erat cum Adónia.

℟. Dilexit Dóminus Salomónem, miſitque in manu Nathan prophétæ; * Et vocávit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus. ℣. Deus ipſe

lexit. * Et vocávit.
12. *I. Joan.* 4.
Lectio ij.
quoquè rex David :
áte mihi Sadoc ſa-
, & Nathan prophé-
Banaïam fílium Joía-
cùm ingreſſi fuiſſent
ege, dixit ad eos :
vobiſcum ſervos dó-
tri, & impónite Sa-
-fílium meum ſuper
neam, & dúcite eum
; & ungat eum ibi
cérdos, & Nathan
, in regem ſuper Iſ-
canétis búccinâ, at-
is : Vivat rex Sálo-
aſcendétis poſt eum,
, & ſedébit ſuper ſó-
um ; & ipſe regnábit
illíque præcípiam ut
ſuper Iſraël & ſuper

rit Dóminus Sálomó-
a non petiſti tibi dies
nec divítias, ſed po-
bi ſapiéntiam, * Ecce
cor ſápiens & intélli-
ed & hæc quæ non
i, dedi tibi, divítias
& glóriam. ℣. Potens
s ómnia fácere ſuper-
tér quàm pétimus.
III. Reg. 3. *Epheſ.* 3.
Lectio iij.
ſpondit Banáias, filius
dæ, regi, dicens : A-
ic loquátur Dóminus
mini mei regis. Quó-
uit Dóminus cum dó-
eo rege, ſic ſit cum
e, & ſublímius fáciat
ius à ſólio dómini mei
avid. Deſcendit ergo
ſacerdos, & Nathan prophéta, & Banáias fílius Joíadæ, & Cérethi, & Phéleti, & impoſuérunt Salomónem ſuper mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpſítque Sadoc ſacerdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomónem ; & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus : Vivat rex Sálomon.

℟. Sálomon ædificávit Dómino domum ; * Sed non Excelſus in manufactis hábitat, ſicut Prophéta dicit : Cœlum mihi ſedes eſt, terra autem ſcabellum pedum meórum. ℣. Ait Sálomon : Ad hoc tantùm facta eſt domus iſta, ut reſpícias oratiónem ſervi tui & obſecratiónem ejus, Dñe Deus meus. * Sed. Glória Patri. * Sed. *Act.* 7. *II. Paral.* 6.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex Tractátu ſancti Auguſtíni, Epíſcopi, ſuper Pſalmos.

Enarr. in Pſ. 126.

Salomon erat témpore ſuo fílius David ; magnus ille, per quem multa ſancta præcepta, & ſalúbria mónita, & divína ſacramenta Spíritus ſanctus in divínis litteris operátus eſt. Nam ipſe Sálomon mulíerum amátor fuit, & reprobátus eſt à Deo ; & uſquè ádeò láqueus illi fuit illa cupíditas, ut à mulíeribus étiam idólis ſacrificáre cogerétur, ſicut de illo Scriptúra teſtis eſt. Sed ſi, illo cadente, quæ per illum dicta ſunt delerentur, judicarétur quia ipſe díxerat, non quia per illum dicta erant. Optimè ígitur

étiam hoc egit miſericórdia Dei & Spíritus ejus, ut quidquid boni per Salomónem dictum eſt, Deo tribuerétur; peccátum autem hóminis, hómini.

℟. Stetit Sálomon coram altári Dómini; & palmis in cœlum levátis, ait: Dómine Deus Iſrael, tu exáudies de cœlo preces & obſecratiónem, ſi peccáverint tibi; * Neque enim eſt homo qui non peccet. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt. * Neque enim. *II. Paral. 6. I. Joan. 1.*

Lectio v.

QUid mirum quia in pópulo Dei cécidit Sálomon? In paradíſo num: cécidit Adam? Num cécidit de cœlo angelus, & diábolus factus eſt? Ideò docémur in nullo hóminum ſpem eſſe ponendam; quia & iſte Sálomon ædificáverat templum Dómino, in typo quidem & in figúra futúræ Eccléſiæ & córporis Dómini. Unde dicit in Evangélio: Sólvite templum hoc, & in tríduo excitábo illud. Quia ergo ipſe ædificáverat illud templum, ædificávit ſibi templum verus Sálomon Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, verus pacíficus.

℟. Regína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus, & dócuit eam ómnia verba quæ propoſúerat. * Videns autem omnem ſapiéntiam ejus, non habébat ultrà ſpíritum. ℣. Regína Auſtri venit à fínibus terræ audíre ſapiéntiam Salomónis. * Videns. *III. Reg. 10. Luc. 11.*

Lectio vj.

EST autem ille verè pacíficus de quo dicit Apóſtolus: Ipſe eſt enim pax noſtra, qui fecit útraque unum. Ipſe eſt verus pacíficus, qui duos paríetes è diverſo venientes in ſe copulávit, quibus factus eſt lapis anguláris venienti pópulo ex circumciſióne credéntium: & venienti pópulo ex præpútio Géntium; & ipſórum credéntium ſ fecit unam Eccléſiam de duóbus pópulis, factus eſt illis lapis anguláris, & ideò verè pacíficus. Quia ergo ille verus Sálomon, Sálomon autem ille fílius David de mulíere Bethſabée, rex Iſrael, figúram geſtábat hujus pacífici quandò templum ædificávit.

℟. Dediſti máculam in glória tua; Deus autem non derelinquet miſericórdiâ ſuam, * Et † Non corrúmpet, nec delébit ópera ſua. ℣. Ille fidélis pérmanet, negáre ſeipſum non poteſt. * Et non. Glória. † Non. *Eccli. 47. II. Tim. 2.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio viij.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum. *Cap. 8.*

IN diébus illis; Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent, convocátis diſcípulis, ait illis: Miſéreor ſuper turbam, quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homília ſancti Baſílii Epíſcopi.

Orat. in fame & ſiccitate.

VIdes & ipſum noſtrum Deum, prætéritis áliis incómmodis, eſurientes condolenti ánimo miſerári. Miſereor enim, inquit, turbæ. Quare & in extrémo judício, ubi ádvocat juſtos Dóminus, locum primum óccupat qui largus fuit ac liberális: nutrítor primas tenet inter eos quibus prǽmia dantur: panem qui miniſtrávit, vocátur ante omnes: qui benignus fuit & liberális, ante réliquos juſtos ad vitam tranſmíttitur. Qui illiberális éxtitit & sórdidus, ante omnes peccatóres igni tráditur. Jam te témporis ipſa opportúnitas ad legem vocat, quæ mater eſt ceterárum. Quare magnópere cura ne te prætéreat nundinárum occáſio, atque commerciórum. Fluit enim tempus, nec expectat morantem; feſtínant dies, ſegnem prætergrediuntur. Ob id tu quoquè mandátum velut fúgiens détine ac confice, & undélibet arreptum ulnis ampléctere. Dato pauca, & multa comparato: exſolvíto primigénium peccátum cibariórum largitióne. Quemádmodùm enim Adam ímprobo èſu peccátum tranſmíſit, ſic nos inſidiantem eſcam abolémus, ſi fratris neceſſitátem famemque curámus.

℟. Cùm turba multa eſſet cum Jeſu, nec habérent quod manducárent, ait diſcípulis: Miſéreor ſuper turbam; * Quia ecce jam tríduo ſúſtinent me, nec habent quod mandúcent. ℣. Cónfluent ad bona Dómini, & ultrà non eſúrient; & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus. * Quia ecce jam. *Marc.* 8. *Jerem.* 31.

Lectio viij.

POpuli, audíte: Chriſtiáni, áuribus accípite. Hæc dicit Dóminus, non ſuâ ipſíus voce conciónans, ſed ſervórum ore tanquam inſtrumento réſonans. Nos qui ratióne prædíti ſumus, ne brutis animántibus videámur immanióres. Quæ de gentílibus narrátur humánitas, incútiat nobis pudórem. Lex humanitátis plena apud quoſdam illórum unam menſam, commúnes cibos, & unam ferè famíliam, pópulum frequentem éfficit. Relinquámus externos, & veniámus ad trium míllium exemplum: æmulémur primum cœtum Chriſtianórum, cùm eis commúnia eſſent ómnia, vita, ánima, conſenſus unus, commúnis menſa, fratérnitas indivíſa: diléctio non ficta, córpora multa unum efficiens, ánimas diverſas ad conſenſum unum compónens. Habes non pauca tum ex véteri, tum ex novo Teſtamento, fraterni amoris exempla.

℟. Interrogávit Jeſus diſcípulos: Quot panes habétis? Dixérunt: Septem. Et accípiens ſeptem panes, grátias agens, fregit; * Et dabat diſcípulis ſuis ut appónerent. ℣. Dicit Dóminus: Cómedent, & ſupérerit. * Et dabat. *Marc.* 8. *IV. Reg.* 4.

Lectio ix.

SEnem fame laborantem ſi víderis, accerſe ipſum, & ale velut Joſeph Jacob. Inimícum ſi repéreris in angúſtiis póſitum, ne adjunge ad iram, quâ occupáris, ultiónem; ſed ale velut ille fratres à quibus fúerat vendítus. Si incíderis in juniórem afflictárum, ita eum defléto uti ille Bénjamin ſenectútis fílium. Tentat te étiã fortaſsè avarítia, velut Joſéphum héra: trahit te tuis veſtimentis, ut mandátũ ſpernas, ipſamque auri mundique amantem præ mandáto Dómini díligas. Ubi cogitátio ſubíerit huic mandáto repugnans, alliciensque ánimum benè morátum ad avarítiam, & caritátem fraternam neglígere cogens, teque ſecum detinens, abjice & tu veſtimenta; irátus ſecéde: fidem Dómino, velut ille, ſerváto: per unum annum, uti ille per ſeptem, fami próvide & penúriæ.

℟. Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & * Ipſe te enútriet: † Non dabit in æternum fluctuatiónem juſto. ℣. Sint mores contenti præſéntibus; ipſe enim dixit: Non te déſeram, neque derelinquam. * Ipſe. Glória. † Non dabit. *Pſ.* 54. *Hebr.* 13.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Præcépit Jeſus turbæ diſcúmbere ſuper terram; & manducavérunt, & ſaturáti ſunt. *Marc.* 8.

Oratio.

DEus virtútum, cujus eſt totum quod eſt óptimũ, ínſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis; & præſta in nobis religiónis augmentum, ut quæ ſunt bona nútrias, ac pietátis ſtúdio, quæ ſunt nutríta, cuſtódias; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Suſtulérunt quod ſuperáverat de fragmentis ſeptem ſportas: erant autem qui manducavérunt, quaſi quátuor míllia; & dimíſit eos. *Marc.* 8.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro tértio Regum. *C.* 2.

APpropinquavérũt dies David ut morerétur, præcepitque Salomóni fílio ſuo, dicens: Ego ingrédior viam univerſæ terræ: confortáre, & eſto vir. Et obſerva cuſtódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut cuſtódias cæremónias ejus, & præcepta ejus, & judícia, & teſtimónia, ſicut ſcriptum eſt in lege Móyſi: ut intelligas univerſa quæ facis, & quócumque te vérteris; ut confirmet Dóminus ſermónes ſuos quos locútus eſt de me, dicens: Si cuſtodíerint fílii tui vias ſuas, & ambuláverint coram me in veritáte in omni corde ſuo, & in omni ánima ſua, non auferétur tibi vir de ſólio Iſrael. Dormívit ígitur David cum pátribus ſuis; & ſepultus eſt in civitáte David. Dies autem quibus regnávit David ſuper Iſrael, quadraginta anni ſunt; in Hebron regnávit ſe-

vir de génere tuo, de ſólio Iſrael.

℟. Dilexit Dñus. 220.

Lectio ij. Cap. 10.

REgína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingreſſa Jerúſalem multo cum comitátu, & divítiis, camélis portántibus arómata, & aurum infinítum nimìs, & gemmas pretióſas, venit ad regem Salomónem, & locúta eſt ei univerſa quæ habébat in corde ſuo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ propoſúerat. Non fuit ſermo qui regem poſſet latére, & non reſpondéret ei. Videns autem regína Saba omnem ſapiéntiam Salomónis, & domum quam ædificáverat, & cibos menſæ ejus, & habitácula ſervorum, & órdines miniſtrántium, [illegible]ſteſque eórum, & pince[illegible] & holocauſta quæ offerébat in domo Dómini, non habébat ultrà ſpíritum.

℟. Dixit Dóminus. 221.

Lectio iij.

DIxitque ad regem: Verus eſt ſermo quem audívi in terra mea ſuper ſermónibus tuis, & ſuper ſapiéntia tua; & non credébam narrántibus mihi, donec ipſa veni, & vidi óculis meis, & probávi quòd média pars mihi nuntiáta non fúerit: major eſt ſapiéntia & ópera tua, quàm rumor quem audívi. Beáti viri tui, & beáti ſervi tui qui ſtant coram te ſemper, & áudiunt ſapiéntiam tuam, Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuiſti, & póſuit te ſuper thronum Iſrael, eò quòd diléxerit Dóminus Iſrael in ſempitérnum: & conſtítuit te regem ut fáceres judícium & juſtítiam. Dedit ergo regi centum viginti talenta auri, & arómata multa nimìs, & gemmas pretióſas.

℟. Sálomon. 221.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro tertio Regum. *C.* 11.

REx Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, fíliam quoquè Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumæas, & Sidónias, & Hethæas; de géntibus ſuper quibus dixit Dóminus fíliis Iſrael: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediuntur ad veſtras; certíſſimè enim avertent corda veſtra ut ſequámini deos eárum. Cùmque jam eſſet ſenex, depravátum eſt cor ejus per mulíeres, ut ſequerétur deos alienos; nec erat cor ejus perfectum cum Dómino Deo ſuo, ſicut cor David patris ejus; ſed colébat Sálomon Aſtarthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecitque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplévit ut ſequerétur Dóminum, ſicut David pater ejus.

℟. Stetit Sálomon. 222.

Lectio ij.

IGitur irátus eſt Dóminus Salomóni, quòd averſa eſſet mens ejus à Dómino Deo Iſrael, qui apparúerat ei ſecun-

dò, & præcéperat de verbo hoc ne ſequerétur deos aliénos; & non cuſtodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuiſti hoc apud te, & non cuſtodiſti pactum meū, & præcepta mea quæ mandávi tibi, diſrumpens ſcindam regnum tuum, & dabo illud ſervo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam propter David patrem tuum: de manu fílii tui ſcindam illud; nec totum regnum áuferam, ſed tribum unam dabo fílio tuo, propter David ſervum meum, & Jerúſalem quam elégi. Suſcitávit autem Dóminus adverſárium Salomóni, Adad Idumæum de ſémine régio, qui erat in Edom.

℟. Regína Saba. 212.

Lectio iij.

JEróboam quoquè fílius Nabath, Ephrathæus, de Sarédà, ſervus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua, levávit manum contra regem. Et hæc eſt cauſa rebelliónis adverſùs eum; quia Sálomon ædificávit Mello, & coæquávit vorâginem civitátis David patris ſui. Erat autem Jeróboam vir fortis & potens; videnſque Sálomon adoleſcentem bonæ índolis & indúſtrium, conſtitúerat eum præfectum ſuper tribúta univerſæ domûs Joſeph. Factum eſt ígitur in témpore illo ut Jeróboam egrederétur de Jeruſalem, & inveníret eum Ahías Silonítes prophéta in via, opertus pállio novo: erat autem duo tantùm in agro.

Apprehendenſque
lium ſuum novum
pertus erat, ſcidit
cim partes. Et ai
boam: Tolle tibi
ſúras; hæc enim
minus Deus Iſrael
ſcindam regnum d
lomónis, & dabo
tribus. ℟. Dediſ

FERIA SE

Lectio j.

De libro tertio

Cap. 11 &

DOrmívit Sál
pátribus ſu
pultus eſt
David patris ſui;
Róboam fílius eju
Venit autem Rób
chem; illuc enim
tus erat omnis Iſrae
tuendum eum rege
Jeróboam fílius N
adhuc eſſet in Æg
gus à fácie regi
audítâ morte e
eſt de Ægypto.
& vocavérunt eum:
Jeróboam, & omn
do Iſrael, & loc
Róboam, dicentes:
duríſſimum jugum
nobis; tu ítaque
mínue paululùm d
Patris tui duríſſim
jugo graviſſimo q
fuit nobis, & ſervi

℟. Dilexit. 220.

Lectio ij.

REſponditque r
dura, derelic
ſeniórum quod ei
& locútus eſt eis
conſílium júvenum
Pater meus aggrav

veſtrum, ego autem addam jugo veſtro : pater meus cæcídit vos flagellis, ego autem cædam vos ſcorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo, quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut ſuſcitáret verbum ſuum quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ ad Jeróboam fílium Nabath. Videns ítaque pópulus quòd noluiſſet eos audíre rex, reſpóndit ei, dicens : Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in fílio Iſaï? Vade in tabernácula tua, Iſrael : nunc vide domum tuam, David. Et ábiit Iſrael in tabernácula ſua. Super fílios autem Iſrael, quicumque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam.

℟. Dixit Dóminus. 221.

Lectio iij.

DIxitque Jeróboam in corde ſuo : Nunc revertétur regnum ad domum David, ſi aſcénderit pópulus iſte ut fáciat ſacrifícia in domo Dómini in Jeruſalem ; & convertétur cor pópuli hujus ad dóminum ſuum Róboam, regem Juda, interficientque me, & revertentur ad eum. Et excogitáto consílio, fecit duos vítulos áureos, & dixit eis : Nolíte ultrà aſcéndere in Jeruſalem : ecce dii tui, Iſrael, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Poſuítque unum in Bethel, & álterum in Dan : & factum eſt verbum hoc in peccátum ; ibat enim pópulus ad adorandum vítulum uſque in Dan. Et fecit fana in excelſis, & ſacerdótes de extrémis pópuli, qui non erant de fíliis Levi. Conſtituítque diem ſolemnem in menſe octávo, quintâ décimâ die menſis, in ſimilitúdinem ſolemnitátis quæ celebrabátur in Juda.

℟. Sálomon. 221.

SABBATO.

Lectio j.

De libro tertio Regum. *C.* 18.

MIſit Achab ad omnes fílios Iſrael ; & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait : Uſquequò claudicátis in duas partes? Si Dóminus eſt Deus, ſequímini eum : ſi autem Baal, ſequímini illum. Et non reſpondit ei pópulus verbum. Et ait rurſus Elías ad pópulum : Ego remanſi Prophéta Dómini ſolus : prophétæ autem Baal quadringinti & quinquaginta viri ſunt. Dentur nobis duo boves, & illi éligant ſibi bovem unum ; & in fruſta cædéntes ponant ſuper ligna ; ignem autem non ſuppónant : & ego fáciam bovem álterum, & impónam ſuper ligna, ignem autem non ſuppónam. Invocáte nómina deórum veſtrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei ; & Deus qui exaudíerit per ignem, ipſe ſit Deus. Reſpondens omnis pópulus, ait : Optima propoſítio.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟. *ſumèntur è II. Nocturno Domínicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

DIxit ergo Elías prophétis Baal : Elígite vobis bovem unum, & fácite primi,

quia vos plures eſtis; & invocáte nómina deórum veſtrórum, ignemque non ſupponátis. Qui cùm tuliſſent bovem quem déderat eis, fecérunt; & invocábant nomen Baal de mane uſque ad merídiem, dicentes: Baal, exaudi nos. Et non erat vox, nec qui reſpondéret: tranſiliébantque altáre quod fécerant. Cúmque eſſet jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre; deus enim eſt, & fórſitan lóquitur, aut in diverſório eſt, aut in itínere, aut certè dormit, ut excitétur. Clamábant ergo voce magnâ, & incidébant ſe juxta ritum ſuũ cultris & lancéolis, donec perfunderentur ſánguine.

Lectio iij.

CUmque jam tempus eſſet ut offerrétur holocauſtũ, accédens Elías Prophéta, ait: Dómine Deus Abraham, & Iſaac, & Iſrael, oſtende hódie quia tu es Deus Iſrael; & ego ſervus tuus, & juxta præceptum tuum feci ómnia verba hæc. Exaudi me, Dómine, exaudi me, ut diſcat pópulus iſte quia tu es Dóminus Deus, & tu convertiſti cor eórum iterùm. Cécidit autem ignis Dómini, & vorávit holocauſtum, & ligna, & lápides, púlverem quoquè, & aquam quæ erat in aquæductu lambens. Quod cùm vidiſſet omnis pópulus, cécidit in fáciem ſuam, & ait: Dóminus ipſe eſt Deus, Dóminus ipſe eſt Deus. Dixitque Elías ad eos: Apprehéndite prophétas Baal, & ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendiſſent, duxit eos Elías ad torrentem Ciſon, & interfécit eos ibi.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Aſcendit Elías per túrbinem in cœlum; Eliſéus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus. *IV. Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VII. poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber quartus Regum. *Cap.* 1.

PRævaricátus eſt Moab in Iſrael, poſtquàm mórtuus eſt Achab. Cecidítque Ochózias per cancellos cœnáculi ſui quod habébat in Samaría, & ægrotávit; miſitque núntios, dicens ad eos: Ite, conſúlite Beélzebub deum Accaron, utrùm vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus eſt ad Elíam Teſbíten, dicens: Surge, & aſcende in occurſum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non eſt Deus in Iſrael, ut eátis ad conſulendum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De lectulo ſuper quem aſcendiſti, non deſcendes, ſed morte moriéris.

℟. Surrexit Elías prophéta quaſi ignis, & verbum ipſius quaſi fácula ardébat: * Verbo Dómini contínuit cœlum. ℣. Elías homo erat ſimilis nobis, paſſíbilis; & orávit ut

ht illi reſpondérunt ei :
urrit nobis, & dixit ad
te, & revertímini ad
qui miſit vos, & dicé-
Hæc dicit Dóminus :
id quia non erat Deus
l, mittitis ut conſulátur
ub deus Accaron ?
de lectulo ſuper quem
ſti, non deſcendes ;
rte moriéris. Qui dixit
ejus figúræ & hábitûs
ille qui occúrrit vobis,
tus eſt verba hæc ? At
erunt : Vir pilóſus, &
ericeâ accinctus reni-
t ait : Elias Theſbites
ſitque ad eum quin-
rium príncipem, &
ginta qui erant ſub eo.
endit ad eum, ſedén-
vértice montis, ait :
Dei, rex præcépit
ndas. Reſpondénſque
lias quinquagenário :
o Dei ſum, deſcendat
cœlo, & dévoret te
uaginta tuos. Deſcen-

[illegible] principem quinquagená-
rium álterum, & quinquaginta
cum eo, qui locútus eſt illi :
Homo Dei, hæc dicit rex :
Feſtína, deſcende. Reſpon-
dens Elías, ait : Si homo Dei
ego ſum, deſcendat ignis de
cœlo, & dévoret te & quin-
quaginta tuos. Deſcendit ergo
ignis de cœlo, & devorávit il-
lum & quinquaginta ejus. Ite-
rùm miſit príncipem quinqua-
genárium tértium, & quin-
quaginta qui erant cum eo.
Qui cùm veniſſet, curvávit
génua contra Elíam, & pre-
cátus eſt eum, & ait : Homo
Dei, noli deſpícere ánimam
meam, & ánimas ſervórum
tuórum qui mecum ſunt. Ecce
deſcendit ignis de cœlo, & de-
vorávit duos príncipes quin-
quagenários primos, & quin-
quagenos qui cum eis erant ;
ſed nunc obſecro ut miſereáris
ánimæ meæ. Locútus eſt au-
tem Angelus Dómini ad Elíam,
dicens : Deſcende cum eo, ne

cébat Paulus, Apóſtolus Jeſu Chriſti, quia nulli álii obnóxius tenebátur. Ille ergo dicébat: Chriſti ſum; & reſpondébat ei Dóminus, Meus es. Qui verè dicit, Tuus ſum, audit à Dómino: Meus es. Dénique de ipſo Dóminus ad Ananíam, cùm mítteret eum ad ſanandum Paulum, ait: Vade, quóniam vas electiónis eſt mihi. Et quia perſeverávit Chriſti eſſe, quaſi impléto certámine, corónam méruit invenire juſtítiæ.

℟. Prophétant de corde ſuo: * Cónſuunt puvillos ſub omni cúbito manûs, & fáciunt cervicália ſub cápite ad capiendas ánimas. ℣. A frúctibus eórum cognoſcétis eos. * Cónſuunt. *Ezech.* 13. *Matth.* 7.

Lectio ix.

Rectè ergo prophéta David dixit, Tuus ſum, qui ſemper in Dómino manſit. Et quâ ratióne díxerit, Tuus ſum, áddidit: Juſtificatiónes tuas exquiſívi; hoc eſt, Nihil aliórum quæſívi, ſed id ſolum quod tuum eſt deſiderávi. Alii quærunt monília pretióſa, ego ſolas juſtificatiónes tuas quaſi quædam ſerta juſtítiæ: álii domum ad domum, villam ad villam jungunt, quaſi ſoli habitáre poſſint in terra hac, & elementum volunt occupáre commúne: álii poſſeſſiónem æris ipſius vindicáre; mihi in tuis juſtificatiónibus omne patrimónium eſt. Néſcio poſſidére niſi quod tui juris eſt. In tuis elóquiis ſpiritális mihi cura refulſit argenti. Mihi pórtio Deus eſt. Tuus ſum ego, quia pars mihi hæreditátis non in auro, non in argento eſt, ſed in Chriſto Jeſu.

℟. Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed * Qui facit voluntátem Patris mei, ipſe intrábit in regnum cœlórum. ℣. Qui cuſtódit mandátum, cuſtódit ánimam ſuam. * Qui facit. Glória. * Qui facit. *Matth.* 7. *Prov.* 19.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. 2. Non poteſt arbor bona malos fructus fácere, neque arbor mala bonos fructus fácere. *Matth.* 7.

Oratio.

Deus, cujus providéntia in ſui diſpoſitióne non fállitur, te ſúpplices exorámus ut nóxia cuncta ſubmóveas, & ómnia nobis profutúra concédas; Per.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. 8. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur. *Matth.* 7.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. C. 2.

Acceſſérunt filii prophetárum, qui erant in Jericho, ad Eliſéum, & dixérunt ei: Numquid noſti quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum à te? Et ait: Et ego novi; ſiléte. Dixit autem ei Elías: Sede hìc, quia Dóminus miſit me uſque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelinquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquaginta viri de fíliis prophetárum ſecúti ſunt eos, qui & ſtetérunt è contrà longè;

Illi autem ambo ſtabant ſuper Jordánem. Tulitque Elías pallium ſuum, & involvit illud, & percuſſit aquas, quæ divíſæ ſunt in utramque partem; & tranſiérunt ambo per ſiccum. Cùmque tranſiſſent, Elías dixit ad Eliſéum: Póſtula quod vis ut fáciã tibi ántequàm tollar à te. Dixitque Eliſéus: Obſecro ut fiat in me duplex ſpíritus tuus. Qui reſpondit: Rem difficilem poſtulaſti; áttamen ſi víderis me quandò tollar à te, erit tibi quod petiſti: ſi autem non víderis, non erit.

℟. Surrexit Elías. 230.

Lectio ij.

CUmque pérgerent, & incedentes ſermocinarentur, ecce currus ígneus & equi ígnei diviſérunt utrumque; & aſcendit Elías per túrbinem in cœlum. Eliſéus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Iſraël, & auríga ejus. Et non vidit eum ámpliùs: apprehenditque veſtimenta ſua, & ſcidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ quod ceciderat ei, reverſuſque ſtetit ſuper ripam Jordánis; & pállio Elíæ, quod ceciderat ei, percuſſit aquas, & non ſunt divíſæ. Et dixit: Ubi eſt Deus Elíæ étiam nunc? Percuſſitque aquas, & divíſæ ſunt huc atque illuc; & tránſiit Eliſéus. Videntes autem fílii prophetárum, qui erant in Jéricho è contrà, dixérunt: Requiévit ſpíritus Elíæ ſuper Eliſéum. Et venientes in occurſum ejus, adoravérunt eum proni in terram.

℟. Factus eſt. 231.

Lectio iij. Cap. 4.

MUlier autem quædam de uxóribus prophetarum clamábat ad Eliſéum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus eſt, & tu noſti quia ſervus tuus fuit timens Dóminum; & ecce créditor venit ut tollat duos fílios meos ad ſerviendum ſibi. Cui dixit Eliſéus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi quid habes in domo tua? At illa reſpondit: Non hábeo, ancilla tua, quidquam in domo mea, niſi parũ ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuò ab ómnibus vicínis tuis vaſa vácua non pauca; & ingrédere, & claude óſtium tuum, cùm intrínſecùs fúeris tu & fílii tui: & mitte inde in ómnia vaſa hæc; & cùm plena fúerint, tolles. Ivit ítaque múlier, & clauſit óſtium ſuper ſe & ſuper fílios ſuos: illi offerébant vaſa, & illa infundébat. Cùmque plena fuiſſent vaſa, dixit ad fílium ſuum: Affer mihi adhuc vas. Et ille reſpondit: Non hábeo. Stetitque óleum. Venit autem illa, & indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo; tu autem & fílii tui vívite de réliquo.

℟. Accédens. 231.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 4.

FActa eſt quædam dies, & tranſíbat Eliſéus per Sunam; erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum ut coméderet panem: cùmque frequenter indè tranſiret, divertebat ad eam ut

coméderet panem. Quæ dixit ad virum ſuum: Animadverto quòd vir Dei ſanctus eſt iſte qui tranſit per nos frequenter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, & ponámus ei in eo léctulum, & menſam, & ſellam, & candelábrum; ut cùm vénerit ad nos, máneat ibi. Facta eſt ergo dies quædam, & véniens divertit in cœnáculum, & requiévit ibi. Dixitque ad Giézi púerum ſuum: Voca Sunamítidem iſtam. Qui cùm vocaſſet eam illa, & ſtetiſſet coram eo, dixit ad púerum ſuum: Lóquere ad eam: Ecce ſédulè in ómnibus miniſtraſti nobis; quid vis ut fáciam tibi? Numquid habes negótium, & vis ut loquar regi, ſive príncipi milítiæ? Quæ reſpondit: In médio pópuli mei hábito. Et ait: Quid ergo vult ut fáciam ei? Dixitque Giézi: Ne quæras: fílium enim non habet, & vir ejus ſenex eſt. Præcépit itaque ut vocáret eam: quæ cùm vocáta fuiſſet, & ſtetiſſet ante óſtium, dixit ad eam: In témpore iſto, & in hac eádem hora, ſi vita comes fúerit, habébis in útero fílium. At illa reſpondit: Noli, quæſo, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancillæ tuæ. Et concépit múlier, & péperit fílium in témpore & in hora eádem quâ díxerat Eliſæus.

℟. Ecce vox Dómini ad Elíam. 232.

Lectio ij.

CRevit autem puer. Et cùm eſſet quædam dies, & egreſſus iſſet ad patrem ſuum ad meſſóres, ait patri Caput meum dóleo, meum dóleo. At ille dixi ro: Tolle, & duc eu matrem ſuam. Qui cù liſſet, & duxiſſet eum a trem ſuam, póſuit eum i per génua ſua uſque ad diem, & mórtuus eſt. A dit autem, & collocávi ſuper léctulum hóminis & clauſit óſtium; & e vocávit virum ſuum, & Mitte mecum, óbſecro, de púeris, & áſinam, curram uſque ad hón Dei, & revertar.

℟. Quid dicit. 232.

Lectio iij.

INgreſſus eſt ergo Eliſé mum, & ecce puer m jacébat in léctulo ejus: i ſuſque clauſit óſtium ſu & ſuper púerum, & orá Dóminum. Et aſcendit, cúbuit ſuper púerum; que os ſuum ſuper os ej óculos ſuos ſuper óculos & manus ſuas ſuper ejus; & incurvávit ſe eum, & calefacta eſt car ri. At ille reverſus de lávit in domo ſemel h que illuc, & aſcendit, cúbuit ſuper eum, & vit puer ſépties, aper óculos. At ille vocávit & dixit ei: Voca Sunam hanc. Quæ vocáta ingr ad eum. Qui ait: Tolle tuum. Venit illa, & ad pedes ejus, & adorá per terram; tulitque ſuum, & egreſſa eſt.

℟. Elia, quis poteſt ter. 232.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 5.

VEnit Náaman (lepróſus) cum equis & cúrribus, & ſtetit ad óſtium domûs Eliſéi. Miſitque ad eum Eliſéus núntium, dicens: Vade, & laváre ſépties in Jordáne, & recípiet ſanitátem caro tua, atque mundáberis. Irátus Náaman recedébat, dicens: Putábam quòd egrederétur ad me, & ſtans invocáret nomen Dómini Dei ſui, & tángeret manu ſuâ locum lepræ, & curáret me. Numquid non melióres ſunt Abana & Pharphar, flúvii Damaſci, ómnibus aquis Iſrael, ut laver in eis, & munder? Cùm ergo vertiſſet ſe, & abíret indignans, acceſſérunt ad eum ſervi ſui; & locúti ſunt ei: Pater, & ſi rem grandem dixiſſet tibi Prophéta, certè fácere debúeras; quantò magis quia nunc dixit tibi: Laváre, & mundáberis? Deſcendit, & lavit in Jordáne ſépties juxta ſermónem viri Dei; & reſtitúta eſt caro ejus ſicut caro púeri párvuli, & mundátus eſt. Reverſuſque ad virum Dei cum univerſo comitátu ſuo, venit & ſtetit coram eo, & ait: Verè ſcio quòd non ſit álius Deus in univerſa terra, niſi tantùm in Iſrael.

℟. Surrexit. 230.

Lectio ij.

DIxitque Giézi puer viri Dei: Pepercit dóminus meus Náaman Siro iſti, ut non accíperet ab eo quæ áttulit: vivit Dóminus quia curram poſt eum, & accípiam ab eo áliquid. Et ſecútus eſt Giézi poſt tergum Náaman: quem cùm vidiſſet ille curréntem ad ſe, deſíliit de curru in occurſum ejus, & ait: Recténe ſunt ómnia? Et ille ait: Rectè. Dóminus meus miſit me ad te, dicens: Modò venérunt ad me duo adoleſcentes de monte Ephraïm, ex filiis prophetárum; da eis taléntum argenti, & veſtes mutatórias dúplices. Dixitque Náaman: Mélius eſt ut accípias duo talénta. Et coégit eum, ligavitque duo talénta argenti in duóbus ſaccis, & duplícia veſtiménta, & impóſuit duóbus púeris ſuis, qui & portavérunt coram eo.

℟. Factus eſt ſermo Dómini. 231.

Lectio iij.

CUmque veniſſet jam véſperi, tulit de manu eórum, & repóſuit in domo, dimiſitque viros; & abiérunt: ipſe autem ingreſſus ſtetit coram dómino ſuo. Et dixit Eliſéus: Unde venis, Giézi? Qui reſpondit: Non ivit ſervus tuus quòquam. At ille ait: Nonne cor meum in præſenti erat, quando reverſus eſt homo de curru ſuo in occurſum tuî? Nunc ígitur accepiſti argentum, & accepiſti veſtes, ut emas olivéta, & víneas, & oves, & boves, & ſervos, & ancillas. Sed & lepra Náaman adhærébit tibi, & ſémini tuo, uſque in ſempitérnum. Et egreſſus eſt ab eo leprósus quaſi nix.

℟. Accédens. 231.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C. 6.*

FActum eſt poſt hæc, congregávit Benadad rex Syriæ univerſum exércitum ſuum, & aſcendit, & obſidébat Samaríam. Factaque eſt fames magna in Samaría: & támdiù obſeſſa eſt, donec venumdarétur caput áſini octóginta argénteis, & quarta pars cabi ſtércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Iſrael transíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me, dómine mi rex. Qui ait: Non te ſalvat Dóminus, unde te poſſum ſalváre? de área, vel de torculári? Dixitque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ reſpondit: Múlier iſta dixit mihi: Da fílium tuum, ut comedámus eum hódie, & fílium meũ comedémus cras. Cóximus ergo fílium meũ, & comédimus. Dixique ei die alterâ: Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abſcondit fílium ſuum. Quod cùm audiſſet rex, ſcidit veſtimenta ſua, & transíbat per murum. Viditque omnis pópulus cilícium quo veſtítus erat ad carnem intrínſecùs. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, ſi ſtéterit caput Eliſéi fílii Saphat ſuper ipſum hódie.

℟. Ecce vox. 232.

Lectio ij. *Cap. 7.*

DIxit autem Eliſéus: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius ſímilæ uno ſtatére erit, & duo módii hórdei ſtatére uno in porta Samaríæ. Reſpondens unus de dúcibus, ſuper cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus fécerit étiam cataractas in cœlo, numquid póterit eſſe quod lóqueris? Qui ait: Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes. Quátuor ergo viri erant lepróſi juxta intróitum portæ, qui dixérunt ad ínvicem: Quid hìc eſſe vólumus donec moriámur? ſive ingredi voluérimus civitátem, fame moriémur; ſive manſérimus hìc, moriendum nobis eſt: veníte ergo, & transfugiámus ad caſtra Syriæ; ſi pepércerint nobis, vivémus; ſi autem occídere volúerint, nihilóminùs moriémur. Surrexérunt ergo véſperi ut venírent ad caſtra Syriæ; cùmque veniſſent ad princípium caſtrórum Syriæ, nullum ibídem reperérunt.

℟. Quid dicit. 232.

Lectio iij.

ET egreſſus pópulus diripuit caſtra Syriæ: factuſque eſt módius ſímilæ ſtatére uno, & duo módii hórdei ſtatére uno, juxta verbum Dómini. Porrò rex ducem illum in cujus manu incumbébat, conſtítuit ad portam; quem conculcávit turba in intróitu portæ, & mórtuus eſt, juxta quod locútus fúerat vir Dei, quandò deſcénderat rex ad eum. Factumque eſt ſecundùm ſermónem viri Dei, quem díxerat regi, quandò ait: Duo módii hórdei ſtatére uno erunt, & módius ſímilæ ſtatére uno, hoc eódem témpore cras in porta Samaríæ; quandò reſponderat dux

ille viro Dei, & díxerat: Etiamſi Dóminus fécerit cataractas in cœlo, numquid póterit fieri quod lóqueris? Et dixit ei: Vidébis óculis tuis, & inde non cómedes. Evénit ergo ei ſicut prædictum fúerat, & conculcávit eum pópulus in porta; & mórtuus eſt.

℟. Elía, quis poteſt. 232.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 8.

VEnit Eliſéus Damaſcum, & Bénadad rex Syriæ ægrotábat, nuntiavéruntque ei, dicentes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum múnera, & vade in occurſum viri Dei, & cónſule Dóminũ per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit ígitur Házael in occurſum ejus, habens ſecum múnera, & ómnia bona Damaſci, ónera quadraginta camelórũ. Cùmque ſtetiſſet corã eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Syriæ miſit me ad te, dicens: Si ſanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixitque ei Eliſéus: Vade, dic ei: Sanáberis; porrò oſtendit mihi Dóminus quia morte moriétur. Stetitque cum eo, & conturbátus eſt uſque ad ſuffuſiónem vultûs, flevitque vir Dei. Cui Házael ait: Quare dóminus meus flet? At ille dixit: Quia ſcio quæ factúrus ſis fíliis Iſrael mala. Civitátes eórum munítas igne ſuccendes, & júvenes eórum interfícies gládio, & párvulos eórum elídes, & prægnantes divides.

℟. Surrexit. 230.

Lectio ij. *Cap.* 9.

ELiſéus autem Prophétes vocávit unum de fíliis Prophetárum, & ait illi: Accinge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Gálaad. Cùmque véneris illuc, vidébis Jehu, fílium Jóſaphat, fílii Namſi: & ingreſſus ſuſcitábis eum de médio fratrum ſuórum, & introdúces in intérius cubículum; tenenſque lentículam ólei, fundes ſuper caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem ſuper Iſrael. Aperieſque óſtium, & fúgies, & non ibi ſubſiſtes. Abiit ergo adoleſcens puer prophétæ in Ramoth Gálaad, & ingreſſus eſt illuc: ecce autem príncipes exércitûs ſedébant, & ait: Verbum mihi ad te, ô princeps. Dixitque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, ô princeps.

℟. Factus eſt. 231.

Lectio iij.

ET ſurrexit, & ingreſſus eſt cubículum: at ille fudit óleum ſuper caput ejus, & ait: Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Unxi te regem ſuper pópulum Dómini Iſrael; & percúties domum Achab dómini tui, & ulciſcar ſánguinem ſervórum meórum prophetárum, & ſánguinem ómnium ſervórum Dómini, de manu Jézabel: perdamque omnem domum Achab; & interfíciã de Achab mingentem ad paríetem, & clauſum, & noviſſimum in Iſrael; & dabo domum Achab ſicut

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C. 6.*

FActum eſt poſt hæc, congregávit Benadad rex Syriæ univerſum exércitum ſuum, & aſcendit, & obſidébat Samaríam. Factaque eſt fames magna in Samaría: & támdiù obſeſſa eſt, donec venumdarétur caput áſini octóginta argénteis, & quarta pars cabi ſtércoris columbárum quinque argénteis. Cùmque rex Iſrael tranſíret per murum, múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me, dómine mi rex. Qui ait: Non te ſalvat Dóminus, unde te poſſum ſalváre? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ reſpondit: Múlier iſta dixit mihi: Da fílium tuum, ut comedámus eum hódie, & fílium meũ comedémus cras. Cóximus ergo fílium meũ, & comédimus. Dixique ei die alterâ: Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abſcondit fílium ſuum. Quod cùm audiſſet rex, ſcidit veſtimenta ſua, & tranſíbat per murum. Viditque omnis pópulus cilícium quo veſtítus erat ad carnem intrínſecùs. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, ſi ſtéterit caput Eliſéi fílii Saphat ſuper ipſum hódie.

℞. Ecce vox. 232.

Lectio ij. Cap. 7.

DIxit autem Eliſéus: Audíte verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius ſímilæ uno ſtatére erit, & duo módii hórdei ſtatére uno in Samaríæ. Reſpondens u dúcibus, ſuper cujus r rex incumbébat, hómi ait: Si Dóminus fécerit cataractas in cœlo, nu póterit eſſe quod lóquer ait: Vidébis óculis tuis de non cómedes. Quátu viri erant leprósi juxta tum portæ, qui dixérun vicem: Quid hîc eſſe v donec moriámur? ſive volúerimus civitátem, moriémur; ſive man hîc, moriendum nob veníte ergo, & tranſfu ad caſtra Syriæ; ſi pepé nobis, vivémus; ſi au cídere volúerint, nihil moriémur. Surrexérun véſperi ut veníren ad Syriæ; cùmque veniſſ princípium caſtrórum nullum ibídem repéri

℞. Quid dicit. 232.

Lectio iij.

ET egreſſus pópulus caſtra Syriæ: factu módius ſímilæ ſtatére duo módii hórdei ſtaté juxta verbum Dómini rex ducem illum in cu nu incumbébat, conſt portam; quem con turba in intróitu po mórtuus eſt, juxta qu tus fúerat vir Dei, qua cénderat rex ad eum. I que eſt ſecundùm ſe viri Dei, quem dixe quandò ait: Duo módi ſtatére uno erunt, & ſímilæ ſtatére uno, ho témpore cras in port ríæ; quandò reſponde

equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cùmque introgreſſus eſſet ut coméderet biberetque, ait : Ite, & vidéte maledictam illam, & ſepelíte eam, quia fília regis eſt. Cùmque iſſent ut ſepelírent eam, non invenérũt niſi calváriam, & pedes, & ſummas manus. Reverſique nuntiavérũt ei. Et ait Jehu : Sermo Dómini eſt quem locútus eſt per ſervum ſuum Elíam Theſbíten, dicens : In agro Jézrael cómedent cânes carnes Jézabel.

Lectio iij. Cap. 10.

ERant autem Achab ſeptuaginta fílii in Samaría : ſcripſit ergo Jehu lítteras, & miſit in Samaríam ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens : Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini veſtri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma, elígite melíórem, & eum qui vobis placúerit de fíliis dómini veſtri, & eum pónite ſuper ſólium patris ſui, & pugnáte pro domo dómini veſtri. Timuérunt illi vehémenter, & dixérunt : Ecce duo reges non potuérunt ſtare coram eo, & quómodò nos valébimus reſíſtere ? Miſérunt ergo præpóſiti domûs, & præfecti civitátis, & majóres natu, & nutrítii ad Jehu, dicentes : Servi tui ſumus, quæcumque júſſeris fáciemus, nec conſtituémus nobis regem ; quæcumque tibi placent, fac. Reſcripſit autẽ eis lítteras ſecundò, dicens : Si mei eſtis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini veſtri, & veníte ad me hâc eâdem horâ cras in Jézrahel. Porrò fílii regis ſeptuaginta viri apud optimátes civitátis nutriébantur. Cùmque veniſſent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis, & occidérunt ſeptuaginta viros, & poſuérunt cápita eórum in cóphinis, & miſérunt ad eum in Jézrahel.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Nóluit Dóminus diſpérdere domum David propter pactum quod iníerat cum eo, & quia promíſerat ut daret ei lucernam & fíliis ejus omni témpore. *II. Paral.* 21.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VIII poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 11.

ATHália, mater Ochóziæ, videns mórtuum fílium ſuum, ſurrexit, & interfécit omne ſemen régium. Tollens autẽ Jóſaba fília regis Joram, ſoror Ochóziæ, Joas fílium Ochóziæ, furáta eſt eum de médio filiórum regis qui interficiébantur, & nutrícem ejus, de triclínio ; & abſcondit eum à fácie Athálíæ, ut non interficerétur. Eratque cum ea ſex annis clam in dómo Dómini : porrò Athália regnávit ſuper terram. Anno autem ſéptimo miſit Joíada, & aſſúmens centurióes & mílites introduxit ad ſe in templum Dómini, pepigitque cum eis fœdus ; & adjúrans

domũ Jeróboam fílii Nabat, & ſicut domum Báaſa fílii Ahía : Jézabel quoquè cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui ſepéliat eam. Aperuitque óſtium, & fugit. Jehu autem egreſſus eſt ad ſervos dómini ſui, qui dixérunt ei : Rectène ſunt ómnia ? Quid venit insánus iſte ad te ? Qui ait eis : Noſtis hóminem, & quid locútus ſit. At illi reſpondérunt : Falſum eſt, ſed magis narra nobis. Qui ait eis : Hæc & hæc locútus eſt mihi, & ait : Hæc dicit Dóminus : Unxi te regem ſuper Iſrael. Feſtinavérunt ítaque, & unuſquiſque tollens pállium ſuum, poſuérunt ſub pédibus ejus in ſimilitúdinem tribunális, & cecinérunt tubâ, atque dixérunt : Regnávit Jehu.

℟. Accédens. 231.

SABBATO.

Lectio j.

De libro quarto Regũ. *Cap. 9.*

EGreſſus eſt Joram rex Iſrael, & Ochózias rex Juda, ſínguli in cúrribus ſuis, egreſſique ſunt in occurſum Jehu, & invenérunt eum in agro Naboth Jezrahelítæ. Cùmque vidiſſet Joram Jehu, dixit : Pax eſt, Jehu ? At ille reſpondit : Quæ pax ? adhuc fornicatiónes Jézabel matris tuæ & venefícia ejus multa vigent. Convertit autẽ Joram manum ſuã, & fúgiens ait ad Ochóziam : Insídiæ, Ochózia. Porrò Jehu tetendit arcum manu, & percuſſit Joram inter ſcápulas : & egreſſa eſt ſagitta per cor ejus, ſtatimque córruit in curru ſuo. Dixitque Jehu ad Bádacer ducem : Tolle, prójice eum in agro Naboth Jezrahelítæ : mémini enim quandò ego & tu ſedentes in curru ſequebámur Achab patrem hujus, quòd Dóminus onus hoc leváverit ſuper eum, dicens : Si non pro ſánguine Naboth, & pro ſánguine filiórum ejus, quem vidi herì, ait Dóminus, reddam tibi in agro iſto, dicit Dóminus. Nunc ergo tolle, & prójice eum in agrum, juxta verbum Dómini. Ochózias autem rex Juda videns hoc, fugit per viam domûs horti : perſecutuſque eſt eum Jehu, & ait : Etiam hunc percútite in curru ſuo ; & percuſſérunt eum in aſcenſu Gaver, qui eſt juxta Jéblaam : qui fugit in Mageddo, & mórtuus eſt ibi.

[*Si fiat de Sabbato, lectiones ſumentur è II. Nocturno Domínicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

ANno undécimo Joram fílii Achab, regnávit Ochoſias ſuper Judam ; veníque Jehu in Jézrahel. Porrò Jézabel intróitu ejus audíto, depinxit óculos ſuos ſtíbio, & ornávit caput ſuum, & reſpexit per feneſtram ingrediẽtẽ Jehu per portam, & ait : Numquid pax poteſt eſſe Zambri, qui interfécit dóminum ſuum ? Levavitque Jehu fáciem ſuam ad feneſtram, & ait : Quæ eſt iſta ? & inclinavérunt ſe ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis : Præcipitáte eam deorſùm. Et præcipitavérunt eam, aſperſuſque eſt ſánguine páries, &

un ungulæ conculcavé-
runt. Cùmque ingreſſ-
et ut comèderet bibe-
, ait : Ite, & vidéte
ctam illam, & ſepelíte
quia fília regis eſt. Cùm-
ent ut ſepelírent eam,
venérunt niſi calváriam,
es, & ſummas manus.
ique nuntiavérūt ei. Et
iu : Sermo Dómini eſt
locútus eſt per ſervum
Elíam Theſbíten, di-
In agro Jézrael cóme-
ines carnes Jézabel.
:dio iij. Cap. 10.
ant autem Achab ſeptua-
nta fílii in Samaría :
ergo Jehu lítteras, &
in Samaríam ad opti-
civitátis, & ad majóres
& ad nutrítios Achab,
: Statim ut accepéritis
s has, qui habétis fílios
i veſtri, & currus, &
, & civitátes firmas, &
eligite melióren, &
ui vobis placúerit de fí-
mini veſtri, & eum pó-
iper ſólium patris ſui, &
te pro domo dómini ve-
Timuérunt illi vehémen-
& dixérunt : Ecce duo
non potuérunt ſtare co-
o, & quómodò nos va-
us reſiſtere ? Miſérunt
præpóſiti domûs, & præ-
ivitátis, & majóres na-
nutrítii ad Jehu, di-
: Servi tui ſumus, quæ
ue juſſeris fáciemus, nec
tuémus nobis regem, ſ
umque tibi placent, fac.
ipſit autē eis lítteras ſe-
ò, dicens : Si mei eſtis, &
itis mihi, tóllite cápita fíliórum dómini veſtri, & venite ad me hâc eâdem horâ cras in Jézrahel. Porrò fílii regis ſéptuaginta viri apud optimátes civitátis nutriébantur. Cùmque veniſſent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis, & occidérunt ſeptuaginta viros, & poſuérunt cápita eórum in cóphinis, & miſérunt ad eum in Jézrahel.

Ad Magníficat. *Ant.* 2. D. Nóluit Dóminus diſpérdere domum David propter pactum quod iníerat cum eo, & quia promíſerat ut daret ei lucernam & fíliis ejus omni témpore. *II. Paral.* 21.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA VIII post Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 11.

A Thália, mater Ochóziæ, videns mórtuum fílium ſuum, ſurrexit, & interfécit omne ſemen régium. Tollens autē Jóſaba fília regis Joram, ſoror Ochóziæ, Joas fílium Ochóziæ, furáta eſt eum de médio filiórum regis qui interficiébantur, & nutrícem ejus, de triclínio; & abſcondit eum à fácie Athálíæ, ut non interficerétur. Eratque cum ea ſex annis clam in dómo Dómini : porrò Athália regnávit ſuper terram. Anno autem ſéptimo miſit Joíada, & aſſúmens centuriónes & mílites introduxit ad ſe in templum Dómini, pepigitque cum eis fœdus ; & adjúrans

eos in domo Dómini, oſtendit eis fílium regis.

℟. Fecit Joíada bonum cum Iſrael; poſtquàm autem óbiit, dereliquérunt templum Dómini Dei; mittebatque eis Prophétas ut reverterentur ad Dóminum: * Quos proteſtantes, illi audíre nolébat. ℣. Vos ſemper Spíritui ſancto reſíſtitis: ſicut patres veſtri, ita & vos; quem Prophetárum non ſunt perſecúti patres veſtri? * Quos proteſtantes. *II. Par.* 24. *Act.* 7.

Lectio ij.

PRoduxitque fílium regis, & póſuit ſuper eum diadéma, & teſtimónium; fecerúntque eum regem, & unxérunt; & plaudentes manu, dixérunt: Vivat rex. Audívit autem Athália vocem pópuli currentis; & ingreſſa ad turbas in templum Dómini, vidit regem ſtantem ſuper tribúnal juxta morem, & cantores, & tubas propè eum, omnemque pópulum terræ lætantem, & canentem tubis; & ſcidit veſtimenta ſua, clamavitque: Conjurátio, conjurátio. Præcépit autem Joíada centuriónibus qui erant ſuper exércitum, & ait eis: Edúcite eam extra ſepta templi; & quicumque eam ſecútus fúerit, feriátur gládio. Díxerat enim ſacerdos: Non occidátur in templo Dómini. Impoſuéruntque ei manus, & impegérunt eam per viam introïtus equórum, juxta palátium, & interfecta eſt ibi. Pépigit ergo Joíada fœdus inter Dóminum, & inter regem, & inter pópulum, ut eſſet pópulus Domini, & inter regem & pópulum. Ingreſſuſque eſt omnis pópulus terræ templum Baal, & deſtruxérunt aras ejus, & imágines contrivérunt válidè. Mathan quoquè ſacerdótem Baal occidérunt coram altári.

℟. Congregáti adversùs Zacharíam fílium Joiadæ ſacerdótem, miſérunt lápides in átrio domûs Dómini: * Qui cùm morerétur, ait: Videat Dóminus, & requírat. ℣. Proptereà Sapientia Dei dixit ut inquirátur ſanguis qui effúſus eſt à generatióne iſta à ſanguine Abel uſque ad ſánguiné Zachariæ. * Qui. *II. Paral.* 24. *Luc.* 11.

Lectio iij. Cap. 13.

ELiſéus autem ægrotábat infirmitáte, quâ & mórtuus eſt; deſcenditque ad eum Joas rex Iſrael, & flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater mi, currus Iſrael, & auríga ejus. Et ait illi Eliſéus: Affer arcum & ſagittas. Cùmque attuliſſet ad eum arcum & ſagittas, dixit ad regem Iſrael: Pone manum tuam ſuper arcum. Et cùm poſuiſſet ille manum ſuam, ſuperpóſuit Eliſéus manus ſuas mánibus regis, & ait: Aperi feneſtram orientálem. Cùmque aperuiſſet, dixit Eliſéus: Jace ſagittam. Et jecit. Et ait Eliſéus: Sagitta ſalútis Dómini, & ſagitta ſalútis contra Syriam: percutieſque Syriam in Aphec, donec conſúmas eam. Et ait: Tolle ſagittas. Qui cùm tuliſſet, rurſùm dixit ei: Pércute já-

culo

in tabernácula ætérna. Seminémus ergo illis carnália, ut metámus ab illis ſpiritália. Labóret nunc de terrénis manus, ut tunc de cœleſtibus ánima reficiátur. Spes præſens ædíficet rem futúram. Faciámus iſtic tecta, quæ nos illic tegant. Paſcátur iſtic pauper, ubi me divite eget, ut me illic páſcat, ubi me egente ſaturábitur. Vidéte commércium ſpiritále; & ſi poteſtis, negáte nos avaros, qui terram véndimus & tribútum ut immunitátem regni cum æternitáte coemámus.

℟. Víllicus diffamátus eſt apud dívitem quaſi diſſipaſſet bona ipsíus. Et ait illi: Quid hoc áudio de te? * Redde ratiónem villicatiónis tuæ; jam enim non póteris villicáre. ℣. Judícium duriſſimum his qui præſunt, fiet. * Redde ratiónem villicatiónis. *Luc.* 16. *Sap.* 6.

Lectio viij.

Serm. de Gazophylac. poſt Epiſt. 33. *n.* 6 & 7.

O Abundántia bonitátis Dei! vult fœnerári ex iis quæ ipſe largítus eſt: cupit débitor fíeri donórum ſuórũ, ut cum multâ tibi ratióne ſuam reddat uſúram. Própera ígitur, frater, tam úberem tibi obſtríngere debitórem, ut & amícum te ex ſervo vocet; & in tuis terréſtribus nummis te expertus fidélem, de ſuis cœléſtibus theſauris dívitem fáciat. Ne trépides, ne cunctéris, ne parcas. Eſto violentus Deo, rape regna cœlórum. Nam potúerat, dilectíſſimi, Dóminus omnípotens æquè univerſos divites fácere, ut nemo indigéret altero: ſed infinítæ bonitátis consílio fecit míſerum, ut agnoſceret miſericordem. Matéria divitiárum tibi eſt fraterna paupertas, ſi intélligas ſuper egénum & páuperem; nec tibi tantùm habeas quod accepiſti, quia ideò & illíus partem tibi in hoc ſéculo cóntulit Deus, ut tibi debéret quidquid de ſuis donis tuo voluntário affectu indigéntibus obtuliſſes, ac te viciſſim in ætérna die de illíus parte ditáret.

℟. Ego vobis dico: * Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis, ut cùm defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula. ℣. Eleemóſyna facit inveníre miſericórdiam, & vitam ætérnã. * Fácite vobis. *Luc.* 16. *Tob.* 12.

Lectio ix. *N.* 9.

CAve ipſum te tantùm modò ames, ſi te amas, quia iniquitátis eſt iſta diléctio; & qui díligit iniquitátem, odit, ut ſcriptum eſt, ánimam ſuã: plenitúdo autem legis eſt diléctio próximi, quod omnis homo hómini eſt germanitáte natúræ. Parem ergo curam tuî & páuperis gere, ut imitéris imitatórem Chriſti, non tibi, ſed áliis utília curando, ut tuî impénſiùs Deo cura ſit. Vide enim quanto crímine te ſupérbia aut avarítia diſcernat ab eo cui te Deus ópere ſuo junxit. Réfice eſurientem ánimam, & non timébis in die malo ab ira ſuperventúra. Beá-

in ſignum decem grádibus ſol retrogreſſus eſt. Jam verò ſol propter Ezechíam remeávit: at idem propter Chriſtum deſécit, non retrocédens, ſed delíquium paſſus; eâ re quid inter utrumque, Ezechíam dico & Jeſum, intereſſet demonſtrans. Et ille quidem pótuit Dei ſenténtiam diſſólvere; Jeſus verò peccatórum véniam tribúere non póterit?

℟. Poſtquàm coanguſtátus eſt Manaſſes, * Orávit Dóminum, & egit pœniténtiam valdè coram Deo: & exaudívit oratióně ejus, reduxitque eum in regnum ſuum. ℣. Quæ ſecundùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur. * Orávit Dóminum, & egit, &c. *II. Paral.* 33. *II. Cor.* 7.

Lectio vj. N. 15 *&* 16.

CONvértere tu quoquè, & ingemiſce, & óſtium claude: ora ut tibi dimitáttur, ut urentes te flammas disjíciat Deus. Poteſt enim pœniténtia & ignem extínguere; poteſt & leónes cicuráre. Quòd ſi diffidas, cógita quid olim contígerit Ananíæ & ſóciis. Quales in camínum ignis fontes effudérunt! Quanta vis aquæ flammâ ad cúbitos quadraginta novem aſcendentem reſtínguere ſufficiébat! Sed ubi flamma vehementer ſuperferebátur, ibi plúrimus pœniténtiæ fons effúſus eſt, cùm illi dícerent: Quóniam juſtus es in ómnibus quæ feciſti nobis; & peccávimus, & tranſgreſſi ſumus, & iníquè égimus. Cùm fornácis flammas compréſſerit pœniténtia, tu dúbitas utrùm gehennæ ignem reſtínguere váleat?

℟. Memória Josíæ in omni ore quaſi mel; ipſe eſt directus divínitùs in pœniténtiam gentis. * Tulit abominatiónes impietátis, & † In diebus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Qui converti fecerit peccatórem ab erróre viæ ſuæ, ſalvábit ánimam ejus à morte. * Tulit abominatiónes. Glória Patri. † In. *Eccli.* 49. *Jac.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 16.

IN illo témpore; Dicebat Jeſus ad diſcípulos ſuos: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum; & hic diffamátus eſt apud illum quaſi diſſipaſſet bona ipsíus. Et réliqua.

Homília ſancti Paulíni Epíſcopi.

Epiſt. 32. *ad Sever. aliàs* 12.

NUlla nobis occáſio eſt beneficiéntiæ unquam procraſtinandæ, cùm ſi voluntas noſtra non abſit, pauper in promptu ſit. Commodémus ergo ſecúri nunc egéno, & in paupéribus ſuis Chriſto, ut ex ejus abundatúrâ in iiſdem glóriâ participáre poſsímus. Proptéreà enim Dóminus ipſe præmónet, dicens: Fácite vobis amícos de iníquo mammónâ. Vides quómodò Omnípotens facit de nocte lucem, & de iniquitáte juſtítiam? Ut cùm defecéritis, inquit, recípiant vos

ılâ æterna. Semi-
illis cárnália, ut
illis ſpirituália. La-
le terrénis manus,
cœleſtibus ánima
ſpes præſens ædí-
iutúram. Faciámus
quæ nos illic te-
.tur iſtic. pauper,
ite eget, ut me illic
i me egente ſatu-
déte commércium
: ſi poteſtis, negá-
os, qui terram vén-
:tribútum ut immu-
gni cum æternitáte

:us diffamátus eſt
:m quaſi diſſipaſſet
. Et ait illi: Quid
de te? * Redde ra-
icatiónis tuæ; jam
póteris villicáre.
m duriſſimum his
t, fiet. * Redde ra-
.licatiónis. *Luc.* 16.

Lectio viij.
Gazophylac. poſt
. 33. *n.* 6 & 7.
ndántia bonitátis
vult fœnerári ex iis
largítus eſt: cupit
ri donórum ſuórũ,
nultâ tibi ratióne
at uſúram. Própera
.ter, tam úberem
ingere debitórem,
um te ex ſervo vo-
n tuis terréſtribus
: expertus fidélem,
œléſtibus theſauris
iciat. Ne trépides,
tis, ne parcas. Eſto
Deo, rape regna
Nam potúerat, di-
lectíſſimi, Dóminus omnípotens æquè univerſos dívites fácere, ut nemo indigéret altero: ſed infinítæ bonitátis consílio fecit míſerum, ut agnoſceret miſericórdem. Matéria divitiárum tibi eſt fraterna paupertas, ſi intélligas ſuper egénum & páuperem; nec tibi tantùm habeas quod accepiſti, quia ídeò & illíus partem tibi in hoc ſéculo cóntulit Deus, ut tibi debéret quidquid de ſuis donis tuo voluntário affectu indigéntibus obtuliſſes, ac te vicíſſim in ætérna die de illíus parte ditáret.

℟. Ego vobis dico: * Fácite vobis amícos de mammóna iniquitátis, ut cùm defecéritis, recípiant vos in ætérna tabernácula. ℣. Eleemóſyna facit inveníre miſericórdiam, & vitam ætérnã. * Fácite vobis. *Luc.* 16. *Tob.* 12.

Lectio ix. N. 9.

CAve ipſum te tantùm modò ames, ſi te amas, quia iniquitátis eſt iſta diléctio; & qui díligit iniquitátem, odit, ut ſcriptum eſt, ánimam ſuã: plenitúdo autem legis eſt diléctio próximi, quod omnis homo hómini eſt germanitáte natúræ. Parem ergo curam tuî & páuperis gere, ut imitéris imitatórem Chriſti, non tibi, ſed áliis utília curando, ut tuî impénſiùs Deo cura ſit. Vide enim quanto crímine te ſupérbia aut avarítia diſcernat ab eo cui te Deus ópere ſuo junxit. Réfice eſurientem ánimam, & non timébis in die malo ab ira ſuperventúra. Beá-

tus enim, inquit, qui intélligit ſuper egénum & páuperem, in die malâ liberábit eum Dóminus. Operáre ígitur & éxcole hanc regiónem terræ tuæ, ut gérminet tibi frugem fértilem, plenam ádipe frumenti, magno cum fœnore centéſimum tibi fructum multiplicáti séminis afferentem. In hujus vel poſſeſſiónis vel negotiatiónis appetítum & ſtúdium ſancta & ſalutáris eſt avarítia: nam talis cupíditas, quæ regnum cœleſte merétur, & bonum perenne desíderat, radix bonórum eſt.

℟. Ignem extinguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis: * Et qui reddit grátiam; † In témpore casûs ſui invéniet firmamentum. ℣. Qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * Et qui. Glória Patri. † In tempore. *Eccli.* 3. *II. Cor.* 9.

Ad Benedictus. *Ant.* 4. E. Ait víllicus intrà ſe: Scio quid fáciam, ut, cùm amótus fúero à villicatióne, recípiant me in domos ſuas. *Luc.* 16.

Oratio.

LArgíre nobis, quæſumus, Dómine, ſemper ſpíritum cogitandi quæ recta ſunt, propítius & agendi; ut qui ſine te eſſe non póſſumus, ſecundùm te vívere valeámus; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Laudávit dóminus víllicum iniquitátis, quia prudenter feciſſet; quia fílii hujus séculi prudentióres fíliis lucis in generatióne ſua ſunt. *Luc.* 16.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 18.

ANno tértio Oſée, filii Ela, regis Iſrael, regnávit Ezechías fílius Achaz, regis Juda. Vigínti quinque annórum erat cùm regnáre cœpiſſet, & vigínti novem annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus Abi, fília Zacharíæ. Fecítque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipſe diſſipávit excelſa, & contrívit ſtátuas, & ſuccídit lucos, confrégitque ſerpentem æneum quem fécerat Móyſes; ſíquidem uſque ad illud tempus fílii Iſrael adolébant ei incenſum, vocavítque nomen ejus Noheſtan. In Dómino Deo Iſrael ſperávit: itaque poſt eum non fuit ſímilis ei de cunctis régibus Juda, ſed neque in his qui ante eum fuérunt, & adhæſit Domino, & non receſſit à veſtígiis ejus; fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móyſi.

℟. Fecit Joiada. 242.

Lectio ij.

ANno quarto regni Ezechíæ, qui erat annus ſéptimus Oſée, fílii Ela, regis Iſrael, aſcendit Salmánaſar rex Aſſyriórum in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit. Nam poſt annos tres, anno ſexto Ezechíæ, id eſt nono anno Oſée regis Iſrael, capta eſt Samaría; & tránſtulit rex Aſſyriórum Iſrael in Aſſyrios, collocavítque eos in Hala & in Habor fluviis Gozan in ci-

s Medórum ; quia non
nt vocem Dómini Dei
l prætergreſſi ſunt pa-
us ; ómnia quæ præ-
Móyſes ſervus Dómi-
ı audiérunt neque fe-
Anno quarto-décimo
zechíæ , aſcendit Sen-
ɔ rex Aſſyriórum ad
s civitátes Juda muní-
cepit eas.
ongregáti. 242.
tio iij. Cap. 19.
ı accepiſſet Ezechías
eras de manu nuntió-
: legiſſet eas , aſcendit
um Dómini , & expan-
oram Dómino, & orá-
nſpectu ejus , dicens :
: Deus Iſrael , qui ſedes
hérubim , tu es Deus
;um ómniū terræ : tu
œlum & terram. Inclí-
n tuam , & audi ; ápe-
nine , óculos tuos , &
udi ómnia verba Sen-
ɔ , qui miſit ut expro-
obis Deum viventem.
Dómine ; diſſipavérunt
ſſyriórum , gentes , &
omnium ; & miſérunt
rum in ignem : non
ant dii , ſed ópera má-
óminum ex ligno & lá-
perdidérunt eos. Nunc
Dómine Deus noſter ,
os fac de manu ejus , ut
mnia regna terræ quia
óminus Deus ſolus.
irtuū prophetávit. 243.

IA TERTIA.

Lectio j.

ɔ quarto Regum. *C.* 19.
tum eſt in nocte illa ,
ait Angelus Dómini ,
percuſſit in caſtris Aſ-
ſyriórum centum octoginta quinque míllia. Cùmque dilúculo ſurrexiſſet, vidit ómnia córpora mortuórum, & recédens ábiit, & reverſus eſt Sennácherib rex Aſſyriórum, & manſit in Nínive. Cùmque adoráret in templo Neſroch deum ſuum, Adrámelech & Sáraſar fílii ejus percuſſérunt eum gládio, fugerúntque in terram Armeniórum, & regnávit Aſarhaddon fílius ejus pro eo.

℟. Dejécit. 243.

Lectio ij. *Cap.* 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías uſque ad mortem ; & venit ad eum Iſaías, fílius Amos, prophéta, dixítque ei : Hæc dicit Dóminus Deus : Præcipe dómui tuæ ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convertit fáciem ſuam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens : Obſecro, Dómine, meménto, quæſo, quómodò ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfecto ; & quod plácitum eſt coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno. Et ántequam egrederétur Iſaías médiam partem átrii, factus eſt ſermo Dómini ad eum, dicens : Revertere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei : Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui : Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas ; & ecce ſanávi te. Die tértio aſcendes templum Dómini ; & addam diébus tuis quíndecim annos : ſed & de manu regis Aſſyriórum liberábo te, & civitátem hanc ; & prótegam urbem

converſus Joſías vidit ibi ſepulcra quæ erant in monte : miſitque, & tulit oſſa de ſepulcris, & combuſſit ea ſuper altáre, & pólluit illud juxta verbum Dómini, quod locútus eſt vir Dei, qui prædixerat verba hæc. Et ait : Quis eſt títulus ille quem vídeo ? Reſponderuntque ei cives urbis illíus : Sepulcrum eſt hóminis Dei, qui venit de Juda, & prædixit verba hæc quæ feciſti ſuper altáre Bethel. Et ait : Dimíttite eum, nemo commóveat oſſa ejus. Et intacta manſérunt oſſa illíus, cum óſſibus prophétæ qui vénerat de Samaría.

℟. Memória. 244.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 24.

IN diébus Jóakim aſcendit Nabuchodónoſor rex Babylónis, & factus eſt ei Jóakim ſervus tribus annis : & rurſum rebellávit contra eum. Immiſitque ei Dóminus latrúnculos Chaldæórum, & latrúnculos Syriæ, & latrúnculos Moab, & latrúnculos filiórum Ammon ; & immíſit eos in Judam, ut diſpérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per ſervos ſuos Prophétas. Factum eſt autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auferret eum coram ſe, propter peccáta Manaſſe univerſa quæ fecit, & propter ſánguinem innóxium quem effúdit, & implévit Jerúſalé cruóre innocéntium ; & ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári. Réliqua autem ſermónum Jóakim, & univerſa quæ fecit, nonne hæc ſcripta ſunt in libro ſermónum diérum Regum Juda ? Et dormívit Jóakim cum pátribus ſuis, & regnávit Jóachin fílius ejus pr[illegible]

℟. Fecit Joíada. 242.

Lectio ij.

DEcem & octo annórum erat Jóachin cùm regnáre cœpiſſet, & tribus ménſibus regnávit in Jerúſalem : nomen matris ejus Noheſta, filia Elnathan de Jerúſalem. Et fecit malum coram Dómino juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo aſcendérunt ſervi Nabuchodónoſor regis Babylónis in Jerúſalem, & circúmdata eſt urbs munitiónibus. Venitque Nabuchodónoſor rex Babylónis ad civitátem cum ſervis ſuis, ut oppugnárent eam. Egreſſuſque eſt Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipſe & mater ejus, & ſervi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus ; & ſuſcépit eum rex Babylónis anno octávo regni ſui. Et prótulit inde omnes theſauros domûs Dómini, & theſauros domûs régiæ ; & concídit univerſa vaſa áurea quæ fécerat Sálomon rex Iſrael in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránſtulit omnem Jerúſalem, & univerſos príncipes, & omnes fortes exércitûs, decem míllia, in captivitátem ; & omnem artíficem & cluſórem : nihilque relictum eſt, exceptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Congregáti. 242.

Lectio iij.

TRanſtulit quoquè Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis & eunúchos ejus; & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúſalem in Babylónem. Et omnes viros robuſtos, ſeptem míllia, & artífices & cluſóres mille, omnes viros fortes & bellatóres; duxitque eos rex Babylónis captivos in Babylónem. Et conſtítuit Matthániam pátruum ejus pro eo, impoſúitque nomen ejus Sedéciam. Vigéſimum & primum annum ætátis habébat Sedécias cùm regnáre cœpiſſet, & úndecim annis regnávit in Jerúſalem: nomen matris ejus erat Amital, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino; juxta ómnia quæ fécerat Jóakim. Iraſcebátur enim Dñus contra Jerúſalẽ & contra Judam, donec projíceret eos à fácie ſua; receſſitque Sedécias à rege Babylónis.

℟. Mórtuum. 243.

SABBATO.

Lectio j.

De libro quarto Regum. *C.* 25.

FActum eſt anno nono regni (Sedéciæ,) menſe décimo, décimâ die menſis, venit Nabuchodónoſor rex Babylónis, ipſe & omnis exércitus ejus in Jerúſalem, & circumdedérunt eam, & extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clauſa eſt cívitas atque valláta uſque ad undecimum annum regis Sedéciæ, nonâ die menſis; prævaluitque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ. Et interrupta eſt cívitas; & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ quæ eſt inter dúplicem murum ad ortum regis: (porrò Chaldæi obſidébant in circúitu civitátem.) Fugit ítaque Sedécias per viam quæ ducit ad campeſtria ſolitúdinis. Et perſecútus eſt exércitus Chaldæórum regem, comprehenditque eum in planítie Jéricho; & omnes bellatóres qui erant cum eo, diſperſi ſunt, & reliquérunt eum. Apprehenſum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha, qui locútus eſt cum eo judícium. Fílios autem Sedéciæ occídit coram eo, & óculos ejus effódit, vinxitque eum caténis, & adduxit in Babylónem.

[*Si fiat de Sabbato*, ℟℟℟. *ſumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

MEnſe quinto, ſéptimo die menſis, ipſe eſt annus nonus décimus regis Babylónis, venit Nabuzardan, princeps exércitûs, ſervus regis Babylónis, in Jerúſalem: & ſuccendit domum Dómini, & domum regis, & domos Jerúſalem, omnemque domum combuſſit igni. Et muros Jerúſalem in circúitu deſtruxit omnis exércitus Chaldæórum qui erat cum príncipe mílitũ. Réliquam autem pópuli partem quæ remánſerat in civitáte, & pérfugas qui transfúgerant ad regem Babylónis, & réliquum vulgus tranſtulit Nabúzardan, princeps milítiæ, & de paupéribus terræ reli-

migratiónis Jóachin regis Juda, menſe duodécimo, vigéſimâ-ſéptimâ die menſis, ſublevávit Evilmérodach rex Babylónis, anno quo regnáre cœperat, caput Jóachin regis Juda de cárcere. Et locútus eſt ei benignè; & póſuit thronum ejus ſuper thronum regū qui erant cum eo in Babylóne. Et mutávit veſtes ejus quas habúerat in cárcere, & comedébat panem ſemper in conſpectu ejus cunctis diébus vitæ ſuæ. Annónam quóquè conſtítuit ei ſine intermiſſióne, quæ & dabátur ei à rege per ſíngulos dies ómnibus diébus vitæ ſuæ.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Sapiéntia inſipiéntibus locúta eſt: Relínquite infántiam, & vívite, & ambuláte per vias prudéntiæ. *Prov.* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA IX

Timor Dómini, prin[...] ſapiéntiæ. Sapiéntiam [...] doctrínam ſtulti deſp[...] Audi, fili mi, diſciplína[...] tris tui, & ne dimittas [...] matris tuæ, ut addátur cápiti tuo, & torques [...] tuo.

℟. Beátus homo qui [...] nit ſapiéntiam, pretióſ[...] cunctis ópibus: * Viæ [...] viæ pulchræ, & omnes [...] tæ illíus pacíficæ. ℣. Qu[...] ſursùm eſt ſapiéntia, [...] eſt, pacífica, modeſta, miſericórdiâ & frúctibu[...] nis.* Viæ ejus. *Prov.* 3.

Lectio ij.

FIli mi, ſi te lactáveri[...] catóres, ne acquieſ[...] Si díxerint: Veni nob[...] inſidiémur ſánguini, a[...] dámus tendículas con[...] ſontem fruſtrà, deglu[...] eum ſic ut infernus vive[...] & integrum quaſi deſce[...] tem in lacum; omnem [...]

℟. Vani ſunt omnes hómines * In quibus non ſubeſt ſciéntia Dei; & de his quæ videntur bona, non potuerunt intellígere eum qui eſt. ℣. Inviſibília Dei per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur, ita ut ſint inexcusábiles. * In quibus non ſubeſt. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

Lectio iij.

SApiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem ſuam; in cápite turbárum clámitat, in fóribus portárum urbis profert verba ſua, dicens: Uſquequò, parvuli, diligitis infántiam? & ſtulti ea quæ ſibi ſunt nóxia cúpient, & imprudentes odíbunt ſciéntiam? Convertímini ad correptiónem meam: en próferam vobis ſpíritum meum, & oſtendam vobis verba mea. Quia vocávi, & renuiſtis; éxtendi manum meã, & non fuit qui aſpíceret: deſpexiſtis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexiſtis: ego quoquè in intéritu veſtro ridébo, & ſubſannábo cùm vobis id, quod timebátis, advénerit; cùm irrúerit repentína calámitas, & intéritus quaſi tempeſtas ingrúerit; quandò vénerit ſuper vos tribulátio & angúſtia. Tunc invocábunt me, & non exáudiam: manè conſurgent, & non invénient me.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus: * Deum time, & † Mandáta ejus obſerva; hoc eſt enim omnis homo. ℣. Finis præcépti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ. * Deum. Glória. † Mandáta. *Eccleſ.* 12. *I. Tim.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de Civitáte Dei.

Lib. 7. *Cap.* 20.

PRophetáſſe Sálomon repéritur in ſuis libris, qui tres recepti ſunt in auctoritátem canonicam, Provérbia, Eccléſiaſtes, & Cánticum Canticórum. Alii verò duo, quorum unus Sapiéntia, alter Eccleſiáſticus dícitur, propter elóquii nonnullam ſimilitúdinem ut Salomónis dicantur obtínuit conſuetúdo: non autem eſſe ipsíus non dúbitant doctióres. Eos tamen in auctoritátem máximè occidentális antíquitùs recépit Eccléſia. Quorum in uno, qui appellátur Sapiéntia Salomónis, páſſio Chriſti apertíſſimè prophetátur. Impii quippe interfectóres ejus commemorantur, dicentes: Circumveniámus juſtum, quóniam inſuavis eſt nobis, & contrárius eſt opéribus noſtris. In Eccleſiáſtico autem fides géntium futúra prædícitur iſto modo: Miſerére noſtri, Dominátor Deus ómnium, & immitte timórem tuum ſuper omnes gentes.

℟. Dómine, ne adincreſcant ignorántiæ meæ, & multiplicentur delicta mea, & peccáta mea abundent, & íncidam in conſpectu adverſariórum meórum. * Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitátu illórum. ℣. Hujuſcémodi Dómino noſtro non ſérviunt, ſed per dulces ſer-

mónes & benedictiónes ſedúcunt corda innocéntium. * Dómine. *Eccli.* 23. *Rom.* 16.

Lectio v.

IN tribus verò illis quos Salomónis eſſe conſtat, & Judæi canónicos habent, ut oſtendátur ad Chriſtum & Eccléſiam pertinére quod in eis ejúſmodi reperítur, operóſa diſputátio neceſsária eſt, quæ nos ultrà quàm oportet, ſi nunc adhibétur, extendet. Tamen quod in Provérbiis légitur, viros ímpios dícere: Abſcondámus in terra virum juſtû injuſtè, abſorbeámus verò eum tanquam inſernus viventem, & auferámus ejus memóriam de terra, poſſeſſióné ejus pretióſam apprehendámus, non ita obſcúrum eſt, ut de Chriſto & poſſeſſióne ejus Eccléſia ſine laborióſa expoſitióne non poſſit intélligi. Tale quippe áliquid étiam Dñus ipſe Jeſus per Evangélicam Parábolam oſtendit dixiſſe malos colónos: Hic eſt hæres, veníte, occidámus eum, & noſtra erit hæréditas.

℟. Vanitátem, & verba mendácia longè fac à me, Dómine: * Mendicitátem & divítias ne déderis mihi; tríbue tantùm víctui meo neceſsária. ℣. Qui volunt dívites fíeri, íncidunt in deſidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. * Mendicitátem. *Prov.* 30. *I. Tim.* 6.

Lectio vj.

IN álio libro qui vocátur Eccléſiaſtes, ubi ait: Non eſt bonum hómini, niſi quod manducábit & bibet, quid credíbilius dícere intelligitur, quàm quod ad participatiónem menſæ hujus pertinet, quam Sacerdos ipſe Mediátor Teſtamenti novi éxhibet ſecundùm órdinem Melchíſedech de córpore & ſánguine ſuo? Id enim ſacrifícium ſucceſſit ómnibus illis ſacrifíciis véteris Teſtamenti, quæ immolabantur in umbra futúri: propter quod étiam vocem illam in Pſalmo tricéſimo & nono, ejuſdem Mediatóris per prophetíam loquentis agnóſcimus: Sacrifícium & oblatiónem noluiſti, corpus autem perfeciſti mihi; quia pro illis ómnibus ſacrifíciis & oblatiónibus corpus ejus offertur, & participántibus miniſtrátur. Nam iſtum Eccleſiaſtem in hac ſenténtia manducandi & bibendi, quam ſæpè répetit plurimùmque commendat, non ſápere carnális épulas voluptátis, ſatìs illud oſtendit, ubi ait: Mélius eſt ire in domum luctûs, quàm ire in domum potûs. Jam verò Cánticum Canticórum ſpíritális quædam ſanctárum eſt voluptas méntium, in conjúgio illíus regis & regínæ civitátis, quod eſt Chriſtus & Eccléſia. Sed hæc voluptas allegóricis tegmínibus involúta eſt, ut deſiderétur ardéntiùs.

℟. Nonne Dóminus abyſſum & cor hóminum inveſtigávit? Cognóvit enim Dóminus omnem ſciéntiam: * Non prætérit illum omnis cogitátus, & † Non abſcondit ſe ab eo ullus ſermo. ℣. Non eſt ulla creatúra inviſíbilis in conſpe-

ctu ejus : ómnia autem nuda & aperta ſunt óculis ejus. * Non prætérit. Glória Patri. ✝ Non abſcondit ſe. *Eccli.* 42. *Hebr.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 19.

IN illo témpore; Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem, videns civitátem, flévit ſuper illam, dicens : Quia ſi cognoviſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 39. *in Evang. hab. in Baſilica Conſtantiniana.*

QUia everſam jam Jerúſalem nóvimus, debémus ex rebus exterióribus introrsùs áliquam ſimilitúdinem tráhere, atque ex everſis ædifíciis paríetum, morum ruínam timére. Videns enim civitátem, flévit ſuper illam, dicens : Quia ſi cognoviſſes & tu! Hoc ſemel egit, cùm peritúram civitátem eſſe nuntiávit. Hoc quotídie Redemptor noſter per electos ſuos ágere nullátenùs ceſſat, cùm quoſdam ex bona vita ad mores réprobos perveniſſe consíderat. Plangit enim eos qui neſciunt cur plangantur; quia, juxta Salomónis verba, lætantur cùm malè fécerint, & exultant in rebus péſſimis. Qui ſi damnatiónem ſuam quæ eis ímminet, agnoviſſent, ſemetipſos cum lácrymis electórum plángerent.

℟. Ut appropinquávit Jeſus Jerúſalem, videns civitátem flévit ſuper illam, dicens : * Si cognoviſſes & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. ℣. Si in via Dei ambulaſſes, habitaſſes útique in pace ſempitérna. * Si cognoviſſes. *Luc.* 19. *Baruch.* 3.

Lectio viij.

BEnè autem peritúræ ánimæ ſenténtia quæ súbditur, cónvenit : Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Suam hìc diem habet ánima perverſa, quæ tranſitório gaudet in témpore; cui ea quæ adſunt, ad pacem ſunt, quia dum ex rebus temporálibus lætátur, dum honóribus extóllitur, dum in carnis voluptáte reſólvitur, dum nullâ ventúræ pœnæ formídine terrétur, pacem habet in die ſua, quæ grave damnatiónis ſuæ ſcándalum in die habébit aliéna. Ibi enim affligenda eſt, ubi juſti lætabuntur; & cuncta quæ modò eſt ad pacem ſunt, tunc in amaritúdinem rixæ vertentur; quia rixári ſecum incípiet cur damnatiónem quam pátitur, non expávit; cur à proſpiciendis malis ſequéntibus óculos mentis clauſit.

℟. Vénient dies in te, & circúmdabunt te inimíci tui vallo, * Et circúmdabunt te, & coanguſtábunt te úndique. ℣. Jáciam contra te ággerem, & munimenta ponam in obſidiónem tuam; humiliáberis,

eritque repentè confeſtim. * Et. *Luc.* 19. *Iſ.* 29.

Lectio ix.

UNde ei dícitur : Nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. Perverſa quippe ánima rebus præſentibus dédita, in terrenis voluptátibus reſolúta, abſcondit ſibi mala ſequéntia ; quia prævidére futúra refúgit quæ præſentem lætítiam perturbant : dumque in præſentis vitæ oblectatiónibus ſe déſerit, quid áliud quàm clauſis óculis ad ignem vadit ? Unde benè ſcriptum eſt : In die bonórum ne ímmemor ſis malórum. Et inde per Paulum dícitur : Qui gaudent, tanquam non gaudentes ſint. Quia, & ſi qua eſt præſentis témporis, ita eſt agenda lætítia, ut nunquam amaritúdo ſequentis judícii recédat à memória : quátenùs dum mens pávida extrémæ ultiónis timóre transfígitur, quantùm nunc præſens lætítia, tantùm poſt ira ſúbſequens temperétur.

℟. Ad terram proſternent te, & fílios tuos qui in te ſunt; * Et non relinquent in te lápidem ſuper lápidem, eò quòd non cognóveris tempus viſitatiónis tuæ. ℣. Congregábo omnes gentes ad Jerúſalem in prælium ; & capiétur cívitas, & vaſtabuntur domus. * Et. Glória. * Et. *Luc.* 19. *Zach.* 14.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. G. Cœpit Jeſus ejícere vendentes in templo, & ementes, dicens illis : Scriptum eſt quia domus mea domus oratiónis eſt ; vos autem fecíſtis illam ſpeluncam latrónum. *Luc.* 19.

Oratio.

PAteant aures miſericórdiæ tuæ, Dómine, précibus ſupplicántium ; & ut peténtibus deſideráta concédas, fac eos quæ tibi ſunt plácita poſtuláre ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Erat Jeſus docens quotídie in templo, & non inveniébant quid fácerent illi ; omnis enim pópulus ſuſpenſus erat, áudiens illum. *Luc.* 19.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Proverbiórum. *C.* 3.

FIli mi, ne oblivíſcáris legis meæ, & præcepta mea cor tuum cuſtódiat ; longitudinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Miſericordia & véritas te non déſerant : circumda eas gútturi tuo, & deſcribe in tábulis cordis tui ; & invénies grátiam & diſciplinam bonam coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipſe díriget greſſus tuos. Ne ſis ſápiens apud temetipſum. Time Deum, & recéde à malo.

℟. Beátus homo. 252.

Lectio ij.

HOnóra Dóminum de tua ſubſtántia, & de primítiis ómnium frugum tuarū da ei ; & implebuntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Diſciplinam

Dómini, fili mi, ne abjícias; nec defícias cùm ab eo corrí-peris: quem enim díligit Dóminus, corrípit; & quaſi pater in fílio cómplacet ſibi. Beátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argenti, & auri primi & puriſſimi fructus ejus. Pretióſior eſt cunctis ópibus, & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

℟. Vani ſunt. 253.

Lectio iij. *Cap. 5.*

FIlli mi, attende ad ſapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam, ut cuſtódias cogitatiónes, & diſciplínam lábia tua conſervent. Ne attendas fallácia mulíeri: favus enim diſtillans lábia meretrícis, & nitídius óleo guttur ejus; noviſſima autem illíus amára quaſi abſínthium, & acúta quaſi gládius biceps. Pedes ejus deſcendunt in mortem, & ad ínferos greſſus illíus penétrant. Per ſémitam vitæ non ámbulant; vagi ſunt greſſus ejus, & inveſtigábiles. Nunc ergo, fili mi, audi me, & ne recédas à verbis oris mei. Longè fac ab ea viam tuam, & ne appropinques fóribus domûs ejus. Ne des aliénis honórem tuum, & annos tuos crudéli; ne fortè impleantur extránei víribus tuis, & labóres tui ſint in domo aliéna; & gemas in noviſſimis, quandò conſúmpſeris carnes tuas & corpus tuum, & dicas: Cur deteſtátus ſum diſcíplinam, & increpatiónibus non acquiévit cor meum, nec audívi vocem docéntium me, & magiſtris non inclinávi aurem meam?

℟. Finem loquendi. 253.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Proverbiórum. *C. 6.*

VAde ad formícam, ô piger, & conſídera vias ejus, & diſce ſapiéntiam: quæ cùm non hábeat ducem, nec præceptórem, nec príncipem, parat in æſtáte cibum ſibi, & cóngregat in meſſe quod cómedat. Uſquequò, piger, dórmies? quando conſurges è ſomno tuo? Páululùm dórmies, páululùm dormitábis, páululùm cónſeres manus ut dórmias; & véniet tibi quaſi viátor egeſtas, & páuperies quaſi vir armátus. Si verò ímpiger fúeris, véniet ut fons meſſis tua, & egeſtas longè fúgiet à te. ℟. Dómine. 253.

Lectio ij.

HOmo apóſtata, vir inútilis; gráditur ore perverſo, ánnuit óculis, terit pede, dígito lóquitur, pravo corde machinátur malum, & omni témpore júrgia ſéminat. Huic extempló véniet perdítio ſua, & ſúbitò conterétur, nec habébit ultrà medicínam. Sex ſunt quæ odit Dóminus, & ſeptimum deteſtátur ánima ejus: Oculos ſublímes, linguam mendácem, manus effundentes innóxium ſánguinem, cor máchinans cogitatiónes péſſimas, pedes velóces ad currendum in malum, proferentem mendácia teſtem fallácem, & eum qui ſéminat inter fratres diſcórdias.

℟. Vanitátem. 254.

Lectio iij. *Cap.* 8.

EGo Sapiéntia hábito in consílio, & erudítis interſum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & ſupérbiam, & viam pravam, & os bilingue deteſtor. Meum eſt consílium, & æquitas; mea eſt prudéntia, mea eſt fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres juſta decernunt: per me príncipes ímperant, & potentes decernunt juſtítiam. Ego diligentes me díligo; & qui manè vígilant ad me, invénient me. ℟. Nonne. 254.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis. *C.* 10.

FIlius ſápiens lætíficat patrem; fílius verò ſtultus mœſtítia eſt matris ſuæ. Nihil próderunt theſauri impietátis, juſtítia verò liberábit à morte. Non afflíget Dóminus fame ánimam juſti, & insídias impiórum ſubvertet. Egeſtátem operáta eſt manus remiſſa, manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic paſcit ventos; idem autem ipſe ſéquitur aves volantes. Qui cóngregat in meſſe, fílius ſápiens eſt; qui autem ſtertit æſtáte, fílius confuſiónis.

℟. Beatus homo. 252.

Lectio ij.

BEnedíctio Dómini ſuper caput juſti; os autem impiórum óperit iníquitas. Memória juſti cum láudibus, & nomen impiórum putreſcet. Sápiens corde præcepta ſúſcipit, ſtultus cæditur lábiis. Qui ámbulat ſimplíciter, ámbulat confidenter: qui autem deprávat vias ſuas, manifeſtus erit. Qui ánnuit oculo, dabit dolórem, & ſtultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os juſti; & os impiórum óperit iniquitátem. Odíum ſúſcitat rixas, & universa delicta óperit cáritas.

℟. Vani ſunt. 253.

Lectio iij.

IN lábiis ſapientis invenitur ſapiéntia, & virga in dorſo ejus qui índiget corde. Sapientes ábſcondunt ſciéntiam, os autem ſtulti confuſióni próximum eſt. Subſtántia divitis, urbs fortitúdinis ejus; pavor páuperum, egeſtas eórum. Opus juſti ad vitam, fructus autem ímpii ad peccátum. Via vitæ cuſtodienti diſciplínam; qui autem increpatiónes relínquit, errat. Abſcondunt ódium lábia mendácia: qui profert contuméliam, insípiens eſt. In multilóquio non déerit peccátum; qui autem moderátur lábia ſua, prudentíſſimus eſt. Argentum electum lingua juſti, cor autem impiórum pro níhilo. Lábia juſti erúdiunt plúrimos; qui autem indocti ſunt, in cordis egeſtáte morientur.

℟. Finem loquendi. 253.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis. *C.* 11.

STatéra dolóſa abominátio eſt apud Dóminum; & pondus æquum volúntas ejus. Ubi fúerit ſupérbia, ibi erit & contumélia: ubi autem eſt humílitas, ibi & ſapiéntia. Simplícitas juſtórum

dírigет eos, & ſupplantátio perverſórũ vaſtábit illos. Non próderunt divítiæ in die ultiónis, juſtítia autem liberábit à morte. Juſtítia símplicis díriget viam ejus, & in impietáte ſua córruet ímpius. Juſtítia rectórum liberábit eos, & in insídiis ſuis capientur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultrà ſpes, & expectátio ſollicitórum períbit. Juſtus de angúſtia liberátus eſt, & tradétur ímpius pro eo.

℟. Dómine. 253.

Lectio ij. Cap. 14.

EST via quæ vidétur hómini juſta, novíſſima autem ejus dédúcunt ad mortem. Riſus dolóre miſcébitur, & extréma gáudii luctus óccupat. Viis ſuis replébitur ſtultus, & ſuper eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo: aſtútus consíderat greſſus ſuos. Fílio dolóſo nihil erit boni, ſervo autem ſapienti próſperi erunt actus, & dirigétur via ejus. Sápiens timet, & declínat à malo; ſtultus tránſilit, & confídit. Impátiens operábitur ſtultítiam, & vir verſútus odióſus eſt.

℟. Vanitátem. 254.

Lectio iij. Cap. 14 & 15.

QUi calumniátur egentem, exprobrat factóri ejus: honórat auté eũ, qui miſerétur páuperis. In malítia ſua expellétur ímpius, ſperat autem juſtus in morte ſua. In corde prudentis requieſcit ſapiéntia, & indoctos quoſque erúdiet. Juſtítia élevat gentem, míſeros autem facit pópulos peccátum. Acceptus eſt regi miniſter intelligens, iracúndiam ejus inútilis ſuſtinébit. Reſpónſio mollis frangit iram, ſermo durus súſcitat furórem. Lingua ſapiéntium ornat ſciéntiam, os fatuórum ebullit ſtultítiam. In omni loco óculi Dómini contemplantur bonos & malos. Lingua placábilis, lignum vitæ; quæ autem immoderáta eſt, cónteret ſpíritum.

℟. Nonne Dóminus. 254.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De Parábolis Salomónis. C. 16.

SPirítuum ponderátor eſt Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigentur cogitatiónes tuæ. Univerſa propter ſemetipſum operátus eſt Dóminus, ímpium quoquè ad diem malum. Abominátio Dómini eſt omnis árrogans; étiamſi manus ad manum fúerit, non eſt ínnocens. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam; accepta eſt autem apud Deum magìs quàm immoláre hóſtias. Miſericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas, & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoquè ejus convertet ad pacem. Mélius eſt parum cum juſtítia, quàm multi fructus cum iniquitáte.

℟. Beátus homo. 252.

Lectio ij. Cap. 16 & 17.

HOmo perverſus ſúſcitat lites, & verbóſus ſéparat príncipes. Vir iníquus lactat amícum ſuum, & ducit eum per viam non bonam. Qui attónitis óculis cógitat prava, mordens lábia ſua pérficit ma-

lum. Coróna dignitátis ſenectus quæ in viis juſtítiæ reperiétur. Mélior eſt pátiens, viro forti; & qui dominátur ánimo ſuo, expugnatóre úrbium. Sortes mittuntur in ſinum, ſed à Dómino temperantur. Mélior eſt buccella ſicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus ſápiens dominábitur fíliis ſtultis, & inter fratres hæreditátem dívidet. Sicut igne probátur argentum, & aurum camíno, ita corda probat Dóminus.

℟. Vani ſunt. 253.

Lectio iij. Cap. 18.

Occaſiónes quærit qui vult recédere ab amíco: omni témpore erit exprobrábilis. Non récipit ſtultus verba prudéntiæ, niſi ea díxeris quæ verſantur in corde ejus. Impius, cùm in profundum vénerit peccatórum, contemnit; ſed ſéquitur eum ignomínia & oppróbrium. Aqua profunda verba ex ore viri, & torrens redundans fons ſapientiæ. Accípere perſónam impii non eſt bonum, ut declínes à veritáte judícii. Lábia ſtulti miſcent ſe rixis, & os ejus júrgia próvocat. Os ſtulti contrítio ejus, & lábia ipſíus ruína animæ ejus. Verba bilinguis quaſi ſimplícia, & ipſa pervéniunt uſque ad interióra ventris.

℟. Finem loquendi. 253.

SABBATO.

Lectio j.

De Parábolis Salomonis. *C.* 22.

Provérbium eſt: Adoleſcens juxta viam ſuam étiam cùm ſenúerit, non recédet ab ea. Dives paupéribus imperat; & qui áccipit mútuum, ſervus eſt fœnerántis. Qui ſéminat iniquitátem, metet mala, & virga iræ ſuæ conſummábitur. Qui pronus eſt ad miſericórdiam, benedicétur, de pánibus enim ſuis dedit páuperi. Victóriam & honórem acquíret qui dat múnera, ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice deriſórem, & exíbit cum eo júrgium, ceſſabuntque cauſæ & contumíliæ. Qui díligit cordis munditiam, propter grátiam labiórum ſuórum habébit amícum regem. Oculi Dómini cuſtódiunt ſciéntiam, & ſupplantantur verba iníqui. Dicit piger: Leo foris, in médio plateárum occidendus ſum. Fóvea profunda os aliénæ: cui irátus eſt Dóminus, incidet in eam. Stultítia colligáta eſt in corde púeri, & virga diſciplínæ fugábit eam.

[*Si fiat de Sabbato,* ℟℟. *ſumentur è II. Noct. Dom. præced.*]

Lectio ij. Cap. 26 & 27.

Qui fodit fóveam, íncidet in eam; & qui volvit lápidem, revertétur ad eum. Lingua fallax non amat veritátem, & os lúbricum operátur ruínas. Ne gloriéris in craſtinum, ignórans quid ſuperventúra páriat dies. Laudet te aliénus, & non os tuum; extráneus, & non lábia tua. Grave eſt ſaxum, & oneróſa aréna, ſed ira ſtulti utróque grávior. Ira non habet miſericórdiam, nec erumpens furor, & ímpetum concitáti ferre quis póterit? Mélior eſt manifeſta cor-

ſéptio, quàm amor abſcónditus. Melióra ſunt vúlnera diligentis, quàm fraudulenta óſcula odientis. Anima ſaturáta calcábit favum, & ánima eſúriens étiam amárum pro dulci ſumet.

Lectio iij. *Cap.* 29.

ERudi fílium tuum, & refrigerábit te, & dabit delícias ánimæ tuæ. Cùm prophétia defécerit, diſſipábitur pópulus: qui verò cuſtódit legem, beátus eſt. Servus verbis non poteſt erudíri; quia quod dicis intélligit, & reſpondére contemnit. Vidiſti hóminem velócem ad loquendum? ſtultítia magìs ſperanda eſt quàm illíus corréptio. Qui delicátè à puerítia nutrit ſervum ſuum, póſteà ſéntiet eum contumácem. Vir iracundus próvocat rixas; & qui ad indignandum fácilis eſt, erit ad peccandum proclívior. Superbum ſéquitur humílitas, & húmilem ſpíritu ſuſcípiet glória. Qui cum fure partícipat, odit ánimam ſuam; adjurantem odit, & non índicat. Qui timet hóminem, citò córruet: qui ſperat in Dómino, ſublevábitur. Multi requírunt fáciem príncipis, & judícium à Dómino egréditur ſingulórum. Abominantur juſti virum ímpium, & abominantur ímpii eos qui in recta ſunt via. Verbum cuſtódiens fílius, extra perditiónem erit.

Ad Magníf. *Ant.* 1. D. Cùm eſſet ſapientíſſimus Eccleſiaſtes, dócuit pópulum, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos, ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA X
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Eccleſiaſtæ. *C.* 1.

VErba Eccleſiaſtæ, fílii David, regis Jerúſalem. Vánitas vanitátum, dixit Eccleſiaſtes: vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univerſo labóre ſuo, quo labórat ſub ſole? Generátio prætérit, & generátio ádvenit; terra autem in ætérnum ſtat. Oritur ſol, & óccidit, & ad locum ſuum revértitur; ibíque renaſcens gyrat per merídiem, & fléctitur ad aquilónem. Luſtrans univérſa in circúitu pergit ſpíritus, & in círculos ſuos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum unde éxeunt flúmina revertuntur, ut íterùm fluant.

℟. Beátus homo qui invénit ſapiéntiam, pretióſior eſt cunctis ópibus; * Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes ſémitæ illíus pacíficæ. ℣. Quæ deſursùm eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, modeſta, plena miſericórdiâ & frúctibus bonis. * Viæ ejus. *Prov.* 3. *Jac.* 3.

Lectio ij.

CUnctæ res diffíciles, non poteſt eas homo explicáre ſermóne. Non ſaturátur óculus viſu, nec auris audítu implétur. Quid eſt quod fuit? ipſum quod futúrum eſt. Quid eſt quod factum eſt? ipſum quod faciendum eſt. Nihil ſub ſole novum, nec valet quiſ-

quam dicere : Ecce hoc recens eſt ; jam enim præceſſit in ſéculis quæ fuérunt ante nos. Non eſt priórum memória ; ſed nec eórum quidem quæ póſtea futúra ſunt, erit recordátio apud eos qui futúri ſunt in noviſſimo.

℟. Vani ſunt omnes hómines * In quibus non ſubeſt ſciéntia Dei ; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt. ℣. Inviſibília Dei, per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur, ita ut ſint inexcuſábiles. * In quibus. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

Lectio iij.

Ego Eccleſiaſtes fui rex Iſrael in Jeruſalem ; & propóſui in ánimo meo quærere & inveſtigáre ſapienter de ómnibus quæ fiunt ſub ſole. Hanc occupatiónem péſſimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparentur in ea. Vidi cuncta quæ fiunt ſub ſole, & ecce univerſa vánitas & afflíctio ſpíritûs. Perverſi difficilè corriguntur, & ſtultórum infinítus eſt númerus. Locútus ſum in corde meo, dicens : Ecce magnus effectus ſum, & præceſſi omnes ſapientiâ qui fuérunt ante me in Jerúſalem ; & mens mea contempláta eſt multa ſapienter, & dídici. Dedique cor meum ut ſcirem prudéntiam atque doctrínam, erroreſque & ſtultítiam ; & agnóvi quòd in his quoquè eſſet labor & afflíctio ſpíritûs ; eò quòd in multa ſapiéntia multa ſit indignátio ; & qui addit ſciéntiam, addit & labórem.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus : * Deum time, & † Mandáta ejus obſerva ; hoc eſt enim omnis homo. ℣. Finis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non ficta. * Deum. Glória. † Mandáta. *Eccleſ.* 12. *I. Tim.* 1.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Serm. 2. *contra Concubin. tom.* 4. *edit. Pariſ.* 1621.

Salomon, cùm ſeculárium rerum concupiſcéntiâ teneretur, magnas eas & admirandas putábat, multúmque in eis labóris & ſollicitúdinis inſumébat, magníficas ædificando domos, copióſum coacervando aurum, congregando cantórum choros, vária génera miniſtrórum menſæ & popinæ, quærendo ánimæ ſuæ voluptatem ab hortórum & córporum formoſórum gratiâ, & omnem, ut ita dicam, oblectatiónis & refrigérii viam ſectando. At ubi inde ad ſe reverſus, & quaſi ex úmbróſa quadam abyſſo ad lumen veræ ſapiéntiæ reſpícere váluit, tunc ſublímem illam, & cœlis dignam, emiſit vocem : Vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hâc ſubliimiórem, ſi volúeritis, efferétis ſententiam de intempeſtiva hac voluptate, ſi aliquantiſper à mala conſuetúdine vos ſequeſtra véritis.

℟. Dómine, nec adincreſcant ignorántiæ meæ, & multipli-

ſtabat, ſed Deus ad illum [de longinquo non ſtabat. Quare Deus ab illo de longinquo non ſtabat? Quia álio loco dícitur: Propè eſt Dóminus his qui obtrívérunt cor. Vidéte ſi Publicánus iſte obtríverat cor, & ibi vidébitis quia propè eſt Dóminus his qui obtrivérunt cor. Publicánus autem de longinquo ſtabat, & neque volébat ad cœlum óculos ſuos leváre, ſed percutiébat pectus ſuum. Tunſio péctoris, obtrítio cordis. Quid dicébat tundens pectus? Deus, propítius eſto mihi peccatóri. Et quid ſenténtiæ Dóminus? Amen dico vobis, deſcendit juſtificátus de templo Publicánus ille, magìs quàm ille Pharisæus.

℟. Publicánus à longè ſtans nolébat nec óculos ad cœlum leváre; * Dico vobis: † Deſcendit hic juſtificátus in domum ſuam. ℣. Orátio humiliantis ſe non diſcédet donec Altíſſimus aſpíciat, & Dóminus non elongábit. * Dico vobis. Glória Patri. † Deſcendit. *Luc.* 18. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus. *Ant.* 2. D. Publicánus percutiébat pectus ſuum, dicens: Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 18.

Oratio.

DEus, qui omnipoténtiam tuam parcendo máximè & miſerando manifeſtas, multíplica ſuper nos miſericordiã tuam, ut ad tua promiſſa curréntes, cœléſtium bonórum fácias eſſe conſortes; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Omnis qui ſe exaltat, humiliábitur; & qui ſe humíliat, exaltábitur. *Luc.* 18.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *Cap.* 2.

SUpergreſſus ſum ópibus omnes qui ante me fuérunt in Jerúſalem. Sapiéntia quoquè perſeverávit mecum: & ómnia quæ deſideravérunt óculi mei, non negávi eis; nec prohíbui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret ſe in his quæ præparáveram; & hanc ratus ſum partem meam, ſi úterer labóre meo. Cùmquè me convertiſſem ad univerſa opera quæ fécerant manus meæ, & ad labóres in quibus fruſtrà ſudaveram, vidi in ómnibus vanitátem & afflictionem ánimi, & nihil permanére ſub ſole. Transívi ad contemplandam ſapientiam, erroreſque [illegible] ſtultítiam. Quid eſt, inqu[illegible] homo, ut ſequi poſſit Regem factórem ſuum? Et vidi quòd tantùm præcéderet ſapiéntia ſtultítiam, quantùm differt lux à tenébris.

℟. Beatus homo. 261.

Lectio ij. Cap. 3.

QUid habet ámpliùs homo de labóre ſuo? Vidi afflictióné quã dedit Deus fíliis hóminum, ut diſtendantur in ea. Cuncta fecit bona in témpore ſuo, & mundum trádidit diſputatióni eórum, ut non invéniat homo opus quod operátus eſt Deus ab inítio uſque ad finem. Et cognóvi quòd non eſſet mélius, niſi lætári &

pernabantur céteros, parábolam iſtam: Duo hómines aſcendérunt in templum ut orárent; unus Phariſæus, & alter Publicánus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. 2. in Pſ. 31. n. 10.

QUi vult fortis eſſe, velut præſumens de ſe, & jactans mérita ſua, qualiacumque illa ſint, erit ſímilis Phariſæo illi qui, quod à Deo ſe dicébat accepiſſe, ſuperbè tamen jactábat: Grátias, inquit, tibi. Atténdite, fratres mei, quale genus ſupérbiæ commendat Deus: verè quale poteſt ſubintráre juſto hómini, quale poteſt ſubrépere étiam bonæ ſpei viro. Grátias tibi, dicébat. Ergo cùm dicébat, Grátias tibi, fatebátur ab illo ſe accepiſſe quod habébat. Quid enim habes quod non accepiſti? Ergo, Grátias tibi ago, dixit: Grátias tibi ago, quia non ſum ſicut céteri hómines, raptores, injuſti, adúlteri, ſicut & Publicánus iſte. Unde ergo ſuperbus? Non quia de bonis ſuis Deo grátias agébat, ſed quia ſuper álterum ſe de ipſis bonis extollébat.

℟. Múnera prava non ſuſcípiet Deus, quóniam * Dóminus judex eſt, & non eſt apud illum glória perſónæ: qui adórat Deum, in oblectatióne ſuſcipiétur, & deprecátio illíus uſque ad nubes propinquábit. ℣. Duo hómines aſcendérunt in templum ut orárent, unus Phariſæus, & alter Publicánus. * Dóminus. *Eccli.* 35. *Luc.* 18.

Lectio viij.

ATténdite, fratres: nam unde cœperit dícere ſimilitúdinem ipſam Dóminus, Evangeliſta præmíſit. Cùm enim Chriſtus dixiſſet, Putas véniens Fílius hóminis invéniet fidem in terra? & ne exíſterent quidam hærétici, qui attendentes & putantes quaſi lapſum totum mundum, (omnes enim hærétici in paucis & in parte ſunt) jactárent ſe quòd in ipſis remánſit quod de toto mundo períerit, ibi ſtatim ubi ait Dóminus: Putas véniens Fílius hóminis invéniet fidem in terra? ſubjécit Evangeliſta: Dixit autem & ad quoſdam qui ſibi juſti videbantur, & ſpernébant céteros, ſimilitudinem hanc: Quidam Phariſæus & Publicánus venérunt in templum oráre; & cétera quæ noſtis.

℟. Non habébit ſucceſſus pravus corde, & peccátor adjíciet ad peccandum: * Synagógæ ſuperbórum non erit ſánitas; frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur. ℣. Phariſæus ſtans, hæc apud ſe orábat: Deus, grátias ago tibi quia non ſum ſicut céteri hóminum. * Synagógæ. *Eccli.* 3. *Luc.* 18.

Lectio ix.

PHariſæus ergo ille dicébat: Grátias tibi ago. Sed unde ſuperbus? Quia ſpernébat céteros. Unde probas? In ipſis verbis. Quómodò? Phariſæus, inquit, ille contempſit de longè ſtantem, cui Deus confitenti propinquabat. Publicánus, inquit, de longinquo

Lectio iij. *Cap. 6.*

EST & áliud malum quod vidi ſub ſole, & quidem frequens apud hómines: Vir cui dedit Deus divítias, & ſubſtántiam, & honórem, & nihil déeſt ánimæ ſuæ ex ómnibus quæ desíderat; nec tríbuit ei poteſtátem Deus ut cómedat ex eo, ſed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas & miséria magna eſt. Si genúerit quíſpiam centum líberos, & víxerit multos annos, & plures dies ætátis habúerit, & ánima illíus non utátur bonis ſubſtántiæ ſuæ, ſepulturâque cáreat, de hoc ego pronúntio quòd mélior illo ſit abortívus. Fruſtrà enim venit, & pergit ad ténebras, & oblivióne delébitur nomen ejus. Non vidit ſolem, neque cognóvit diſtántiam boni & mali. Etiamſi duóbus míllibus annis víxerit, & non fúerit perfrúitus bonis, nonne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hóminis in ore ejus, ſed ánima ejus non implébitur.

℟. Nonne Dóminus. 263.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *Cap. 7.*

QUid neceſſe eſt hómini majóra ſe quærere, cùm ignóret quid condúcat ſibi in vita ſua, número diérum peregrinatiónis ſuæ, & témpore quod velut umbra prætérit? Aut quis ei póterit indicáre quid poſt eum futúrum ſub ſole ſit? Mélius eſt nomen bonum, quàm unguenta pretióſa, & dies mortis die nativitátis. Mélius eſt ire ad domum luctûs, quàm ad domum convívii: in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cógitat quid futúrum ſit. Mélior eſt ira riſu, quia per triſtítiam vultûs corrígitur ánimus delinquentis. Cor ſapiéntium ubi triſtítia eſt, & cor ſtultórum ubi lætítia. Mélius eſt à ſapiente córripi, quàm ſtultórum adulatióne décipi; quia ſicut ſónitus ſpinárum ardéntium ſub olla, ſic riſus ſtulti: ſed & hoc vánitas. Calúmnia conturbat ſapientem, & perdet robur cordis illíus.

℟. Beátus homo. 261.

Lectio ij.

MElior eſt páriens arrogante. Ne ſis velox ad iraſcendum, quia ira in ſinu ſtulti requiéſcit. Ne dicas: Quid putas cauſæ eſt quòd prióra témpora melióra fuêre quàm nunc ſunt? ſtulta enim eſt hujuſcémodi interrogátio. Utílior eſt ſapiéntia cum divítiis, & magìs prodeſt vidéntibus ſolem. Sicut enim prótegit ſapiéntia, ſic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio & ſapiéntia, quòd vitam tríbuunt poſſeſſóri ſuo. Consídera ópera Dei, quòd nemo poſſit corrígere quem ille deſpéxerit. In die bona frúere bonis, & malam diem præcave. Sicut enim hanc, ſic & illam fecit Deus, ut non invéniat homo contra eum juſtas querimónias.

℟. Vani ſunt. 262.

Lectio iij.

NOli eſſe juſtus multùm; neque plus ſápias quàm

fácere benè in vita ſua. Omnis ènim homo qui cómedit & bibit, & videt bonum de labóre ſuo, hoc donum Dei eſt. Dídici quòd ómnia ópera quæ fecit Deus, perſevérent in perpétuum. Nōn póſſumus eis quidquam áddere, nec auferre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum eſt, ipſum pérmanet: quæ futúra ſunt, jam fuérunt; & Deus inſtaurat quod ábiit. Vidi ſub ſole in loco judícii impietátem, & in loco juſtítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Juſtum & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

℣. Vani ſunt. 262.

Lectio iij. Cap. 4.

VErti me ad ália, & vidi calúmnias quæ ſub ſole geruntur, & lácrymas innocéntium, & néminem conſolatórem; nec poſſe reſíſtere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio deſtitútos. Et laudávi magis mórtuos, quàm viventes; & felicióreın utróque judicávi, qui necdùm natus eſt, nec vidit mala quæ ſub ſole fiunt. Rursùm contemplátus ſum omnes labóres hóminum, & indúſtrias animadverti patére invídiæ próximi; & in hoc ergo vánitas, & cura ſupérflua eſt. ℟. Finem. 262.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ.

Cap. 4 & 5.

CUſtódi pedem tuum ingrédiens domum Dei, & appropinqua ut áudias. Multò enim mélior eſt obédientia, quàm ſtultórum víctimæ, qui neſciunt quid fáciunt mali. Ne témere quid loquáris, neque cor tuum ſit velox ad proferendum ſermónem coram Deo. Deus enim in cœlo, & tu ſuper terram; idcircò ſint pauci ſermónes tui. Multas curas ſequuntur ſómnia, & in multis ſermónibus inveniétur ſtultítia. Si quid voviſti Deo, ne moréris réddere; diſplicet enim ei infidélis & ſtulta promíſſio; ſed quodcumque vóveris, redde; multòque mélius eſt non vovére, quàm poſt votum promíſſa non réddere.

℟. Dómine. 262.

Lectio ij.

UBi multa ſunt ſómnia, plúrimæ ſunt vanitátes, & ſermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violenta judícia, & ſubverti juſtítiam in província, non miréris ſuper hoc negótio, quia excelſo excelſior eſt álius, & ſuper hos quoquè eminentióres ſunt álii, & ínſuper univerſæ terræ rex imperat ſervienti. Avárus non implébitur pecúniâ; & qui amat divítias, fructum non capiet ex eis: & hoc ergo vánitas. Ubi multæ ſunt opes, multi & qui cómedunt eas. Et quid prodeſt poſſeſſóri, niſi quòd cernit divítias óculis ſuis? Dulcis eſt ſomnus operanti, ſive parùm ſive multùm cómedat: ſatúritas autem divítis non ſinit eum dormíre.

℟. Vanitátem, & verba mendácia. 263.

Lectio iij.

nullus deinceps recordátus eſt hóminis illius páuperis. Et dicébam ego melióren eſſe ſapiéntiam fortitúdine. Quómodò ergo ſapiéntia páuperis contempta eſt, & verba ejus non audíta? Verba ſapiéntium audiuntur in ſiléntio, pluſquàm clamor príncipis inter ſtultos. Mélior eſt ſapiéntia quàm arma béllica; & qui in uno peccáverit, multa bona perdet.

℟. Nonne Dóminus. 263.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *Cap.* 10.

COr ſapientis in dextera ejus, & cor ſtulti in ſiniſtra illius. Sed & in via ſtultus ámbulans, cùm ipſe inſipiens ſit, omnes ſtultos æſtimat. Si ſpíritus poteſtátem habentis aſcénderit ſuper te, locum tuum ne dimiſeris, quia curátio fáciet ceſſáre peccáta máxima. Eſt malum quod vidi ſub ſole, quaſi per errórem egrédiens à fácie príncipis, póſitum ſtultum in dignitáte ſublími, & dívites ſedére deórſum. Vidi ſervos in equis, & príncipes ambulantes ſuper terram quaſi ſervos.

℟. Beatus homo. 261.

Lectio ij.

QUi fodit fóveam, íncidet in eam; & qui diſſipat ſepem, mordébit eum cóluber. Qui transfert lápides, affligétur in eis; & qui ſcindit ligna, vulnerábitur ab eis. Si retúſum fúerit ferrum, & hoc non ut priùs, ſed hebetátum fúerit, multo labóre exacuétur; & poſt indúſtriam ſequétur ſapiéntia. Si mórdeat ſerpens in ſiléntio, nihil eo minùs habet qui occultè détrahit. Verba oris ſapiéntis, grátia; & lábia inſipiéntis præcipitábunt eum: inítium verbórum ejus ſtultítia, & noviſſimum oris illius error péſſimus. Stultus verba multíplicat. Ignórat homo quid ante ſe fuerit; & quid poſt ſe futúrum ſit quis ei póterit indicáre?

℟. Vani ſunt. 262.

Lectio iij.

VÆ tibi, terra, cujus rex puer eſt, & cujus príncipes manè cómedunt. Beáta terra cujus rex nóbilis eſt, & cujus príncipes veſcuntur in témpore ſuo ad reficiéndum, & non ad luxúriam. In pigrítiis humiliábitur contignátio, & in infirmitáte mánuum perſtillábit domus. In riſum fáciunt panem & vinum, ut epulentur viventes, & pecúniæ obédiunt ómnia. In cogitatióne tua regi ne détrahas, & in ſecréto cubículi tui ne maledíxeris díviti; quia & aves cœli portábunt vocem tuam, & qui habet pennas annuntiábit ſenténtiam.

℟. Finem loquendi. 262.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *Cap.* 11.

MItte panem tuum ſuper tranſeuntes aquas, quia poſt témpora multa invénies illum. Da partem ſeptem, necnon & octo, quia ignóras quid futúrum ſit mali ſuper terram. Si replétæ fúerint nubes, imbrem ſuper terram effundent. Si ceciderit

homo juſtus in terra qui fáciat bonum, & non peccet. Sed & cunctis ſermónibus qui dicuntur ne accómmodes cor tuum, ne fortè áudias ſervum tuum maledicentem tibi : ſcit enim conſciéntia tua quia & tu crebrò maledixiſti áliis.

℟. Finem. 262.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *Cap.* 8.

DEdi cor meum in cunctis opéribus quæ fiunt ſub ſole. Interdùm dominátur homo hómini in malum ſuum. Vidi ímpios ſepultos, qui étiam cùm adhuc víverent, in loco ſancto erant, & laudabuntur in civitáte quaſi juſtórum óperum : ſed & hoc vánitas eſt. Etenim quia non profertur citò contra malos ſenténtia, abſque timóre ullo fílii hóminũ pérpetrant mala. Attamen peccátor ex eo quòd

OMnia hæc tra
corde meo, ut
intellígerem. Sunt ju
ſapientes, & opera e
manu Dei : & tame
homo utrùm amóre
dignus ſit, ſed ómni
rum ſervantur incerta,
univerſa æquè evéni
& ímpio, bono & ma
do & immundo, in
víctimas, & ſacrificia
nenti. Sicut bonus, ſ
cátor : ut perjúrus, i
qui verum déjerat.
péſſimum inter ómnia
ſole fiunt, quia eáde
evéniunt. Unde & co
rum hóminum imple
lítiâ & contemptu in
& póſt hæc ad infer
centur. Nemo eſt qu
vivat, & qui hujus r
fidúciam.

℟. Vanitátem. 263

Lectio ij.

HAnc quoquè ſub

nullus deinceps recordátus eſt hóminis illius páuperis. Et dicébam ego melióre m eſſe ſapiéntiam, fortitúdine. Quómodò ergo ſapiéntia páuperis contémpta eſt, & verba ejus non audíta? Verba ſapiéntium audiúntur in ſiléntio, plùſquàm clamor príncipis inter ſtultos. Mélior eſt ſapiéntia quàm arma béllica; & qui in uno peccáverit, multa bona perdet.

℟. Nonne Dóminus. 263.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *Cap.* 10.

COr ſapiéntis in déxtera ejus, & cor ſtulti in ſiniſtra illíus. Sed & in via ſtultus ámbulans, cùm ipſe inſípiens ſit, omnes ſtultos æſtimat. Si ſpíritus poteſtátem habéntis aſcénderit ſuper te, locum tuum ne dimíſeris, quia curátio fáciet ceſſáre peccáta máxima. Eſt malum quod vidi ſub ſole, quaſi per errórem egrédiens à fácie príncipis, pórtum ſtultum in dignitáte ſublími, & dívites ſedére deórſum. Vidi ſervos in equis, & príncipes ambulántes ſuper terram quaſi ſervos.

℟. Beátus homo. 261.

Lectio ij.

QUi fodit fóveam, íncidet in eam; & qui díſſipat ſepem, mordébit eum cóluber. Qui transfert lápides, affligétur in eis; & qui ſcindit ligna, vulnerábitur ab eis. Si retúſum fúerit ferrum, & hoc non ut priùs, ſed hebetátum fúerit, multo labóre exacuétur; & poſt indúſtriam ſequétur ſapiéntia. Si mórdeat ſerpens in ſiléntio, nihil eo minùs habet qui occultè détrahit. Verba oris ſapiéntis, grátia; & lábia inſipiéntis præcipitábunt eum: inítium verbórum ejus ſtultítia, & noviſſimum oris illíus error péſſimus. Stultus verba multíplicat. Ignórat homo quid ante ſe fúerit; & quid poſt ſe futúrum ſit, quis ei póterit indicáre?

℟. Vani ſunt. 262.

Lectio iij.

VÆ tibi, terra, cujus rex puer eſt, & cujus príncipes manè cómedunt. Beáta terra cujus rex nóbilis eſt, & cujus príncipes veſcúntur in témpore ſuo ad reficiéndum, & non ad luxúriam. In pigrítiis humiliábitur contignátio, & in infirmitáte mánuum perſtillábit domus. In riſum fáciunt panem & vinum, ut epuléntur vivéntes, & pecúniæ obédiunt ómnia. In cogitatióne tua regi ne détrahas, & in ſecréto cubículi tui ne maledíxeris díviti; quia & aves cœli portábunt vocem tuam, & qui habet pennas annuntiábit ſenténtiam.

℟. Finem loquéndi. 262.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtæ. *Cap.* 11.

MItte panem tuum ſuper tranſeúntes aquas, quia poſt témpora multa invénies illum. Da partem ſeptem, necnon & octo, quia ignóras quid futúrum ſit mali ſuper terram. Si replétæ fúerint nubes, imbrem ſuper terram effúndent. Si cecíderit

planè ille ſummus Deus vera juſtítia, vel ille verus Deus ſumma juſtítia, quam profectò eſuríre & ſitíre ea noſtra eſt in hac peregrinatióne juſtítia, & quâ póſteà ſaturári, ea noſtra eſt in æternitáte plena juſtítia. Quid eſt autem áliud juſtítia, cùm in nobis eſt, vel quælibet virtus quâ rectè ſapienterque vívitur, quàm interióris hóminis pulchritúdo? & certè ſecundùm hanc pulchritúdinem, magìs quàm ſecundùm corpus, facti ſumus ad imáginem Dei.

℟. Dómine, ne adincreſcant ignorántiæ meæ, & multiplicentur delícta mea, & peccáta mea abundent, & íncidam in conſpectu adverſariórum meórum.* Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitátu illórum. ℣. Hujuſcémodi Dómino noſtro non ſérviunt, ſed per dulces ſermónes & benedictiónes ſe-

tes; ut nos delectat
quæ de cœlo fúndit
exorto. Hæc lícita, ſ
ctant étiam illícita. Ju
delectet, ut vincat éti
tas delectatiónes; &
ctatióni quâ lícitè del
præpóne juſtítiam. I
veſtram delectet invi
pulchra, caſta, ſancta,
dulcis juſtítia, ut non
timóre cogámini. Si e
eam timóre cogímini, n
delectar. Peccáre non
non timóre pœnæ, ſec
juſtítiæ. Quando pecc
delectabámini in pecc
ſtris. Timor vos addu
peccandum, an ſuávi
cáti? Reſpondébitis,
tas. Ad peccátum ſuáv
dúcit, & ad juſtítiam
impíngit? Probáte v
ſpícite vos. Amáre j
quómodò amaſtis i
tem. Digna eſt juſtíti
vobis ímpetret ut ex

Jactántiæ, blaſphémiæ, & quod máximè minùs licet, detractiónis ſermónibus ſervíre non timent; qui próferunt mendácia, teſtes fallaces, qui ſéminant inter fratres diſcórdias? Non ſolùm autem à malis aures linguamque ſatìs eſt caſtigare loquélis, ſi non étiam juxta Pſalmiſtam inclinémus aurem noſtram in verba oris Dei; ſi non os noſtrum loquátur ſapiéntiam, & meditátio cordis noſtri prudéntiâ. Sed & cunctos ſimul interióris exterióriſque hóminis noſtri ſenſus, qui cuncti in baptiſmo ablúti ſunt, oportet mundos, ac bonis opéribus ſervémus ínſuper ſemper ornátos.

℟. Suſpíciens Jeſus in cœlum, ingémuit, & ait illi: Ephphéta, quod eſt, Adaperíre. Et ſtatim apertæ ſunt aures ejus, & * Solútum eſt vínculum linguæ ejus, & loquebátur rectè. ℣. Aures audiéntium diligenter auſcultábunt, & lingua balbórum velóciter loquétur, & planè. * Solútum eſt. Glória Patri. * Solútum eſt. *Marc.* 7. *Iſ.* 32.

Ad Benedictus. *Ant.* 8. *G.* Præcépit illis ne cui dícerent. Quantò autem eis præcipiébat, tantò magìs plus prædicábant, & eò ampliùs admirabantur. *Marc.* 7.

Oratio.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui abundántiâ pietátis tuæ & mérita ſúpplicum excédis & vota; effunde ſuper nos miſericórdiâ tuam, ut dimittas quæ conſciéntia métuit, & adjícias quod orátio non præſúmit; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. *C.* Benè ómnia fecit; & ſurdos fecit audíre, & mutos loqui. *Marc.* 7.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *Cap.* 4.

Juſtus ſi morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senectus enim venerábilis eſt, non diuturna, neque annórum número computáta: cani autem ſunt ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo factus eſt dilectus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt. Raptus eſt, ne malítia mutáret intellectum ejus, aut ne fíctio decíperet ánimâ illíus. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvertit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi, explévit témpora multa, plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum. Pópuli autem videntes, & non intelligentes, nec ponentes in præcórdiis tália; quóniam grátia Dei & miſericórdia eſt in ſanctos ejus, & reſpectus in electos illíus. Condemnat autem juſtus mórtuus vivos ímpios, & juventus celériùs conſummáta longam vitam injuſti.

℟. Beátus homo. 271.

Lectio ij. *Cap.* 5.

Tunc ſtabunt juſti in magna conſtántia adversùs eos qui ſe anguſtiavérunt, &

qui abſtulérunt labóres eórum. Videntes turbabuntur timóre horríbili, & mirabuntur in ſubitatióne inſperátæ ſalútis, dicentes intrà ſe, pœniténtiam agentes, & præ angúſtia ſpíritûs gementes: Hi ſunt quos habúimus aliquándò in deríſum, & in ſimilitúdinem impropérii. Nos inſenſáti vitam illórum æſtimabámus inſániam, & finem illórum ſine honóre: ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt. Ergo errávimus à via veritátis, & juſtítiæ lumen non luxit nobis, & ſol intelligéntiæ non eſt ortus nobis. Laſſáti ſumus in via iniquitátis & perditiónis, & ambulávimus vias difficiles, viam autem Dómini ignorávimus.

℟. Vani ſunt. 271.

Lectio iij.

JUſti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíſſimum. Ideò accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini, quoniam dexterâ ſuâ teget eos, & brachio ſancto ſuo defendet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce juſtítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet ſcutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, & pugnábit cum illo orbis terrárum contra inſenſátos.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus. 271.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Sapientiæ. *Cap. 6.*

MElior eſt ſapiéntia, quàm vires, & vir prudens, quàm fortis. Audíte ergo, reges, & intellígite; diſcite, júdices finium terræ. Præbéte aures vos qui continétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum; quóniam data eſt à Dómino poteſtas vobis, & virtus ab Altíſſimo qui interrogábit ópera veſtra, & cogitátiones ſcrutábitur: quóniam cùm eſſétis miniſtri regni illíus, non rectè judicáſtis, nec cuſtodiſtis legem juſtítiæ, neque ſecundùm voluntátem Dei ambulaſtis. Horrendè & citò apparébit vobis, quóniam judícium duríſſimum his qui præſunt, fiet. ℟. Dómine. 271.

Lectio ij.

EXíguo enim concéditur miſericórdia: potentes autem potenter tormenta patiéntur. Non enim ſúbtrahet perſónam cujuſquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujuſquam, quóniam puſillum & magnum ipſe fecit, & æquáliter cura eſt illi de ómnibus: fortióribus autem fórtior inſtat cruciátio. Ad vos ergo, reges, ſunt hi ſermónes mei, ut diſcátis ſapiéntiam, & non excidátis. Qui enim cuſtodíerint juſta juſtè, juſtificabúntur; & qui didícerint iſta, invénient quid reſpóndeant. Concupíſcite ergo ſermónes meos, dilígite illos, & habébitis diſciplínam.

℟. Vanitátem & verba. 272.

Lectio iij.

CLara eſt, & quæ nunquam marceſcit ſapiéntia; & fácilè vidétur ab his qui díligunt eam, & invenítur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui ſe concupíſcunt, ut illis ſe prior oſtendat. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborábit, aſſidentem enim illam fóribus ſuis inveniet. Cogitáre ergo de illa, ſenſus eſt conſummátus: & qui vigiláverit propter illam, citò ſecúrus erit, quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter, & in omni providéntia occurrit illis. Inítium enim illíus, veríſſima eſt diſciplínæ concupiſcéntia: cura ergo diſciplínæ, diléctio eſt; & diléctio, cuſtódia legum illíus eſt; cuſtodítio autem legum, conſummátio incorruptiónis eſt: incorruptio autem facit eſſe próximum Deo. Concupiſcéntia ítaque ſapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum.

℟. Nonne Dóminus. 273.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *Cap.* 7.

EGo natus accépi communem áerem, & in ſimíliter factam décidi terram, & primam vocem ſímilem omnibus emíſi plorans. In involumentis nutrítus ſum, & curis magnis; nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo introítus eſt ómnibus ad vitâ, & símilis éxitus. Propter hoc optávi, & datus eſt mihi ſenſus; & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & prǽpóſui illam regnis & ſédibus, & divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus, nec comparávi illi lápidem pretióſum; quóniam omne aurum, in comparatióne illíus, aréna eſt exígua, & tanquam lutum æſtimábitur argentum in conſpectu illíus. Super ſalútem & ſpéciem diléxi illam, & propóſui pro luce habére illam, quóniam inextinguíbile eſt lumen illíus.

℟. Beátus homo. 271.

Lectio ij.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honeſtas per manus illíus; & lætátus ſum in ómnibus, quóniam antecedébat me iſta ſapiéntia; & ignorábam quóniam horum ómnium mater eſt. Quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico, & honeſtátem illíus non abſcondo. Infinítus enim theſaurus eſt homínibus; quo qui uſi ſunt, partícipes facti ſunt amicítiæ Dei, propter diſciplínæ dona commendáti. Mihi autem dedit Deus dícere ex ſententia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur, quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

℟. Vani ſunt. 271.

Lectio iij.

QUæcumque ſunt abſconſa & improvíſa, dídici, ómnium enim ártifex do-

euit me ſapiéntia. Eſt enim in illa ſpíritus intelligéntiæ; ſanctus, únicus, múltiplex, ſubtilis, diſertus, móbilis, incoinquinátus, certus, ſuávis, amans bonum, acútus, quem nihil vetat, benefaciens, humánus, benignus, ſtábilis, certus, ſecúrus, omnem habens virtútem, ómnia proſpíciens, & qui cápiat omnes ſpíritus, intelligíbilis, mundus, ſubtílis. Omnibus enim mobílibus mobílior eſt ſapiéntia; attingit autem ubíque propter ſuam mundítiam. Vapor eſt enim virtútis Dei; & emanátio quædam eſt claritátis omnipoténtis Dei ſincéra, & ídeò nihil inquinátum in eam incurrit: candor eſt enim lucis ætérnæ, & ſpéculum ſine mácula Dei majeſtátis, & imágo bonitátis illíus.

℟. Finem. 271.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *Cap.* 8.

SApiéntia attingit à fine uſque ad finem fórtiter, & diſpónit ómnia ſuáviter. Hanc amávi, & exquiſívi à juventúte mea, & quæſívi ſponſam mihi eam aſſúmere, & amátor factus ſum formæ illíus. Generoſitátem illíus gloríficat, contubérniũ habens Dei; ſed & ómnium Dóminus diléxit illam, doctrix enim eſt diſciplínæ Dei, & electrix óperum illíus. Et ſi divítiæ appetuntur in vita, quid ſapiéntiâ locuplétius, quæ operátur ómnia? Si autem ſenſus operátur, quis horum quæ ſunt, magis quàm illa, eſt ártifex? Et ſi juſtítiam quis díligit, labóres hujus magnas habent virtútes: ſobrietátem enim & prudéntiam docet, & juſtítiam, & virtútem, quibus utílius nihil eſt in vita homínibus.

℟. Dómine. 272.

Lectio ij.

PRopóſui ergo hanc addúcere mihi ad convivendum, ſciens quóniam mecum communicábit de bonis, & erit allocútio cogitatiónis & tædii mei. Habébo propter hanc claritátem ad turbas, & honórem apud ſeniores júvenis: & acútus invéniar in judício, & in conſpectu poténtium admirábilis ero, & fácies príncipum mirabuntur me: tacentem me ſuſtinébunt, & loquentem me reſpícient; &, ſermocinante me plura, manus ori ſuo impónent. Prætéreà habébo per hanc immortalitátem; & memóriam æternam his qui poſt me futúri ſunt, relinquam. Diſponam pópulos, & natiónes mihi erunt ſúbditæ. Timébunt me audientes reges horrendi: in multitúdine vidébor bonus, & in bello fortis. Intrans in domum meam conquieſcâ cum illa: non enim habet amaritúdinem conversátio illíus, nec tædium convictus illíus, ſed lætítiam & gáudium. Hæc cógitans apud me, & commémorans in corde meo, quóniam immortálitas eſt in cognatióne ſapiéntiæ, & in amicítia illíus delectátio bona, & in opéribus mánuum illíus honeſtas ſine defectióne, & in certámi-

elæ illíus ſapiéntia, & tas in communicatió- ónum ipsíus; circuí- uærens ut mihi illam em.

initátem. 272.

iij. Cap. 8 & 9.

t ſcivi quóniam áliter i poſſem eſſe cónti- iſi Deus det, & hoc t ſapiéntiæ, ſcire cujus c donum, ádii Dómi- deprecátus ſum illum, x totis præcórdiis meis: trum meórum, & Dó- iſericórdiæ, qui feciſti erbo tuo, & ſapiéntiâ ſtituiſti hóminem ut étur creatúræ quæ à eſt; ut diſpónat orbem in æquitáte & juſtítia, irectióne cordis judí- dicet: da mihi ſédium aſſiſtrícem ſapiéntiam, me reprobáre à púeris óniam ſervus tuus ſum c fílius ancillæ tuæ, ifirmus, & exígui tém- c minor ad intellectum k legum. Nam & ſi conſummátus inter fí- ninum, ſi ab illo ab- piéntia tuâ, in níhilū abitur.

onne. 273.

IA SEXTA.

Lectio j.

o Sapiéntiæ. *Cap.* 13.

ani ſunt omnes hómi- ies in quibus non ſu- eſt ſciéntia Dei, & de videntur bona, non nt intellígere eum qui eque opéribus atten- agnovérunt quis eſſet ; ſed aut ignem, aut ſpíritum, aut citátum áerem, aut gyrum ſtellárum, aut ni- miam aquam, aut ſolem & lunam, rectóres orbis terrárū deos putavérunt. Quorum ſi ſpécie delectáti deos putavé- runt, ſciant quantò his domi- nátor eórum ſpecióſior eſt, ſpéciei enim generátor hæc ómnia conſtítuit. Aut ſi virtú- tem & ópera eórum mirári ſunt, intelligant ab illis quó- niam qui hæc fecit, fórtior eſt illis: à magnitúdine enim ſpe- ciéi & creatúræ cognoſcibíli- ter póterit creátor horū vidéri.

℟. Beátus homo. 271.

Lectio ij.

Sed tamen adhuc in his mí- nor eſt queréla. Et hi enim fortaſsè errant, Deum quæ- rentes, & volentes inveníre. Etenim cùm in opéribus illíus converſentur, inquírunt, & perſuáſum habent quóniā bo- na ſunt quæ videntur. Iterùm autem nec his debet ignoſci. Si enim tantùm potuérunt ſci- re, ut poſſent æſtimáre ſécu- lum, quómodò hujus Dómi- num non facíliùs invenérunt? Infelíces autem ſunt, & inter mórtuos ſpes illórum eſt, qui appellavérunt deos ópera má- nuum hóminum, aurum & ar- gentum, artis inventiónem, & ſimilitúdines animálium; aut lápidem inútilem, opus manûs antíquæ.

℟. Vani ſunt. 271.

Lectio iij. Cap. 14.

Et hæc fuit vitæ humánæ decéptio, quóniam aut affèctui, aut régibus deſer- vientes hómines, incommu- nicábile nomen lapídibus &

que vitam, neque núptias mundas jam cuſtódiunt, ſed álius álium per invídiam occídit, aut adúlterans contríſtat: & ómnia commiſta ſunt; ſanguis, homicídium, furtum & fíctio, corrúptio & infidélitas, turbátio & perjúrium, tumultus bonórum, Dei immemorátio, animárum inquinátio, nativitátis immutátio, nuptiárum inconſtántia, inordinátio mœchiæ & impudicítiæ. Infandórum enim idolórum cultúra, omnis mali cauſa eſt, & inítium & finis.

℟. Finem loquendi. 171.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Sapiéntiæ. *Cap.* 15.

TU, Deus noſter, ſuávis & verus es, pátiens, & in miſericórdia diſpónens ómnia. Etenim ſi peccavérimus, tui ſumus, ſciéntes magnitúdinem tuam; & ſi non peccavérimus, ſcimus

Lectio ij.

SEd & fígulus moll
ram premens, labor
git ad uſus noſtros unu
que vas, & de eóde
fingit quæ munda ſunt i
vaſa, & ſimíliter quæ l
contrária: horum aute
rum quis ſit uſus ju
fígulus. Et cum labór
deum fingit de eóden
ille qui pauló ante de
ctus fúerat, & poſt p
redúcit ſe unde accep
repetítus ánimæ débit
habébat. Sed cura eſt i
quia laboratúrus eſt, n
niam brevis illi vita
concertátur aurifícibu
gentáriis; ſed & ærári
tátur, & glóriam præfe
niam res ſupervácuas
Cinis eſt enim cor
terra ſupervácua ſpes i
luto vílior vita ejus;
ignorávit qui ſe finxi
inſpirávit illi ánimā q

Lectio iij.
enim inſipientes, elíces ſupra modum erbi, ſunt inimíci & imperantes i.li, omnia idóla natió- æſtimavérunt, qui- oculórum uſus eſt im, neque nares ad im ſpíritum, neque diendum, neque dí- m ad tractandum, es eórum pigri ad m. Homo enim fe- t qui ſpíritum mu- is finxit illos. Nemo imilem homo póte- ingere: cùm enim t, mórtuum fingit ſquis. Mélior enim s quos colit, quia n vixit, cùm eſſet lli autem nunquam. níficat. *Ant.* 3. a. ſapiéntiæ & diſci- ſit Jeſus, fílius Si- us qui in iſtis verſá- i enim hæc fécerit, ralébit. *Eccli.* 50. *ut infrà ad Laudes.*

NICA XII
Pentecoſten.
IOCTURNO.
Lectio j.
r Eccleſiaſtici. *C.* 1. s ſapiéntia à Dó- o Deo eſt, & cum fuit ſemper, & eſt . Arénam maris, & tas, & dies ſǽculi nerávit? Altitúdi- & latitúdinem ter- fundum abyſſi quis ſt? Sapiéntiam Dei m ómnia quis in- veſtigávit? Prior ómnium creá- ta eſt ſapiéntia, & intellectus prudéntiæ ab ævo. Fons ſa- piéntiæ Verbum Dei in excel- ſis, & ingreſſus illíus man- dáta ætema. Radix ſapiéntiæ cui reveláta eſt? & aſtútias illíus quis agnóvit? Diſcíplina ſapiéntiæ cui reveláta eſt & manifeſtáta? & multiplicatió- nem ingreſsûs illíus quis intel- lexit? Unus eſt Altíſſimus, Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuendus nimis, ſedens ſuper thronum illíus, & dóminans Deus.

℟. Beátus homo qui invé- nit ſapiéntiam: pretióſior eſt cunctis ópibus; * Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes ſémitæ illíus pacíficæ. ℣. Quæ deſursùm eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífi- ca, modeſta, plena miſericór- diâ & frúctibus bonis. * Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes ſé- mitæ illíus pacíficæ. *Prov.* 3. *Jac.* 3.

Lectio ij.

Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timenti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiónis ſuæ benedicétur. Dilectio Dei honorábilis ſa- piéntia. Quibus autē apparue- rit in viſu, díligunt eam in vi- ſióne & in agnitióne magná- lium ſuórum. Inítium ſapién- tiæ timor Dómini, & cum fi- délibus in vulva concreátus eſt: cum electis féminis graditur, & cum juſtis & fidélibus agnóſ- citur. Timor Dómini, ſcién- tiæ religióſitas. Religióſitas cu- ſtódiet & juſtificábit cor, ju-

cunditátem atque gáudium dabit. Timenti Dóminum benè erit, & in diébus conſummatiónis illíus benedicétur.

℟. Vani ſunt omnes hómines * In quibus non ſubeſt ſciéntia Dei; & de his quæ videntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt. ℣. Inviſibília Dei per ea quæ facta ſunt, intellecta conſpiciuntur; ita ut ſint inexcuſábiles. * In quibus non ſubeſt. *Sap.* 13. *Rom.* 1.

Lectio iij.

FIli, concupiſcens ſapiéntiam, conſerva juſtítiam, & Deus præbébit illam tibi. Sapiéntia enim & diſciplína, timor Dómini: & quod beneplácitum eſt illi, fides & manſuetúdo; & adimplébit theſauros illíus. Ne ſis incredíbilis timóri Dómini; & ne accéſſeris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conſpectu hóminum, & non ſcandalizéris in lábiis tuis. Attende in illis, ne fortè cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abſconſa tua, & in médio ſynagógæ elídat te, quóniam acceſſiſti malignè ad Dóminum, & cor tuum plenum eſt dolo & fallácia.

℟. Finem loquendi páriter omnes audiámus: * Deum time, & † Mandáta ejus obſerva; hoc eſt enim omnis homo. ℣. Finis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſcientiâ bonâ, & fide non fictâ. * Deum time. Glória Patri. † Mandáta ejus. *Eccleſ.* 12. *I. Tim.* 1.

IN II. NOCTU

Lectio iv.

Ex libro Morálium
rii Papæ. *L.* 1. *C.* 2

SUnt nonnulli q
ſuam négligunt
tranſitória appet
æterna vel non intéll
intellecta contemn
dolórem ſéntiunt, n
consílium ſciunt. C
perna quæ amiſéru
consíderant, eſſe ſe
ſeri!) in bonis felíc
Nequáquam enim a
lucem, cui cóndit
mentis óculos érig
quáquam ad contem
æternæ pátriæ deſid
tendunt, ſed ſemet
ad quæ projecti ſunt
tes, vice patriæ dil
lium quod patiunt
cæcitáte quam tóler
in claritáte lúminis

℟. Dómine, ne
cant ignorántiæ mea
tiplicentur delicta m
cáta mea abundent
dam in conſpectu a
rum meórū: * Dóm
& Deus vitæ meæ, r
quas me in cogitát
℣. Hujuſcémodi Dó
ſtro non ſérviem, ſ
ces ſermónes & ben
ſedúcunt corda inn
* Dómine Pater.
Rom. 16.

Lectio v.

AT contrà, electi
tes, dum cun
tória nulla eſſe co
ad quæ ſint cóndi
runt; cùmque córu
ctióni nihil extra D

er, ipsâ inquiſitiónis exercitatióne fatigat illórum cogitátio, in Conditóris ſui ſpe & contemplatióne requieſcit, ſupernis intérſeri cívibus áppetit; & unuſquiſque eórum adhuc in mundo, córpore póſitus, mente jam extra mundum ſurgit; ærumnam exílii, quam tólerat, deplórat; & ad ſublímem pátriam inceſſántibus ſe amóris ſtímulis éxcitat. Cùm ergo dolens videt quàm ſit ætérnum quod pérdidit, invenit ſalúbre consílium temporále hoc deſpícere quod percurrit; & quò magis creſcit consílii ſciéntia, ut peritúra déſerat, eò augétur dolor, quòd necdum ad mansúra pertingat.

℟. Vanitátem & verba mendácia longè fac à me, Dómine: * Mendicitáté & divítias ne déderis mihi; tríbue tantùm victui meo neceſsária. ℣. Qui volunt dívites fíeri, íncidunt in deſidéria multa inutília & nocíva, quæ mergunt hómines in intéritum & perditiónem. * Mendicitaté. *Prov.* 30. *I. Tim.* 6.

Lectio vj. *N.* 35.

INtuendû quoquè eſt quàm nullus dolor mentis ſit in actióne præcipitatiónis. Qui enim ſine consíliis vivunt, qui ſeipſos rerum evéntibus præcípites déſerunt, nullo intérim cogitatiónum dolóre fatigantur. Nam qui ſolerter in vitæ consílio figit mentem, cautè ſeſe in omni actióne circumſpiciendo consíderat: & ne ex re quæ ágitur, repentínus finis adverſuſque ſubrípiat, hunc priùs móllirer pósito pede cogitatiónis palpat: penſat ne ab his quæ agenda ſunt, formído præpédiat; ne in his quæ differenda ſunt, præcipitátio impellat; ne prava per concupiſcentiam aperto bello ſúperent; ne recta per inánem glóriam inſidiando ſupplantent.

℟. Nonne Dóminus abyſſum & cor hóminum inveſtigávit? cognóvit enim Dóminus omnem ſciéntiam: * Non prætérit illum omnis cogitátus, & † Non abſcondit ſe ab eo ullus ſermo. ℣. Non eſt ulla creatúra invisíbilis in conſpectu ejus: ómnia autem nuda & aperta ſunt óculis ejus. * Non prætérit. Glória Patri. † Non abſcondit. *Eccli.* 42. *Hebr.* 4.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 10.

IN illo témpore; Converſus Jeſus ad diſcípulos ſuos, dixit: Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis quòd multi prophétæ & reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 1. *de Doct. Chr. Cap.* 26.

QUóniam præcepto non opus eſt ut ſe quiſque & corpus ſuum díligat; id eſt, quóniam id quod ſumus, & id quod infra nos eſt, ad nos tamen pértinet, inconcuſsâ natúræ lege dilígimus, reſtábat ut & de illo

quod ſupra nos eſt, & de illo quod juxta nos eſt, præcepta ſumerémus. Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota mente tua; &, Díliges Próximum tuum tanquam teipſum. In his duóbus præceptis tota lex pendet, & Prophétæ. Finis ítaque præcepti éſt diléctio; & ea gémina, id eſt, Dei & Próximi. Quòd ſi te totum intélligas, id eſt, ánimum & corpus tuum, & Próximum totum, id eſt, ánimum & corpus ejus, (homo enim ex ánimo conſtat & córpore) nullum rerum diligendárum genus in his duóbus præceptis prætermiſſum eſt. Cùm enim præcurrat diléctio Dei, ejuſque dilectiónis modus præſcriptus appáreat, ita ut cétera in illum cónfluant, de dilectióne tua nihil dictum vidétur: ſed cùm dictum eſt, Díliges Próximum tuum tanquam teipſum, ſimul & tuî abs te diléctio non prætermiſſa eſt.

℞. Latrónes deſpoliavérunt hóminem; &, plagis impóſitis, abiérunt ſemivívo relicto. * Sacerdós, viſo illo, prætertívit; ſimíliter & Levíta: Samaritánus autem videns eum, miſericórdiâ motus eſt. ℣. Fácere miſericórdiam & judícium, magis placet Dómino quàm victimæ. * Sacerdos. *Luc.* 10. *Prov.* 21.

Lectio viij. Cap. 7.

ILle autem juſtè & ſanctè vivit, qui rerum íntegger æſtimator eſt: ipſe eſt autem *qui ordinátam* dilectiónem habet, ne aut díligat quod non eſt diligendum, aut non díligat quod eſt diligendum, aut ámpliùs díligat quod minùs eſt diligendum, aut æquè díligat quod vel minùs vel ámpliùs diligendum eſt, aut minùs vel ámpliùs quód æquè diligendum eſt. Omnis peccátor, in quantum peccátor eſt, non eſt diligendus; & omnis homo, in quantum homo eſt, diligendus eſt propter Deum; Deus verò propter ſeipſum. Et ſi Deus omni hómine ámpliùs diligendus eſt, ámpliùs quiſque debet Deum dílígere quàm ſeipſum. Item ámpliùs álius homo diligendus eſt quàm corpus noſtrum, quia propter Deum ómnia iſta diligenda ſunt; & poteſt nobiſcum álius homo Deo pérfrui, quod non poteſt corpus, quia corpus per ánimam vivit, quâ frúimur Deo.

℞. Alligávit Samaritánus vúlnera ejus, infundens óleum & vinum, & * Impónens illum in jumentum ſuum, duxit in ſtábulum, & curam ejus egit. ℣. Qui credit in Dómino, miſericórdiam díligit: miſericórdia & véritas præparant bona. * Impónens illum. *Luc.* 10. *Prov.* 14.

Lectio ix. Cap. 28 & 30.

OMnes autem æquè diligendi ſunt. Nam quòd nullum hóminum excéperit, qui præcépit ut Proximum diligámus, & ipſe in Evangelio Dóminus oſtendit, & Paulus Apóſtolus. Namque ille cui duo ipſa præcepta protúlerat, atque in eis pendére totam le-

ophetæſque dixerat, ...errogáret eum, di... quis eſt meus próxi... miné quemdam pro... ſcendéntem ab Jerú... Jéricho incidiſſe in ... & ab eis gráviter vul... ſáucium, & ſemi... ſſe derelíctum: cui ...n eſſe non dócuit, ...ga illum recreandum ...urandum miſéricors ...ta ut hoc qui inter... ..., interrogátus ipſe ... Cui Dóminus ait: ... tu fac ſimíliter; ut ... eum eſſe próximum ...nus, cui vel exhiben... officium miſericór... ndiget, vel exhiben... r, ſi indigéret. Nul... m exceptum eſſe cui ...diæ denegétur offi... is non vídeat, quan... ad inimícos étiam ...n eſt eódem Dómi... te: Dilígite inimícos ... Benefácite iis qui ... vos?

...s horum trium vidé... róximus fuiſſe illi qui ... latrónes? Legiſperí... Qui fecit miſericór... llum. Ait Jeſus: * Va... fac ſimíliter. ℣. Indi..., ô homo, quid Dó... quírat à te: útique ...dícium, & dilígere ...diam. * Vade. Gló...e. *Luc.* 10. *Mich.* 6.

...nedictus. *Ant.* 2. D... tus tentans Jeſum, ...agiſter, quid faciendo ...ernam poſſidébo? At ... ad eum: In lege quid ... eſt? Quómodò le...gis? Ille reſpondens dixit: Díliges Dóminum Deum tuum. *Luc.* 10. *Oratio.*

OMnípotens & miſéricors Deus, de cujus múnere venit ut tibi à fidélibus tuis dignè & laudabíliter ſerviátur: tribue, quæſumus, nobis ut ad promiſſiónes tuas ſine offenſióne currámus; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Díliges Dóminū Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex ómnibus víribus tuis, & ex omni mente tua; & Próximum tuum ſicut teipſum: hoc fac & vives. *Luc.* 10.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *C.* 2.

FIli, accédens ad ſervitútem Dei, ſta in juſtítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & ſúſtine: inclína aurem tuam, & ſúſcipe verba intellectûs; & ne feſtínes in témpore obductiónis. Súſtine ſuſtentatiónes Dei: conjúngere Deo, & ſuſtine, ut creſcat in noviſſimo vita tua. Omne quod tibi applícitum fúerit, áccipe: & in dolóre ſúſtine, & in humilitáte tua patiéntiam habe; quóniam in igne probátur aurum & argentum, hómines verò recep:íbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te, & dírige viam tuam, & ſpera in illum: ſerva timórem illius, & in illo veteraſce.

℟. Beátus homo. 28

Lectio. ij.

RESpícite, fílii, natiónes hóminum, & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. Quis enim permanſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? aut quis invocávit eum, & deſpexit illum? Quóniam pius & miſéricors eſt Deus, & remittet in die tribulatiónis peccáta; & protector eſt ómnibus exquiréntibus ſe in veritáte. Væ dúplici corde, & lábiis ſceleſtis, & mánibus malefaciéntibus, & peccatóri terram ingredienti duábus viis. Væ diſſolútis corde, qui non credunt Deo, & ídeò non protegentur ab eo. Væ his qui perdidérunt ſuſtinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid fácient, cùm inſpícere cœperit Dóminus?

℟. Vani ſunt. 282.

Lectio iij.

QUi timent Dóminũ, non erunt incredíbiles verbo illíus; & qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita ſunt ei; & qui díligunt eum replebuntur lege ipsíus. Qui timent Dóminum, præparábũt corda ſua, & in conſpectu illíus ſanctificábunt ánimas ſuas. Qui timent Dóminum, cuſtódiunt mandáta illíus, & patiéntiam habébunt uſque ad inſpectiónem illíus, dicentes: Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. Secundùm enim magnitúdinem ipsíus, ſic & miſericórdia illíus cum ipſo eſt.

℟. Finem. 282.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *C.* 3.

QUi honórat patrẽ ſuum, vitâ vivet longióre, & qui óbedit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat parentes, & quaſi dóminis ſérviet his qui ſe genuérunt. In ópere & ſermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum, ut ſupervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in noviſſimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum; maledíctio autem matris eradícat fundamenta. Ne glorieris in contumélia patris tui, non enim eſt tibi glória, ejus confúſio: glória enim hóminis ex honóre patris ſui, & dédecus fílii pater ſine honóre. Fili, ſúſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; & ſi defécerit ſenſu, véniam da, & ne ſpernas eum in virtúte tua.

℟. Dómine. 281.

Lectio ij.

FIli, in manſuetúdine ópera tua pérfice, & ſuper hóminum glóriam diligéris. Quantò magnus es, humília te in ómnibus, & coram Deo invénies grátiam; quóniam magna poténtia Dei ſolíus, & ab humílibus honorátur. Altióra te ne quæſíeris, & fortióra te ne ſcrutátus fúeris; ſed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita ſemper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curióſus

non eſt enim tibi neceſsá-
a ea quæ abſcóndita ſunt,
re óculis tuis. In ſupervá-
rebus noli ſcrutári multi-
ter, & in plúribus opéri-
ejus non eris curióſus;
ima enim ſúper ſenſum
inum oſtenſa ſunt tibi.
tos quoquè ſupplantávit
cio illórum, & in vani-
detinuit ſenſus illórum.
Vanitátem. 283.

Lectio iij.

Or durum habébit malè
in noviſſimo, & qui amat
culum, in illo períbit. Cor
ediens duas vias, non ha-
t ſucceſſus, & pravus cor-
n illis ſcandalizábitur. Cor
uum gravábitur in dolóri-
; & peccátor adjíciet ad
ndum. Sinagógæ ſuper-
ſum non erit ſánitas; frutex
n peccáti radicábitur in
, & non intelligétur. Cor
entis intelligitur in ſapién-
, & auris bona áudiet cum
ni concupiſcéntia ſapién-
n. Sápiens cor & intelligí-
abſtinébit ſe à peccátis,
n opéribus juſtítiæ ſucceſ-
habébit. Ignem ardentem
inguit aqua, & eleemóſyna
ſtit peccátis; & Deus proſ-
tor eſt ejus qui reddit grá-
n: méminit ejus in poſte-
, & in témpore caſûs ſui
éniet firmamentum.
℟. Nonne. 283.

ERIA QUARTA.

Lectio j.

e libro Eccleſiáſtici. *C.* 4.
Ili, eleemóſynam páu-
peris ne defraudes, &
óculos tuos ne tranſ-
tas à páupere. Animam eſu-
rientem ne deſpéxeris, & non
exaſperes páuperem in inópia
ſua. Cor inopis ne afflíxeris,
& non prótrahas datum angu-
ſtianti. Rogatiónem contribu-
láti ne abjícias, & non avertas
fáciem tuam ab egéno. Ab
inope ne avertas óculos tuos
propter iram; & non relinquas
quærentibus tibi retrò maledí-
cere: maledicentis enim tibi
in amaritúdine ánimæ exau-
diétur deprecátio illíus; exau-
diet autem eum qui fecit illū.
Congregatióni páuperum affá-
bilem te fácito; & preſbytero
humília ánimam tuam, & ma-
gnáto humília caput tuum.
Declina páuperi ſine triſtítia
aurem tuam, & redde débitū
tuum, & reſponde illi pacífica
in manſuetúdine. Líbera eum
qui injúriam pátitur de manu
ſuperbi, & non ácidè feras in
ánima tua. In judicando eſto
pupillis miſéricors ut pater,
& pro viro matri illórum: &
eris tu velut fílius Altíſſimi
obédiens, & miſerébitur tuî
magìs quàm mater.
℟. Beatus homo. 281.

Lectio ij.

Fili, conſerva tempus, &
devíta à malo. Pro ánima
tua ne confundáris dícere ve-
rum: eſt enim confúſio addú-
cens peccátum, & eſt confú-
ſio addúcens glóriam & grá-
tiam. Ne accípias fáciem ad-
versùs fáciem tuam; nec ad-
versùs ánimam tuam, mendá-
cium. Ne revereáris Próximū
tuum in caſu ſuo, nec retí-
neas verbum in témpore ſalú-
tis. Non abſcondas ſapiéntiam
tuam in decóre ſuo: in lingua

enim ſapiéntia dignóſcitur; & ſenſus, & ſciéntia, & doctrína in verbo ſenſáti, & firmamentum in opéribus juſtítiæ. Non contradicas verbo veritátis ullo modo, & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere.

℟. Vani ſunt. 281.

Lectio iij.

NOn confundáris confitéri peccáta tua, & ne ſubjícias te omni hómini pro peccáto. Noli reſíſtere contra fáciem potentis, nec conéris contra ictum flúvii. Pro juſtítia agonizáre pro ánima tua, & uſque ad mortem certa pro juſtítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus eſſe in lingua tua, & inútilis & remiſſus in opéribus tuis. Noli eſſe ſicut leo in domo tua, evertens doméſticos tuos, & ópprimens ſubjectos tibi. Non ſit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

℟. Finem. 282.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *C.* 5.

NOli atténdere ad poſſeſſiónes iníquas, & ne díxeris: Eſt mihi ſufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindíctæ & obductiónis. Ne ſequáris in fortitúdine tua concupiſcéntiam cordis tui; & ne díxeris: Quómodò pótui! aut quis me ſubjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triſte? Altíſſimus enim eſt pátiens redditor. De propitiáto peccáto noli eſſe ſine metu, neque adjícias peccatum ſuper peccátum. Et ne dicas: Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur. Miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus.

℟. Dómine. 282.

Lectio ij.

NOn tardes converti ad Dóminum, & ne differas de die in diem; ſúbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindictæ diſperdet te. Noli ánxius eſſe in divítiis injúſtis, non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindictæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam; ſic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua. Eſto firmus in via Dómini, & in veritáte ſenſûs tui, & ſciéntia; & proſequátur te verbum pacis & juſtítiæ.

℟. Vanitátem. 283.

Lectio iij.

ESto manſuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas, & cum ſapiéntia próferas reſponſum verū. Si eſt tibi intellectus, reſponde Próximo: ſin autem, manus tua ſuper os tuum, ne capiáris in verbo indiſciplináto, & confundáris. Honor & glória in ſermóne ſenſáti, lingua verò imprudentis ſubvérſio eſt ipſíus. Non appelléris ſuſurro, & linguâ tuâ ne capiáris & confundáris. Super furem enim eſt confúſio & pœniténtia, & denotátio péſſima ſuper bilinguem: ſuſurratóri autem ódium, & inimicítia, & contumélia. Ja-

ſtifica puſillum & magnum ſimiliter.

℟. Nonne Dóminus. 283.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici *C.* 6.

VErbum dulce multíplicat amícos, & mítigat inimícos, & lingua éucharis in bono hómine abundat. Multi pacífici ſint tibi, & conſiliárius ſit tibi unus de mille. Si póſſides amícum, in tentatióne póſſide eum, & ne fácilè credas ei; eſt enim amícus ſecundùm tempus ſuũ, & non permanébit in die tribulatiónis. Et eſt amícus qui convértitur ad inimicítiam; & eſt amicus qui ódium & rixam & convícia denudábit. Eſt autem amícus ſócius menſæ, & non permanébit in die neceſſitátis. Amícus, ſi permánſerit fixus, erit tibi quaſi coæqualis, & in doméſticis tuis fiduciáliter aget.

℟. Beátus homo. 281.

Lectio ij.

AB inimícis tuis ſeparáre, & ab amícis tuis attende. Amícus fidélis, protéctio fortis: qui autem invénit illum, invénit theſaurũ. Amíco fidéli nulla eſt comparátio; & non eſt digna ponderátio auri & argénti contra bonitátem fídei illíus. Amícus fidélis, medicamentũ vitæ & immortalitátis; & qui métuunt Dóminũ, invénient illum. Qui timet Deum, æquè habébit amicítiam bonam, quóniam ſecundùm illum erit amícus illíus.

℟. Vani ſunt omnes hómines. 281.

Lectio iij. Cap. 7.

NOli quærere à dómino ducátum, neque à rege cáthedram honóris. Non te juſtífices ante Deum, quóniã ágnitor cordis ipſe eſt: & penès regem noli velle vidéri ſápiens. Noli quærere fíeri judex, niſi váleas virtúte irrumpere iniquitátes, ne fortè extimeſcas fáciem poténtis, & ponas ſcándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immittas in pópulum; neque álliges duplícia peccáta, nec enim in uno eris immúnis. Noli eſſe puſillánimis in ánimo tuo. Exoráre & fácere eleemóſynam ne deſpícias. Ne dicas: In multitúdine múnerũ meórum reſpíciet Deus, & offerente me Deo altíſſimo, múnera mea ſuſcípiet.

℟. Finem loquendi. 282.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiaſtici. *Cap.* 7.

NOn irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ; eſt enim qui humíliat & exaltat circumſpéctor Deus. Noli aráre mendácium advérsùs fratré tuum, neque in amícũ ſimíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium, aſſidúitas enim illíus non eſt bona. Noli verbóſus eſſe in multitúdine preſbyterórum, & non íteres verbum in oratióne tua. Non óderis laborióſa ópera, & ruſticatiónem creátam ab Altíſſimo. Non te réputes in multitúdine indiſciplinatórum. Meménto iræ, quóniam non tardábit.

[Si fiat de Sabbato, ℟℟. ℣. ſumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.]

Lectio ij.

NOn lædas ſervum in veritáte operantem, neque mercenáriū dantem ánimam ſuam. Servus ſenſátus ſit tibi dilectus quaſi ánima tua; non defraudes illum libertáte, neque ínopem derelinquas illum. Pécora tibi ſunt? attende illis; & ſi ſunt utília, perſevérent apud te. Filii tibi ſunt? erudi illos, & curva illos à puerítia illórum. Fíliæ tibi ſunt? ſerva corpus illárum, & non oſtendas hílarem fáciem tuam ad illas. Trade fíliam, & grande opus féceris; & hómini ſenſáto da illam. Múlier ſi eſt tibi ſecundùm ánimam tuam, non projícias illam; & odíbili non credas te. In toto corde tuo honóra patrem tuum, & gémitûs matris tuæ ne oblivifcáris: meménto quóniam niſi per illos natus non fuiſſes, & retríbue illis quómodo & illi tibi.

Lectio iij.

IN tota ánima tua time Dóminum, & ſacerdótes illíus ſanctífica. In omni virtúte tua dílige eum qui te fecit, & miniſtros ejus ne derelinquas. Honóra Deum ex tota ánima tua; & honorífica ſacerdótes, & propurga te cum bráchiis. Da illis partem, ſicut mandátum eſt tibi, primitiárum & purgatiónis; & de negligéntia tua purga te cum paucis. Datum brachiórum tuórum, & ſacrifícium ſanctificatiónis offeres Dómino, & inítia ſanctórum. Et páuperi pórrige manum tuam, ut perficiátur propitiátio & benedíctio tua. Grátia dati in conſpectu omnis viventis, & mórtuo non prohíbeas grátiam. Non deſis plorántibus in conſolatióne, & cum lugéntibus ámbula. Non te pígeat viſitáre infírmum, ex his enim in dilectióne firmáberis. In ómnibus opéribus tuis memoráre noviſſima tua, & in ætérnum non peccábis.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. C. Sapiéntia, & diſciplina, & ſciéntia legis apud Deum: diléctio & viæ bonórum apud ipſum. *Eccli.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIII
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *C.* 8.

NOn júdices contra júdicem, quóniam ſecundùm quod juſtum eſt júdicat. Cum audáce non eas in via, ne fortè gravet mala ſua in te; ipſe enim ſecundùm voluntátem ſuam vadit, & ſimul cum ſtultítia illíus períes. Cum iracundo non fácias rixam, & cum audáce non eas in deſertum, quóniam quaſi nihil eſt ante illum ſanguis; & ubi non eſt adjutórium, elídet te. Cum fátuis conſílium non habeas, non enim poterunt dilígere niſi quæ eis placent. Coram extráneo ne fácias conſílium, neſcis enim quid páriet. Non omni hómini cor tuum manifeſtes, nè fortè inferat

ſáciam falſam, &
bi.
homo. 281.
Cap. 10.
ens judicábit pó-
m, & principá-
bilis erit. Secun-
n pópuli, ſic &
: & qualis rector
ales & inhabitan-
inſípiens perdet
um, & civitátes
ır per ſenſum pó-
nanu Dei pote-
útilem rectórem
tempus ſuper il-
ı Dei proſpéritas
ſuper fáciem ſcri-
honórem ſuum.
iæ próximi ne
& nihil agas in
riæ.
nt. 282.
ctio iij.
coram Deo eſt
nibus ſupérbia,
: omnis iníquitas
gnum à gente in
:fertur propter in-
injúrias, & con-
t diverſos dolos.
n nihil eſt ſcelé-
ſuperbit terra &
eſt iníquius quàm
ſiam; hic enim
ıam venálem ha-
n in vita ſua pro-
ua. Omnis poten-
ita. Languor pro-
t médicum. Bre-
:em præcídit mé-
: rex hódie eſt,
iétur. Cùm enim
mo, hæreditábit
t béſtias, & ver-
n ſupérbiæ hómi-
Eſtiva.

nis, apoſtatáre à Deo, quóniam ab eo qui fecit illum, receſſit cor ejus; quóniam inítium omnis peccáti eſt ſupérbia. Qui tenúerit illam, adimplébitur maledictis, & ſubvertet eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus conventus malórum, & deſtruxit eos uſque in finem. Sedes ducum ſuperbórum deſtrúxit Deus, & ſedére fecit mites pro eis.

℟. Finem. 282.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. 20. in. Ep. II. ad Cor.

NE tardes converti ad Dóminum, & ne díferas de die in diem; neſcis enim quid paritúra ſit ſuperventúra dies. Perículum enim & metus eſt in dilatióne; ſalus verò certa ac ſecúra, ſi nulla ſit dilátio. Virtútem ígitur cole: ſic enim, ſive júvenis hinc abſcédas, tutò abſcédes, ſive ad ſenectútem pervénias, cum ampliſſimis ópibus excédes; duplicemque feſtivitátem per omnem vitam habébis, & à vítio ábſtinens, & virtútem amplexans.

℣. Dómine. 282.

Lectio v.

NE dicas: Erit tempus, quando converti licébit; verba enim hæc Deum valdè exáſperant. Cur enim, cùm ipſe tibi ætérna ſécula promíſerit, tu in præſenti vita, quæ brevis & momentánea eſt, laboráre non vis; ſed ſic ignávus ac

diſſolútus agis, quaſi hâc breviorem áliam quamdam inquíras? Annon eædem quotídie comeſſatiónes? annon eædem menſæ? annon eadem theâtra? annon eædem pecúniæ?

℟. Vanitâtem. 283.

Lectio vj.

INebriátus es? ventri indulſiſti? rapuiſti? ſiſte jam gradum: verte te in diverſum. Confitére Deo gratiam quòd non in médiis peccàtis te abripúerit: ne quære áliud tibi prorogári tempus ut malè operéris. Multi áliis fraudem faciences abrepti ſunt, & in manifeſtam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus ſpátium ut in última ſenecta confiterentur. Quid ígitur? Numquid & tibi dabit? Fortaſsè dabit, inquis. Cur dicis, Fortaſsè? Contigit aliquóties. Cógita quòd de ánima delíberas, & contrárium etiam pone, ac réputa, & dic: Quid autem, ſi non det? Quid autem, ſi det, inquis? Dedit quidem ipſe: verúmtamen hoc illo tútius eſt & utílius.

℟. Nonne Dóminus abyſſum. 283.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam. *Cap.* 17.

IN illo témpore; Dum iret Jeſus in Jerúſalem, tranſíbat per médiam Samaríam & Galilæam: & cùm ingrederétur quoddam caſtellum, occurrérunt ei decem viri lepróſi Et réliqua.

Homília ſancti I
Abbâtis.
Serm. 27. *de Dive*
vitium ingratit

NOnne decem
ti ſunt? Et n
ſunt? Memin
do, verba Salvatóri
novem illórum ing
arguentis. Bene
oraſſe, obſecraſſe
laſſe leguntur, qui
vocem, dicentes:
David, miſerére
défuit eis quarta,
jecit Apóſtolus,
áctio; quóniam non
nec egérunt grátias
tos quoquè vidémus
die ſatis importúnè
quod ſibi deeſſe cog
ſed paucos ádmod
mus qui dignas ſu
ptis beneficiis grá
videantur. Nec repr
eſt quòd inſtantet
ſed planè petitióni
ctum, quòd invení
ti. Et fortè hoc étia
tiæ eſſe vidétur, in
gáre quod póſtulant
tingat nobis ut tan
de ingratitúdine ju
quantò magis accun
neficiis ingráti prob
tiſſe. Ergo miſeric
eſt in hac parte ſubt
ſericórdiam, quem
iræ & indignatión
córdiam exhibére,
de qua per Proph
Pater miſericordiáru
tur, dicens: Miſereár
& non diſcet facere

℟. Cùm ingreder
quoddam caſtellum,

...unt ei decem viri lepróſi, qui ſtetérunt à longè, dicentes: * Jeſu, præceptor, miſerére noſtrî. ℣. Tu es, Dómine, qui líberas ab omni malo. * Jeſu. *Luc.* 17. *Sap.* 16.

Lectio viij.

QUàm multos enim vidémus & plángimus, fratres, non conſiderantes quemádmodùm ingratitúdinis vermis interióra corródens, ob hoc tantùm córticem, quem vident, transforáre diſsimulet, ne fortè recógitent & erubeſcant, ipsâque verecúndiâ emendentur! Qui ſic interdum in nonnullis conſumpta eſſe interióra univerſa præſúmit, ut non vereátur ad ea quoquè quæ foris appárent, venenátum prodúcere caput: niſi fortè quos vidémus manifeſtè apoſtatáre à Deo, repentè fíeri péſſimos arbitrámur; & non magìs paulátim defeciſſe, cùm comédeṙint aliéni robur eórum, & neſciérunt. Vides ergo non ómnibus prodeſſe, quòd à lepra ſeculáris converſatiónis, cujus peccáta manifeſta ſunt, emundantur; ſed nonnullis pejus in occulto ingratitúdinis ulcus oríri, quod tantò periculóſius ſit, quantò intérius. Et benè Salvátor hinc in Evangélio novem illos ubi ſunt quærit, quóniam longè à peccatóribus ſalus. Sic enim & primum hóminem poſt. peccátum ubi ſit intérrogat, & in judício neſcíre ſeſe profitébitur operários iniquitátis, cùm legámus in Pſalmo: Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, & iter impiórum períbit.

℟. Lepróſos ut vidit Jeſus, dixit: * Ite, oſténdite vos ſacerdótibus. ℣. Sacerdótes pópulum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immundum oſtendent eis. * Ite. *Luc.* 17. *Ezech.* 44.

Lectio ix.

FElix autem Samaritánus ille qui cognóvit ſe nihil habére quod non accepiſſet; & idcircò ſervávit depóſitum, & cum grátiarum actióne ad Dóminum eſt reverſus. Felix, qui ad ſíngula dona grátiæ redit ad eum in quo eſt plenitúdo ómnium gratiárum; cui, dum nos pro acceptis non ingrátos exhibémus, locum in nobis fácimus grátiæ, ut majóra adhuc accípere mereámur. Omnínò enim ſola nos à profectu converſatiónis ímpedit ingratitúdo noſtra, dum quodam modo amiſſum réputans dator, quod ingrátus accédit, cavet ſibi de cétero, ne tantò plura amítteret, quantò plura conferret ingráto. Felix proindè qui ſe alienígenam réputans, étiam pro mínimis quibuſque benefíciis non mínimas refert grates, gratúitum eſſe non dúbitans neque diſsímulans, quod aliéno impénditur & ignóto. Nos autem míſeri & miſerábiles, cùm in inítio, dum adhuc aliénos nos æſtimámus, timoráti ſatis, ſatìs devóti & húmiles inveniámur, tam fácilè póſtmodùm oblivíſcimur, quàm gratúitum ſit quidquid accépimus; & præſumentes non benè quaſi de familiaritáte Dei, nequáquà advértimus quod me-

benefactórum Dei, & mirabílium ejus. * Unus. Glória Patri. † Cécidit. *Luc.* 17. *Pſ.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Dixit Jeſus: Nonne decem mundáti ſunt? Et novem ubi ſunt? Non eſt inventus qui redíret, & daret glóriam Deo, niſi hic alienígena. *Luc.* 17.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, da nobis fídei, ſpei & caritátis augmentum; & ut mereámur áſſequi quod promittis, fac nos amáre quod præcipis; Per Dóminum.

Ad Magnif. *Ant.* 5. C. Ait Samaritáno Jeſus: Surge, vade, quia fides tua te ſalvum fecit. *Luc.* 17.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *Cap.* 11.

IN veſtítu ne gloriéris unquam, nec in die honóris tui extolláris, quóniam mirabília ópera Altíſſimi ſo-

℟. Beátus homo. 28

Lectio ij. *Cap.*

QUi tetígerit picé, nábitur ab ea, & q municáverit ſuperl duet ſupérbiam. Pondu ſe tollet, qui honeſti commúnicat: & ditiói ſócius fúeris. Quid cor cábit cácabus ad ollam dò enim ſe collíſerint fringétur. Dives injuſt & fremet; pauper aute tacébit. Si largítus fúe ſúmet te; & ſi non ha derelinquet te. Si hab vivet tecum, & evacu & ipſe non dolébit ſu Si neceſſárius illi fúeri plantábit te; & ſubríde dabit, narrans tibi bo dicet: Quid opus eſt ti

℟. Vani ſunt. 282.

Lectio iij.

ADvocátus à potet diſcéde; ex ho magis te advocábit. Ne

& de vínculis. Cave tibi, & attende diligenter audítui tuo, quóniam cum ſubverſióne tua ámbulas. Audiens verò illa, quaſi in ſomnis vide, & vigilábis. Omni vitâ tuâ dílige Deum, & ínvoca illum in ſalúte tua. Omne ánimal díligit ſimile ſibi; ſic & omnis homo próximum ſibi.

℟. Finem. 282.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *Cap.* 13.

VEnátio leónis, ónager in erémo; ſic & páſcua dívitum ſunt páuperes. Et ſicut abominátio eſt ſuperbo humílitas, ſic & execrátio dívitis pauper. Dives commótus confirmátur ab amícis ſuis; húmilis autem, cùm cecíderit, expellétur & à notis. Díviti decepto multi recuperatóres: locútus eſt ſuperba, & juſtificavérunt illum. Húmilis deceptus eſt, ínſuper & argúitur: locútus eſt ſenſátè, & non eſt datus ei locus. Dives locútus eſt, & omnes tacuérunt, & verbum illíus uſque ad nubes perdúcent. Pauper locútus eſt, & dicunt: Quis eſt hic? & ſi offénderit, ſubvertent illum. Bona eſt ſubſtántia cui non eſt peccátum in conſciéntia, & nequíſſima paupertas in ore ímpii.

℟. Dómine. 282.

Lectio ij. *Cap.* 14.

BEátus vir qui non eſt lapſus verbo ex ore ſuo, & non eſt ſtimulátus in triſtítia delícti. Felix qui non hábuit ánimi ſui triſtítiam, & non excídit à ſpe ſua. Viro cúpido & tenáci ſine ratióne eſt ſubſtántia: & hómini lívido ad quid aurum? Qui acervat ex ánimo ſuo injuſtè, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui ſibi nequam eſt, cui álii bonus erit? & non jucundábitur in bonis ſuis. Qui ſibi ínvidet, nihil eſt illo néquius, & hæc reddítio eſt malítiæ illíus; & ſi benè fécerit, ignoranter & non volens facit, & in noviſſimo manifeſtat malítiam ſuam.

℟. Vanitátem & verba mendácia. 283.

Lectio iij.

INſatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis; non ſatiábitur donec conſúmat arefáciens ánimam ſuam. Oculus malus ad mala, & non ſatiábitur pane; ſed índigens, & in triſtítia erit ſuper menſam ſuam. Fili, ſi habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor eſto quóniam mors non tardat, & teſtamentum inferórum quia demonſtrátum eſt tibi; teſtamentum enim hujus mundi, morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco tuo, & ſecundùm vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris à die bono, & partícula boni doni non te prætéreat. Nonne áliis relinques dolóres, & labóres tuos in diviſióne ſortis? Da, & áccipe, & juſtífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre juſtítiam, quóniam non eſt apud ínferos inveníre cibum.

℟. Nonne Dóminus abyſſum. 283.

pientia abſcondita, & theſaurus inviſus, quæ utílitas in utriſque? Mélior eſt qui celat inſipiéntiam ſuam, quàm homo qui abſcondit ſapiéntiã ſuam. Fili, peccaſti? non adjícias iterùm; ſed & de príſtinis deprecáre, ut tibi dimittantur. Quaſi à fácie cólubri fuge peccáta; & ſi accéſſeris ad illa, ſuſcípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficientes ánimas hóminum. Quaſi rhomphæa bis acúta, omnis iníquitas; plagæ illíus non eſt sánitas. Objurgátio & injúriæ annullábunt ſubſtántiam: & domus quæ nimìs lócuples eſt, annullábitur ſuperbiã; ſic ſubſtántia ſuperbi eradicábitur.

℟. Beátus homo. 281.

Lectio ij. Cap. 25.

IN tribus plácitum eſt ſpíritui meo, quæ ſunt probáta coram Deo & homínibus. Concórdia fratrum, & amor proximórum, & vir & múlier benè ſibi conſentientes. Tres

Q[...] mino inveniet vi[...]
& peccáta illi[...]
vans ſervábit. Relin[...]
ximo tuo nocenti te, [...]
deprecanti tibi peccát[...]
tur. Homo hómini [...]
iram, & à Deo quæ[...]
lam! In hóminem [...]
ſibi non habet miſeric[...]
& de peccátis ſuis [...]
tur! Ipſe cùm caro ſ[...]
vat iram, & propit[...]
petit à Deo! Quis exo[...]
delictis illíus? Mem[...]
viſſimórum, & déſin[...]
cári: tabitúdo enim [...]
ímminent in mandá[...]
Memoráre timórem [...]
non iraſcáris próximo [...]
ráre teſtamentum Alt[...]
déſpice ignorántiam [...]
Abſtine te à lite, & [...]
peccáta.

℟. Finem. 282.

FERIA QUI[...]

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici.

I Ntéllige quæ ſun[...]

ſufficiens eſt hómini erudíto vinum exíguum! & in dormiendo non laborábis ab illo, & non ſenties dolórem. Vigília, chólera & tortúra viro infrunito. Somnus ſanitátis in hómine parco. Dórmiet uſque manè, & ánima illíus cum ipſo delectábitur.

℟. Dómine. 282.

Lectio ij.

Audi me, fili, & ne ſpernas me, & in noviſſimo invénies verba mea. In ómnibus opéribus tuis eſto velox, & omnis infírmitas non occurret tibi. Spléndidum in pánibus benedícent lábia multórum, & teſtimónium veritátis illíus fidéle. Nequíſſimo in pane murmurábit cívitas, & teſtimónium nequítiæ illíus verum eſt. Diligentes in vino noli provocáre, multos enim exterminávit vinum. Ignis probat ferrum durum; ſic vinum corda ſuperbórum árguet in ebrietáte potátum. Æqua vita homínibus vinum in ſobrietáte: ſi bibas illud moderátè, eris ſóbrius. Quæ vita eſt ei qui minúitur vino? Quid defraudat vitam? Mors.

℟. Vanitátem. 283.

Lectio iij.

Vinum in jucunditátem creátum eſt, & non in ebrietátem, ab inítio. Exultátio ánimæ & cordis, vinum moderátè potátum. Sánitas eſt ánimæ & córpori ſóbrius potus. Vinum multum potátum irritatiónem, & iram, & ruínas multas facit. Amaritúdo ánimæ vinum multum potátum. Ebrietátis animóſitas, imprudentis offénſio, minórans virtútem, & fáciens vulnera. In convívio vini non árguas próximum, & non deſpícias eum in jucunditáte illíus; verba impropérii non dicas illi, & non premas illum in repetendo.

℟. Nonne Dóminus. 283.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *Cap.* 32.

Audi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoleſcens, lóquere in tua cauſa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput reſponſum tuum. In multis eſto quaſi inſcius, & audi tacens ſimul & quærens. In médio magnatórum non præſúmas; & ubi ſunt ſenes, non multùm loquáris. Ante grándinem præíbit coruſcátio, & ante verecúndiam præíbit grátia, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et horâ ſurgendi non te trices: præcurre autem prior in domum tuam, & illìc avocáre, & illic lude, & age conceptiónes tuas, & non in delictis & verbo ſupérbo. Et ſuper his ómnibus benedícito Dóminū qui fecit te, & inebriantem te ab ómnibus bonis ſuis.

℟. Beátus homo. 281.

Lectio ij. Cap. 32 *&* 33.

Fili, ſine conſílio nihil fácias, & poſt factum non pœnitébis. In via ruínæ non eas, & non offendes in lápides. Nec credas te viæ laborióſæ, ne ponas ánimæ tuæ ſcándalum. Et à fíliis tuis cave, & à doméſticis tuis attende. In omni ópere tuo crede

ex fide ánimæ tuæ; hoc eſt enim conſervátio mandatórum. Qui credit Deo, atténdit mandátis; & qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occurrent mala; ſed in tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis. Sápiens non odit mandáta & juſtítias, & non illidétur quaſi in procella navis. Homo ſenſátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℟. Vani ſunt. 282.

Lectio iij. Cap. 34.

QUi offert ſacrificiũ ex ſubſtántia páuperum, quaſi qui víctimat fílium in conſpectu patris ſui. Panis egéntium, vita páuperum eſt: qui defraudat illum, homo ſánguinis eſt. Qui aufert in ſudóre panem, quaſi qui occídit próximum ſuum. Qui effundit ſánguinem, & qui fraudem facit mercenário, fratres ſunt. Unus ædíficans, & unus déſtruens, quid prodeſt illis niſi labor? Unus orans, & unus maledícens, cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizátur à mórtuo, & íterùm tangit eum, quid próficit lavátio illíus? Sic homo qui jejúnat in peccátis ſuis, & íterum éadem fáciens, quid próficit humiliándo ſe? oratiónem illíus quis exáudiet?

℟. Finem loquendi. 282.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Eccleſiáſtici. *Cap.* 37.

CUm viro ſancto aſsíduus eſto, quemcúmque cognóveris obſervantem timórem Dei, cujus ánima eſt ſecundùm án tuam; & qui, cùm titu ris in ténebris, cond tibi. Cor boni consílii tecum, non eſt enim tibi pluris illo. Anima viri enúntiat aliquandò vera, ſepté circumſpectóres ſ tes in excelſo ad ſpecula Et in his ómnibus dep Altíſſimum ut dírigat tiráte viam tuam. Ante ópera verbum verax pr te, & ante omnem consílium ſtábile. Verbu quam immutábit cor, partes quátuor oriuntu num & malum, vita & & dominátrix illórum sídua lingua. Eſt vir multórum erudítor, & ſuæ inútilis eſt. Vir multos erudívit, & áni ſuávis eſt. Qui ſophiſt quitur, odíbilis eſt; in re defraudábitur.

[*Si fiat de Sabbato, ſumentur è II. Noctur minicæ XII.*]

Lectio ij. Cap.

O Mors, quàm am memória tua pacem habenti in ſub ſuis; viro quiéto, & cu directæ ſunt in ómnib adhuc valenti accípere O mors, bonum eſ cium tuum hómini i ti, & qui minorátur v defecto ætáte, & cui nibus cura eſt, & incr qui perdit patiéntiam metúere judícium mor mento quæ ante te fu & quæ ſuperventúr tibi: hoc judícium à

no omni carni. Et quid ſupervéniet tibi in beneplácito Altíſſimi? Sive decem, ſive centum, ſive mille anni, non eſt enim in inferno accuſátio vitæ.

Lectio iij.

VÆ vobis, viri ímpii, qui dereliquiſtis legem Dómini altíſſimi. Et ſi nati fuéritis, in maledictióne naſcémini; & ſi mórtui fuéritis, in maledictióne erit pars veſtra. Omnia quæ de terra ſunt, in terram convertentur; ſic ímpii à maledicto in perditiónem. Luctus hóminum in córpore ipſórum, nomen autem impiórum delébitur. Curam habe de bono nómine, hoc enim magìs permanébit tibi, quàm mille theſauri pretióſi & magni. Bonæ vitæ númerus diérum; bonum autem nomen permanébit in ævum. Diſciplínam in pace conſerváte, fílii.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Numquid conſideraſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei símilis in terra, vir ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? *Job.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XIV
poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Job. *Cap.* 1.

VIr erat in terra Hus, nómine Job; & erat vir ille ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo; natique ſunt ei ſeptem fílii & tres fíliæ. Et fuit poſſéſſio ejus ſeptem míllia óvium, & tria míllia camelórum, quinginta quoquè juga boum, & quingentæ áſinæ, ac família multa nimis; eratque vir ille magnus inter omnes Orientáles. Et ibant fílii ejus, & faciébant convívium per domos, unuſquiſque in die ſuo. Et mittentes vocábant tres ſorores ſuas, ut comédérent & bíberent cum eis. Cùmque in orbem tranſiſſent dies convívii, mittébat ad eos Job, & ſanctificábat illos; conſurgenſque dilúculo offerébat holocauſta pro ſíngulis. Dicébat enim: Ne fortè peccáverint fílii mei, & benedíxerint Deo in córdibus ſuis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Job córruens in terram, adorávit, & dixit: * Nudus egreſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dóminus dedit, Dóminus abſtulit: ſit nomen Dómini benedictum. ℣. Nihil intúlimus in hunc mundum; haud dúbium quòd nec auferre quid póſſumus. * Nudus. *Job.* 1. 1. *Tim.* 6.

Lectio ij.

QUâdam autē die, cùm veniſſent fílii Dei ut aſſíſterent corā Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui reſpondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam. Dixitque Dóminus ad eum: Numquid conſideraſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei símilis in terra, homo ſimplex & rectus, ac timens Deum,

& recédens à malo? Cui reſpondens Satan, ait: Numquid Job fruſtrà timet Deum? Nonne tu vallaſti eum, ac domum ejus, univerſámque ſubſtántiam per circúitum? Opéribus manuum ejus benedixiſti, & poſſéſſio ejus crevit in terra. Sed extende páululùm manum tuam, & tange cuncta quæ póſſidet, niſi in fáciem benedixerit tibi. Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce univerſa quæ habet, in manu tua ſunt; tantùm in eum ne extendas manum tuam. Egreſſuſque eſt Satan à fácie Dómini.

℟. Quis reſpondébit Deo? vel quis dícere poteſt: Cur ita facis? * Deus, cujus iræ nemo reſíſtere poteſt, & ſub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ſum ego ut reſpóndeam ei? ℣. Numquid dicit figmentum ei qui ſe finxit: Quid me feciſti ſic? * Deus. *Job. 9. Rom. 9.*

Lectio iij.

CUm autem quâdam die filii & filiæ ejus comederent, & biberent vinum in domo fratris ſui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret: Boves arâbant, & áſinæ paſcebantur juxta eos, & irruérunt Sabæi, tuleruntque ómnia, & púeros percuſſérunt gládio; & evâſi ego ſolus ut nuntiáre tibi. Cùmque adhuc ille loquerétur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cécidit è cœlo, & tactas oves puerosque conſúmpſit; & effúgi ego ſolus ut nuntiárem tibi. Sed & illo adhuc loquente, venit álius,

& dixit: Chaldæi fecé
turmas, & invaſérun
los, & tuſérunt eos,
& púeros percuſſérunt
& ego fugi ſolus ut nu
tibi. Adhuc loquebát
& ecce álius intrávit,
Fíliis tuis & filiábus
bus & bibéntibus vinu
mo fratris ſui primogé
pentè ventus véhemen
regióne deſerti, &
quátuor ángulos dom
córruens oppreſſit líbe
& mórtui ſunt; & e
ſolus ut nuntiárem t

℟. Benedíctio per
per me veniébat, & c
conſolátus ſum: juſtí
tus ſum: * Oculus fu
& pes claudo; † Pa
páuperum. ℣. Factus
firmis infirmus: ómn
nia factus ſum. * Ocu
ria Patri. † Pater.
I. Cor. 9.

IN II. NOCTU

Lectio iv.

Ex libris Morálium
Gregórii Papa
Lib. 2. Cap. 1

DOminus dedi
minus ábſtuli
Dómino plácui
tum eſt. Sanctus vir J
tante adversário, cu
díderat; ſed tamen ſc
contra ſe Satan tentan
niſi permittente Dóm
habébat, non ait: I
dedit, diábolus ábſtu
Dóminus dedit, Dóm
ſtulit. Fortaſsè enir
dolendum, ſi quod
déderat, hoſtis abſtu
poſtquàm non ábſtuli

dedit, ſua recépit, non ita ábſtulit. Si enim ab illo ...pimus quibus in hac vita ...nur, cur doleámus quòd ... judicante exígimur, quo ...iente fœnerámur? Nec ali...ndò injuſtus eſt créditor, ... dum præfixo reddendi ...pore non conſtríngitur, ...ndò vult, éxigit quod fœ...rur. Ubi & bene ſubjún...r: Sicut Dómino plácuit, ...factum eſt. Cùm enim in ... vita ea quæ nólumus, páti...r, neceſſe eſt ut ad eum ... injuſtum velle nil poteſt, ...lia noſtræ voluntátis incli...nus.

℟. Beátus homo qui corrí...ur à Deo. Increpatiónem ...o Dómini ne réprobes; ...uia ipſe vúlnerat, & me...ur. ℣. Noli neglígere diſ...línam Dómini, neque fati...ris dum ab eo argúeris. Quia. *Job. 5. Hebr. 12.*

Lectio v.

MAgna quippè eſt conſo...lário in eo quod díſpli...t, quòd illo ordinante erga ...os ágitur, cui nonniſi juſtum ...lacet. Si ígitur juſta placére ...ómino ſcimus, pati autem ...ulla, niſi quæ Dómino pla...úerint, póſſumus; juſta ſunt ...uncta quæ pátimur, & valdè ...njuſtum eſt ſi de juſta paſſió...ne murmurámus. Sed quia ora...tor fortis quómodò aſſertió...nem partis ſuæ contra adver...ſárium allegávit, audívimus; ...nunc quómodò in oratiónis ...ſuæ término júdicem benedí...cendo laudet, audiámus. Se...quitur: Sit nomen Dómini benedíctum. Ecce omne quod rectum ſenſit, Dómini benedictióne concluſit, ut hinc adverſárius inſpíciat, & ad pœnam ſuam victus erubéſcat; quia ipſe Dómino cóntumax, étiam in beatitúdine cónditus, éxtitit, cui homo hymnum glóriæ étiam percuſſus dicit.

℟. Addidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job, duplícia; & fratres ſui conſoláti ſunt eum. * Dóminus autem benedixit noviſſimis Job magìs quàm princípio ejus. ℣. Fidélis Deus eſt, qui non patiétur vos tentári ſupra id quod poteſtis; ſed fáciet étiam cum tentatióne provéntum. * Dóminus. *Job. 42. I. Cor. 10.*

Lectio vj.

INtuendum verò eſt quia hoſtis noſter tot nos jáculis percutit, quot tentatiónibus áffligit. Quotídie namque in ácie ſtamus, quotídie tentatiónũ ejus tela excípimus. Sed & nos contra illum jácula míttimus, ſi confoſſi tribulatiónibus humília reſpondémus. Beátus ígitur Job percuſſus damno rerum, percuſſus morte filiórum, quia vim dolóris vertit in laudem Conditóris dicens: Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit; ſicut Dómino plácuit, ità factum eſt: ſit nomen Dómini benedictum, ſuperbum hoſtem humilitáte pérculit, crudélem patiéntiâ ſtravit.

℟. Patientes eſtóte & vos, & confirmáte corda veſtra: * Exemplum accípite labóris, & patiéntiæ: † Sufferéntiam

Job audiſtis, & finem Dómini vidiſtis. ℣. Suſtinéte misericórdiam Dómini: reſpícite natiónes hóminum, & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. * Exemplum. Glória Patri. † Sufferéntiam. *Jac.* 5. *Eccli.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum. *Cap.* 6.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut unum ſuſtinébit, & álterum contemnet. Non poteſtis Deo ſervíre & mammónæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Lib. 2. *de Serm. Domini in Monte. Cap.* 14.

Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre. Ad hanc ipſam intentiónem referendum eſt quod conſequenter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut álterum patiétur, & álterum contemnet. Quæ verba diligenter conſideranda ſunt; nam qui ſint duo dómini, deinceps oſtendit, cùm dicit: Non poteſtis Deo ſervíre & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicuntur. Congruit & Púnicum nomen; nam lucrum Púnicè Mammon dícitur.

℟. Ne ſollíciti ſitis ánimæ veſtræ quid manducétis, neque córpori veſtro quid induámini. * Nonne ánima plus eſt quàm eſca, & corpus plus quàm veſtimentum? ℣. Quadraginta annis in deſerto nihil pátribus défuit, veſtimenta eórum non inveteravérunt. * Nonne. *Matt.* 6. *II. Eſdr.* 9.

Lectio viij. Cap. 16.

Nolíte ergo ſollíciti eſſe, dicentes: Quid edémus, aut quid bibémus, aut quid veſtiémur? Hìc manifeſtiſſimè oſtendit non hæc eſſe appetenda, tanquam tália bona noſtra, ut propter ipſa debeámus benè fácere, ſi quid fácimus, ſed tamen eſſe neceſſária. Quid enim interſit inter bonum quod appetendum eſt, & neceſſárium quod ſumendum eſt, hâc ſenténtiâ declarávit, cùm ait: Quærite primùm regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia apponentur vobis. Regnum ergo & juſtítia Dei bonum noſtrum eſt: & hoc appetendum, & ibi finis conſtituendus; propter quod ómnia faciámus quæcumque fácimus.

℟. Reſpícite volatília cœli, non ſerunt, neque métunt, neque cóngregant in hórrea; & pater veſter cœléſtis paſcit illa. * Nonne vos magis plúris eſtis illis? ℣. Dat jumentis eſcam ipſórum, & pullis corvórum invocántibus eum. * Nonne. *Matt.* 6. *Pſ.* 146.

Lectio ix.

Sed quia in hac vita militámus ut ad illud regnum pervenire poſſímus, quæ vita ſine his neceſſáriis agi non poteſt, Apponentur vobis hæc, inquit; ſed vos regnum Dei & juſtítiam ejus primùm quæ-

rite. Cùm enim dixit illud, Primùm, ſignificávit quia hoc poſtériùs quærendum eſt, non témpore, ſed dignitáte: illud, tanquam bonum noſtrum; hoc, tanquam neceſsárium noſtrum; neceſsárium autem propter illud bonũ. Neque enim, verbi grátiâ, ídeò debémus evangelizáre ut manducémus, ſed ídeò manducáre ut evangelizémus. Nam ſi proptéreà evangelizámus ut manducémus, vílius habémus Evangélium quàm cibum, & erit jam bonum noſtrum in manducando, neceſsárium autem in evangelizando.

℟. Nolíte ſollíciti eſſe, dicentes: Quid manducâbimus, aut quo operiémur? * Hæc ómnia gentes inquírunt: † Scit Pater veſter quia his indigétis. ℣. Peccatóri dedit Deus curam ſupérfluam, ut addat & cóngreget; & hoc vánitas eſt, & caſſa ſollicitúdo. * Hæc. Glória Patri. † Scit. *Matth.* 6. *Eccleſ.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. *à.* Nemo poteſt duóbus dóminis ſervíre: non poteſtis Deo ſervíre & mammónæ. *Matth.* 6.

Oratio.

CUſtódi, Dómine, quæſumus, Eccléſiam tuam propitiatióne perpétuâ; & quia ſine te lábitur humána mortálitas, tuis ſemper auxíliis & abſtrahátur à nóxiis, & ad ſalutária dirigátur; Per Dóminum.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. g. Quærite primùm regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis. *Matth.* 6.

FERIA SECUNDA.

Lectio j.

De libro Job. *Cap.* 1 & 2.

SUrrexit Job, & ſcidit veſtimenta ſua, & tonſo cápite córruens in terram, adorávit, & dixit: Nudus egreſſus ſum de útero matris meæ, & nudus revertar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábſtulit: ſicut Dómino plácuit, ita factum eſt: ſit nomen Dómini benedictum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis, neque ſtultum quid contra Deum locútus eſt. Factum eſt autem cùm quâdam die veniſſent fílii Dei, & ſtarent coram Dómino, veniſſet quoquè Satan inter eos & ſtaret in conſpectu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui reſpondens, ait: Circuívi terram, & perambulávi eam.

℟. Job córruens. 299.

Lectio ij.

ET dixit Dóminus ad Satan: Numquid conſideraſti ſervum meum Job, quòd non ſit ei símilis in terra, vir ſimplex & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, & adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commoviſti me adversùs eum, ut affligerem eum fruſtrà. Cui reſpondens Satan, ait: Pellem pro pelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima ſuâ: alióquin mitte manum tuam, & tange os ejus & carnem; & tunc vidébis quòd in fáciem benedícat tibi. Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua eſt; verúmtamen ánimam

illíus ſerva. Egreſſus ígitur Satan à fácie Dómini, percuſſit Job úlcere péſſimo, à planta pedis uſque ad vérticem ejus: qui teſtâ ſániem radébat, ſedens in ſterquilínio. Dixit autem illi uxor ſua: Adhuc tu pérmanes in ſimplicitáte tua? Bénedic Deo, & mórere. Qui ait ad illam: Quaſi una de ſtultis muliéribus locúta es: ſi bona ſuſcépimus de manu Dei, mala quare non ſuſcipiamus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis ſuis.

℟. Quis reſpondébit. 300.

Lectio iij.

IGitur audientes tres amíci Job omne malum quod accidiſſet ei, venérunt ſínguli de loco ſuo, Eliphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes. Condíxerant enim ut páriter venientes viſitárent eum, & conſolarentur. Cùmque elevaſſent procul óculos ſuos, non cognovérunt eum; & exclamantes ploravérunt: ſciſſiſque véſtibus, ſparſérunt púlverem ſuper caput ſuum in cœlum. Et ſedérunt cum eo in terra ſeptem diébus & ſeptem nóctibus; & nemo loquebátur ei verbum, videbant enim dolórem eſſe vehementem.

℟. Benedíctio. 300.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Job. *Cap.* 3.

POſt hæc apéruit Job os ſuum, & maledixit diéi ſuo, & locútus eſt: Péreat dies in qua natus ſum, & nox in qua dictum eſt: Conceptus eſt homo. Dies ille vertátur in ténebras; non requírat eum Deus déſuper, & non illuſtrétur lúmine. Obſcúrent eum ténebræ, & umbra mortis; óccupet eum calígo, & involvátur amaritúdine. Noctem illam tenebróſus turbo poſsídeat; non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménſibus. Sit nox illa ſolitária, nec laude digna; maledícant ei qui maledicunt diéi, qui paráti ſunt ſuſcitáre Levíathan. Obtenebrentur ſtellæ calígine ejus: expectet lucem, & non vídeat, nec ortum ſurgentis auróræ; quia non conclúſit óſtia ventris qui portávit me, nec ábſtulit mala ab óculis meis.

℟. Beátus homo. 301.

Lectio ij. *Cap.* 4.

REſpondens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórſitan moleſtè accípies; ſed conceptum ſermónem tenére quis póterit? Ecce docuiſti multos, & manus laſſas roboraſti: vacillantes confirmavérũt ſermónes tui, & génua treméntia confortaſti: nunc autem venit ſuper te plaga, & defeciſti; tétigit te, & conturbátus es. Ubi eſt timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, & perféctio viárum tuárum? Recordáre, óbſecro te, quis unquam ínnocens périit; aut quandò recti delétì ſunt. Quin pótiùs vidi eos qui operantur iniquitátem, & ſéminant dolóres, & metunt eos, flante Deo, periiſſe, & ſpíritu iræ ejus eſſe conſumptos.

℟. Addidit. 301.

Lectio iij. Cap. 6.

RESpondens autem Job, dixit: Utinam appenderentur peccáta mea quibus iram mérui, & calámitas quam pátior, in ſtatéra: quaſi aréna maris hæc grávior apparéret: unde & verba mea doloré ſunt plena; quia ſagittæ Dómini in me ſunt, quarum indignátio ébibit ſpíritum meū, & terróres Dómini mílitant contra me. Numquid rúgiet ónager cùm habúerit herbam? aut múgiet bos cùm ante præſépe plenum ſtéterit; aut póterit cómedi inſulſum quod non eſt ſale condítum? aut poteſt áliquis guſtáre quod guſtátum affert mortem? Quæ priùs nolebat tángere ánima mea, nunc præ angúſtia cibi mei ſunt. Quis det ut véniat petítio mea? & quod expecto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipſe me cónterat? ſolvat manum ſuam, & ſuccídat me? Et hæc mihi ſit conſolátio, ut afflígens me dolóre non parcat, nec contradícam ſermónibus Sancti.

℟. Patientes eſtóte. 301.

FERIA QUARTA.

Lectio j.

De libro Job. *Cap.* 8.

REſpondens Baldad Suhítes, dixit: Uſquequò loquéris tália, & ſpíritus múltiplex ſermónes oris tui? Numquid Deus ſupplantat judícium? aut Omnípotens ſubvertit quid juſtum eſt? Etiamſi fílii tui peccavérunt ei, & dimíſit eos in manu iniquitátis ſuæ, tu tamen ſi dilúculo conſurréxeris ad Deum, & Omnipotentem fúeris deprecátus; ſi mundus & rectus incéſſeris, ſtatim evigilábit ad te, & pacátum reddet habitáculum juſtítiæ tuæ; in tantum ut ſi prióra tua fúerint parva, & novíſſima tua multiplicentur nimìs.

℟. Job córruens. 299.

Lectio ij. Cap. 9.

ET reſpondens Job, ait: Verè ſcio quòd ita ſit, & quòd non juſtificétur homo compóſitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei reſpondére unum pro mille. Sápiens corde eſt, & fortis robore: quis réſtitit ei, & pacem hábuit? Qui tránſtulit montes, & neſciérunt hi quos ſubvertit in furóre ſuo. Qui cómmovet terram de loco ſuo, & columnæ ejus concutiuntur. Qui præcipit ſoli, & non óritur, & ſtellas claudit quaſi ſub ſignáculo. Qui extendit cœlos ſolus, & gráditur ſuper fluctus maris. Qui facit Arctúrum, & Orióna, & Hyadas, & interióra Auſtri. Qui facit magna, & incomprehenſibília & mirabília, quorum non eſt númerus.

℟. Quis reſpondébit. 300.

Lectio iij.

SI vénerit ad me, non vidébo eum; ſi abíerit, non intélligam. Si repentè intérroget, quis reſpondébit ei? vel quis dícere poteſt: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo reſíſtere poteſt, & ſub quo curvantur qui portant orbem. Quantus ergo ſum ego ut reſpóndeam ei, & loquar verbis meis cum eo? Qui etiamſi

habúero quidpiam juſtum, non reſpondébo, ſed meum júdicem deprecábor. Et cùm invocantem exaudíerit me, non credo quòd audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, & multiplicábit vúlnera mea étiam ſine cauſa. Non concédit requiéſcere ſpíritum meum, & implet me amaritudínibus. Si fortitúdo quæritur, robuſtíſſimus eſt: ſi æquitas judícii, nemo audet pro me teſtimónium dícere. Si juſtificáre me volúero, os meum condemnábit me: ſi innocentem oſténdero, pravum me comprobábit.

℟. Benedictio. 300.

FERIA QUINTA.

Lectio j.

De libro Job. *Cap.* 11.

RESpondens autem Sophar Naamathítes, dixit: Numquid qui multa lóquitur, non & áudiet? aut vir verbóſus juſtificábitur? Tibi ſoli tacébunt hómines? & cùm céteros irríſeris, à nullo confutáberis? Dixiſti enim: Purus eſt ſermo meus, & mundus ſum in conſpectu tuo. Atque útinâ Deus loquerétur tecum, & aperíret lábia ſua tibi, ut oſténderet tibi ſecréta ſapiéntiæ, & quòd múltiplex eſſet lex ejus; & intellígeres quòd multò minóra exigáris ab eo, quàm merétur iníquitas tua!

℟. Beátus homo. 301.

Lectio ij. *Cap.* 12.

REſpondens autem Job; dixit: Ergo vos eſtis ſoli hómines, & vobiſcum moriétur ſapiéntia? Et mihi eſt cor ſicut & vobis, nec inférior veſtrî ſum: quis enim hæc quæ noſtis ignórat? Qui derídetur ab amíco ſuo ſicut ego, invocabit Deum, & exáudiet eum: derídetur enim juſti ſimplícitas. Lampas contempta apud cogitatiónes divitum, parata ad tempus ſtatútum. Abundant tabernácula prædónum, & audacter próvocant Deum, cùm ipſe déderit ómnia in manus eórum. Nimírum intérroga jumenta, & docébunt te; & volatília cœli, & indicábunt tibi. Lóquere terræ, & reſpondébit tibi, & narrábunt piſces maris. Quis ignórat quòd ómnia hæc manus Dómini fécerit, in cujus manu ánima omnis viventis, & ſpíritus univerſæ carnis hóminis?

℟. Addidit. 301.

Lectio iij. *Cap.* 13.

AUdíte ergo correptiónem meam, & judícium labiórum meórum atténdite. Numquid Deus índiget veſtro mendácio, ut pro illo loquámini dolos? Numquid fáciem ejus accípitis, & pro Deo judicáre nitímini? Aut placébit ei quem celáre nihil poteſt? aut decipiétur ut homo veſtris fraudulentiis? Ipſe vos árguet, quóniam in abſcóndito fáciem ejus accípitis. Statim ut ſe commóverit, turbábit vos, & terror ejus írruet ſuper vos. Memória veſtra comparábitur cíneri, & redigentur in lutum cervíces veſtræ. Tacéte paulíſper, ut loquar quodcumque mihi mens ſuggéſſerit. Quare lácero carnes meas déntibus

meis, & ánimam meam porto in mánibus meis? Etiamſi óccíderit me, in ipſo ſperábo; verúmtamen vias meas in conſpectu ejus árguam. Et ipſe erit Salvátor meus: non enim véniet in conſpectu ejus omnis hypócrita.

℟. Patientes. 301.

FERIA SEXTA.

Lectio j.

De libro Job. *Cap.* 32.

OMiſérunt tres viri iſti reſpondére Job, eò quòd juſtus ſibi viderétur. Et irátus, indignatuſque eſt Elíu, fílius Bárachel Buzítes, de cognatióne Ram: irátus eſt autem adversùm Job, eò quòd juſtum ſe eſſe díceret coram Deo. Porrò adversùm amicos ejus indignátus eſt, eò quòd non inveniſſent reſponſiónem rationábilem, ſed tantúmmodò condemnaſſent Job. Igitur Elíu expectávit Job loquentem, eò quòd ſenióres eſſent qui loquebántur. Cùm autem vidiſſet quòd tres reſpondére non potuiſſent, irátus eſt vehementer. Reſpondenſque Elíu, fílius Bárachel Buzítes, dixit: Júnior ſum témpore, vos autem antiquióres; idcircò demiſſo cápite véritus ſum vobis indicáre meam ſenténtiam. Sperábam enim quòd ætas prolíxior loquerétur, & annórum multitúdo docéret ſapiéntiam. Sed, ut vídeo, ſpíritus eſt in homínibus, & inſpirátio Omnipoténtis dat intelligéntiam. Non ſunt longævi ſapientes, nec ſenes intélligunt judícium.

℟. Job corruens. 299.

Lectio ij. Cap. 36.

ADdens quoquè Elíu, hæc locútus eſt: Súſtine me páululùm, & indicábo tibi; adhuc enim hábeo quod pro Deo loquar. Répetam ſciéntiam meam à princípio, & operatórem meum probábo juſtum. Verè enim abſque mendácio ſermónes mei, & perfecta ſciéntia probábitur tibi. Deus potentes non ábjicit, cùm & ipſe ſit potens; ſed non ſalvat ímpios, & judícium paupéribus tríbuit. Non áuferet à juſto óculos ſuos, & reges in ſólio cóllocat in perpétuum, & illi eriguntur. Et ſi fúerint in caténis, & vinciantur fúnibus paupertátis, indicábit eis ópera eórum & ſcélera eórum, quia violenti fuérunt.

℟. Quis reſpondébit. 300.

Lectio iij. Cap. 38.

REſpondens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Quis eſt iſte involvens ſenténtias ſermónibus imperítis? Accinge ſicut vir lumbos tuos: interrogábo te, & reſponde mihi. Ubi eras quandò ponébam fundamenta terræ? Indica mihi, ſi habes intelligéntiam. Quis póſuit menſúras ejus, ſi noſti? vel quis teténdit ſuper eam líneam? Super quo baſes illíus ſolidátæ ſunt? aut quis demíſit lápidem anguláram ejus, cùm me laudárent ſimul aſtra matutína, & jubilárent omnes fílii Dei? Quis conclúſit óſtiis mare quandò erumpébat quaſi de vulva procédens; cùm pónerem nubem veſtimentum

ejus, & calígine illud quaſi pannis infántiæ obvólverem? Circumdédi illud términis meis, & póſui vectem & óſtia. Et dixi: Uſque huc venies, & non procédes ámpliùs, & hìc confringes tumentes fluctus tuos. ℟. Benedíctio. 300.

SABBATO.

Lectio j.

De libro Job. *Cap.* 44.

RESpondens Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, & nulla te latet cogitátio. Quis eſt iſtè qui celat conſilium abſque ſciéntia? ídeò inſipienter locútus ſum, & quæ ultra modum excéderent ſciéntiam meam. Audi, & ego loquar: interrogábo te, & reſponde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcircò ipſe me reprehendo, & ago pœniténtiam in favilla & cínere. Poſtquàm autem locútus eſt Dominus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem: Irátus eſt furor meus in te, & in duos amicos tuos, quóniam non eſtis locúti coram me rectum, ſicut ſervus meus Job. Súmite ergo vobis ſeptem tauros & ſeptem aríetes, & ite ad ſervum meum Job, & offerte holocauſtum pro vobis. Job autem ſervus meus orábit pro vobis: fáciem ejus ſuſcípiam, ut non vobis imputétur ſtultítia; neque enim locúti eſtis ad me recta, ſicut ſervus meus Job.

[*Si fiat de Sabbato, ℟℟. ſumentur è II. Nocturno Dominicæ præcedentis.*]

Lectio ij.

ABiérunt ergo Elíphaz Themanítes, & Baldad Suhítes, & Sophar Naamathítes, & fécerunt ſicut locútus fúerat Dóminus ad eos, & ſuſcépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoquè convérſus eſt ad pœniténtiam Job, cùm oráret ille pro amícis ſuis. Et áddidit Dóminus ómnia quæcumque fúerant Job, dúplicia. Venérunt autè ad eum omnes fratres ſui, & univerſæ ſorores ſuæ, & cuncti qui nóverant eum priùs, & comedérunt cum eo panem in domo ejus; & movérunt ſuper eum caput, & conſolári ſunt eum ſuper omni malo quod intúlerat Dóminus ſuper eum; & dedérunt ei unuſquiſque ovem unam, & inaurem auream unam.

Lectio iij.

DOminus autem benedíxit noviſſimis Job magìs quàm princípio ejus: & facta ſunt ei quatuórdecim míllia óvium, & ſex míllia camelórum, & mille juga boum, & mille áſinæ. Et fuérunt ei ſeptem fílii & tres fíliæ. Et vocávit nomen unius Diem, & nomen ſecundæ Cáſſiam, & nomen tértiæ Cornuſtíbii. Non ſunt autem inventæ mulíeres ſpecioſæ ſicut fíliæ Job in univerſa terra: deditque eis pater ſuus hæreditátem inter fratres earum. Vixit autem Job poſt hæc centum quadraginta annis, & vidit fílios ſuos, & fílios filiórum ſuórum uſque ad quartam generatiónem; & mórtuus eſt ſenex, & plenus diérum.

Ad Magnificat. *Ant.* 3. a. Tobias factus eſt cæcus : hanc autem tentatiónem ideò Dóminus permíſit evénire illi, ut póſteris darétur exemplum patiéntiæ ejus, ſicut & ſancti Job. *Tob.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DOMINICA XV. poſt Pentecoſten.

IN I. NOCTURNO.

Lectio j.

Incipit liber Tobiæ. *Cap.* 1.

TObías ex tribu & civitáte Néphthali, (quæ eſt in ſuperióribus Galilææ ſupra Naaſſon, poſt viam quæ ducit ad occidentem, in ſiniſtro habens civitátem Sephet) cùm captus eſſet in diébus Salmánaſar, regis Aſſyriórum, in captivitáte tamen pófitus, viam veritátis non deſéruit; ità ut ómnia quæ habére póterat, quotídie concaptivis frátribus qui erant ex ejus génere, impertíret. Dùmque eſſet júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerîle geſſit in ópere. Dénique cùm irent omnes ad vítulos áureos quos Jeróboam fécerat rex Iſrael, hic ſolus fugiébat consórtia ómnium; ſed pergébat in Jerúſalem ad templum Dómini, & ibì adorábat Dóminum Deum Iſrael, ómnia primitíva ſua & décimas ſuas fidéliter ófferens; ità ut in tértio anno proſélytis & ádvenis miniſtráret omnem decimatiónem. Hæc & his ſimília ſecundùm legem Dei puérulus obſervábat.

℟. Tobías cùm eſſet júnior, nihil puerîle geſſit in ópere: dénique * Cùm irent omnes ad vítulos áureos, hic ſolus fugiébat consórtia ómnium; ſed pergébat in Jerúſalem ad templum Dómini, & ibì adorábat. ℣. Pater tales quærit qui adórent eũ. * Cùm. *Tob.* 1. *Joan.* 4.

Lectio ij.

CUm verò factus eſſet vir, accépit uxórem Annam de tribu ſua; genuitque ex ea fílium, nomen ſuum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, & abſtinére ab omni peccáto. Igitur cùm per captivitátem deveniſſet cum uxóre ſua & fílio in civitátem Nínivem, cum omni tribu ſua, cùm omnes éderent ex cibis gentílium, iſte cuſtodívit ánimam ſuam, & nunquam contaminatus eſt in eſcis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde ſuo, dedit illi Deus grátiam in conſpectu Salmánaſar regis; & dedit illi poteſtátem quocumquè vellet ire, habens libertátem quæcumque fácere voluiſſet.

℟. Quómodò potúeris, eſto miſéricors: ſi multũ tibi fúerit, abundanter tribue: * Si exiguum tibi fúerit, étiam exíguum libenter impertíri ſtude. ℣. Si voluntas prompta eſt, ſecundùm id quod habet accepta eſt, non ſecundùm id quod non habet. * Si exiguum. *Tob.* 4. *II. Cor.* 8.

Lectio iij.

PErgébat ergo ad omnes qui erant in captivitáte, & ménita ſalútis dabat eis.

Cùm autem veniſſet in Rages, civitátem Medórum, & ex his quibus honorátus fúerat à rege, habuiſſet decem talenta argenti; & cùm in multa turba géneris ſui Gabélum egentem vidéret, qui erat ex tribu ejus, ſub chirógrapho dedit illi memorátum pondus argenti. Poſt multùm veró témporis, mórtuo Salmánaſar rege, cùm regnáret Sennácherib fílius ejus pro eo, & fílios Iſrael exóſos habéret in conſpectu ſuo, Tobías quotídie pergébat per omnem cognátionem ſuam, & conſolabátur eos, dividebatque unicuíque, prout póterat, de facultátibus ſuis: eſurientes alébat, nudiſque veſtimenta præbébat, & mórtuis atque occíſis ſepultúram ſollícitus exhibébat.

℟. Noli timére, fili mi; páuperem quidem vitam gérimus, ſed * Multa bona habébimus, ſi timuérimus Deum, & receſſérimus ab omni peccáto, & fecérimus benè. ℣. Nonne Deus elégit páuperes in hoc mundo, dívites in fide, & hærédes regni quod repromíſit diligéntibus ſe? * Multa. Glória Patri. * Multa. *Tob.* 4. *Jac.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de Tobía. *Cap.* 1.

LEcto prophético libro qui inſcribitur Tobías, quamvìs plenè vobis virtútes ſancti Prophétæ Scriptúra inſinuáverit, tamen compendiário mihi ſermóne de ejus méritis recenſendis & opéribus apud vos árbitror; ut ea quæ hiſtórico more diget nos ſtrictiùs com mus, virtútum ej velut quodam brevi gentes. Fuit Tobías miſéricors, hoſpitáli virtútum prædítus cl iit ærumná captivitá ferébat humíliter tienter, commúnem júriam quàm priváta nec ſibi virtútum ſu hil profuiſſe deplór magis eam ſibi co minórem peccatóru prétio illátam arbitr ruit edictum, ne qu captivitátis mórtuu ræ daret.

℟. Cognáti Tob bant vitam ejus: T increpábat eos, dic lii ſanctórum ſumus illam expectámus q datúrus eſt his qui f nunquam mutant ab neámus ſpei noſtræ nem indeclinábilen enim eſt qui repror lii ſanctórum ſumus *Hebr.* 10.

Lectio v.

AT ille interdict vocabátur ma incitabátur, ne def cium pietátis, mc viderétur; erat eni córdiæ pretium mo Talis flagítii depreh vix tandem per ami direpto património, exul reſtítui ſuis. Ite verſabátur offíciis; alimenti foret, p

m quo cibum ſúmeret, quæ-
bat. Itaque cùm feſſus à ſe-
ltúræ reverti ſſet múnere,
póſitis ſibi edendi ſubsídiis,
iſſo fílio quærébat conſor-
n convívii. Dum convíva
ſitur, nuntiátis inſepulti
poris relíquiis, convívium
erébat; nec putábat pium
ipſe cibum ſúmeret, cùm
público corpus jacéret exá-
ne. Hoc illi quotidiánum
us, & magnum.

℟. Quándo orábas cum lá-
mis, & ſepeliébas mór-
s, & derelinquébas prán-
m tuum, ego óbtuli ora-
tem tuam Dómino. * Ego
i Ráphael ángelus, unus
ſeptem qui aſtámus ante
minum. ℣. Grátia vobis &
t ab eo qui eſt, & à ſep-
i ſpirítibus qui in conſpe-
throni ejus ſunt. * Ego
n. *Tob.* 12. *Apoc.* 1.

Lectio vj. Cap. 2.

Am ſancto feſſus officio
. Prophéta, dum requieſcit
ta parietem aulæ, cadente
páſſerum nido ſtércore, al-
ine cæcitátem íncidit; nec
queſtus ingémuit, nec di-
: Hæc merces labórum
orum? Fraudári magìs ſe
ait obſequiórum, quàm
lórum múnere; nec cæci-
m pœnam, ſed impedi-
tum putábat. Et cùm vi-
n mercéde leváret cónju-
, ne quid furtívum domum
m intráret, cavébat. Dé-
ue plus honeſtáti quàm ne-
ſitáti cónſulens, cui ſua
rant, commodáverat pró-
mo ſuo pecúniam quam-
m, quam toto vitæ ſuæ
témpore in tanta indigéntia
non repopoſcit. Vix, ubi ſe
feſſum vidit, & depóſitum
ſenectúte, inſinuávit fílio,
non tam cúpiens commodá-
tum repóſcere, quàm ſollíci-
tus ne fraudáret hærédem.
Quòd ígitur commodávit pe-
cúniam, & non fœnerávit,
juſti ſervávit officium. Malum
eſt enim fœnus quo quærun-
tur uſúræ; ſed non illud fœ-
nus malum de quo ſcriptum
eſt: Fœnera próximo tuo in
témpore neceſſitátis illíus.

℟. Quia acceptus eras Deo,
* Neceſſe fuit ut tentátio pro-
báret te; & † Nunc miſit me
Dóminus ut curárem te, &
Saram uxórem fílii tui à dæ-
mónio liberárem. ℣. Quem
díligit Dóminus, caſtigat; fla-
gellat autem omnem fílium
qué récipit. * Neceſſe. Glória.
† Nunc. *Tob.* 12. *Hebr.* 12.

IN III. NOCTURNO.

Lectio vij.

Léctio ſancti Evangélii ſecun-
dùm Lucam. *Cap.* 7.

IN illo témpore; Ibat Jeſus
in civitátem quæ vocátur
Naïm; & ibant cum eo diſcí-
puli ejus, & turba copióſa.
Cùm autem appropinquáret
portæ civitátis, ecce defun-
ctus efferebátur fílius únicus
matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini,
Epiſcopi.

Serm. 98. *de verbis Evang.
Luc.* 7. *Cap.* 4.

VIdeámus quid Chriſtus
nos díſcere voluit in
tribus mórtuis quos
ſuſcitávit. Reſuſcitávit fíliam
mórtuam Archiſynagógi, ad

quam ægrotantem petebátur ut eam de ægritúdine liberáret. Excitávit & hunc júvenem víduæ filium, de quo nunc admóniti ſumus ut hinc iſta quæ ipſe largíri dignátur, cum veſtra caritáte loquerémur. Modò audiſtis quómodò excitátus eſt. Appropinquábat Dóminus civitáti, & ecce efferebátur mórtuus jam extra portam. Miſericórdiâ commótus quòd flebat mater vídua, & deſtitúta único fílio, fecit quod audiſtis, dicens: Adoleſcens, tibi dico, Surge. Surrexit ille mórtuus, cœpit loqui, & réddidit illum matri ſuæ. Excitávit & Lázarum de ſepulcro.

℟. Defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ; & hæc vídua erat. Quam cùm vidiſſet * Dóminus, miſericórdiâ motus ſuper eam, dixit illi: Noli flere. ℣. Non deſpíciet Dóminus víduam, ſi effundat loquélam gémitûs. * Dóminus. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Lectio viij. Cap. 5.

ISta tria génera mortuórum ſunt tria génera peccatórum quos hodieque ſúſcitat Chriſtus. Illa enim mórtua fília Archiſynagógi intùs erat in domo; nondùm erat de ſecrétis pariétibus eláta in públicum. Ibi intùs ſuſcitáta eſt, viva paréntibus réddita. Iſte autem jam quidem non in domo, ſed tamen nondùm in ſepulcro; pariétibus elátus erat, terræ mandátus non erat. Qui ſuſcitávit mortuam nondùm elátam, ſuſcitávit mórtuum jam elátum, nondùm ſepultum. Tértium reſtábat, ut & ſepultum ſuſcitáret; & hoc fécit in Lázaro.

℟. Acceſſit Jeſus, & tétigit lóculum: hi autem qui portábant, ſtetérunt. Et * Ait Adoleſcens, tibi dico, Surge; & reſédit qui erat mórtuus. ℣. Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; & Dómini Dómini éxitus mortis. * Ait. *Luc.* 7. *Pſ.* 67.

Lectio ix. Cap. 7.

HÆc ergo, cariſſimi, ſic audiámus, ut qui vivunt vivant; qui mórtui ſunt, revivíſcant. Sive adhuc peccátum in corde conceptum eſt & non proceſſit in factum pœniteat, corrigátur cogitátio, ſurgat mórtuus intrà domum conſcientiæ. Sive jam quod cogitávit, admíſit, nec ſic deſperétur. Non ſurrexit mórtuus intùs: ſurgat elátus. Pœníteat facti, de próximo reviviſcat: non eat in profundum ſepultúræ; non accípiat déſuper conſuetúdinis molem. Sed fortè jam illi loquor qui jam duro ſui moris lápide prémitur, qui jam urgétur conſuetúdinis póndere, qui jam quatriduánus putet. Nec ipſe déſperet: profundus mórtuus eſt, ſed altus eſt Chriſtus. Novit clamando terréna ónera rúmpere, novit intrínſecùs per ſeipſum vivificáre, ſolvendum diſcípulis trádere. Agant étiam tales pœniténtiam; neque enim Lázaro reſuſcitáto poſt quatríduum ullus putor in vivente remánſerat. Ergo qui vivunt, vivant: quicumque autem mórtui ſunt, in qua

barum trium morte
erint, agant ut celéri-
reſurgant.
ut Pater ſuſcitat mór-
: vivíficat ; * Sic &
quos vult, vivíficat.
eſt fortis ſicut Deus
Dóminus mortíficat,
at. * Sic. Glória Pa-
us. *Joan.* 5. *I. Reg.* 2.
enedictus. *Ant.* 2. D.
: mórtuus cœpit ló-
ledit illum Jeſus ma-
Luc. 7.

Oratio.

ſiam tuam, Dómine,
rádio continuáta mun-
núniat ; & quia ſine
oteſt ſalva conſíſtere,
per múnere guberné-
r Dóminum.
agnificat. *Ant.* 1. D.
omnes timor, & ma-
nt Deum, dicentes :
ophéta magnus ſurre-
obis, & quia Deus
plebem ſuam. *Luc.* 7.

A SECUNDA.

Lectio j.

bro Tobíæ. *Cap.* 2.
t hæc cùm eſſet dies
tus Dómini, & fá-
um eſſet prándium bo-
domo Tobíæ, dixit
: Vade, & adduc áli-
tribu noſtra, timen-
m, ut epulentur nobiſ-
ùmque abiiſſet, rever-
iávit ei unum ex fíliis
gulátum jacére in pla-
timque exíliens de ac-
uo, relinquens prán-
jejúnus pervénit ad
tollenſque illud por-
l domum ſuam occul-
dum ſol occubuiſſet,
cautè ſepelíret eum. Cùmque
occultaſſet corpus, manducá-
vit panem cum luctu & tremó-
re, mémorans illum ſermó-
nem quem dixit Dóminus per
Amos prophétam : Dies feſti
veſtri convertentur in lamen-
tatiónem & luctum.

℟. Tobias. 309.

Lectio ij.

CUm verò ſol occubuiſſet,
ábiit, & ſepelívit eum.
Arguébant autem eum omnes
próximi ejus, dicentes : Jam
hujus rei causâ intérfici juſſus
es, & vix effugiſti mortis im-
périum, & íterùm ſépelis mór-
tuos ? Sed Tobías plùs timens
Deum quàm regem, rapiébat
córpora occiſórum, & occul-
tábat in domo ſua, & médiis
nóctibus ſepeliébat ea. Cón-
tigit autem ut quâdam die fa-
tigátus à ſepultúra, véniens
in domum ſuam, jactaſſet ſe
juxta paríetem, & obdormiſ-
ſet, & ex nido hirúndinum
dormienti illi cálida ſtércora
incíderint ſuper óculos ejus,
fieretque cæcus. Hanc autem
tentatiónem ídeò permiſit Dó-
minus evenire illi, ut póſteris
darétur éxemplum patiéntiæ
ejus, ſicut & ſancti Job.

℟. Quómodò. 309.

Lectio iij. Cap. 2 & 3.

ANna verò uxor ejus ibat
ad opus textrínum quo-
tidiè, & de labóre mánuum
ſuárum victum quem cónſequi
póterat, deferébat. Unde fa-
ctum eſt ut hœdum caprárum
accípiens detuliſſet domi ; cu-
jus cùm vocem bálantis vir
ejus audiſſet, dixit : Vidéte
ne fortè furtívus ſit : réddite

eum dóminis ſuis; quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contingere. Ad hæc uxor ejus iráta, reſpondit: Manifeſtè vana facta eſt ſpes tua, & eleemóſynæ tuæ modò apparuérunt. Atque his & áliis hujuſcémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, & cœpit oráre cum lácrymis, dicens: Juſtus es, Dómine, & ómnia judícia tua juſta ſunt; & omnes viæ tuæ miſericórdia, & véritas, & judicium. Et nunc, Dómine, memor eſto meî, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel parentum meórum. Quóniam non obedívimus præceptis tuis, ídeò tráditi ſumus in direptiónem, & captivitátem, & mortem.

℟. Noli timére. 310.

FERIA TERTIA.

Lectio j.

De libro Tobíæ. *Cap.* 4.

Cum Tobías putáret oratiónem ſuam exaudíri ut mori potuiſſet, vocávit ad ſe Tobíam fílium ſuum, dixitque ei: Audi, fili mi, verba oris mei, & ea in corde tuo quaſi fundamentum cónſtrue. Cùm accéperit Deus ánimam meam, corpus meum ſépeli; & honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: memor enim eſſe debes quæ & quanta pericula paſſa ſit propter te in útero ſuo. Cùm autem & ipſa compléverit tempus vitæ ſuæ, ſepélias eam circa me. Omnibus autem diébus vitæ tuæ in mente habéto Deum; & cave ne aliquandò peccáto ... tias, & prætermittas p... Dómini Dei noſtri. E... ſtántia tua fac eleemó... & noli avértere fáciem ab ullo páupere; ità fiet ut nec à te avertátu... Dómini. Quómodò p... ità eſto miſéricors. Si ... tibi fúerit, abundánter ... ſi exíguum tibi fúerit, exíguum libenter im... ſtude. Præmium enim ... tibi theſaurizas in die ... tátis, quóniam eleemó... omni peccáto & à m... berat, & non patiét... mam ire in ténebras. ... magna erit coram Deo eleemóſyna ómni... ciéntibus eam.

℟. Cognóvi. 310.

Lectio ij.

Attende tibi, fili ... omni fornicatió... præter uxórem tuam ... quam patiáris crimen ... Supérbiam nunquam i... ſenſu, aut in tuo verbo ... nári permittas; in ipſ... inítium ſumpſit omnis ... tio. Quicumque tibi ... operátus fúerit, ſtatim ... cedem reſtítue; & ... mercenárii tui apud te ... non remáneat. Quod ... óderis fíeri tibi, vid... aliquandò álteri fácias. ... ſuum cum eſuriéntibus ... nis cómede, & de veſt... tuis nudos tege. Pane... & vinum tuum ſuper ... ram juſti conſtítue, & ... eo manducáre & bíbe... peccatóribus. Conſíliu... per à ſapiente perquíre.

…iátis nómine
…adas, eâ lege,
…i, iis ſolúm-
…entur qui hu-
…ſſióni intereſ-

…neæ eſſe cum
* Beátus qui
…neas quotídie,
…d poſtes óſtii
…ego vobiſcum
diébus uſque
…iónem séculi.
…a Patri. * Beá-
…Matth. 28.

…OCTURNO.
…nus Dominus.

…ónite corda ve-
ejus: hic eſt

…udícium tuum.
…ione ex Offic.

…Benedicentur in
…bus terræ: be-
…qui facit mira-

…àm dilecta. è

…: meum & caro
…unt in Deum
…i qui hábitant
Dómine.
…à me quia mi-
…ilis corde; ℟. Et
…uiem animábus
… 11.

…Evangélii ſecun-
…oannem.

Cap. 19.
…ore; Ad Jeſum
…ent, ut vidérunt
…tuum, non fre-
…rs Æſtiva.

gérunt ejus crura: ſed unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. Et réliqua.

Homília ſancti Chryſóſtomi Epíſcopi.

Homil. 84 in Joann.

VEnérunt mílites, & aliórum fregérunt crura, non Chriſti; ſed ad Judæórum grátiam conciliandam latus ejus lánceâ aperuérunt, & ſic mórtuo adhuc inſultánt. O péſſimam voluntátem ac ſceleſtíſſimam! Noli tamen perturbári, dilectíſſime; quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti conſentiébant. Prophetía hinc impléta eſt, ínquiens: Vidébunt in quem transfixérunt. Nequè hoc tantùm, ſed non creditúris fuit fídei argumentum; ut Thomæ & his qui ei símiles futúri erant. Ad hæc & arcánum myſtérium conſummátum eſt. Exívit enim ſanguis & aqua. Non caſu & ſine cauſa hi fontes ſcaturiérunt, ſed quóniam ex ambóbus Eccléſia conſtitúta eſt. Sciunt hoc initiáti; per aquam enim regenerári, Sánguine & Carne nutriuntur. Hinc Myſtéria ortum habent, ut quóties ad admirandum Cálicem accédis, tanquam ab ipſo látere háuriens accédas. Et qui vidit, teſtimónium perhíbuit: & verum eſt teſtimónium ejus. Hoc eſt, non aliundè audívi, ſed ipſe áffui. Contumélias narrat, & vides quantam ádhibet diligéntiam ut credátur. Scílicet quæ má-

ximè ignominióſa videntur, hæc ſunt bonórum noſtrórum pretioſíſſima.

℟. Non habet amaritúdinem conversátio illíus, nec tœdium convictus illíus. * Et in amicítia illíus delectátio bona. ℣. Vídimus glóriam ejus, glóriam quaſi Unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. * Et in. *Sap. 8, Joan. 1.*

Lectio viij. Hom. 86.

FOrtaſsè hæc audientes conflagrátis, & eos qui cum Jeſu tunc fuérunt beátos dúcitis. Adnitámur ergo pro víribus ut fáciem ejus admirábilem intueámur. Nam ſi nunc hæc audiendo ita flagrámus, & illis tempóribus, quibus in terra versátus eſt, fuiſſe, vocem audiſſe, fáciem vidiſſe, allocútum eſſe, tetigiſſe, ei miniſtraſſe, deſiderámus; consídera qualis viſu futúrus ſit, non in córpore ámpliùs mortáli, neque humána patiens, ſed Angelis ſtipátus; cùm nos quoque, immortáli córpore, eum vidébimus. Quare adnitámur ne tantâ excidámus glóriâ. Neque enim difficile eſt, modò velímus, neque oneróſum, ſi attendérimus.

℟. Dabo tibi theſauros abſcónditos & arcána ſecretórum. * Ut ſcias quia ego Dóminus voco nomen tuum. ℣. Data eſt grátia hæc in géntibus evangelizáre inveſtigábiles divítias Chriſti. * Ut ſcias. Glória. * Ut ſcias. *Iſ. 45. Eph. 3.*

Lectio ix.

DIrigámus óculos ... lum, & illa ſemp... ginémur bona, atque ... ciámus, in quibus ſi ... versábimur, neque bo... jus mundi nos allícien... que mala moleſtè f... Et quid dico præséntib... lis non dolitúros, i... vidére quidem ea putá... Tantus enim eſt am... non præſentes tantùm... abſentes quos dilígimu... tídie cérnere videámu... gna namque dilectior... ómnia négligit, & ... ánimum cólligat. Si C... ita diligerémus, humá... nia nobis umbra, ... sómnium viderentur. ... mus & nos: Quis n... rábit à caritáte Chriſt...

℟. Pone me ut ſign... ſuper cor tuum, ut ſ... lum ſuper bráchium ... * Quia † Fortis eſt ... diléctio, lámpades eju... pades ignis atque flamm... ℣. Neque mors neque ... neque Angeli, neque ... pátus, neque creatú... póterit nos ſeparáre à ... Dei, quæ eſt in Chri... Dómino noſtro. * Qu... ria Patri. † Fortis. ... *Rom. 8.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Lætátum ... meum & exultávit ... mea. ℟. Inſuper & ca... *Pſ. 15.*

AD LAUD...

Pſalmi de Domin...

Ant. 3. a. Præbe,

mihi ; & óculi tui
uſtódiant. *Prov.* 23.
C. Effúdi ánimam
conſpectu Dómini.

G. Factum eſt cor
quam cera liqueſ-
édio ventris mei.

E. Tibi dixit
, Confitébor tibi
quóniam irátus es.
Fer. 4.
E. Tibi dixit cor
xquiſívit te fácies
m tuam Dómine
Pſ. 26.
D. Adhæſit ánima
. me ſuſcépit déx-
Pſ. 62.
m. Thren. 3.
a Dóminus, dixit
mea ; proptéreà ex-
m. Bonus eſt Dó-
ántibus in eum,
ærenti illum.
Hymnus.
, fons jugis ſalien-
s undæ,
cros áperi receſſus,
plenos bibat ore
pleno
us amnes.
ns blando plácidus
ſopóre,
undi procul à tu-
multu,
go jacet affluentis
inis hauſtu.
pectus jáculis feri-
tur :
nfligit Deus ipſe :
telum
ſanat ferientis idem
tus amóris.

Ardor hinc creſcit : prius
hinc amáta
Mens amat Chriſtum, reda-
mante Chriſto :
Æmulum pectus nimìs æſtuan-
ti
Sólvitur igne.
Chriſte, quo ferves, cre-
mer intùs æſtu :
Corda fac zelus bene doctus
urat :
Qui tuos rexit, regat ille no-
ſtros
Spíritus actus.
Cordis in ſacris látebris ſe-
pulta,
Mens ſibi ſanctè moritúra
vivat :
Vana dediſcens, tibi, Chri-
ſte, fida
Sérviat uni.
Qui pari ſeſe rédamant
amóre,
Summa laus Patri, Genitoque
ſumma,
Laus tibi compar utriuſque
ſanctum
Flamen amóris.
Amen.

℣. In ipſo ſunt omnes the-
ſáuri ℟. Sapiéntiæ & ſciéntiæ
Dei. *Coloſ.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D.
Congregámini, & veníte :
convertímini ad me, & ſalvi
éritis ; quia ego Deus, &
non eſt ſalvans præter me.
Iſ. 45.

Oratio.

Domine Jeſu Chriſte, qui
neceſſitátibus noſtris mi-
ſericórditer próvidens, in
Corde tuo ſacratíſſimo ineffá-
bile nobis remédium & au-
xílium reſeraſti : ad óſtium

ximè ignominióſa videntur, hæc ſunt bonórum noſtrórum pretioſíſſima.

℟. Non habet amaritúdinem converſátio illíus, nec tœdium convíctus illíus. * Et in amicítia illíus delectátio bona. ℣. Vídimus glóriam ejus, glóriam quaſi Unigéniti à Patre, plenum grátiæ & veritátis. * Et in. *Sap. 8, Joan. 1.*

Lectio viij. Hom. 86.

FOrtaſsè hæc audientes conflagrátis, & eos qui cum Jeſu tunc fuérunt beátos dúcitis. Adnitámur ergo pro víribus ut fáciem ejus admirábilem intueámur. Nam ſi nunc hæc audiendo ita flagrámus, & illis tempóribus, quibus in terra verſátus eſt, fuiſſe, vocem audiſſe, fáciem vidiſſe, allocútum eſſe, tetigiſſe, ei miniſtraſſe, deſiderámus; conſidera qualis viſu futúrus ſit, non in córpore ámpliùs mortáli, neque humána patiens, ſed Angelis ſtipátus; cùm nos quoque, immortáli córpore, eum vidébimus. Quare adnitámur ne tantâ excidámus glóriâ. Neque enim difficile eſt, modò velímus, neque oneróſum, ſi attendérimus.

℟. Dabo tibi theſauros abſcónditos & arcána ſecretórum. * Ut ſcias quia ego Dóminus voco nomen tuum. ℣. Data eſt grátia hæc in géntibus evangelizáre inveſtigábiles divítias Chriſti. * Ut ſcias. Glória. * Ut ſcias. *Iſ. 45. Eph. 3.*

Lectio ix.

DIrigámus óculos in cœ
lum, & illa ſemper ma
ginémur bona, atque i ſpi
ciámus, in quibus ſi ſe op
verſábimur, neque bona hu
jus mundi nos allícient, ne
que mala moleſtè ferér us
Et quid dico præſéntibus na.
lis non dolitúros, imò ne
vidére quidem ea putábi us.
Tantus enim eſt amor, ut
non præſentes tantùm, ſed abſentes quos dilígimus, quotídie cérnere videámur. Magna namque dilectionis vis, ómnia négligit, & dilectio ánimum cólligat. Si Chriſtum ita diligerémus, humána ómnia nobis umbra, imágo, ſómnium viderentur. Dicerémus & nos: Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti?

℟. Pone me ut ſignáculum ſuper cor tuum, ut ſignáculum ſuper bráchium tuum: * Quia † Fortis eſt ut mors dilectio, lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum. ℣. Neque mors neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque creatúra ália póterit nos ſeparáre à caritáte Dei, quæ eſt in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. * Quia. Glória Patri. † Fortis. *Cant. 8. Rom. 8.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Lætátum eſt cor meum & exultávit lingua mea. ℟. Inſuper & caro mea. *Pſ. 15.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. Præbe, fili mi,

bi; & óculi tui
bódiant. *Prov.* 23.
. Effúdi ánimam
aſpectu Dómini.

. Factum eſt cor
tam cera liqueſ-
dio ventris mei.

. Tibi dixit
. Confitébor tibi
uóniam irátus es.
v. 12.
. Tibi dixit cor
uiſívit te fácies
a tuam Dómine
ſ. 26.
. Adhæſit ánima
. me ſuſcépit déx-
. 62.
. Thren. 3.
. Dóminus, dixit
nea; proptéreà ex-
. Bonus eſt Dó-
ntibus in eum,
renti illum.
ymnus.
fons jugis ſalien-
undæ,
os áperi receſſus,
lenos bibat ore
cho
s amnes.
s blando plácidus
póre,
di procul à tu-
multu,
jacet affluentis
is hauſtu.
ctus jáculis feri-
ur:
ligit Deus ipſe:
elum
amat ferientis idem
s amóris.

Ardor hinc creſcit: prius
hinc amíca
Mens amat Chriſtum, redamare Chriſto:
Æmulum pectus nimìs æſtuanti
Sólvitur igne.
Chriſte, quo ferves, cremer intùs æſtu:
Corda fac telis bene doctus
urat:
Qui tuos texit, regat ille noſtros
Spíritus æſtus.
Cordis in ſacris látebris ſepulta,
Mens ſibi ſanctè moritura
vivat:
Vana dediſcens, tibi, Chriſte, fida
Sérviat uni.
Qui pari ſeſe rédament amóre,
Summa laus Patri, Genitoque ſumma,
Laus tibi compar utriuſque ſanctum
Flamen amóris.
Amen.

℣. In ipſo ſunt omnes theſáuri ℟. Sapiéntiæ & ſciéntiæ Dei. *Coloſ.* 2.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Congregámini, & venite: convertímini ad me, & ſalvi éritis; quia ego Deus, & non eſt ſalvans præter me. *Iſ.* 45.

Oratio.

Domine Jeſu Chriſte, qui neceſſitátibus noſtris miſericórditer próvidens, in Corde tuo ſacratiſſimo ineffábile nobis remédium & auxílium reſeraſti: ad óſtium

ejuſdem amantiſſimi Cordis pulſántibus áperi; ut ejus mentitis purgári, & ardóribus inflammári, in tua ſemper dilectióne maneámus; Qui vivis.

Fit Commemor. SS. Cordis beatæ Mariæ Virginis. Ant. Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo, quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc.* 1.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia quæ intrà me ſunt nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102.

Oratio.

DEus, qui in corde beátæ Maríæ Vírginis flammas ſanctæ dilectiónis numquam deficientes accendiſti, eamque imáginis Filii tui eximiè conformem effeciſti: concéde; ut virtútum ipsíus imitatióne, Chriſtum in nobis exprímere valeámus; Per eumdem.

AD HORAS.

In fine Hymnorum dicitur Doxologia ſequens.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui Cordis alto vúlnere
Nos ſanat; & quo péctora
Fervent, ſit æqua Flámini.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Præbe.

In ℟. *br.* ℣. Qui appónis * Erga nos cor tuum. *Job.* 7.

CANON.

Ex Decréto Clementis Papæ décimi-Tertii de cultu Sacratíſſimi Cordis Jeſu.

Die 6. Febr. ann. 1765.

INſtántibus pro conceſſióne Officii & Miſſæ Sanctíſſimi Cordis Jeſu, pleriſque Reverendíſſimis Epíſcopis; Congregátio ſacrorum Rituum probè noſcens, cultum Cordis Jeſu jam hódie eſſe per omnes ferè Cathólici orbis partes propagátum, ſæpè étiam à Sede Apoſtólicâ Indulgentiárum Brévibus decorátum, ſimulque intélligens hujus Officii, & Miſſæ celebratióne non áliud agi, quàm ampliári cultum jam inſtitútum, & ſymbólicè renovári memóriam illíus divíni amóris, quo Unigénitus Dei Fílius humánam ſuſcépit natúram, & factus obédiens uſque ad mortem, præbére ſe dixit exemplum homínibus quòd eſſet mitis & húmilis corde; his de cauſis annuendum cénſuit Epiſcopórum précibus.

AD TERTIAM.

Ant. 5. C. Effúdi.

Capitulum. Thren. 2.

COnſurge, lauda in nocte, in princípio vigiliárum; effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum Dómini: leva ad eum manus tuas.

℟. *br.* Effúndite coram Deo * corda veſtra, * Allelúia, allelúia. Effúndite. ℣. Quia ipſe Deus * & Salvátor, * Allelúia. Glória Patri. Effúndite.

℣. In Deo ſalutáre meum, & glória mea: ℟. Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt. *Pſ.* 61.

AD SEXTAM.

Ant. 8. G. Factum eſt.

Capitulum. Rom. 5.

CAritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum, qui datus eſt nobis.

℟. *br.* Concáluit cor meum* intrà me, * Allelúia, allelúia. Concáluit. ℣. Et in meditatióne mea * exardeſcet ignis, *Allelúia. Glória. Concáluit. *Pſ.* 38.

℣. Inflammátum eſt cor meum, ℟. Et ego ad níhilum redactus ſum. *Pſ.* 72.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Adhæſit.

Capitulum. 1. Cor. 6.

QUi adhæret Dómino, unus Spíritus eſt. An neſcitis quóniam membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti, qui in vobis eſt, quem habétis à Deo, & non eſtis veſtri.

℟. *br.* Mihi adhærére Deo * bonum eſt, * Allelúia, allelúia. Mihi. ℣. Deus cordis mei, * & pars mea Deus in æternum, * Allelúia. Glória. Mihi.

℣. Quid mihi eſt in cœlo? ℟. Et à te quid vólui ſuper terram? *Pſ.* 72.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Crédidi. *è Veſp. Fer.* 5.

Ant. 1. D. VUlneraſti cor meum, ſoror mea ſponſa; veni, coronáberis. *Cant.* 4.

In Pſ. Confitébor...... quóniam audiſti. *è Veſp. Fer.* 5.

Ant. 2. A. Trahe me poſt te: currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

In Pſ. Dómine, probaſti me. *cum ſua diviſione. è Veſp. Fer.* 6.

Ant. 3. a. Introduxit me Rex in cellária ſua: exultábimus, & lætábimur in te. *Cant.* 1.

In Pſ. Lauda, ánima mea, *è Laudibus Fer.* 6.

Ant. 4. E. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam.

In Pſ. Lauda, Jerúſalem. *è Laudibus Fer.* 5.

Ant. 5. C. Sub umbra illíus quem deſideráveram ſedi, & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

Capitulum. 3. Reg. 9.

SAnctificávi mihi domum iſtam ut pónerem nomen meum ibi in ſempiternum; & erunt óculi mei & cor meum ibi cunctis diébus.

Hymnus.

CHriſti triumphos, dignaque Númine,
Statis diébus, geſta juvet coli:
Nunc Cor ſacrátum, caritátis
Perpétuæ venerámur aram.
Hæc nempè carnis pars mélior ſacræ,
Hæc arca magni cónſcia fœderis,
Quam Numen implet, quam trementi
Angélicum tegit agmen alâ.
Altis quot ignes viſcéribus latent!
Amóris ô quæ quantaque vis tui!
De corde noſtro, Chriſte, Cordi
Delícias próprio creaſti.

Tu, ſæcla nondum currere cœperant,
Tu nos amábas; jam cúpidum ſitit
Mortem, dolóres, probra, pectus:
Quid nímium? nimis eſt amóri!
Pendens cruentâ quos cruce párturis,
Ardentis æſtus nuncque foves ſinu;
Inſontem mundo pro nocente
Cor gémitu rogat efficáci.
O Cor amandum! Quis mihi ſimplicis
Alas columbæ quis dabit, ut tuos
Petam receſſus; ſic amantem,
Ut dóceat redamáre Chriſtum?
Laus ſumma Patri, ſummaque Fílio,
Sit ſumma ſancto glória Flámini:
Tibi ſacrátas, Chriſte, mentes
Perpétuò tuus ignis urat!
Amen.

℣. Qui dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et volábo, & requieſcam. *Pſ.* 54.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Ad Dóminum accedentes lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum; & ipſi tanquam lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offerre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum Chriſtum. 1. *Pet.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commemor. SS. Cordis B. Mariæ Virgin. Ant. María conſervábat ómnia verba hæc, cónferens in corde ſuo. *Luc.* 2.

℣. Tibi dixit cor meum, exquiſívit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

Oratio, Deus, qui in Corde. *ſupra*, 454.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut heri.

DIE XXII.

In Feſto

S. PAULINI, EPISCOPI.

Semiduplex.

Pridiè V*ESPERÆ de Pſalterio; à Capitulo de Communi Pontif.* xvij. *Oratio*, Magnificentiam. *infrà.*

Fit Commem. ſancti Albani, Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Adeſto. x.

Lectio iij.

PAulínus, conſulári & patrício génere natus Hebrómagi in Santónia, pátrio in óppido ad Garumnam flúvium haud procul à Burdégala, rhetóricis & poéticis ártibus ab Ausónio inſtitútus eſt. Património peramplo potítus, ac in ipſo juventútis flore Conſulátum adeptus, Theráſiam piam ac locúpletem mulierem uxórem duxit. Circa annum vitæ ſuæ trigéſimum-octávum, à Delphíno Burdegalenſi Epíſcopo baptizátus, relictâ cognatióne, in Hiſpániam ſoli Deo vacatúrus ſe-

DIE XXIV. JUNII.

IN NATIVITATE SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Solemne-minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in ... Officio.

Ant. C Um ſacerdótio fungerétur Zacharías in órdine vicis ſuæ, appáruit illi Angelus Dómini ſtans à dextris altáris incenſi. *Luc.* 1.

Ant. 3. a. Ne tímeas, Zacharía; exaudíta eſt deprecátio tua: & uxor tua Elízabeth páriet tibi fílium. *Luc.* 1.

Ant. 1. Vocábis nomen ejus Joannem: & erit gáudium tibi & exultátio; & multi in nativitáte ejus gaudébunt. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Vinum & síceram non bibet; & Spíritu ſancto replébitur adhuc ex útero matris ſuæ. *Luc.* 1.

Ant. 4. *D.* Multos filiórum Iſrael convertet ad Dóminum Deum ipſórum, & præcédet paráre Dómino plebem perfectam. *Luc.* 1.

Capitulum. Malach. 4.

E Cce ego mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini magnus & horríbilis; & convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum: ne forté veniam, & percútiam terram anathémate.

℟. Erit magnus coram Dómino: * Et ipſe † Præcédet ante illum in ſpíritu & virtúte Elíæ, ut convertat corda patrum in fílios, & incrédulos ad prudéntiam juſtórum. ℣. Scriptus eſt Elías in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad fílium, & reſtitúere tribus Jacob: * Et. Glória. † Præcédet. *Luc.* 1. *Eccli.* 48.

Hymnus.

C Hriſte, prolapſi reparátor orbis,
Ut tuum caſto celebrémus omnes
Ore Baptiſtam, máculas profáni
Elue cordis.
Hunc paratúrum Dómino ſequenti
Sémitam priſci cecinére Vates:
Vátibus cunctis fuit ipſe major,
Júdice Chriſto.

Hic & inclúſus genitrícis alvo
Sentit exultans Dóminum latentem;
Jamque cœleſti trépidat veníre
Obvius Agno.

Quid fide pendes dúbiâ, Sacerdos?
Muta torpébit tibi vox: at infans
Prótinus naſcens pátriæ reſolvet
Víncula linguæ.

Quin repromiſſam, ſúbitus Prophéta,
Cernis humáno géneri ſalútem;
Núntias pacem, reſeraſque fatis
Grándibus ora.

Gaudet admírans pópulus ſtupetque:
Quis puer, clamant, erit iſte, cujus
Se ſtatim prodit manifeſta tantis
Glória ſignis.

Laus ſit ætérnæ ſuæ Trinitáti,
Quæ novam mundo paritúra lucem,
Prævium ſoli vóluit Joannem
Súrgere ſidus. Amen.

℣. Suſcepiſti me, Dómine, de útero matris meæ: ℟. Confitébor tibi, quia mirabília ópera tua. *Pſ.* 138.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Dixit Zacharías ad Angelum: Unde hoc ſciam? Et reſpondens Angelus, dixit: Ecce non póteris loqui uſque in diem quo hæc fiant, pro eo quòd non credidiſti verbis meis. *Luc.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum Dei à Joanne demonſtrátum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Exiit cunis pretióſus infans,
Munus excelſi: venit ut tenello
Córpori robur, nova ditat intùs
Grátia mentem.

Jamque conventus fúgiens profános,
Hórridis blandâ procul urbe luſtris,
Mílitem Chriſto parat, innocentes
Sævus in artus.

Cinctus hirſúti ſpóliis caméli,
Arido vitam toleráre victu
Gaudet, inſulſas médicans agreſti
Melle locuſtas.

Scílicet, ſacrâ ſtimulante flammâ,
Pérfidam natus renováre gentem,
Ad Patrum mentes revocábit olim
Corda nepótum.

Qui creat mundum, ſit honos Parenti:
Laus tibi compar, Reparátor orbis:
Æquus ambórum ſit honos per omne
Tempus Amóri. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Zacharías & uxor illíus Eliſabeth erant

juſti ante Deum, incedentes in ómnibus mandátis Dómini. Luc. 1.

Ant. 2. D. Non erat illis fílius, eò quòd eſſet Elízabeth ſtérilis, & ambo proceſſiſſent in diébus ſuis. Luc. 1.

Ant. 4. E. Et ecce Elízabeth concépit fílium in ſenectúte ſua; quia non erit impoſſíbile apud Deum omne verbum. Luc. 1.

℣. Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, ℟. Et bene patientes erunt. Pſ. 91.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Concépit Elízabeth, & occultábat ſe ménſibus quinque, dicens: * Quia ſic fecit mihi Dóminus in diébus quibus reſpexit auferre oppróbrium meum inter hómines. ℣. Exaltábitur ſenectus mea in miſericórdia úberi; * Quia. Luc. 1. Pſ. 91.

Poſt ij. Lect. ℟. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth; * Et factum eſt ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus. ℣. Prævenisti eum, Dómine, in benedictiónibus dulcédinis. * Et. Luc. 1. Pſ. 20.

Poſt iij. Lect. ℟. Repléta eſt Spíritu ſancto Elízabeth, & exclamávit voce magnâ: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? * Ecce † Exultávit in gáudio infans in útero meo. ℣. Experimento dídici quia benedíxerit mihi Deus propter te. * Ecce. Glória Patri. † Exultávit. Luc. 1. Gen. 30.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Elízabeth implétum eſt tempus pariendi, & péperit fílium. Luc. 1.

Ant. 1. g. Audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa; & congratulabantur ei. Luc. 1.

Ant. 6. F. Venérunt circumcídere púerum; & mater ejus dixit: Vocábitur Joannes. Luc. 1.

℣. O Dómine, quia ego ſervus tuus; ℟. Ego ſervus tuus, & fílius ancillæ tuæ. Pſ. 115.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 292. de Nativ. S. J. B.

NAtivitátis Joannis dies hodiernus tráditur, hódie celebrátur. Hoc majórum traditióne ſuſcépimus; hoc ad póſteros imitandâ devotióne tranſmíttimus. Quâ re póſitâ, occurrit quæſtio non prætereunda: Quare natálem, quo eſt ortus ex útero Joannes, pótiùs celebrámus, quàm cujúſlibet Apóſtoli, vel Mártyris, vel Prophétæ, vel Patriarchæ? Si interrogémur, quid reſpondébimus? Quantùm mihi vidétur, quantùm meárum vírium mediocritáti occurrit, hæc cauſa eſt: Diſcípuli Dómini nati ſunt, & per ætátis acceſſum ad annos capacióres perducti, in diſcipulátum aſſumpti ſunt: illórum

poſteà fides Dómino adhæſit, ſed nullíus illórum natívitas Dómino militávit. Recordémur & Prophétas, recolámus Patriarchas: nati ſunt hómines; ætátis acceſſu repléti Spíritu ſancto Chriſtum prophetavérunt. Nati ſunt, ut póſteà prophetárent. Joannis autem ipſa natívitas Dóminum Chriſtum prophetávit, quem concéptum ex útero ſalutávit.

℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum. Et póſtulans pugillárem, ſcripſit: * Joannes eſt nomen ejus; & miráti ſunt univerſi. ℣. Vocábitur nomen quod os Dómini nominábit. * Joannes. *Luc. 1. ℣. 62.*

Lectio v.

Hic Joannes non invenítur inter diſcípulos Dómini, ſed invenítur pótiùs diſcípulos habuiſſe cum Dómino. Quid eſt hoc? Quid eſt iſte homo? Homo tantus; quis homo tantus? Tamen non ſequebátur inter diſcípulos Dóminum, & ſequebantur eum diſcípuli: abſit ut dicam contrà Dóminum, ſed tamen quaſi extrà Dóminum. Diſcípulos habébat Chriſtus, diſcípulos habébat Joannes: docébat Chriſtus, docébat Joannes. Quid jam dicam? Baptizábat Joannes, baptizábat Chriſtus. Plus hîc de baptiſmo dico: à Joanne baptizátus eſt Chriſtus. Magna jam eminére cauſa cœpit, quâ fúerat & Chriſtus à Patre mittendus, & Joannes à Chriſto præmittendus. Prior miſſus eſt Joannes; ſed ſicut ab obſequéntibus antecéditur judex. Poſtérior homo creátus eſt Chriſtus; ſed Joannem creávit Deus Chriſtus.

℟. Apertum eſt íllico os Zachariæ, & replétus eſt Spíritu ſancto; & prophetávit, dicens: Tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * Præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus. ℣. Noli dícere: Puer ſum, dixit Dóminus; quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis: * Præíbis. *Luc. 1. Jerem. 1.*

Lectio vj.

Erat ígitur Joannes homo perfectus quidem, & cujus tanta grátia commendáta eſt, ut ipſe de illo Dóminus dícere: In natis mulíerum nemo exurrexit major Joanne Baptiſtâ. Iſte ergo tam magnus agnoſcit Dóminum in parvo magnum: agnoſcit homo eum, qui vénerat homo Deus. Si enim in natis mulíerum, hoc eſt, in homínibus, nemo exurrexit major Joanne Baptiſtâ; quiſquis Joanne plus eſt, non tantùm homo, ſed & Deus eſt. Débuit ergo tantus iſte & diſcípulos próprios habére, & cum diſcípulis ſuis magiſtrum ómnium Chriſtum cognóſcere. Quod enim eſt majus teſtimónium veritátis, quàm ſe humiliando eum agnóſcere, cui æmulando póterat invidére? Putári Chriſtus pótuit, & nóluit. Dixérunt hómines, cùm fallerentur in eo: Num forte hic eſt Chriſtus? Reſpon-

& ille quòd non erat, ut maneret quod erat. Inde quippe Adam lapſus pérdidit quod erat, quia id quod non erat uſurpávit.

℟. Puer creſcébat, & confortabátur ſpíritu: * Et † Erat in deſertis uſque in diem oſtenſiónis ſuæ ad Iſrael. ℣. Crevit puer, & benedixit ei Dóminus, cœpitque Spíritus Dómini eſſe cum eo; * Et. Glória. † Erat. *Luc. 1. Judith. 13.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Factum eſt verbum Dómini ſuper Joannem in deſerto, & venit in omnem regiónem Jordánis, prædicans baptiſmum pœniténtiæ. *Luc. 3.*

Ant. 8. c. Ipſe Joannes habébat veſtimentum de pilis camelórum, & zonam pellíceam circa lumbos ſuos: eſca autem ejus erat locuſtæ, & mel ſylveſtre. *Matth. 3.*

Ant. 5. a. Vox clamantis in deſerto: Paráte viam Dómini, exalta in fortitúdine vocem tuam, qui evangelízas Jerúſalem. *Iſ. 40.*

℣. Vox Dómini in virtúte: ℟. Vox Dómini in magnificéntia. *Pſ. 28.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

Elízabeth implétum eſt tempus pariendi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus quia magnificávit Dóminus miſericórdiam ſuam cum illa; & congratulabantur ei. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. lib. 2. num. 30.

Habet Sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne eſt bonum; juſtítia enim commúnis eſt virtus. Et ídeò in ortu juſti futúræ vitæ inſigne præmíttitur, & grátia ſecutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfigurante ſignátur. Pulchrè autem tempus quo fuit in útero Prophéta, deſcríbitur, ne Maríæ præſéntia taceátur; ſed tempus ſilétur infántiæ, eò quòd præſéntiâ Dómini matris in útero roborátur, qui infántiæ impedimenta neſcívit. Et ídeò in Evangélio nihil ſuper eo légimus, niſi ortum ejus, & orácu͏lum, exultatiónem in útero, vocem in deſerto. Neque enim ullam infántiæ ſenſit ætátem, qui ſuprà natúram, ſuprà ætátem, in útero ſitus matris, à menſúra perfectæ cœpit ætátis plenitúdinis Chriſti.

℟. Fuit homo miſſus à Deo, cui nomen erat Joannes: *Non erat ille lux, ſed ut teſtimónium perhibéret de lúmine; ut omnes créderent per illum. ℣. Surrexit quaſi ignis, & verbum ipſius quaſi fácula ardébat:* Non. *Joan. 1. Eccli. 48.*

n. 31. *Lectio viij.*

Mirè ſanctus Evangeliſta præmittendum putávit, quòd plúrimi infantem patris nómine Zacharíæ appellandum putáverint, ut advertas

matri non nomen alicújus diſplicuiſſe degéneris, ſed id ei ſancto infúſum Spíritu, quod ab Angelo antè Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum fílii nequívit uxóri; ſed per prophetíam Elízabeth dídicit quod non didícerat à maríto. Joannes eſt, inquit, nomen ejus; hoc eſt, non nos ei nomen impónimus, qui jam à Deo nomen accépit. Habet vocábulum ſuum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita Sanctórum, ut à Deo nomen accípiant; & benè ádditur: Quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine, ut intélligas nomen non géneris eſſe, ſed vatis.

℟. Joannes teſtimónium pérhibet de Verbo, & clamat, dicens: Qui poſt me ventúrus eſt, ante me factus eſt, quia prior me erat; * Et de plenitúdine ejus nos omnes accépimus. ℣. Ego noviſſimus, in benedictióne Dei & ipſe ſperávi; * Et. *Joan. 1. Eccli. 33. v. 32.*

Lectio ix.

SCripſit autem: Joannes eſt nomen ejus. Et hîc nomen non impónitur, ſed aſtrúitur: meritòque continuò reſolúta eſt lingua ejus; quia quam vínxerat incredúlitas, fides ſolvit. Credámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua noſtra quæ incredulitátis vínculis eſt ligáta, ratiónis voce ſolvátur. Scribámus ſpíritu myſtéria, ſi vólumus loqui: ſcribámus prænúntium Chriſti, non in tábulis lapídeis, ſed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joannem lóquitur, Chriſtum prophétat.

℟. Qui miſit me, ille mihi dixit: * Super quem víderis Spíritum deſcendentem, & manentem ſuper eum, † Hic eſt qui baptízat in Spíritu ſancto. ℣. Dóminus formans me ex útero ſervum ſibi, ut redúcam Jacob ad eum, factus eſt fortitúdo mea; & dixit: * Super quem. Glória Patri. † Hic eſt. *Joan. 1. Iſ. 49.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ. 70.*

AD LAUDES.

Ant. EXiſtimante pópulo de Joanne, ne fortè eſſet Chriſtus, reſpondit: Véniet fórtior me, cujus non ſum dignus ſólvere corrígiam calceamentórum. *Luc. 3.* 7. d.

Ant. 4. f. Confeſſus eſt: Non ſum ego Chriſtus; ego vox clamantis in deſerto: Dirígite viam Dómini. *Joan. 1.*

Ant. 1. a. Prædicábat, dicens: Ego baptizávi vos aquâ; ille verò baptizábit vos Spíritu ſancto. *Marc. 1.*

Ant. 5. a. Vidit Jeſum.

Canticum. Iſ. 40.

SUper montem excelſum aſcende tu, * qui evangelízas Sion.

Exalta in fortitúdine vocem tuam, * qui evangelízas Jeruſalem.

Exalta, noli timére; * dic civitátibus Judæ: Ecce Deus veſter.

Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, * & bráchium ejus dominábitur.

Ecce merces ejus cum eo, * & opus illíus coram illo.

Sicut paſtor gregem ſuum paſcet: * in bráchio ſuo congregábit agnos, & in ſinu ſuo levábit; fœtas ipſe portábit.

Glória Patri, &c.

Ant. Vidit Jeſum, & ait: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Hic eſt de quo dixi: Poſt me venit vir, qui ante me factus eſt. *Joan. 1.*

℣. *Ant.* 2. D. Lex & Prophétæ uſque ad Joannem: ex eo regnum Dei evangelizátur, allelúja. *Luc. 16.*

Capitulum. Act. 19.

Joannes baptizávit baptiſmo pœniténtiæ pópulum, dicens: In eum qui ventúrus eſſet poſt ipſum, ut créderent, hoc eſt, in Jeſum.

Hymnus.

Nunc ſuis tandem novus è latébris
Prodit Elías, populiſque Chriſtum
Clamat, exprόbrans ſua vipérinæ
Crímina proli.

En Deus judex, Deus en propinquat
Véntilans fruges: ſúperis recondet
Tríticum cellis, paleaſque diros
Tradet in ignes.

Hujus adventu, rígidum ſuperbi
Déprimant montes caput; erigantur
Vállium paſſim cava: corrigantur
Prava viárum.

Sancte Præcurſor, date præco lucis,
Excitet ſomno tua vox inertes;
Ut graves olim fugiámus Agni
Víndicis iras.

Summa laus Patri, genitoque Verbo:
Æquus ambórum ſit honos Amóri,
Qui ſacrum Chriſti púgilem potenter
Ungit & armat. Amen.

℣. Docébo iníquos vias tuas;
℟. Et ímpii ad te convertentur. *Pſ. 50.*

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. A diébus Joannis Baptiſtæ regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth. 11.*

Oratio.

Deus, qui præſentem diem honorábilem nobis in beáti Joannis Nativitáte feciſti: da pópulis tuis ſpirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam ſalútis ætérnæ; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Exiſtimante pópulo.

AD TERTIAM.

Ant. 4. f. Confeſſus eſt.

Capitulum. Iſ. 52.

Gaudéte, & laudáte ſimul, deſerta Jeruſalem; quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jeruſalem. Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis omni-

plum géntium ; & vidébunt omnes fines terræ ſalutáre Dei noſtri.

℟. br. Vox Dómini * concutientis deſertum, * Allelúia, allelúia. Vox Dómini. ℣. Vox Dómini * revelábit condenſa, * Allelúia. Glória. Vox. Pſ. 28.

℣. Dabit Deus voci ſuæ vocem virtútis : ℟. Date glóriam Deo ſuper Iſrael. Pſ. 67.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Prædicábat.

Capitulum. Act. 13.

DEus ex ſémine David ſecundùm promiſſiónem edúxit Iſrael ſalvatórem Jeſum, prædicante Joanne ante fáciem advents ejus baptiſmum pœniténtiæ omni pópulo Iſrael.

℟. br. Altíſſimus * dedit vocem ſuam, * Allelúia, allelúia. Altíſſimus. ℣. Et apparuérunt * fontes aquárum, * Allelúia. Glória Patri. Altíſſimus. Pſ. 17.

℣. Vox Dómini ſuper aquas : ℟. Dóminus dilúvium inhabitáre facit. Pſ. 28.

Ant. 2. C. Lex & Prophétæ.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 13.

CUm impléret Joannes curſum ſuum, dicébat : Quem me arbitrámini eſſe, non ſum ego ; ſed ecce venit poſt me, cujus non ſum dignus calceamenta pedum ſólvere.

℟. br. Parávi lucernam * Chriſto meo, * Allelúia, allelúia. Parávi. ℣. Super ipſum * efflorébit ſanctificátio mea, * Allelúia. Glória Patri. Parávi. Pſ. 131.

℣. Protegam eum, quoniam cognóvit nomen meum : ℟. oſtendam illi ſalutáre m... Pſ. 90.

AD II. VESPERAS.

Ant. CŒpit Jeſus dícere ... 6. F. turbis de Joa... Quid exiſtis vidére? Pr... tam? Etiam dico vobis, pluſquàm Prophétam. ... 11.

Ant. 5. G. Hic eſt d... ſcriptum eſt : Ecce ego Angelum meum ante f... tuam, qui præparábit ... tuam ante te. Matth. 11.

Ant. 7. d. Amen dic... bis : Non ſurrexit inter mulíerum major Joann... ptiſtâ. Matt. 11.

Ant. 4. E. A ventre ... conſecrátus eſt Propheta ... tere, & erúere, & ... íterùm renováre. Eccli.

Ant. 1. D. Si vultis re... ipſe eſt Elías qui ventúr... Matth. 11.

Capitulum. Eccli.

IN fide ſua probátus e... phéta, & cógnitus verbis ſuis fidélis ; quia ... Deum lucis.

Hymnus.

QUid moras nectis ...
mino jubenti
Cede : qui ſacro lava...
corda,
Hic tuis ardet mán...
Joannes,
Amne lavári.
Quis fuit ſenſus tibi
vidéres
Súpplicis ritu dare
pronum,

Cui pedum ſummo réputes honóri
Sólvere lora.
Cernis ut, nimbo rutilante, Chriſto
Spíritus, Patris comitante voce,
Incubat; ſeſe Triadiſque tota
Pandit imágo.
Díligens inſtas ópeti miniſter:
Víctimam mundi ſcelus auferentem
Prædicas Agnum, digitoque fidus
Indice monſtras.
Immemor laudis própriæ, magiſtro
Débitos Chriſto próperas alumnos
Réddere: ardébas mínui, decébat
Créſcere Chriſtum.
Nec fidem vitâ ſat erit probaſſe;
Víndicem læſi rígidum pudóris
Te manet carcer: Dómino cruentâ
Morte præíbis.
Læta æternum célebret Parentem
Orbis: æternum célebret Parentis
Fílius; par ſit tibi laus per omne,
Spíritus, ævum. Amen.

℣. Loquébar de teſtimóniis tuis, Dómine, in conſpectu regum, ℟. Et non confundébar. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Joannes teſtimónium perhíbuit veritáti: ille erat lucerna ardens & lucens. *Joan.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

D I E XXVI.

In Feſto
SS. JOANNIS & PAULI,
Martyrum.

Simplex.

Lectio iij.

SAncti Mártyres Joannes & Paulus iſto die memorantur; quorum conſtántiam adversùs renaſcentem ſub Juliáno apóſtatâ idololátriam Romæ celebrári teſtis eſt Gregórius Turonenſis. Horum Mártyrum nómina ad Altáris ſacrifícium tota jam Latína Eccléſia comménorat, unde eórum venerátio ſenſim per omnes Occidentis Eccléſias propagáta eſt.

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiernæ feſtivitátis excípiat, quæ de beatórum Joannis & Pauli glorificatióne procédit, quos eádem fides & páſſio verè fecit eſſe germános; Per Dóminum noſtrum.

D I E XXVII.

[*Si ſit Sabbatum, ſit de Vigilia SS. Apoſtolorum, cum Officio de Sabbato ut in Pſalterio, etiam cum Precibus ferialibus, flexis genibus, ad omnes Horas.*

Si non ſit Sabbatum, VESP. *de Sequenti.*]

Die xxviii.
In Feſto
SANCTI IRENÆI,
Epiſcopi & Eccleſiæ Doct.
& Sociorum ejus, Martyrum.

Duplex-minus.

Omnia de Communi plurium Martyrum, xij. *additis quæ ſequuntur. Oratio*, Deus, inviſíbilis. xvj.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Epíſtola ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris, ad Florínum, de Monárchia.

Euſeb. Hiſt. Eccl. lib. 5. c. 20.
Lectio iv.

Floríne, vidi te, cùm adhuc puer eſſem, in inferióre Aſia apud Polycarpum, ſpléndidè agentem in palátio, & magnóperè laborantem ut te illi approbáres. Etenim ea quæ tunc témporis geſta ſunt, méliùs memóriâ téneo, quàm illa quæ nuper accidérunt; ádeò ut & locum ipſum poſſem dícere in quo beatíſſimus Polycarpus ſedens diſſerébat, proceſſus quoque ejus & ingreſſus, vitæque totíus formam, & córporis ſpéciem; ſermónes dénique quos ad pópulum habébat, & familiárem conſuetúdinem quæ illi cum Joanne, ut narrábat, & cum réliquis qui Dóminum vidiſſent, intercéſſerat; & quáliter dicta illórum commemorábat, & quæcumque de Dómino ab iiſdem audíerat; de miráculis quoque illíus ac de doctrína, proùt ab iis qui Verbum vitæ ipſi conſpéxerant, Polycarpus accéperat, eódem prorſus modo referébat, in ómnibus cum Scriptúris conſéntiens. Hæc ego, divínâ mihi largiente miſericórdiâ, tunc ſtudióſiùs audiébam, non in charta, ſed in corde meo audíta deſcríbens; eademque per Dei grátiam aſſíduè répeto ac revolvo.

Ex libro ſancti Hierónymi Presbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 45. *Lectio v.*

Irenæus, Pothíni Epíſcopi qui Lugdunenſem in Gállia regébat Eccléſiam, Présbyter, à Martyribus ejuſdem loci ob quaſdam Eccléſiæ quæſtiónes legátus Romam miſſus, honoríficas ſuper nómine ſuo ad Eléutherum Epíſcopum perfert litteras. Póſteà, jam Pothíno propè nonagenário ob Chriſtum martyrio coronáto, in locum ejus ſubſtítuitur. Scripſit quinque adversùs hæreſes libros; & contra Gentes, volúmen breve; & de Diſciplína, áliud; & ad Marciánum fratrem, de Apoſtólica prædicatióne; & librum variórum tractuum; & ad Blaſtum, de chiſmate; & ad Florínum de Monárchia, ſive quòd Deus non ſit cónditor malórum; & de Octonário, egrégium commentárium. Feruntur ejus &

Illiæ ad Victórem Epíſcopum Románum, de quæſtióne Paſchæ epíſtolæ, in quibus cómmonet eum non fácilè debére unitátem collégii ſcíndere: ſíquidem Victor multos Aſiæ & Orientis Epíſcopos, qui à décima-quarta luna cum Judæis Paſcha celebrábant, damnandos credíderat. In qua ſenténtia ii qui diſcrepábant ab illis, Victóri non dedérunt manus. Flóruit máximè ſub Cómmodo Príncipe, qui Marco Antoníno Vero in Impérium ſucceſſérat.

Ex libro primo Hiſtoriárum ſancti Gregórii Turonenſis Epíſcopi.

Cap. 27. *Lectio vj.*

Beatíſſimus Irenæus, Pothíni ſucceſſor Mártyris, qui à beáto Polycarpo Lugdunenſem ad urbem directus eſt, admirábili virtúte enítuit: qui in módici témporis ſpátio prædicatióne ſuâ máximè in íntegro civitátem réddidit Chriſtiánam. Sed veniente perſecutióne, tália ibídem diábolus bella per tyrannum exércuit, & tanta ibi multitúdo Chriſtianórum ob confeſſiónem Domínici nóminis eſt juguláta, ut per platéas flúmina cúrrerent de ſánguine chriſtiáno; quorum nec númerum, nec nómina collígere potúimus; Dóminus enim eos in libro vitæ conſcripſit. Beátum Irenæum diverſis in ſua cárnifex præséntia pœnis affectum, Chriſto Dómino per martyrium dedicávit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere; ſed pótiùs timéte eum qui poteſt & ánimam & corpus pérdere in gehennam. Et réliqua.

Homília ſancti Irenæi, Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 3. adv. hær. c. 20.

Sciébat Dóminus eos qui perſecutiónem paſſúri erant; ſciébat & eos qui flagellári & occídi habérent propter eum. Erat ergo ſermo ejus adhortantis étiam illos: Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ánimam autem non poſſunt occídere. Timéte autem magìs eum qui habet poteſtátem & corpus & ánimam míttere in gehennam, & ſerváre eas quæ eſſent ad eum confeſſiónes. Etenim ipſe confeſſúrum ſe promittébat coram Patre ſuo, qui confiterentur nomen ſuum coram homínibus, negatúrum autem eos qui negárent eum, & confuſúrum eos qui confunderentur contra confeſſiónem ejus. Et cùm hæc ita ſe hábeant, ad tantam temeritátem progreſſi ſunt quidam, ut étiam Mártyres ſpernant, & vitúperent eos qui propter Dómini confeſſiónem occiduntur, & ſúſtinent ómnia à Dómino prædicta, & ſecundùm hoc conantur veſtígia

ſequi paſſiónis Dómini, paſſíbiles Mártyres facti, quod & concupímus ipſis Martyribus. Cùm enim inquirétur ſanguis eórum, & glóriam conſequentur, tunc à Chriſto confundentur omnes qui inhonoravérunt eórum martyrium.

Lectio viij.

HOc autem idem & illis occurrit, qui dicunt eum putatívè paſſum. Si enim non verè paſſus eſt, nulla grátia ei, cùm nulla fúerit páſſio: & nos cùm incipiémus verè pati, ſedúcens vidébitur, adhortans nos vapuláre, & álteram præbére máxillam, ſi ipſe illud non prior in veritáte paſſus eſt. Et quemádmodùm illos ſeduxit, ut viderétur eis ipſe hoc quod non erat; & nos ſedúcit, adhortans perferre ea quæ ipſe non pértulit. Erimus autem & ſuper Magiſtrum, dum pátimur & ſuſtinémus quæ neque paſſus eſt, neque ſuſtínuit Magiſter. Sed quóniam ſolus verè magiſter Dóminus noſter, & bonus, verè Fílius Dei, & verè pátiens fuit Verbum Dei Patris, Fílius hóminis factus: luctátus eſt enim & vicit (erat enim homo pro pátribus certans, & per obediéntiam, inobediéntiam perſolvens,) & ita alligávit fortem, & ſalútem donávit pláſmari ſuo. Igitur qui dicunt eum putatívè manifeſtátum, neque in carne nàtum, aut paſſum, adhuc ſub véteri ſunt damnatióne.

[*Si transferatur, dicitur Lectio ix. ut ſequitur. C. 46.*

NOs autem precámur non perſeveráre eos in fóvea quam ipſi fodérunt, ſed legítimè eos generári converſos ad Eccléſiam Dei, & formári Chriſtum in eis, & cognóſcere eos fabricatórem & factórem hujus univerſitátis ſolum verum Deum, & Dóminum ómnium. Hæc precámur de illis, utílius eos diligentes, quàm ipſi ſemetipſos putans dilígere. Quæ enim eſt à nobis diléctio, cùm ſit vera, ſalutáris eſt eis, ſíquidem eam recípiant. Eſt enim auſtéro medicámini ſímilis absúmens improbiórem ac ſupérfluam vúlneris carnem. Elatiónem enim illórum & inflatiónem evácuat. Quapropter tentantes omni virtúte manum eis porrígere non tædébit nos.]

De Vigilia SS. Petri & Pauli.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 14.

IN illo témpore; Cómpulit Jeſus diſcípulos aſcéndere in navículam, & præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Presbyteri.

In Matth. lib. 2.

REſpondens Petrus dixit: Dómine, ſi tu es, jube me veníre ad te ſuper aquas. In ómnibus locis ardentíſſimæ fídei invenítur Petrus. Interrogátis diſcípulis quem hómines dícerent Jeſum, Dei Fi-

lium confitétur. Volentem ad paſſiónem pérgere próhibet; & licèt erret in ſenſu, tamen non errat in affectu, nolens eum mori quem Fílium Dei fúerat paulò antè confeſſus. In montem cum Salvatóre inter primos primus aſcendit, & in paſſióne ſolus ſéquitur. Peccátum negatiónis quod ex repentíno timóre deſcénderat, amáris ſtatim ábluit lácrymis. Poſt paſſiónem cùm eſſent in lacu Genézareth & piſcarentur, & Dóminus ſtaret in líttore, ille non pátitur moras; ſed accinctus epéndyte ſuo, ſtatim præcipitátur in fluctus. Eódem ígitur fidei ardóre quo ſemper, nunc quoque céteris tacéntibus, credit ſe poſſe fácere per voluntátem Magiſtri, quod ille póterat per natúram. Et cùm cœpiſſet mergi, clamávit dicens: Dómine, ſalvum me fac. Ardébat enim fides, ſed humána fragílitas in profundum trahébat. Páululùm ergo relínquitur tentatióni, ut augeátur fides, & intélligat ſe non facilitáte poſtulatiónis, ſed poténtiâ Dómini conſervátum. Et continuò Jeſus extendens manum apprehendit eum, & ait illi: Módicæ fídei, quare dubitaſti? Si Apóſtolo Petro, (de cujus fide & ardóre mentis ſuprà díximus, qui confidenter rogáverat Salvatórem, dicens: Dómine, ſi tu es, jube me veníre ad te ſuper aquas) quia páululùm tímuit, dicitur: Módicæ fídei, quare dubitaſti? quid nobis dicendum eſt, qui hujus módicæ fídei ne mínimam quidem habémus portiúnculam?

℟. Petrus, cùm cœpiſſet mergi, clamávit, dicens: Dómine, ſalvum me fac. Et * Continuò Jeſus extendens manum apprehendit eum; & † Cùm aſcendiſſent in navículam, ceſsávit ventus. ℣. Tu, Pater, oſtendiſti quóniam potens es ex ómnibus ſalváre, etiamſi ſine rate áliquis ádeat mare. * Continuò. Glória. † Cùm. *Matth. 14. Sap. 14.*

Oratio, Deus, inviſíbilis. xvj.

Pro Commem. Vigiliæ SS. Petri & Pauli, Antiph. & ℣. de Pſalterio.

Oratio.

Deus, qui nobis beatórum Apoſtolórum Petri & Pauli natalítia prævenire concédis: tríbue nos, quæſumus, ſemper & eórum beneficiis confovéri, & oratiónibus adjuvári; Per Dóminum noſtrum.

Vesperæ de ſequenti.

DIE XXIX. JUNII.

IN FESTO

SANCTORUM APOSTOLORUM PETRI ET PAULI

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 1. D. **R**Eſpíciens Joannes Jeſum, dicit: Ecce Agnus Dei. Et audiérunt eum duo diſcípuli loquentem, & secúti ſunt Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 2. D. Erat Andréas frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audíerant à Joanne, & secúti fúerant Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 3. à. Invénit hic primùm fratrem ſuum Simónem, & dixit ei: Invénimus Meſſíam. *Joan.* 1.

Ant. 4. E. Adduxit Andréas Simónem fratrem ſuum ad Jeſum. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. Intúitus Simónem Jeſus, dixit: Tu es Simon fílius Jona: tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus. *Joan.* 1.

Capitulum. 1. Cor. 1.

IGnobília mundi, & contemptibília elégit Deus, & ea quæ non ſunt, ut ea quæ ſunt deſtrúeret; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus.

℟. Ecce ego mittam piſcatóres multos, dicit Dóminus, & piſcabúntur filios Iſraël: * Et oſtendam eis nomen meum; & † Scient quia nomen mihi Dóminus. ℣. Vidit Jeſus Simónem & Andréam fratrem ejus, & dixit eis: Fáciam vos fieri piſcatóres hóminum; * Et oſtendam eis. Glória. † Scient quia nomen. *Jerem.* 16. *Marc.* 1.

Hymnus.

QUos junxit unus, vita dum manſit, labor,
Quos una clarat morte palma Mártyres,
Ambo ſacráti príncipes exercitûs,
Cœlo receptos una vos colit dies.
Vos, anguláris cui ſubeſt Chriſtus lapis,
Fundátis Ædem: myſtico vos córpori,
Cui præſidére gaudet auguſtum Caput,

Fulgére clara juſſit ambo lúmina.
In te poteſtas clávium, Petre, éminet;
Te, Paule, flumen írrigat ſciéntiæ:
Uterque Paſtor, & magiſter, & parens,
Olimque mundo deſtinádi júdices.
Infirmitátem carnis experti tamen,
Noſtis cadúcam fictilis teſtam luti;
Et conſecúti grátiam, cliéntibus
Præſtátis ultro quam piè poſcunt opem.
Vos ergo vocis ſúpplicum ſolémnibus
Adeſte: lapſis impetráte grátiam;
Ut Chriſtiánis aſſequámur móribus
Quæ ſancta mundo tradidiſtis dogmata.
Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri;
Petro ſupernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi ſit máxima:
Sit par ſuprémo laus decuſque Flámini.
Amen.

℣. Súſcitans Dóminus à terra ínopem, ℟. Ut cóllocet eum cum príncipibus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Ait Jeſus Simóni qui vocátur Petrus, & Andréæ fratri ejus: Veníte poſt me. Illi contínuò, relictis rétibus, ſecúti ſunt eum. *Matth.* 4.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Irenæi & Sociorum, Mart. Ant. Datæ ſunt illis. ℣. In æternum. xvij. *Oratio*, Deus, invisíbilis fortitúdo. xvj.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui ædificávit nos ſuper fundamentum Apoſtolórum, * Veníte, adorémus. *Epheſ.* 2.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus.

ORbe nunc toto celebrentur ambo
Príncipes, orbis decus atque lumen,
Mille qui Chriſto peperêre verbi
Sémine gentes.
Auctor incœpti Deus: ille, terras
Incolens, primas tibi, Petre, defert:
Mox vocat Paulum, súperas regreſſus
Victor ad arces.
Alter æterni Patris erudítur
Voce delapsâ: ſuper aſtra raptus
Alter arcánæ ſacra veritátis
Flúmina potat.
Quanta ſub vili látitat poteſtas
Córpore! infirmos tua ſanat umbra,
Petre: letháles tua, Paule, pellunt
Líntea morbos.
Mérgitur ponto ſuperante Petrus:
Náufragum Paulus flúitat per æquor:
Chriſte, ades, ſævoſque jubes utríque
Párcere fluctus.

Heu! fidem cernis titubáre noſtram:
Tu vacillantes rege, Chriſte, greſſus:
Fac, Deus, tantos dócili ſequámur
Corde magiſtros.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Aſcendens Jeſus in navim quæ erat Simónis, dixit: Duc in altum, & laxáte rétia veſtra in captúram. *Luc.* 5.

Ant. 1. g. Reſpondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cœpimus; in verbo autem tuo laxábo rete. *Luc.* 5.

Ant. 8. G. Cùm hoc feciſſent, concluſérunt píſcium multitúdinem copióſam; rumpebátur autem rete eórum. *Luc.* 5.

℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, ℟. Et mirabília ejus in profundo. *Pſ.* 106.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. *j.* Stupor circumdéderat Petrum, & omnes qui cum illo erant in captúra piſcium. Quod cùm vidiſſet Petrus, prócidit ad génua Jeſu, dicens: * Exi à me, quia homo peccátor ſum, Dómine. ℣. Quis póterit ſtare in conſpectu Dómini Dei ſancti? * Exi à me. *Luc.* 5. 1. *Reg.* 6.

Poſt ij. Lect. ℟. *ij.* Petrus dixit ad Jeſum: Dómine, ſi tu es, jube me ad te veníre ſuper aquas. Jeſus ait: Veni. Et * Deſcendens de navícula, ambulábat ſuper aquam ut veniret ad Jeſum. ℣. Dediſti, Dómine, & in mari viam, & inter fluctus ſémitam firmiſſimam. * Deſcendens de navícula. *Matth.* 14. *Sap.* 14.

Poſt iij. Lect. ℟. *iij.* Videns Petrus ventum válidum, tímuit; & cùm cœpiſſet mergi, clamávit. Et Jeſus apprehendit eum, & ait: * Módicæ fidei, quare dubitaſti? ℣. Noli timére: vocávi te nómine tuo, meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero; * Módicæ. Glória. * Módicæ. *Matth.* 14. *Iſ.* 43.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Multi Diſcipulórum abiérunt retro. Dixit ergo Jeſus ad duódecim: Numquid & vos vultis abíre? *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Reſpondit Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6.

Ant. 3. à. Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Chriſtus Filius Dei. *Joan.* 6.

℣. Magnus es tu, & fáciens mirabília: ℟. Tu es Deus ſolus. *Pſ.* 85.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Feſto Apoſtolorum.

Lectio iv.

GLorióſa nobis ſolémnitas illuxit, quam præclári Mártyres, Mártyrum duces, Apoſtolórum príncipes morte clariſſimâ conſecrârunt. Iſti ſunt Petrus & Paulus duo magna luminária, quos

Deus in córpore Eccléſiæ
conſtítuit quaſi géminum
n oculórum. Hi mihi tá-
iunt in magiſtros & in me-
res, quibus ſecúrè me
nittere póſſim; quia &
mihi fecérunt vias vitæ;
edíſmibus illis, ad illum
atórem aſcéndere póte-
qui venit pacificáre per
uinem ſuum & quæ in
& quæ in terris ſunt. Ille
In utráque natúra puríſ-
s eſt, qui peccátum non
, nec invéntus eſt dolus in
ejus. Quómodò ergo ad
i accédere audébo, qui
ſupra modum peccans
átor, qui peccávi ſupra
erum arénæ maris; cùm
itior, ego impérior eſſe
poſſim? Proptéreà dedit
i Deus hómines iſtos, qui
éminos eſſent, & pecca-
s, & máximi peccatóres,
in ſeipſis & de ſeipſis díſ-
nt quáliter áliis miſeréri
érent. Magnórum enim
ſuum rei, magnis crimí-
is fácilè donábunt véniam;
n qua menſúra menſum eſt
, remetiéntur nobis.

℞. Dicit Jeſus diſcípulis:
em me eſſe dícitis? * Reſ-
dens Petrus, dixit: Tu
Chriſtus Fílius Dei vivi.
Quis aſcendit in cœlum,
ue deſcendit? Quod no-
n eſt ejus, & quod nomen
i ejus, ſi noſti? * Reſpon-
Matth. 16. Prov. 30.

Lectio v.

PEccávit peccátum grande
Petrus Apóſtolus, & for-
is quo grándius nullum eſt,
& tam velocíſſimè quàm facíl-
limè véniam conſecútus eſt;
& ſic ut nihil de ſingularitáte
ſui primátûs amítteret. Sed &
Paulus qui in ipſa víſcera naſ-
centis Eccléſiæ tam ſingulá-
riter quàm incomparabíliter
graſſátus eſt, per ipſius Fílii
Dei vocem ad fidem addúci-
tur; & pro tantis malis, tantis
bonis replétus eſt, ut vas ele-
ctiónis fíeret ad portandum
nomen ejus córam Géntibus,
& régibus, & fíliis Iſrael: vas
dignum, & cœléſtibus férculis
replétum, de quo & ſanus
eſcam, & infirmus accípiat
medicínam. Tales decébat hu-
máno géneri paſtóres & do-
ctóres conſtítui, qui & dulces
eſſent, & potentes, & nihiló-
minus ſapientes: dulces ut me
blándè miſericorditerque ſuſ-
cíperent; potentes, ut fórtiter
protégerent; ſapientes, ut ad
viam, & per viam dúcerent
quæ ducit ad civitátem.

℞. Beátus es, Simon Barjó-
na, quia caro & ſanguis non
revelávit tibi, ſed Pater meus
qui eſt in cœlis, & ego dico
tibi: * Quia tu es Petrus, &
ſuper hanc petram ædificábo
Eccléſiam meam. ℣. Paſtor
egreſſus eſt lapis Iſrael; Deus
omnípotens benedícet tibi;
* Quia. *Matth. 16. Gen. 49.*

Lectio vj.

QUid Petro dúlcius, qui
tam dúlciter omnes ad
ſe cónvocat peccatóres, ſicut
& Actus Apoſtólici, & Epi-
ſtolárum ejus ſéries atteſtátur?
Quid illo poténtius, cui &
terra obedívit, cùm mórtuos

réddidit, & mare ſub ejus pédibus calcábile ſe præbuit; qui Simónem Magum ſpíritu oris ſui in áere áttigit; qui claves regni cœlórum tam ſinguláriter accépit, ut præcédat ſenténtia Petri ſenténtiam cœli? Quid autem illo ſapiéntius, cui non caro & ſanguis, ſed Pater qui in cœlis eſt, ſapiéntiam illam quæ de cœlis eſt, multâ largitáte revelávit? Libentíſſimè Paulum ſequor, qui præ nímia dulcédine luget eos qui peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam; qui fórtior eſt omni principátu & poteſtáte; qui ſapiéntiam & medullam ſacrórum ſénſuum non à primo vel ſecundo, ſed à tértio cœlo lárgiter aſportávit. Hi ſunt magiſtri noſtri, qui à Magiſtro ómnium vias vitæ plénius didicérunt, & docent nos uſque in hodiernum diem.

℟. Simon, ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: * Et tu † Aliquando convérſus, confirma fratres tuos. ℣. Convertam te, & ante fáciem meam ſtabis, & quaſi os meum eris; * Et tu. Glória Patri. † Aliquando. *Luc.* 22. *Jerem.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. C. Dicit Jeſus: Adhuc módicum vobíſcum ſum: & quò ego vado, vos non poteſtis veníre. *Joan.* 13.

Ant. 2. D. Dixit ei Simon Petrus: Dómine, quò vadis? Reſpondit Jeſus: Quò ego vado, non potes me modò ſequi; ſequéris autem póſteà. *Joan.* 13.

Ant. 3. C. Dicit ei Petrus: Quare non poſſum te ſequi modò? Tecum paratus ſum & in cárcerem, & in mortem ire. *Joan.* 13.

℣. Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? ℟. Scito cor meum, & cognoſce ſémitas meas. *Pſ.* 138.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Léctio vij. Cap. 21.

IN illo témpore; Dixit Simóni Petro Jeſus: Simon Joannis, díligis me plùs his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu ſcis quia amo te. Dicit ei: Paſce agnos meos. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni, Epíſcopi.

Serm. 296. *n.* 3.

RESurgit Dóminus, appáret diſcípulis. Videt jam Petrus viventem, qui morienti timúerat. Videt non Dóminum occíſum, ſed mortem in Dómino occíſam. Jam ergo confirmátus exemplo carnis ipſíus Dómini mortem non eſſe uſque adeò pertimendam, docétur amáre. Modò opus eſt ut amet, jam viſo Dómino vivo poſt mortem: modò amet, modò ſecúrus amet; ſecúrus quia ſecutúrus. Dóminus ergo: Petre, amas me? Et ille: Amo, Dómine. Et íterùm hoc, & tértiò hoc; ut ter confiterétur amor, quod ter negáverat timor. Vidéte, percípite, díſcite. Non áliud quàm, Amas? interrogátur: non áliud quàm, Amo,

impendit. Reſpondenti dicitur: Paſce oves meas.

℟. Chriſtus reſurrexit tértiâ die ſecúndùm Scriptúras; & * Viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim, deinde Apóſtolis ómnibus. ℣. Præóccupat qui ſe concupiſcunt, ut illis ſe prior oſtendat. * Viſus eſt. 1. *Cor.* 15. *Sap.* 6.

n. 3 & 4. *Lectio viij.*

Commendátis Petro óvibus ſuis, & commendáto ſibi Petro cum óvibus ſuis, jam prænúntiat paſſiónem, & dicit: Cùm eſſes júnior, cingébas te, & ibas quò velles; cùm autem ſénior factus fúeris, alter te cinget, & feret quò tu non vis. Hoc autem dicébat, ait Evangeliſta, ſigníficans quâ morte clarificatúrus eſſet Deum. Vidétis hoc pertinére ad paſcendas oves Dómini, ut non recuſétur mors pro óvibus Dómini. Paſce oves meas. Commendat oves idóneo, an minùs idóneo? Primò, quas oves commendat? Pretióſas, emptas non auro, non argento, ſed ſánguine. Si dóminus homo commendáret ſervo ſuo oves ſuas, procul dúbio cogitáret utrùm pecúlium ſervi illius idóneum eſſet quantitati óvium ſuárum, & díceret: Si perdíderit, ſi diſſipáverit, ſi conſúmpſerit, habet unde reddat. Commendáret ergo ſervo idóneo oves ſuas, & ſervi facultátes in pecúnia quæreret pro óvibus quas pecúniâ comparávit.

℟. Dicit Simóni Petro Jeſus: Simon Joannis, amas me? Dómine, tu ómnia noſti; tu ſcis quia amo te. Dixit ei: * Paſce oves meas. ℣. Tu paſces pópulum meum Iſrael, & tu eris dux ſuper Iſrael. * Paſce. *Joan.* 21. 2. *Reg.* 5.

n. 4. & 5. *Lectio ix.*

Nunc verò Dóminus Jeſus Chriſtus, quia ſervo commendat oves quas ſánguine comparávit, idoneitátem ſervi in paſſióne ſánguinis quærit. Tanquam díceret: Paſce oves meas, commendo tibi oves meas. Quas oves? Quas emi ſánguine meo. Mórtuus ſum pro eis. Amas me? Mórere pro eis. Et quidem ſervus ille hóminis homo pecúniam rédderet pro conſúmptis óvibus; Petrus réddidit ſánguinem pro óvibus conſervátis. Sic, fratres, áliquid pro témpore volo dícere. Quod Petro commendátum eſt, quod Petro mandátum eſt, non Petrus ſolus, ſed étiam álii Apóſtoli audiérunt, tenuérunt, ſervavérunt, maximèque ipſe conſors ſánguinis & diéi Paulus Apóſtolus. Audiérunt iſta, & ad nos audienda tranſmiſérunt. Páſcimus vos, páſcimur vobíſcum. Det nobis Deus vires ſic amandi vos, ut poſſímus étiam mori pro vobis, aut effectu aut affectu.

℟. Dixit Jeſus Petro, ſignificans quâ morte clarificatúrus eſſet Deum: Cùm ſenúeris, * Extendes manus tuas, & álius te cinget, & ducet quò tu non vis. ℣. Ecce data ſunt ſuper te víncula, & ligábunt te in eis; & non egrediéris de médio

eórum : * Extendes. Glória Patri. * Extendes. *Joan.* 21. *Ezech.* 3.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus : ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. FActa eſt vox ad Petrum : Surge & mandúca : quod Deus purificávit, tu commúne ne díxeris. *Act.* 10.

Ant. 6. a. Apériens Petrus os ſuum, dixit : In veritáte cómperi, quia non eſt perſonárum acceptor Deus. *Act.* 10.

Ant. 6. F. Adhuc loquente Petro, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. *Act.* 10.

Ant. 4. D. Obſtupuérunt.

Canticum. Iſ. 52.

POnam in eis ſignum, * & mittam ex eis qui ſalváti fúerint,

Ad gentes in mare, in Africam, & Lydiam, * tendentes ſagittam,

In Itáliam & Græciam, * ad Inſulas longè,

Ad eos qui non audiérunt de me, * & non vidérunt glóriam meam.

Et annuntiábunt glóriam meam géntibus, * & addúcent omnes fratres veſtros de cunctis géntibus donum Dómino,

Ad montem ſanctum meum Jerúſalem, * dicit Dóminus,

Quómodo ſi ínferant fílii Iſrael manus in vaſe mundo, in domum Dómini.

Et aſſúmam ex eis in Sacerdótes, & Levítas, * dicit Dóminus.

Glória Patri.

Antiph. Obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles qui vénerant cum Petro, quia & in natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. *Act.* 10.

Ant. 5. a. Glorificavérunt Deum, dicentes : Ergo & Géntibus pœniténtiam dedit Deus ad vitam. *Act.* 11.

Capitulum. Act. 10.

AUdiébant illos loquentes linguis & magnificantes Deum. Tunc reſpondit Petrus : Numquid aquam quis prohibére poteſt, ut non baptizentur hi qui Spíritum ſanctum accepérunt ſicut & nos ? Et juſſit eos baptizári in nómine Dómini Jeſu Chriſti.

Hymnus.

JAm nil Hebræis, Géntium
plebs, ínvide,
Dignáta eiſdem, fauſta plebs,
honóribus :
Ovíle ſummus Paſtor ex-
pandit ſuum,
Novuſque primo grex adu-
náris gregi.
Promiſſa Patrum, Chriſte,
natus éxequi,
De ſtirpe Jacob quæris amiſ-
ſas oves ;
Petrumque, primo quem
locaviſti gradu,
Tanto labóri ſúfficis vicá-
rium.
Divína Gentes at ſimul clc-
méntia

Reſpectat, illis, Paule, Doctor mitteris:
Arcána profers tu Dei myſtéria:
Tu chriſtiánæ præco fulges grátiæ.
Utrimque fervet úberi fructu labor:
Judæus, an ſis bárbarus, nil intereſt:
Diverſa quamquam ſors duóbus óbtigit,
Par univerſi cura ſuccendit gregis.
Sit ſempiterno ſempiterna laus Patri;
Petro ſupernus quem revelávit Pater,
Æterne Fili, laus tibi ſit máxima:
Sit par ſupréno laus decuſque Flámini.
Amen.

℣. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram: ℟. Mémores erunt nóminis tui. *Pſ.* 44.

Ad Benedictus *Antiph.* J. Dei ſumus adjutóres: nemo gloriétur in homínibus; ómnia enim veſtra ſunt, ſive Paulus, ſive Cephas: vos autem Chriſti, Chriſtus autem Dei. 1, *Cor.* 3.

Oratio.

DEus, qui hodiernam diem Apoſtolórum tuórum Petri & Pauli martyrio conſecraſti: da Eccléſiæ tuæ eórum in ómnibus ſequi præceptum, per quos Religiónis ſumpſit exórdium; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Facta eſt vox.

AD TERTIAM.

Ant. 3. a. Apériens.

Capitulum. Act. 10.

IN omni gente, qui timet Deum & operátur juſtítiam, acceptus eſt illi. Verbum miſit Deus fíliis Iſrael, annúntians pacem per Jeſum Chriſtum: hic eſt ómnium Dóminus.

℟. *br.* Deus excelſus * ſubjécit pópulos nobis, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Et gentes * ſub pédibus noſtris, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 46.

℟. Benedícite, gentes, Deum noſtrum; ℣. Et audítam fácite vocem laudis ejus. *Pſ.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Adhuc loquente.

Capitulum. Act. 15.

AB antíquis diébus Deus in nobis elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere: & qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum ſicut & nobis.

℣. *br.* Annuntiavérunt cœli * juſtítiam ejus, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Vidérunt omnes pópuli * glóriam ejus, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt. *Pſ.* 96.

℣. Afferte Dómino, pátriæ géntium, ℟. Afferte Dómino glóriam & honórem. *Pſalm.* 95.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Glorificavérunt.

Capitulum. Act. 15.

Nihil diſcrévit Deus inter nos & illos, fide purífi-cans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipu-lórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodum & illi.

℟. br. Tu es, Deus, * qui facis mirabília, * Allelúia, al-lelúia. Tu es. ℣. Notam feciſti in pópulis * virtútem tuam, * Allelúia. Glória Patri. Tu es. *Pſ.* 76.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ſed nómini tuo da glóriam. ℟. Super miſe-ricórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. Juſtum árbitror, quán-diu ſum in hoc taber-náculo, ſuſcitáre vos in com-monitióne. 2. *Petr.* 1.

Ant. 3. a. Velox eſt depo-ſítio tabernáculi mei, ſecun-dùm quod & Dóminus noſter Jeſus Chriſtus ſignificávit mi-hi. 2. *Petr.* 1.

Ant. 7. a. Dabo óperam & frequenter habére vos poſt óbi-tum meum, ut horum memó-riam faciátis. 2. *Petr.* 1.

Ant. 4. E. Properantes in adventum diéi Dómini, ſatá-gite immaculáti & invioláti ei inveníri in pace. 2. *Petr.* 3.

Ant. 1. D. Dómini noſtri longanimitátem, ſalútem ar-bitrémini, ſicut & chariſſimus frater noſter Paulus, ſecundùm datam ſibi ſapiéntiam, ſcripſit vobis. 2. *Petr.* 3.

Capitulum. 2. Petr. 3.

Veſtram éxcito in commo-nitióne ſincéram men-tem, ut mémores ſitis eórum quæ prædíxi verbórum à ſan-ctis Prophétis, & Apoſtoló-rum veſtrórum, præceptórum Dómini & Salvatóris.

Hymnus.

Tandem labóribus, glorióſi Príncipes,
Fructum tenétis: ſuâ poſ-ſim córruunt;
Quis ipſe latè Roma victrix géntium,
Se chriſtiáno jam ſuper ſubdit jugo.
Sævit Tyrannus: at trium-phant víctimæ;
Alter per enſem victor, al-ter per crucem,
Cœlo corónam laureáti póſ-ſident,
Fuſuſque ſanguis Chriſtiá-nos ſéminat.
Superba ſordent Cæſares cadá-vera,
Queis urbs litábat ímpii cultûs ferax:
Apoſtolórum gloriátur óſſi-bus,
Fixamque adórat cóllibus ſuis crucem.
Nunc ô cruóre purpuráta nó-bili,
Noviſque felix Roma con-ditóribus,
Horum trophæis aucta, quantò vérius

Regína fulges orbe toto cí-
vitas!
Sit ſempitérno ſempitérna laus
Patri:
Sit ſempitérnum Fílio Patris
decus:
Qui nectis ambos, æquus
ambóbus, tibi,
Divíne, ſit laus ſempitérna,
Spíritus. Amen.

℣. Príncipes populórum con-gregáti ſunt ℟. Cum Deo Abraham. *Pſ.* 46.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Príncipes & ínclyti Iſrael amá-biles, & decóri in vita ſua, in morte quoque non ſunt diviſi. 2. *Reg.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Lau-des.

DIE XXX.

In Commemoratione

SANCTI PAULI,

Apoſtoli.

Duplex-minus.

Si transferatur, pridiè in II. VESP. Viſitationis beatæ Mariæ, ſit ejus Commemoratio, per Ant. 2. D. Ego ſum mí-nimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus, quóniam perſecútus ſum Ec-cléſiam Dei; grátiâ autem Dei ſum id quod ſum, allelúia. 1. *Cor.* 15.

℣. Quis Deus magnus ſicut Deus noſter? ℟. Tu es Deus, qui facis mirabília. *Pſ.* 76.

Oratio, ut infrà ad Lau-des.

[*Si habeat I. VESPERAS. Ant. ſuper Pſalmos Feriales ſumuntur cum Capitulo de Lau-dibus.* ℟. *Hymnus addendo* Gló-ria. *Hymnus* Sat, Paule, *infrà.* ℣. & *Ant. ad* Magníficat, *ut ſuprà, quando tantùm fit ejus Commemoratio.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui vocávit Paulum per grátiam ſuam, * Veníte, adorémus. *Gal.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Sat, Paule, ſat terris datum:
Poſt multa te certámina,
Curſu perácto, débita
Coróna jam cœlo manet.
Quot tu mari perículis,
Terráque jactátus malis!
Quæ ſaxa, virgæ, cómpedes!
Quæ damna, curæ, fúnera!
Nunc ille confixum ſuæ
Qui te cruci dudum tenet,
Te Chriſtus ad vitam vocat;
Tibique lucrum jam mori.
Sed caritátis víſcera
Strictis coarctant néxibus;
Chriſtoque quos tu párturis,
Patrem repoſcunt fílii.
Verùm parátur jam tibi
Finis labóris árdui,
Merceſque: biſſénos thronus
Te poſcit inter júdices.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum de-
cus,
De nocte qui nos ad ſuum
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Pſ. de Feria in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Grátia data eſt mihi à Deo, ut ſim miniſter Chriſti Jeſu in Géntibus, ſanctíficans Evangélium Dei. *Rom.* 15.

Ant. 1. f. Qui operátus eſt Petro in Apoſtolátum circumciſiónis, operátus eſt & mihi inter Gentes. *Galat.* 2.

Ant. 7. b. Nonne Chriſtum Jeſum Dóminum noſtrum vidi? Nonne opus meum vos eſtis in Dómino? Mea defénſio hæc eſt. 1. *Cor.* 9.

℣. Erípies me, Dómine, de contradictiónibus pópuli: ℟. Conſtítues me in caput géntium. *Pſ.* 17.

Lectiones de Scriptura occurente.

Poſt j. Lect. ℟. Póſitus ſum ego prædicátor, & Apóſtolus, & magiſter géntium: ob quam cauſam * Pátior, ſed non confúndor; ſcio enim cui crédidi. ℣. Ipſe Deus meus, & Salvátor meus: in Deo glória mea, & ſpes mea in Deo eſt. * Pátior. 2. *Tim.* 1. *Pſ.* 61.

Poſt ij. Lect. ℟. Evangélium quod evangelizátum eſt à me, non eſt ſecúndùm hóminem; * Neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, ſed per revelatiónem Jeſu Chriſti. ℣. Dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo, ecce conſtítui te ſuper gentes. * Neque enim ego. *Galat.* 1. *Jerem.* 1.

Poſt iij. Lect. ℟. Non judicávi me ſcire áliquid, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum; * Et † Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in oſtenſióne ſpíritûs & virtútis. ℣. Mihi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt. * Et. Glória Patri. † Sermo meus. 1. *Corinth.* 2. *Sap.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Omnia fácio propter Evangélium, ut párticeps ejus efficiar. 1. *Cor.* 9.

Ant. 4. d. Ego libentíſſimè impendam, & ſuperimpendar ipſe pro animábus veſtris. 2. *Cor.* 12.

Ant. 5. a. Sic curro, non quaſi in incertum: ſed caſtígo corpus meum, & in ſervitútem rédigo; ne fortè cùm áliis prædicáverim, ipſe réprobus efficiar. 1. *Cor.* 9.

℣. Pes meus ſtetit in directo: ℟. In eccléſiis benedícam te Dómine. *Pſ.* 25.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Adverſ. vitup. vitæ monaſt. L. 1.

Lectio iv.

Cum beátus Paulus pélicem quam Nero deperíbat, fidei ſacramenta ſuſcípere, induxiſſet, ſimul perſuáſerat impúrum illum congreſſum declináre. Ille corruptórem & impoſtórem Paulum vócitans, primùm quidem eum conjécit in víncula: cùm verò illi perſuadére non poſſet, ut puellæ hæc mónita dare deſíneret, necávit tandem. Quid ígitur ex hoc cóntigit, vel detrimenti ei qui mortem paſſus eſt, vel emolumenti ei qui intulit? imò,

[illegible] non emolumenti fuit hinc allatum Paulo? quid non detrimenti nocuit Neróni?

℟. Omnia detrimentum feci, * Ut Chriſtum lucrifáciam, ad cognoſcendum illum & ſocietátem paſſiónum illíus, configurátus morti ejus. ℣. Príncipes perſecúti ſunt me gratis, & à verbis tuis formidávit cor meum; * Ut Chriſtum lucrifáciam. *Philip.* 3. *Pſ.* 118.

In 2. Epiſt. ad Tim. cap. 4.

Hom. 4. Lectio v.

PAulus Cilix erat, péllium ſutor, inops, imperítus externæ ſapiéntiæ: homo ſæpè cum fame luctátus, & cui veſtitus neceſſárius ſæpè déerat. Neque hoc ſolùm; ſed in vínculis quoque cum latrónibus & homicídis, Neróne jubenbente, cædebátur tanquam maléficus. Quis ígitur illúſtrior, quis glorióſior, qui caténam circumferébat, vinctuſque trahebátur ex cárcere, an qui ſuperabátur in púrpurà? qui contemnebátur ímperans, an qui juſſus nihil curábat jubentis impérium? qui, ſolus cùm eſſet, vicit, an qui innúmero vallátus exércitu victus eſt? Cujus, inquam, fortem quiſpiam cúpiat magis, Nerónis an Pauli? Illíus nempe neque ſepulctum cuíquam notum: at contrà, hic régibus ómnibus ſplendídior, régiâ in urbe in qua vicit, cónditus eſt: hic per ora ómnium ubíque celebrátur, coronatuſque prædicátur; ille contra, maledíctis lacéſſitur innúmeris.

℟. In labóre fui & ærumnâ, in vigíliis multis, in fame & ſiti, in frígore & nuditáte. * Præter illa quæ extrinſecùs ſunt, inſtántia mea quotidiána, ſollicitúdo ómnium Eccleſiárum. ℣. Die noctuque æſtu urébar & gelu, fugiebátque ſomnus ab óculis meis. * Præter. 2. *Cor.* 11. *Gen.* 31.

In Epiſt. ad Roman. cap. 16.

Hom. 32. Lectio vj.

QUis mihi dabit circumfundi córpori Pauli, affígi ſepulcro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Chriſto déerant adimplentis, ſtígmata illíus geſtantis, prædicatiónem Evangélii ubíque ſeminantis? Púlverem, inquam, oris illíus per quod magnália & ineffabília Chriſtus locútus eſt, & admiranda illa oràcula orbi prótulit Spíritus ſanctus? Quid enim os illud ſanctum non effécit? dæmones éxpulit; peccáta abſolvit; tyrannos compéſcuit; philoſophórum linguas obſerávit; orbem Deo addúxit; bárbaros philoſophári perſuáſit; ómnia coaptávit quæ in terra; & quæ in cœlis, ad quem vóluit modum, diſpóſuit. Non ſolùm autem oris, ſed & cordis illíus púlverem vidére vellem. Cor iſtud ádeò fuit latum, ut in ſe ſuſcéperit, & íntegras urbes, & pópulos, & gentes: cor cœlis ſublímius, orbe látius, rádiis ſoláribus ſplendídius, igne ferventius, adamante ſolídius. Cor Pauli, cor erat Chriſti, & tábula Spíritûs ſancti atque grátiæ volúmen. Quid opus eſt

S v

Heu! fidem cernis titubáre noſtram:
Tu vacillantes rege, Chriſte, greſſus:
Fac, Deus, tantos dócili ſequámur
Corde magiſtros.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Aſcendens Jeſus in navim quæ erat Simónis, dixit: Duc in altum, & laxáte rétia veſtra in captúram. *Luc.* 5.

Ant. 1. g. Reſpondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cœpimus; in verbo autem tuo laxábo rete. *Luc.* 5.

Ant. 8. G. Cùm hoc feciſſent, concluſérunt piſcium multitúdinem copióſam; rumpebátur autem rete eórum. *Luc.* 5.

℣. Ipſi vidérunt ópera Dómini, ℟. Et mirabília ejus in profundo. *Pſ.* 106.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. *j.* Stupor circumdéderat Petrum, & omnes qui cum illo erant in captúra piſcium. Quod cùm vidiſſet Petrus, prócidit ad génua Jeſu, dicens: * Exi à me, quia homo peccátor ſum, Dómine. ℣. Quis póterit ſtare in conſpectu Dómini Dei ſancti? * Exi à me. *Luc.* 5. 1. *Reg.* 6.

Poſt ij. Lect. ℟. *ij.* Petrus dixit ad Jeſum: Dómine, ſi tu es, jube me ad te veníre ſuper aquas. Jeſus ait: Veni. Et * Deſcendens de navícula, ambulábat ſuper aquam ut veníret ad Jeſum. ℣. Dediſti, Dómine, & in mari viam, & inter fluctus ſémitam firmíſſimam. * Deſcendens de navícula. *Matth.* 14. *Sap.* 14.

Poſt iij. Lect. ℟. *iij.* Videns Petrus ventum válidum, tímuit; & cùm cœpiſſet mergi, clamávit. Et Jeſus apprehendit eum, & ait: * Módicæ fídei, quare dubitaſti? ℣. Noli timére: vocávi te nómine tuo, meus es tu: cùm transíeris per aquas, tecum ero; * Módicæ. Glória. * Módicæ. *Matth.* 14. *Iſ.* 43.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Multi Diſcipulórum abiérunt retro. Dixit ergo Jeſus ad duódecim: Numquid & vos vultis abíre? *Joan.* 6.

Ant. 5. a. Reſpondit Simon Petrus: Dómine, ad quem íbimus? verba vitæ ætérnæ habes. *Joan.* 6.

Ant. 3. à. Nos credídimus & cognóvimus quia tu es Chriſtus Filius Dei. *Joan.* 6.

℣. Magnus es tu, & fáciens mirabília: ℟. Tu es Deus ſolus. *Pſ.* 85.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Feſto Apoſtolorum.

Lectio iv.

Glorióſa nobis ſolémnitas illuxit, quam præclári Mártyres, Mártyrum duces, Apoſtolórum príncipes morte clariſſimâ conſecrárunt. Iſti ſunt Petrus & Paulus duo magna luminária, quos

quos Deus in córpore Eccléſiæ ſuæ conſtítuit quaſi géminum lumen oculórum. Hi mihi tráditi ſunt in magiſtros & in mediatóres, quibus ſecúrè me commíttere poſſim; quia & notas mihi fecérunt vias vitæ; & mediántibus illis, ad illum Mediatórem aſcéndere pótero, qui venit pacificáre per ſánguinem ſuum & quæ in cœlis & quæ in terris ſunt. Ille enim in utráque natúra puríſſimus eſt, qui peccátum non fecit, nec inventus eſt dolus in ore ejus. Quómodò ergo ad illum accédere audébo, qui ſum ſupra modum peccans peccátor, qui peccávi ſupra númerum arénæ maris; cùm ille púrior, ego impúrior eſſe non poſſim? Proptéreà dedit mihi Deus hómines iſtos, qui & hómines eſſent, & peccatóres, & máximi peccatóres, qui in ſeipſis & de ſeipſis diſcerent quáliter áliis miſeréri debérent. Magnórum enim críminum rei, magnis crimínibus fácilè donábunt véniam; & in qua menſúra menſum eſt eis, remetiéntur nobis.

℟. Dicit Jeſus diſcípulis: Quem me eſſe dícitis? * Reſpondens Petrus, dixit: Tu es Chriſtus Fílius Dei vivi. ℣. Quis aſcendit in cœlum, atque deſcendit? Quod nomen eſt ejus, & quod nomen Filii ejus, ſi noſti? * Reſpondens. *Matth.* 16. *Prov.* 30.

Lectio v.

PEccávit peccátum grande Petrus Apóſtolus, & fortaſſis quo grándius nullum eſt; & tam velocíſſimè quàm facíllimè véniam conſecútus eſt; & ſic ut nihil de ſingularitáte ſui primátûs amítteret. Sed & Paulus qui in ipſa víſcera naſcentis Eccléſiæ tam ſinguláriter quàm incomparabíliter graſſátus eſt, per ipſíus Fílii Dei vocem ad fidem addúcitur; & pro tantis malis, tantis bonis replétus eſt, ut vas electiónis fíeret ad portandum nomen ejus coram Géntibus, & régibus, & fíliis Iſrael: vas dignum, & cœléſtibus férculis replétum, de quo & ſanus eſcam, & infírmus accípiat medicínam. Tales decébat humáno géneri paſtóres & doctóres conſtítui, qui & dulces eſſent, & potentes, & nihilóminus ſapientes: dulces ut me blandè miſericorditerque ſuſcíperent; potentes, ut fórtiter protégerent; ſapientes, ut ad viam, & per viam dúcerent quæ ducit ad civitátem.

℟. Beátus es, Simon Barjóna, quia caro & ſanguis non revelávit tibi, ſed Pater meus qui eſt in cœlis, & ego dico tibi: * Quia tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam. ℣. Paſtor egreſſus eſt lapis Iſrael; Deus omnípotens benedícet tibi; * Quia. *Matth.* 16. *Gen.* 49.

Lectio vj.

QUid Petro dúlcius, qui tam dúlciter omnes ad ſe cónvocat peccatóres, ſicut & Actus Apoſtólici, & Epiſtolárum ejus ſéries atteſtátur? Quid illo poténtius, cui & terra obedívit, cùm mórtuos

réddidit, & mare sub ejus pédibus calcábile se præbuit; qui Simónem Magum spíritu oris sui in áere elísit; qui claves regni cœlórum tam singuláriter accépit, ut præcédat senténtia Petri senténtiam cœli? Quid autem illo sapiéntius, cui non caro & sanguis, sed Pater qui in cœlis est, sapiéntiam illam quæ de cœlis est, multâ largitáte revelávit? Libentíssimè Paulum sequor, qui præ nímia dulcédine luget eos qui peccavérunt, & non egérunt pœniténtiam; qui fórtior est omni principátu & potestáte; qui sapiéntiam & medullam sacrórum sénsuum non à primo vel secundo, sed à tértio cœlo lárgiter asportávit. Hi sunt magistri nostri, qui à Magistro ómnium vias vitæ plénius didicérunt, & docent nos usque in hodiernum diem.

℟. Simon, ego rogávi pro te, ut non defíciat fides tua: * Et tu † Aliquando convérsus, confirma fratres tuos. ℣. Convertam te, & ante fáciem meam stabis, & quasi os meum eris; * Et tu. Glória Patri. † Aliquando. *Luc.* 22. *Jerem.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. *C.* Dicit Jesus: Adhuc módicum vobíscum sum: quò ego vado, vos non potéstis veníre. *Joan.* 13.

Ant. 2. D. Dixit ei Simon Petrus: Dómine, quò vadis? Respondit Jesus: Quò ego vado, non potes me modò sequi; sequéris autem póstea. *Joan.* 13.

Ant. 6. F. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modò? Tecum paratus sum & in cárcerem, & in mortem ire. *Joan.* 13.

℣. Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? ℟. Scito cor meum, & cognósce sémitas meas. *Ps.* 138.

Léctio sancti Evangélii secúndùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo témpore; Dixit Simóni Petro Jesus: Simon Joannis, díligis me plùs his? Dicit ei: Etiam, Dómine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni, Epíscopi.

Serm. 296. *n.* 3.

Resurgit Dóminus, appáret discípulis. Videt jam Petrus viventem, qui morienti timúerat. Videt non Dóminum occísum, sed mortem in Dómino occísam. Jam ergo confirmátus exemplo carnis ipsíus Dómini mortem non esse usque adeò metuendam, docétur amáre. Modò opus est ut amet, jam viso Dómino vivo post mortem: modò amet, modò secúrus amet; secúrus quia secutúrus. Dóminus ergo: Petre, amas me? Et ille: Amo, Dómine. Et iterùm hoc, & tértiò hoc; ut ter confiterétur amor, quod ter negáverat timor. Vidéte, percípite, díscite. Non áliud quàm, Amas? interrogátur: non áliud quàm, Amo,

extra corpus néſcio, Deus ſcit, raptum hujuſmodi uſque ad tertium cælum. Et ſcio hujuſmodi hóminem, ſive in córpore, ſive extra corpus, néſcio, Deus ſcit; quóniam raptus eſt in paradíſum, & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

℟. br. Ecce, Dómine, * Veritátem dilexiſti. Ecce. ℣. Incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ * manifeſtáſti mihi: * Veritátem. Glória Patri. Ecce. *Pſ. 50.*

℣. Introíbo in potentias Dómini, ℟. Uſque in altiſſima quæ feciſti magnália. *Pſ. 70.*

AD SEXTAM.

Ant. 2. a. Signa.

Capitulum. Rom. 15.

Habeo glóriam in Chriſto Jeſu ad Deum. Non enim áudeo áliquid loqui eórum quæ per me non éfficit Chriſtus in obediéntiam Géntium, verbo & factis, in virtúte ſignórum & prodigiórum, & in virtúte Spíritûs ſancti; ita ut ab Jeruſalem per circúitum, uſque ad Illyricum repléverim Evangélium Chriſti.

℟. br. Ecce cognóvi * Quóniam Deus meus es. Ecce cognóvi. ℣. In Deo laudábo verbum, * in Dómino laudábo ſermónem; * Quóniam. Glória Patri. Ecce. *Pſ. 55.*

℣. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine: ℟. Mirábilis facta eſt ſciéntia tua. *Pſ. 138.*

AD NONAM.

Ant. 2. D. Abundántiùs.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Exiſtimo nihil me minus feciſſe à magnis Apóſtolis. Nam etſi imperítus ſermóne, ſed non ſciéntiâ; in ómnibus autem manifeſtáti ſumus vobis.

℟. br. Benedixit Dóminus, * Et multiplicáti ſunt nimis. Benedixit. ℣. Et póſuit * ſicut oves famílias, * Et. Glória. Benedixit. *Pſ. 106.*

℣. Confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua; ℟. Quóniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum. *Pſ. 137.*

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. D. In defenſiónem Evangélii póſitus ſum: pro quo legatióne fungor in caténa, ita ut in ipſo áudeam, prout oportet me loqui. *Philip. 1. Epheſ. 6.*

Ant. 3. a. Quæ circa me ſunt, magis ad profectum venérunt Evangélii: ita ut víncula mea manifeſta fierent in omni prætório; & plures in Dómino confidentes vínculis meis, abundántiùs audérent ſine timóre verbum Dei loqui. *Philip. 1.*

Ant. 4. D. Omnia ſuſtíneo propter electos, ut ipſi ſalútem conſequantur, quæ eſt in Chriſto Jeſu, cum glória cœleſti. 2. *Tim.* 2.

Ant. 5. C. Magnificábitur Chriſtus in córpore meo, ſive per vitam, ſive per mortem: mihi enim vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum. *Philip. 1.*

Ant. 6. F. Reſponſum mortis in nobiſmetipſis habúimus,

ut non ſimus fidentes in nobis, ſed in Deo qui súſcitat mórtuos. 2. Cor. 1.

Capitulum. 2. Tim. 4.

EGo jam delíbor, & tempus reſolutiónis meæ inſtat. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi. In réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die juſtus judex.

Hymnus, Sat, Paule. 381.

℣. Sitivit ánima mea ad Deum fortem, vivum. ℟. Quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei! *Pſ.* 41.

Ad Magníficat. *Antiph.* 7. Quæ audiſtis & vidiſtis in me, hæc ágite; & Deus pacis erit vobiſcum. *Philip.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Martialis, Epiſcopi, Ant. Elégit. ℣. Beátus. xviij. *Oratio*, Deus, cujus ineffábili. *infrà*, 389.

FESTA JULII.

Die 1.

In Feſto S. MARTIALIS, EPISCOPI.

Semiduplex.

Lectio ij.

MArtiális, ad diſſeminandam inter Gentes verbi divíni prædicatiónem, ordinátus Epíſcopus, ab inítio Preſbyteros duos Alpiniánum & Auſtricliniánum adjutóres hábuit, qui eum, ut refert Gregórius Turonenſis, ab Oriente ſecúti, comitáti ſunt in Galliárum regiónes, ad quas miſſus eſt à Románis Epíſcopis. Hoc in múnere cùm álios ſex Epíſcopos collégas habéret, áliis ália loca peténtibus, ipſe Aquitániæ Apoſtolátum cum Sremónio, qui apud Arvernos consédit, partítus eſt, & ſtatim uſque ad Bitúrigum civitátem, quam unus ex eórum diſcípulis aggreſſus eſt, efficacíſſimo ópere fidem propagávit. Per ália quoque ejuſdem províncíæ óppida, jactis religiónis ſanctæ fundamentis, tandem Lemóvicas advénit; quâ in urbe, ut primùm prædicáre cœpit, crédidit ac profeſſa eſt præ céteris Chriſti nomen Valéria Leocádii Senatóris fília, quæ virginitátem Deo vovit, & mox prima ómnium in Aquitánia sánguinem martyrio profúdit.

Lectio iij.

SEdátâ illíus perſecutiónis procellâ, ita deinceps in illa civitáte Martiális exemplo virtutibuſque, salútis doctrína convâluit, ut ferè pópulus omnis, abjectis ſimulacrórum rítibus, ad cultum Dei ſeſe conferret, nec ipſe álibi ſedem Epiſcopátûs ſui collocandam dúceret. Non tamen ideò vicínas, Pictónum, Santonúmque regiónes prorſus neglexit; in quibus Burdégalam uſque

: líberè annuntiaſſe
regnum Dei in ſe-
ſáditur. Demum poſt
to ſupra viginti mi-
verbi impenſos, ſe-
grávit ad Dóminum.
n eſt corpus ejus in
quam miráculis plú-
témpore inclaruiſſe
egórius Turonenſis,
duo Presbyteri qui
rtem uſque adhæſe-
junctis túmulis, ſe-
t.

Oratio.

, cujus ineffábili mi-
córdiâ beátus Pónti-
ális in géntibus evan-
inveſtigábiles diví-
ti: da nos ejus inter-
creſcere in ſciéntia
in omni ópere bono
jtes, ſecundùm Evan-
tátem coram te am-
Per eumdem Dómi-

RÆ *de ſequenti.*

D I E I I.
In Feſto
TATIONIS
MARIÆ VIRGINIS.
uplex-majus.
VESPERIS.
de Feria; & ſic in
io.

Jæ eſt iſta quæ aſ-
cendit per deſertum
ula fumi, ex aromá-
rrhæ, & thuris, &
púlveris pigmentárii?

. d. Quàm pulcri ſunt
ui, fília Príncipis!

Ant. 5. C. Quàm pulchri ſu-
per montes pedes annuntiantis
bonum! *Iſ.* 52.

Ant. 8. c. Arca fœderis Dó-
mini véniet in médium noſtrî,
ut ſalvet nos. 1. *Reg.* 4.

Ant. 6. F. Deſcendiſti, Dó-
mine, & à fácie tua montes
defluxérunt: óculus non vidit
abſque te, quæ præparaſti ex-
pectántibus te. *Iſ.* 64.

Capitulum. [illegible] Eccli. 4.

QUi tenúerint ſapiéntiam,
vitam hæreditábunt; &
quò introíbit, benedícet Deus.
Qui sérviunt ei, obſequentes
erunt Sancto; & eos qui díli-
gunt illam, díligit Deus.

℟. Ecce dilectus meus venit,
sáliens in móntibus, tranſíliens
colles: * En ipſe ſtat poſt pa-
rietem noſtrum. ℣. Spíritus di-
cit, Veni: & qui audit, dicat,
Veni. * En. Glória Patri. * En.
Cant. 2. *Apoc.* 22.

Hymnus.

QUò ſanctus ardor te ra-
pit,
O Virgo, flos ô Vírginum?
Quò tendis, & cito gradu
Conſcendis alta móntium?

Urget ſacer te Spíritus
Toto replétam Númine:
Matris Dei jam dígnitas
Nil caritáti détrahit.

Tibi propinquam ſánguine
Matrem puella víſitas,
Conceſſa cui divínitùs
Gratáris alvi múnera.

O quanta matrum gáudia!
Stupente natúrâ, gravem
Anum ſtupes, quæ Vírginem
Fœtam Deo te prædicat.

Abſcónditum ſub íntimo
Ceu nube portábas ſinu.

n, ſuo qui prótinus
rábit orbem lúmine.
undo redemptor qui venis,
, tibi laus máxima
m Patre: nec tibi minor
us, utriuſque Spíritus.
Amen.
℣. Viſita nos in ſalutári tuo, Dómine, ℟. Ad videndum in bonitáte electórum tuórum. Pſ. 105.
Ad Magníficat. Ant. 3. a. Tantùm in te eſt Deus, & non eſt abſque te Deus. Verè tu es Deus abſcónditus, Deus Iſrael ſalvátor: in Dómino juſtificábitur & laudábitur omne ſemen Iſrael. Iſ. 45.
Oratio, ut infrà ad Laudes, 395.
Fit Commem. S. Martialis, Epiſcopi, Ant. Sacerdótes tui. ℣. Salvum. xxij. Oratio, Deus, cujus. ſuprà, 389.

AD COMPLETORIUM.

Hymnus, Virgo Dei Génitrix. hodiè & cras.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. Matth. 1.
Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

MOntes, ſuperbum vérticem,
Quà Virgo tranſit, súbdite,
Cui ſe libenter ſternerent
Vel ipſa cœli ſídera.
Occulta quæ latet domi,
Audet foràs ſe pródere:
Semper ſibi timens pudor
Se caritáte prótegit.
It illa, non nectit moras:
Fugit vidéri, nec minùs
Quidquam pudóri détrahat.
Beáta quam preſſit pede,
Tellus! beáta sémita!
Colles beáti, qui ſimul
Cum matre ſenſiſtis Deum!
Beatióres hóſpites,
Vos ô quibus cœléſtia,
Loquente matre Vírgine,
Audíre verba cóntigit!
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre: nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Concépit Elízabeth, & occultábat ſe ménſibus quinque, dicens: Quia reſpexit Dóminus auferre oppróbrium meum. Luc. 1.
Ant. 8. G. In menſe ſexto miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo ad Maríam vírginem deſponsátam Joſeph. Luc. 1.
Ant. 7. d. Ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries fílium; & vocábitur Altíſſimi Fílius. Luc. 1.
℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. Pſ. 131.
Tres Lectiones de Scriptura occurrente.
Poſt j. Lect. ℟. Ecce Elízabeth cognáta tua concépit fílium in ſenectúte ſua, & hic menſis ſextus eſt illi quæ vocátur ſtérilis; * Quia non erit impoſſíbile apud Deum omne verbum. ℣. Plantáti in domo Dómini, adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi; * Quia. Luc. 1. Pſ. 91.

Fugit vidéri, nec minùs
Fugit vidére, ne ſuo

ect. ℟. Chriſti ge-
erat: Mater ejus
renta eſt in útero
: Spíritu ſancto.
mentes Dóminum
psius. * María.
ſ. 84.
ect. ℟. Quod in ea
de Spíritu ſancto
utem fílium; * Ipſe
vum fáciet pópu-
à peccátis eórum.
ns páriet, & relí-
n ejus converten-
enim. Glória Pa-
n fáciet. Matth. 1.

NOCTURNO.

. Ponam viſitatió-
pacem, dicit Dó-
ccupábit ſalus mu-
60.
. Effundam Spíri-
ſuper ſemen tuum,
ónem meam ſuper
n. Iſ. 64.
. Hódie ſalus Dó-
cta eſt; venit enim
inis quærere, &
re quod períerat.

ti terram, Deus ſa-
r; ℟. Multiplicaſti
eam. Pſ. 64.
ones ut in Domi-
.

ancti Ambróſii
piſcopi.
ib. 2. num. 19.
ctio iv.
le eſt ómnibus ut
i fidem éxigunt, fi-
n áſtruant. Et ídeò
n abſcóndita nun-
tiáret, ut fides aſtruerétur
exemplo, ſenióris féminæ
ſterilíſque conceptum vírgini
Maríæ nuntiávit, ut poſsíbile
Deo omne quod ei placúerit
aſséreret. Ubi audívit hoc Ma-
ría, non quaſi incrédula de
oráculo, nec quaſi incerta de
núntio, nec quaſi dúbitans de
exemplo; ſed quaſi læta pro
voto, religióſa pro officio,
feſtína præ gáudio, in mon-
tána perrexit. Quò enim, jam
Deo plena, niſi ad ſuperióra
cum feſtinatióne conténderet?
Neſcit tarda molímina ſancti
Spíritûs grátia.

℟. Exurgens María ábiit in
montána * Cum feſtinatióne,
in civitátem Juda. ℣. En di-
lectus meus lóquitur mihi:
Surge própera, amíca mea,
* Cum. Luc. 1. Cant. 2.

Lectio v.

In montána Virgo cum fe-
ſtinatióne, Virgo officii
memor, injúriæ ímmemor,
affectu vigente, non ſexu, re-
lictâ perrexit domo. Díſcite,
vírgines, non circumcurſáre
per aliénas domos, non de-
morári in platéis, non áli-
quos in público miſcére ſer-
mónes. María in domo ſera,
feſtínat in público. Didiciſtis,
vírgines, pudórem Maríæ:
díſcite humilitátem. Venit pro-
pinqua ad próximam, júnior
ad ſeniórem; nec ſolùm ve-
nit, ſed étiam prior ſalutávit:
decet enim ut quantò cáſtior
virgo, tantò humílior ſit. Sit
magiſtra humilitátis, in qua
eſt profeſſio caſtitátis. Eſt &
cauſa pietátis, eſt étiam nor-

ma doctrínæ. Contuendum eſt enim quia ſupérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur: María ad Elízabeth, Chriſtus ad Joannem.

℟. Intrávit María in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth; * Et exultávit infans in útero ejus. ℣. Factum eſt verbum tuum, Dómine, in gáudium & lætítiam cordis; * Et. *Luc.* 1. *Jerem.* 15.

Lectio vj.

Citò quoque adventûs Maríæ, & præséntiæ Domínicæ benefícia declarantur. Simul enim ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus; & repléta eſt Spíritu ſancto. Vide diſtinctiónem, ſingulorumque verbórum proprietátes. Vocem prior Elízabeth audívit, ſed Joannes prior grátiam ſenſit. Illa natúræ órdine audívit, iſte exultávit ratióne myſtérii. Illa Maríæ, iſte Dómini ſenſit adventum. Iſtæ grátiam loquuntur, illi intùs operantur, pietatiſque myſtérium maternis adoriuntur proféctibus, duplicique miráculo prophétant matres ſpíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta eſt mater. Non priùs mater repléta, quàm fílius; ſed cùm fílius eſſet replétus Spíritu ſancto, replévit & matrem.

℟. Ut audívit ſalutatiónem Maríæ Elízabeth, exultávit infans in útero ejus; * Et repléta eſt Spíritu ſancto Elízabeth. ℣. Benedixit Dóminus dómui ejus, & ómnibus quæ habébat; * Et. Glória. * Et. *Luc.* 1. 1. *Paral.* 13.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Venit mihi gáudium à Sancto ſuper miſericórdia quæ véniet ab Æterno ſalutári noſtro. *Baruch.* 4.

Ant. 4. d. Ecce Deus ſalvátor meus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

Ant. 1. g. Dixit mihi Dóminus: Servus meus es tu, & glorificátus ſum in óculis Dómini, & factus eſt fortitúdo mea. *Iſ.* 49.

℣. De ventre matris meæ, ℟. Tu es protector meus. *Pſ.* 70.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

Exurgens María in diébus illis, ábiit in montána cum feſtinatióne, in civitátem Juda; & intrávit in domum Zacharíæ, & ſalutávit Elízabeth. Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbátis.

De XII. Prærogat. B. M. V. n. 10.

In omni textu quátuor Evangeliórum, ſi bene mémínimus, nonníſi quater María loquens audítur. Primò quidem ad Angelum, ſed cùm jam ſemel atque íterùm allocútus eam fuiſſet: ſecundò ad Elízabeth, quando vox ſalutatiónis ejus Joannem exultáre fecit in útero, & eâ magnificante Maríam, ipſa magìs Dóminum magnificáre

curávit: tértiò ad Fílium, cùm jam eſſet annórum duódecim, quòd ipſa & pater ejus dolentes quæſiſſent eum: quartò in núptiis ad Fílium, & miniſtros. Si Maríam dilígitis, ſi conténditis ei placére, æmulámini modéſtiam ejus. Nec in ſola tamen Maríæ taciturnitáte commendátur humílitas, ſed evidéntiùs réſonat in ſermóne. Audíerat, Quod ex te naſcétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei; & nihil aliud quàm ancillam ejus ſe eſſe reſpondit. Inde ventum eſt ad Elízabeth, & continuò Vírginis glória ſinguláris eídem per Spíritum revelátur. Dénique & mirabátur perſónam veniéntis, dicens: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℟. Exclamávit Elízabeth voce magnâ, & dixit: * Et unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? ℣. Quid eſt homo, Dómine, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? Et unde. *Luc.* 1. *Pſ.* 8.

Lectio viij.

Commendábat & vocem ſalutántis, adjíciens: Ut facta eſt vox ſalutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et beatificábat fidem credéntis: Beáta, inquiens, quæ credidiſti; quóniam perficiéntur in te quæ dicta ſunt tibi à Dómino. Magna quidem præcónia; ſed & devóta humílitas nihil ſibi paſſa retinére, in eum magìs univerſa refúdit, cujus in ſe benefícia laudabántur. Tu, inquit, magníficas matrem Dómini; ſed, Magníficat ánima mea Dóminum. In voce mea fílium pérhibes exultaſſe in gáudio; ſed, Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo; & ipſe quoque, tanquam amícus ſponſi, gáudio gaudet ad vocem ſponſi. Beátam eſſe dicis quæ credidiſſet; ſed credulitátis & beatitúdinis cauſa reſpectus eſt ſupernæ pietátis, ut ex hoc magìs beátam me dicant omnes generatiónes, quia ancillam húmilem & exíguam reſpexit Deus.

℟. Beáta quæ credidiſti; * Perficiéntur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. ℣. Non eſt Deus quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergo, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficiéntur. *Luc.* 1. *Num.* 23.

Lectio ix.

Verúmtamen numquid putámus, fratres, Elízabeth ſanctam in eo quod per Spíritum útique loquebátur, erraſſe? Abſit. Beáta planè quam reſpexit Deus, & beáta quæ crédidit. Hic enim magnus divínæ reſpectiónis éxtitit fructus. Ineffábili síquidem artifício Spíritûs ſuperveniéntis tantæ humilitáti magnanímitas tanta in ſecretário virgínei cordis acceſſit, ut hæ quoque nihilóminùs fiant ſtellæ ex reſpectu mútuo clarióres; quòd vidélicet nec humílitas tanta mínuit magnanimitátem, nec magna-

nímitas tanta humilitátem. Agit hoc nimírùm in córdibus electórum grátiæ prærogatíva divínæ, ut eos nec humílitas puſillánimes fáciat, nec magnanímitas arrogantes; magìs autem cooperentur ſibi, ut non ſolùm nulla ex magnanimitáte ſubintret elátio, ſed hinc máximè provehátur humílitas; ut inveniantur eò ámpliùs timoráti, & largitóri múnerum non ingráti; ac viciſſim ex occaſióne humilitátis puſillanímitas nulla ſubrépat; ſed quò minùs de ſua quiſque vel in mínimis præſúmere conſuévit, eò ámpliùs étiam in magnis quibuſque de divína virtúte confídat.

℟. Ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum. ℟. † Exultávit ſpíritus meus in Deo ſalutári meo. ℣. Veníte, audíte; & narrábo, omnes qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ: * Magníficat. Glória. † Exultávit. *Luc.* 1. *Pſ.* 65.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudábo nomen Dei cum cántico; ℟. Et magnificábo eum in laude. *Pſ.* 68.

AD LAUDES.

Ant. 1. *ſ.* Vidérunt eam, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 4. A. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Ant. 5. a. Ecce ut facta eſt vox ſalutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. *Luc.* 1.

Ant. 4. f. Amícus ſponſi.

Canticum. Judith 13.

APeríte portas; quia nobíſcum eſt Deus, * qui fecit virtútem in Iſrael.

Laudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deſéruit ſperantes in ſe.

Et in me ancillâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſrael.

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Confitémini illi, omnes; quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Glória Patri, &c.

Ant. Amícus ſponſi qui audit eum, gáudio gaudet propter vocem ſponſi. *Joan.* 14.

Ant. 7. c. Benedíctus Dóminus Deus Iſrael, qui miſit te; & benedíctum elóquium tuum, allelúia. 1. *Reg.* 25.

Capitulum. Prov. 3.

VIæ ſapiéntiæ, viæ pulcræ; & omnes ſémitæ illíus pacíficæ: lignum vitæ eſt his qui apprehénderint eam; & qui tenúerit eam, beátus.

Hymnus.

AD prima verba vírginis,
Intùs movente Spíritu,
In matris alvo cónditus
Infans Joannes géſtiit.

Agnóvit infantem Deum:
Quem ſenſit, ardet pródere:
Vates & infans, quà poteſt,
Adeſſe Chriſtum núntiat.

Hic jam Redemptóris vices,
Præcónis ille ſúſtinet:
Materna clauſtra non vetant
Quin ambo munus ímpleant.

Felix puer, felix parens,

Felix ſeceſſus, & domus,
Qui per parentem Vírginem
Deo fruuntur hóſpite!
Mundo redemptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

℣. Benedixiſti, Dómine, terram tuam; ℟. Avertiſti captivitátem Jacob. *Pſ.* 84.

Ad Benedíctus. *Ant.* 1. D. Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, quia viſitávit & fecit redemptiónem plebis ſuæ. *Ant.* 3.

Oratio.

Adeſto Eccléſiæ tuæ, miſéricors Deus, & fílios adoptiónis júgiter in ejus ſinu puríſica, qui Maríæ clauſus útero, Joannem in ſinu Elízabeth ſanctificaſti; Qui vivis & regnas, in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur Doxologia: Mundo redemptor, &c. *ut ſuprà.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Vidérunt.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Benedícta tu.

Capitulum. Geneſ. 22.

Benedícam tibi, & benedicentur in ſémine tuo omnes gentes terræ, eò quòd obediſti voci meæ.

℟. *br.* Benedicentur in ipſo * omnes tribus terræ, * Allelúia, allelúia. Benedicentur. ℣. Omnes gentes; * magnificábunt eum, * Allelúia. Glória Patri. Benedicentur. *Pſ.* 71.

℣. Ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum; ℟. Vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. *Pſ.* 44.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce.

Canticum. Joel 2.

Sciétis quia in médio Iſraël ego ſum: & ego Dóminus Deus veſter, & non eſt ámpliùs: & non confundétur pópulus meus in æternum. Et erit poſt hæc: Effundam Spíritum meum ſuper omnem carnem, & prophetábunt fílii veſtri & fíliæ veſtræ.

℟. *br.* Vox exultatiónis * & ſalútis, * Allelúia, allelúia. Vox. ℣. In tabernáculis * juſtórum, * Allelúia. Glória. Vox. *Pſ.* 117.

℣. Signátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine: ℟. Dediſti lætítiam in corde meo. *Pſ.* 4.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Benedíctus.

Capitulum. Tob. 12.

Benedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei; quia fecit vobiſcum miſericórdiam ſuam.

℟. *br.* In Dómino * laudábitur ánima mea, * Allelúia, allelúia. In Dómino. ℣. Audiant manſuéti * & lætentur.

* Allelúia. Glória Patri. In Dómino.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. C. RESpexit Deus humilitátem ancillæ ſuæ: ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. *Luc.* 1.

Ant. 1. D. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Ant. 4. E. Miſericórdia ejus à progénie in progénies timéntibus eum. *Luc.* 1.

Ant. 5. C. Fecit poténtiam in bráchio ſuo, diſperſit ſuperbos, & exaltávit húmiles. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Suſcépit Iſrael púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ, ſicut locútus eſt ad patres noſtros, Abraham, & sémini ejus. *Luc.* 1.

Capitulum. 1. Petr. 5.

DEus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Humiliámini ígitur ſub potenti manu Dei, ut vos exaltet in témpore viſitatiónis.

℟. Deo grátias:

Hymnus.

CÆteri numquam, niſi vagiendo,
Prímitùs vocem púeri profundunt:
Unus in cunctis álacris Joannes
Prævenit ortum.
Hunc ſibi nondum génitum ſacrávit
Patris æterni Génitus Prophétam:
Spíritu gaudens canit hic futúra
Utraque mater.
Ecce quàm fructu génitrix utróque
Digna! quàm fructus genitríce dignus!
Hæc Deum Virgo, ſtérilis recondit
Illa Prophétam.
Fac tuos puris hódie clientes,
Virgo, colluſtret rádiis Redemptor
Ille, quem prodit nova naſcitúro
Grátia Vati.
Det ſequi certo pede quà præiſti,
Dum Patris ſummi paritúra prolem,
Vilis ancillæ títulum modeſto
Péctore præfers.
Summa laus Patri, genitoque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque nexus,
Spíritus ſemper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Manſit María cum Elízabeth quaſi ménſibus tribus, & reverſa eſt in domum ſuam. *Luc.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI THOMÆ,

Cantuarienſis Epiſcopi

& Martyris.

Semiduplex.

Pridie VESPERÆ *de Pſalterio, à Capitulo de Communi unius Martyris*. vj. *Oratio*, Omnípotens. *infrà*.

Lectio ij.

THomas Londini natus, ex Angliæ Cancellário Cantuarienſis Epíſcopus creátus eſt. In ea dignitáte póſitus, abdicáto Cancellárii múnere, vitam quam aliquándiu ad séculi génium égerat, ad ſeveriórem diſciplínam cœpit exígere. Magnátum in ſe véhemens ódium concitávit, quòd opes Eccléſiæ quas inváſerant, reſtitui curaviſſet. Henríco ſecundo, qui Epíſcopos ad ſervandas regni conſuetúdines júribus Eccléſiæ contrárias, ſacramento præſtito, volébat adígere, fórtiter réſtitit. Quámobrem ſede dejectus, in exílium pulſus eſt; advectus in Fránciam, Pontiníaci primùm in Diœcéſi Autiſſiodorenſi, tum Sénonis, [illegible] Paríſiis aliquándiu apud Sanctum Victórem manſit, ubi ad fratrum preces [illegible], inſtantem [illegible] propèque imminentem ſibi agónem prænuntiávit. Nihilóminùs agéntibus Alexándro tértio Pontífice, & Ludovíco séptimo Francórum rege, in grátiam Henríci reſtitútus eſt, & Cantuáriam reverſus. Sed cùm illíc novis quotídie calúmniis imperetétur, conqueſtus eſt Henrícus rex per unum ſacerdótem ſtare quóminùs pace fruerétur.

Lectio iij.

AUlici quátuor gratum ſe regi factúros rati, Thomam in Eccléſia veſpertínis Horis óperam dantem aggrediuntur. Qui Cléricis templi áditus præclúdere conántibus accurrens: Non eſt, inquit, Dei Eccléſia cuſtodienda more caſtrórum; pro ipſa libenter mortem ſubibo. Tum flexis génibus, ſe Deo, beátæ Maríæ, ſanctis Eccléſiæ ſuæ Patrónis & Mártyri Dionyſio commendans, caput ímpiis mánibus præcidendum óbtulit anno ætátis quinquagéſimo ſecundo, Chriſti verò milléſimo centéſimo ſeptuagéſimo. Henrícus tam atróci facinóre perculſus, tríduo ab omni penè cibo abſtinuit, & per quadraginta dies pœniténtiam egit. Thomam póſteà miráculis inſignem Alexander tértius Sanctis adſcripſit. Ad cujus túmulum Ludovícus séptimus cùm oráret, Philíppi fílii graviſſimo morbo laborántis ſanitátem impetrávit.

Oratio.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui beáto Thomæ Pontífici & Mártyri tuo uſque ad mortem pro juſtítia certáre tribuíſti: fac nos ejus

méritis, vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te qui ſolus vera vita es, pervenire; Per Dóminum.

D I E X.

In Feſto

SS. SEPTEM FRATRUM, ET SANCTÆ FELICITATIS, eorum Matris, Martyrum.

Simplex.

Lectio iij.

SEptem Fratres filii ſanctæ Felicitátis, Romæ in perſecutióné Marci Antoníni, à Público Præfecto primùm blandítiis, deinde terróribus tentáti ſunt; ut, ejurátâ Chriſti fide, idólis ſacra fácerent. Adhortante matre, tantam hausêre conſtántiam, ut à religiónis ſanctæ propóſito, nec ſpe, nec metu deterréri potúerint. Itaque in fídei confeſſióne perſeverantes, vária tormentórum & mortis génera perpeſſi ſunt. Januárius plumbátis cæſus eſt, Felix & Philippus fúſtibus contúſi, Silvánus ex altiſſimo loco præceps dejectus, Alexandro, Vitáli & Martiáli caput amputátum. Mater eórum quinto pòſt menſe, abſciſſo cápite, eamdem mártyrii glóriam conſecúta eſt. Caput ſancti Martiális Româ allátum in diœcéſi Pariſienſi, apud vicum qui Stagnum vocátur, non procul ab óppido ſancti Dionyſii in Fráncia, ſervátur.

Oratio.

DA nobis, miſéricors Deus, unánimes in fide & dilectióne tua perſeveráre, qui ſanctos Mártyres tuos eſſe tribuiſti ſincérâ caritáte in vita concordes, & glorióſâ confeſſióne in morte conjunctos; Per Dóminum.

Vesperæ de Pſalterio; à Capitulo de ſequenti, ut in Communi Abbatum, xxviij. Oratio, Deus, qui. infrà.

D I E XI.

In Feſto

S. BENEDICTI, ABBATIS.

Semiduplex.

Lectio ij.

BEnedictus Núrſiæ in Sabínis claro génere ortus, relictis quibus Romæ inſtituebátur liberálibus diſciplínis, ut totum ſe Chriſto daret, in altíſſima ſpelunca eo loco qui Subiácus dícitur, per triénnium delítuit. Sed jam erumpente ex illis látebris famâ ejus ſanctitátis, quidam Mónachi ſe illi inſtituendos tradidérunt: qui pòſteà cùm regulárem ejus diſciplínam ferre non poſſent, venénum ipſi miſcére in potu conſtituunt. Ille póculum oblátum crucis ſigno confrégit, ac relícto Monaſtério, in ſolitúdinem ſe recépit. Sed cùm multi ad eum quotídie diſcípuli conflúerent, duódecim Monaſtéria ædificávit. Póſteà migrávit ad Caſínum, anno quingenteſimo vigéſimo nono, ubi ſimulácrum Apóllinis comminuit, & aram evertit; ibique ſancti Joannis Baptiſtæ & ſancti Martíni ſacella conſtruxit. Incolas autem Chriſtiánis præceptis

ceptis imbuit. Scripſit Monachórum régulam, quam ſanctus Gregórius diſcretióne præcípuam, ſermóne luculentam appellat.

Lectio iij.

MUlta prophético ſpíritu ventúra prædixit. Aliquot antè ménſibus quàm è vita migráret, præmónuit diſcípulos quo die eſſet moritúrus; ac ſepulcrum in quo ſuum corpus condi vellet, ſex ante diébus quàm eò inferrétur, juſſit aperíri. Sextoque die deferri vóluit in oratórium, ubi Domínici córporis & ſánguinis perceptióne munítus, ſublátis in cœlum mánibus orans, inter manus diſcipulórum ánimam efflávit vigéſimo primo die Mártii, anno ſalútis quingentéſimo quadragéſimo tértio. Sancti viri oſſa unà cum relíquiis ſanctæ Scholáſticæ ſorόris ejus è Caſſinenſi monaſtério à ſancto Aigulfo Mártyre in Gállias advecta, atque in Cœnóbium Floriacenſe, nunc ſancti Benedicti ad Lígerim, in Província Eccleſiáſtica Pariſienſi, circa annum ſexcenteſimum quinquagéſimum tértium tranſláta ſunt undécimâ die Júlii.

Oratio.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem, de ejus quæ in mundo eſt concupiſcéntiæ corruptióne exémptum, Chriſto fidéliter adhærére feciſti: quæſumus, ut contra ſæculi hujus illécebras tuâ virtúte roboráti, bravíum ſupernæ vocatiónis conſtanter pérſequi, & felíciter áſſequi valeámus; Per eumdem Dóminum noſtrum.

DIE XIV.

In Feſto

SANCTI BONAVENTURÆ, Epiſcopi & Doctoris.

Semiduplex.

Ut in Communi Doctorum, xxiij. *Oratio*, Deus, qui in Eccléſia. *infrà.*

Lectio ij.

BOnaventúra Balneorégii in Etrúria natus, anno ætátis vigéſimo-ſecundo in Ordinem Fratrum Minórum aſcríbi vóluit; ubi Alexandro Alenſi magiſtro uſus, tantópere proceſſit, ut séptimo poſt anno libros Sententiárum Paríſiis públicè interpretátus ſit, Láuream Doctorálem adeptus. Miniſter generális séptimus poſt ſanctum Franciſcum electus, Ordinem in Províncias Cuſtodiaſque divíſit, & ſingulárem in Ordinis adminiſtratióne prudéntiam ac ſollicitúdinem adhíbuit. Archiepiſcopátum Eboracenſem in Anglia ſibi à Clemente quarto oblátum recuſávit. Hunc Gregórius décimus, Clementis ſucceſſor, honóres licèt fugientem, in Cardinálium collégium, & ab ipſo inítio (quod dudum deſuefactum erat) in Epiſcopórum órdinem coaptávit, propter exímias virtútes, novo, ut tùm viſum eſt, exemplo præfíciens eumdem Eccléſiæ Albanenſi, quæ nonniſi antiquióribus Cardináli-

bus jam à duóbus ferè séculis committi ſolébat.

Lectio iij.

HAc ille ampliſſimâ dignitáte auctus, in propugnanda cathólica fide, & gerendis rebus difficíllimis, egrégiam in Concílio Lugdunenſi generáli, quod ſecundum dícitur, præſtitit óperam: pravas opiniónes acérrimè confutávit: ejuſque prudéntiâ, doctrínâ & oratiónibus, ſubláto ſchiſmatis diſsídio, Míchael Palæólogus Græcórum Imperátor, Orientaleſque natiónes ad Apoſtólicæ Sedis communiónem rediérunt. Migrávit è vita in eódem Concílio quinquaginta tres annos natus, anno Chriſti milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo quarto, décimâ-quartâ Július, & poſt óbitum cláruit miráculis. Multa ſcripſit, in quibus lectórem ſic docendo áfficit, ut in íntimos ánimi receſſus penetráre videátur. Eum Sixtus quartus in Sanctórum númerum rétulit.

Oratio.

DEus, qui in Eccléſia tua beátum Bonaventúram Pontíficem ac Doctórem lucére & ardére feciſti: da nobis cœleſtis ejus doctrínæ ſenſu ſic intùs áffici, ut & dilectiónis illíus valeámus ſuavitáte repléri; Per Dóminum.

AD VESP. à Capitulo de ſancto Henrico, ut in Communi Juſtorum. Oratio, Fac, quæſumus. xxxviij.

Fit Commemor. S. Bonaventuræ, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir. (xxviij). *Orat.* Deus qui in Eccléſia. *ſuprà.*

DIE XV.

In Feſto

SANCTI HENRICI,

Imperatoris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Juſtorum, xxxiv.

Lectio ij.

HEnrícus cognomento pius, è Duce Bavaríæ Rex Germániæ, póſtmodùm Romanórum Impérium eſt adeptus. Tum religióni amplificandæ ſtudióſè incumbens, Eccléſias ab infidélibus deſtructas reparávit & locupletávit. Monaſtéria, aliaque loca pia, vel ipſe ædificávit, vel aſſignátis redd́itibus auxit. Divínâ protectus ope, bárbaras natiónes, précibus magis quàm armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem trádità Stéphano Regi ſorórе ſuâ in uxorem, eoque baptizáto, ad Chriſti fidem perduxit.

Lectio iij.

VIrginitátem matrimónio junxit: ſanctam Cunegundam cónjugem ſuam, propinquis ſuis, morti próximus illibátam reſtítuit. Dénique rebus ómnibus ſummâ prudéntiâ diſpóſitis, & illúſtribus per Gálliam, Itáliam, & Germániam religióſæ munificéntiæ véſtigiis paſſim relictis, ad regni cœleſtis præmia à Dómino vocátus eſt, anno ſalútis milléſimo vigéſimo quarto. Ejus corpus in Eccléſia beatórum Apoſtolórum

Petri & Pauli Bambergæ cónditum fuit; ſtatimque ad ejus túmulum multa mirácula patráta ſunt: quibus ritè comprobátis, Eugénius tértius Sanctórum número illum adſcripſit.

Oratio, Fac, quæſumus. xxviij.

DIE XVIII.

In Feſto
S. THOMÆ AQUINATIS,
Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, xxiij. *additis quæ ſequuntur; Oratio*, Deus, qui Eccléſiam tuam. *infrà*,

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

THomas, Landulfo Cómite Aquináte, ac Theodórâ Cómitis Theatíni filiâ natus, quintum annum agens, Caſſinátibus Mónachis pietáte & lítteris imbuendus tráditur. Inde Neápolim ſtudiórum causâ miſſus, anno ætátis décimo-octávo, ſancti Domínici Ordinem ingreſſus eſt. Quod cùm parentes indignè ferrent, Lutétiam Pariſiórum mittitur. Verùm in itínere juſſu fratrum per vim raptus, in caſtrum paternæ ditiónis deductus eſt. Ibi cùm à frátribus, tum à ſoróribus váriè exagitátus, quò ſanctum mutáret propóſitum, eárum álteri perſuáſit, ut, contemptis séculi pompis, ſacris ſe virgínibus adjúngeret. Mulíerem quoque impudícam, quæ ad labefactandam ejus caſtitátem introducta fúerat, titióne fugávit. E caſtro per feneſtram poſt biénnium ferè íntegrum emiſſus, Neápolim redúcitur: unde Romam, póſteà Paríſios à Joanne Teutoníco Ordinis Generáli ductus, tum Colóniam Agrippínam miſſus eſt, ut Alberto Magno doctóre uterétur. Paríſios revocátus, poſt prælectas Petri Lombardi ſenténtias, gradum Magiſtérii obtínuit.

Lectio v.

SUmmæ eruditióni acceſſit ſumma vitæ sánctitas. Nunquam ſe lectióni aut ſcriptióni dabat, niſi poſt oratiónem, ad quam in exponendis difficiliorìbus Scriptúræ locis jejúnium adhibébat; dícere ſólitus, quidquid ſciret non tam ſe ſtúdio & labóre ſuo reperiſſe, quàm divínitùs tráditum accepiſſe. Nullum penè fuit ſcriptórum genus, in quo non eſſet diligentíſſimè versátus: ac ne ex rerum ſubtiliórum inquiſitióne caritátis ardor tepéſceret, collatiónes Patrum aſſíduè pervolvébat. Scripta ejus, & multitúdine, & varietáte, ac in rebus étiam intricatíſſimis perſpicuitáte ádeò excellunt, ut eam ob cauſam Doctóris Angélici nomen adeptus ſit. De ſacroſancto potíſſimùm Euchariſtiæ ſacramento multa piè non minùs quàm ſcitè conſcripſit, ac præter cétera illud célebre Offícium, quod

juſſu Urbáni quarti ordinávit.

Lectio vj.

DElátum ſibi à Clemente quarto Archiepiſcopátum Neapolitánum conſtanter recuſávit. Miſſus à Gregório décimo ad Concílium Lugdunenſe, in itínere morbo correptus, divertit in Monaſtérium Foſſanovenſe Ordinis Ciſtercienſis in Diœcéſi Terracinenſi; & in ipſo ingreſſu mortem præséntiens, ait: Hæc réquies mea in séculum séculi; hîc habitábo, quóniam elégi eam. Tum rogátus à frátribus, expóſuit Cántica Canticórum. Deficiéntibus víribus, exhibéri ſibi pétiit Eccléſiæ ſacramenta. Priuſquàm autem Viáticum ſuſcíperet, profúſis lácrymis ad præséntiam Domínici Córporis, & aſſuétâ amóris Dei dulcédine liquefactus, hæc verba protuliſſe refertur: Ego de ſanctíſſimo Córpore Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & áliis Sacramentis multa dócui, multa ſcripſi in fide Jeſu Chriſti, & ſanctæ Románæ Eccléſiæ, cujus correctióni cuncta ſubjício. Recepto deinde Viático, & áliis Eccléſiæ Sacramentis, tértio die obdormívit in Dómino, anno ætátis quadragéſimo-nono, Chriſti verò milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo quarto. Clarus miráculis, à Joanne vigéſimo-ſecundo Sanctis adſcriptus eſt décimo-quinto Calendas Auguſti, anno milléſimo trecentéſimo ſexagéſimo nono, juſſu Urbáni quinti, bráchium ejus dextrum Paríſios ad ſanctum Jacóbum Prædicatórum, réliquum corpus Tolóſam tranſlátum eſt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo ſaliétur: Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittátur foras, & conculcétur ab homínibus. Vos eſtis lux mundi. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

PRæcónes ventúri Júdicis ſumus. Quis ergo ventúrum Júdicem núntiet, ſi præco tacet? Proinde conſiderandum nobis eſt, ut, in quantum valet quiſque, vel in quantum ſúfficit, & terrórem ventúri judícii, & dulcédinem regni ſuſceptæ Eccléſiæ inſinuáre contendat. Et quia unâ eádemque exhortatiónis voce non ſúfficit ſimul cunctos admonére, debet ſíngulos, in quantum valet, inſtrúere, privátis locutiónibus ædificáre, exhortatióne símplici fructum in filiórum ſuórum córdibus quærere. Debémus namque penſáre continuò quod ſanctis Apóſtolis dícitur, & per Apóſtolos nobis: Vos eſtis ſal terræ. Si ergo ſal ſumus, condíre mentes fidélium debémus.

Lectio viij.

rare namque ſacerdó-
tem neceſſe eſt quæ ſín-
dicat, unumquemque
er admóneat; ut quiſ-
acerdóti júngitur, quaſi
is tactu, ſapóre vitæ
e condiátur. Sal étenim
non ſumus, ſi corda
ntium non condímus.
profectò condimentum
rácitet próximo impen-
qui prædicatiónis ver-
ion ſúbtrahit: ſed tunc
liis recta prædicámus, ſi
ebus & exemplis oſtén-
, ſi nos ipſi divíno amóre
ingimur, & humánæ vi-
uæ ſine culpa transíri ne-
am poteſt, quotidiánas
nis máculas lavémus.
autem de nobis verè com-
mur, ſi ſtudióſè patrum
déntium facta penſámus,
conſpecta illórum glória
tris nobis óculis vita no-
rdeſcat. Tunc verè com-
mur, cùm præcepta Dó-
ſtudióſè perſcrutámur, &
ec profícere ipſi contén-
, per quæ jam profeciſſe
nus quos venerámur.

11 & 14. *Lectio ix.*

: autem valdè neceſsá-
ium, ut, cùm de nobis
mpunctióne afficimur,
commiſsórum nobis vi-
zelémus. Sic ergo nos
túdo compunctiónis af-
, ut tamen à proximó-
cuſtódia non avertat.
enim prodeſt, ſi aman-
ſmetipſos, relinquámus
nos? Vel quid rurſum prodeſt, ſi amantes vel ze-
lantes próximos, relinquámus
noſmetipſos? Sed quando nos
vitam corrígere valeámus
aliénam, qui neglígimus no-
ſtram? Curis enim ſeculáribus
intenti, tantò inſenſibilióres
intùs effícimur, quantò ad ea
quæ foris ſunt, ſtudioſióres
vidémur. Uſu quippe curæ
terrénæ, à cœleſti deſidério
obdureſcit ánimus; & dum
ipſo ſuo uſu durus effícitur per
actiónem séculi, ad ea emol-
líri non valet, quæ pértinent
ad caritátem Dei.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam beáti Thomæ Doctóris
mirâ eruditióne claríficas, &
ſanctâ operatióne fœcundas:
da nobis, quæſumus, & quæ
dócuit intellectu conſpícere,
& quæ egit imitatióne com-
plére; Per Dóminum.

AD II. VESP. ſit Commemor. S. Vincentii à Paulo, Presb. : *Ant.* De Sacerdótibus.
℣. Sacerdótes. (xxix). *Oratio*;
Dómine Deus. *infrà.*

DIE XIX.

In Feſto

S. VINCENTII A PAULO;

Presbyteri.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Presbyterorum, (xxviij).

AD NOCTURNUM.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus ſit una.

Lectio ij.

VIncéntius à Paulo Pódii non procul ab Aquis-Tar-
bellis in Aquitánia natus, à

púero exímiâ in páuperes caritáte enítuit. A cuſtódia paterni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas tum Tolóſæ, tum Cæſar-Auguſtæ dídicit. Sacerdótio initiátus, & Theológiæ láureâ inſignítus, cùm Tolóſam Maſsíliâ redíret, in Turcas íncidit; qui, navis magiſtro aliiſque intereмptis, ipſum ſagittâ vulnerátum, in Africam captívum abduxérunt. Ibi herum ſuum qui à Chriſtiána fide, ut Mahumétis ſequerétur delitamenta, defécerat, rurſus Chriſto lucrifécit. Reverſus in Gállias, ſuadente ſanctæ Románæ Ecclésiæ Cardináli Berullo, Clippiáci primùm, mox Caſtellriónis Paræcias ſanctíſſimè rexit. Moniálibus Viſitatiónis à ſancto Franciſco Saléſio Præpóſitus, quàm verum & rectum eſſet judícium ejuſdem ſanctíſſimi Præſulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum ſe noſſe fatebátur, comprobávit.

Lectio iij.

GYmnaſiarcha Collégii Bonórum-Puerórum Paríſiis conſtitútus, Congregatiónem Presbyterórum ſeculárium Miſſiónis inſtítuit; qui, contemptis mundi hujus illécebris, ad rúſticos & agreſtes fídei Cathólicæ myſtéria & divína præcepta edocendos ſe addícerent. Plures miſit ex his non ſolùm in Itáliam, Polóniam, Scótiam, Hibérniam, ſed étiam ad Bárbaros & Indos, noſtriſque terris

diſſociátas gentes, quæ pulſis idololátriæ téne ad lucem veritátis ad ſunt. Eccleſiáſticas Dom cipiendis Cléricis ad Ordines promovendis gnávit. Sacerdótes adun qui ſtatis diébus de d rebus inter ſe conferre autem non ſolùm ſalúti márum, ſed étiam hu córporis bono consúleret tronárum cœtus, & focie puellárum Caritátis nun tárum fundávit, quæ sé púeris, egénis, & omn neris ægrotántibus cu inſerviendiſque diu noc allaborárent. Infantes e tos, vírgines periclita mulíeres lapſas, pere infirmos, artífices inv ſubsídiis & hoſpítiis e núm ſuperſtítibus excé piè fovit. Valetudinári infirmis remígibus, P & Maſsíliæ, eo enixè p rante, régiâ liberalitáte ſtructa & dotáta fuére. L ríngiam, Campániam, diam peſte, fame, bel vaſtátas lárgiter reféci cùm ipſa Pariſiórum c ingenti annónæ penúri víſſimè vexarétur, dom ad duo míllia páuperur ſtentávit. Ipſum Ludc décimus-tértius mórien último illo agóne adju conſolatoremque eſſe v & Anna Auſtríaca, poſt óbitum, in sánctius con tiæ consílium adſcívit. in múnere ejus præcípu

fuit, ut nonniſi digniores Eccléſiis ac Monaſtériis præficerentur. Hæc inter & ália graviſſima negótia Deo júgiter atentus, cunctis affábilis, ac ibi ſemper conſtans, ſimplex, rectus, húmilis, ab honóribus liénus, ſanctæ Sedi Apoſtólicæ fírmiter addictus, & fidei avítæ ápprimè tenax, non minùs sénio quàm córporis labóribus confectus, óbiit Paſiis quinto Calendas Octóbris anno milléſimo ſexcentéſimo ſexagéſimo, ætátis ſuæ octogéſimo quinto; & apud Domum ſancti Lázari, quæ caput eſt Congregatiónis Miſſiónum, ſepultus eſt. Quem Clemens Papa duodécimus anno milléſimo ſeptingentéſimo trigéſimo séptimo Sanctórum número adſcripſit, ipsíus celebritáti die décimâ nonâ menſis Július quotannis aſſignátâ.

Oratio.

DOmine Deus, qui ut Cleri renováres ſplendórem, & míſeris univerſis córporis & ánimæ præbéres auxília, húmilem & apoſtólicum Sacerdótem beátum Vincéntium ſuſcitaſti: ejus méritis & interceſſióne concéde, ut eádem tibi caritáte humíliter ſervientes in terra, cum ipſo poſt mortem exaltári regnémus; Per Dóminum.

AD VESP. fit Commem. ſancti Arſenii, Anachoretæ, Ant. Reliquiſti. ℣. In umbra. xxix. *Oratio*, Omnípotens. xxxiij.

Die xx.

In Feſto

SANCTI ARSENII,

Diaconi & Anachoretæ.

Simplex.

Omnia ut in Communi Monachorum, xxviij.

Lectio iij.

ARsénius, Románæ Eccléſiæ Diáconus, à Dámaſo ad Theodóſium magnum miſſus eſt, ut Arcádii ſtúdiis præficerétur. In imperatório palátio ad annum ætátis quadrageſimum magno in prétio fuit. Sed dum de ſalúte ánxius, viam quâ ſalvarétur ſibi péteret oſtendi, hæc audíre verba ſibi viſus eſt: Arséni, fuge hómines. Fugit ígitur in Scétin Ægypti ſolitúdinem; ibíque orans, íterùm audit: Fuge, tace, quieſce. Hæc illi deinceps vivendi rátio per annos quinquaginta quinque. Ab homínibus remótus, non ſecum, ſed cum Deo & cum Angelis verſabátur, & prióris vitæ delícias arctióris vitæ auſteritáte, jejúniis, & contínuis lácrymis expiábat. His ſe verbis ſemper interpellábat: Arséni, ad quid veniſti? Locútum me fuiſſe, inquiébat, ſæpè pœnítuit, tácuiſſe nunquam. Sceti à Mázicis vaſtátâ, primò Canópum, mox Thohen contra Memphim ſe recépit, ubi annum agens nonagéſimum quintum lugendi ſe ſimul ac vivendi finem fecit. Cùm enim eum jam in extrémis flentem animadvertiſſent duo, quos habébat,

diſcípuli: An tu, áiunt, Pater, mortem formídas? Et ille: Verè, inquit, & valdè formído; neque unquam, ex quo Mónachum índui, hic à me abſceſſit timor.

AD LAUDES, *Hymnus*, Quid tu. xxxij. ℣. Clamávi. *Ad* Benedict. *Ant.* Pars mea. *Oratio*, Omnípotens. xxxiij..

VESPERÆ de Pſalterio, *à Capitulo de ſancto Victore*, *Martyre*, *ut in Communi*, vj. *Oratio*, Cóntere. *infrà.*

DIE XXI.

In Feſto

S. VICTORIS, MARTYRIS.

Simplex.

Lectio iij.

VIctor miles, in perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni cùm idólis ſacrificáre nollet, Præfectórum tribunálibus oblátus eſt; ibíque Chriſtum líberè confeſſus, quia vir nóbilis erat, Maximiáni Imperatóris audiéntiæ reſervátus eſt. Hic fruſtrà tam blandítiis quàm terróribus adhíbitis, ut eum ad ſacrifícia perurgéret, loris ligátum, retortis bráchiis, & pedes fune conſtrictum, per médiam civitátem trahi præcépit. Tum ad tribunália Præfectórum reductus, dum alter álterum crudelitáte víncere nítitur, recedente Eutychio, qui primus aggreſſus Mártyrem fúerat, Aſtérii juſſu, cujus tandem eſt poteſtáti tráditus, fúſtibus crudeliſſimè cæſus, deinde ſuſpenſus, & táureis cruciátus eſt. Dénique cùm exhíbitam ſibi aram in qua ſacrificáret, calce excuſſiſſet, pedem ei Præſes abſcíndi juſſit. Cùm autem in confeſſióne conſtans permanéret, ſubjectus molæ piſtrináriæ, atque ita contrítus, martyrium conſummávit. Paſſi ſunt cum eo tres mílites, Alexander, Feliciánus & Longínus. Hi dum eum noctu in cárcere cuſtodírent, inſólito fulgóre percullſi, quem illuc ventitantes Angeli emittébant, credidérunt in Chriſtum, & eâdem nocte in mari baptizáti ſunt; ſequenti verò die ante conſummatiónem beáti Mártyris, gládio juguláti. Quorum córpora unà cum beáti Victóris córpore in mare demerſa, líttori réddita ſunt, & à Chriſtiánis ſepúlta. Eo in loco Caſſiánus ſancti Chryſóſtomi diſcípulus, duo Monaſtéria, unum virórum, mulíerum álterum, ſancti Victóris nómine conſtruxit. Eccléſiam ſub ſancti Victóris auſpíciis in Diœcéſi ſua & território Pagi Marcelliáni extantem Ermengardæ & Aliardæ virgínibus reclúſis ineunte ſéculo duodécimo dedit Bernardus, cognomento Deo datus, Agathenſis Epíſcopus.

Oratio.

COntere, Dómine, ſátanam ſub pédibus noſtris, qui beáto Victóri Mártyri tuo in confeſſióne tui nóminis, cultum dæmoniórum calcáre tribuiſti; Per Dóminum.

VESPERÆ de ſequenti.

)IE XXII.

In Feſto

CTÆ MARIÆ

AGDALENES.

Duplex-majus.

I. VESPERIS.

ni de Feria ; & ſic in
ficio.

Eſus iter faciébat per
Civitátes & Caſtella,
ns & evangelízans re-
)ei ; & duódecim cum
c. 8.

2. D. Mulíeres, inter
it María Magdaléne,
ſet Jeſus in Galilæa,
ntur eum. *Marc.* 15.

7. d. Erant curátæ à
is malignis & infirmi-
; & miniſtrábant ei de
ibus ſuis. *Luc.* 8.

1. D. De María Mag-
Jeſus ejécerat ſeptem
ia. *Marc.* 16.

8. G. Ejiciébat ſpíri-
)o, ut adimpleréetur
ictum eſt : Ipſe infir-
noſtras accépit, &
iónes noſtras portávit.
8.

ulum. Tob. 11.

dico te, Dómine, Deus
ael, quia tu caſtigaſti
tu ſalvaſti me.

greſſus es in ſalútem
tui, * Egreſſus es in
cum Chriſto tuo, Dó-
† Maledixiſti veniéen-
turbo, ad diſpergen-
e. ℣. In hoc appáruit
)ei, ut diſſolvat ópera
, * Egreſſus es. Glória
Patri. † Maledixiſti. *Habac.* 3.
1. *Joan.* 3.

Hymnus.

PRocul maligni cédite ſpíritus,
Nunc imperanti cédite Númini ;
Feſſamque duris Magdalénam
Párcite nunc agitáre pœnis.

Chriſti jubentis númine térriti
Fugêre ſeptem : mox ſibi réddita
Te, Chriſte, conſectátur unum,
Et mémori tibi mente ſervit.

Quin & cruenta de trabe péndulo
Chriſto litábat mille dolóribus :
Quàm vellet inſontis Magiſtri
Sola graves toleráre pœnas !

Miſcére fletus ſánguinis æmulos
Non ceſſat, aſtans víctima víctimæ :
Chriſtus ſilendo, nil rependit :
Quàm méliùs probat hinc amantem !

Laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio :
Sit ſumma puro laus quoque Flámini,
Afflante quo ſemper caleſcunt
Æthéreis pia corda flammis.
Amen.

℣. Bénedic, ánima mea,

Dómino, ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ. 102.*

Ad Magníficat. *Ant. 6. C.* Quod eſt hoc verbum, quia in poteſtáte & virtúte ímperat immundis ſpirítibus, & éxeunt? *Luc. 4.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum qui manifeſtat ſe diligéntibus eum, * Veníte, adorémus. *Joan. 14.*

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

PLagis Magiſtri ſaucia
Dum mœſta largos fúnderet
María fletus, ácrior
Revixit in pœnis amor.

Non turba, non vetat crucis
Mortiſque diræ ſcándalum,
Inter furentes quærere
Ligno peremptum mílites.

Quis tantus ignáram labor
Exercet? Extinctam doles
In morte vitam: quid gemis,
Mors ipſa cùm victrix cadit?

En ille quem luges amans,
Præſens reſumpto córpore,
Notis amantem te redux
Primam ſalútat vócibus.

O ſi beátos tángere,
O ſi tenére fas pedes!
Sed hîc perennis non datur
Guſtáre vitæ gáudia.

Impléta nunc Apóſtolam
Promiſſa te primam choro
Apoſtolórum grándia
Jubent referre núntia.

Deo Patri ſit glória,
Ejuſque ſoli Fílio,
Sancto ſimul cum Spíritu,
Nunc, & per omne ſéculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Sicut malus inter ligna ſylvárum, ſic dilectus meus inter fílios. *Cant. 2.*

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram ſedi, & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant. 2.*

Ant. 4. d. Surge, Aquilo; & veni, Auſter: perfla hortum meum, & fluant arómata illíus. *Cant. 4.*

℣. Adhæſit ánima mea poſt te; ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ. 62.*

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Fortis eſt ut mors diléctio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum; * Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. ℣. Stabant juxta crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. * Aquæ. *Cant. 8. Joan. 19.*

Poſt ij. Lect. ℟. Aſpícient ad me; & plangent planctu, quaſi ſuper unigénitum, & * Dolébunt ſuper eum, ut in morte primogéniti. ℣. Jeſus clamans, expirávit: erant autem de longè aſpicientes María Magdaléne, & áliæ quæ cum eo aſcénderant Jeroſólymam. * Dolébunt. *Zach. 12. Marc. 15.*

Poſt iij. Lect. ℟. Accepto Joſeph córpore Jeſu, póſuit illud in monumento ſuo novo, & ábiit: * Erat ibi María

Magdaléne, & áltera María, ſedentes contra ſepulchrum. ℣. Abjecérunt in terram cápita ſua vírgines Jeruſalem. * Erat ibi. Glória Patri. * Erat. *Matth.* 27. *Thren.* 2.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. à. Num quem díligit ánima mea, vidiſtis? quæſívi illum, & non invéni. *Cant.* 3.

Ant. 5. C. Fíliæ Jeruſalem, ſi invenéritis dilectum, nuntiáte ei quia amóre lángueo. *Cant.* 5.

Ant. 7. a. Quò declinávit dilectus tuus? & quærémus eum tecum. *Cant.* 5.

℣. Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte; ℞. Dum dícitur mihi: Ubi eſt Deus tuus. *Pſ.* 41.

Sermo ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 25. *in Evang.*

Lectio iv.

MAría Magdaléne, poſtquàm venit ad monumentum, ibique corpus Domínicum non invénit, ſublátum crédidit, atque diſcípulis nuntiávit. Qui venientes, vidérunt; atque ita eſſe ut múlier díxerat, credidérunt. Et de eis prótinus ſcriptum eſt: Abiérunt ergo diſcípuli ad ſemetipſos. Ac deinde ſubjúngitur: María autem ſtabat ad monumentum foris, plorans. Quâ in re penſandum eſt hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ à monumento Dómini, étiam diſcípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat: flebat inquirendo, & amóris ſui igne ſuccenſa, ejus quem ſublátum crédidit, ardébat deſidério. Unde cóntigit ut eum tunc ſola vidéret? quæ remánſerat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis, perſeverántia eſt; & voce Veritátis dícitur: Qui perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit.

℞. Unâ ſábbati María Magdaléne * Venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum, & vidit lápidem ſublátum à monumento. ℣. Benè conſurgit dilúculo, qui quærit bona: * Venit manè. *Joan.* 20. *Prov.* 11.

Lectio v.

SEd María cùm fleret, inclinávit ſe, & proſpexit in monumentum. Certè jam monumentum vácuum víderat, jam ſublátum Dóminum nuntiáverat: quid eſt quòd ſe íterùm inclínat, íterùm vidére deſíderat? Sed amanti ſemel aſpexiſſe non ſúfficit; quia vis amóris intentiónem multíplicat inquiſitiónis. Quæſívit ergo priùs, & mínimè invénit: perſeverávit ut quæreret, unde & cóntigit ut inveníret; actumque eſt ut deſidéria diláta créſcerent, & creſcéntia cáperent quod inveniſſent. Sancta enim deſidéria dilatióne creſcunt; ſi autem dilatióne defíciunt, deſidéria non fuérunt. Hoc amóre arſit quiſquis ad veritátem pertíngere pótuit. Hinc Eccléſia in Cánti-

cis Canticórum dixit : Vulneráta caritáte ego ſum. Hinc rurſus ait : Anima mea liquefacta eſt, ut dilectus locútus eſt.

℟. Cucurrit ad Petrum María Magdaléne, & ad álium diſcípulum quem amábat Jeſus, & dicit illis : Tulérunt Dóminum de monumento, * Et neſcímus ubi poſuérunt eum. ℣. Quæsívi quem díligit ánima mea : quæsívi illum, & non invéni. * Et. *Joan.* 20. *Cant.* 3.

Lectio vj.

MEns namque hóminis, Conditóris ſui ſpéciem non quærentis, malè dura eſt; quia in ſemetipſa rémanet frígida. At ſi ardére jam ex deſidério cœperit ad ſequendum quem díligit, liquefacta per ignem amóris currit. Fit deſidério ánxia : viléſcunt in ſéculo cuncta quæ placébant : nihil eſt quod extra Conditórem líbeat; & quæ priùs delectábant ánimum, fiunt póſtmodùm vehementer oneróſa. Nihil ejus mœſtítiam conſolátur, quouſque adhuc qui deſiderátur, non aſpícitur. Mœret mens, lux ipſa faſtídio eſt. Iſta ítaque quæ ſic amat, ſe ad monumentum quod perſpéxerat, iterùm inclínat.

℟. Exiit Petrus, & ille álius diſcípulus, & venérunt ad monumentum : María autem * Stabat ad monumentum foris, plorans. ℣. Donec propinquet, non conſolábitur; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat. * Stabat. Glória Patri. * Stabat. *Joan.* 20. *Eccli.* 35.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. c. Páululùm cùm pertranſiſſem eos, invéni quem díligit ánima mea. *Cant.* 3.

Ant. 6. F. Ego dilecto meo; & ad me convérſio ejus. *Cant.* 7.

Ant. 8. c. Anima mea liquefacta eſt, ut dilectus meus locútus eſt. *Cant.* 5.

℣. Defécit caro mea & cor meum : ℟. Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. *Pſ.* 72.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; María ſtabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

In Joan. Tract. 121.

SUblátum eſſe Dóminum de monumento diſcípulis ejus nuntiáverat María Magdaléne : quò illi venientes, invenérunt ſola linteámina quibus corpus fúerat involútum. Abiérunt ergo ad ſemetipſos diſcípuli, id eſt, ubi habitábant, & unde ad monumentum cucurrerant. María autem ſtabat ad monumentum foris, plorans : viris enim recedéntibus, infirmiórem ſexum in eódem loco fórtior figébat affectus; & óculi qui Dóminum quæſierant, & non invénerant, lácrymis jam vacábant, ampliùs dolentes quòd

fúerat de monumento ablátus, quàm quòd fúerat in ligno occíſus; quóniam magiſtri tanti, cujus eis vita ſubtracta fúerat, nec memória remanébat. Tenébat ítaque ad monumentum jam dolor iſte mulíerem.

℟. Dum fleret María, * Inclinávit ſe, & proſpexit in monumentum; & vidit duos Angelos in albis ſedentes, unum ad caput, & unum ad pedes, ubi póſitum fúerat corpus Jeſu: ℣. Præ ſollicitúdine quiéſcere non pótuit. * Inclinávit. *Joan.* 20. *Jerem.* 49.

Lectio viij.

DIcit ei Jeſus: Noli me tángere. Aut ſic dictum eſt, Noli me tángere, nondum enim aſcendi ad Patrem meum; ut in illa fœmina figurarétur Eccléſia de Géntibus, quæ in Chriſtum non crédidit, niſi cùm aſcendiſſet ad Patrem, aut ſic in ſe credi vóluit Jeſus, hoc eſt, ſic ſe ſpirituáliter tangi, quòd ipſe & Pater unum ſint. Ejus quippe íntimis ſénſibus quodámmodò aſcendit ad Patrem, qui ſic in eo profécerit ut Patri agnoſcat æquálem. Aliter non rectè tángitur, id eſt, áliter non rectè in eum créditur.

℟. Dicunt ei Angeli: Múlier, quid ploras? Dicit eis: * Quia tulérunt Dóminum meum, & néſcio ubi poſuérunt eum. ℣. Idcirco ego plorans, & óculus meus dedúcens aquas; * Quia. *Joan.* 20. *Thren.* 1.

Lectio ix.

POterat autem ſic crédere María, ut eum putáret ímparem Patri: quod útique prohibétur, cùm ei dícitur, Noli me tángere; id eſt, Noli in me ſic crédere, quemádmodùm adhuc ſapis. Quómodò enim non carnáliter adhuc in eum credébat, quem ſicut hóminem flebat? Nondum enim aſcendi, inquit, ad Patrem meum. Ibi me tanges, quando me credíderis Patri non ímparem Deum.

℟. In ſimplicitáte cordis quærite Dóminum; * Quóniam † Invenítur ab his qui non tentant eum, appáret autem eis qui fidem habent in illum. ℣. Converſa eſt María retrorsùm, & vidit Jeſum ſtantem; * Quóniam. Glória Patri. † Invenítur. *Sapient.* 1. *Joan.* 10.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor meum in ſalutári tuo: ℟. Cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

A D L A U D E S.

Ant. 6. F. VIdit Jeſum María, & non ſciébat quia Jeſus eſt; & dicit ei: Múlier, quid ploras? quem quæris? *Joan.* 20.

Ant. 3. à. María exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei: Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuiſti eum; & ego eum tollam. *Joan.* 20.

Ant. 5. a Dicit ei Jeſus: María: Converſa illa, dicit

ut in Communi, vij. *Oratio*, Deus, qui hunc diem. *infrà*.

DIE XXIII.

In Feſto
SANCTI APOLLINARIS,
Epiſcopi & Martyris.

Simplex.

Sermo Sancti Petri Chryſólogi.

Serm. 128. Lectio iij.

BEátus Apollinàris primo ſacerdótio ſolus hanc Eccléſiam Ravennátem vernáculo atque ínclyto martyrii honóre decorávit. Nec eum quiſquam Confeſſóris vocábulo, minórem credat eſſe quàm Mártyrem, quem Dei nutu quotidiánum & multíplicem reverſum cónſpicit ad agónem. Audi Paulum dicentem: Quotídie mórior. Semel mori parum eſt eum qui poteſt Regi ſuo glorióſam ſæpè de hóſtibus referre victóriam. Non tam mors, quàm fides & devótio mártyrem facit: & ſicut virtútis eſt, in ácie, in conflictu pro re amára ſuccúmbere; ita perfectæ virtútis eſt diu ágere, & conſummáre certámina. Injécit tela quæ pótuit, & ómnia armórum ſuórum génera cállidus exégit inimícus; nec tamen fortíſſimi ductóris movére mentem pótuit, aut temeráre conſtántiam. Feſtinábat Chriſtus ad Mártyrem; Martyr ſuum feſtinábat ad Regem. Sed ut propugnatórem ſuum ſibi Eccléſia ſancta retinéret, Chriſto vehementer occurrit; ut vincenti juſtítiæ reſerváret corónam; & ſibi, belli témpore, præliatóris ſui præſéntiam condonáret. Fundébat ſæpè Confeſſor ſánguinem ſuum; ſuiſque vulnéribus, fide mentis ſuæ teſtabátur autórem. Cœlum ſuſpíciens, carnem deſpiciébat & terram. Vicit tamen, ténuit, & à ſuo deſidério retardári Mártyrem ténera adhuc Eccléſiæ impetrávit infántia. Et quid plura, fratres? Egit, egit Eccléſia ſancta mater, ut nuſquam à ſuo ſepararétur Antíſtite. Ecce vivit, ecce ut bonus paſtor ſuo médius aſſiſtit in grege; nec unquam ſeparátur ſpíritu, qui córpore præceſſit ad tempus. Præceſſit, dico, hábitu: cæterùm ipſâ inter nos córporis ſui habitatióne quieſcit. Extinctus eſt diábolus, perſecútor occúbuit: ecce regnat & vivit qui pro Rege ſuo deſiderávit occídi.

Oratio.

DEus, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martyrio conſecraſti: tríbue nobis fámulis tuis, ut cujus venerandam celebrâmus feſtivitátem, précibus ejus indulgéntiam conſequámur; Per Dóminum.

DIE XXV.

In Feſto
SANCTI JACOBI,
(*Zebed.*) Apoſtoli.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, præter ea quæ hic habentur propria.

Pridiè ad Magníficat. *Ant.* J. Procédens Jeſus, vidit Jacóbum & Joannem fratrem ejus in navi, cum Zebedæo patre eórum, reficientes rétia ſua; & vocávit eos: illi autem, relíctis rétibus & patre, ſecúti ſunt eum. *Matth.* 4.

Oratio, Omnípotens. 417.

Fit Commem. S. Chriſtophori, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. vij. *Orat.* Adeſto. x.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JAcóbus Zebedæi fílius, Joannis Apóſtoli frater, natióne Galilæus, vocátus à Chriſto cum fratre, relícto patre cum mercenáriis, & rétibus, ſecútus eſt Dóminum; qui impóſuit utríque nomen Boanerges, quod eſt, Fílii tonítrui. Is unus fuit ex tribus Apóſtolis quos Salvátor máximè dilexit, voluitque intereſſe miráculo, cùm Jáiri Archiſynagógi fíliam à mórtuis excitávit. Eum étiam cum Petro & Joanne aſſumpſit Chriſtus teſtem ſuæ Transfiguratiónis. Ambitióſæ illíus petitiónis occaſióne, quâ fratres ambo Dóminum rogábant, ut alter ad déxteram ejus, alter ad ſiniſtram in glória ſedéret, ſuam Chriſtus eorúmque paſſiónem prædixit his verbis: Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini.

Lectio v.

JAcóbum quoque cum Petro & Joanne aſſumpſit Chriſtus, cùm éxiit in montem Olivéti, Patrem rogatúrus antequàm à Judæis apprehenderétur; & poſt Reſurrectiónem appáruit eídem cum Petro, & áliquot áliis piſcántibus ad mare Tiberíadis. Quamvis autem hos tres Petrum, Jacóbum & Joannem Dóminus per tot ſigna céteris prætuliſſet, non tamen, inquit Clemens Alexandrínus, poſt Servatóris aſcenſum de primo honóris gradu inter ſe contendérunt; ſed Jacóbum, cognómine Juſtum, Hieroſolymórum Epíſcopum elegérunt. Duódecim verò Tribubus quæ erant in diſperſióne, Jacóbus Zebedæi prædicátor deſtinátus fuiſſe tráditur. Sed ántequàm ab Hieroſólymis diſcéderet, Heródes, ut Judæis ſe gratum exhibéret, Jacóbum in civitáte Evangélium Chriſti prædicantem, in ipſo azymórum die, cápitis condemnávit. Hunc in virginitáte uſque ad mortem permanſiſſe refert Epiphánius. Ejus corpus Compoſtellam in Hiſpánia translátum magnâ veneratióne cólitur, conveniéntibus eò, religiónis & voti cauſâ, ex toto terrárum orbe peregrínis. Céterùm memória ipſíus natális hodierno die, qui Tranſlatiónis dies eſt, ab Ecclésia celebrátur; cùm ipſe, circa Feſtum Paſchæ, primus Apoſtolórum Hieroſólymis profúſo ſánguine teſtimónium Jeſu Chriſto déderit.

Ex libro ſéptimo Hypotypóſeon ſancti Clementis Presbyteri Alexandríni.

Euſ. Hiſt. Eccl. Lib. 2. C. 9.

Lectio vj.

IS qui Jacóbum judício obtúlerat, cùm illum vidiſſet Chriſti fidem líberè confitentem, commótus viri conſtántiâ, ſe quoque Chriſtiánum eſſe affirmávit. Ambo igitur ſimul ad ſupplícium ducti ſunt. Cùmque inter eundum rogaſſet Jacóbum comes, ut ſibi véniam dáret, pauliſper morátus Jacóbus: Pax tibi, inquit; ſtatimque illum oſculátus eſt. Ita ſimul ambo cápite truncáti, interiêre.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Acceſſit ad Jeſum mater filiórum Zebedæi, cum fíliis ſuis, adórans & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

33. De Petit. Filiorum Zebed. n. 5.

DUo ſunt quæ ínnuit Chriſtus, dicens, Neſcítis quid petátis: unum, quòd de regno loquantur de quo ſermónem Chriſtus non inſtitúerat; non enim de terréno annuntiátum erat: álterum, quòd dum ſedis prærogatívam & céteris clarióres vidéri contendunt, ádmodùm intempeſtívè iſta quærant; tempus enim illud non coronárum aut præmiórum, ſed certáminum, luctárum, labórum, ſudórum, ſtadiórum atque præliórum fuit. Hoc ígitur ſibi vult illud quod ait, Neſcítis quid petátis, dum de his apud me verba fácitis, cùm necdum labóres ullos exantlavéritis, cùm incorrectus adhuc máneat orbis terrárum; nondum è carcéribus exiliíſtis, nondum ad ineunda luctámina vos exuíſtis. Poteſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum, & baptiſmo quo ego baptízor baptizári? Cálicem hoc loco & baptíſmum crucem ſuam & mortem appellans: cálicem quidem, quóniam cum voluptáte illam adíbat: baptiſmum autem, quia per illam orbem terrárum expurgábat. Quod autem dicit eſt hujúſmodi: Poteſtis occídi & mortem oppétere? horum enim nunc tempus eſt; fúnerum, periculórum, labórum. Verùm illi, Póſſumus, inquiunt; cùm nec intélligant quid affirment, ſed adducti ſpe impetrandi poſtulàta, promittant.

Lectio viij.

AT illis ait: Cálicem quidem meum bibétis, & baptiſmo quo ego baptízor babtizabímini; mortem ſic appellans: nam & Jacobo gládio caput abſciſſum, & multóties mórtuus eſt Joannes. Sedére autem ad déxteram meam & ad ſiniſtram non eſt meum dare, ſed quibus parátum eſt. Quod hîc dicit, eſt ejúſmodi: Vos quidem moriémini, occi-

démini & honórem martyrii obtinébitis; ſed ut ómnium primi ſitis, non eſt meum dare, ſed eórum qui decertant, accípere, ob majus nempè ſtúdium, ob majórem ánimi alacritátem. Id enim præſtandum habet certáminum árbiter, ut non témerè, aut quoquómodò præmia largiátur, ſed honórem fortitúdini déferat: hoc nimírum & Chriſtus facit; & ita locútus eſt, ut indicáret non ipsíus eſſe ſolíus dare, ſed eórum qui decertant, accípere. Nam ſi ſolíus eſſet ipsíus, omnes hómines ſalvi fíerent, et ad agnitiónem veritátis venírent: ſi ſolíus eſſet ipsíus, differentes honóres non eſſent; omnes enim ipſe cóndidit, & æquáliter eſt illi cura de ómnibus.

De ſancto Chriſtophoro.
Lectio ix.

CHriſtóphorum in toto orbe Chriſtiáno Mártyrem celebérrimum, in perſecutióne Décii ſéculo tértio, martyrium pro Chriſti fide ſubiiſſe commúniter receptum eſt. Ejus cultus in antiquíſſimis tum Græcórum, tum Latinórum Martyrológiis ad hanc diem repéritur. De célebri Monaſtério Taormínæ in Sicília ſancti Mártyris nómine inſignito mentiónem habet ſanctus Gregórius Magnus. Pervulgátam verò in tota Gállia Chriſtóphori veneratiónem teſtantur & conſpícuæ paſſim ejus imágines, & erecta váriis in locis ſub illíus nómine Templa, vel Oratória. Jam ab antíquo in hac Lodovenſi Eccléſia peculiári cultu celebrátur ejus memória.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. a. Cálicem quem ego bibo, bibétis; & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini. *Marc.* 10.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Apoſtolórum tuórum primítias beáti Jacóbi ſánguine dedicaſti: da, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, ejus ſemper & confeſſióne firmári, & patrocíniis confovéri; Per Dóminum.

Pro Commem. S. Chriſtophori, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Adeſto. x.

VESPERÆ de Communi Apoſtolorum, vj.

Poſt Hymnum, ℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: ℟. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Miſit Heródes rex manus, ut afflígeret quoſdam de Eccléſia; occídit autem Jacóbum fratrem Joannis, gládio. *Act.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Joachim & Annæ, Ant. 1. *f.* Germináre fáciam David germen juſtítiæ: multiplicábo ſemen David ſervi mei. *Jerem.* 33.

℣. Jurávi in ſancto meo, ſi David méntiar: ℟. Semen ejus in æternum manébit. *Pſ.* 88.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

DIE XXVI.

In Feſto

SS. JOACHIM ET ANNÆ, Parentum beatæ Mariæ Virginis.

Duplex-minus.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

[*Si transferatur Feſtum, & habeat I. Vesp. in iis Antiphonæ & Capitulum ſumuntur de Laudibus infrà.* ℟. Ex toto. *ſecundi Nocturni.* 419. *cui additur* Glória Patri, &c. *Hymn. Laudum*, ℣. & *Ant. ad* Magníficat. *ut ſuprà in Commemoratione.*]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum factum ex ſémine David ſecundùm carnem, * Veníte, adorémus. *Rom.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

PRomiſſa mundo gáudia
Jam ſperat humánum genus;
Adſunt beáti cónjuges,
Orbique Chriſtum præparant.

Hunc Anna votis ádvocans,
Summi parentem Núminis,
Thori fidélis præmium,
Favente cœlo, cóncipit.

Fœcunda radix púllulans
Florem tenellum próferet,
Qui lætus optáto dabit
Fructum ſalútis gérmine.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Dóminus teſtificátus eſt inter te & uxórem: & hæc párticeps tua, & uxor fœderis tui. *Malach.* 2.

Ant. 3. d. Fáciat Dóminus hanc mulíerem quæ ingréditur domum tuam, ſicut Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domum Iſrael. *Ruth* 4.

Ant. 4. E. Fiat domus tua ſicut domus Phares, ex ſémine quod tibi déderit Dóminus ex hac puella. *Ruth.* 4.

℣. Benedicti vos à Dómino, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 113.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Tu, Dómine Deus, elegiſti Abraham, & inveniſti cor ejus fidéle coram te, & percuſſiſti cum eo fœdus, & impleſti verba tua; * Quóniam juſtus es. ℣. Ex fide ſunt fílii Abrahæ, benedicentur cum fidéli Abraham; * Quóniam. 2. *Eſd.* 9. *Galat.* 3.

Poſt ij. Lect. ℟. Quærite Dóminum, & confirmámini; quærite fáciem ejus ſemper: * Mementóte mirabílium ejus, ſemen Abraham ſervi ejus. ℣. Fílii Dei eſtis per fidem, ſemen Abraham eſtis, ſecundùm promiſſiónem hærédes: * Mementóte mirabílium ejus. *Pſ.* 104. *Galat.* 3.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt ad Abraham, & Iſaac, & Jacob, ſervórum ſuórum fidélium, * Et † Exáudiat oratiónes veſtras. ℣. Vos

ultíplicet, & abun-
caritátem veſtram
, * Et. Glória Pa-
diat. 2. *Mach.* 1.

NOCTURNO.
a. Erant ambo in-
ómnibus mandátis
iónibus Dómini ſi-
Luc. 1.
c. Exaudítæ ſunt
órum in conſpectu
mi Dei. *Tob.* 3.
a. Dóminus amávit
que ſemen eórum
eut. 10.
Dómini ſuper ju-
aures ejus in preces
33.
ncti Joannis Da-
maſcéni.
Nat. Virg. Mariæ.
Lectio iv.
am futúrum erat ut
génitrix Virgo ex
a naſcerétur, natúra
nen antevértere non
ſed manſit fructûs
onec grátia fructum
ſci síquidem primo-
portébat, ex qua
eſſet omnis creatú-
énitus, in quo óm-
nt. O par beátum
& Anna! vobis om-
ta obſtricta eſt. Per
lonum ómnium do-
eſtantíſſimum Crea-
it, nempe caſtam
uæ ſola Creatóre
.
oto corde ſuo * Orá-
n ut viſitáret pópu-
lum ſuum Iſrael. ℣. Expectá-
bant redemptiónem Iſrael: * Orábant. *Judith* 4. *Luc.* 2.

Lectio v.

Exulta, Jóachim, quóniam ex fília tua Puer natus eſt nobis, & Fílius datus eſt nobis; & vocábitur nomen ejus, magni consílii, hoc eſt, salútis univerſi mundi, Angelus, Deus, Fortis. Neſtórius erubeſcat, & ori manum impónat. Puer iſte Deus eſt: quî ergo puérperam Dei genitrícem negas? Si quis ſanctam Vírginem Dei genitrícem non confitétur, aliénus eſt à Deitáte. Non meum hoc dictum eſt, etſi meus eſt ſermo: hanc enim diviníſſimam hæreditátem à Theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim & Anna, immaculatíſſimum prorſus! Ex fructu ventris veſtri cognoſcímini, velut alicúbi Dóminus ait: Ex frúctibus eórum cognoſcétis eos. Uti Deo gratum erat, atque eâ dignum quæ ex vobis orta eſt, vitæ veſtræ ratiónes inſtituiſtis. Caſtâ enim & ſanctâ converſatióne veſtra virginitátis moníle protuliſtis.

℟. Tulit uxórem: & dedit illi Dóminus ut concíperet & páreret. Dixerúntque mulíeres: Benedictus Dóminus, qui * Non eſt paſſus ut deficeret famíliæ tuæ nomen in Iſrael. ℣. Deus Iſrael ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, & memorári teſtamenti ſui ſancti; * Non. *Ruth* 4. *Luc.* 1.

Lectio vj.

O Caſtiſſimum rationálium túrturum par Jóachim & Anna! vos caſtitátem, quam natúræ lex præſcribit conſervantes, ea quæ natúram ſúperant, divínitùs eſtis conſecúti: mundo quippe Dei matrem viri néſciam peperiſtis. Vos piè & ſanctè in humána natúra vitam agentes, fíliam Angelis ſuperiórem, nuncque Angelórum dóminam edidiſtis. O ſpecioſíſſima dulciſſimaque puella! O lílium inter ſpinas, ex generoſíſſima, & máximè nobiliſſima, ac máximè radíce Davídica progénitum! O roſa quæ ex ſpinis, Judæis ſcílicet, orta es, divinoque odóre cuncta perfudiſti! O fília Adámi, & Dei mater! Beátæ ulnæ quæ te geſtavérunt; lábia item quibus caſtis óſculis tuis frui conceſſum eſt!

℟. Cùm eſſent juſti, * Erudiérunt fíliam ſuam ſecundùm legem Móyſi. ℣. Coæquálem nobiſcum ſortíti fidem in juſtítia Dei noſtri & Salvatóris, * Erudiérunt. Glória Patri. * Erudiérunt. *Dan.* 13. 2. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. c. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ. *Iſ.* 26.

Ant. 7. d. Nunc, Dómine, Deus Iſrael, firmentur verba tua quæ locútus es ſervo tuo David. 3. *Reg.* 8.

Ant. 6. F. Dabis veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ juraſti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

IN illo témpore; Jeſus erat incípiens quaſi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joſeph, qui fuit Heli. Et réliqua.

Homília ſancti Irenæi, Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 3. *adv. Hæreſ. C.* 33.

LUcas genealógiam quæ eſt à generatióne Dómini noſtri uſque ad Adam, ſeptuaginta duas generatiónes habére oſtendit; finem conjungens inítio, & ſignificans quóniam ipſe eſt qui omnes gentes exinde ab Adam diſperſas, & univerſas linguas, & generatiónes hóminum cum ipſo Adam in ſemetipſo recapitulátus eſt. Unde & à Paulo typus futúri dictus eſt ipſe Adam.

℟. Qui ſanctíficat, & qui ſanctificantur, ex uno omnes; propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocáre: * Nuſquam enim Angelos, ſed ſemen Abrahæ apprehéndit. ℣. Quid eſt homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? Minuiſti eum paulò minùs ab

;elis: * Nuſquam. *Hebr.* 2. 8.

Lectio viij.

Rophéta dicit: Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii. ıogénitus enim mortuó natus Dóminus in ſinum n recípiens priſtinos pa, regenerávit eos in vitam , ipſe inítium vivéntium ıs, quóniam Adam iníı moriéntium factus eſt. ıter hoc & Lucas inítium ratiónis à Dómino ínıns in Adam rétulit, ſicans quóniam non illi :, ſed hic illos in Evanım vitæ regenerávit. Sic m & Evæ inobediéntiæ ıs ſolutiónem accépit per liéntiam Maríæ: quod ı alligávit virgo Eva per edulitátem, hoc virgo ía ſolvit per fidem.

. Miſericórdia Dómini ab no & uſque in æternum t timentes eum; * Et juı illíus in fílios filiórum, qui ſervant teſtamentum . ℣. Miſericórdia Dómini ɔgénie in progénies timén; eum; * Et juſtítia. *Pſ. Luc.* 1.

Lectio ix.

'Eceſſe ergo fuit Dóminum ad pérditam ovem entem, & tantæ diſpoſis recapitulatiónem facien, & ſuum plaſma requiem, illum ipſum hómiſalváre qui factus fúerat ıdùm imáginem aut ſimiinem ejus, id eſt, Adam, plentem témpora ejus condemnatiónis quæ facta fúerat propter inobediéntiam, quæ Pater póſuit in ſua poteſtáte; quóniam & omnis diſpoſítio ſalútis quæ circa hóminem fuit, ſecundùm plácitum fiébat Patris, uti non vincerétur Deus, neque infirmarétur ars ejus. Si enim qui factus fúerat à Deo homo, ut víveret, hic amittens vitam, læſus à ſerpente qui depraváverat eum, jam non reverterétur ad vitam, ſed in totum projectus eſſet morti, victus eſſet Deus, & ſuperaſſet ſerpentis nequítia voluntátem Dei: ſed quóniam Deus invictus & magnánimus eſt, magnánimum quidem ſe exhíbuit ad correctiónem hóminis, & probatiónem ómnium. Per ſecundum autem hóminem alligávit fortem, dirípuit vaſa ejus, & evacuávit mortem, vivíficans eum hóminem qui fúerat mortificátus.

℟. Deus Iſrael jusjurandum jurávit ad Abraham patrem noſtrum, datúrum ſe nobis, ut ſine timóre ſerviámus illi * In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, † Omnibus diébus noſtris. ℣. Fílii Sanctórum ſumus; & vitam illam expectámus, quam Deus datúrus eſt his qui fidem ſuam nunquam mutant ab eo, * In ſanctitáte. Glória. † Omnibus. *Luc.* 1. *Tob.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Qui timétis Dóminum, laudáte eum: ℟. Univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum. *Pſ.* 21.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. LAudémus glorióſos parentes in generatióne ſua, quorum pietátes non defuérunt. *Eccli.* 44.

Ant. 2. D. Semen benedictórum Dómini eſt, & nepótes eórum cum eis. *Iſ.* 65.

Ant. 4. A. Dívites virtúte glóriam adepti ſunt, & in diébus ſuis habentur in láudibus. *Eccli.* 44.

Ant. 6. C. Qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrandi laudes eórum. *Eccli.* 44.

Ant. 8. G. Cum sémine eórum pérmanent bona: ſemen eórum & glória eórum non derelinquétur. *Eccli.* 44.

Capitulum. Rom. 9.

NOn omnes qui ex Iſrael ſunt, ii ſunt Iſraelítæ: neque qui ſemen ſunt Abrahæ, omnes fílii; ſed in Iſaac vocábitur tibi ſemen. Id eſt, non qui fílii carnis, hi fílii Dei; ſed qui fílii ſunt promiſſiónis, æſtimantur in sémine.

Hymnus.

REgále Davídis genus,
Et cónjugum par nóbile,
Mundo datúri Vírginem,
Matrem futúram Núminis.

Qui ſacra nectit víncula,
Vos jungit ínnocens amor;
Pioſque ſenſus ápprobans
Divínus aſpírat favor.

Virtúte ſolâ dívites
Non vos opum fallax decus,
Sed corde fervens cáritas,
Et caſta commendat fides.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna sécula.
Amen.

℣. Dóminus fáciens miſericórdiam Chriſto ſuo David, ℟. Et sémini ejus uſque in séculum. *Pſ.* 17.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Benedictus Dóminus Deus Iſrael; quia erexit cornu ſalútis nobis in domo David púeri ſui. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátis Jóachim & Annæ tantam grátiam conferre dignátus es, ut ex eis unigéniti Fílii tui mater naſcerétur: concéde propítius, ut quorum feſtivitátem celebrámus, eórum précibus promiſſam in Chriſto ſalútem conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Laudémus.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Semen.

Capitulum. Act. 3.

VOs eſtis fílii Prophetárum, & teſtamenti quod diſpóſuit Deus ad patres noſtros, dicens ad Abraham: Et in sémine tuo benedicentur omnes famíliæ terræ.

℟. *br.* Beáta gens * Cujus eſt Dóminus Deus ejus. Beáta gens. ℣. Pópulus quem elégit * in hæreditátem ſibi, * Cujus eſt. Glória Patri. Beáta. *Pſ.* 32.

℣. Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum, ℟. Et teſtamentum ipsíus ut maniféſtétur illis. *Pſ.* 24.

AD

SEXTAM.

A. Divites.

lum. Eccli. 10.

hóminum honorábi-
c, quod timet Deum:
atem hoc exhonorá-
od præterit mandáta

Custodiébant * Te-
ejus. Custodiébant.
æceptum * quod dedit
Testimónia. Glória.
bant. Pſ. 98.
i nómine tuo exsul-
orá die; ℟. Quóniam
irtútis eórum tu es.

NONAM.

8. G. Cum sémine.

ulum. Prov. 17.

na senum fílii filió-
s; & glória filiórum
órum.

. Hæc est generátio
éntium Dóminum.
t generátio. ℣. Quæ-
* fáciem Dei Jacob,
ántium. Glória. Hæc.

lantári in domo Dó-
℟. In átriis domûs Dei
orébunt. Pſ. 91.

II. VESPERAS.

Xcelsus jurejurando
dedit Abrahæ gló-
n gente sua, & ut
xaltáre semen ejus. Ec-

1. D. In Iſaac eódem
fecit: benedictiónem
n géntium dedit il-
estamentum confirmá-
vit super caput Jacob. Eccli. 44.

Ant. 4. d. Quæ ad patres repromíssio facta est, hanc Deus adimplévit fíliis. *Act.* 13.

Ant. 8. c. Státuit testamentum David regi fílio Jesse de tribu Juda: hæréditas ipſi & sémini ejus. *Eccli.* 45.

Ant. 6. F. Hujus Deus ex sémine secundùm promissiónem eduxit Iſrael salvatórem Jesum. *Act.* 13.

Capitulum. Rom. 9.

SUnt Iſraelítæ quorum adóptio est filiórum, & glória, & testamentum, & legislátio, & obséquium, & promiſſa; quorum patres, & ex quibus est Christus secundùm carnem, qui est super ómnia Deus benedictus in sǽcula. Amen.

℟. Deo grátias,

Hymnus, Promiſſa. 418.

℣. Recordátus est Dóminus misericórdiæ suæ, ℟. Et veritátis suæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Magníficat. Ant. 7. a. Suscépit Deus Iſrael púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ, ſicut locútus est ad patres nostros, Abraham, & sémini ejus in sǽcula. *Luc.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

DIE XXVIII.

In Festo

SS. NAZARII ET CELSI,

Martyrum.

Semiduplex.

Oratio, Deus, invisíbilis, xvj.

 V

Append. S. Ambr. ſerm. 55. Auct. incerto, ſed magni ponderis, & S. Ambr. ferè coævo, n. 5.

Lectio ij.

BEátus Nazárius cujus hódie glorióſam de mundi hoſte victóriam univerſális Eccléſia feſtâ exultatióne concélebrat, cùm témpore Gentilitátis non ignobílibus paréntibus oriundus exíſteret, ſacrílegi adhuc puer genitóris milítiam ſimul & doctrínam deteſtári ex improvíſo cœpit, atque ab innocente matre, quæ jam Chriſtiánæ fídei títulis inſigníta, Chriſto ſédulè inſiſtébat, ſacroſanctæ regeneratiónis fluenta, fidélis jam ſpíritu, demonſtrári ſibi flagitábat. Quid illud, quàmque inſigne divínæ grátiæ munus! Quòd accepto jam ſalutári lavácro, poſt innúmera virtútum ſigna, poſt peragrátas circumquaque ob Chriſti prædicatiónem innúmeras regiónes; cùm pro Dei ſummi confeſſióne diverſa per ſupplícia adversùs eum totus penè orbis baccharétur, & nunc atrociſſimis arctarétur pœnis cruciandus, nunc in longinquis fínibus tranſveherétur exulandus; ita robuſtíſſimo péctore tormenta ómnia devincébat, ut ſtrénuum de proſtráto hoſte reportáret trophæum; interque cruenta Cæſaris juſſa, vaſti maris dejectùs gurgítibus, ambuláre ei divínâ ſuper aquas conceſſum eſt providéntiâ. Tandem perfecto agónis certámine cum Celſo puérulo, quem ipſe Deus in holocauſtum pollúto adſúmpſerat ex ſéculo, crudéli império, damnatióne abſólvitur, gládio confectátur.

Ex libro ſancti Paulíni, de vita ſancti Ambróſii. *num. 32 & 33.*

Lectio iij.

SAncti Nazárii Mártyris corpus, quod erat in horto póſitum extra civitátem [Mediolanenſem] levátum ad Baſílicam Apoſtolórum tránſtulit [Ambróſius.] Vídimus autem in ſepulcro, quo jacébat corpus Mártyris, ſánguinem ita recentem, quaſi eódem die fuiſſet effúſus. Caput étiam ipſíus, quod ab ímpiis fúerat abſciſſum, ita íntegrum atque incorruptum cum capillis cápitis atque barbâ, ut nobis viderétur eódem témpore quo levabátur, lotum atque compóſitum in ſepulcro. Etiam odóre tanto repléti ſumus, ut ómnium arómatum vínceret ſuavitátem. Quo leváto córpore Mártyris, & in léctica compóſito, ſtatim ad ſanctum Celſum Mártyrem, qui in eódem loco póſitus eſt, cum ſancto Sacerdóte ad oratiónem perréximus. Nunquam tamen illum ánteà oraſſe in eódem loco compertum eſt; ſed hoc erat ſignum reveláti córporis Mártyris. Tranſláto córpore Mártyris, quidam de pópulo replétus ſpíritu immundo clamáre cœpit ſe torquéri ab Ambróſio. At ille converſus ad eum ait: Obmutéſce, Diábole; non te torquet Ambró-

. fides Sanctórum &
ta; nam Ambróſius
lári. Quo dicto, ille
ibat, obmútuit, pro-
e in terram eſt, nec
ocem, quâ obſtrépere
miſit.
Deus, inviſíbilis. xvj.

I E XXX.
In Feſto
TI IGNATII,
Presbyteri.
Semiduplex.
Communi Presbytero-
atio, Dómine Deus.

Lectio ij.
qs in Diœcéſi Pompe-
ſi nobílibus paréntı-
us eſt. Adoleſcens à
ſeculári ex lectióne
librórum ad Deum
ıs, factâ in monte
ómnium delictórum
ıgéſi, apud Minoriſ-
er egénos quibus vi-
étiam obséquia exhi-
vitam áſperam egit.
omam, dein Jerosó-
ſe cóntulit; perluſtra-
acris locis, in Hiſpá-
eversus, tricéſimum
ns annum, Grammá-
Philosóphicis, atque
gicis óperam dedit.
ádiens, ſtúdia illa
, eleemóſynis ínterim
ıs, non intermiſſis ca-
& pœniténtiæ opéri-
i sócios ſibi adjunxit
ıſis Académiæ grádibus
, qui in inferióri Ec-
Montis Mártyrum ſeſe
in próximi auxílium
runt.

Lectio iij.
HÆc fuére Societátis Jeſu incunábula; quam póſteà, áddito ad tria religiónis vota de Miſſiónibus quarto, Ignátius inſtítuit; & à Paulo tértio confirmátam, in Præpóſitum generálem electus, ſumma cum prudéntia rexit. Præcípua illi cura erat, ut rudes & púeri doctrínam chriſtiánam perdíſcerent, carcéribus inclúſi levarentur, Sacramentórum uſus & frequéntior eſſet & ſánctior. Non eum ab opéribus caritátis difficultátes, non contuméliæ aut irriſiónes deterrébant. Ad Deum ómnia referébat, his verbis, Ad majórem Dei glóriam, velut ſymbolo uti ſólitus. Romæ obdormívit in Dómino; eumque Gregórius décimus quintus Sanctis aſcripſit.

Oratio, Dómine Deus. (xxxij.)

Vesperæ à Capitulo de ſancto Germano, ut in Communi Pontif. xvij. *Oratio*, Da nobis. *infrà.*

Fit Commem. S. Ignatii, Ant. Induit. ℣. Glória. *Oratio*, Dómine Deus. (xxxij.)

DIE XXXI.
In Feſto
SANCTI GERMANI,
Autiſſiodorenſis Epiſcopi.
Semiduplex.

Lectio ij.
GErmánus nóbili génere Autiſſiodóri natus, poſt auditória Gallicána, Romæ juris perítiam adeptus, cau-

ſas egit, ibique uxórem duxit. Provínciæ ſuæ viſitátor conſtitútus, in Gálliam rédiit: ubi venatióni nímium déditus, ab Amatóre Autiſſiodorenſi Epíſcopo reprehénſus eſt, quòd ferárum quas venándo céperat, trunca cápita, ex ritu gentílium, de árbore quæ in médio civitátis erat, non ſine fidélium offenſióne ſuſpénderet. Sed ubi Germánum ſibi ſucceſſórem futúrum divínitus compérit Amátor, Auguſtodúnum ſe cóntulit, ut Germáni in Clerum aſciſcendi poteſtátem à Júlio Præfécto impetráret. Quod ut obtínuit, Germánum, reciſſo capillítio, clericáli veſte índuit. Creátus Epíſcopus, súbitò mutátur in virum álterum: exinde namque cœpit séculi pompam aſpernári, uxórem habére pro ſoróre, vitam áſperam dúcere, cilício carnem domáre, vilem indúere hábitum, ſua paupéribus erogáre, ómnibus ſine perſonárum acceptióne hoſpítium præbére, oratiónem vix unquam intermíttere.

Lectio iij.

CUm autem Pelagiána hæreſis in Británnia majóre graſſarétur, ad eam extirpándam Gálliæ Epíſcopi, rogántibus Británnis, miſérunt Germánum cum Lupo Trecénſi, qui ínſulam purgárunt ab erróre. Cláruit ibi Germánus miráculis; & Británnis, quos Saxónum Pictorúmque juncti premébant exércitus, præ céteris ínſignem procurávit victóriam, non armórum vi, ſed Clericórum & mílitum précibus, & clamóre quo divínitùs hoſtes extérriti in fugam acti ſunt. In Gálliam redux, cum accepiſſet civitátem ſuam tribútis aliíſque calamitátibus ádmodùm premi, Arelátem ſe cóntulit ad Auxiliárem Gálliæ Præféctum, qui Germáni précibus pro plebe vexáta ultrò ánnuit. Rogátus à Británnis, ut quod cœperat opus abſólveret, adjuncto ſibi cómite Sevéro Trevirénſi, in ínſulam íterùm proféctus, renaſcéntem Pelagiánam hæréſim prorſus extínxit: Alanórum regem Eocháricum, cum exércitu in Aremóricos rebelles ab Aëtio Patrício miſſum, manu ad habénas equi injectâ, avocávit. Inde expetítâ Ravénnâ, ut à Valentiniáno Imperatóre véniam ipſis péteret, ab ipſo ejuſque matre Placídia ſummo honóre exceptus, ibi paucis poſt diébus ex hac vita deceſſit, anno quadringenteſimo quadragéſimo octávo. Corpus ejus póſteà honorífico comitátu Autiſſiodórum delátum eſt.

Oratio.

DA nobis, Dómine, in hac ſancti Germáni feſtivitáte, cœleſtis grátiæ, quam ille verbis, opéribus, & miráculis aſſéruit, præſens adeſſe præſídium; ut dum tanti Pontíficis exempla mirámur & cólimus, ejus étiam fidem & actiónes imitémur; Per.

Vesperæ de ſequenti.

ESTA AUGUSTI.

Dies I.
In Feſto
I PETRI APOSTOLI
ad Vincula.

Duplex-minus.

*ni de Feria ; & ſic in
fficio.*

Abo te pópulo huic
in murum æreum,
bunt adversùm te, &
valébunt. *Jerem.* 15.
℣. *D.* Ne tímeas,
meus, neque páveas;
te ego ſalvábo te. *Je-*

℟. Liberábo te;
liberábo te, & gládio
les. *Jerem.* 39.
℣. D. In die illa cón-
ugum de collo tuo, &
dirumpam. *Jerem.* 30.
℟. *G.* Ego ante te
gloriósos terræ humi-
portas æreas cónteram,
s férreos confringam.

tulum. Jerem. 1.
dedi te hódie in civi-
m munítam, & in
am férream, & in
æreum ſuper omnem
, régibus Juda, prin-
ejus, & ſacerdótibus,
ulo terræ; & bellá-
dversùm te, & non
bunt, quia ego tecum
t Dóminus, ut líberem

℟. Eris quaſi os meum,
dicit Dóminus: converteutur
ipſi ad te, & tu non con-
vertéris ad eos: * Ego verò
tecum ſum, ut ſalvem te, &
éruam te. ℣. Dixit Jeſus
Petro: Cùm eſſes júnior, cin-
gébas te, & ambulábas ubi
volébas; cùm autem ſenúeris,
álius te cinget? * Ego verò.
Glória. * Ego verò. *Jerem.* 15.
Joan. 21.

Hymnus.

Qui Chriſtiáno gloriantur nómine
Ahéna fruſtrà vincla captívos tenent;
Fruſtrà ſatelles ſervat inſomnis fores:
Inter caténas mente ſtant libérrimâ.

Ornant revinctos invidendæ cómpedes;
Nec ponderóſæ, quas amor leves facit:
Non denſa tetri cárceris nox óbſidet,
Æterna ſummo quos manet cœlo dies.

Dulces caténæ! quæ reum non árguunt,
Sed Chriſti amantem quæ probant Apóſtolum;
Regum corónis, áureis monílibus,
Vos ſacra pluris æſtimámus víncula.

Patri ſuprémo ſit ſupréma glória;

Tibique laudes totus orbis
cóncinat,
Æternę Fili, ſplendor æterni Patris:
Compar ſit almo laus decúſque Flámini.
Amen.

℣. Dómine Deus meus, in te ſperâvi; ℟. Salvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me. *Pſ.* 7.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Dóminus Deus auxiliátor meus, & ſcio quia non confundar. *Iſ.* 50.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. ſancti Germani, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xxij. *Oratio,* Da nobis. *ut ſuprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum qui ſolvit compedítos, * Veníte, adorémus. *Pſ.* 145.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Qui Chriſtiáno. *ſuprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Petrus & Joannes aſcendébant in templum ad horam oratiónis nonam. *Act.* 3.

Ant. 3. c. Vir qui erat claudus ex útero matris ſuæ, bajulabátur; quem ponébant quotídie ad portam templi, ut péteret eleemóſynam. *Act.* 3.

Ant. 7. ç. Intuens in eum Petrus, dixit: Argentum & aurum non eſt mihi; quod autem hábeo, hoc tibi do: in nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula. *Act.* 3.

℣. Dómine Deus meus, ſciant quia manus tua hæc; ℟. Et tu, Dómine, feciſti eam. *Pſ.* 108.

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Petrus, apprehensâ manu claudi dexterâ allevávit eum; & prótinus conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et * Exíliens ſtetit, & ambulábat. ℣. Deus ipſe véniet, & ſalvábit vos; tunc ſáliet ſicut cervus, claudus. * Exíliens. *Act.* 3. *Iſ.* 35.

Poſt ij. Lect. ℟. Intrávit cum illis in templum, ámbulans & exſiliens, & laudans Deum. Et * Vidit omnis pópulus ambulantem & laudantem Deum; & impléti ſunt ſtupore. ℣. Deus in médio civitátis judícium ſuum dabit in lucem, & non abſcondétur. * Vidit. *Act.* 3. *Sophon.* 3.

Poſt iij. Lect. ℟. Petrus reſpondit ad pópulum: Quid mirámini in hoc? Deus glorificávit Fílium ſuum Jeſum; * Et in fide nóminis ejus, † Hunc quem vos vidiſtis, confirmávit nomen ejus. ℣. Signa Dei excelſi magna ſunt, & mirabília ejus fórtia; * Et. Glória Patri. † Hunc. *Act.* 3. *Dan.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Loquéntibus Petro & Joanne, ſupervenérunt Sacerdótes, & injecérunt in eos manus. *Act.* 4.

Ant. 1. D. Poſuérunt eos in cuſtódiam: multi autem credidérunt, & factus eſt númerus virórum quinque míllia. *Act.* 4.

Ant. 4. E. Factum eſt in craſtinum, ut congregarentur príncipes, & ſeniores, & Scribæ; & ſtatuentes eos in médio, interrogábant. *Act. 4.*

℣. Auxit Dóminus pópulum ſuum vehementer; ℟. Et firmávit eum ſuper inimícos ejus. *Pſ. 104.*

Lectio iv.

PEtrus Apóſtolus propter nomen Dómini Jeſu víncula & cárceres, non unâ vice, nec uno in loco expertus eſt. Nam primo quidem ſtatim à Pentecoſte, claudo ad portam templi ſanáto, dum pópulum cum Joanne allóquitur, invídiâ Sacerdótum in cuſtódiam detrúſus eſt; unde productus in craſtinum, tantam oſtendit conſtántiam, ut ipſi príncipes ſatis admirári non poſſent intérritam hóminis illiteráti libertátem; & númerus credéntium, auctâ ex ipſis Apóſtoli vínculis fidúciâ, ad quinque míllia accréſceret. Non ita multò pòſt cùm ſolâ Petri prætereuntis umbrâ omnis cujuſque morbi ſpécies ſanarétur, rurſus per Pontíficem & Sadducæos ipſe cum cæteris Apóſtolis in cárcerem públicum abductus eſt, & pòſteà flagellis cæſus, quòd ob hóminum interdicta, juſſa Dei à ſe contemni non poſſe reſpondiſſet. Tértiâ vice, occíſo Jacóbo, cùm Heródes hanc cædem Judæis non ingrátam eſſe perſpíceret, Petrum ítidem in cárcerem trudi, & caténis duábus vinctum, per quátuor mílitum quaterniónes aſſervári præcépit; unde nihilóminus per Angelum mirabíliter eductus eſt. Ultimò, Romæ cùm Martyrium pertulit, in cuſtódia Mamertini aſſervátus, & Nerónis juſſu caténis conſtrictus fuiſſe tráditur, quæ in Romána Eccléſia ſpeciáli honóre à primis ſǽculis hábitæ ſunt. Scribit autem Arátor, ejuſdem Eccléſiæ ſexto ſǽculo Subdiáconus, étiam ex Jeroſólymis Petri caténas, aut certè unam ex iis quibus illic vinctus fúerat, jam Romæ ſuâ ætáte ſervátas fuiſſe: unde non mediócriter aucta eſt illárum venerátio; ſtructâ præſertim, ut ex áliis Eccléſiæ Románæ monumentis perſpícitur, per junióꝛem Eudóxiam Valentiniáni tértii uxórem in monte Eſquilíno Baſílicâ, nómine ſancti Petri ad Víncula. Quæ cùm Calendis Auguſti dedicáta eſſet, ejus memóriæ dies feſtus inſtitútus eſt. Extat Lodóvæ Eccléſia Parochiális ſub título ſancti Petri ad Víncula, plurimæque áliæ in Diœcéſi, Deo ſub ſancti Apóſtoli patrocínio conſecrátæ, conſpiciuntur.

℟. Replétus Spíritu ſancto Petrus, dixit: Si nos hódie dijudicámur in benefacto, * Notum ſit omni plebi Iſrael, quia in nómine Jeſu Chriſti iſte aſtat coram vobis ſanus. ℣. Qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum; ego autem adjíciam, ut annúntiem potentiam tuam; * Notum. *Act. 4. Pſ. 70.*

De Expoſitióne ſancti Joannis Chryſóſtomi in Epíſtolam ad Ephéſios.

Homilia 8. *Lectio v.*

NIhil eſt æquè præclárum atque víncula propter Chriſtum. Si quis amat Chriſtum, novit quod dícitur: ſi quis Dómini amóre úritur, novit vim vinculórum & dignitátem. Vinctum eſſe propter Chriſtum, fortaſſe eſt præclárius quàm ſedére à dexteris ejus; hoc eſt magnificéntius, quàm ſedére ſuper duódecim ſedes. Hoc ſancti chori ſolum eſt intelligere, Apoſtolórum, inquam. Audi enim beátum Lucam dicentem eos rediiſſe gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Chriſti contumélìam pati. Atque áliis quidem vidétur ridículum, ſi probrum & contumélia dignitátis & lætítiæ loco habeantur; iis autem qui ſciunt Chriſti deſidérium, quid beátius quàm contuméliis áffici? Vellem ego quidem nunc eſſe iis in locis in quibus dicuntur manére illa víncula: vellem vidére caténas quas pertimeſcunt quidem & horrent dæmones, reverentur autem Angeli. Nihil eſt enim mélius quàm mala pati propter Chriſtum. O beáta víncula! O beátas manus quas ornávit illa caténa! Ego ſi fuiſſem illis tempóribus, tunc máximè eas eſſem amplexus: certaſſem illas deoſculári manus, quæ dignæ ſunt hábitæ pro Dómino meo vinciri.

℟. Princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, poſuérunt Apóſtolos in cuſtódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, dixit: Ite, * Et ſtantes loquímini in templo verba vitæ hujus. ℣. Exultáte in conſpectu ejus qui edúcit vinctos in fortitúdine; * Et. *Act. 5. Pſ. 67.*

Lectio vj.

ERat, inquit Lucas, Petrus vinctus, & tráditus milítibus, & dormiébat. Non dormiſſet, ſi in magna fuiſſet ſollicitúdine. Dormiébat inter mílites: & venit ad eum Angelus, & percuſſo ejus látere, eum excitávit. Si quis ergo mihi díceret: Quid malles, an eſſe Angelus qui Petrum pupúgit, an Petrus qui ſalvus evâſit? mallem eſſe Petrus, propter quem venit Angelus; illa mihi prodeſſent víncula. Quid ergo? Quómodò, inquit, precátur tanquam liberátus magnis malis? Ne miréris; precátur enim timens ne moriátur. Timébat autem mori, proptéreà quòd vitam adhuc matériam vellet ac cauſam ferendi cruciátus. Deníque audi quid dicat beátus Paulus: Diſſolvi, & cum Chriſto eſſe multò mélius, permanére autem in carne neceſſárium propter vos. Hoc étiam vocávi grátiam, ſcribens: Vobis, inquit, donátum eſt à Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed étiam ut pro eo patiámini. Quamobrem hoc illo eſt majus: de-

[illegible] enim. Reverâ máxima eſt grátia, & major his ómnibus quàm ſolem & lunam ſiſtere, quàm mundum movére. Hoc majus quàm víncere aut expéllere dæmones. Non illi tam dolent, dum fide expelluntur à nobis, ut quando víderint nos mali áliquid pati propter Chriſtum & vincíri; hoc enim majórem dat libertátem, & fidúciam: nec proptéreà tantùm bonum eſt vinctum eſſe propter Chriſtum, quòd ea res regnum concíliet; ſed quòd ea fiat propter Chriſtum. Quanta eſt gloriátio ſcire quòd propter Chriſtum ſit vinctus! Quanta volúptas, quantus honor, quantus ſplendor! Vellem hæc perpétuò effári.

℟. Præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto; & ecce repleſtis Jerúſalem doctrínâ veſtrâ. Reſpondens Petrus, & Apóſtoli, dixérunt: * Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus. ℣. Eſt Dóminus vivus ipſe in cœlo potens, qui juſſit. * Obedíre. Glória Patri. * Obedíre. *Act.* 5. 2. *Maccab.* 15.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. *C.* Cùm audiſſent Apóſtoli quòd recepiſſet Samaría verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joannem. *Act.* 8.

Ant. 5. a. Imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum. *Act.* 8.

Ant. 8. c. Invénit hóminem quemdam paralyticum, & ait illi Petrus: Ænéa, ſanat te Dóminus Jeſus Chriſtus. Et contínuò ſurrexit. *Act.* 9.

℣. Veníte & vidéte ópera Dómini, ℟. Quæ póſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore: Venit Jeſus in partes Cæſaréæ Philippi, & interrogábat diſcípulos ſuos, dicens: Quem dicunt hómines eſſe Fílium hóminis? Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. Homil. 55. *n.* 1.

Vos verò quem me eſſe dícitis? Quid ígitur os Apoſtolórum Petrus? Semper fervens, chori Apoſtólici coryphæus, cùm omnes interrogáti eſſent, ipſe reſpondet. Et cùm de ſenténtia pópuli Chriſtus ſciſcitarétur, omnes reſpondérunt: cùm autem de ſua eos rogáret, Petrus próſilit & prævertit, aitque: Tu es Chriſtus, Fílius Dei vivi. Quid ergo Chriſtus? Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificábo Eccléſiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt adversùs eam: &, Quæcumque ſólveris ſuper terram, erunt ſolúta & in cœlis. Viden quómodò ad ſublimiórem de ſe opiniónem Petrum érigat & ſeipſum revélet, ac per haſce duas promiſſiónes ſe Fílium Dei eſſe oſtendat? Nam quæ uni Deo ſunt própria, nempe peccáta ſólvere, Eccle-

ſiam in tanto flúctuum concurſu immótam réddere, hominemque piſcatórem, toto impugnante orbe, petrâ firmiórem réddere, hæc ſe illi datúrum pollicétur: ſicut Pater Jeremíam álloquens, dicébat ſe poſuiſſe illum ſicut columnam æream & ſicut murum; ſed illum uni genti, hunc autem in univerſo terrárum orbe.

℟. Petrus in médio fratrum dixit: Deus elégit per os meum audíre Gentes verbum Evangélii & crédere; * Et qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis. ℣. Salvábis me à contradictiónibus pópuli mei: pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi; * Et qui. *Act. 15. 2. Reg. 22. Pſ. 17.*

Lectio viij. *n. 2.*

Libenter quærerem ab iis qui dignitátem Fílii minórem quàm Patris volunt, quæ majóra ſint dona, an quæ Pater, an quæ Fílius Petro dedit. Nam Pater revelatiónem Fílii Petro dedit; Fílius verò & Patris & ſuam revelatiónem per totum orbem diſſeminávit, ac mortáli hómini omnem in cœlo poteſtátem dedit, dum claves illi trádidit, qui Eccléſiam per totum terrárum orbem extendit, & cœlis firmiórem monſtrávit. Nam ait: Cœlum & terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt. Quómodò ergo minor is qui tália dedit, qui tália fecit? Hæc porrò dico, non quòd Patris & Fílii ópera dívidam: ómnia enim per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil; ſed ut impudentem illórum linguam réprimam, qui tália proferre audent. Ex his autem ómnibus ejus poténtiam animadverte: Ego tibi dico, tu es Petrus: ego ædificábo Eccléſiam: ego tibi dabo claves cœlórum.

℟. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo, ita ut in platéas ejícerent infirmos; ut, veniente Petro, ſaltèm umbra illíus obumbráret quemquam illórum: qui * Curabantur omnes. ℣. Erit odor ejus ut Líbani; convertentur ſedentes in umbra ejus, & vivent. * Curabantur omnes. *Act. 5. Oſ. 15.*

Lectio ix. *n. 3.*

Cum hæc dixiſſet, præcépit eis ut némini dícerent quòd ipſe eſſet Chriſtus. Et cur præcépit? Ut ſcándalis de médio ſublátis, & cruce atque áliis quæ ſpaſſus eſt, conſummátis, nulloque deinum reſtante quod vel impedíret, vel turbáret fidem in ipſum à multis ſuſceptam, ſincéra & immóbilis circa ipſum opínio in auditórum ánimis imprimerétur. Certè, ſi ii qui ſigna víderant plúrima, & tot ineffabílium myſteriórum partícipes erant, vel ſolo audítu ſcandalizáti ſunt, imò non ipſi ſoli, ſed & Petrus ómnium coryphæus; cógites velim quid ipſi paſſúri erant plúrimi, ſi didiciſſent ipſum eſſe Fílium Dei,

: póſteà vidiſſent eum cruci-
gi, & ſputis fœdári, cùm
yſteriórum hujúſmodi arcá-
a non noſſent, necdum Spí-
tum ſanctum accepiſſent. Et
t diſcas quantùm intérerat
lenam póſteà doctrínam ac-
ípere, ſubmótis iis quæ of-
ndículo eſſe póterant, id ab
ſo coryphæo áccipe. Ipſe
amque Petrus, qui poſt tot
irácula ádeò imbecillus ap-
áruit, ut negáret, vilemque
uellam timéret, poſtquàm
rucis peracto myſtério, reſur-
ectiónis claras hábuit demon-
ſtratiónes, cùm níhil illi ultrà
offendículo eſſet, nihil illum
urbáret; ſic immótam ténuit
ſpíritûs doctrínam, ut vehe-
méntiùs quàm leo in Judæó-
rum pópulum irrúeret, etſi
pericula & mille mortes im-
minérent.

℟. Factum eſt ut morerétur quædam diſcípula plena opéribus bonis; & cùm adveniſſet Petrus, ponens génua orávit, & dixit: Tabítha, ſurge; & aſſignávit eam vivam. * Notum factum eſt ſignum; & credidérunt multi in Dómino. ℣. Dómine, in virtúte tua magna feciſti tibi nomen, & dediſti timórem tuum in córdibus noſtris, ut invocémus te. * Notum factum eſt. Glória Patri. * Notum factum. *Act.* 9. *Bar.* 2.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Laudábilem invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. 2. *Reg.* 22.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Miſit Heródes rex manus, ut affligeret quoſdam de Eccléſia; appóſuit autem ut apprehénderet & Petrum, quem miſit in cárcerem. *Act.* 12.

Ant. 3. c. Petrus ſervabátur in cárcere; orátio autem fiébat ſine intermiſſióne ab Eccléſia ad Deum pro eo. *Act.* 12.

Ant. 6. F. Cùm productúrus eum eſſet Heródes, in ipſa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites, vinctus caténis duábus. *Act.* 12.

Ant. 7. d. Angelus Dómini áſtitit, & lumen refulſit in habitáculo; percuſſóque látere Petri, excitávit eum, & cecidérunt caténæ de mánibus ejus. *Act.* 12.

Ant. 5. a. Dixit Angelus ad eum: Circumda tibi veſtimentum tuum, & ſéquere me. Et éxiens ſequebátur eum, & neſciébat quia verum eſt quod fiébat per Angelum. *Act.* 12.

Capitulum. Sap. 10.

Sapiéntia juſtum non derelíquit, ſed à peccatóribus liberávit eum; deſcenditque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit illum.

Hymnus.

Petrum, tyranne, quid caténis óbruis,
Jubeſque condi cárceris nigro ſpecu?
Quid trux ſatelles ante limen éxcubat?
Carcer, ſatelles, vincla non Petrum tenent.

Fulgens ab alto venit Ales æthere;
Recédit horror, & fugat noctem dies:
Jubente Chriſto, rupta vincla côncidunt;
Panduntur ultro clauſa ferro límina.
Cœleſtis ille ductor oſtendit viam:
It Petrus; atque ſómnium quo ſit, putat:
Verùm, receptâ mente, victrícem Dei
Suæ ſalútis certus agnoſcit manum.
Lux noſtra, Chriſte, noſtra libertas, vides
Quibus caténis víunciant nos crímina,
Et quanta noſtris íncubet nox méntibus:
Cæcis diem fer, rumpe vinctis víncula.
Patri ſupremo ſit ſupréma glória;
Tibique laudes totus orbis côncinat,
Ætérne Fili, ſplendor æterni Patris:
Compar ſit almo laus decúſque Flámini.
Amen.

℣. Dirupíſti víncula mea: ℟. Tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *Pſ.* 115.

Ad Benedictus. *Ant.* 5. C. Petrus ad ſe reverſus, dixit: Nunc ſcio verè quia miſit Dóminus Angelum ſuum, & erípuit me de manu Herôdis, & de omni expectatióne plebis Judæórum. *Act.* 12.

Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Apóſtolum, à vínculis abſolútum, illæſum abíre feciſti: noſtrórum, quæſumus, abſolve víncula peccatórum; ut ab eórum néxibus expedíti, viam mandatórum tuórum líberâ mente currámus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Miſit.

AD TERTIAM.

Ant 3. c. Petrus.

Capitulum. Jac. 5.

ORáte pro ínvicem, ut ſalvémini; multùm enim valet deprecátio juſti aſsídua.

℟. *br.* Clamavérunt juſti, * Et Dóminus exaudívit eos. Clamavérunt. ℟. Et ex ómnibus tribulatiónibus eórum * liberávit eos, * Et Dóminus. Glória Patri. Clamavérunt. *Pſ.* 33.

℣. Exaudívit páuperes Dóminus, ℟. Et vinctos ſuos non deſpexit. *Pſ.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Cùm productúrus.

Capitulum. Jerem. 17.

ECce ipſi dicunt ad me: Ubi eſt verbum Dómini? véniat. Et ego non ſum turbátus, te paſtórem ſequens; & diem hóminis non deſiderávi.

℟. *br.* In pace in idipſum * Dórmiam & requieſcam. In pace. ℣. Quóniam tu, Dómine, * ſinguláriter in ſpe, conſtituiſti me, * Dórmiam & requieſcam. Glória Patri. In pace. *Pſ.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubéſcam; ℟. Neque irrídeant me inimíci mei. *Pſ.* 24.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Dixit Angelus.

Capitulum. Geneſ. 49.

DIſſolúta ſunt víncula brachiórum, & mánuum illíus per manus Potentis Jacob.

℟. *br.* Miſit de cœlo Dóminus, * Et liberávit me. Miſit. ℣. Dedit in oppróbrium * conculcantes me, * Et liberávit me. Glória Patri. Miſit. *Pſ.* 17.

℣. Salvum me fecit Dóminus, ℟. Quóniam vóluit me. *Pſ.* 17.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *G.* Uſque ad mortem periclitátus ſum, & liberátus ſum grátiâ Dei. *Eccli.* 34.

Ant. 5. C. Dóminus mihi áſtitit, & liberátus ſum de ore leónis. 2. *Tim.* 4.

Ant. 6. F. Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberaſti me à rege iníquo. *Eccli.* 51.

Ant. 1. g. Liberaſti me ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui, de mánibus quæréntium ánimam meam. *Eccli.* 51.

Ant. 3. a. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Capitulum. 2. Reg. 22.

PRævénit me in die afflictiónis meæ, & factus eſt Dóminus firmamentum meum & eduxit me in latitúdinem: liberávit me, quia compláçui ei.

Hymnus. Petrum, tyranne. 433.

℣. Deus, edúcis me ab inimícis meis; ℟. Proptéreà confitébor tibi in géntibus. 2. *Reg.* 22.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. D. Narrávit Petrus quómodò Dóminus eduxiſſet eum de cárcere, dixitque: Nuntiáte Jacóbo & frátribus hæc; & egreſſus ábiit in álium locum. *Act.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commemor. S. Felicis Martyris, Ant. Ecce Deus ſalvátor meus. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Deus, qui beátum Felícem. *infrà.*

DIE II.

In Feſto

SANCTI FELICIS, Martyris.

Semiduplex.

Ex Act. S. Cucuphatis apud Surium, die 25. Julii.

Lectio ij.

SAnctum Felícem ex Proconſulári Africæ Provínciâ oriundum, & Scillitæ natum ferunt, urbe mártyrum Scillitenſium nómine inclitâ, qui ſub Sevéro Imperatóre, anno Chriſti ducentéſimo, Carthágine paſſi ſunt. Cæſaréam in Mauritánia cum Cucupháte ad ſtúdia miſſum Felícem, & declinandæ perſecutiónis causâ quæ ſub Diocletiáno & Maximiáno his in

pártibus graſſabátur, pátriam deſeruiſſe, & in Hiſpániam navigaſſe éadem acta réferunt. Cum Felix, relicto Barcínone Cucupháte, Gerundæ ſubſtitiſſet, ibíque perſecutiónis furórem accenſum vidéret, divíno decréto ſe martyrio deſtinátum agnóvit. Quare oratiónibus, jejúniis, aliiſque piis opéribus glorióſo certámini ſe accingens, poſt immánia tormenta, inſignem martyrii corónam proméruit. Multis póſteà miráculis cláruit, téſtibus ſancto Gregório Turonenſi, & ſancto Adóne Viennenſi. Illum plúribus ántea ſéculis Prudéntius cármine celebráverat.

Ex libro ſancti Ambróſii Epíſcopi, de bono mortis.

Cap. 2. 3. 7.

Lectio iij.

Quid tantóperè vitam iſtam deſiderámus, in quâ quantò diútiùs quis fúerit, tantò majóre onerátur ſárcinâ peccatórum? Mors eſt abſolútio ánimæ & córporis, & quædam hóminis ſeparátio. Sólvimur enim hoc nexu ánimæ & córporis, cum recédimus. Undè & David ait: Dirupiſti víncula mea. Mors ígitur ſolútio eſt ánimæ & córporis. Solútio autem iſta quid áliud agit, niſi ut corpus reſolvátur & requieſcat, ánima autem convertátur in réquiem ſuam, & ſit líbera, quæ, ſi pia eſt, cum Chriſto futúra ſit? Non ítaque mors malum. Nam neque apud viventes mors eſt, neque apud defunctos: apud álios enim non eſt, quia adhuc vivunt; álii tranſiérunt. Itaque neque apud eos amára eſt, qui eam adhuc néſciunt, hoc ipſo quia néſciunt, neque apud eos qui jam & ſecundùm corpus nihil ſéntiunt, & ſecundùm ánimam liberáti ſunt. [*] Quod ſi terríbilis apud viventes æſtimátur, non mors ipſa terríbilis eſt, ſed opínio de morte, quam unuſquiſque pro ſuo interpretátur affectu, aut pro ſua conſciéntia perhorreſcit. Suæ ígitur unuſquiſque conſciéntiæ vulnus accúſet, non mortis acerbitátem. Dénique juſtis mors eſt quiétis portus, nocentibus naufrágium putátur. Certe iis, quibus gravis eſt timor mortis, non eſt grave mori, ſed grave eſt vívere ſub metu mortis: metus autem opiniónis eſt: opínio verò noſtræ infirmitátis, contrária veritáti. Liquet ígitur quia metus mortis, non ad mortem referendus eſt, ſed ad vitam: non enim habémus quod in morte timeámus, ſi nihil quod timendum ſit, vita noſtra commíſit.

Oratio.

Deus, qui beátum Felícem per martyrii palmam ad ætérnæ felicitátis faſtígium éxtulit; præſta, ut cujus paſſiónis glóriam celebrámus in terris, ejus conſortes fíeri mereámur in cœlis. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Vesperæ de ſequenti.

IN ECCLESIA PROPRIA.

Annuale.

Omnia de Communi unius Martyris, vj. exceptis his quæ ſequuntur. Fit Commem. Dominicæ occurrentis.

IN I. NOCT. *Lectiones de Scriptura occurrente.*

IN II. NOCT. *Lectiones ut ſuprà,* Sanctum Felícem. è iij. *Lectione fiant duæ, diviſione factâ ad* [*] *aſteriſcum.*

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me. Qui enim volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere, perdet eam. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 331. in natali martyrum.

ILlâ Evangélicâ tubâ, quando ait Dóminus, qui amat ánimam ſuam, perdet illam; & qui perdíderit illam propter me, invéniet eam, ad prælium accenſi ſunt mártyres, & vicérunt: quia non de ſe, ſed de Dómino præſumpſérunt. Duóbus modis intélligi poteſt quod dictum eſt; qui amat ánimam ſuam, perdet illam. Si amas illam, perdis eam. Et álio modo: noli amáre, ne perdas. Prior modus iſtum habet ſenſum: ſi amas, perde illam. Hîc ſémina illam, & in cœlo metes illam. Agrícola tríticum ſi non perdit in ſémine, non amat in meſſe.

Lectio viij.

ALius modus ſic habet: Noli amáre illam, ne perdas illam. Videntur ſibi amáre ánimas ſuas, qui timent mori. Animas ſuas Mártyres ſi ſic amaſſent, procul dúbiò perdidiſſent. Quid enim prodeſſet tenére ánimam in hac vita, & pérdere in futúra? Sed quia Chriſtum non negavérunt, tranſiérunt de hoc mundo ad Patrem. Quæſiérunt Chriſtum confitendo; tenuerunt, moriendo. Magno lucro perdidérunt ánimas ſuas, fœnum perdentes, corónam promerentes, & vitam ſine fine tenentes. Fit dénique, imò factum eſt in eis quod Dóminus ſubſequenter adjunxit: Et qui perdíderit ánimam ſuam propter me, invéniet eam. * Qui perdíderit, inquit, propter me; tota cauſa ibi eſt. Qui perdíderit, non quomodocumque, non quálibet cauſâ, ſed propter me. Illi enim in prophetía jam díxerant Mártyres: Propter te mortificámur totâ die, proptéreà Mártyrem non facit pœna, ſed cauſa. Quando Dóminus paſſus eſt, tres cruces cauſa diſcrévit. Inter duos latrónes crucifixus erat. Si pœna interrogarétur, ſimilis erat Chriſtus latrónibus. Sed ſi intérroget quis crucem: quare crucifixus eſt Chriſtus? Reſpondet nobis: Propter vos.

Dicant ergo illi & Mártyres: Et nos mórtui ſumus propter te.

Lectio ix. legitur de Evang. & Homil. Domin. occurrentis. Fit de eadem Commemoratio in Laudibus & Veſperis.

[*Diebus intrà Octavam, & in die Octavâ, Officium fit de Feſto vel Feriâ occurrente, cum Commemoratione tantùm de Octavâ in Laudibus & Veſperis.* Ad Laudes, *per Antiphon*, Bonum. ℣. Adjutor. x. *& Orat.* Deus, qui beátum, *ut ſuprà.* ad Vesp. *per Antiphon.* Juſtum. ℣. Poſuiſti, xij. *& Oration.* Deus, qui beátum. *ut ſuprà.*]

Die iii.

In Inventione Corporis
SANCTI STEPHANI,
Protomartyris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi unius Martyris, vj. exceptis his quæ ſequuntur. In I. Vesperis, *Poſt Hymnum*, ℣. In Deo ſperávi. ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. In tribulatióne mea invocábo Dóminum, & ad Deum meum clamábo; & exáudiet de templo ſuo vocem meam. 2. *Reg.* 22.

Oratio, ut infrà, ad Laudes.

Fit Commemoratio ſancti Felicis, Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti. *Oratio,* Deus qui beátum. *ut ſuprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum quem vidit Stéphanus ſtantem à dextris Dei * Veníte adorémus. *Act.* 7.

Pſ. 94. Veníte. 1.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Epíſtola Luciáni Presbyteri, de revelatióne Córporis ſancti Stéphani. *S. Aug. tom.* 7. *in Append.*

Lectio iv.

STéphanum ſignis & prodígiis, ſimul & ſermónibus Chriſtum prædicantem, lapídibus obruiſſe, ſævítiæ Judæórum non fuit ſatis. In ipſum corpus exánime idem exarſit furor. Juſſérunt Príncipes Sacerdótum, ut projectum béſtiis cadáver extrà portam Jerúſalem, in ipſo paſſiónis loco manéret inſepultum: die noctuque ſic jácuit, ſed pénitus illæſum; non avis, non fera áttigit. Gamáliel compátiens, ut ipſe ait, Chriſti Miniſtro, & feſtínans habére mercédem, & partem cum ſancto viro in fide, clàm nocte corpus súrripi curávit; & in vilam ſuam Caphargámala, viginti míllibus à civitáte diſtantem aſportávit. Ibi per quadraginta dies fúnerum obséquiis digno ſumptu & planctu magno celebrátis, corpus ſancti Mártyris in monumento ſuo novo depóſuit. Nicomédum exinde pro Chriſto paſſum & expulſum, in eamdem villam ſúſtulit, defunc-

...tum, & honoríficè juxtà ſanctíſſimum Stéphanum ſepelívit. Deinde ipſe unà cum fílio ſuo Abiba in eódem ſepulcro cónditus eſt.

Lectio v.

Latuérunt horumce córpora Sanctórum ad annum uſque quadringentéſimum décimum quintum, quo ſic fuére reveláta divínitùs. Luciáno, Presbytero Eccléſiæ quæ erat in Villa Caphargámala, appáruit in ſomnis vir quídam præclárâ, ſenis dignitáque Sacerdótis, ſpécie, virgam auream in manu habens. Qui, pulſans Luciánum, ter nómine vocávit, ímperans ut Joannem Jeroſolymórum Antíſtitem adíret, ágeretque cum eo, ut córpora illa, quorum ſepultúræ hiſtóriam contéxuit, honeſtióri reponerentur loco. Evígilans Luciánus primæ huic viſióni non acquiévit. Jejúniis & obſecratiónibus inſérviens, Dóminum deprecátus eſt ut, ſi ab illo eſſet víſio, ter apparéret ei. Luciáni votis ánnuit Dóminus. Iterùm & tértiò appáruit idem venerábilis ſenex, ipſum de nímia cautióne grávius objurgans. Mónuit cœlum non priùs datúrum plúviam (tunc enim erat síccitas máxima), quàm ſi Stéphano & sóciis facta fuiſſet oratiónis Domus, ut eórum interceſſióne miſererétur Dóminus pópulo ſuo.

Lectio vj.

Ceſſit tandem repetítæ viſióni. Quæ víderat & audíerat Joanni Epíſcopo renuntiávit. Epíſcopus terram fodi jubet in quodam acervo, in quo nihil repertum eſt. Gamáliel verò appárens cuídam Mónacho nómine Migétio, ſancta illa córpora in loco qui dicebátur bonórum virórum poſséſſio, perquirenda eſſe commónuit. Quæ cum reſciiſſet Luciánus ad locum pergit, ubi effoſsâ humo, tres invénit thecas, & in lápide óbruto nómina Stéphani, Nicodémi, & Gamaliélis, hebráicis inſcripta lítteris. Habébat tunc Joannes célebrem adversùs Pelágii erróres Dioſpolitánam Synodum: aſſumptis inde ſecum duóbus Epíſcopis, venit ad locum. Qui cùm Stéphani thecam aperuiſſent, ſtatim terræ motus factus eſt, & mira odóris ſuávitas inde diffúſa. Multitúdo pópuli áderat, inter quos plúrimi erant infirmi, váriis affecti languóribus: & ipsâ horâ de odóre ſuavitátis ejus ſeptuaginta & tres ſanáti ſunt. Inde oſculantes ſanctas Relíquias, íterum clauſérunt. Tum cum Pſalmis & Hymnis portavérunt Relíquias beatíſſimi Stéphani in ſanctam Eccléſiam Sion. [Illárum Reliquiárum partículæ in Africam, Gálliam, aliaſque orbis partes delátæ innúmeris claruérunt miráculis. Sacrórum horum pígnorum portiúnculam in theca argéntea margáritis ornáta poſſidébat olim Eccléſia Cathedrális Agathenſis; Referunt inſuper acta De-

dicatiónis prædictæ Eccléſiæ Stéphanum de Cameraco Eccléſiam illam conſecrantem quædam de Relíquiis beatíſſimi Proto-Mártyris in majóre illíus Altári incluſiſſe. Sancti Stéphani in Eccléſiâ Lodovenſi jam célebrem memóriam celebriórem fecit anno milléſimo tercentéſimo duodécimo inter Lodovenſe & Agathenſe Cápitulum arctiſſima ínita ſocíetas, precumque viciſſim data commúnio, quâ fit, ut idipſum ſapientes ſecundùm Jeſum Chriſtum, unánimes, uno ore honorificémus Deum & Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 20.

IN illo témpore; Acceſſérunt ad Jeſum quidam Sadducæórum qui négant eſſe Reſurrectiónem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 317. de Mart. Steph.

MArtyr Stéphanus beátus, & primus poſt Apóſtolos ab Apóſtolis Diáconus ordinátus, ante Apóſtolos coronátus, illas terras paſſus illuſtrávit; iſtas mórtuus viſitávit. Sed mórtuus non viſitáret, niſi & mórtuus víveret. Exíguus pulvis tantum pópulum congregávit. Cinis latet, beneficia patent. Cogitáte, caríſſimi, quæ nobis Deus ſervet in regióne vivórum, qui tanta præſtat de púlvere mortuórum. Caro ſan[cti] Stéphani per loca ſingula diffamátur; ſed fídei eju[s] méritum commendátur. Sic expectémus cónſequi temporália beneficia, ut eum imitándo, accípere mereámur ætetna. Quod nobis beátus Martyr imitandum in ſua paſſióne propóſuit, hoc atténdere, hoc crédere, hoc implére, verè eſt ſolémnia Mártyris celebráre.

Lectio viij.

DOminus noſter inter præcepta divína & altíſſima, quæ dedit diſcípulis ſuis, hoc vidétur homínibus grave quòd juſſit ut díligant inimícos ſuos. Oſtendit primus ipſe in cruce quod mónuit: ſed hómines pigri ad præceptum, ávidi ad præmium, qui non díligunt inimícos ſuos, ſed de illis ſe vindicáre affectant; quando áudiunt locum iſtum Evangélii, quo Dóminus in cruce dixit: Pater ignoſce illis, quia néſciunt quid fáciunt; dicunt ſibi: Ipſe hoc pótuit, tanquam Fílius Dei, tanquam únicus Patris. Nos autem, quid ſumus, qui iſta faciámus? Fefellit, qui juſſit? Abſit, non fefellit. Si multùm ad te putas imitári Dóminum tuum, attende Stéphanum conſervum tuum. Nemo dicat, multùm eſt ad me; homo erat, homo es: ſed non accépit à ſe. Numquid accépit, & clauſit tibi? Fons commúnis eſt: bibe unde bibit. Beneficio Dei accépit: abundat qui dedit; & tu pete, & áccipe.

Serm. 319. *Lectio ix.*

VIde hóminem ſequentem veſtígia Dómini ſui. Chriſtus in cruce: Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Stéphanus ſub lapídibus: Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum. Chriſtus in cruce: Pater, ignoſce illis, quia néſciunt quid fáciunt. Stéphanus ſub lapídibus: Dómine Jeſu, ne ſtátuas illis hoc delíctum. Quómodò poſſet iſte non ibi eſſe, ubi erat quem ſecútus eſt, ubi erat quem imitátus eſt? Triumphávit, coronátus eſt. Látuit tanto témpore corpus ejus; proceſſit quando Deus vóluit: illuminávit terras, tanta miràcula fecit: mórtuus, vivos fecit mórtuos, quia nec mórtuus. Ergo hoc commendo caritáti veſtræ, ut ſciátis quòd oratiónes ejus multa impetrant.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ad te levávi óculos meos. ℟. Qui hábitas in cœlis. *Pſ. 122.*

AD LAUDES.

Poſt Hymnum, ℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ, ℟. Coronáſti eum Dómine. *Pſ. 5.*

Ad Benedictus. *Ant. 7. G.* Exclamántes voce magnâ, continúerunt aures ſuas & ímpetum fecérunt unanímiter in Stéphanum, & ejicientes eum extrà civitátem, lapidábant. *Act. 9.*

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui ſacrum beatíſſimi Proto-Mártyris Stéphani corpus fidélibus revelàre dignátus es: concéde, ejus interceſſiónis auxílio, nos ab inſtántibus tribulatiónibus liberári, & æternis conſolatiónibus adimpléri; Per Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. In Deo ſperávit cor meum. ℟. Et refflóruit caro mea. *Pſ. 27.*

Ad Magníficat. *Ant. 6. F.* Poténtiâ nemo vicit illum, nec ſuperávit illum verbum áliquod, & mórtuum prophetávit corpus ejus. *Eccli. 48.*

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Dominici. Antiph. De Sacerdótibus. ℣. Sacerdótes, (xxix) *Oratio*, Deus, qui Eccléſiam, *infrà.*

DIE IV.

In Feſto

SANCTI DOMINICI, Presbyteri, Inſtitutoris Ordinis Prædicat.

Semiduplex.

Ut in Communi Presbyterorum. xxviij.

Lectio ij.

DOmínicus Calárogæ in Hiſpánia ex nóbili Guſmannórum família natus eſt. Paléntiæ liberálibus diſciplínis, ac Theológiæ óperam dedit. Quo in ſtúdio cùm plúrimùm profeciſſet, annos natus viginti novem, inter Canónicos Reguláres Uxamenſis Eccléſiæ cooptátus eſt. Hujus ingénium & virtus máximè enituit, tum in im-

e Mahumetanórum ex-anda, tum præcípuè in :endis Albigénſibus hæré- qui Tolosátes pervértere abantur. Huic óperi, pri- m auctóre Didáco Epíſco- ſuo, póſteà cum Legátis Apoſtólicis, & adjunctis eiſ- em Ciſtercienſis Ordinis Ab- átibus, non ſine crebro vitæ diſcrímine per annos novem, vérbo, précibus, & miráculis incúbuit. Qui labor fructus ubérimos prótulit, converſis infiníto propè número tam viris quàm muliéribus; inter quas cùm plures ad ſanctimoniálem vitam aſpiráre cérneret, iis excipiendis Monaſtérium in loco tunc Pruliáno dicto, Fulcóne Tolosáno Epíſcopo conſentiente, conſtítuit: quod Simon, Comes de Montfort, multis donatiónibus auxit. Adſcívit ſibi sócios, quibuſcum vitæ commúnis ratiónem inſtitúeret; quos Fulco, Tolosánus Epíſcopus, cùm ſe hæréticis ad fidem revocandis, & pravis mortálium móribus corrigendis devovérent, in Diœcéſi ſua retinére conſtítuit.

Lectio iij.

Dominicum ſecum Romam duxit ad Synodum quam in Basílica Lateranenſi quartam Innocéntius Papa tértius indíxerat, ut de propóſito inſtitúto cum Pontífice ágeret, ejuſque confirmatiónem obtinéret. Sed hæc Innocéntio, propter decrétum quod de vetandis novis Ordínibus enixè à Pátribus in Synodo petebátur, differenda viſa eſt; & Domínicus intérim dimiſſus, ut cum sóciis unam ex approbátis ánteà régulis elígeret. Quo facto, Romam rédiens, ab Honório tértio qui próximus Innocéntio ſuccéſſerat, approbatiónem Ordinis ſui ſub Auguſtíni régula, & Prædicatórum título, impetrávit, & primam domum Tolóſæ ad Eccléſiam ſancti Románi, conſtítuit. Illinc, anno nondum elapſo, ſeptem ex illo ſodalítio Paríſios miſſi, qui cùm juxta Epiſcópium per decem ferè menſes conſediſſent, ad domum & Eccléſiam ſancti Jacóbi, à Joanne Decáno ſancti Quintíni conditóre, & Académia Paríſienſi ſibi datam, tranſláti ſunt. Hos Domínicus, anno Ordinis tértio Paríſios véniens, ad triginta illic excreviſſe réperit; unde horum áliquot in várias regni urbes ad propagandum Ordinem, dum ipſe Romam revértitur, direxit. Dénique Romæ duóbus ítidem Monaſtériis conſtitútis, anno Chriſti ducentéſimo vigéſimo primo ſupra milléſimum, Bonóniæ poſt celebráta Ordinis comítia, febre correptus, caritátem, humilitátem, paupertátem frátribus teſtamento relinquens, obdormívit in Dómino ſextâ die Auguſti: que miráculis clarum póſteà Gregórius nonus in Sanctórum númerum rétulit. Anno ſi milléſimum [illegible]centéſimo [illegible]géſimo primo, in Di

Lodovénſi receptum fuit ſub Jacóbo de Concóſſio ſancti Domínici Inſtitútum, ipſique in Urbe Claromontána conſtructum Cœnóbium, cujus família, ineunte sǽculo décimo-ſepto, ejuſdem Ordinis ſtrictiórem obſervántiam ómnium prima amplexa eſt.

Oratio.

Deus, qui Eccléſiam tuam beáti Domínici illumináre dignátus es méritis & doctrínis: concéde ut ejus interceſſióne, temporálibus non deſtituátur auxíliis, & ſpirituálibus ſemper profíciat increméntis. Per Dóminum noſtrum.

DIE VI.

In Feſto
TRANSFIGURATIONIS
DOMINI.

Duplex-majus.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. C. Magnália ſapiéntiæ ſuæ decorávit Dóminus. Quàm deſiderabília ſunt! & quis ſatiábitur videns glóriam ejus? *Eccli. 42.*

Ant. 1. g. Laudis ejus plena eſt terra: ſplendor ejus ut lux erit. *Habac. 3.*

Ant. 2. D. Confundétur ſol, cùm regnáverit Dóminus in monte, & in conſpectu ſenum ſuórum fúerit glorificátus. *Iſ. 24.*

Ant. 3. a. Ipſi vidébunt glóriam Dómini, & decórem Dei noſtri. *Iſ. 35.*

Ant. 6. F. Cánticum erit & lætítia cordis, & audítam fáciet Dóminus glóriam vocis ſuæ. *Iſ. 30.*

Capitulum. Iſ. 4.

In die illa erit germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ ſublímis, & exultátio his qui ſalváti fúerint de Iſrael.

℟. Dicébat Jeſus diſcípulis ſuis: Amen dico vobis; ſunt de hîc ſtántibus, qui * Non guſtábunt mortem, donec vídeant regnum Dei veniéntis in virtúte. ℣. Póſuit óculum ſuum ſuper corda illórum, oſténdere illis magnália óperum ſuórum: * Non. Glória Patri. * Non. *Marc. 8. Eccli. 17.*

Hymnus.

Hoc, juſſa quondam ſúmſimus,
Feſto die, ſiléntia:
Celáta dudum jam decet
Vulgáre nos myſtéria.

Montis ſubi alto vértice,
Tribus vocátis téſtibus,
O Chriſte, viſus hácténus
Terris homo, pates Deus.

Tuæ latens lucis jubar
Sacros in artus éffluit:
Veſtis tuo te númine,
Tibique totus rédderis.

Cœlo tonante, prótinus
Audíta ſummi vox Patris;
Te, nube ruptâ, Fílium,
Quo gloriátur, áſſerit.

Hic eſt Magiſter ómnium;
Quem pronus orbis áudiat.
Siléte, mortáles; Deus
Qui nos docet, fatur Deus.

Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri;

Tibíque Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

℣. Apud te eſt, Dómine, fons vitæ, ℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *Pſ.* 35.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. A ſéculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt; óculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te. *Iſ.* 54.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Pro Commemor. ſancti Xyſti, Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Quæſumus *infrà.*

Ad Completor. *in fine Hymni, Doxolog.* Qui, nube ruptâ, *ut ſuprà.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Splendórem glóriæ Dei Chriſtum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Fons lucis ætérnæ Deus,
Qui nube noſtri córporis
Das temperáti núminis
Blandâ frui præséntiâ.

Ceſſante jam miráculo,
Quo te premébas hác̃tenus,
Mortále quidquid súmpſeras,
Splendóre circumfúnditur.

Rei gerendæ cónſcius
Fidos ſodáles éligis:
Ut qui tuæ teſtes necis,
Teſtes tuæ ſint glóriæ.

Ad aſtra curru flámmeo
Qui raptus olim tránſiit,
Sub mole lucis óbrutus,
Vix te tuendo ſúſtinet.

E fronte qui lucem vibrat,
Cedit tuis fulgóribus;
Vetuſta lex jam ſe pavet
Legi novæ compónere.

Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibíque Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *D.* Aſſumpſit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem, & aſcendit in montem ut oráret. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Duxit illos in montem excelſum ſeorſum ſolos, & transfigurátus eſt coram ipſis. *Marc.* 9.

Ant. 3. c. Facta eſt, dum oráret, ſpécies vultûs ejus áltera; & reſplénduit fácies ejus ſicut ſol. *Luc.* 9. *Matth.* 17.

℣. Speciósus formâ præ fíliis hóminum: ℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. *Pſ.* 44.

Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Date Dómino glóriam nómini ejus: * Veníte in conſpectu ejus, & adoráte Dóminum in decóre ſancto. ℣. Deus Patrum noſtrórum glorificávit Filium ſuum Jeſum. * Veníte. 1. *Paral.* 16. *Act.* 3.

Poſt ij. Lect. ℟. Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer: * Confeſſiónem & decórem induiſti, amictus lúmine ſicut veſtimento. ℣. Veſtimenta facta ſunt ſplendéntia & cándida nimis. * Confeſſiónem. *Pſ.* 103. *Marc.* 9.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus qui glorificátur in concílio ſanctórum, * Magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu

[illegible] ſunt. ℣. Notam fécimus vobis Dómini noſtri Jeſu Chriſti virtútem & præséntiam; ſpeculatóres facti illíus magnitúdinis. * Magnus. Glória Patri. * Magnus. *Pſ.* 88. ℣. Bened.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Erat ſpécies glóriæ Dómini quaſi ignis ardéntis, ſuper vérticem montis. *Exod.* 24.

Ant. 8. G. Petrus, & qui cum illo erant, graváti erant ſomno: & evigilántes, vidérunt majeſtátem ejus. *Luc.* 9.

Ant. 9. E. Ecce apparuérunt illis Móyſes & Elías cum eo loquéntes. *Matth.* 17.

℣. In concílio juſtórum & congregatióne; ℟. Magna ópera Dómini. *Pſ.* 110.

Sermo ſancti Auguſtíni, Epíſcopi.

Tom. V. Serm. 78, *Lectio iv.*

Inſpicienda nobis & tractanda eſt, caríſſimi, víſio iſta quam Dóminus demonſtrávit in monte. Ipſa eſt enim de qua díxerat: Amen, dico vobis, quia ſunt hîc qui ſtant de circumſtántibus, qui non guſtábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno ſuo. Poſt dies ſex aſſumpſit tres diſcípulos, Petrum, Joannem & Jacóbum, & aſcendit in montem. Ipſi tres erant quidem de quibus díxerat: Sunt hîc qui non guſtábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno ſuo. Regnum ſuum dicit, quod multis locis appellat regnum cœlórum. Regnum autem cœlórum eſt regnum ſanctórum. Hoc ut oſtenderétur, vidéte quid factum eſt. Dóminus ipſe Jeſus reſplénduit ſicut ſol; veſtiménta ejus facta ſunt cándida ſicut nix; & loquebántur cum eo Móyſes & Elías. Ipſe Jeſus quidem, ipſe ſplénduit ſicut ſol, ſe lumen eſſe ſigníficans, quod illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Quod eſt iſte ſolis óculis carnis, hoc ille óculis cordis; & quod iſte carnibus, hoc ille córdibus.

℟. Ecce duo viri loquebántur cum Jeſu. * Erant autem Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant exceſſum ejus quem completúrus erat in Jeruſalem. ℣. Dóminus ortus eſt, appáruit de monte; ſancti in manu illíus ſunt. * Erant. *Luc.* 9. *Deut.* 33.

Sermo 79. *Lectio v.*

Veſtiménta ejus facta ſunt cándida ſicut nix. Hoc ſígníficat Eccléſiæ mundatiónem, cui dictum eſt per Prophétam: Etſi fúerint peccáta veſtra ſicut Phœnícium, tanquam nivem dealbábo. Elías & Móyſes colloquebántur ei; quia Evangélii grátia teſtimónium habet à Lege & Prophétis. In Móyſe Lex; in Elía Prophétæ. Plácuit Petro tria fieri tabernácula, Móyſi unum, Elíæ unum, & Chriſto unum. Delectábat eum montis ſolitúdo; tædium patiebátur à tu-

multu rerum humanárum. Sed tria tabernácula quare quæré-bat, niſi quia unitátem Legis, Prophetíæ, & Evangélii non-dum ſciébat? Dénique nube emendátus eſt. Hæc eo loquen-te, inquit, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. Ecce unum tabernáculum nubes fecit; tu tria quare quærébas?

℟. Factum eſt, cùm diſcé-derent Móyſes & Elías ab illo, ait Petrus ad Jeſum: * Præce-ptor, bonum eſt nos hîc eſſe, ℣. Quàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quam abſcondiſti timéntibus te! * Præceptor. *Luc.* 9. *Pſ.* 30.

Serm. 78. *undè ſuprà.*

Lectio vj.

Verbum Dei Chriſtus, ver-bum Dei in Lege, ver-bum in Prophétis. Quid, Pe-tre, quæris divídere? magìs oportet adjúngere. Tria quæ-ris, intéllige & unum. Nube ergo obumbrante omnes, só-nuit & vox de nube, dicens: Hic eſt Fílius meus dilectus. Ibi erat Móyſes, ibi Elías; non eſt dictum: Hi ſunt fílii mei dilecti. Aliud eſt enim únicus, áliud adoptáti. Ille commendabátur, unde Lex & Prophétæ gloriabantur. Hoc audíto, illi cecidérunt in ter-ram. Jam demonſtrátur nobis in Eccléſia regnum Dei. Hîc Dóminus, hîc Lex & Prophé-tæ: ſed Dóminus, tanquam Dóminus; Lex in Móyſe; Prophetía in Elía: ſed ipſi tan-quam ſervi, tanquam miniſtri. Ipſi tanquam vaſa, ipſe tan-quam fons. Móyſes & Pro-phétæ dicébant & ſcribébant: ſed de illo implebantur, quan-do fundébant. Dóminus au-tem porrexit manum, & exci-távit jacentes. Deinde némi-nem vidérunt, niſi ſolum Je-ſum. Quando eos Dóminus erexit, reſurrectiónem ſignifi-cávit. Poſt reſurrectiónem ut quid tibi Lex? ut quid tibi Prophetía? Ideò non appáret Elías; non appáret Móyſes. Rémanet tibi, ut ſit Deus óm-nia in ómnibus. Deſcende, Petre: requiéſcere cupiébas in monte; deſcende laboráre; habe caritátem, prædica ve-ritátem; tunc pervénies ad ætérnitátem, ubi invénies ſe-curitátem.

℟. Erant timóre extérriti, & ait Petrus: * Si vis, faciá-mus hîc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. ℣. Mélior eſt dies una in átriis tuis ſuper míllia. * Si vis. Glória. * Si vis. *Marc.* 9. *Matth.* 17. *Pſ.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Adhuc Petro lo-quente, ecce nubes lúcida obumbrávit eos. *Matth.* 17.

Ant. 5. a. Opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini tegens illum nube. *Exod.* 24.

Ant. 1. a. Petrus, & qui cum illo erant, timuérunt, in-trántibus illis in nubem; & vox facta eſt de nube. *Luc.* 9.

℣. Intónuit de cœlo Dómi-nus;

tis, ℟. Et Altiſſimus dedit vocem ſuam. *Pſ. 17.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore; Aſsúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorſum; & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília ſancti Leónis Papæ.

Serm. 94. de Transfig.

PRæſens quidem erat in Fílio Pater: & in illa Dómini claritáte quam ad diſcipulórum temperárat aſpectum, non ſeparabátur ab Unigénito Genitóris eſséntia, ſed ad commendandam proprietátem utriuſque persónæ, ſicut víſui ſignificávit Fílium ſplendor ex córpore, ſic audítui Patrem vox nuntiávit ex nube. Quâ voce acceptâ, diſcípuli quòd in fáciem cecidérunt, & timuérunt valdè, non de Patris tantùm, ſed & de Fílii majeſtáte tremuérunt, altióri enim ſenſu unam utriuſque intellexérunt deitátem; & quia in fide non erat hæſitátio, non fuit in timóre diſcrétio. Latum ergo illud & múltiplex teſtimónium fuit, & plus in verbórum virtúte quàm in ſono vocis audítum eſt. Dicente enim Patre: Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui, ipſum audíte; nonne evidenter audítum eſt: Hic eſt Fílius meus, qui ex me & mecum eſſe ſine témpore eſt? quia nec Génitor Génito prior, nec Génitus eſt Genitóre poſtérior. Hic eſt Fílius meus, quem à me non séparat déitas, non dívidit poteſtas, non diſcernit ætérnitas: qui eam quam mecum habet æqualitátem, non rapínâ appétiit, nec uſurpatióne præſumpſit; ſed manens in forma glóriæ meæ, ut ad reparandum genus humánum exéquerétur commúne consílium, uſque ad formam ſervílem inclinávit incommutábilem deitátem.

℟. Ecce vox de nube dicens: Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui; * Ipſum audíte. ℣. Ecce teſtem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus; * Ipſum audíte. *Matth. 17. Iſ. 55.*

Lectio viij.

HUnc ergo, in quo mihi benè per ómnia pláceo, & cujus prædicatióne manifeſtor, cujus humilitáte claríficor, incunctanter audíte: quia ipſe eſt véritas, & vita; ipſe virtus mea, atque ſapiéntia. Ipſum audíte, quem legis myſtéria prænuntiavérunt, quem Prophetárum ora cecinérunt. Ipſum audíte, qui sánguine ſuo mundum rédimit, qui diábolum ligat, & vaſa ejus rapit; qui peccáti chirógraphum & prævaricatiónis pacta dirumpit. Ipſum audíte, qui viam áperit ad cœlum, & per crucis ſupplícium gradus vobis aſcenſiónis parat ad regnum. Quid trepidátis rédimi? Quid

pavétis sáucii liberári? Fiat quod, me volente, vult Chriſtus. Abjícite carnálem formídinem, & fidéli vos armáte conſtántiâ: indignum eſt enim ut in Salvatóris paſſióne timeátis, quod ipsius múnere nec in veſtro fine metuétis.

℟. Dum fíeret vox, invéntus eſt Jeſus ſolus: * Et audientes diſcípuli, cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valdè. Dixitque eis Jeſus: Súrgite, & nolíte timére. ℣. Deus majeſtátis intónuit: vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia. * Et. *Luc.* 9. *Matth.* 17. *Pſ.* 28.

De ſancto Xyſto.

Lectio ix.

XYſtus ſecundus Stéphano ſucceſſit in Sede Románа. Ad eum Dionyſius Alexandrínus ſcripſit epíſtolam de Baptíſmate, quâ étiam eum commonefécit de exorta apud Ptolemáidem Pentapóleos urbem Sabellianórum hæreſi. Sed & in ália epíſtola ſenténtiam ejus expétiit de ímpio quodam hæreticórum baptiſmo, quem ſe dudum ſuſcepiſſe quidam fidélis aſſerébat. Cùm autem, acrióri adversùs Chriſtiános perſecutióne decrétâ, Valeriánus inter ália, reſcripto ad Senátum dato, edixiſſet ut Epíſcopi, Presbyteri & Diácones incontinenti animadverteréntur; Xyſtus, ſimul cum Quarto, ſextâ die Auguſti in cœmetério animadverſus eſt. Quem cùm ſanctus Lauréntius ad Martyrium duci cérneret, in has voces flens erúpit: Quò progréderis ſine fílio, Pater? quò, Sacerdos ſancte, ſine miniſtro próperas? Cui Xyſtus: Non ego te déſero, fili; majóra te manent certámina; poſt tríduum me ſequéris. Glorióſam Xyſti mortem ſanctus Cypriánus Epíſcopis Africæ per Succeſſum illórum collégam ſignificári vóluit; quò ſuos quiſque corroboráret, ut gaudérent magis quàm timérent in hac confeſſióne, in qua ſcirent Chriſti mílites non périmi, ſed coronári.

℟. Deus qui dixit de ténebris lucem ſplendéſcere, * Ipſe † Illuxit in córdibus noſtris, ad illuminatiónem ſciéntiæ claritátis Dei in fácie Chriſti Jeſu. ℣. Ecce oſtendit nobis Dóminus Deus noſter majeſtátem & magnitúdinem ſuam: vocem ejus audívimus. * Ipſe. Glória. † Illuxit. 2. *Cor.* 4. *Deut.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt; ℟. Et in nómine tuo exultábunt totâ die. *Pſ.* 88.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. FIlii Sion, exultáte, & lætámini in Dómino Deo veſtro, quia dedit vobis Doctórem juſtítiæ. *Joel.* 2.

Ant. 8. c. Vocem nos audívimus de cœlo allátam, cùm eſsémus cum ipſo in monte ſancto. 2. *Petr.* 1.

Ant. 5. a. Venit vox de nube, dicens: Hic eſt Fílius

us catiſſimus, audíte illum.
rc. 9.
Ant. 7. d. Ipſum audiétis.
Canticum. Deuth. 18.
PRophétam de gente tua & de fráttribus tuis ſicut me * citábit tibi Dóminus Deus s:
pſum áudies, * ut petiſti à nino Deo tuo in Horeb,
Quando cóncio congregáta, * atque dixiſti:
Ultra non áudiam vocem nini Dei noſtri, * & ignem c máximum ámpliùs non ébo, ne móriar.
t ait Dóminus mihi: * e ómnia ſunt locúti:
rophétam ſuſcitábo eis de lio fratrum ſuórum * ſíem tuî:
t ponam verba mea in ore, * loqueturque ad eos nia quæ præcépero illi:
Qui autem verba ejus quæ iétur in nómine meo au- nolúerit, * ego ultor exi-
l.
Glória Patri, &c.
Ant. Ipſum audiétis, juxta ia quæcumque locútus it vobis. *Act.* 3.
Ant. 3. d. Omnis ánima non audíerit Prophétam n, exterminábitur de ple- *Act.* 3.

apitulum. Hebr. 12.

Idéte ne recuſétis loquentem: ſi enim illi non efrunt, recuſantes eum qui r terram loquebátur; mulagis nos, qui de cœlis loatem nobis avértimus.

Hymnus.

QUàm nos potenter állicis!
Te, Chriſte, quando détegis,
Te quando celas, próvidus,
Nobis peræquè cónſulis.
Hîc nos adoptat fílios
Qui te vocávit Fílium:
Sponſor futúræ glóriæ
Dat certa nobis pígnora.
E nube quid, Pater, probas?
De monte, Fili, quid doces?
Umbris procul cedéntibus,
Reſtábat una véritas.
Ut juſſa Patris ímpleas
Mactanda mundo víctima,
Formam resúmens príſtinam,
Mortalitáti rédderis.
Fac, Chriſte, qui nobis lates,
Obſcúra dum regit fides,
Fracto ſolútos córpore
Nos te vidére, te frui.
Qui, nube ruptâ, te palàm
Natum vocávit, laus Patri;
Tibique Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

℣. Glóriâ & honóre coronaſti eum, Dómine, ℟. Et conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8.

Ad Benedictus. *Antiph.* J. Amplióris glóriæ Jeſus præ Móyſe dignus eſt hábitus, quantò amplióremhonórem habet domûs qui fabricávit illam. *Hebr.* 3.

Oratio.

DEus, qui fídei ſacramenta in Unigéniti tui glorióſa Transfiguratióne, patrum teſtimónio roboraſti; & ado-

ptiónem filiórum perfectam, voce delapsâ, in nube lúcida mirabíliter præſignaſti: concéde propítius, ut ipsíus Regis glóriæ nos cohærédes efficias, & ejuſdem glóriæ tríbuas eſſe conſortes; Per eumdem Dóminum noſtrum.

Pro Commemoratione ſancti Xyſti, Ant. Bonum. ℣. Adjútor. x.

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut nos virtúte ſancti Spíritûs & ad credendum dóciles, & ad confitendum fortes efficias, qui beáto Xyſto Pontífici, propter verbum tuum & teſtimónium Jeſu, ánimam ſuam pónere tribuiſti; Per eumdem Dóminum...... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur Doxologia:

Qui, nube ruptâ, te palam
Natum vocávit, laus Patri;
Tibique Nato; nec minor
Laus utriuſque Flámini.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Fílii Sion.

In ℟. *br.* ℣. Qui accepiſti à Deo Patre * honórem & glóriam. 2. *Petr.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Vocem.

Capitulum. 1. Joan. 5.

SI teſtimónium hóminum accípimus, teſtimónium Dei majus eſt; quóniam hoc eſt teſtimónium Dei, quod majus eſt, quóniam teſtificátus eſt de Fílio ſuo.

℟. *br.* Fílii hóminum, * úſquequò gravi corde? * Allelúia, allelúia. Fílii. ℣. Scitóte quóniam mirificávit Dóminus * Sanctum ſuum, * Allelúia. Glória. Fílii. *Pſ.* 4.

℣. Accédite ad eum, & illuminámini; ℟. Et fácies veſtræ non confundentur. *Pſ.* 33.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Venit vox.

Capitulum. Iſ. 42.

ECce ſervus meus, ſuſcípiam eum; electus meus, complácuit ſibi in illo ánima mea: dedi Spíritum meum ſuper eum; judícium géntibus próferet.

℟. *br.* Ipſe invocábit me: * Pater meus es tu, * Allelúia, allelúia. Ipſe. ℣. Deus meus, * & ſuſceptor ſalútis meæ, * Allelúia. Glória. Ipſe. *Pſ.* 88.

℣. Hódie ſi vocem ejus audiéritis, ℟. Nolíte obduráre corda veſtra. *Pſ.* 94.

AD NONAM.

Ant. 3. á. Omnis ánima.

Capitulum. Hebr. 2.

PRoptéreà abundántiùs oportet obſerváre nos ea quæ audívimus, ne forte pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus eſt ſermo, factus eſt firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit juſtam mercédis retributiónem; quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus,

, allelúia. Audiam.
am loquétur pacem*
ı ſuam, * Allelúia.
ıdiam *Pſ.* 84.
a mihi feciſti vias
Adimplébis me lætí-
ultu tuo, Dómine.

. VESPERAS.
)cávit nos Deus vo-
:atióne ſuâ ſanctâ,
grátiam quæ mani-
nunc per illumina-
ılvatóris noſtri Jeſu
. *Tim.* 1.
F. Appáruit grátia
iens nos, ut abne-
pietátem & ſeculária
ſóbriè, & juſtè, &
ıus, expectántes ad-
lóriæ ejus. *Tit.* 2.
. E. In ipſo edocti
ɔónere vos véterem
qui corrúmpitur
ı deſidéria erróris.

. a. Quos præſcívit
prædeſtinávit con-
:ri imáginis Fílii ſui;
ſe primogénitus in
ıtribus. *Rom.* 8.
. *f.* Nondum appá-
1 érimus: ſcimus
, cùm apparúerit,
érimus; quóniam
s eum ſícuti eſt. 1.

:*m.* 1. Cor. 15.
homo de terra, ter-
; ſecundus homo de
:leſtis: qualis terré-
. & terréni; & qualis
tales & cœleſtes. Igi-
tur ſicut portávimus imági-
nem terréni, portémus & imá-
ginem cœleſtis.

Hymnus, Hoc, juſſa quon-
dam. 443.

℣. Satiábor, Dómine,
℟. Cùm apparúerit glória tua.
Pſ. 16.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G.
Noſtra conversátio in cœlis
eſt, unde Salvatórem expectá-
mus Dóminum noſtrum Je-
ſum Chriſtum, qui reformá-
bit corpus humilitátis noſtræ,
configurátum córpori claritá-
tis ſuæ. *Philip.* 3.

Oratio, *ut ſuprà ad Lau-
des.*

*Fit Commem. SS. Juſti &
Paſtoris, Mart. Ant.* Cùm vos
óderint. ℣. Viríliter. xiij. *Ora-
tio*, Omnípotens. *infrà.*

DIE VII.
In Feſto
SS. JUSTI & PASTORIS,
Martyrum.
Semiduplex.
Lectio ij.

JUſtus & Paſtor conſpícui
fratres, Complúti quod
célebre eſt Caſtellæ novæ óp-
pidum nunc Alcala dictum,
paréntibus Chriſtiánis nati,
ibídem in ténera ætáte, Da-
ciáno Præſíde, Diocletiáno &
Maximiáno imperántibus, in-
ſigni Martyrio coronáti ſunt.
Hi, ubi audiérunt Daciánum
in Chriſtiános furentem Com-
plútum adveniſſe, rejectis in
ſchola tábulis quibus inſtitue-
bantur, ad ſpectáculum pró-
prii Martyrii álacri devotióne

cucurrérunt. Quod cùm Daciáno nuntiátum eſſet, púeros ſtatim comprehendi, & à lictóribus cædi juſſit. Illi læti ad perferenda forti ánimo tormenta, mútuis ſeſe adhortatiónibus roborábant. Carníſices nihil ſe profícere intelligentes, núntiant Daciáno ſciſcitantes quid de iis præcíperet, quos audíerant ſeſe mútuò pro nómine Dómini conſolantes. Obſtupefactus Daciánus juſſit eos procul à civitáte gládio trucidári. Daciáno hinc diſcedente, Chriſtiáni Mártyrum córpora eódem in loco quo paſſi fúerant, honoríficè ſepeliérunt.

Lectio iij.

Pace Eccléſiæ póſtmodùm rédditâ, ſanctórum Mártyrum túmulo Basílica ſuper extructa eſt, ad quam ſanctus Paulínus nondum Epiſcopus Nolánus peregrinatiónem religióſè ſuſcépit, filiumque ſuum Celſum, tunc vitâ functum, juxta Mártyrum córpora ſepelíri vóluit. Illos vérſibus ſuis celebrávit Prudéntius ſéculo quarto. Eos númerat ſanctus Eulógius Martyr Cordubenſis ſéculo nono, inter eos Mártyres qui ſpontè ſe offerentes coronáti ſunt. Eódem autem ſéculo, Mauris Hiſpániam occupántibus, ſacra córpora è túmulo erepta à Barbarórum rábie vindicáta ſunt, & majóri ex parte, in Gállia Narbonenſi, obſcúro loco cóndita. Hinc ſéculo ea undécimo, in ſuam Eccléſiam tránſtulit Guifrédus Narbonenſis Archiepíſcopus: ex qua demum, anno milléſimo trecentéſimo trigéſimo quinto, ſacræ Mártyrum relíquiæ, ad novam Basílicam tranſlátæ ſunt, ubi hácteniùs religióſè ſervantur.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui beátos Juſtum & Paſtórem, fraterná caritáte conjunctos, Martyrii glóriá ſociaſti: da, quæſumus, nos fámulos tuos, ipsórum intercedéntibus méritis, unánimes, uno ore glorificáre Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat.

D I E X.

In Feſto

SANCTI LAURENTII,

Diaconi & Martyris.

Duplex-majus.

Omnia de Communi unius Martyris, exceptis quæ ſequuntur.

IN I. VESPERIS.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Sic nos exíſtimet homo ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hîc jam quæritur inter diſpenſatóres ut fidélis quis inveniátur.

℟. Diſperſit, dedit paupéribus; * Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi: † Cornu ejus exaltábitur in glória. ℣. Qui parcè ſéminat, parcè

[illegible] metet: & qui ſéminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet. * Juſtítia. Glória Patri. † Cornu ejus. Pſ. 111. 2. Con 9.

Hymnus.

Beáte quò tendis Pater?
Quò ſanctè pergis Pontifex?
Offerre temet víctimam,
Me non miniſtro quid paras?
Levita, qui juſſu tuo
Chriſti propínat ſánguinem,
Litáre promptus & ſuum,
[illegible] Lauréntius.
Audítis; è cœlo Deus
Majóra ſpondet prælia.
Brevi ducem nec dégener
Patrem ſequéris fílius.
Oblára Chriſto múnera,
Opes ſibi tot créditas,
Quas rex avárus éxigit,
Cuſtos fidélis dénegat.
Addit preces, addit minas;
Minæ, preceſque nil movent;
Non hos profánas in manus
Veníre theſauros ſinet.
Monſtrans egentûm ſquállidos
Quos ipſe paſcébat greges;
Hæc turba, dixit, quas ſitis
Opes, olympo tránſtulit.
Ætérne cunctórum Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus;
Uni Deo ſit glória.
Amen.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; ℟. Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolórum ejus. Pſ. 40.

Ad Magnificat. Ant. 2. D. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemóſyna reſiſtit peccátis: & Deus proſpector eſt ejus qui reddit grátiam. *Eccli.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD OFFICIUM NOCT.

Hymnus.

Fruſtrà parantur cómpedes
Armáta plumbo vérbera,
Et rubrà crates ígnibus,
Ardens cubíle ſternitur.
Chriſti pugil, lætus mori,
Pœniſque magnis débitus,
Hanc irretorto lúmine,
Pompam dolórum réſpicit.
Nudos in artus ſæviunt;
Sciſſæ flagris carnes volant:
Tortóris ad faſtídium
Truncus jacens relínquitur.
Sed ille, fracto córpore,
Serváre pectus íntegrum;
Suo cruóre tíngitur,
Luſtranda flammis víctima.
Ætérne cunctórum Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus;
Uni Deo ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ, 83. *In Nat. S. Laurentii.*

Lectio iv.

Cum furor gentílium poteſtátum in electíſſima quæque Chriſti membra ſæviret, ac præcípuè eos

qui órdinis erant ſacerdotális impéteret: in Levítam Lauréntium, qui non ſolùm in miniſtério ſacramentórum, ſed étiam diſpenſatióne eccleſiáſticæ ſubſtántiæ præeminébat, ímpius perſecútor effèrbuit, dúplicem ſibi prædam de uníus viri comprehenſióne promittens; quem ſi feciſſet ſacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exortem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítiâ, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Chriſtum. Póſtulat ſibi ab immaculáto ſacrárii præſule opes eccleſiáſticas, quibus avidíſſimus inhiábat, inferri. Cui Levíta caſtíſſimus, ubi eas repóſitas habéret oſtendens, numeroſíſſimos ſanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque veſtitu inamiſsíbiles condíderat facultátes; quæ tantò intégriùs erant ſalvæ, quantò ſánctiùs probabantur expenſæ.

Lectio v.

FRemit ergo prædo fruſtrátus; & in ódium religiónis quæ talem divitiárum uſum inſtituiſſet ardeſcens, direptiónem theſauri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum ſubſtántiam reperiſſet, ut illud depóſitum, quo ſacrátiùs erat dives, auferret. Renuntiáre Chriſto Lauréntium jubet, & ſolidíſſimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére ſupplíciis: quorum ubi prima nihil óbtinent, vehementióra ſuccédunt. Láceros artus, & multâ vérberum ſectióne conſciſſos, ſubjecto præcipit igne torréri; ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in ſe habéret urendi, converſórum alternâ mutatióne membrórum, fieret cruciátus veheméntior, & pœna prodúctior.

Lectio vj.

NIhil óbtines, nihil próficis, ſæva crudélitas. Subtráhitur inventis tuis matéria mortális; & Lauréntio in cœlos abeunte, tu déficis. Flammis tuis ſuperári caritátis Chriſti flamma non pótuit; & ſégnior fuit ignis qui foris uſſit, quàm qui intùs accendit. Sæviſti, perſecútor, in Mártyrem; ſæviſti, & auxiſti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóriæ glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem tranſiérunt triumphi étiam inſtrumenta ſupplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíſſimi, gáudio ſpirituáli; & de feliciſſimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui eſt mirábilis in Sanctis ſuis, in quibus nobis & præſídium conſtítuit & exemplum; atque ita per univerſum mundum clarificávit glóriam ſuam, ut à ſolis ortu uſque ad occáſum, Leviticórum lúminum coruſcante fulgóre,

rificáta eſt Jeroſólyano, tam illuſtris ia Lauréntio.

.. NOCTURNO.

.cti Evangélii ſecunn Joannem.

vij. Cap. 12.

témpore; Dixit Jecípulis ſuis: Amen, vobis; niſi granum cadens in terram, fúerit, ipſum ſolùm i autem mórtuum ltum fructum affert.

a ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

è xl. à Sirm. editis.

oſcit fides veſtra graum quod in terram cidit, & mórtuum itum eſt. Agnoſcit, hoc granum fides uia ipſum hábitat in tra. Hoc enim quod íxerit Chriſtus, nulgit Chriſtiánus. Sed mórtuo grano & áto, multa grana ſunt terram, ex quibus tus Lauréntius, cujus nem hódie celebrá-

Lectio viij.

is autem granis ſpartoto orbe terrárum illuláverit ſeges vidéudémus, ſumus; ſi nos per illíus gráhórreum pertinémus. nim ad hórreum pérdquid in ſégete eſt. quippe plúvia, útilis & nutritória, & tríticum paſcit & páleam. Abſit ut ſimul utrumque in hórreo recondátur, quamvìs ſimul utrumque in ago nutriátur, & ſimul utrumque in área triturétur.

Lectio ix.

NUnc tempus eligendi eſt. Antequam véniat ventilário, fiat morum ſeparátio: ſicut in área granum adhuc mundatióne diſcérnitur, nondum ventilábro último ſeparátur. Audíte me, grana ſancta; imò, audíte primum granum per me. Non amétis in hoc ſéculo ánimas veſtras. Nolíte amáre, ſi amátis; ut non amando ſervétis, quia non amando plus amátis. Qui amat in hoc ſéculo ánimam ſuam, perdet eam. Granum lóquitur; granum quod in terram cécidit, & mortificátum eſt ut multiplicarétur, lóquitur: audiátur, quia non mentítur. Quod admónuit, ipſe fecit: inſtruxit præcepto, præceſſit exemplo.

AD LAUDES.

Capitulum. Iſ. 43.

CUm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te; quia ego Dóminus Deus tuus ſanctus Iſrael Salvátor tuus, dicit Dóminus.

Hymnus.

NOndum ſatis dignum Deo
Chriſti probatti mílitem,
Tyranne, cruda ſunt tui
Furóris hæc prælúdia.
Impoſta membra crátibus
Ardente pruná férvidis

Deſpectat exultans, ſuo
Et ipſe plaudit fúneri.
Altis médullis íntimus
Toſtos per artus it dolor;
Menti Deus ſed íntimæ
Præſens dolórem témperat.
Dum corpus in flammas abit
Mens intùs ardet fórtior,
Sacris profános cómprimens
Ignes retundit ígnibus.
Corpus peruſtum Mártyris
Horret vel ipſe cárnifex,
Sed thuris inſtar, dum perit,
Deo litátur grátiùs.
Flammis in ipſis, ceu roſis
Viſus ſibi quiéſcere.
Verſa, Tyranne, páſcere,
Aſſáta, dixit, víſcera.
Quid inter ardentes rogos
Senſum dolóris ábſtulit?
Te nempè potus ébrium
Sanguis Dei jam fécerat.
O pura, quæ Deo places,
Igni probáta víctima,
Fac nos ſacris urat Deus,
Quibus flagrábas ígnibus.
Æterne cunctórum Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus;
Uni Deo ſit glória.
Amen.

℣. Igne me examináſti, Dómine; ℞. Et non eſt inventa in me iníquitas. *Pſalm.* 16.

Ad Benedictus. *Ant.* 6. F. Cutis mea denigráta eſt ſuper me, & oſſa mea aruérunt præ cáumate. *Job.* 30.

Oratio.

DA nobis, quæſumus omnípotens Deus, vitiórum noſtrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuiſti tormentórum ſuórum incéndia ſuperáre; Per Dóminum noſtrum.

AD II. VESPERAS.

Capitulum. Job. 23.

PRobávit me Dóminus quaſi aurum, quod per ignem tranſit: veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea.

Hymnus, Beáte, quò tendis. *ut ſuprà*, *ad I. Veſp.* 453.

℣. Introíbo in domum tuam in holocauſtis ℞. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Confitébor tibi, Dómine, quóniam liberaſti me ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ nóminis tui, à preſſúra flammæ quæ circúmdedit me. *Eccli.* 51.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes.*

DIE XII.

In Feſto

SANCTÆ CLARÆ,

Virginis.

Simplex.

Oratio, Fidéles tuos. xlv.

Lectio iij.

CLara nóbili génere Aſsíſii in Umbria nata, facultátibus in páuperes erogátis, ſéculo renuntiávit; & permóta præſertim ſancti Franciſci adhortatiónibus, arctíſſimam vitæ ratiónem amplexa eſt. Plures ejuſdem Inſtitúti ſócias, & præ céteris Hortulánam matrem & ſorores ſibi adjunxit. Paupertátis ádeò amans

ut ne Monaſtérium poſſeſſiónes habéret, ipſi étiam Gregório nono ſufficientes rédditus aſſignáre volenti reſtíterit. Saracénis, juſſu Friderici Imperatóris, Aſsíſium obſidéntibus, & Cœnóbium cui illa præerat jámjam invaſúris, infírma ad portam duci vóluit, atque hóſtibus óbjici, ſimul & præferri cápſulam argénteam ébore inclúſam, in qua ſanctíſſima Euchariſtia ſervabátur. Coram Chriſto cum oráret proſtráta ut ſorores tutarétur, vocem quaſi púeri audívit: Ego vos ſemper cuſtódiam. Iterúmque pro civitáte precáta, eamdem vocem audívit dicentem: Gravámina ſuſtinébit, ſed múnere meo defendétur. Tuncque Saracéni divínitùs térriti, per ipſos quos conſcénderant muros fugérunt. Tandem cùm annis ferè quadraginta duóbus Monaſtérium rexiſſet, tértio Idus Auguſti óbiit in Dómino. Eam Alexander quartus inter ſanctas Vírgines rétulit, ejuſque memóriam poſtrídie colendam ſtátuit, quo die ſepulta fúerat, & ipſe ſummus Póntifex tum Cardinális Oſtienſis coram Innocéntio quarto, qui ſanctæ Vírginis exéquiis intereſſe vóluit, Oratiónem fúnebrem habúerat.

Vesperæ de Pſalterio, à Capitulo de ſancta Radegunde, ut in Communi ſanctarum Mulierum, xlviij. *Oratio,* Deus, in quem. ℟.

Fit Commem. SS. Hippolyti, Concordiæ, & Soc. Mart. Ant. Cùm vos óderint. ℣. Viríliter. xiij. *Oratio,* Deus, cujus. *infrà.*

DIE XIII.

In Feſto
SANCTÆ RADEGUNDIS,
Reginæ.

Simplex.

Lectio iij.

Radegúndis fília Bertrárii Thuringórum Príncipis Clotárii primi ex captíva conjux, beneficéntiam in páuperes, vigílias ſtatas, crebras oratiónes, cilícii uſum, vini abſtinéntiam, jejúnia, ſummam dénique vitæ auſteritátem cum régia dignitáte conjunxit. Occíſo fratre juſſu Clotárii, ipſo permittente, ab aula diſcédens, Monáſtica veſte ſuſceptâ, in Diáconam à ſancto Medardo benedicta eſt. Pictávos profecta, Monaſtérium Vírginum cóndidit, cui ſorórem Agnétem Abbatiſſam præfécit. Eâ autem pietáte Radegúndis ſacrifícium Euchariſtiæ proſequebátur, ut in illíus uſum panes própriis mánibus confíceret, quos diverſis ſuppeditábat Eccléſiis: ac præter cétera pietátis offícia, id illi máximè curæ erat, ut pro Régibus indeſinenter preces fierent in Monaſtério. Abiit ad Dóminum anno quingentéſimo octogéſimo séptimo. Ejus corpus ſepelívit Gregórius Turonenſis, abſente pro Diœcéſi obeunda Merovéo Pictavienſi Epíſcopo, cui tamen præ honóre conceſſum, ut revíſus

Miſſam celebráret, tumulóque opertórium impóneret. Eódem die celebrátur memória ſanctórum Hippólyti, Concórdiæ & Sociórum. Hippólytus, teſte Gregório Turonenſi, pro Chriſti nómine Martyr occúbuit eódem témpore quo Xyſtus Románæ Eccléſiæ Epiſcopus & Lauréntius Archidiáconus. Comprehenſus, magnâ fidúciâ Chriſti fidem coram Præſídibus confeſſus eſt; Deinde torméntis addíctus, cùm nihilóminùs in Chriſti teſtimónio perſtáret, indómitis equis alligátus, per loca ſpinis & cárduis cónſita raptátus eſt; & ſic, laceráto córpore vitâ ceſſit. Quicumque verò Chriſtiáni ex ejus família comprehénſi fuérunt, omnes extrà portam Tiburtínam occíſi ſunt; cæſâ prius plumbátis Concórdiâ Hippólyti nutríce, quæ álios ſuis adhortatiónibus confirmáverat.

AD LAUDES, pro Commem. SS. Hippolyti & Soc.
Ant. Beáti. ℣. Multæ. xv.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus ſic hoſtem antíquum ſuâ virtúte proſtrávit, ut étiam ſervos ſuos, Spíritu veritátis armátos, ipſo rédderet fortióres: quæſumus, ut qui ſanctis Martyribus Hippólyto & Sóciis præſtitit de ſæviente triumphum, tríbuat nobis eórum précibus de blandiente victóriam; Qui tecum vivit .... in unitáte ejuſdem Spíritûs ſancti Deus.

DIE XIV.

In Vigilia

ASSUMPTIONIS

BEATÆ MARIÆ.

[*Si venerit in Dominica Officium fit de Dominica uſque ad verſiculum tertii Nocturni excluſivè: reliqua de Vigilia id eſt, ſeptima & octava Lectio de Evangelio vigiliæ, cum Homilia ſancti Joannis Chryſoſtomi, infrà, diviſione factâ ad * Aſteriſcum: Lectio nona de Evangelio & Homilia Dominicæ occurrentis.*

℟℟. *ut infrà. Et dicitur* Te Deum.

Ad Laudes & ad Horas, *Pſalmi de Dominica, cum Commemoratione Dominicæ. Reliqua de Vigilia.*]

¶ *Si Vigilia iſta venerit in Feriis, Officium fit ut ſequitur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus *Matth. 1.*

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Quæ longa tandem, Virgo, poſt ſuſpíria,
Te donat aſtris, reddit & Nato dies,
Hanc prævenire cántibus feſtis decet:
Noſtras, benigna Mater, auſculta preces.
Te nempe nobis ut Joanni Fílius
Matrem relíquit, è crucis pendens trabe:
Agnoſce natos, Virgo, quos fratres ſibi

Deoque Chriſtus comparávit fílios.
Tu, Chriſtiáni flos decuſque nóminis,
Adſtas petenti, Spíritum cœnáculo:
Apóſtolis mox verba ſeminántibus,
Tu caritáte párturis Eccléſiam.
Quæ nos amóre tam pio compléẽteris,
Nos gratulári da tuis honóribus.
Jam nos relinquis, Mater: at noſtri memor
Te comprobábis ſédulâ matrem prece.
Sit ſempitérno ſempiterna laus Patri:
Sit ſempitérnum Fílio Patris decus:
Qui neẽtis ambos, æquus ambóbus, tibi,
Divíne, ſit laus ſempiterna, Spíritus. Amen.

Pſalmi & Antiph. de Feria occurrente.

℣. Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas & malas! ℟. Et converſus, conſolátus es me. *Pſ.* 70.

Lect. duæ priores de Script. occurr. è tribus fiunt duæ.

Poſt j. Lect. ℟. Stabant juxta crucem Jeſu * Mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. ℣. Luctum & plorátum vidérunt vicínæ Sion, ſic vidébunt & in celeritáte ſalútem à Deo quæ ſupervéniet, * Mater. *Joan.* 19. *Baruch.* 4.

Poſt ij. Lect. ℟. Cùm vidiſſet Jeſus matrem & diſcípulum ſtantem quem diligébat, dicit matri ſuæ: Múlier, ecce fílius tuus; deinde dicit diſcípulo: * Ecce Mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 19.

IN illo témpore; Stabant juxta crucem Jeſu Mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 85. *aliàs* 84. *in Joan.*

IPſe crucifixus matrẽ ſuam diſcípulo commendat, ut nos dóceat ad extrémum uſque hálitum, parentum curam præcípuam eſſe gerendam. Quando ígitur Mater intempeſtívè acceſſit, dicit: Quid mihi & tibi eſt, múlier? &: Quæ eſt mater mea? Hîc verò magnum éxhibet amórem, & diſcípulo quem diligébat ipſam commendat. Matrem verò commendans, dicit: Ecce fílius tuus. O quantum honórem diſcípulo collátum! Cùm enim ipſe jam abíret, ipſam diſcípulo curandam tradit. Quia enim credíbile erat ipſam, útpote matrem, dolére & patrocínium quærere; jure illam diſcípulo tradit, dicens: Ecce mater tua. Hæc porrò dicébat, ipſos mútuo conjungens

amóre; quod cùm intellígeret diſcípulus, ipſam in ſua accépit. * Cur autem nullam álſam memorávit mulíerem, licèt ália quoque aſtáret? Ut nos docéret plus tribuendum mátribus eſſe. Ut enim paréntes, cùm ſpirituália impédiunt, ne cognoſcendi quidem ſunt; ſic cùm non ea cóhibent, omne débitum eſt ipſis præſtandum, & áliis ſunt anteponendi, quia nos genuérunt, educárunt, milleque mala ſubiérunt. Sic Marciónis impudéntiam réprimit. Si enim ſecundùm carnem natus non eſſet, nec matrem habéret, cur tantam de illa ſola gerit curam?

℟. Ex illa hora * Accépit eam diſcípulus in ſua. ℣. Amíco fidéli nulla eſt comparátio, & non eſt digna ponderátio auri contra bonitátem fídei illíus: * Accépit eam. Glória Patri. * Accépit. *Joan.* 19. *Eccli.* 6.

℣. *Sacerd.* Tibi dixit cor meum: exquisívit te fácies mea: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

AD LAUDES.

Semiduplex.

Ant. 1. D. Laus mea tu es, Dómine: diem hóminis non deſiderávi; tu ſcis. *Jerem.* 17.

Ant. 3. *à.* Nomen tuum & memoriále tuum in deſidério ánimæ: ánima mea deſiderávit te. *Iſ.* 26.

Ant. 8. G. Attenuáti ſunt óculi mei ſuſpicientes in excélſum, Dómine. *Iſ.* 38.

Ant. 5. a. Cunctis diébus quibus nunc mílito, expécto donec véniat immutátio mea. *Job.* 14.

Ant. 4. E. Quis mihi det te, ut invéniam te foris, & jam me nemo deſpíciat? *Cant.* 8.

Capitulum. Cantic. 2.

Surge, amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: columba mea, in foramínibus petræ, in caverna macériæ, oſtende mihi fáciem tuam.

Hymnus.

Quòd carne Chriſtum, Virgo, paris, vocant
Hinc te beátam: réctiùs óccupas
Nomen beátæ, quæ fidéli
Credíderis, pia Virgo, corde.
Orbáta Nato, non muliébriter.
Ploras ademptum. Scílicet áltior
Tellúre cœleſtes, triumphans
Quò rédiit, meditáris arces.
Amóris illuc te rapit ímpetus;
Tardi ſed obſtant víncula córporis,
Doleſque durum longióris
Exílii toleráre pondus.
Hæc vota tandem qui cúmulas, Pater,
Succurre noſtris, áuſpice Fílio:
Infunde ſacrum, quo vigémus,
Pectóribus, Deus alme, Flamen. Amen.

℣. Quis dabit mihi pennas

æ ? ℟. Et volábo,
ı. Pſ. 54.
ictus. Ant. 1. D.
te mi, in portis
ıda, nova & véte-
ni. Cant. 7.
'atio.
i virginálem úte-
eátæ Maríæ, in
ceres, elígere di-
da nobis Aſſum-
ſolémnia præve-
ignum in córdi-
habitáculum tuæ
ajeſtáti; Qui vi-

I O R A S.
'ex-minus.
mnorum, dicitur:
es de Vírgine,
glória
cumque Spíritu,
a ſécula.
h.

R I M A M.
). Laus mea.
. Qui natus es.

E R T I A M.
Nomen tuum.
ı. Prov. 13.
lifferrur, affligit
: lignum vitæ,
éniens.
mihi, Dómine,
itus meus prolon-
tu mihi. ℣. Mul-
uit * ánima mea,
ıria Patri. Heu.

℣. Sitívit in te ánima mea,
℟. Quàm multiplíciter tibi caro mea. Pſ. 41.

A D S E X T A M.

Ant. 8. G. Attenuáti ſunt.

Capitulum. Thren. 3.

OCulus meus afflictus eſt, nec tácuit, eò quòd non eſſet réquies, donec reſpíceret & vidéret Dóminus de cœlis.

℟. br. In ſalutáre tuum * Defécit ánima mea. In ſalutáre. ℣. Et in verbum tuum * ſuperſperávi: * Defécit ánima mea. Glória Patri. In. Pſ. 118.

℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, ℟. Dicentes: Quando conſoláberis me? Pſ. 118.

A D N O N A M.

Ant. 4. E. Quis mihi.

Capitulum. Tob. 3.

NUnc, Dómine, ſecundùm voluntátem tuam fac mecum, & præcipe in pace récipi ſpíritum meum; éxpedit enim mihi magis mori quàm vívere.

℟. br. Educ de cuſtódia ánimam meam * Ad confitendùm nómini tuo. Educ. ℣. Me expéctant juſti, * donec retríbuas mihi, * Ad confiténdum. Glória Patri. Educ. Pſ. 141.

℣. Mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas: ℟. Lábia mea laudábunt te. Pſ. 62.

DIE XV. AUGUSTI.

IN ASSUMPTIONE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 1. J. ECce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es: óculi tui columbárum. *Cant.* 1.

Ant. 8. G. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu ſupergreſſa es univerſas. *Prov.* 31.

Ant. 4. E. Indue te decóre, & honóre ejus, quæ à Deo tibi eſt, ſempiternæ glóriæ. *Baruch.* 5.

Ant. 3. a. Circúmdabit te Deus diplóide juſtítiæ, & impónet mitram cápiti honóris æterni *Baruch.* 5.

Ant. 5. C. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, & diadéma regni in manu Dei tui; quia complácuit Dómino in te. *Iſ.* 62.

Capitulum. Cant. 6.

PUlchra es, amíca mea, ſuávis, & decóra ſicut Jerúſalem, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

℟. Concupiſcet Rex decórem tuum; quóniam * Ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum: vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis. ℣. Benedícta tu in muliéribus; inveniſti enim grátiam apud Deum. * Ipſe eſt. Glória Patri. * Ipſe eſt. *Pſ.* 44. *Luc.* 1.

Hymnus.

O Vos æthérei, pláudite, cives:
Hæc eſt illa dies clara triumpho,
Quâ matrem plácidâ morte ſolútam
Natus ſídereâ ſúſcipit aulâ.
Quæ non, Virgo, tibi dona rependit!
Cœli divítias éxplicat omnes;
Verbum veſtíeras carne; viciſſim
Te Verbum próprio lúmine veſtit.
Qui velo látuit carnis, aperti
Pleno te ſátiat Núminis hauſtu:
Et quem virgíneo lacte cibaſti,

:m tibi dat ſe Deus
eſcam.
a tibi quanta pote-
ſtas!
quanta venit grátia
terris!
: Cœlítibus célſior
nna,
&a minor, Virgo,
Tonante.
gína ſedes próxima
Chriſto,
: ſólio vota tuórum
namque potes flectere
Natum
mater: amas nos quo-
que natos.
óboli qui dare ma-
trem
is vóluit, glória Pa-
tri:
Virgo parens, glória
Nato:
ecunda, tibi glória,
Flamen. Amen.
gna eſt glória ejus
itári tuo, Dómine.

ignificat. *Ant.* 6, F.
dine ſancta admirá-
in multitúdine ele-
abébit laudem, &
edictos benedicétur.

, Veneranda. *infrà*,

OMPLETORIUM.
& *Capit. de Feria.*
d. Ego dilecto meo,
ie convérſio ejus.

r, Virgo, *ut in Officio*

Nunc dimittis.
a. Sub umbra illíus

quem deſideráveram, ſedi; &
fructus ejus dulcis gútturi meo.
Cant. 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María na-
tum, * Veníte, adorémus.
Matth. 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

Quæ cœlo nova nunc áddi-
tur hoſpes!
Seſe tota poli Régia pan-
dit:
Ruptis Virgo parens líbera
vinclis,
Caro ſe próperat réddere
Nato.
Quantùm delítuit páupere te-
cto,
Tantùm ſpléndida nunc fúl-
get in aſtris:
Se veláre quibus mater amá-
bat,
Denſas Natus amat rúmpe-
re nubes.
Olim quæ fúerat juncta ma-
ríto,
Et de connúbio crédita ma-
ter,
Totum jam cólitur nota per
orbem
Cum matris títulis íntegra
virgo.
Ancillæ tríbuit quæ ſibi no-
men,
Cœleſti dóminans regnat in
aula,
Quæ tot paſſa neces Prolis
amóre,
Jam ſecúra, ſuâ Prole trium-
phat.
Noſtras, tu nova lux, díſcute
noctes;
Tu Regína, graves ſolve
catenas:

Cæcos, ſtella maris, dírige curſus;
Da, quo tu frúeris, cérnere Natum.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Pſalmi de Officio parvo.

Ant. 1. D. Fortis eſt ut mors dilé&io: aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem. *Cant.* 8.

Ant. 4. E. Adjúro vos, fíliæ Jeruſalem, ut nuntiétis dilecto meo quia amóre lánguco. *Cant.* 5.

Ant. 8. G. Ego dórmio, & cor meum vígilat; vox dilecti mei pulſantis: ſurrexi, ut aperírem dilecto meo. *Cant.* 5.

℣. Unam pétii à Dómino, hanc requíram: ℟. Ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. *Pſ.* 26.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. Cap. 1.

OSculétur me óſculo oris ſui; quia melióra ſunt úbera tua vino, fragrántia unguentis óptimis. Oleum effúſum nomen tuum, ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introduxit me rex in cellária ſua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum ſuper vinum: recti díligunt te. Nigra ſum, ſed formóſa, fíliæ Jeruſalem, ſicut tabernácula Cedar, ſicut pelles Salomónis. Nolíte me conſideráre quòd fuſca ſim, quia decolorávit me ſol.

℟. Quid mihi eſt in cœlo? & * A te quid vólui ſuper terram? † Defécit caro mea & cor meum: Deus cordis meis, & pars mea in æternum. ℣. Mihi vívere Chriſtus eſt, & mori lucrum. * A te quid vólui. Glória Patri. † Defécit. *Pſ.* 72. *Philipp.* 1.

Lectio ij.

EQuitátui meo in cúrribus Pharaónis aſſimilávi te, amíca mea. Pulcræ ſunt genæ tuæ ſicut túrturis; collum tuum ſicut monília. Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argento. Dum eſſet rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. Faſcículus myrrhæ dilectus meus mihi: inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri dilectus meus mihi, in víneis Engaddi. Ecce tu pulcra es, amíca mea; ecce tu pulcra es: óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilecte mi, & decórus. Léctulus noſter flóridus: tigna domórum noſtrárum cédrina, laqueária noſtra cypréſſina.

℟. Concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini: * Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. † Vidébitur Deus deórum in Sion. ℣. Scio quia ſecundùm expectatiónem & ſpem meam in nullo confundar. * Cor.

Patri. † Vidébitur Deus.
. Philipp. 1.
tio iij. Cáp. 2.
o flos campi, & lílium
convállium. Sicut lílium
ſpinas, ſic amíca mea
fílias. Sicut malus inter
ſylvárum, ſic diléctus
inter fílios. Sub umbra
quem deſideráveram,
& fructus ejus dulcis
meo. Introduxit me in
vinárium, ordinávit
charitátem. Fulcíte me
us, ſtipáte me malis;
amóre lángueo. Læva
ſub cápite meo, & déx-
llíus amplexábitur me.
o vos, fíliæ Jerúſalem,
ápreas cervoſque cam-
, ne ſuſcitétis, neque
áre faciátis diléctam,
uſque ipſa velit. Vox
mei: ecce iſte venit
in móntibus, transí-
colles: símilis eſt dilec-
us cápreæ, hinnulóque
um. En ipſe ſtat poſt
em noſtrum, reſpíciens
neſtras, proſpíciens per
llos. En diléctus meus
ur mihi: Surge, pró-
amíca mea, columba
formóſa mea, & veni.
nim hyems tránſiit, im-
iit & receſſit; flores ap-
runt in terra noſtra,
s putatiónis advénit;
irturis audíta eſt in terra
; ficus prótulit groſſos
víneæ floréntes dedé-
dórem ſuum.
Deſíderat ánima mea ad
eus: * Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum. † Quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei! ℣. Quæ retrò ſunt obliviſcens, ad deſtinátum perſequor, ad bravíum ſupernæ vocatiónis Dei in Chriſto Jeſu. * Sitívit. Glória Patri. † Quando véniam. *Repet.* ℟. *uſque ad* ℣. *Pſ.* 41. *Philipp.* 3.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. *d.* Veni in hortum meum, ſoror mea, ſponſa: méſſui myrrham meam cum aromátibus meis. *Cant.* 5.

Ant. 6. F. Jam hyems tránſiit: ſurge, amíca mea, ſpecióſa mea, & veni: oſtende mihi fáciem tuam; fácies enim tua decóra. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Favus diſtillans, lábia tua, ſponſa; mel & lac ſub lingua tua. *Cant.* 4.

℣. Glória fíliæ Regis ab intùs: ℟. In fímbriis áureis circumamícta varietátibus. *Pſ.* 44.

Benedictiones de B. M. V.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

In Aſſumpt. B. M. V. Serm. 1.

Lectio iv.

Virgo hódie glorióſa cœlos aſcendens, ſupernórum gáudia cívium copióſis ſine dúbio cumulávit augméntis. Hæc eſt enim, cujus ſalutatiónis vox & ipſos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víſcera claudunt. Quòd ſi párvuli necdum nati ánima liquefacta eſt, ut María locúta eſt; quid putá-

mus quænam illa fúerit cœléſtium exultátio, cùm & vocem audíre, & vidére fáciem, & beátâ ejus frui præſéntiâ meruérunt? Nobis verò, caríſſimi, quæ in ejus Aſſumptióne ſolemnitátis occáſio, quæ cauſa lætítiæ, quæ matéria gaudiórum! Maríæ præſéntiâ totus illuſtrátur orbis; ádeò ut & ipſa jam cœleſtis pátria clárius rútilet virgíneæ lámpadis irradiáta fulgóre.Méritò proinde réſonat in excelſis gratiárum áctio, & vox laudis.

℣. Veni de Líbano, ſponſa mea, * Veni, coronáberis. † Odor unguentórum tuórum ſuper ómnia arómata. ℣. Corónam juſtítiæ reddet juſtus Judex: * Veni. Glória Patri. † Odor unguentórum. *Cant.* 4. 2. *Tim.* 4.

Lectio v.

Sed plangendum nobis quàm plaudendum magìs eſſe vidétur. Quantùm enim de ejus præſéntia cœlum exultat, numquid non cónſequens eſt ut tantùm lúgeat hîc noſter inférior mundus ejus abſéntiam? Ceſſet tamen queréla noſtra, quia nec nobis hîc eſt manens cívitas; ſed eam inquírimus, ad quam hódie María benedícta pervénit. In qua ſi conſcripti cives ſumus, dignum profectò eſt étiam in exílio, étiam ſuper flúmina Babylónis, ejus nos recordári, nos ejus communicáre gáudiis, ejus participáre lætítiam, maximèque eam quæ tam copióſo ímpetu lætíficat hódie civitátem Dei, ut ſentiámus & ipſi ſtillicídia ſtillántia ſuper terram. Præceſſit nos Regína noſtra; præceſſit, & tam glorióſè ſuſcepta eſt, ut fiduciáliter ſequantur Dóminam ſervuli clamantes: Trahe nos poſt te in odórem unguentórum tuórum currémus.

℟. Tota pulchra es, amíca mea, & * Mácula non eſt in te; veni de Líbano: † Odor veſtimentórum tuórum ſicut odor thuris. ℣. Qui non inquinavérunt veſtimenta ſua ambulábunt mecum in albis quia digni ſunt. * Mácula. Glória Patri. † Odor. *Cant.* 4. *Apoc.* 3.

Lectio vj.

Advocátam præmíſit peregrinátio noſtra, quæ tanquam Júdicis mater, & mater miſericórdiæ, ſupplíciter & efficáciter ſalútis noſtræ negótia pertractábit. Pretióſum hódie munus terra noſtra diréxit in cœlum; ut dando & accipiendo felíci amicitiárum fœdere copulentur humána divínis, terréna cœléſtibus, ima ſummis. Illò enim aſcendit fructus terræ ſublímis unde data óptima & dona perfecta deſcendunt. Aſcendens ergo in altum Virgo beáta, dabit ipſa quoque dona homínibus. Quidni daret? Síquidem nec facultas ei deeſſe póterit, nec voluntas. Regína cœlórum eſt, miſéricors eſt; dénique mater eſt unigéniti Fílii Dei. Nihil enim ſic po-

eſt poteſtátis ejus ſeu pietátis magnitúdinem commendáre, niſi fortè aut non créditur Dei Fílius honoráre matrem, aut dubitáre quis poteſt omníno in affectum caritátis tranſiſſe Maríæ víſcera, in quibus ipſa quæ ex Deo eſt cáritas, novem ménſibus corporáliter requiévit.

℟. Anteíbit fáciem tuam juſtítia tua, * Et glória Dómini cólliget te; & † Dóminus implébit ſplendóribus ánimam tuam. ℣. Abundanter miniſtrábitur intróitus in æternum regnum; * Et glória. Glória Patri. † Dóminus. *Repetitur* ℟. Anteíbit. *uſque ad* ℣. *Iſ. 58. 2, Petr. 1.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 5. C. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera, amíca mea, columba mea, formóſa mea, & veni. *Cant. 2.*

Ant. 2. D. Anima mea liquefacta eſt, ut locútus eſt diléctus meus. *Cant. 5.*

Ant. 1. 2. Totus deſiderábilis, talis eſt diléctus meus, & ipſe eſt amícus meus. *Cant. 5.*

℣. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ℟. Satiábor, cùm apparúerit glória tua. *Pſ. 16.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore; Intrávit Jeſus in quoddam caſtellum: & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum ſuam. Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbátis.

In Aſſumpt. B. M. V. Serm. 1.

QUem in caſtellum mundi hujus intrantem priùs María ſuſcéperat, ab eo ſuſcípitur hódie ſanctam ingrédiens civitátem. Sed cum quanto putas honóre, cum quanta putas exultatióne, cum quanta glória? Nec in terris locus dignior úteri virginális templo, in quo Fílium Dei María ſuſcépit; nec in cœlis regáli ſólio, in quo Maríam hódie Maríæ Fílius ſublimávit. Felix nimírùm útraque ſuſcéptio: ineffábilis útraque, quia útraque inexcogitábilis eſt. Ut quid enim ea hódie in Eccléſiis Chriſti Evangélica léctio recitátur, in qua múlier benedicta in muliéribus excepiſſe intellígitur Salvatórem? Credo, ut hæc quam celebrámus, ex illa ſuſceptióne aliquátenus æſtimétur; imò ut juxta illíus inæſtimábilem glóriam, inæſtimábilis cognoſcátur & iſta. Quis enim, etiamſi linguis hóminum Angelorumque loquátur, explicáre queat, quemádmodùm ſuperveniente Spíritu, obumbrante virtúte Altíſſimi, caro factum ſit Verbum Dei, per quod facta ſunt ómnia; & Dóminus majeſtátis, quem non capit univérſitas creatúræ, intrà virgínea ſeſe clauſerit víſcera factus homo?

℟. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, * Et † Dixit mihi: Inter electos meos hæreditáre, Et ſic in Sion

firmáta ſum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt. * Et. Glória Patri. † Dixit mihi, &c. *Eccli.* 24. *Luc.* 10.

Lectio viij.

SEd & illud quis vel cogitáre ſufficiat, quàm glorióſa hódie mundi Regína procéſſerit, & quanto devotiónis affectu tota in ejus occurſum cœléſtium legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis ſit deducta; quàm plácido vultu, quàm ſeréná fácie, quàm lætis ampléxibus ſuſcepta à Fílio, & ſuper omnem exaltáta creatúram cum eo honóre quo tanta mater digna fuit, cum ea glória quæ tantum décuit Fílium? Felícia prorſus óſcula lábiis impreſſa lactentis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verùm numquid non felicióra cenſébimus, quæ ab ore ſedentis in déxtera Patris hódie in beáta ſalutatióne ſuſcépit, cùm aſcénderet ad thronum glóriæ, Epithalámium canens, & dicens: Oſculétur me óſculo oris ſui? Chriſti generatiónem, & Maríæ aſſumptiónem quis enarrábit? Quantùm enim grátiæ in terris adepta eſt præ céteris, tantùm & in cœlis óbtinet glóriæ ſinguláris. Quòd ſi óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit, quæ præparávit Deus diligéntibus ſe: quod præparávit gignenti ſe, & (quod ómnibus eſt certum) diligenti præ ómnibus, quis loquátur? Felix planè María; & multiplíciter felix, ſive cùm éxcipit Salvatórem, ſive cùm à Salvatóre ſuſcípitur. Utróbique miranda dígnitas Vírginis matris; utróbique amplectenda dignátio majeſtátis. ℟. Fúlcite me flóribus, ſtipáte me malis; quia amóre lángueo. Vox dilecti mei, * Ecce iſte venit. ℣. Spíritus & ſponſa dicunt: Veni. * Ecce. Glória Patri. * Ecce. *Cant.* 2.

Pro Commemoratione Voti Ludovici XIII.

Lectio ix.

Ex Declarat. Ludovici XIII. datâ die 10 Febr. 1638.

HOdie celebrátur memória ſolemnis illíus voti, quo Ludovícus Décimus-Tértius, Francórum Rex, ſe ſuáque tutélæ beátæ Maríæ Vírginis commendávit edicto propóſito in hæc verba: Beatíſſimam & glorioſíſſimam Vírginem in ſpeciálem Regni noſtri Patrónam aſſumentes, eídem ſpeciáli modo Nos, noſtrum Sceptrum, noſtram Corónam, noſtroſque omnes Súbditos, dicámus & conſecrámus. Cujus noſtri mancipátûs ne memória apud póſteros éxcidat, mandámus fieri poſt Véſperas diéi Feſti Aſſumptiónis Proceſſiónem, ritu & apparátu quàm máximè ſolemni in ſíngulis Dominatiónis noſtræ Eccléſiis, tam Cathedrálibus, quàm Parochiálibus & Conventuálibus cujuſcumque civitátis & pagi: præcipientes inſuper quátenùs Superióres Cu-

ſiæ, ac Locórum Optimátes dictæ Proceſſióni interſint. Móneant étiam Epíſcopi Pópulos omnes noſtros, ut peculiári erga beatíſſimam Vírginem amóre afficiantur, ipſiuſque patrocínium die illâ ſolemni implórent, ut fretum adeò potentis Patrónæ præsídio Regnum noſtrum ab ómnibus hóſtium tutum ſit insídiis, & diúturnâ gáudeat pace. Deuſque óptimus máximus, tantâ in eo colátur reveréntiâ, ut Nos, ſubditique omnes ad beátum finem cui ſumus cónditi, téndere ac pervenire valeámus. [Vitâ functo Ludovíco Décimo-Tértio, edictum confirmávit Anna Auſtríaca, mater Ludovíci Décimi Quarti Regni Moderátrix; & Ludovícus Décimus-Quintus erga beatíſſimam Vírginem avítæ pietátis imitátor, lítteris ad omnes Galliárum Epíſcopos miſſis, anno milléſimo ſeptingentéſimo trigéſimo octávo pia vota renovávit.]

℟. Apertum eſt templum Dei in cœlo, * Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & † In cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. ℣. Aſtitit Regína à dextris tuis, Deus, in veſtítu deauráto, circúmdata varietáte. * Et ſignum. Glória. † In cápite. *Repetitur.* ℟. Apertum. *uſque ad* ℣. *Apoc.* 11 & 12. *Pſ.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Magnificáte Dóminum mecum, ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. Quæ eſt iſta quæ aſcendit de deſerto, delíciis áffluens, innixa ſuper dilectum ſuum? *Cant.* 8.

Ant. 5. a. Aſcendit ſicut vírgula fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univerſi púlveris pigmentárii. *Cant.* 3.

Ant. 7. c. Dóminus cóntulit ei ſplendórem, ut incomparábili decóre ómnium óculis appaséret. *Judith* 10.

Ant. 6. *C.* Vidérunt.

Canticum. Judith 13.

Benedixit te Dóminus in virtúte tua, * quia per te ad níhilum redégit inimícos noſtros.

Benedicta es tu, fília, à Dómino Deo excelſo * præ ómnibus muliéribus ſuper terram.

Benedictus Dóminus, * qui creávit cœlum & terram:

Qui te direxit * in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum;

Quia hódie nomen tuum ita magnificávit, * ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Et dicitur per Octavam, quando fit de ea.

Ant. Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

Ant. 3. a. Benedictus Dóminus, qui exaltávit eam. Amen, allelúia. *Tob.* 13.

Capitulum. Cant. 6.

QUæ eſt iſta, quæ progréditur quaſi auróra conſurgens, pulchra ut luna, electa ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta?

Hymnus.

PAráta cùm te póſcerent,
O Virgo, cœli præmia,
Purum ſacrátis ártubus
Amor reſolvit ſpíritum.
Sed victa partu mors tuo
Te labis expertem nequit,
Suis nec audet ſtríngere
Vitæ parentem néxibus.
O qualis inter óbvios
Regina ſcandit Cœlites!
Quàm pulchra, celſæ próxima
Sedi Tonantis, áſſidet!
Amicta ſole fœmina,
Lunamque ſubjectam premens,
Biſſena cui cingunt caput
Fulgóre miro ſídera.
O tu, clientûm cui preces,
Cui vota cordi, Júdicem
Præbére nobis, quod potes,
Patróna, placátum velis.
Sit noſtra per te laus Patri,
Tuoque grata Fílio,
Et utriuſque Flámini,
In ſeculórum ſécula.
Amen.

℣. Tu, Dómine, ſuſceptor meus es, ℟. Glória mea, & exaltans caput meum. *Pſ.* 3.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. In plenitúdine ſanctórum deténtio mea; quaſi cedrus exaltáta ſum, & quaſi cypreſſus in monte Sion. *Eccli.* 14.

Oratio.

VEneranda nobis, Dómine, hujus diéi feſtívitas opem cónferat ſalutárem, in qua ſancta Dei Génitrix mortem ſúbiit temporálem, nec tamen mortis néxibus déprimi pótuit, quæ Fílium tuum Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum de ſe génuit incarnátum; Qui tecum vivit.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur: Qui natus es de Vírgine, &c.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Quæ eſt iſta.

Capitulum de Dominica.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es de María Vírgine * miserére nobis. *Matth.* 1.

Canon ad calcem.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Aſcendit.

Capitulum. Eccli. 24.

SIcut cinnamómum & bálſamum aromatízans odórem dedi: quaſi myrrha electa dedi ſuavitátem odóris.

℟. *br.* In voluntáte tua * deduxiſti me, Dómine, * Allelúia, allelúia. In voluntáte. ℣. Et cum glória * ſuſcepiſti me, * Allelúia. Glória Patri. In. *Pſ.* 72.

℣. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; ℟. Et confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum. *Pſ.* 40.

AD SEXTAM.

Ant. 7. c. Dóminus.

Capitulum. Iſ. 61.

INdumento juſtítiæ circúmdedit me Deus meus, quaſi ſponſum decorátum coróna, & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis.

℟. *br.*

℟. *br.* Convertiſti planctum ...um * in gáudium mihi, Allelúia, allelúia. Conver-ti. ℣. Conſcidiſti ſaccum ...um, & circumdediſti me ...titiâ, * Allelúia. Glória Pa-. Convertiſti.

℣. Dómine, in voluntáte ... ℟. Præſtitiſti decóri meo ...útem. *Pſ.* 29.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Benedictus.

Capitulum. Eccli. 24.

...N civitáte ſanctificáta re-quiévi, & in Jerúſalem po-...as mea. Et radicávi in pó-...o honorificáto, & in parte ...mei hæréditas illíus, & in ...itúdine ſanctórum detén-... mea.

℟. *br.* Hæc réquies mea * in ...lum ſéculi, * Allelúia, al-...ia. Hæc réquies. ℣. Hîc ...itábo, * quóniam elégi ...a, * Allelúia. Glória Patri. ...c.

℣. Surge, Dómine, in ...iem tuam, ℟. Tu & ar-... ſanctificatiónis tuæ. *Pſal.* ...

...N II. VESPERIS.

Pſalmi de Officio parvo.

...t. ...). PRæcépit rex iis qui in conſpectu ejus mini-...bant, ut introdúcerent ...ínam coram ſe, pófito ...er caput ejus diadémate. *...her.* 1.

Ant. 2. D. Surrexit rex in ...urſum ejus; poſituſque eſt ...onus matri regis, quæ ſedit ...déxteram ejus. 3. *Reg.* 2.

Ant. 3. a. Hábuit grátiam & miſericórdiam coram rege ſuper omnes mulíeres, fecit-que eam regnáre. *Eſther* 2.

Ant. 4. E. Rex dedit regínæ ómnia quæ vóluit & petívit ab eo. 3. *Reg.* 10.

Ant. 5. C. Benedixérunt eam omnes unâ voce, dicentes: Tu glória Jerúſalem, tu ho-norificéntia pópuli noſtri. *Ju-dith* 15.

Capitulum. Judith 13.

BEnedictus Dóminus, quia hódie nomen tuum ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dó-mini in æternum.

Hymnus, O vos æthérei. *ut in primis Veſperis*, 462.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Reſpexit Deus humilitátem an-cillæ ſuæ: ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatió-nes; quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc.* 1.

Oratio, ut ſuprà ad Lau-des.

Fit Commem. ſancti Rochi, (*niſi ſit Sabbatum*) *Ant.* 1. g. Mittam virum & ſalvábit pó-pulum meum, quia reſpexi pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. 1. *Reg.* 9.

℣. Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur; ℟. Et viam ejus volet. *Pſ.* 36.

Oratio, Pópulum. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Do-minica. Reliqua, ut heri.

DIE XVI.
In Feſto
SANCTI ROCHI, JUSTI,
Duplex-minus.

Omnia ut in Communi Confeſſorum, xxxv. additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ROchus apud Montempeſſulánum Equeſtri génere ortus, à pia matre ſollícitè inſtitútus in diſciplína Chriſti, jejúniis & auſteritáte vitæ à téneris annis exercitátus, paréntibus vitâ functis, annum agens círciter vigéſimum, facultátes magna ex parte, & quantùm per ætátem lícuit, paupéribus erogávit, & Románam peregrinatiónem ſuſcépit. Iter aggreſſus in Xenodóchia & Noſocómia divertébat, ibíque páuperes & ægros quo póterat ſubsídio ſolabátur. Peſte in Italia tunc graſſante, ſtrénuam in juvandis & ſanandis eâ infectis óperam dedit, plurimoſque ſolo ſigno crucis ſanitáti reſtituiſſe tráditur. Teſtes fuére Aquapendens, & Ceſéna urbes in Itália célebres, ipſáque Roma.

Lectio v.

ROmâ égreſſus Placéntiæ peſtiléntiâ corrípitur, atque ne iis qui ægrotabantur, ob vim dolóris & morbi óneri eſſet, è Noſocómio in viam deferri enixè poſtulávit. Voti compos factus, brevi, ne fœtida lues in pópulum ſérperet, ab urbe péllitur. Lánguida membra ægrè trahens in deſertum tugúrium divertit, ibíque in magna rerum ómnium penúria, mira patiéntiæ & fídei ſpecímina præbuit. Recuperátâ præter omnem ſpem ſanitáte, cùm Montempeſſulánum reverterétur, inter bellórum tumultus pro exploratóre comprehenſus, ipſíque pátruo mínimè ágnitus, in cárcerem, eo jubente, conjícitur. Ibi per quinquénnium acerbíſſima quæque perpeſſus, è vivis exceſſit décimo ſexto Calendas Septembris, anno milléſimo trecentéſimo vigéſimo ſéptimo.

Lectio vj.

TAnta fuit ſanctitátis Rochi opínio, ut ſtatim pópulis perſuáſum fúerit, quoſcúmque peſte laborantes, ejus patrocínio ſalútem eſſe conſecutúros: Quòd cum ſæpè aliàs, tum máximè Concílii œcuménici Conſtantienſis témpore comprobátum dícitur. Nam cùm ea in urbe peſtis antea crudéliter deſæviret, delátâ Patrum decréto per vicos & cómpita civitátis in ſolemni ſupplicatióne Rochi imágine, ſtatim quiévit. Hinc ubíque locórum ejus imágines expóſitæ, & ſacella, templaque ſub ejus nómine Deo dicáta fuérunt. Quàm verò potens ſit pro peſte avocanda Rochi patrocínium, pública plurimórum locórum vota, atque ánnuæ, ſeu étiam quotidiánæ

gratiárum. actiónes cómprobant. Pars córporis ejus Arelátem deportáta in Ecclésia ſanctíſſimæ Trinitátis aſſervátur, unde váriæ partículæ per omnes ferè Európæ Cathólicas regiónes diſperſæ plúrimas Ecclésias ditavérunt. Réliqua ſub Innocéntio octávo Venétias tranſláta à Clero & Senátu honorífice ſuſcepta, in templo ſub ipsíus invocatióne magníficè conſtructo repóſita cólitur. Tanta ſemper fuit apud Lodovenſes ſancti Rochi venerátio, ut ipsíus die ſacrâ ab ópere ſervíli abſtinére, non alicújus præcepti vigóre, ſed devotiónis cauſâ multis in locis conſuetúdo obtinúerit. Plura extant in Diœcéſi, ſub ejus invocatióne, erecta Oratória, inter quæ éminet pia Lodóvæ ſodálitas quæ ſancti Rochi nómine & patrocínio decorátur.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 9.

IN illo témpore; Circuíbat Jeſus omnes civitátes & caſtella, docens in ſynagógis eórum, & prædicans Evangélium regni, & curans omnem languórem & omnem infirmitátem. Et réliqua.

Homília ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 2. adv. Hær. c. 57.

NOn poſſunt Hærétici cæcis viſum, neque ſurdis audítum, neque omnes dæmones effugáre, præter eos qui ab ipſis immittuntur, ſi tamen & hoc fáciunt, neque débiles, aut claudos aut paralyticos curáre. Tantùm abſunt ab eo ut mórtuum éxcitent, quemádmodùm Dóminus excitávit, & Apóſtoli per oratiónem, & in fraternitáte ſæpíſſimè propter áliquid neceſſárium, eâ, quæ eſt in quoquo loco, Ecclésiâ univerſâ poſtulante, per jejúnium & ſupplicatiónem multam, reverſus eſt ſpíritus mórtuo, & donátus eſt homo oratiónibus ſanctórum.

Lectio viij. Cap. 58.

IN Jeſu nómine qui verè illíus ſunt Diſcípuli, ab ipſo accipientes grátiam, perfíciunt ad benefícia reliquórum hóminum, quemádmodùm unuſquiſque accépit donum ab eo. Alii enim dæmones exclúdunt, álii autem & præſciéntiam habent futurórum, & viſiónes, & dictiónes prophéticas. Alii autem laborantes áliquâ infirmitáte per manûs impoſitiónem curant, & ſanos reſtítuunt. Jam étiam quemádmodùm díximus, & reſurrexérunt & perſeveravérunt nobiſcum, annis multis. Et quid autem? Non eſt númerus dícere gratiárum, quas per univerſum mundum Ecclésia à Deo accípiens, in nómine Chriſti Jeſu crucífixi ſub Póntio Piláto per ſíngulos dies in opitulatiónem géntium perfécit.

Lectio ix. *Lib. 3. c. 5.*

POrrò ad inventiónem errántium miſſi erant Apóſtoli, & ad viſiónem eórum

qui non vidébant, & ad medicínam languéntium; útrique non ſecundùm præſentem opiniónem colloquebantur eis, ſed ſecundùm veritátis manifeſtatiónem. Nec enim quilibet hómines rectè fácient, ſi cæcos, jamjamque per præcipítium ferri incipientes, adhortentur insíſtere illi periculosíſſimæ viæ quaſi rectæ, & quaſi benè perventúri ſint. Quis autem médicus volens curáre ægrótum, fáciet ſecundùm concupiſcéntias ægrotantis, & non ſecundùm quòd eſt aptum medicínæ? Quóniam autem Dóminus médicus venit eórum qui ſe malè habent, ipſe teſtificátur dicens: Non eſt opus ſanis médicus, ſed malè habéntibus; non enim veni vocáre juſtos, ſed peccatóres ad pœniténtiam.

AD LAUD. poſt Hymn. ℣. Ego, Dómine, in flagella parátus ſum; ℟. Et dolor meus in conſpectu meo ſemper. *Pſ.* 37.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. g. Non eſt contriſtátus contra Deum, quòd plaga evénerit ei, ſed immóbilis in timóre Dei permanſit, agens grátias Deo. *Tob.* 2.

Oratio.

Populum tuum, quæſumus, Dómine, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuæ iracúndiæ flagella formídant, intércedente beáto Rocho, tuâ mereantur miſericórdiâ liberári; Per Dóminum noſtrum.

Fit Commem. Oct. Aſſumpt. Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. *Oratio*, Veneranda. 470.

AD HORAS, ℟℟. brev. cum duplici Allelúia, *niſi transferatur Officium.*

AD II. VESPERAS, poſt Hymn. ℣. Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum; ℟. Et de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum. *Pſ.* 33.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Inventus eſt perfectus, juſtus, & in témpore iracúndiæ factus eſt reconciliátio; & in tentatióne inventus eſt fidélis; ideò jurejurando dedit illi Dóminus glóriam in gente ſua, & uſque ad términos terræ. *Eccli.* 44.

Fit Commem. Oct. Aſſumpt. Ant. Reſpexit. ℣. Poſuiſti. 471. *Oratio*, Veneranda. 470.

DIEBUS INTRA OCTAVAM Aſſumptionis.

Semiduplex.

Omnia ut in die, præter ea quæ hic notantur.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCT. tres Antiph. ℣. *&* ℟℟. *ex Nocturno diei ſecundùm Feriam.*

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij. & iij. ut infrà in quâlibet die.

AD LAUDES.

Ant. ſola 6. *C.* Vidérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt, & laudavérunt eam. *Cant.* 6.

'ESPERAS.
. 2. D. Póſuit rex
;ni in cápite ejus.

: BATO
à Octavam.
r. *Pſalmi de Sab-*
'a Antiph. Póſuit.
ulum, (*omiſſo Re-*
Hymn. ℣. *& Ant.*
cat. *ut in primis*
um Commem. Do-
rrentis.

: INICA
OCTAVAM.
, *exceptis quæ ſe-*

Dominica in toto

CIUM NOCT.
ia omnia, dempto
, *ut in die Feſti.*
)CT. *Lectiones de*
ccurrente.
'OCTURNO.
ſancti Cyrilli
xandríni.
'a Neſt. hab. Epheſ.
ilica majori.
ctio iv.
ım cœtum, qui
ta Deípara ſemper
e Maria invitáti
imo huc confluxé-
ı erectumque con-
re licèt multâ pré-
:iâ, áttamen hic
?atrum cœtus læ-
præbuit. Nunc
hymnógraphi Da-
apúd nos implé-
ce jam quid bo-
d jucundum, niſi
res in unum? Salve itaque à nobis, ſancta myſtica Trínitas, quæ nos omnes convocaſti in hanc Eccléſiam Deíparæ Maríæ.

Lectio v.

Salve à nobis, María Deípara, venerábile cimélium totíus orbis terrárum, lampas inextinguíbilis, ſceptrum rectæ doctrínæ, templum indiſſolúbile, locus ejus qui loco capi non poteſt, mater & virgo; per quam nominátur in ſanctis Evangéliis: Benedictus qui venit in nómine Dómini.

Lectio vj.

Salve, quæ immenſum incomprehenſumque in ſancto virgíneo útero comprehendiſti; per quam cælum exultat; per quam Angeli & Archángeli lætantur; per quam dæmones fugantur; per quam prolapſus homo cœlum recúperat; per quam omnis creatúra idolórum veſániâ detenta ad agnitiónem veritátis pervénit; per quam ſanctum baptíſma obtingit credéntibus; per quam óleum exultatiónis; per quam toto orbe terrárum fundátæ ſunt Eccléſiæ; per quam gentes adducuntur ad pœniténtiam: & quid plura dicam? per quam unigénitus Dei Fílius iis qui in ténebris & umbra mortis ſedébant, lux effulſit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore; Intrávit Jeſus in quoddam caſtellum: & múlier quædam, Martha

nómine, excépit illum in domum ſuam. Et reliqua.

Homília ſancti Anſelmi, Epíſcopi.

Homil. 9. in Evang.

DUæ iſtæ ſoróres, ſicut Patres ſancti pleníſſimè nobis expoſuérunt, duas in ſancta Eccléſia vitas deſignant; Martha ſcílicet actívam, María contemplatívam. Iſta labórat ad exhibenda indigenti ómnia humanitátis offícia; illa vacat & videt quóniam Deus eſt. Iſta circa exterióra occupátur, illa interióra contemplátur. Sicut autem mater Dei eſt ſinguláris; ita & iſtárum vitárum effectus, quarum iſtæ ſorόres typum tenent, in ea extitit ſinguláris. Nunquam in áliqua perſóna, imò in ómnibus ſic Martha operáta eſt, nunquam áliàs ſic María contemplatióni vacávit.

Lectio viij.

JAm videámus actiónem hujus Marthæ. Iſta non quémlibet ex mínimis, ſed ſummum Dei Fílium hóſpitem ſuſcépit; nudum carne vel étiam pannis opéruit; eſurientem pavit; comprehenſo & crucifixo áffuit. Porrò de parte Maríæ quanta in María fúerit, quis dignè loquátur? Hæc conſervábat ómnia verba, Angelórum, Paſtórum, Magórum, nec-non ipsíus Fílii ſui, cónferens in corde ſuo. Nemo unquam, ſicut ipſa, guſtávit quàm ſuávis eſt Dóminus. Nec mirum: quóniam apud eam, imò intrà eam erat fons vitæ. Circa plúrima ut Martha occupabátur: circa unum ut María delectabátur. Sed pars Marthæ ei aufertur: jam enim non erit ſollícita ut miniſtret ei ſicut púero: jam non turbábitur fúgiens in Ægyptum; jam Fílius Maríæ non flagellábitur, nec occidétur. Pars ergo Marthæ ei aufertur, ſed bono ſuo: pars verò Maríæ ei perfícitur, quæ non auferétur ab ea.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis. Cætera ut in die, cum Commem. Dominicæ in Laudibus & Veſperis.

DIE XVII.

DE OCTAVA.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

In Aſſumpt. B. M. V. 4.

Lectio ij.

DE Vírginis glória nec ſilére devótio pátitur, nec dignum áliquid ſtérilis concípere cogitátio, aut inerudíta poteſt locútio parturíre. Hinc eſt quòd ipſi cœleſtis cúriæ príncipes in conſideratióne tantæ novitátis clamant non ſine admiratióne: Quæ eſt iſta, quæ aſcendit de deſerto, delíciis áffluens? Ac ſi manifeſtiùs dicant: Quanta eſt hæc, aut unde ei aſcendenti útique de deſerto affluéntia tanta deliciárum? Nec enim pares inveniuntur delíciæ vel in nobis, quos in civitáte Dómini lætíficat flúminis ímpetus, qui à vultu glóriæ, voluptátis torrente potámur. Quæ eſt iſta, quæ de ſub ſole, ubi nihil eſt niſi labor & dolor,

o ſpíritûs, aſcendit
piritúalibus áffluens?
elícias díxerim, vir-
decus cum múnere
itis, humilitátis in-
liſtillantem caritátis
iſericórdiæ víſcera,
iem grátiæ, præro-
lóriæ ſinguláris?
Lectio iij.
dens ígitur de déſer-
egína mundi, étiam
nctis, ut canit Ec-
ióſa facta eſt & ſuá-
líciis ſuis. Déſinant
erti hujus mirári de-
uia Dóminus dedit
em, & terra noſtra
um ſuum. Quid mi-
terra deſerta Ma-
dere delíciis affluen-
rentur pótiùs páu-
riſtum de cœleſtis
itúdine deſcenden-
ngè enim amplióri
lignum vidétur, Dei
ulò minùs ab Ange-
ri, quàm Dei ma-
Angelos exaltári.
*p. ſit Commem. ſan-
æ, Imperatricis &*
Antiph. Exultávit.
ut in Communi
xlviij. *Oratio*, Dó-
râ 478.

E XVIII.

OCTAVA.

cti Procli Epíſcopi.
*cip. Orat. 5. hab.
oncilio Epheſ.*
Lectio ij.
is ómnium Sanctó-
memóriæ mirábiles
l tamen diéi hujus
ſolémniis æquále ad glóriam.
Abel propter ſacrifícium celé-
brátur; Abrahám propter fi-
dem præcláris láudibus cu-
mulátur; Móyſes tanquam
legiſlátor prædicátur; Elías,
ut Zelótes, teſtimónium ha-
bet; David, ut pater myſtérii
in carne peracti, commendá-
tur: verùm nihil tale eſt qua-
lis eſt Dei génitrix María;
ipſa enim, quem illi in æní-
gmáte vidérunt, incarnátum
in útero portávit. Cunctas res
creátas, ô homo, cogitatióne
percurre, & vide an quicquam
ſit æquále vel majus María
Deíparâ. Terram úndique lu-
ſtra, cœlos mente ſcrutáre,
invisíbiles omnes virtútes có-
gita, ac pérſpice num ſit in
univerſis creátis áliud ejuſmó-
di miráculum.

De ſancta Helena,
Lectio iij.
Sermo ſancti Ambróſii
Epíſcopi.
Ex Orat. in obitu Theod.

BEátus eſt Conſtantínus, parente Hélenâ, quæ im-peranti fílio divíni múneris quæsívit auxílium, quo inter prælia tutus aſsíſteret, & perículum non timéret. Magna fœmina, quæ multò ámplius invénit quod Imperatóri conferret, quàm quod ab Imperatóre accíperet. Anxia mater pro fílio cui regnum orbis Románi céſſerat, feſtinávit Hieroſólymam & ſcrutáta eſt locum Domínicæ Paſſiónis. Stabuláriam hanc primò fuiſſe áſſerunt, ſic cógnitam Conſtántio ſenióri, qui póſteà re-

gnum adeptus eſt. Venit ergo Hélena, cœpit reviſere loca ſancta, infúdit ei Spíritus, ut lignum Crucis requíreret, acceſſit ad Gólgota, & ait: Ecce locus pugnæ, ubi eſt victória? Quæro vexíllum ſalútis, & non invénio. Ego, inquit, in regnis, & Crux Dómini in púlvere? Ego in aulis, & in ruínis Chriſti triumphus? Aperit itaque humum, décutit púlverem: tria paríbula confúſa réperit, incerta hæret; hæret ut múlier, ſed certam indáginem ſanctus Spíritus inſpírat. Lignum refúlſit, & grátia micuit. Quæſívit clavos quibus crucifíxus eſt Dóminus, & invénit: de uno clavo frænos fíeri præcépit, de áltero diadéma intéxuit: unum ad decórem, álterum ad devotiónem vertit. Utróque uſus eſt Conſtantínus, & fidem tranſmíſit ad pósteros Reges. Sapienter Hélena, quæ Crucem in cápite Regum locávit, ut Crux Chriſti in Régibus adorétur.

Pro ejus Commemor. Ant. Orátio. ℣. Humiliábam. l.

Oratio.

Domine Jeſu Chriſte, qui per beátam Hélenam paſſiónis tuæ Crucem & clavos dediſti in loco Calváriæ reperíri: præſta, quæſumus, ut ejus interceſſióne, inveníre grátiam tuam in præſenti & glóriam in futúro valeámus; Qui vivis & regnas.

In Vesp. fit Commem. S. Ludovici, Epiſcopi, Antiph. Elégit. ℣. Beátus. xviij. *Oratio,* Deus, qui. xxj.

DIE XIX.

DE OCTAVA.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

De XII. Prærog. B. M. V.

Lectio ij.

Amplectámur Maríæ veſtígia, fratres mei, & devotíſſimâ ſupplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis; potens eſt enim. Nempe vellus eſt médium inter rorem & áream, múlier inter ſolem & lunam, María inter Chriſtum & Eccléſiam conſtitúta. Sed fortè miráris non tam vellus opertum rore, quàm amíctam ſole mulíerem. Magna ſiquidem familiáritas, ſed mira omníno vicínitas ſolis & mulíeris. Quómodò enim in tam vehementi fervóre tam frágilis natúra ſubſíſtit? Non eſt virtútis humánæ, ſed nec angélicæ quidem; ſublímior quædam neceſſária eſt. Spíritus ſanctus, inquit, ſupervéniet in te. Et tanquam reſpondéret illa: Quóniam Spíritus eſt Deus, & Deus noſter ignis consúmens eſt; Virtus, ait, non mea, non tua, ſed altíſſimi obumbrábit tibi. Nihil ítaque mirum, ſi ſub tali obumbráculo talis étiam à mulíere ſuſtineátur amictus. Múlier, inquit, amicta ſole. Planè amicta lúmine tanquam veſtimento. Non pércipit fortè carnális; nimírum ſpirituále

tit, ſtultítia illi vidétur. Non ſic videbátur Apóſtolo, qui dicébat: Induímini Dóminum Jeſum Chriſtum. Quàm familiáris ei facta es, Dómina! quàm próxima, imò quàm íntima fieri meruiſti! quantam inveniſti grátiam apud eum! In te manet, & tu in eo, & veſtis eum, & veſtíris ab eo. Veſtis eum ſubſtántiâ carnis, & veſtit ille te glóriâ ſuæ majeſtátis. Veſtis ſolem nube, & Sole ipſa veſtíris. Novum enim fecit Dóminus ſuper terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quàm Chriſtum, de quo dícitur: Ecce vir; Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut múlier ſole apparéret amicta. Dénique, & coronávit eum, & viciſſim ab eo méruit coronári.

De ſancto Ludovico, Epiſcopo.

Lectio iij.

Ludovícus Cároli ſecundi Sicíliæ Regis fílius, beáti Ludovíci Francórum Regis ex fratre prónepos, adhuc puer obſes pro patre bello capto ductus eſt in Catalóniam. Ibi virtútibus ómnibus, præſertim verò caſtitáte & córporis caſtigatióne máximè enítuit. In cárcere detentus votum emíſit de amplectendo Franciſcanórum inſtitúto, quòd cùm è Catalónia reverſus implére vellet apud Montempeſſulánum, à patre prohíbitus eſt. Deſignátus Epíſcopus Toloſánus, ſancti Franciſci Régulam priùs profitéri vóluit, quàm ordinarétur Epíſcopus. In Epiſcopátu páuperes impensè cóluit, & ómnibus ómnia factus eſt. Obiit anno ætátis vigéſimo quarto; ſepultus Maſſíliæ in Æde Franciſcanórum. Hunc miráculis clarum Joannes vigéſimus ſecundus Sanctórum faſtis adſcripſit.

Pro ejus Commemor. Ant. Ego ſum. ℣. Elégit Dóminus. *Oratio*, Deus, qui. xxj.

Vesperæ de ſequenti, ut in Communi Doctorum, xxiij. *Oratio*, Deus, qui. *infrà.*

Fit Commem. Oct. Aſſumpt. Ant. Reſpexit Deus humilitátem ancíllæ ſuæ: ecce ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt. *Luc. 1.*

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióſo. *Pſ. 20.*

Oratio, Veneranda nobis. *ſuprà.* 470.

DIE XX.

In Feſto

SANCTI BERNARDI, Abbatis.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Bernardus, Fontánis in Burgúndia nobílibus & piis paréntibus natus, anno ætátis vigéſimo ſecundo Ciſterciénſe Monaſtérium cum

Stéphanus Hardíngus tértius à ſancto Roberto præerat, ingreſſus eſt; ejus exemplo triginta ſócii idem vitæ genus amplexi ſunt. Ut autem ſe ad arctiórem obſervántiam excitáret, hoc ſæpiùs in ore habébat: Bernarde, ad quid veniſti? Píetas ejus & ſánctitas tanta, ut à Stéphano ad conſtruendum Claravallenſe Monaſtérium, júvenis licèt, mitterétur. Cujus loci, ut tunc mos erat, Abbas páriter deſignátus, à Guillélmo Catalaunenſi Epíſcopo, abſente Gaufrido Epíſcopo Lingonenſi, benedictiónem accépit. Ibi pro victu pulmenta, ſæpiùs ex fóliis; panis ex hórdeo, mílio & vícia; húmiles caſæ, ſolitúdo ingens in magna fratrum multitúdine; ſilentiíque tanta obſervántia, ut præter laborántium ſtrépitus & voces laudántium Deum, nihil pénitùs audirétur. Tum legem ſibi ipſi impóſuit Bernardus è Monaſtério numquam exeundi, niſi aut urgérent Ordinis ſui negótia, aut ab Apoſtólicæ Sedis Legáto, vel próprio Epíſcopo, evocarétur.

Lectio v.

INtérfuit Concílio Trecenſi ſub Honório ſecundo, in quo Templáriis milítibus Régula præſcripta eſt. Remenſem pópulum Archiepíſcopo reconciliávit. Pontificátum aſſéruit Innocéntio ſecundo, quem Petrus Leónis, uſurpáto Anacléti ſecundi nómine, Româ expúlerat: cùm enim, coacto apud Stampas Concílio, Rex & Antíſtites rem totam ad unius Bernardi arbítrium detuliſſent, Innocéntium legítimum eſſe beáti Petri ſucceſſórem declarávit. Henrícum primum Angliæ Regem, partes Anacléti cum Epíſcopis Anglicánis tuentem, ita flexit, ut Innocentio Carnútas uſque óbviàm proceſſerit. Tùm Bernardus, ſolútâ ſynodo Piſána cui affúerat, Mediolanenſes & Aquitános, qui Anaclétum fovébant, ad unitátem Eccléſiæ revocávit; Ducemque Aquitániæ Guillelmum, expóſitâ cum obteſtatióne ob óculos ejus tremendâ Hóſtiâ, ádeò térruit, ut ille abjécto ſchiſmate, ad ſaniórem mentem ſúbitò redíerit. Imperatórem Lothárium jus inveſtiturárum ſibi vindicantem ſólitâ loquendi libertáte reprehéndit, & à ſuſceptis consíliis dimóvit. Romam accítus, Victóri qui Anacléto & ipſe Pſeudo-Póntifex ſubrogátus fúerat, perſuáſit ut Innocéntio obſequerétur.

Lectio vj.

CLaravallem reverſus, ſancti Anaſtáſii Monaſtério, quod ad Aquas Sálvias prope Romam extrúxerat, eum præfécit Abbátem, qui póſteà ſummus Póntifex creátus, Eugénius tértius appellátus eſt, ad quem étiam ſcripſit libros de Consideratióne. Eo ſummi Pontíficis juſſu concionante, pia in Saracénos expedítio ſuſcepta eſt, quæ tamen felícem éxitum non hábuit: Hinc multórum agitátus ſit calúm-

nas patientiſſimè tulit.
dum confutávit in Se-
i Concílio; & in Re-
dversùs Gilbertum Por-
n Pictavenſem Epíſco-
quem errór is convíce-
ibolum cóndidit. Hen-
n' hæreſim in Tolosá-
ppreſſit; & Radulfum
hum árguit, qui inter-
os eſſe Judæos conten-
Gravióra inter civitá-
tenſem & vicínos Prín-
orta diſsídia dirémit.
t quinque Epiſcopátus
it. Ab homínibus óm-
tdinum úndique inter-
, oratióni vacáre nun-
Miſſæ ſacrifícium ce-
vix aliquando intermí-
a dénique annum vitæ
mum tértium ágeret,
órum magnitúdine &
claríſſimus, Claravalle
ívit in Chriſto anno
io centéſimo quinqua-
tértio, ſepultuſque eſt
tare beátæ Vírginis,
eligióne ſingulári co-
péctori verò, uti præ-
, cápſula reliquiárum
Thaddæi Apóſtoli in
ſuperpóſita eſt. San-
cánoni vix-dum vi-
oſt mortem annis ab
lro Papa tértio aſcri-

II. NOCTURNO.

ancti Evangélii ſecun-
um Matthæum.

o vij. Cap. 19.

o témpore; Dixit Pe-
ad Jeſum: Ecce nos
nus ómnia, & ſecúti
ſumus te, quid ergo erit no-
bis? Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi
Abbátis.

Sermo 22. de diverſ. qui eſt de quadrupl. debito.

IN via eſtis, fratres, quæ ducit ad vitam; in via recta & impollúta, quæ ducit ad civitátem ſanctam Jeruſalem illam, quæ líbera eſt, quæ ſurſum eſt, quæ eſt mater noſtra. Arduus quidem aſcenſus ejus, útpotè per ipſam montis ſummitátem incíſus; ſed via compendióſior labóris magnitúdinem vel témperat, vel exclúdit. Vos autem tam felíci facilitáte, quàm fácili felicitáte viam iſtam non ſolùm itis, ſed cúrritis; quia exonerati eſtis & accincti, nihil pónderis ſuper dorſa portantes.

Lectio viij.

FElíces ígitur vos, qui vos & veſtra ſine omni excep-tiúncula reliquiſtis, per ipſum montis vérticem iter fácitis ei qui aſcendit ſuper occáſum; Dóminus nomen illi. Illi verò, qui quamvis Ægyptum fúgerint, tamen ad quæque Ægyptia tenérrimè reſuſpírant, viam civitátis habitáculi non invenérunt: ſed voluntátum ſuárum graviſſimis ſárcinis prægraváti, vel ſub ónere, vel cum ónere cadunt, ut vix ad curſum pervéniant deſtinátum. Quid enim eſt quòd vita veſtra vitam Apoſtólicam repræſentet? Illi reliquérunt ómnia, & in ſchola Salvatóris

ſub ejus præſéntia congregáti, hauſérunt aquas in gáudio de fonte Salvatóris, ipſum vitæ fontem in ipſo fonte bibentes.

Lectio ix.

BEáti óculi qui vidérunt. Numquid non & vos, non in præſéntia, ſed in abſéntia ipſius: non ad verba oris ejus, ſed ad vocem nuntiórum ejus, ſimile áliquid feciſtis? Defféndite vobis hanc prærogatívam; quòd, illi ad viſum & ad verbum, vos ad audítum & núntium, credidiſtis. Sic ſtate in Dómino, cariſſimi, ut quemádmodum illi in fame & ſiti, in frígore & nuditáte, in labóribus & jejúniis, & vigíliis, & cæteris obſervántiis, juſtítiæ viam régiam tenuérunt: ſic & vos, etſi non eórum méritis, tamen exercítiis aliquátenus coæquáti, dicátis Dómino Deo veſtro, cùm venéritis ante thronum glóriæ ipſíus: Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, annis quibus vídimus mala.

Oratio.

DEus, qui beátum Bernardum Abbátem caritátis tuæ igne ſuccenſum in Eccléſia tua lucére ſimul & ardére feciſti: ejus interceſſióne concéde, eódem nos caritátis Spíritu ferventes, coram te ſemper ut fílios lucis ambuláre; Per Dóminum...... in unitáte ejuſdem Spíritûs.

Fit Commem. Oct. Aſſumpt. Ant. In plenitúdine. ℣. Tu, Dómine. Oratio, Veneranda, 470.

AD HORAS, Reſp. br. cum dupl. Allelúia. *niſi transfer. Offic.*

IN VESP. fit Commem. Octavæ Aſſumpt. Ant. Reſpexit. ℣. Poſuiſti. *Oratio*, Veneranda.

Deinde S. Privati, Epiſc. & Mart. Antiph. Ecce Deus. ℣. In Deo. vij. *Oratio*, Omnipotens. x.

Poſteà S. Venuſti, Agathenſis Epiſc. & Mart. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio*, Deus, cujus grátiâ. x.

DIE XXI.

DE OCTAVA.

Sermo ſancti Andreæ Cretenſis.

In S. Annuntiatione.

Lectio ij.

BEnedícta tu inter mulíeres. Verè quidem benedícta: Nam benedixit te Deus ſuum tabernáculum, quandò paternâ glóriâ exímiè plenum hóminem Jeſum Chriſtum eumdemque Deum, ex quibus ac in quibus perfectus conſtat natúris, incomprehenſâ ratióne útero geſtaſti. Benedícta tu inter mulíeres, quæ cæleſtem theſaurum, in quo ſunt omnes theſauri ſapiéntiæ & ſciéntiæ abſcónditi, in virginitátis tuæ invioláto thálamo nihil anguſtátum compléxa es. Benedícta tu in muliéribus, quæ ſola benedictiónem hereditáte conſecúta es, quam Deus per Abraham Géntibus promíſerat.

ſancto Privato.

Lectio iij.

iâ Eccleſiaſticâ Fran. ſancti Gregórii Tu- s Epíſcopi.

ib. 1. C. 32.

bus Alamannis in , ſanctus Privátus e Urbis Epíſcopus, Memmatenſis mon- júniis oratiónibuſ- at, reperítur, pó- lonenſis Caſtri in conclúſo. Sed dum bonus Paſtor lupis m conſentit, dæ- noláre compéllitur. cum ille tam éxe- t réfutans, támdiù ditur, quoadúſque exánimis; ſed ex tióne, paucis in- diébus, ſpíritum Chrocus verò (Ala- Rex) apud Are- Galliárum Urbem ius, diverſis affe- iis, gládio verbe- it, non immérito Sanctis Dei! intú- In Ecclésiâ Lo- ntíquus ſancti Pri- Extabat olim in nómine inſignito Ecclésia Deo ſub atióne dicáta quæ rium eſt. ¶ Ipſo rátur Martyrium ti ; qui Agathenſi erat circa annum óneducentéſimum tértium, Vale- llieno Imperató- in Gálliis irru-piſſet Chrocus Alemanorum dux, qui, Narbonenſem primam & pluſquàm vicína devaſtávit. Innúmeri tunc Mártyres cecidére inter quos Venúſtus. Sancti Epíſcopi Martyrium, quod ex pretioſíſſimo antiquitátis manuſcripto, olim in Ecclésiâ Avenionenſi aſſervato, vidétur Martyrio ſancti Privati conjunctum, habendum eſt pro primo & certiſſimo, quod ſuperſit, Religiónis Cathólicæ in Ecclé- ſia Agathenſi monumento.

AD LAUD. *ſit Commem.* *ſancti Privati, Ant.* Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio,* Omnípotens. x.

Deinde S. Venuſti, Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti. xii. *Orat.* Deus, cujus gratiâ. x.

VESPERÆ, de Octava Aſſumptionis, ut in primis Veſperis Feſti.

Fit Commem. S. Symphoriani, Mart. Ant. Ecce. ℣. In Deo. *ut in Communi.* vij. *Oratio,* Sancti Mártyris tui, *infrà.*

DIE XXII.

OCTAVA ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIÆ.

Duplex-majus.

Omnia, dempto ritu annuali, ut in die, exceptis quæ ſequuntur. Pſalmi de Feria in toto Officio.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

vi; ſurſum, fili, erecto corde, áſpice regnántem in cœlis; hódie tibi vita non tóllitur, ſed mutátur in mélius. Igitur extra muros eductus, à carnífice occíſus eſt. Non procul à loco Martyrii ſanctus Euphrónius, Presbyter, ac póſteà Æduenſis Epíſcopus, in memóriam ejus Baſílicam extruxit.

Pro ejus Commemor. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. x.

Oratio.

SAncti Mártyris Symphoriáni mérita nos, Dómine, pretióſa tueantur; in quibus ópera tua prædicantes, & exemplis ejus accendi, & præmiis ſociári mereámur; Per.

Die xxiv.

In Feſto

SANCTI BARTHOLOMÆI, Apoſtoli.

Duplex-majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BArtholomæus, unus ex Duódecim quos elégit Jeſus & Apóſtolos nominávit, poſt ejus Aſcenſiónem, accepto Spíritu ſancto, in Indiam profectus, Chriſti fidem, ut ſcribit Euſébius in Hiſtória Eccleſiáſtica, fertur illis Géntibus prædicaſſe, & Evangélium Matthæi Hebráicis conſcriptum litteris reliquiſſe, quod quidem ad Pantæni témpora ſervátum eſſe memorátur. Idem refert in libro de Scriptóribus Eccleſiáſticis Hierónymus. Poſtquam enim Pantænum in Indiam à Demétrio Alexandriæ Epíſcopo, rogántibus illius gentis legátis, miſſum rétulit, ſubdit eumdem inter gentes illas comperiſſe olim adventum Dómini Jeſu juxta Matthæi Evangélium à Bartholomæo, qui inter duódecim Apóſtolos numerátur, illic fuiſſe prædicátum. In cujus rei fidem ipſum Matthæi exemplar Hebráicis litteris ſcriptum ſecum Alexandríam revertens detúlerat. Fide Gentílibus prædicátâ, Bartholomæus vitam Martyrio conſummávit.

De Sermóne ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. in cap. 9. Matth.

Lectio v.

VIden miniſtérii magnitúdinem? Viden Apoſtolórum dignitátem? Nihil ſenſíbile jubentur dícere, nec ſicut Móyſes & Prophétæ príores; ſed nova quædam & inexpectáta. Neque enim tália ipſi prædicábant, ſed terram & terréna bona: hi autem regnum cœlórum, & quæ ibi ſunt ómnia. Neque inde ſolùm hi majóres ſunt, ſed étiam ex obediéntia. Neque enim recúſant, neque cunctantur ſicut véteres illi: ſed etiamſi perícula, bella & intolerabília mala áudiant, cum obſequéntia multa imperáta ſuſcípiunt, útpote qui regni ſint præcó-

t quid mirum, ínquies,
l durum & áſperum præ-
ri, súbitò paruérunt?
dicis? Nihil durum præ-
juſſi ſunt? Non audis
es, abductiónes ad mor-
bella civília, universó-
dium? Quæ ómnia ipſis
poſt eventúra eſſe dicé-

Lectio vj.

ábolo cum orbe toto &
urbâ dæmonum innú-
contra duódecim illos
te, non brevi témpore,
et totum vitæ ſpátium
nt illi & ſuperârunt.
que mirum eſt, non cæ-
ſtibus, ſed mutátis &
ſis. Illud enim máximè
e obſervandum eſt, ip-
c occidiſſe, nec dele-
inſidiatóres ſuos; ſed,
illos dæmónibus pares
ènt, Angelis æquáles fe-
humánam natúram hâc
bâ tyránnide liberantes:
utem ſceleſtos dæmo-
ui ómnia conturbábant,
lio foro & à dómibus,
tiam à deſerto expulé-
Quodque mirabílius eſt,
nſtructâ ácie hoc facié-
ſed malè hábiti implé-
ómnia. Habébant enim
dio pósitos illos ínfimæ
iónis viros quos ligá-
verberábant, circum-
nt; nec póterant eó-
ora cláudere: ſed ſicut
n ſolis vincíre nemo
, ſic non póterant ipsó-
inguam alligáre. Cujus
ſa erat, non illi quidem
quebantur, ſed Spíritûs

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN diébus illis; Exiit Jeſus in montem oráre; & erat pernoctans in oratióne Dei. Et cùm dies factus eſſet, vocávit diſcípulos ſuos; & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 5. n. 43.

SPécies tibi, Chriſtiáne, datur, forma præſcríbitur quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere oportet, quando pro te Chriſtus in oratióne pernoctat? Quid te fácere cónvenit, cùm vis áliquod pietátis offícium adoríri; quando Chriſtus miſſúrus Apóſtolos, orávit priùs, & ſolus orávit? Nec uſquam álibi, ſi non fallor, oraſſe cum Apóſtolis reperítur, ubíque ſolus óbſecrat. Dei enim consílium humana vota non cápiunt, nec quiſquam interiórum poteſt eſſe párticeps Chriſto.

Lectio viij.

VIs ſcire quóniam mihi, non ſibi oráverit? Vocávit, inquit, diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos ad propagandum auxílium ſalútis humánæ per terrárum orbem ſatóres fídei deſtináret. Simul adverte cœleſte consílium: non ſapientes áliquos, non dívites, non

nóbiles, ſed piſcatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxiſſe prudéntiâ, ne redemiſſe divítiis, ne poténtiæ nobilitatiſque auctoritáte traxiſſe áliquos ad ſuam grátiam viderétur, ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia, prævaléret.

In Vigilia

SANCTI GENESII.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio. ix. Cap. 10.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolíte timére eos qui occídunt corpus; ánimam autem non poſſunt occídere. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 277. in Natali S. Vincentii. 4.

MArtyres habent íntegram glóriam ſuam apud creatórem ſuum: nec ipſi córpori áliquid timent, quóniam non eſt quod tímeant. Magis ſi parcant córpori, nocent & córpori. Si autem per fidem non parcant córpori, præſtant & córpori. Ecce hoc atténdite, & fidem veſtram interrogáte. Sanctus martyr (cujus triumphi ſolémnitas jam nobis affulget) ſi formídine tormentórum negáret Chriſtum, viderétur córpori pepercíſſe: quâdam autem conditióne mortáli, córpore ſolverétur. Quid ágeret in reſurrectióne, cùm in ætérnum ignem præcipitarétur? Negans Chriſtum, negátur à Chriſto: Qui negáverit me, inquit, coram homínibus, negábo eum coram Patre meo qui eſt in cœlis.

(*Si Vigilia anticipetur*) ℟. Nolíte timére eos qui occídunt corpus; ánimam autem non poſſunt occídere: * Sed pótiùs † Timéte eum, qui poteſt & ánimam & corpus pérdere in gehennam. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis. * Sed pótiùs. Glória. † Timéte. *Matth. 10. Iſ. 51.*

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerandam ſanctámque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuiſti; da Ecclésiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Fit Commem. Vigiliæ. Ant. & ℣. Feriæ occurrentis ut in Pſalterio.

[*Si anticipetur dicuntur preces flexis genibus ad omnes Horas.*]

Oratio.

ASpíret nobis, quæſumus, Dómine, Spíritus fídei quæ per caritátem operátur, & ad ſuum triumphum in corde beáti Genéſii, dignis honóribus celebrandum nos præparet; Per Dóminum.

DIE XXV. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI GENESII, MARTYRIS

ECCLESIÆ CATHEDRALIS ET TOTIUS DIŒCESEOS PATRONI.

ANNUALE.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 6. F. Filli, ſi te lactáverint peccatóres, ne acquieſcas eis, nec ámbules cum eis. *Prov.* 1.

Ant. 5. C. Si díxerint, veni nobiſcum, inſidiémur ſánguini, abſcondámus tendículas contra inſontem fruſtrà; próhibe pedem tuum à ſémitis eórum. *Prov.* 1.

Ant. 3. E. Si víderis violenta judícia, & ſubverti juſtítiam, non miréris ſuper hoc negótio; tu verò Deum time. *Eccleſ.* 5.

Ant. 1. I. Exurge & ſta, ut conſtítuam te teſtem, erípiens te de pópulo & géntibus, per fidem quæ eſt in me. *Act.* 26.

Ant. 2. D. Conſtans eſto, ſicut enim teſtificátus es de me, ſic te oportet teſtificári. *Act.* 26.

Capitulum. Joſ. 1.

Confortáre, & eſto robuſtus, ut cuſtódias & fácias omnem legem, ne declínes ab ea ad déxteram, vel ad ſiniſtram: tunc dírigés viam tuam, & intélliges eam.

℟. Sta in juſtítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. * Crede Deo, & recuperábit te: dírige viam tuam, & † Spera in illum. ℣. Omnia poſsíbilia ſunt credenti. * Crede Deo. Glória Patri. † Spera. *Eccli.* 2. *Marc.* 9.

nóbiles, ſed piſcatóres & publicános, quos dirígeret, elégit; ne traduxiſſe prudéntiâ, ne redemiſſe divítiis, ne poténtiæ nobilitatiſque auctoritáte traxiſſe áliquos ad ſuam grátiam viderétur, ut veritátis rátio, non diſputatiónis grátia, prævaléret.

In Vigilia SANCTI GENESII.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Léctio ix. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolíte timére eos qui occídunt corpus; ánimam autem non poſſunt occídere. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 277. in Natali S. Vincentii. 4.

MArtyres habent íntegram glóriam ſuam apud creatórem ſuum: nec ipſi córpori áliquid timent, quóniam non eſt quod tímeant. Magis ſi parcant córpori, nocent & córpori. Si autem per fidem non parcant córpori, præſtant & córpori. Ecce hoc atténdite, & fidem veſtram interrogáte. Sanctus martyr (cujus triumphi ſolémnitas jam nobis affulget) ſi formídine tormentórum negáret Chriſtum, viderétur córpori pepercíſſe: quâdam autem conditióne mortáli, córpore ſolverétur. Quid ágeret in reſurrectióne, cùm in ætérnum ignem præcipitarétur? Negans Chriſtum, negátur à Chriſto: Qui negáverit me, inquit, coram homínibus, negábo eum coram Patre meo qui eſt in cœlis.

(*Si Vigilia anticipetur*) ℟. Nolíte timére eos qui occídunt corpus; ánimam autem non poſſunt occídere: * Sed pótiùs † Timéte eum, qui poteſt & ánimam & corpus pérdere in gehennam. ℣. Nolíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis. * Sed pótiùs. Glória. † Timéte. *Matth. 10. Iſ. 51.*

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerandam ſanctamque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuíſti: da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Fit Commem. Vigiliæ. Ant. & ℣. Feriæ occurrentis ut in Pſalterio.

[*Si anticipetur dicuntur preces flexis genibus ad omnes Horas.*]

Oratio.

ASpíret nobis, quæſumus, Dómine, Spíritus fídei quæ per caritátem operátur, & ad ſuum triumphum in corde beáti Genéſii, dignis honóribus celebrandum nos præparet; Per Dóminum.

DIE XXV. AUGUSTI.

IN FESTO

...NCTI GENESII,

MARTYRIS

...CLESIÆ CATHEDRALIS

TOTIUS DIŒCESEOS PATRONI.

ANNUALE.

I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

...lli, ſi te lactáverint ... peccatóres, ne ac...as eis, nec ámbules cum ...*rov. 1.*

... 5. C. Si díxerint, ve...iſcum, inſidiémur ſán..., abſcondámus tendícu...ntra inſontem fruſtrà; ...e pedem tuum à ſémitis ... *Prov. 1.*

... 3. E. Si víderis vio... judícia, & ſubverti ju...n, non miréris ſuper hoc ...io; tu verò Deum time. ...*ſ. 5.*

... 1. J. Exurge & ſta, ut ...tuam te teſtem, erí...te de pópulo & géntiper fidem quæ eſt in ...*Aƈ. 26.*

Ant. 2. D. Conſtans eſto, ſicut enim teſtificátus es de me, ſic te oportet teſtificári. *Aƈ. 26.*

Capitulum. Joſ. 1.

CONfortáre, & eſto robuſtus, ut cuſtódias & fácias omnem legem, ne declínes ab ea ad déxteram, vel ad ſiniſtram: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

℞. Sta in juſtítia & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. * Crede Deo, & recuperábit te: dírige viam tuam, & † Spera in illum. ℣. Omnia poſsíbilia ſunt credenti. * Crede Deo. Glória Patri. † Spera. *Eccli.* 2. *Marc.* 9.

Hymnus.

MIráre fauſtas Relligio vices,
Tuos tyrannis mittere Mártyres
Priùs ſolébas, è Tyranni
Sede tibi venit ecce martyr.

Dum ritè judex impériis ſtetit
Juſtis, miniſter juſſa Genéſius
Edicta ſcripſit, ſcripta corde
Juſſa Dei tácito manébant.

At cum ſceleſti júdicis ímpotens
In Chriſtiános ſanguíneum furor
Præcépit Edictum, cruentis
Impériis negat ille dextram.

Sacráta Chriſto mens rénuit nefas;
Scripſiſſe juſſæ deficiunt manus;
Cerasque projectans inánes
Sacrílegum réfugit tribúnal.

Judex minátur, verba Genéſius
Minasque ridens, non dúbiâ palam
Se voce clamat chriſtiánum
Martyrii generóſus emptor.

Sit ſumma ſemper laus tibi Trínitas,
Quæ militantes róbore mártyres
Firmas, triumphantum futúra
Ipſa polo púgilum coróna. Amen.

℣. Beátus qui cuſtódit judícium & fecit juſtítiam. ℟. Ad videndum in bonitáte electórum tuórum. *Pſ. 105.*

Ad Magníficat. *Ant.* 4. F. Pro juſtítia agonizáre pro ánima tua, & uſque ad mortem certa pro juſtítia *Eccli. 4.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. ſancti Bartholomæi. Ant. In fundaméntis. ℣. Pro pátribus. vj.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui hujus diéi venerandam ſanctamque lætítiam in beáti Apóſtoli tui Bartholomæi feſtivitáte tribuíſti: da Eccléſiæ tuæ, quæſumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit; Per.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capit. de Feria.

Ant. 2. A. Certa bonum certámen fídei, apprehénde vitam æternam, in qua vocátus es. 1. *Tim. 6.*

Hymnus, Grates. *cum Doxologia ſequenti quæ dicitur etiam cras & per Octavam in Hymnis ejuſdem metri.*

Doxologia.

Tibi profúſo ſánguine
Qui cónſecras Genéſium,
Jeſu tibi laus máxima
Cum Patre, cumque Spíritu.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Confeſſus bonam confeſſiónem, præcípio tibi, ut ſerves mandátum ſine mácula, uſque ad advéntum Dómini noſtri Jeſu Chriſti. 1. *Tim. 6.*

:CIUM NOCT.
hriſtum qui confi-
oram homínibus,
: coram Patre ſuo,
orémus. *Matth.* 10.
Veníte. 2.

Hymnus.

uróre pércitus
nus, & Genéſium
téllitum manu
em córripi.
itus pœnis fugit
tus pro Deo,
lemni ſuam
mento fidem.
ervus frígidas
phas áppetit;
tit è ſacris.
bur fóntibus,
ta ſucceſſu carent,
dos déficit,
obſiſtit breve,
: optanti Deus.
mium voto ſuum
non índiges,
iniſtris, quem Deus
bit sánguine.
creávit laus Patri;
démit Fílio;
Deo renáſcimur,
bi laus, Spíritus.
nen.

NOCTURNO.

f. Prævenérunt me.
Dómine quid mul-
unt. *ex Offic. Noct.*

rævenérunt me lá-
tis, invocábo Dó-
& ad Deum meum
2. *Reg.* 22.
D. Quis tu.
In Dómino confído.
t. *Fer.* 4.

Ant. Quis tu ut timéres ab hómine mortáli, & à fílio hóminis, qui quaſi fœnum ita aréſcet. *Iſ.* 51.

Ant. 3. a. Eleváre.

In Pſ. Salvum me fac Dómine. è *Complet. Fer.* 3.

Ant. Eleváre, eleváre, ego ſum Dóminus Deus tuus, ego ipſe conſolábor vos. *Iſ.* 51.

℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 11.

SAncti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, adepti ſunt repromiſſiónes, obturavérunt ora leónum, extinxérunt ímpetum ignis, effugérunt áciem gládii, convaluérunt de infirmitáte, fortes facti ſunt in bello, caſtra vertérunt exterórum. Accepérunt mulíeres de reſurrectióne mórtuos ſuos; álii autem diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptiónem, ut melióre invenírent reſurrectiónem: álii veró ludíbria & vérbera experti, ínſuper & víncula & cárceres, lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt, circuiérunt in melótis, in péllibus caprínis, egentes, anguſtiáti, afflicti, quibus dignus non erat mundus; in ſolitudínibus errantes, in móntibus & ſpeluncis, & in cavernis terræ. Hi omnes teſtimónio fídei probáti,

℟. Ecce prope ſunt dies mortis tuæ: confortáre, &

ſummatiónem étiam hujus múneris daret promptus pro Christo cruóris effúſio.

℟. Cum perſequéntur vos in civitáte iſta, fúgite in áliam. * Non eſt servus major Dómino ſuo: † Si me perſecúti ſunt, & vos perſequéntur. ℣. Obſedérunt me, aperuérunt ſuper me os ſuum, ſicut leo rápiens & rúgiens. * Non eſt. Glória. † Si me. *Matth. 10. Joan. 15. Pſ. 21.*

Lectio vj.

Itaque Dóminus percuſſóribus cum ſuis ábeuit, atque in inſtinctu Dómini Rhódanum pétiit, ſancta flaménto membra commíſit, & mútuo alternoque myſtério & aquis corpus, & aquas córpore conſecrávit. Tranſgreſſum in ulterióra Flúminis, in eo beátum Mártyrem loco, quem effuſióni glorióſi ſánguinis Dóminus elégerat, quique nunc oratióne aſſíduâ, & votis numquam írritis frequentátur, percuſſor aſſéquitur, exoptatoque gládii ictu, feſtinantem ad Deum ánimam vínculis córporis abſolvit. Providérunt tamen fidéles témporis illíus, ut utramque Flúminis ripam geminátis úrbibus ambiendam, uníus Mártyris tutéla muníret; nam in ipſo beátæ paſſiónis loco, conſecráti cruóris veſtígia relinquentes, in álterum Flúvii latus honorátas Relíquias tranſtulérunt; ut utrobique præſens ſanctus Genéſius, illic ſánguine haberétur, hîc córpore.

℟. Quemádmodum deſíderat cervus ad fontes aquárum, ita deſíderat ánima mea ad te, Deus. * Sitívit ánima mea ad Deum vivum: † Quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei. ℣. Baptíſmo hábeo baptisári, & quómodò coarctor uſquedum perficiátur. * Sitívit. Glória. † Quando. *Repetit.* ℟. Quemádmodum. *Uſque ad* ℣. Baptíſmo. *Pſ. 41. Luc. 12.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. C. Conſummátus.

In Pſ. Te decet hymnus. *è Laud. Fer. 4.*

Ant. Conſummátus in brevi, explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus. *Sap. 4.*

Ant. 8. G. Aquæ multæ.

In Pſ. Voce meâ ad Dóminum clamávi: voce meâ, *è Prima Fer. 2.*

Ant. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant. 8.*

Ant. 1. D. Probátus.

In Pſ. Exultáte Deo adjutóri, *è Laud. Fer. 5.*

Ant. Probátus, cógnitus eſt fidélis, & ante tempus ſuis vitæ ſuæ teſtimónium perhibuit in conſpectu Dómini; & poſt hoc dormívit. *Eccli. 46.*

℣. Super aquam refectiónis educávit me, ℟. Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ. *Pſ. 22.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis; Euntes in mundum univerſum, prædicáte

[illegible] Evangélium omni creaturæ. Qui credíderit, & baptizátus fúerit, ſalvus erit; qui verò non credíderit, condemnábitur. Et réliqua.

Homília ſancti Bernardi Abbátis.

Tract. ad Hugon. de var. Quæſt. c. 2.

Salvátor cùm díceret, qui credíderit & baptizátus fúerit, ſalvus erit; cautè [illegible] vigilanter non repetívit, qui verò baptizátus non fúerit, ſed tantùm, qui verò non credíderit, condemnábitur. Nimírum innuens ſolam interdùm ſufficere fidem ad ſalútem, & ſine ipſa ſufficere nihil. Quapropter etſi Martyrium vicem baptiſmi poſſe implére conceditur, non planè hoc facit pœna, ſed ipſa fides. Nam abſque ipſa quid eſt Martyrium, niſi pœna? Quæ ergo Martyrio præſtat, ut abſque ulla dubietáte pro baptíſmate reputétur, ipſa ita infirma & imbecillis per ſe erit, ut quod dare álteri valet, ſola non váleat obtinére. Et prorſùs ſánguinis pro Chriſto effúſio magnæ cujuſdam fídei indubitáta probátio eſt; non Deo tamen, ſed homínibus.

℟. Juſtítia Dei per fidem Jeſu Chriſti, in omnes, & ſuper omnes qui credunt in eum; * Non enim eſt diſtínctio. ℣. Miſericórdia Dómini ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus. * Non enim. Glória Patri. * Non enim. *Rom. 3. Pſ. 32.*

Lectio viij.

Sed quid, ſi Deus, qui profectò ad probandum quod vult, nullis índiget experimentis, æquè magnam in corde cujúſpiam in pace morientis ínſpicit fidem, martyrio quidem non interrogátam, martyrio tamen idóneam? Si recordátus fúerit homo, necdum ſe ſalútis percepiſſe myſtérium, & dolens pœnitenſque toto deſidério expetíerit, ſed áſſequi, mortis celeritáte præoccupátus, nequíverit; damnábit fidélem ſuum Deus? Damnábit, inquam, hóminem pro ſe étiam parátum mori? Paulus dixit: Nemo poteſt dícere: Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto: hunc ergo qui in artículo mortis non ſolùm ínvocat Dóminum Jeſum, ſed ipſíus quoque toto deſidério éxpetit ſacramentum, dicémus, aut non loqui in Spíritu ſancto, & falſus erit Apóſtolus, aut & cum Spíritu ſancto damnári?

℟. Omnis qui credit non confundétur; * Nam Dóminus dives in omnes qui ínvocant illum. † Omnis enim quicumque invocáverit nomen Dómini ſalvus erit. ℣. Prope eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum; ómnibus invocántibus eum in veritáte. * Nam Dóminus. Glória. † Omnis enim. *Rom. 10. Pſ. 144.*

Lectio ix.

Salvatórem habet habitantem in corde per fidem

& in ore per confeſſiónem, & cum Salvatóre damnábitur? Pro certo cùm non aliundè martyrium, niſi ex mérito fidei illam obtinúerit prærogatívam, ut ſinguláriter vice Baptiſmi ſuſcipiátur, non vídeo cur non ipſa æquè & ſine Martyrio apud Deum tantumdem poſſit; cui & ſine martyrii probamento procul dúbio innoteſcit. Poſſit ſanè tantumdèm, díxerim, quantùm ad ſalútis ſpectat obtentum, non autem ad mériti cúmulum, quo indubitanter martyrium antecellit.

℟. Fide plúrimam hóſtiam óbtulit, * Per quam teſtimónium conſecútus eſt eſſe juſtus, teſtimónium perhibente Deo; & † Per fidem defunctus adhuc lóquitur. ℣. Dóminus retríbuet illi ſecundùm juſtítiam ſuam & fidem. * Per quam. Glória. † Per fidem. *Repetit.* ℟. Fide. *Uſque ad* ℣. Dóminus. *Hebr. 11. 1. Reg. 26.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Reddam, Deus, laudatiónes tibi; ℟. Quóniam eripuiſti pedes meos de lapſu. *Pſ. 55.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. Crédidit Deo, & reputátum eſt illi ad juſtítiam; arbitrámur enim juſtificári hóminem per fidem. *Rom. 3. & 4.*

Ant. 2. D. Fide damnávit mundum, & éxiit; expectábat enim fundamenta habentem civitátem, cujus ártifex & cónditor eſt Deus. *Hebr. 11.*

Ant. 3. c. In fide ipſíus ſanctum fecit illum Dóminus, & elégit eum ex omni carne. *Eccli. 45.*

Ant. 4. E. Eligens.

Canticum. 2. Reg. 22.

Dominus petra mea, & robur meum, * & ſalvátor meus.

Deus fortis meus, & ſperábo in eum, * Salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum: * & ad Deum meum clamábo.

Exáudiet de templo ſancto ſuo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra, * fundamenta móntium concuſſa ſunt, & conquaſſáta; quóniam irátus eſt eis.

Tonábit de cœlo Dóminus, * & excelſus dabit vocem ſuam.

Miſit ſagittas, & diſſipávit eos, * fulgur, & conſumpſit eos.

Miſit de excelſo & aſſumpſit me, * & extraxit me de aquis multis.

Liberávit me ab inimíco meo potentíſſimo, & ab his qui óderant me; * quóniam robuſtióres me erant.

Et eduxit me in latitúdinem: * liberávit me quia complácui ei.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus, * & exaltábitur Deus fortis ſalútis meæ.

Deus qui edúcis me ab ini-
cis meis, & à reſiſténtibus
hi élevas me: * à viro iní-
o liberábis me.
Proptéreà confitébor tibi,
ómine, in géntibus: * &
mini tuo cantábo.
Glória Patri.
Et dicit. per Octav. quando de ea.
Ant. 4. E. Eligens nobíliter
ori, potiuſquàm súbditus
eri peccatóribus, & ínvo-
ns Dominatórem vitæ ac
íritûs, ut hæc illi íterùm
dderet, vitâ defunctus eſt.
Mach. 14.
Ant. 5. a. Sit inter nos te-
is veritátis & fídei, ut benè
: nobis cum audiérimus vo-
em Dómini Dei noſtri.
r. 42.
Capitulum. Malach. 2.
Ecce ego, dicit Dóminus,
dedi ei timórem & tí-
uit me, & à fácie nóminis
ei pavébat, & iníquitas non
t inventa in lábiis ejus.
Hymnus, Miráre fauſtas.
ſuprà in I. Veſperis.
℣. Magis elégit áffligi cum
ópulo Dei, ℟. Quàm tem-
orális peccáti habére jucun-
itátem. *Hebr.* 11.
Ad Benedictus. *Ant.* 6. C.
ui vícerit veſtiétur veſti-
entis albis, & non delébo
omen ejus de libro vitæ, &
onfitébor nomen ejus coram
atre meo, & Angelis ejus.
poc. 3.

Oratio.

Deus, qui præclárum &
venerábilem diem in
ári Genéſii ſolemnitáte no-
bis devotíſſimè celebráre tri-
buiſti: concéde, ut ſicut ipſe
confortátus eſt fide ut mallet
ſe morti trádere quàm ſán-
guinem innocentem condem-
náre, ita & nos, in fide
dilecti Fílii tui viventes, ma-
gis ſemper eligámus áffligi
cum pópulo tuo, quàm tem-
porális peccáti habére jucun-
ditátem; Per eumdem Dó-
minum.

AD HORAS, in fine Hymnorum Doxologia: Tibi
profuſo ſánguine. *ſuprà.* 490.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Crédidit Deo.
In ℟. *br.* ℣. Qui liberaſti
ſervum tuum * ab omni ópere
malo. 2. *Tim.* 4.

CANON.

Ex Antiquis Conſtitutiónibus
Eccleſiæ Orientalis.

Tom. 2. Conc. Labb. pag. 350. c. 62.

Sanctórum Mártyrum fiat
quotannis Commemorátio
ab univerſa chriſtiána plebe:
nec reputentur ut réliqui mór-
tui, ſed máximus deferátur
illis honor, quóniam amíci
Dei, & Eccléſiæ diadéma &
coróna: ſuo quippe pretióſo
ſánguine cornu Chriſtiánæ
religiónis extulérunt præ cun-
ctis géntibus & pópulis.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Fide.
Capitulum. Heb. 11.
Juſtitiæ quæ per fidem eſt
hæres inſtitútus, & divítias
æſtimans impropérium Chri-
ſti, aſpiciébat in remunera-
tiónem.

℟. *br.* Crédidi, * propter quod locútus ſum, *Allelúia, allelúia. Crédidi. ℣. Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi. * Allelúia, allelúia. Glória. Crédidi. *Pſ. 115.*

℣. Lucerna pédibus meis verbum tuum. ℟. Et lumen ſémitis meis. *Pſ. 118.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. In fide.

Capitulum. Epheſ. 2.

GRátiâ ſalváti eſtis per fidem, ut oſténderet Deus in séculis ſuperveniéntibus divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Bonitátem fecíſti, * cum ſervo tuo, Dómine, * Allelúia, allelúia. Bonitátem. ℣. Quia mandátis tuis * crédidi. * Allelúia. Glória. Bonitátem. *Pſ. 118.*

℣. Lex Dómini immaculáta, ℟. Teſtimónium Dómini fidéle. *Pſ. 18.*

AD NONAM.

Ant. 5. a. Sit inter nos.

Capitulum. Apoc. 1.

EGo párticeps fui in tribulatióne & patiéntia propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu.

℟. *br.* Loquébar * de teſtimóniis tuis, * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non * confundébar.* Allelúia. Glória. Loquébar. *Pſ.* 118.

℣. Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo, ℟. Veritátem & ſalutáre tuum dixi. *Pſ. 39.*

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Benedíctus Dóminus Deus meus, *cum ſua diviſione, è Veſp. Sabbat.*

Ant. 1. J. GRátias ago ei qui me confortávit, Chriſto Jeſu, quia me fidélem exiſtimávit, qui priùs blaſphémus fui. 1. *Tim.* 1.

In Pſ. Exaltábo te Deus meus Rex, *cum ſuis diviſionibus. è Veſp. Fer. 5.*

Ant. 2. D. Ideò miſericórdiam Dei conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. Regi ſæculórum immortáli honor & glória. 1. *Tim.* 1.

In Pſ. Lauda, ánima mea, Dóminum. *è Laud. Fer. 6.*

Ant. 3. E. Superabundávit grátia Dómini noſtri cum fide & dilectióne, quæ eſt in Chriſto Jeſu, ad informatiónem eórum qui creditúri ſunt illi in vitam ætérnam. 1. *Tim.* 1.

In Pſ. Laudáte Dóminum, quóniam bonus. *è Laud. Fer. 4.*

Ant. 4. D. Bonum certámen certávi. Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt mors victória tua? Ubi eſt mors ſtimulus tuus? 2. *Tim.* 4. & 1. *Cor.* 15.

In Pſ. Lauda Jeruſalem, Dóminum. *è Laud. Fer. 5.*

Ant. 5. C. Dies victóriæ hujus Feſtivitátis in número ſanctórum diérum accípitur, & cólitur uſque in præſentem diem. *Judith.* 16.

Capitulum. 2. Paral. 32.

DEreliquit eum Deus, ut tentarétur, & nota fie-

:nt ómnia quæ erant in cor-
e ejus, & interfecérunt eum
ládio, ſalvavitque Dóminus;
: celebrávit ejus exéquias
niverſus Juda.

Hymnus.

JAm nunc tempus adeſt; ſancta Genéſii
nples vota, Deus, carníficum feris
Iunc offers óculis, & ſitiéntibus
Puri ſánguinis énſibus.
Leges ille tuas prómptior éxequi
ræſentem réfugit quam cúperet necem,
t præceps Rhódani per céleres aquas
Ripam ſe dat in álteram.
Agnovére Dei Flúmina Mártyrem;
Iltrò ſuſcípiunt, & famuléntibus
llum prona vehunt flúctibus æquora;
His ſe fóntibus ábluit.
It, Petro ſímilis, per túmidas aquas,
Ad Chriſtum própero tendit iter gradu
Iſtant carnífices, non tímidi Virum
Fluctus per médios ſequi.
Jam tranant Flúvium, jam prófugum tenent,
ubdit ſe gládiis, vértice pléctitur;
uſo digna Deo víctima ſánguine,
Vitam morte paſcíſcitur.
Da nos quem cólimus, Chriſte, ſequi Ducem;
ro te non mórimur, da tibi vívere;
Mens, corpus, páriter ſe tibi víctimas
Jugi ſupplício litent.
Semper máxima laus ingénito Patri;
Sit laus, Nate, tibi, glória Mártyrum;
Per quem divus amor nos facit hóſtias,
Par ſit laus tibi, Spíritus.
Amen.

℣. Mihi eſt poſséſſio ſempiterna; ℟. Quia de aqua tuli eum. *Levit.* 25. *Exod.* 2.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Miſit de ſummo Dóminus, & accépit me, & aſſumpſit me de aquis multis, & oſtendit mihi flúvium aquæ vitæ ſpléndidum tanquam cryſtallum, procedentem de ſede Dei & Agni. *Pſ.* 17. *Apoc.* 22.

Oratio.

DEus, qui præclárum & venerábilem diem in beáti Genéſii ſolemnitáte nobis devotíſſimè celebráre tribuiſti: concéde, ut ſicut ipſe confortátus eſt fide, ut mallet ſe morti trádere quàm ſánguinem innocentem condemnáre; ita & nos, in fide dilecti Fílii tui viventes, magis ſemper eligámus áffligi cum pópulo tuo, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; Per eumdem.

Fit Commem. S. Ludovici, *Ant.* Quæſívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum, & præcépit ei ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum. 1. *Reg.* 13.

℣. Invéni ſervum meum. ℟. Oleo ſancto meo unxi eum. *Pſ.* 88.

no cúltui promovendo dedit. Duello & blaſphémiis pénitùs extirpandis incúbuit; hiſtrióines & joculatóres Regno éxpulit. Beneficia Eccleſiáſtica nonniſi probátis, ac præcípuè per Eccleſiæ Pariſienſis Cancellárium, perſónis, neque jam álind habéntibus, niſi illo abdicáto, conferébat. Adeò juſtítiæ ſtudióſus fuit, ut quàcumque transíret, illáta ſi qua forent à comitátu damna, per Archidiáconum Pariſienſem aliosve notæ æquitátis viros inquíri jubéret ac reſarcíri: & contra Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem ſúbditos volúerit, ut qui læſi fortè eſſent, ipſum adírent, ómnibus factúrum ſatis. Ante ſuum ad ſacra loca tranſmeátum, Berengárium Guillelmi Cómitem Claromontánum, ut débitum Eccléſiæ Lodovenſi homágium, Guillelmo Epíſcopo præſtáret, ſuâ regiâ poteſtáte coégit, ipſeque Rex símile obſéquium pro pago Ceyrátio eídem Antíſtiti humíliter exhibuit. Eccléſiam Lodovenſem à ſe multis privilégiis auctam mirífice diléxerat pater pii Regis Ludovícus octávus, qui & Petrum de Lodóva Montisbrúni Comitátu donávit, & Antíſtites Lodovenſes júribus Regálibus gaudére indulſit. Ejus autem ſingulàris in urbem benevoléntiæ teſtis eſt ipsíus civitátis nomen; vóluit enim Rex muníficus, ut quæ ánteà Lutéva fúerat appelláta, ſuo nómine Lodóva, ſeu Lodóica, id eſt, urbs Ludóvici, deinceps appellarétur.

℟. Sancta in manu extraneórum facta ſunt: vaſa glóriæ noſtræ captíva abdúcta ſunt: * Quæ erat líbera facta eſt ancilla: quò ergo nobis adhuc vívere? Omnis qui zelum habet legis ſtátuens teſtamentum, éxeat poſt me. ℣. Aſcendérunt gentes ſuper latitúdinem terræ, & circuiérunt caſtra ſanctórum & civitátem dilectam. * Quæ erat. 1. *Mach.* 2. *Apoc.* 20.

Lectio v.

TRicéſimo ætátis anno gravi morbo affectus, acceptâ cruce ab Epíſcopo Pariſienſi, Ludovícus ſacrum bellum vovit. Et poſt áliquot annos, contractis ingéntibus cópiis, matri commiſſâ Regni curâ, mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore aſtantes conſpexit, è navi in mare enſe diſtricto congreſſúrus insíliit: fugatíſque hóſtibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póſtmodùm ex lue exércitu, victus ipſe captuſque eſt; neque, per totum captivitátis tempus, Horárum Canonicárum, quas ubique quotídie perſolvébat, recitatiónem intermíſit. Cùm de pace actum eſt, ipſe conditiónes Saracénis dedit, mirántibus quòd victus victóribus leges impóneret. Pacto fœdere, Rex cum exércitu liber dimíttitur: cùmque in pecúnia numeranda, Saracénis non adverténtibus, errátum eſſet; íntegrum pecúniæ pondus ſolvi vóluit, violáti pa-

s patientiâ ſuperávit.
m eſt quod fecit: ſecútus
leónem vicit. Quando
itor ſæviébat, leo fre-
, ſed quia Agnus furſum
:bátur, leo deorſum cal-
r. Cogitáte, fratres,
fuit mitti hómines per
terrárum prædicáre hó-
mórtuum reſſurrexiſ-
cælum aſcendiſſe, &
a prædicatióne pérpeti
quæ insániens mundus
t, damna, exília, vín-
tormenta, flammas,
, cruces, mortes.

Lectio vj.

ius moriebátur, ut álius
onorarétur; álius occi-
r, ut álius co[...]étur.
uid hoc fácerent, niſi
tiâ caritátis de conſ-
veritátis? Prædicavé-
mórtuum quem ſcié-
vivum. Sciébant pro
ita contémnerent vi-
ſciébant pro qua feli-
ferrent tranſitóriam in-
ítem, pro quibus præ-
ta damna contémnerent.
:órum cum toto mundo
ppenderétur. Audíerant:
prodeſt hómini, ſi totum
um lucrétur, ánimæ au-
uæ detrimentum patiá-

III. NOCTURNO.

ſancti Evangélii ſecun-
dùm Marcum.

tio vij. Cap. 16.

illo témpore; Dixit Je-
diſcípulis ſuis: Euntes
ndum univerſum, præ-
Evangélium omni crea-
Qui credíderit & bapti-
zátus fúerit, ſalvus erit; qui
verò non credíderit, condem-
nábitur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. v. Serm. 233. ſ. n. 1. & 3.

AUdiſtis quid díxerit Dóminus diſcípulis ſuis: Qui credíderit & baptizátus fúerit, ſalvus erit. Exígitur à nobis fides, offertur ſalus. Erígite fidem; evígilet cor veſtrum: recordámini hóminem in quo decepti ſumus: recordámini hóminem à quo redempti ſumus. Ille homo numquid Fílius hóminis? Adam homo erat, Fílius hóminis non erat. Ideò Dóminus Chriſtus aſsíduè ſe dicit Fílium hóminis, ut fáciat nos recordári hóminem, qui non fuit Fílius hóminis; ut recordémur in illo mortem, in iſto vitam: in illo peccátum, in iſto remiſſiónem peccatórum: in illo vínculum, in iſto libertátem; in illo damnatiónem, in iſto abſolutiónem.

Lectio viij.

SAlvátor venit; mórtuus eſt, ſed mortem occídit; finívit in ſe quam timebámus; ſuſcépit illam, & occídit illam. Ubi eſt mors? quære in Chriſto, jam non eſt; ſed fuit & mórtua eſt ibi. O vita mors mortis! Bono ánimo eſtóte; moriétur & in nobis. Quod præceſſit in cápite, reddétur in membris, moriétur & in nobis mors. Sed quan-

minum cor ipſius, & † In diébus peccatórum corroborávit pietátem. ℣. Dei miniſter in bonum, vindex in iram ei qui malum agit, * Tulit abominatiónes. Glória Patri. † In diébus peccatórum, &c. *Eccli. 49. Rom. 13.*

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. d. Volui nequáquam abúti poténtiæ magnitúdine, ſed cleméntiâ & lenitáte gubernáre ſubjectos. *Eſther 13.*

Ant. 8. c. Adversùm me terra mea non clamat, nec ánimam agricolárum ejus afflixi. *Job 31.*

Ant. 1. *D.* Non putávi aurum robur meum, nec lætátus ſum ſuper multis divítiis meis. *Job 31.*

℣. Dilexi mandáta tua ſuper aurum & topázion: ℟. Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar. *Pſ.* 118.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longinquam accípere ſibi regnum, & reverti. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De civitate Dei, lib. 4. cap. 24.

CHriſtiános Imperatóres non ideò felíces dícimus, quia vel diútiùs imperârunt, vel imperantes fílios morte plácidâ reliquérunt, vel hoſtes Reipúblicæ domuérunt, vel inimícos cives adversùs ſe inſurgentes & cavére & opprímere potuérunt. Hæc enim & ália vitæ hujus ærumnóſæ, vel múnera, vel ſolátia quidam étiam cultóres dæmonum accípere meruérunt, qui non pértinent ad regnum Dei, quò pértinent iſti: & hoc ipſius miſericórdiâ factum eſt, ne ab illo iſta, qui in eum créderent, velut ſumma bona deſiderárent.

℟. Auris áudiens beatificábat me, eò quòd liberaſſem páuperem vociferantem, & pupillum cui non eſſet adjútor. * Cùm ſedérem Rex, circumſtante exércitu, eram tamen mœréntium conſolátor. ℣. Sic decet nos implére omnem juſtítiam: * Cùm. *Job 29. Matth. 3.*

Lectio viij.

SEd felíces eos dícimus, ſi juſtè ímperant; ſi inter linguas ſublímiter honorántium & obſéquia nimis humíliter ſalutántium non extolluntur, ſed ſe hómines eſſe meminérunt; ſi ſuam poteſtátem, ad Dei cultum máximè dilatandum, majeſtáti ejus fámulam fáciunt; ſi Deum timent, díligunt, colunt; ſi plùs amant illud regnum ubi non timent habére conſortes; ſi tardiùs víndicant, fácilè ignoſcunt; ſi eamdem vindíctam pro neceſſitáte regendæ tuendæque Reipúblicæ, non pro ſaturandis inimicitiárum ódiis éxerunt; ſi eamdem véniam, non ad impunitátem iniquitátis, ſed ad ſpem correctiónis

indulgent; ſi quod áſperè coguntur plerumquè decérnere, miſericórdiæ lenitáte & beneficiórum largitáte compenſant; ſi luxúria tantò eis eſt caſtigátior, quantò poſſet eſſe libérior, ſi malunt cupiditátibus pravis, quàm quibúſlibet géntibus imperáre.

℞. Juſtítiâ indútus ſum; & veſtívi me, ſicut veſtimento & diadémate, judício meo: * Pater eram páuperum; & cauſam quam neſciébam, diligentíſſimè inveſtigábam. ℣. Júdícium ſine miſericórdia illi qui non fecit miſericórdiam; ſuperexaltat autem miſericórdia judícium. * Pater. *Job 29. Jac. 2.*

De ſancto Severo.

Lectio ix.

SEvérus è Syriâ ad plagam Agathenſem appulíſſe créditur circà médium quinti ſéculi, quo témpore frequens & nullum ferè áliud commércium intéreræt inter Gallos & Aſſyriæ íncolas. Nobilitátis ſuæ oblítus, reſque omnes in páuperes & captivos effundens, vitam & libertátem impendens, in erémum ſeceſſit ut Deo ſoli intentus, uni ſerviret. Sed poſtquam ipſíus ſanctitátis fama diffúſa eſt, ad civitátem reverſus, propè Baſílicam ſancti Andréæ monaſtérium ædificávit, in quo uſque ad trecentos fratres habuíſſe dícitur. Ipſórum magiſter exemplo præfuit non minùs quàm autoritáte, virtútibus éminens, lácrymis & oratióne triumphans, corpus afflictans, & per mille neces vim cœlo ínferens. Sevérum plúrimis claruiſſe miráculis dícitur, ſanctique viri excelléntiam & opem ad Dóminum, ſæpè comprobárunt quotquot ante ejus memóriam preces aut vota fudérunt.

℞. Regna terræ, cantáte Deo, pſállite Dómino, * Quóniam Rex omnis terræ Deus. ℣. Lucerna civitátis ſanctæ Jerúſalem eſt Agnus; & Reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam. * Quóniam. Glória. * Quóniam. *Pſ. 47 & 66. Apoc. 21.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus: ℞. Magníficans ſalútes Regis ejus. *Pſ. 17.*

AD LAUDES.

Ant. MAgnificávit eum Dóminus, & dedit illi glóriam Regni, qualem nullus hábuit ante eum Rex. *1. Paral. 29.*
1. g.

Ant. 4. E. Operátus eſt bonum, & rectum & verum coram Dómino Deo ſuo, volens requírere Deum ſuum in toto corde ſuo: fecitque, & proſperátus eſt. *2. Paral. 31.*

Ant. 8. G. Fecit judícium & juſtítiam, judicávit cauſam páuperis & egéni, quia cognóvit me, dicit Dóminus. *Jerem. 22.*

Ant. 7. *d.* Perambulávit civitátes, & perdidit ímpios ex eis; & nominátus eſt uſque ad novíſſimum terræ. *1. Mach. 3.*

Ant. 1. D. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & dilexit Deum qui fecit illum, & dedit illi contra inimícos poténtiam. *Eccli.* 47.

Capitulum. 1. Eſdr. 7.

BEnedictus Dóminus Deus patrum noſtrórum, qui dedit hoc in corde Regis, ut glorificáret domum Dómini.

Hymnus.

TEmpla nunc fument, reſonentque cantu,
En triumpháto Lodoícus hoſte
Quærit ætérnas, tibi militando,
Chriſte, corónas.

Hic tuos ardet reparáre cultus:
Hic gregem tuto fugitívum ovíli
Reddit: hic armis tua Chriſtiánis
Sacra tuétur.

Béllicæ vixdum memor ille laudis,
Cuncta qui ſubdit, tibi ſervit uni:
Imperes unus, ſatis imperábit,
Te duce, Princeps.

Stat tuâ fideus ope, fortiorque
Sumit ex ipſis ánimos ruínis:
Jura dat victus, ſedet inter ipſos
Arbiter hoſtes.

Summa laus ſummo ſuper aſtra Patri:
Fílio compar hómini Deóque;
Nec tibi diſpar, utriuſque ſacri
Nexus amóris. Amen.

℣. Ego primogénitum ponam illum ℟. Excelſum præ Régibus terræ. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus. Antiph. 1. In tentatióne inventus eſt fidélis: ídeò dedit illi Dóminus glóriam in gente ſua, créſcere illum quaſi terræ cúmulum, & ut ſtellas exaltáre ſemen ejus. *Eccli.* 44.

Oratio.

DEus, qui beátum Regem Ludovícum de terréno regno ad cœleſtis regni glóriam tranſtuliſti: ejus, quæſumus, méritis & interceſſióne, Regis Regum Jeſu Chriſti Fílii tui fácias nos eſſe conſortes; Qui tecum vivit & regnat.

Fit Commemorat. Octavæ S. Geneſii Ant. Qui vicerit. ℣. Magis elégit. *Oratio,* Deus, qui præclárum. *ſuprà.* 477.

Deinde S. Severi. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte filii. xxxij.

Oratio.

DEus, pro cujus amóre beátus Sevérus Abbas divítias temporáles & natále ſolum déferens, perfectiónis Evangélicæ viam ingreſſus eſt: da, ipſo pro nobis intercedente, ut terréna deſpicientes, perfectióra éxequi valeámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificávit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Operátus eſt.

Capitulum. Deut. 17.

DIſcat Rex timére Deum, & cuſtodíre verba ejus, & cæremónias ejus quæ in lege præcepta ſunt: nec elevétur cor ejus in ſupérbiam ſuper fratres ſuos, neque declínet in partem déxteram vel ſiniſtram; ut longo témpore regnet ipſe, & fílii ejus.

℟. *br.* Erudímini, Reges * Qui judicátis terram. Erudímini. ℣. Servíte Domino * in timóre, * Qui. Glória. Erudímini. *Pſ.* 2.

℣. Rex qui ſperat in Dómino, ℟. In misericórdia Altíſſimi non commovébitur. *Pſ.* 20.

A D S E X T A M.

Ant. 8. G. Fecit judícium.

Capitulum. Prov. 29.

REx qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in æternum firmábitur.

℟. *br.* Judicábit páuperes pópuli, * Salvos fáciet fílios páuperum. Judicábit. ℣. Et humiliábit * calumniatórem; * Salvos. Glória. Judicábit. *Pſ.* 71.

℣. Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malignus; ℟. Timentes autem Dóminum gloríficat. *Pſ.* 14.

A D N O N A M.

Ant. 2. D. De omni.

Capitulum. Eccli. 47.

STare fecit cantóres contra altáre, & in ſono eórum dulces fecit módos: & dedit in celebratiónibus decus, & ornávit tempora uſque ad conſummatiónem vitæ, ut laudárent nomen ſanctum Dómini, & amplificárent mane Dei ſanctitátem.

℟. *br.* Confiteantur tibi Dómine, * Omnes Reges terræ. Confiteantur. ℣. Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini, * Omnes. Glória Patri. Confiteantur. *Pſ.* 137.

℣. Deus, cánticum novum cantábo tibi, ℟. Qui das ſalútem Régibus. *Pſ.* 143.

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. 1. 6. F. IN géntibus non erat Rex símilis ei, & diléctus Deo ſuo erat; & póſuit eum Deus Regem ſuper omnem Iſrael. 2. *Eſdr.* 13.

Ant. 7. c. Símilis illi non fuit Rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde ſuo, & in tota ánima ſua, & in univerſa virtúte ſua. 4. *Reg.* 23.

Ant. 3. a. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui, & legem exquiſívit: ſancta glorificávit, & multiplicávit vaſa ſanctórum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. f. Hortabátur ſuos, ne formidárent ad adventum natiónum, ſed in mente habérent adjutória ſibi facta de cœlo. 2. *Mach.* 15.

Ant. 4. E. Spíritu magno vidit última, & conſolátus eſt lugentes in Sion. *Eccli.* 48.

Capitulum. Iſ. 60.

JErúſalem, aperientur portæ tuæ júgiter: die ac nocte non claudentur, ut afferátur ad te fortitúdo géntium, & Reges eárum adducantur; gens enim & Regnum quod non ſerviet tibi, períbit.

Hymnus.

TE ſanctè rurſus, Ludovíce, prælia
Divína poſcunt: tu crucis clavum tenens,
Speíque ſacras ánchorâ fundans rates,
Moves tyrannis bella, Chriſto mílitas.
Vincis cadendo: mors tibi victóriam
Aufert & addit: corpus hîc palmæ tegunt
Nondum ſepultum, ſed triumpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis ſídera.
Tuus paternæ rédditus terræ cinis
Regnum tuétur, dum throno præſens Dei,
Æterna regnans paſcis inter lília,
Favenſque blando noſtra cernis lúmine.
Sit Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula. Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine: ℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo. *Pſ.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ambulábunt Reges in ſplendóre ortûs tui, Jerúſalem, & miniſtrábunt tibi, & vénient, & adorábunt veſtígia pedum tuórum. *Iſ.* 60.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Cæſarii, ut in Communi Doctor. xxiij. *Oratio,* Deus, qui pópulo. *infrà.*

Deinde Octavæ S. Geneſii. Ant. Miſit de ſummo. ℣. Mihi eſt. 499. *Oratio,* Deus, qui præclárum. *ſuprà.* 497.

DIE XXVII.
In Feſto
SANCTI CÆSARII,
Epiſcopi & Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CÆſárius Cabilóne claro génere ortus, in inſula Lirinenſi ſub Porcário Abbáte Mónachus, & póſteà cellerárius fuit. Quo múnere poſt breve tempus abſolútus, ita per jejúnia, vigílias & orandi ſtúdium, vires córporis attrívit, ut Arelátem valetúdinis recuperandæ causâ miſſus fúerit. Illic à Firmíno viro illuſtri, & Gregória ejus cónjuge perhumániter excéptus, ſpretis quæ ſibi ſub Pomério Rhétore clariſſimo proponebantur, eloquéntiæ ſtúdiis, cum Æónio Arelatenſi Antíſtite ſtatim ob ſacræ doctrínæ deſidérium junxit conſuetúdinem. Is, Cæſárium, perſpectâ morum ejus innocéntiâ, Diáconum, & tandem, impetráto Porcárii Abbátis conſenſu, Presbyterum

ordinávit, & Arelatenſi Eccléſiæ aſcripſit, in quo nihilóminus curſum canónicum inſtitutiónis monáſticæ, máximè verò humilitátem, caritátem, obſéquium, & patiéntiam Monaſtérii ſemper retínuit. Hinc triénnio ferè ante mortem Æónii, ſuburbánæ inſulæ Monaſtério ab eódem præfectus eſt; qui cùm eum jamprídem ſibi ſucceſsórem cúperet, ſuum hâc de re votum cívibus & Gothórum princípibus expóſuit. Cæsárius verò, ne id fíeret, arreptâ fugâ, in ſepulchris aliquándiu delítuit: verùm, Deo ſic volente, detectus & inventus, Pontificátûs quidem onus, cogente caritátis neceſſitáte, ſuſcépit, ſed ſublevánte quam non dimíſit contemplatiónis ſuavitáte, léniùs tolerávit. Tértiæ, Sextæ, & Nonæ Offícia in majóre Basílica ſancti Stéphani inſtítuit, Laïcoſque hortabátur Dei laudes in Eccléſia cánere, ut eos à fábulis avocáret.

Lectio v.

Ter apud Reges Gothos proditiónis accusátus, ac tóties in exílium, & in cárcerem detrúſus, ter innocéntiâ ejus manifeſtis argumentis comprobátâ, abſolútus eſt, & ad Eccléſiam ſuam remiſſus. In hac síngulis ferè diébus prædicábat, áliis verò Eccléſiis homílias pópulo recitandas ſuppeditábat. Inter bella quibus tunc ferè contínuis Arelatenſis província deflagrábat, captívis redimendis ſacram ſuppelléctilem diſtráhere non dubitávit, in hoc cum Ambróſio conséntiens, ei diſplicére non poſſe de ſuppelléctili ſua dari redemptiónem, qui prius ſemetipſum pro redemptióne hóminis tradidiſſet. Puelláre Cœnóbium ante hæc bella in civitáte conſtrúere cœperat, ut Vírginum choris, Arelaténſium Eccléſia & civitas munirétur. Sed opus, obſeſsâ urbe à Francis & Burgundiónibus, diútiùs intermiſſum eſt. Quo tandem, ſolútâ obſidióne, inſtauráto atque perfecto, Cæſáriam ſorórem, quam ínterim in Parthenónem Maſſilienſem míſerat, præpóſuit Abbatiſſam. Extat háctenus inter régulas Patrum inſtitutiónis norma quam illi præſcripſit; cujus prima lex erat, ut nulli unquam licéret exíre è Monaſtério. A Symmacho Papa, qui eum Romam invitáverat, humaníſſimè exceptus eſt, & pállii dignitáte auctus.

Lectio vj.

Plúribus interfuit præfuitque Concíliis. Præfúerat anno quingentéſimo ſexto Concílio Agathenſi in Basílica ſancti Andréæ ineunte menſe Septembri celebráto, cui viginti quátuor Epíſcopi inter quos Maternus Epíſcopus Lodovenſis, & abséntium decem Præſulum Procuratóres, Sophrónio Sedem Agathenſem tum témporis occupánte, ſubſcripsérunt. In eo quadraginta octo éditi ſunt Cánones à ſéculis poſterióribus magno in

honóre hábiti, in quibus Beneficiórum Eccléſiaſticorum orígo conſpícitur, & multa & præclára circa Diſciplínam Eccleſiáſticam, Gothórum Ariánam hæreſim ſectántium commixtióne ſummópere labefactátam, ſtatuuntur. Præfuit verò, séxdecim abhinc annis, Arauſicáno ſecundo, in quo de grátia, & líbero arbítrio viginti quinque Cánones promulgáti ſunt; in quibus inter cétera definítum eſt Cánone quinto, quòd, ſi quis, ſicut augmentum, ita étiam inítium fídei, ipſumque credulitátis affectum naturáliter nobis ineſſe dicat, Apoſtólicis dogmátibus adverſári comprobétur. Hoc erróre damnáto, ſana de Chriſti grátiâ doctrína ex ipſis Auguſtíni ſenténtiis ſancíta eſt; juxta Cápitula quæ à Felíce Románo Pontífice, auctoritáte Sedis Apoſtólicæ muníta Cæſárius ſuſcéperat. Quæ cùm iterùm jurgántibus nonnullis invidióſè traducerentur in vulgus, hábita eſt Valéntiæ ad Iſaram áltera Synodus ad quam Cæſárius, infirmitátis causâ, convenire non pótuit; ſed Cypriánum Tolonenſem Epiſcopum doctíſſimum diſcipulórum miſit. Quo agente, Patrum ómnium judício Synodi Arauſicánæ definítio comprobáta eſt; & tandem extincta conténtio; poſtquam à Cæſário utriuſque Synodi geſtis Romam per Arménium Abbátem miſſis, Bonifácius qui Felíci ſuccéſſerat, utriuſque acta cathólicâ reſponſióne & apoſtólicâ auctoritáte firmávit. Scripſit præter hæc Cæſárius ſpeciálem librum de grátia Dei, & líbero arbítrio, adversùs ſenténtiam Fauſti Rhegienſis Epíſcopi, & in Scriptúram enarratiónes; & homílias, cum epíſtolis ſuper vária rerum divinárum argumenta, viris religióſis, ut in appéndice Gennádii légitur, omníno neceſſárias; unde poſt Irenæum & Hilárium præcipuus Eccléſiæ Gallicánæ Doctor agnóſcitur. Cùm annum ágeret Epiſcopátûs trigéſimum-quartum, omnis Gothórum ditio cis Alpes ſita, ex ceſſióne Vítigis Regis à Francis recepta eſt, & inde Cæſárius ad annos ſex Childeberto Regi páruit. Demum exactis in Pontificátu annis quadraginta, prídiè feſtum ſancti Auguſtíni, uti ſe, & optáre, & ſperáre díxerat, è vivis exceſſit anno ætátis ſeptuagéſimo tértio, Chriſti quingentéſimo quadragéſimo ſecundo, & in Basílica ſanctæ Maríæ ſepultus eſt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum; & malus homo de malo theſáuro profert malum. Ex abundántiâ enim cordis os lóquitur. Et réliqua.

Homília ſancti Cæsárii Epíſcopi.

mil. 26. Tom. 2. Biblioth. Patrum Pariſ.

QUamvìs mélius ſit fácere quàm noſſe, priùs eſt tamen noſſe quàm ere; debet enim díſcere operat implére. Ut ergo iſta titúdo per Dei grátiam leátur in vobis, ſi in vete, ut crédimus, eſurítis ſitítis juſtítiam, quóties is verbum Dei fúerit társ prædicátum, nolíte extáre ut vobis ultro illud cámus ingérere, ſed étiam ipſi quaſi rem vobis jure itam fidéliter à nobis ac nter exígite. Nam ſi nos iper ultro velímus offer- & vos aliquóties, tardánis nobis, volúeritis exíge- póſſumus ab illis qui pe- llum noſtrum néſciunt, portúni fórſitan judicári. qui bene novit quàm gra- pondus immíneat cervíci- ſacerdótum, intélligit od quamvìs verbum Dei dué prædicémus, minùs ien réddimus quàm debé- s. Teſtificátur enim ſacer- ibus Spíritus ſanctus per phétam: Clama, ne ceſſes; Apóſtolus: Memóriam meî inéte, quóniam per trién- m non ceſsávi, die ac no- cum lácrymis monens mquemque veſtrûm. Si óſtolus, ut ſe apud Deum ólveret, die noctuque ver- n Dei prædicábat; quid de nobis fiet qui vix vel poſt multos dies commiſſo nobis gregi ſpirituália páſcua provi- démus.

Lectio viij.

PRopteréà conteſtâtur Timótheum idem Apóſtolus, dicens: Teſtíficor coram Deo & Chriſto Jeſu qui judicatúrus eſt vivos & mórtuos, per adventum ipsíus & regnum ejus. Et quaſi interrogarétur quare tam metuendam conteſtatiónem præmítteret, secútus adjunxit: Prædica verbum, inſta opportúnè, importúnè; árgue, óbſecra, íncrepa. Quid eſt, opportúnè, importúnè? niſi opportúnè, voléntibus; importúnè, noléntibus? Voléntibus audíre verbum Dei offerendum eſt, faſtidiéntibus ingerendum, ne fortè contra nos ante tribúnal Chriſti ſtantes, dicant ſe à nobis admónitos non fuiſſe, & animárum illórum ſanguis de noſtris mánibus exquirátur. Unde cum grandi timóre penſáre debémus, ne ad nos étiam illa terríbilis ſenténtia dirigâtur, quam ſervus ille 1. éruit audíre qui acceptum talentum duplicáre nóluit. Quia ergo & noſtrum, & veſtrum perículum agnoviſtis, quóties evénerit ut vobis verbum Dei tárdiùs miniſtrétur, ſic hoc moleſtè accípite, quómodò ſi córpori veſtro quotidiáni victûs ſubſtántia ſubtrahátur. Non enim apud nos major debet eſſe córporis fames quàm ánimæ. Nam quan-

℟. *br.* Crédidi, * propter quod locútus ſum, *Allelúia, allelúia. Crédidi. ℣. Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi. * Allelúia, allelúia. Glória. Crédidi. *Pſ. 115.*

℣. Lucerna pédibus meis verbum tuum. ℟. Et lumen ſémitis meis. *Pſ. 118.*

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. In fide.

Capitulum. Epheſ. 2.

GRátiâ ſalváti eſtis per fidem, ut oſténderet Deus in ſéculis ſuperveniéntibus divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu.

℟. *br.* Bonitátem feciſti, * cum ſervo tuo, Dómine, * Allelúia, allelúia. Bonitátem. ℣. Quia mandátis tuis * crédidi. * Allelúia. Glória. Bonitátem. *Pſ. 118.*

℣. Lex Dómini immaculáta, ℟. Teſtimónium Dómini fidéle. *Pſ. 18.*

AD NONAM.

Ant. 5. a. Sit inter nos.

Capitulum. Apoc. 1.

EGo párticeps fui in tribulatióne & patiéntia propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu.

℟. *br.* Loquébar * de teſtimóniis tuis, * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non * confundébar.* Allelúia. Glória. Loquébar. *Pſ.* 118.

℣. Juſtítiam tuam non abſcondi in corde meo, ℟. Veritátem & ſalutáre tuum dixi. *Pſ.* 39.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Benedíctus Dóminus Deus meus, *cum ſua diviſione, è Veſp. Sabbat.*

Ant. 1. J. GRátias ago ei qui me confortávit, Chriſto Jeſu, quia me fidélem exiſtimávit, qui priùs blaſphémus fui. 1. *Tim.* 1.

In Pſ. Exaltábo te Deus meus Rex, *cum ſuis diviſionibus. è Veſp. Fer. 5.*

Ant. 2. D. Ideò miſericórdiam Dei conſecútus ſum, quia ignórans feci in incredulitáte. Regi ſæculórum immortáli honor & glória. 1. *Tim.* 1.

In Pſ. Lauda, ánima mea, Dóminum. *è Laud. Fer. 6.*

Ant. 3. E. Superabundávit grátia Dómini noſtri cum fide & dilectióne, quæ eſt in Chriſto Jeſu, ad informatiónem eórum qui creditúri ſunt illi in vitam ætérnam. 1. *Tim.* 1.

In Pſ. Laudáte Dóminum, quóniam bonus. *è Laud. Fer. 4.*

Ant. 4. D. Bonum certámen certávi. Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt mors victória tua? Ubi eſt mors ſtímulus tuus? *2. Tim. 4. & 1. Cor. 15.*

In Pſ. Lauda Jerúſalem Dóminum. *è Laud. Fer. 5.*

Ant. 5. C. Dies victóriæ hujus Feſtivitátis in número ſanctórum diérum accípitur, & cólitur uſque in præſentem diem. *Judith. 16.*

Capitulum. 2. Paral. 32.

DEreliquit eum Deus, ut tentarétur, & nota fie-

...à vin-
...l eum
...opter
...occídi
...am il-
...cultá-
...quis ex
..., vel
..., cùm
..., quan-
...s eſſet,
...io valé-
...ilitátem
...enim mi-
...erátos &
...ordes, to-
...addíctos,
...i enim non
...quávis quæ
...antur: non
Judæórum,
...a coméderet,
páriter moró-
...debátur, ſive
...t, ſive ab Ægy-
..., ſive adeſſet
...e abeſſet. Verùm
...dium mihi prodú-
...ſóbrii erant & ví-
cum ánimo tuo ré-
...antam ipſos probábile
...tátem inde percepiſſe;
...nimam conſtantem cét-
...t, mentem invíctam;
...uam máximâ libertáte lo-
...endi præditam; hóminem
...eſerti íncolam, Regem ſupe-
...áre; vinctum eſſe, nec tamen
cédere; cápite truncári, nec
ſilére.

℟. Joannes in vínculis duos de diſcípulis ſuis miſit ad Jeſum. In ipſa autem hora multos curávit Jeſus à languóribus, & ait: Dícite Joanni

tam ánimam digniórem eſſe nóvimus, tantùm de ejus victu majórem ſollicitúdinem habére debémus.

Lectio ix.

HOc ídeò dico, ut & in nobis & in vobis iſta ſimilitúdo ſervétur. Cúpimus enim à vobis iſtam deſiderábilem inquietúdinem ſuſtinére, dúmmodò ánimas veſtras vidére mereámur in amóre Chriſti proficere. Unde ſicut nobis éxpedit collectis Scripturárum flóribus ſpiritálem cibum conficere, ita & vos oportet cum grandi aviditáte requírere. Nam quómodò ſolent vítuli matrum úbera cum grandi ímpetu inquietáre, ut de interióribus eárum neceſſárium ſibi poſſint extráhere cibum; ita pópuli chriſtiáni ſacerdótes ſuos, velut ſanctæ Eccléſiæ úbera, aſsíduâ debent interrogatióne provocáre, ut cibum poſſint ſibi ſalútis acquírere, & victum ánimæ ſuæ neceſsárium providére; ne fortè (ſi & ſacerdótes tárdiùs volúerint offerre, & pópuli nímiis impedimentis mundi iſtius occupáti, dedignentur inquírere) impleátur illud quod ſcriptum eſt: Mittam, inquit, famem in terram, non famem panis aut ſitim aquæ, ſed audiendi verbum Dei. Crédimus tamen de Dei miſericórdia, quòd ita & nobis ſtúdium legendi vel prædicandi, & vobis audiendi deſidérium præſtáre dignábitur; ut ante tribúnal æterni Júdicis, & nos de prædicatiónibus noſtris bonam poſsímus réddere ratiónem: & vos pro benigna obediéntia, & bonórum óperum perſeveránti, ad æterna ſalútis præmia perveníre.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beátum Cæſárium miniſtrum tribuiſti: præſta, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, interceſsórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

Fit Commem. Octavæ ſancti Geneſii, Ant. Qui vícerit. ℣. Magis elégit. *Oratio,* Deus, qui præclárum. 497.

VESPERÆ à Capitulo de Feſto ſequenti.

DIE XXVIII.

In Feſto

SANCTI AUGUSTINI, Epiſcopi & Eccl. Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, exceptis quæ ſequuntur.

Prid. ad Magnif. *Ant.* 6. t. Grátiâ Dei ſum id quod ſum: & grátia ejus in me vácua non fuit. 1. *Cor.* 15.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Cæſarii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus. xxviij. *Orat.* Deus, qui pópulo, *ut ſuprà.*

Deinde Octavæ S. Geneſii. Ant. Miſit de ſummo. ℣. Mini eſt. 499. *Oratio*, Deus, qui præclárum. 497.

I. NOCTURNO.
ones de Scriptura oc-
.
II. NOCTURNO.
Lectio iv.
Uguſtínus, Tagaſte in
Africa natus, adoleſ-
cens in amóres illíci-
Manichæórum hæreſim
:, Carthágine primùm
icam dócuit, deinde
, ac Mediolàni; ubi
mbróſii frequens eſſet
:, paulátim in Cathóli-
ɔpénſior factus, ſacros
i, à quorum lectióne
abhorrébat, evólvere
idis cœpit, & novæ vitæ
um meditári. Verùm
liu multùmque ſecum
ectátus, converſiónem
ſtinaſſet; tandem insó-
ɔce admónitus ut lége-
t verbis Apóſtoli in quæ
:, derepentè mutátus
ab Ambróſio aliquantò
annum agens tricéſi-
-tértium, in Páſchate
átus. Cùm pátriam re-
t, matri ad Oſtia Tibe-
lefunctæ ſupréma chri-
: pietátis officia perſol-
Reverſus in Africam,
: recépit, ut uni Deo
et.

Lectio v.
Ippónem-régium evocá-
tus, ut virum ipsíus au-
i cúpidum Deo lucraré-
raptus à pópulo, invítus
ubertim flens, Présbyter
itis ordinátus eſt à Valé-
.piſcopo: qui cùm gé-
Græcus eſſet, nec ſatìs
.è ſciret, poteſtátem ei fe-
cit in Eccléſia coram ſe Evangélium prædicandi; idque ex more Orientálium, ſed præter Africánæ Eccléſiæ conſuetúdinem. Tum Auguſtínus Monaſtérium intrà Eccléſiam inſtítuit, & cum Dei ſervis vívere cœpit ſecundùm régulam ſub ſanctis Apóſtolis conſtitútam. Véritus autem Valérius jam ſénior, ne ſibi Auguſtínus ab áliis Eccléſiis prærìperétur, obtínuit à Primáte Carthaginenſi, ut ſibi adhuc viventi darétur coepíſcopus. In Epiſcopátu commúnem vitæ ratiónem, quam Présbyter inſtitúerat, cum Cléricis ténuit. Veſtis ejus ac ſuppellex nec nítida nímiùm, nec abjecta. Ita frugáli & parcâ menſâ utebátur, ut non niſi propter hóſpites & infirmos carnes ad legúmina & ólera adhibéret; eamque lectióne aut diſputatióne, excluſâ pénitùs obtrectatióne, ſemper condiébat. Cauſis dirimendis vacábat per totam diem, ſæpè jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non eſſet ália facultas, ſacra vaſa frangi jubébat. Pupillos duntaxat inviſébat & víduas; feminárum autem Monaſtéria non adíbat, niſi urgente neceſſitáte: cùmque ab ægrotántibus peterétur ut ipſis manus impóneret, ad eos ſine mora pergébat. Quin & áliquos, éditis miráculis, ſublevávit; ægrum enim ad ſe adductum æger ipſe manûs impoſitióne ſanávit: energúmenos étiam, fuſis in oratióne lácrymis, Présbyter & Epíſcopus liberávit.

do? In fine ſéculi, in reſurrectióne mortuórum quam crédimus; qui enim crédiderit & baptizátus fúerit, ſalvus erit. Séquere quod tímeas: Qui autem non crédiderit, condemnábitur. Ergo mors moriétur in nobis, victúra in damnátis. Ubi mors néſciet mortem, ſempiterna mors erit, quia æterna tormenta erunt. In nobis moriétur, & non erit. Vultis noſſe? Dico vobis pauca triumphántium, ut habeátis quod meditémini, quod corde cantétis, quod toto ánimo ſperétis, quod fide, & bono ópere requirátis.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis; & Commemor. ejuſdem Dominicæ in Laudib. & Veſp.

[*Si hæc Dominica occurrat vel concurrat cum Feſtis ſancti Ludovici, aut Decollationis S. Joannis Baptiſtæ, de iis fit Officium cum Commem. Octavæ & Dominicæ. Lectio ix. in Nocturno legitur de Dominica.*]

DIE XXVI.

In Feſto
SANCTI LUDOVICI,
Regis Franciæ.

Duplex-majus.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Regem Regum Dóminum, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 6.

Pſ. 94. Veníte, 2.

Hymnus.

Rex ſumme Regum, qui potenti númine
Quo ſunt creáta Regna nutu dívidis,
Dum thure fumant templa, voce pérſonant,
Audi profúſas Regis in laudem preces.

Naſcens in ipſa Ludovícus púrpura,
Sceptris avítis parvus ádmovet manus;
Piæque ductu matris, ignárus mali,
Servíre Chriſto diſcit, ántequàm regat:

Juſti ſevérus cultor, urbes légibus,
Amóre cives cóntinens, hóſtes metu:
Pietáte cœlum flectit, aras éxcitat;
Deoque templa, tecta nudis érigit.

Mox chriſtiáni ferus ultor ſánguinis
Emenſus æquor, inque littus bárbarum
Vexilla pandens, urget armis ímpios,
Unóque vitam pro Deo paciſcitur.

Sit Trinitáti ſempiterna glória,
Honor, poteſtas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubernans ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum ſécula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Confortátus eſt in Regno ſuo, & Dóminus Deus ejus erat cum eo, & ma-

ericórdiæ illíus, non ex
bus ſuis. Grátia quippe Dei
túita, illa óleum lucerná-
i eſt. Plùs enim illis ómni-
laborávi, ait quædam
erna: & ne víribus ſuis
ère viderétur, adjunxit:
n ego autem, ſed grátia
mecum. Lucernæ ergo &
ſtoli: & grátias agunt,
a accenſi ſunt lúmine veri-
s, & fervent Spíritu cari-
s, & súppetit illis óleum
tiæ Dei. Si non eſſent lú-
æ, non díceret illis Dó-
us: Vos eſtis lumen mun-
Póſteà oſtendit ne tale
en ſe putárent, quale di-
n eſt, Erat lumen verum
d illúminat omnem hómi-
n veniéntem in hunc mun-
n. Ergo cùm & diſcípulis
eret: Vos eſtis lumen mun-
, ne áliquid ſibi tribútum
árent quod de ſolo Chriſto
elligendum eſſet, & ita lu-
næ vento ſupérbiæ extin-
erentur; contínuò ſubjun-
: Sic lúceat lumen veſtrum
am homínibus, ut viden-
bona ópera veſtra, glorí-
ent, non vos, ſed Patrem
ſtrum qui in cœlis eſt.

Serm. 240. Lectio viij.

Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retrí-
it mihi? Si dicam hoc me
tribúere, quòd paſco oves
s; hoc fácio, non ego, ſed
átia Dei mecum. Ubi ergo
tribútor invéniar, cùm ubí-
e prævéniar? Et tamen,
ia gratìs amámus, quia oves
ſcimus, mercédem quæri-
us. Quómodò fiet iſtud?
quómodò cónvenit; Gratìs
amo ut paſcam, & mercédem
poſco, quia paſco? Nullo
modo fíeret hoc, nullo modo
merces quærerétur ab eo qui
gratìs amátur, niſi merces
eſſet ipſe qui amátur. Nam
ſi hoc retribúimus pro eo
quòd nos redémit, quia ejus
páſcimus oves; pro eo ipſo
quid retribuémus, quòd nos
fecit eſſe paſtóres? Mali nam-
que paſtóres (quod à nobis
abſit) noſtrâ malítiâ ſumus:
boni verò (quod ab illo no-
bis adſit) niſi ejus grátiâ eſſe
non póſſumus. Unde & vos,
fratres mei, præcipientes ro-
gámus, ne in vácuum grá-
tiam Dei recipiátis. Fácite
noſtrum miniſtérium fructuó-
ſum. Adjuváte nos & orando
& obtemperando, ut nos vo-
bis non tam præeſſe quàm pro-
deſſe delectet.

Serm. 250. Lectio ix.

Períçulum meum eſt, ſi at-
tendam quómodò laudá-
tis, & diſsímulem quómodò
vivátis. Ille autem novit ſub
cujus óculis loquor, imò ſub
cujus óculis cógito, non me
tam delectári láudibus popu-
láribus, quàm ſtimuláti &
angi quómodò vivant qui me
laudant. Laudári autem á ma-
lè viventibus nolo, abhórreo,
deteſtor: dolóri mihi eſt, non
voluptáti. Laudári autem à
bene vivéntibus, ſi dicam,
Nolo, méntior; ſi dicam,
Volo, tímeo ne ſim inanitátis
appeténtior quàm ſoliditátis.
Ergo quid dicam? Nec plenè
volo, nec plenè nolo. Non

no cúltui promovendo dedit. Duello & blaſphémiis pénitùs extirpandis incúbuit; hiſtrió- nes & joculatóres Regno éxpulit. Beneficia Eccleſiáſtica nonniſi probátis, ac præcípuè per Eccléſiæ Pariſienſis Cancellárium, perſónis, neque jam áliud habéntibus, niſi illo abdicáto, conferébat. Adeò juſtítiæ ſtudióſus fuit, ut quácumque transíret, illáta ſi qua forent à comitátu damna, per Archidiáconum Pariſienſem alioſve notæ æquitátis viros inquíri jubéret ac reſarcíri: & contra Saracénos profectúrus, mónitos per præcónem ſúbditos volúerit, ut qui læſi fortè eſſent, ipſum adírent, ómnibus factúrum ſatis. Ante ſuum ad ſacra loca tranſmeátum, Berengárium Guillelmi Cómitem Claromontánum, ut débitum Eccléſiæ Lodovenſi homágium, Guillelmo Epíſcopo præſtáret, ſuâ regiâ poteſtáte coégit, ipſeque Rex ſímile obſéquium pro pago Ceyrátio eídem Antíſtiti humíliter exhíbuit. Eccléſiam Lodovenſem à ſe multis privilégiis auctam miríficè diléxerat pater pii Regis Ludovícus octávus, qui & Petrum de Lodóva Montisbrúni Comitátu donávit, & Antíſtites Lodovenſes júribus Regálibus gaudére indulſit. Ejus autem ſinguláris in urbem benevoléntiæ teſtis eſt ipsíus civitátis nomen; vóluit enim Rex muníficus, ut quæ ánteà Lutéva fúerat appelláta, ſuo nómine Lodóva, ſeu Lodóvica, id eſt, urbs Ludóvici, deinceps appellarétur.

℟. Sancta in manu extraneórum facta ſunt: vaſa glóriæ noſtræ captíva abducta ſunt: * Quæ erat líbera facta eſt ancilla: quò ergo nobis adhuc vívere? Omnis qui zelum habet legis ſtátuens teſtamentum, éxeat poſt me. ℣. Aſcendérunt gentes ſuper latitúdinem terræ, & circuiérunt caſtra ſanctórum & civitátem dilectam. * Quæ erat. 1. Mach. 2. Apoc. 20.

Lectio v.

Tricéſimo ætátis anno gravi morbo affectus, acceptâ cruce ab Epíſcopo Pariſienſi, Ludovícus ſacrum bellum vovit. Et poſt áliquot annos, contractis ingéntibus cópiis, matri commiſſâ Regni curâ, mare trajécit. Atque ubi primùm Saracénos in líttore aſtantes conſpexit, è navi in mare enſe diſtricto congreſſúrus insíliit: fugatíſque hóſtibus, Damiátam victor intrávit. Sed debilitáto póſtmodùm ex lue exércitu, victus ipſe captuſque eſt; neque, per totum captivitátis tempus, Horárum Canonicárum, quas ubíque quotídie perſolvébat, recitatiónem intermíſit. Cùm de pace actum eſt, ipſe conditiónes Saracénis dedit, mirántibus quòd victus victóribus leges impóneret. Pacto fœdere, Rex cum exércitu liber dimíttitur: cùmque in pecúnia numeranda, Saracénis non adverténtibus, errátum eſſet; íntegrum pecúniæ pondus ſolvi vóluit, violári pa-

ſit alióquin reis. Annos deinde circiter quátuor, quò Saracénos ad ſervandas induciárum conditiónes adígeret, in Syria commorátus, Chriſtiános multos è vínculis erípuit, Gentíles fidei præceptis ímbuit, ac Chriſtianórum urbes áliquot & caſtra ſuis ſúmptibus inſtaurávit. In Gálliam rédiens, cùm navis ad Syrtes alliſa, minùs tuta ad réliquum itíneris diccrétur à nautis, Rex pius, rejectâ prócerum ſenténtiâ, in áliam transíre nóluit; ne ſexcenti ferè hómines qui metu perículi ex eádem navi deſcendiſſent, in ínſula remanérent, inde nunquam aut vix reverſúri; malle ſe dicens, cum líberis & uxóre, Deo áuſpice, perículum adíre, quàm ſibi ſuíſque cum tanto totque hóminum damno conſúlere.

℟. Cuſtodívit illum Dóminus ab inimícis, & * In vínculis non derelíquit illum, & dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus: * In vínculis. *Sap. 10. Act. 7.*

Lectio vj.

Poſt réditum, mira pro reformatióne morum ſtátuit, quæ laudáta & promulgáta fuére in Concílio, vel pótiùs Comítiis generálibus Occitániæ anno milléſimo ducenteſimo quinquagéſimo quinto in Epiſcópio Biterrenſi habitis quibus præſide Guillelmo Narbonenſi Archiepíſcopo intérfuit Petrus Agathenſis Epíſcopus. Plúrima Lutétiæ aliiſque in locis ædificávit aut perfécit Monaſtéria, & páuperum hoſpítia. Cœnóbio Moniálium beátæ Maríæ de Nítido loco Ciſtercienſis Ordinis, quod à Guillelmo de Luréva Mílite nuper in Diœcéſi Agathenſi non longè à Caſtro Méſuæ fundátum, inter benefactóres Regínam Blancham numerabat, annuum rédditum pro Moniálium veſtiméntis piâ liberalitáte largítus eſt. In Africam trajécit, bellum dénuò Saracénis illatúrus; jamque, captâ Carthágine, caſtra prope Tunétum in eórum conſpectu póſuit. Mortem imminére ſéntiens, documenta Rege Chriſtianíſſimo digna, manu ſuâ conſcripta, Philippo fílio dedit; illudque Davídicum próferens: Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine; ánimam Deo réddidit apud Carthágínem, anno ætátis quinquagéſimo quinto, Chriſti verò milléſimo ducentéſimo ſeptuagéſimo. Miráculis illuſtrem Bonifácius octávus Sanctórum albo inſéruit. Oſſa ejus apud ſanctum Dionyſium religióſè aſſervantur in capſa argéntea; caput Paríſiis ad ſanctam Capellam: pars verò carnis ad Montemregálem prope Panormum in Sicília.

℟. Ipſe eſt directus divínitùs in pœniténtiam gentis, & * Tulit abominatiónes impietátis; & gubernávit ad Dó-

plenè volo, ne in laude humána periclíter: non plenè nolo, ne ingráti ſint quibus prædico.

Ad Benedictus. Ant. 7. a. Miniſtérium verbi accépi à Dómino Jeſu, teſtificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, qui beátum Auguſtínum Evangélii grátiæ tuæ teſtem & propugnatórem in Eccléſia ſuſcitaſti: ejuſdem grátiæ, quæſumus, in nobis oſtende virtútem; ut & voluntátem tuam, te docente, cognóſcere, & eam corde magno valeámus, te operante, perfícere. Per Dóminum noſtrum.

Fit Commem. Oct. S. Geneſii.

Vesperæ de ſequenti.

Die xxix.

In Feſto

Decollationis S. Joannis Baptistæ,

Duplex-majus.

In I. Vesperis.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 3. a. Ecce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. *Malach.* 3.

Ant. 1. g. Mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini. *Malach.* 4.

Ant. 2. D. Convertet cor patrum ad fílios, & cor filiórum ad patres eórum. *Malach.* 4.

Ant. 6. F. Erit quómodo ſcriptum eſt in Fílium hóminis, ut multa patiátur, & contemnátur. *Marc.* 9.

Ant. 4. f. Si vultis recípere, Joannes ipſe eſt Elías qui ventúrus eſt. *Matth.* 11.

Capitulum. Act. 13.

DEus ex ſémine David ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſrael Salvatórem Jeſum, prædicante Joanne ante fáciem adventûs ejus baptiſmum pœnitentiæ omni pópulo Iſrael.

℟. Miſiſtis ad Joannem, & teſtimónium perhíbuit veritáti: * Ille erat lucerna ardens & lucens. ℣. Surrexit Elías Prophéta quaſi ignis, & verbum illíus quaſi fácula ardébat: * Ille erat. Glória. * Ille erat. *Joan.* 5. *Eccli.* 48.

Hymnus.

QUis ille, ſylvis è per
trálibus
Egreſſus, ad ſe tot pópu
trahit?
Ab ore pendentes loq
tis
Quâ ſúbitò tenet arte
bas?
An ille faſtu regífico tu
Molli ſolútus díffluit
Levis ne arundo ver
Arbítrio populáris au
Sed quid! ter annos j
cies trahit
Vitam in profundis
áſperam,
Virtútis Elíæ futúr
Atque ánimi gene
res.
Ergo ſevéram Númi
bus

at iram, non timidus
mori :
›r acer veritátis ,
ıceres tonat, atque
plebem.
:ptum non rétinet ti-
mor ,
›landa flectit grátia
Príncipis ,
mináti quin reprendat
ium maculamque ful-
cri.
ıa Patri , súmmaque
Fílio ,
ıque compar glória
Flámini :
: litémus Trinitáti
uo pia corda cultu.
ımen.
ti iníquis : Nolíte iní-
p ; ℣. Et delinquén-
lolíte exaltáre cornu.

agníficat. *Ant.* 1. Dico
ia Elías jam venit , &
novérunt eum ; sed
in eo quæcumque vo-
Matth. 7.
io, ut infrà ad Laudes.
ominem. S. Augustini,
b. Máximus in salú-
tórum Dei expugnáre
pes hostes : quis ante
resistit ? Nam hostes
ninus perduxit. *Eccli.*

eátus vir qui dispónit
s suos in judício :
ternum non commo-
Ps. 111.
›, Omnípotens & misé-
eus. *ut suprà.* 518.
de Oct. S. Genesii.
OFFICIUM NOCT.
æ. Dominum qui dat
ov. *Pars Æst.* 7 a.

voci suæ vocem virtútis, * Ve-
níte, adorémus. *Ps.* 67.

Ps. 94. Veníte. 1.

Hymnus.

IMpúnè Vati non erit : ím-
potens
Totum furórem fœmina
cólligit ;
Iræque causas aggerando
Exstímulat fera corda Re-
gis.
Quid non libído cogis adúl-
tera ?
Dantur caténis innócuæ ma-
nus :
At alligári veritátis
Néscia vox, sua jura servat.
Christum vel atro cárceris in
specu
Preco fidélis núntiat ; &
suos
Divína patranti magistro
Discípulos jubet ire testes.
Vinctus triumphat ; tu páví-
tans fremis ,
Tyranne. Cæcum mens ma-
lè cónscia
Quærit flagellum : stricta
ſævitatem
Impávidum fériet secúris.
Sit summa Patri , súmmaque
Fílio ,
Sanctóque compar glória
Flámini :
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. *à.* Venit Joannes in
omnem regiónem Jordánis
prædicans baptísmum pœni-
téntiæ in remissiónem pecca-
tórum. *Luc.* 3.

Ant. 2. a. Hic est qui di-
ctus est per Isaíam Prophétam,

Ant. 1. D. De omni corde ſuo laudávit Dóminum, & diléxit Deum qui fecit illum, & dedit illi contra inimícos poténtiam. *Eccli.* 47.

Capitulum. 1. Eſdr. 7.

BEnedíctus Dóminus Deus patrum noſtrórum, qui dedit hoc in corde Regis, ut glorificáret domum Dómini.

Hymnus.

TEmpla nunc fument, reſonentque cantu,
En triumpháto Lodoícus hoſte
Quærit æternas, tibi militando,
Chriſte, corónas.

Hic tuos ardet reparáre cultus:
Hic gregem tuto fugitívum ovíli
Reddit: hic armis tua Chriſtiánis
Sacra tuétur.

Béllicæ vixdum memor ille laudis,
Cuncta qui ſubdit, tibi ſervit uni:
Imperes unus, ſatis imperábit,
Te duce, Princeps.

Stat tuâ fidens ope, fortiorque
Sumit ex ipſis ánimos ruínis:
Jura dat victus, ſedet inter ipſos
Arbiter hoſtes.

Summa laus ſummo ſuper aſtra Patri:
Filio compar hómini Deóque;
Nec tibi diſpar, utriuſque ſacri
Nexus amóris. Amen.

℣. Ego primogénitum ponam illum ℟. Excelſum præ Régibus terræ. *Pſ.* 88.

Ad Benedictus. *Antiph.* I. In tentatióne inventus eſt fidélis: ídeò dedit illi Dóminus glóriam in gente ſua, créſcere illum quaſi terræ cúmulum, & ut ſtellas exaltáre ſemen ejus. *Eccli.* 44.

Oratio.

DEus, qui beátum Regem Ludovícum de terréno regno ad cœleſtis regni glóriam tranſtuliſti: ejus, quæſumus, méritis & interceſſióne, Regis Regum Jeſu Chriſti Filii tui fácias nos eſſe conſortes; Qui tecum vivit & regnat.

Fit Commemorat. Octavæ S. Geneſii Ant. Qui vícerit. ℣. Magis elégit. *Oratio*, Deus, qui præclárum. *ſuprà.* 477.

Deinde S. Severi. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte filii. xxxij.

Oratio.

DEus, pro cujus amóre beátus Sevérus Abbas divítias temporáles & natále ſolum déferens, perfectiónis Evangélicæ viam ingreſſus eſt: da, ipſo pro nobis intercedente, ut terréna deſpicientes, perfectióra éxequi valeámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Magnificávit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Operátus eſt.

Capitulum. Deut. 17.

DIſcat Rex timére Deum, & cuſtodíre verba ejus, & cæremónias ejus, quæ in lege præcepta ſunt: nec elevétur cor ejus in ſupérbiam ſuper fratres ſuos, neque declínet in partem déxteram vel ſiniſtram; ut longo témpore regnet ipſe, & fílii ejus.

℟. *br.* Erudímini, Reges * Qui judicátis terram. Erudímini. ℣. Servíte Domino * in timóre, * Qui. Glória. Erudímini. *Pſ.* 2.

℣. Rex qui ſperat in Dómino, ℟. In miſericórdia Altíſſimi non commovébitur. *Pſ.* 20.

A D S E X T A M.

Ant. 8. G. Fecit judícium.

Capitulum. Prov. 29.

REx qui júdicat in veritáte páuperes, thronus ejus in æternum firmábitur.

℟. *br.* Judicábit páuperes pópuli, * Salvos fáciet fílios páuperum. Judicábit. ℣. Et humiliábit * calumniatórem; * Salvos. Glória. Judicábit. *Pſ.* 71.

℣. Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malignus; ℟. Timentes autem Dóminum gloríficat. *Pſ.* 14.

A D N O N A M.

Ant. 2. D. De omni.

Capitulum. Eccli. 47.

STare fecit cantóres contra altáre, & in ſono eórum dulces fecit módos: & dedit in celebratiónibus decus, & ornávit tempora uſque ad conſummatiónem vitæ, ut laudárent nomen ſanctum Dómini, & amplificárent mané Dei ſanctitátem.

℟. *br.* Confiteantur tibi Dómine, * Omnes Reges terræ. Confiteantur. ℣. Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini, * Omnes. Glória Patri. Confiteantur. *Pſ.* 137.

℣. Deus, cánticum novum cantábo tibi, ℟. Qui das ſalútem Régibus. *Pſ.* 143.

A D I I. V E S P E R A S.

Ant. 6. F. IN géntibus non erat Rex símilis ei, & diléctus Deo ſuo erat; & póſuit eum Deus Regem ſuper omnem Iſrael. 2. *Eſdr.* 13.

Ant. 7. ç. Símilis illi non fuit Rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde ſuo, & in tota ánima ſua, & in univerſa virtúte ſua. 4. *Reg.* 23.

Ant. 3. a. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui, & legem exquiſívit: ſancta gloríficávit, & multiplicávit vaſa ſanctórum. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. f. Hortabátur ſuos, ne formidárent ad adventum natiónum, ſed in mente habérent adjutória ſibi facta de cœlo. 2. *Mach.* 15.

Ant. 4. E. Spíritu magno vidit última, & conſolátus eſt lugentes in Sion. *Eccli.* 48.

Capitulum. Iſ. 60.

JErúſalem, aperientur portæ tuæ júgiter: die ac nocte non claudentur, ut afferátur ad te fortitúdo géntium, & Reges eárum addúcantur; gens enim & Regnum quod non ſerviet tibi, períbit.

Hymnus.

TE ſancte rurſus, Ludovi-
ce, prælia
Divína poſcunt: tu crucis
clavum tenens,
Speíque ſacras ánchorâ fun-
dans rates,
Moves tyrannis bella, Chri-
ſto mílitas.
Vincis cadendo: mors tibi vi-
ctóriam
Aufert & addit: corpus hîc
palmæ tegunt
Nondum ſepultum, ſed
triumpho nóbili
Cœlum parátur, & corónis
sídera.
Tuus paternæ rédditus terræ
cinis
Regnum tuétur, dum thro-
no præſens Dei,
Æterna regnans paſcis inter
lília,
Favenſque blando noſtra
cernis lúmine.
Sit Trinitáti ſempiterna gló-
ria,
Honor, poteſtas, atque ju-
bilátio,
In unitáte, quæ gubernans
ómnia,
Per cuncta regnat ſeculórum
ſécula. Amen.

℣. Introíbo in domum tuam, Dómine: ℟. Adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo. *Pſ.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Ambulábunt Reges in ſplendóre ortûs tui, Jerúſalem, & miniſtrábunt tibi, & vénient, & adorábunt veſtígia pedum tuórum. *Iſ.* 60.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. S. Cæſarii, ut in Communi Doctor. xiij. *Oratio,* Deus, qui pópulo. *infrà.*

Deinde Octavæ S. Geneſii. Ant. Miſit de ſummo. ℣. Mihi eſt. 499. *Oratio,* Deus, qui præclárum. *ſuprà.* 497.

DIE XXVII.

In Feſto

SANCTI CÆSARII,

Epiſcopi & Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CÆſárius Cabilóne claro género ortus, in inſula Lirinenſi ſub Porcário Abbáte Mónachus, & póſteà cellerárius fuit. Quo múnere poſt breve tempus abſolútus, ita per jejúnia, vigílias & orandi ſtúdium, vires córporis attrívit, ut Arelátem valetúdinis recuperandæ causâ miſſus fúerit. Illîc à Firmíno viro illuſtri, & Gregória ejus cónjuge perhumániter excéptus, ſpretis quæ ſibi ſub Pomério Rhétore clariſſimo proponebantur, eloquéntiæ ſtúdiis, cum Æónio Arelatenſi Antíſtite ſtatim ob ſacræ doctrínæ deſidérium junxit conſuetúdinem. Is, Cæsárium, perſpectâ morum ejus innocéntiâ, Diáconum, & tandem, impetráto Porcárii Abbátis conſenſu, Presbyterum

nāvit, & Arelatenſi Ec-
e aſcripſit, in quo nihiló-
ıs curſum canónicum in-
tiónis monáſticæ, máxi-
verò humilitátem, cari-
n, obséquium, & patién-
Monaſtérii ſemper retí-
. Hinc triénnio ferè ante
em Æónii, ſuburbánæ
æ Monaſtério ab eódem
ctus eſt; qui cùm eum
rídem ſibi ſucceſsórem
ret, ſuum hâc de re vo-
ívibus & Gothórum prin-
us expóſuit. Cæſárius
, ne id fíeret, arreptâ ſu-
in ſepulchris aliquándiu
uit: verùm, Deo ſic vo-
, detectus & inventus,
ificátûs quidem onus,
nte caritátis neceſſitáte,
pit, ſed ſublevánte quam
dimíſit contemplatiónis
táte, léniùs tolerávit.
æ, Sextæ, & Nonæ Offí-
n májóre Basílica ſancti
iani inſtítuit, Laïcoſque
ıbátur Dei laudes in Ec-
cánere; ut eos à fábulis
áret.

Lectio v.

Er apud Reges Gothos
proditiónis accusátus,
ties in exílium, & in
rem detrúſus, ter inno-
à ejus manifeſtis argu-
is comprobátâ, abſolútus
& ad Eccléſiam ſuam
ſus. In hac ſíngulis ferè
ıs prædicábat, áliis verò
ſiis homílias pópulo te-
das ſuppeditábat. Inter
quibus tunc ferè contí-
Arelatenſis província de-
ıbat, captívis redimendis
ſacram ſuppelléctilem diſtrá-
here non dubitávit, in hoc
cum Ambróſio conséntiens,
ei diſplicére non poſſe de ſup-
pelléctili ſua dari redemptió-
nem, qui prius ſemetipſum
pro redemptióne hóminis tra-
didiſſet. Puelláre Cœnóbium
ante hæc bella in civitáte con-
ſtrúere cœperat, ut Vírginum
choris, Arelaténſium Eccléſia
& civitas muniréetur. Sed
opus, obſeſsâ urbe à Francis
& Burgundiónibus, diútiùs
intermiſſum eſt. Quo tandem,
ſolútâ obſidióne, inſtauráto
atque perfecto, Cæſáriam ſo-
rórem, quam ínterim in Par-
thenónem Maſſilienſem míſe-
rat, præpóſuit Abbatiſſam.
Extat háctenus inter régulas
Patrum inſtitutiónis norma
quam illi præſcripſit; cujus
prima lex erat, ut nulli un-
quam licéret exíre è Monaſté-
rio. A Symmacho Papa, qui
eum Romam invitáverat,
humaníſſimè exceptus eſt, &
pállii dignitáte auctus.

Lectio vj.

Plúribus interfuit præfuit-
que Concíliis. Præfúerat
anno quingentéſimo ſexto
Concílio Agathenſi in Basílica
ſancti Andréæ ineunte menſe
Septembri celebráto, cui vi-
ginti quátuor Epíſcopi inter
quos Maternus Epíſcopus Lo-
dovenſis, & abséntium de-
cem Præſulum Procuratóres,
Sophrónio Sedem Agathenſem
tum témporis occupánte, ſub-
ſcripsérunt. In eo quadraginta
octo éditi ſunt Cánones à
séculis poſterióribus magno in

honóre hábiti, in quibus Beneficiórum Eccleſiaſticorum orígo conſpícitur, & multa & præclára circa Diſciplínam Eccleſiáſticam, Gothórum Ariánam hæreſim ſectántium commixtióne ſummópere labefactátam, ſtatuuntur. Præfuit verò, séxdecim abhinc annis, Arauſicáno ſecundo, in quo de grátia, & líbero arbítrio viginti quinque Cánones promulgáti ſunt; in quibus inter cétera definítum eſt Cánone quinto, quòd, ſi quis, ſicut augmentum, ita étiam inítium fídei, ipſumque credulitátis affectum naturáliter nobis ineſſe dicat, Apoſtólicis dogmátibus adverſári comprobétur. Hoc erróre damnáto, ſana de Chriſti grátiâ doctrína ex ipſis Auguſtíni ſenténtiis ſancíta eſt; juxta Cápitula quæ à Felíce Románo Pontífice, auctoritáte Sedis Apoſtólicæ muníta Cæſárius ſuſcéperat. Quæ cùm iterùm jurgántibus nonnullis invidióſè traducerentur in vulgus, hábita eſt Valéntiæ ad Iſaram áltera Synodus ad quam Cæſárius, infirmitátis causâ, convenîre non pótuit; ſed Cypriánum Tolonenſem Epíſcopum doctíſſimum diſcipulórum miſit. Quo agente, Patrum ómnium judício Synodi Arauſicánæ definítio comprobáta eſt; & tandem extincta conténtio; poſtquam à Cæſário utriuſque Synodi geſtis Romam per Arménium Abbátem miſſis, Bonifácius qui Felíci ſuccéſſerat, utriuſque acta cathólicâ reſponſióne & apoſtólicâ auctoritáte firmávit. Scripſit præter hæc Cæſárius ſpeciálem librum de grátia Dei, & líbero arbítrio, adversùs ſenténtiam Fauſti Rhegienſis Epíſcopi, & in Scriptúram enarratiónes; & homílias, cum epíſtolis ſuper vária rerum divinárum argumenta, viris religióſis, ut in appéndice Gennádii légitur, omníno neceſſárias; unde poſt Irenæum & Hilárium præcípuus Eccléſiæ Gallicánæ Doctor agnóſcitur. Cùm annum ágeret Epiſcopátûs trigéſimum-quartum, omnis Gothórum dítio cis Alpes ſita, ex ceſſióne Vítigis Regis à Francis recepta eſt, & inde Cæſárius ad annos ſex Childeberto Regi páruit. Demum exactis in Pontificátu annis quadraginta, prídie feſtum ſancti Auguſtíni, uti ſe, & optáre, & ſperáre díxerat, è vivis exceſſit anno ætátis ſeptuagéſimo tértio, Chriſti quingentéſimo quadragéſimo ſecundo, & in Baſílica ſanctæ Maríæ ſepultus eſt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum; & malus homo de malo theſauro profert malum. Ex abundántia enim cordis os lóquitur. Et réliqua.

...nſilia ſancti Cæsárii Epíſcopi.

... 26. Tom. 2. Biblioth. Patrum Pariſ.

...Uamvìs mélius ſit fá-... cere quàm noſſe, priùs eſt tamen noſſe quàm ...; debet enim díſcere ...tat impléte. Ut ergo iſta ...ido per Dei grátiam ...tur in vobis, ſi in ve-..., ut crédimus, eſurítis ...tis juſtítiam, quóties ...verbum Dei fúerit tár-...prædicátum, nolíte ex-... ut vobis ultro illud ...nus ingérere, ſed étiam ...ſi quaſi rem vobis jure ...m fidéliter à nobis ac ...er exígite. Nam ſi nos ... ultro velímus offer-...vos aliquóties, tardán-...nobis, voluéritis exíge-...ſſumus ab illis qui pe-...n noſtrum néſciunt, ...úni fórſitan judicári. ...i bene novit quàm gra-...dus immíneat cervíci-...acerdótum, intélligit quamvìs verbum Dei ... prædicémus, minùs réddimus quàm debé-... Teſtificátur enim ſacer-...s Spíritus ſanctus per ...tam: Clama, ne ceſſes; ...ſtolus: Memóriam meî ...e, quóniam per trién-...non ceſsávi, die ac no-...m lácrymis monens ...uemque veſtrûm. Si ...lus, ut ſe apud Deum ...eret, die noctuque ver-... Dei prædicábat; quid de nobis fiet qui vix vel poſt multos dies commiſſo nobis gregi ſpirituália páſcua provi-démus.

Lectio viij.

PRopteréà conteſtâtur Timótheum idem Apóſtolus, dicens: Teſtíficor coram Deo & Chriſto Jeſu qui judicatúrus eſt vivos & mórtuos, per adventum ipsíus & regnum ejus. Et quaſi interrogarétur quare tam metuendam conteſtatiónem præmítteret, ſecútus adjunxit: Prædica verbum, inſta opportúnè, importúnè; árgue, óbſecra, íncrepa. Quid eſt, opportúnè, importúnè? niſi opportúnè, voléntibus; importúnè, noléntibus? Voléntibus audíre verbum Dei offerendum eſt, faſtidiéntibus ingerendum, ne fortè contra nos ante tribúnal Chriſti ſtantes, dicant ſe à nobis admónitos non fuiſſe, & animárum illórum ſanguis de noſtris mánibus exquirátur. Unde cum grandi timóre penſáre debémus, ne ad nos étiam illa terríbilis ſenténtia dirigátur, quam ſervus ille ...éruit audíre qui acceptum talentum duplicáre nóluit. Quia ergo & noſtrum, & veſtrum perículum agnoviſtis, quóties evénerit ut vobis verbum Dei tárdiùs miniſtrétur, ſic hoc moleſtè accípite, quómodò ſi córpori veſtro quotidiáni victûs ſubſtántia ſubtrahátur. Non enim apud nos major debet eſſe córporis fames quàm ánimæ. Nam quan-

tam ánimam digniórem eſſe nóvimus, tantùm de ejus victu majórem ſollicitúdinem habére debémus.

Lectio ix.

HOc ídeò dico, ut & in nobis & in vobis iſta ſimilitúdo ſervétur. Cúpimus enim à vobis iſtam deſiderábilem inquietúdinem ſuſtinére, dúmmodò ánimas veſtras vidére mereámur in amóre Chriſti proficere. Unde ſicut nobis éxpedit collectis Scripturárum flóribus ſpiritálem cibum conficere, ita & vos oportet cum grandi aviditáte requírere. Nam quómodò ſolent vituli matrum úbera cum grandi ímpetu inquietáre, ut de interióribus eárum neceſsárium ſibi poſſint extráhere cibum; ita pópuli chriſtiáni ſacerdótes ſuos, velut ſanctæ Eccléſiæ úbera, aſsíduâ debent interrogatióne provocáre, ut cibum poſſint ſibi ſalútis acquírere, & victum ánimæ ſuæ neceſsárium providére; ne forte (ſi & ſacerdótes tárdiùs volúerint offerre, & pópuli nímiis impedimentis mundi iſtíus occupáti, dedignentur inquírere) impleátur illud quod ſcriptum eſt: Mittam, inquit, famem in terram, non famem panis aut ſitim aquæ, ſed audiendi verbum Dei. Crédimus tamen de Dei miſericórdia, quòd ita & nobis ſtúdium legendi vel prædicandi, & vobis audiendi deſidérium præſtáre dignábitur; ut ante tribúnal ætérni Júdicis, & nos de prædicatióni bus noſtris bonam poſſímus réddere ratiónem: & vos pro benigna obediéntia, & bonórum óperum perſeverántia, ad ætérna ſalútis prǽmia perveníre.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ ſalútis beátum Cæſárium miniſtrum tribuiſti: præſta, ut, quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercеſsórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

Fit Commem. Octavæ ſancti Geneſii, Ant. Qui vícerit. ℣. Magis elégit. *Oratio*, Deus, qui præclárum. 497.

Vesperæ à Capitulo de Feſto ſequenti.

DIE XXVIII.

In Feſto

SANCTI AUGUSTINI, Epiſcopi & Eccl. Doctoris.

Duplex-minus.

Omnia de Communi Doctorum, exceptis quæ ſequuntur.

Prid. ad Magnif. *Ant.* 6. t. Grátiâ Dei ſum id quod ſum: & grátia ejus in me vácua non fuit. *1. Cor. 15.*

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Cæſarii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus. xxviij. *Orat.* Deus, qui pópulo, *ut ſuprà.*

Deinde Octavæ S. Geneſii. Ant. Miſit de ſummo. ℣. Mini eſt. 499. *Oratio*, Deus, qui præclárum. 497.

N I. NOCTURNO.
ectiones de Scriptura oc-
rnte.
V II. NOCTURNO.
Lectio iv.

Uguſtinus, Tagaſte in Africa natus, adoleſcens in amóres illíci-
& Manichæórum hæreſim
egit. Carthágine primùm
tóricam dócuit, deinde
æ, ac Mediolàni; ubi
Ambróſii frequens eſſet
itor, paulátim in Cathóli-
propénſior factus, ſacros
ices, à quorum lectióne
s abhorrébat, evólvere
ióſiùs cœpit, & novæ vitæ
itútum meditári. Verùm
diu multùmque ſecum
luctátus, converſiónem
craſtinaſſet; tandem insó-
voce admónitus ut lége-
, ex verbis Apóſtoli in quæ
idit, derepentè mutátus
, & ab Ambróſio aliquantò
t, annum agens tricéſi-
m-tértium, in Páſchate
tizátus. Cùm pátriam re-
eret, matri ad Oſtia Tibe-
a defunctæ ſupréma chri-
næ pietátis officia perſol-
. Reverſus in Africam,
ſe recépit, ut uni Deo
cáret.

Lectio v.

Ippónem-régium evocátus, ut virum ipsíus au-
ndi cúpidum Deo lucraré-
; raptùs à pópulo, invítus
ue ubertim flens, Présbyter
itátis ordinátus eſt à Valé-
Epíſcopo: qui cùm gé-
re Græcus eſſet, nec ſatis
iné ſciret, poteſtátem ei fe-cit in Ecclésia coram ſe Evangélium prædicandi; idque ex more Orientálium, ſed præter Africánæ Eccléſiæ conſuetúdinem. Tum Auguſtínus Monaſtérium intrà Eccléſiam inſtítuit, & cum Dei ſervis vívere cœpit ſecundùm régulam ſub ſanctis Apóſtolis conſtitútam. Véritus autem Valérius jam ſénior, ne ſibi Auguſtínus ab áliis Eccléſiis præriperétur, obtínuit à Primáte Carthaginenſi, ut ſibi adhuc viventi darétur coepíſcopus. In Epiſcopátu commúnem vitæ ratiónem, quam Présbyter inſtitúerat, cum Cléricis ténuit. Veſtis ejus ac ſuppellex nec nítida nímiùm, nec abjecta. Ita frugáli & parcâ menſâ utebátur, ut non niſi propter hóſpites & infirmos carnes ad legúmina & ólera adhibéret; eamque lectióne aut diſputatióne, excluſâ pénitùs obtrectatióne, ſemper condiébat. Cauſis dirimendis vacábat per totam diem, ſæpè jejúnus. Ut páuperes áleret, cùm non eſſet ália facultas, ſacra vaſa frangi jubébat. Pupillos duntaxat inviſébat & víduas: feminárum autem Monaſtéria non adíbat, niſi urgente neceſſitáte: cùmque ab ægrotántibus peterétur ut ipſis manus impóneret, ad eos ſine mora pergébat. Quin & áliquos, éditis miráculis, ſublevávit; ægrum enim ad ſe adductum æger ipſe manûs impoſitióne ſanávit: energúmenos étiam, fuſis in oratióne lácrymis, Présbyter & Epíſcopus liberávit.

Lectio vj.

ACértimus contra omnes hæréſes cathólicæ veritátis propugnátor, Manichæos, quos ſtatim à baptiſmo aggreſſus fúerat, tum ſcriptis tum públicis diſputatiónibus confútávit. Arianórum hæréſim ſinguléri veritátis illuſtratióne profligávit. Eccléſiæ unitátis ſtúdio, quam adversùs Donatiſtas validíſſimè tutátus eſt, Epíſcopos penè trecentos induxit, ut ſchiſmáticis ad Eccléſiam redeúntibus, non honórem modò sédium ſervárent, ſed &, ſi opus eſſet, Epiſcopátum céderent. Grátiam Chriſti, ſuo témpore à Pelagiánis impugnátam, invictíſſimè aſſéruit; eorumque in Semipelagiánis relíquias, morti jam próximus, repreſſit. Adversùs Paganórum calúmnias & erróres Religiónem Chriſtiánam, eruditiſſimo præſertim ópere de Civitáte Dei, vindicávit. In Confeſſiónum ac Retractatiónum libris, à ſe geſta ſcriptaque magnâ cum humilitáte ſevérus judex recénſuit. De Scriptúra váriis tractátibus ſapientiſſimè diſſéruit. Difficíllimas quæſtiónes undequáque ſibi propóſitas ſuis epiſtolis enodávit. Eum Theodóſius júnior nominátim invitávit ad Synodum Epheſinam in cauſa Neſtórii, cujus erróres jam ipſe ſcriptis præfocáverat: ſed morte præventus, Concílio intereſſe non pótuit. Vándalis enim tértium jam menſem Hippónem obſidéntibus, in extrémum morbum íncidit: atque ubi lecto decúbuit, Pſalmos de pœniténtia paríeti juſſit affigi, quos profúſis lácrymis júgiter meditátus, & per decem últimos dies ſoli intentus oratióni, obdormívit in Dómino anno ætátis ſeptuageſimo-ſexto, Chriſti quadringentéſimo trigéſimo. Pro commendanda córporis ejus depoſitióne, ſacrifícium Deo oblátum eſt. Teſtamentum nullum fecit; quia unde fáceret, ait Poſſídius, Chriſti pauper non hábuit. Corpus ejus primùm in Sardíniam tranſlátum eſt; póſteà Papiam, ad Baſílicam ſancti Petri in Cœlo áureo, nunc ſancti Auguſtíni dictam; ubi tunc Mónachi ſub régula ſancti Benedícti Deo militábant.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhilum valet ultrà, niſi ut mittátur forás, & conculcétur ab homínibus. Vos eſtis lux mundi. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 23. Ed. Ben.

OMnes hómines, lucernæ, cùm sápiunt; lucent, & ſpíritu fervent. Permanſérunt enim ſervi Dei lucernæ bonæ, ex óleo

córdiæ illíus, non ex
s ſuis. Grátia quippe Dei
ta, illa óleum lucerná-
ſt. Plùs enim illis ómni-
iborávi, ait quædam
a: & ne víribus ſuis
videretur, adjunxit:
ego autem, ſed grátia
ecum, Lucernæ ergo &
oli: & grátias agunt,
ccenſi ſunt lúmine veri-
& fervent Spíritu cari-
& súppetit illis óleum
: Dei. Si non eſſent lú-
, non díceret illis Dó-
s: Vos eſtis lumen mun-
'óſteà oſtendit ne tale
a ſe putárent, quale di-
eſt, Erat lumen verum
illúminat omnem hómi-
venientem in hunc mun-
Ergo cùm & diſcípulis
ex: Vos eſtis lumen mun-
ne áliquid ſibi tribútum
ent quod de ſolo Chriſto
igendum eſſet, & ita lu-
vento ſupérbiæ extin-
ntur; continuò ſubjun-
Sic lúceat lumen veſtrum
n homínibus, ut viden-
bona ópera veſtra, glorí-
t, non vos, ſed Patrem
um qui in cœlis eſt.

rm. 240. *Lectio viij.*

Uid retríbuam Dómino,
pro ómnibus quæ retrí-
mihi? Si dicam hoc me
búere, quòd paſco oves
; hoc fácio, non ego, ſed
a Dei mecum. Ubi ergo
bútor invéniar, cùm ubí-
prævéniar? Et tamen,
gratìs amámus, quia oves
imus, mercédem quæri-
, Quómodò fiet iſtud?
quómodò cónvenit; Gratìs amo ut paſcam, & mercédem poſco, quia paſco? Nullo modo fieret hoc, nullo modo merces quæreretur ab eo qui gratìs amátur, niſi merces eſſet ipſe qui amátur. Nam ſi hoc retribúimus pro eo quòd nos redémit, quia ejus páſcimus oves; pro eo ipſo quid retribuémus, quòd nos fecit eſſe paſtóres? Mali namque paſtóres (quod à nobis abſit) noſtrâ malítiâ ſumus: boni verò (quod ab illo nobis adſit) niſi ejus grátiâ eſſe non póſſumus. Unde & vos, fratres mei, præcipientes rogámus, ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Fácite noſtrum miniſtérium fructuóſum. Adjuváte nos & orando & obtemperando, ut nos vobis non tam præeſſe quàm prodeſſe delectet.

Serm. 250. *Lectio ix.*

PEriculum meum eſt, ſi attendam quómodò laudátis, & diſsímulem quómodò vivátis. Ille autem novit ſub cujus óculis loquor, imò ſub cujus óculis cógito, non me tam delectári láudibus populáribus, quàm ſtimulári & angi quómodò vivant qui me laudant. Laudári autem á malè vivéntibus nolo, abhórreo, deteſtor: dolóri mihi eſt, non voluptáti. Laudári autem à bene vivéntibus, ſi dicam, Nolo, méntior; ſi dicam, Volo, tímeo ne ſim inanitátis appeténtior quàm ſoliditátis. Ergo quid dicam? Nec plenè volo, nec plenè nolo. Non

plenè volo, ne in laude humána pericliter: non plenè nolo, ne ingráti ſint quibus prædico.

Ad Benedictus. *Ant.* 7. a. Miniſtérium verbi accépi à Dómino Jeſu, teſtificári Evangélium grátiæ Dei. *Act.* 20.

Oratio.

OMnípotens & miséricors Deus, qui beátum Auguſtínum Evangélii grátiæ tuæ teſtem & propugnatórem in Eccléſia ſuſcitaſti: ejuſdem grátiæ, quæſumus, in nobis oſtende virtútem; ut & voluntátem tuam, te docente, cognóſcere, & eam corde magno valeámus, te operante, perfícere, Per Dóminum noſtrum.

Fit Commem. Oct. S. Geneſii.

Vesperæ de ſequenti.

Die xxix.

In Feſto

DECOLLATIONIS S. Joannis Baptistæ,

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 3. a. ECce ego mitto Angelum meum, & præparábit viam ante fáciem meam. *Malach.* 3.

Ant. 1. g. Mittam vobis Elíam Prophétam, ántequàm véniat dies Dómini. *Malach.* 4.

Ant. 2. D. Convertet cor patrum ad filios, & cor filiórum ad patres eórum. *Malach.* 4.

Ant. 6. F. Erit quómodo ſcriptum eſt in Fílium hóminis, ut multa patiátur, & contemnátur. *Marc.* 9.

Ant. 4. f. Si vultis récipere, Joannes ipſe eſt Elías qui ventúrus eſt. *Matth.* 11.

Capitulum. Act. 13.

DEus ex ſémine David ſecundùm promiſſiónem eduxit Iſrael Salvatórem Jeſum, prædicante Joanne ante fáciem adventûs ejus baptiſmum pœnitentiæ omni pópulo Iſrael.

℟. Miſiſtis ad Joannem, & teſtimónium perhíbuit veritáti: * Ille erat lucerna ardens & lucens. ℣. Surrexit Elías Prophéta quaſi ignis, & verbum illíus quaſi fácula ardébat: * Ille erat. Glória. * Ille erat. *Joan.* 5. *Eccli.* 48.

Hymnus.

QUis ille, ſylvis è penetrálibus
Egreſſus, ad ſe tot pópulos trahit?
Ab ore pendentes loquentis
Quâ ſúbitò tenet arte turbas?
An ille faſtu regífico tumens,
Molli ſolútus diffluit ótio?
Levis ne arundo ventilátur
Arbítrio populáris auræ?
Sed quid! ter annos jam décies trahit
Vitam in profundis ſáltibus áſperam,
Virtútis Elíæ futúrus
Atque ánimi generóſus hæres.
Ergo ſevéram Núminis ómnibus

tat iram, non timidus
mori :
or acer veritátis,
ſceres tonat, atque
plebem.
eptum non rétinet ti-
mor,
blanda flectit grátia
Príncipis,
minári quin reprendat
ium maculamque ful-
cri.
na Patri, ſúmmaque
Fílio,
ôque compar glória
Flámini :
e litémus Trinitáti
tuo pia corda cultu.
Amen.

ixi iníquis : Nolíte iní-
te ; ℟. Et delinquén-
Nolíte exaltáre cornu.

agníficat. *Ant.* J. Dico
ia Elías jam venit, &
gnovérunt eum ; ſed
t in eo quæcumque vo-
. *Matth.* 17.
tio, *ut infrà ad Laudes.*
Commem. S. Auguſtini,
b. Máximus in ſalú-
ctórum Dei expugnáre
ces hoſtes : quis ante
c reſiſtit ? Nam hoſtes
minus perduxit. *Eccli.*

Beátus vir qui diſpónit
es ſuos in judício :
æternum non commo-
. *Pſ.* 111.
io, Omnípotens & miſé-
Deus. *ut ſuprà.* 518.
nde Oct. S. Geneſii.
OFFICIUM NOCT.
tat. Dominum qui dat
[illegible]

voci ſuæ vocem virtútis, * Ve-
níte, adorémus. *Pſ.* 67.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

IMpúnè Vati non erit : ím-
potens
Totum furórem fœmina
cólligit ;
Iræque cauſas aggerando
Exſtímulat fera corda Re-
gis.
Quid non libído cogis adúl-
tera ?
Dantur caténis innócuæ ma-
nus :
At alligári veritátis
Néſcia vox, ſua jura ſervat.
Chriſtum vel atro cárceris in
ſpecu
Preco fidélis núntiat ; &
ſuos
Divína patranti magiſtro
Diſcípulos jubet ire teſtes.
Vinctus triumphat ; tu pávi-
tans fremis,
Tyranne. Cæcum mens ma-
lè cónſcia
Quærit flagellum : ſtricta
vatem
Impávidum fériet ſecúris.
Sit ſumma Patri, ſúmmaque
Fílio,
Sanctóque compar glória
Flámini :
Sanctæ litémus Trinitáti
Perpétuo pia corda cultu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Venit Joannes in omnem regiónem Jordánis e prædicans baptiſmum pœniténtiæ in remiſſiónem peccatórum. *Luc.* 3.

Ant. 5. *a.* Hic eſt qui dictus eſt per Iſaíam Prophétam,

dicentem : Vox clamantis in deſerto, Paráte viam Dómini. *Matth. 3.*

Ant. 8. G. Exíbat ad eum omnis Judæa ; & baptizabantur ab eo in Jordáne, confitentes peccáta ſua. *Matth. 3.*

℣. Vox Dómini ſuper aquas, ℟. Vox Dómini concutientis deſertum. *Pſ. 28.*

Tres Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℟. Videns Joannes multos Phariſæórum veniéntes ad baptiſmum ſuum, dixit eis : Progénies viperárum, quis demonſtrávit vobis fúgere à ventúra ira ; * Fácite ergo fructum dignum pœniténtiæ. ℣. Replétus ſum fortitúdine Spíritûs Dómini, judício, & virtúte ; ut annúntiem Iſrael peccátum ſuum : * Fácite. *Matth. 3. Mich. 3.*

Poſt ij. Lect. ℟. Interrogábant eum turbæ : Quid faciémus ? Dicébat illis ; Qui habet duas túnicas, det non habenti. Et dixit ad Publicános: * Nihil ámpliùs quàm quod conſtitútum eſt vobis, faciátis. ℣. Vir ſi fécerit juſtítiam, per vim nihil rapúerit, panem ſuum eſurienti déderit, vitâ vivet : * Nihil. *Luc. 3. Ezech. 18.*

Poſt iij. Lect. ℟. Interrogábant eum & mílites : Quid faciémus & nos ? Ait illis : Contenti eſtóte ſtipéndiis veſtris. * Multa quidem & ália exhortans, † Evangelizábat pópulo. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos ; * Multa. Glória Patri. † Evangelizábat. *Luc. 3. Tob. 1.*

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Venérunt ad Joannem, & dixérunt ei : Ille cui tu teſtimónium perhibuiſti trans Jordánem, ecce hic baptízat ; & omnes véniunt ad eum. *Joan. 3.*

Ant. 2. D. Reſpondit Joannes : Ipſi vos mihi teſtimónium perhibétis, quòd díxerim : Non ſum ego Chriſtus, ſed quia miſſus ſum ante illum. *Joan. 3.*

Ant. 1. a. Illum oportet créſcere, me autem mínui. Qui deſurſum venit, ſuper omnes eſt. *Joan. 3.*

℣. Tu es lucerna mea, Dómine : ℟. In te enim curram accinctus. *2. Reg. 22.*

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 28. in Epiſt. 2. ad Cor.

Lectio iv.

Ut virtúte nihil púrius eſt, ſic improbitáte nihil obſcœnius eſt. Illa enim ſole ſplendídior eſt : hæc cœno fœtidior. Atque hoc ſuo teſtimónio comprobáre illi queant, qui in cœno volutantur, atque in ténebris verſantur, cùm ab áliquo eórum, qui in virtúte vivunt, ſeſe coárgui víderint, vel étiam eum conſpéxerint. Tum demum miſériam ſuam apértiùs agnoſcunt, ac velut immiſſo quodam rádio fœditátem ſuam cóntegunt, atque ante conſciórum ora erubeſcunt ; etiamſi hic ſervus ſit, ille liber ; hic ſúbditus, ille Rex. Sic Heródes, cùm reprehenſiónum pudórem ferre non

poſſet (ſiquidem prophéticæ vocis ingens ac præclárus ſplendor erat) Joannem in cárcerem conjécit, tanquam qui moleſtus eſſet; ac lucernam extínguere conarétur, ut ruſſus in ténebris dégeret. Cur enim non eum contempſit? Num Joannes eum in judícium tractúrus erat? Num adultérii pœnas ab eo expétit? Nonne reprehénſio duntaxat erant ea quæ dicebántur? Quid ergo métuit ac tremit? Annon verba erant, ac ſimplex ſermo? Sed hujúſmodi verba magis quàm res ipſæ pungébant. Non enim ad judícium, ſed ad áliud conſciéntiæ tribúnal pertrahébat; omneſque eos qui líbera cogitatióne ſuffrágium ferébant, júdices ipſi conſtituébat. Quocircà tremébat tyrannus, virtútis ſplendórem haud ferens. Vides quanta philoſóphiæ vis ſit? Is qui caténis vinctus erat, tyranno ſplendidiórem réddidit; effecítque ut hic illum formidáret ac tremeret.

℟. Heródes cùm corriperétur à Joanne de Herodíade uxore fratris ſui, & de ómnibus malis quæ fecit, * Adjécit & hoc ſupra ómnia, & inclúſit Joannem in cárcere. ℣. Non récipit ſtultus verba prudéntiæ; & cùm in profundum vénerit peccatórum, contemnit: * Adjécit. *Luc. 3. Prov. 18.*

Ex libro ejuſdem ad eos qui ſcandalizati ſunt. C. 22.

Lectio v.

PErpende quómodò affectum fuiſſe veriſímile eſt Heródem reprehenſum à vincto, cùm cérneret nihil eum de loquendi libertáte propter caténam remíttere, ſed occídi malle quàm pulchérrimam illam líberè loquendi facultátem amittere. Cógita quis ex homínibus illíus ætátis, vel étiam conſequentis ævi, cùm hæc cérneret & audíret, quantùmvis deſes ac remiſſus eſſet, at exíguo tamen judício valéret, non ſummam utilitátem inde decérperet. Noli enim mihi commemoráre ſcelerátos & ſtultos hómines, ſocordes, totos córpori curando addictos; ac fóliis leviores. Iſti enim non his ſolùm, ſed re quâvis quæ accíderit, offenduntur: non áliter ac pópulus Judæórum, qui & cùm manna coméderet, & cùm panem, páriter moróſus erat & offendebátur, ſive in Ægypto eſſet, ſive ab Ægypto liberátus, ſive adeſſet Móyſes, ſive abeſſet. Verùm illos in médium mihi prodúcito, qui ſóbrii erant & vígiles; & cum ánimo tuo réputa quantam ipſos probábile ſit utilitátem inde percepiſſe; cùm ánimam conſtantem cérnerent, mentem invíctam, linguam máximâ libertáte loquendi præditam; hóminem deſerti incolam, Regem ſuperáre; vinctum eſſe, nec tamen cédere; cápite truncári, nec ſilére.

℟. Joannes in vínculis duos de diſcípulis ſuis miſit ad Jeſum. In ipſa autem hora multos curávit Jeſus à languóribus, & ait: Dícite Joanni

quæ vidiſtis ; & * Beátus qui non fúerit ſcandalizátus in me. ℣. Ne extimeſcas fáciem poténtis, & ponas ſcándalum in æquitáte tua : * Beátus. *Matth.* 11. *Luc.* 7. *Eccli.* 7.

Lectio vj.

SEd ne hîc quidem ſubſiſte ; verùm ea quæ ſecúta ſunt, exámina. Caput amputávit Heródes, cápite truncátus eſt Joannes. Quis ergo beátus ab ómnibus prædicátur ? quis imitandus propónitur ? quis celebrátur ? quis coronátur ? quis præcóniis ornátur ? quis laudátur ? quis commendátur ? quis in hunc uſque diem reprehendit ? Nonne in ſíngulis Eccléſiis hic quidem clamat, Non licet tibi habére uxórem fratris tui : ille veró diffamátur étiam poſt óbitum, ob adultérium, infámiam, & audáciam ? Consídera verò præter ea quæ dicta ſunt, quanta virtus eſſet captívi, quanta tyranni imbecíllitas. Nam hic quidem non pótuit linguam unam compéſcere ; ſed, eâ ſublátâ, ſexcenta pro illa & cum illa ora reſerávit. Siquidem unuſquiſque dum Evangélium illud legit, dicit, Non licet tibi habére uxórem fratris tui : & ſine Evangélio in cœtibus, in congréſſibus, vel étiam ad ipſos última mundi límites, hanc vocem áudies ; & juſtum illum vidébis étiamnum clamantem, inculcantem, & nequítiam tyranni redarguentem. Quid ergo detrimenti cepit ex óbitu juſtus ille ? quid ex morte violenta ? quid ex caténa ; quid ex cárcere ? Quos autem non correxit, quibus cor ſáperet, ex iis quæ dixit, ex iis quæ paſſus eſt, ex iis quæ nunc prædicat, eádem proſus quæ cùm víveret ?

℟. Cùm diſceſſiſſent núntii Joannis, cœpit Jeſus de Joanne dícere ad turbas : Quid exiſtis in deſertum vidére ? Arúndinem vento agitátam ? * Dico vobis : † Major inter natos mulíerum Prophéta Joanne Baptiſtâ nemo eſt. ℣. Sicut Angelus Dei, ſic eſt, ut nec benedictióne nec maledictióne moveátur. * Dico. Glória Patri. † Major. *Luc.* 7. 2. *Reg.* 14.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. A diébus Joannis Baptiſtæ uſque nunc, regnum cœlórum vim pátitur, & violenti rápiunt illud. *Matth.* 11.

Ant. 7. a. Omnes Prophétæ & lex uſque ad Joannem prophetavérunt. Qui habet aures audiendi, áudiat. *Matth.* 11.

Ant. 1. f. Omnis pópulus áudiens, & publicáni, juſtificavérunt Deum, baptizáti baptiſmo Joannis : Phariſæi autem consílium Dei ſprevérunt, non baptizáti ab eo. *Luc.* 7.

℣. Deféctio ténuit me. ℟. Pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. *Pſ.* 118.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore ; Heródes miſit, ac ténuit Joannem, & vinxit eum in cárcere, pro-

díadem uxórem Phi-
tis ſui. Et réliqua.

a ſancti Ambróſii
Epíſcopi.

. 3. de Virg.

iam Joannis præ-
itii Chriſti non ſtri-
n prætereunda eſt
); intereſt ut quis,
s, & quam ob cau-
modo, & quo tém-
cíſus, advértere de-
Ab adúlteris juſtus
, & à reis in júdicem
ſcéleris pœna con-
Deinde præmium ſal-
mors eſt Prophétæ.
(quod étiam omnes
rrére conſuevérunt)
llas atque convívia
andæ crudelitátis
adictum; & à con-
árcerem, de cárcere
vium, ferális flagí-
nfertur obſéquium.
n uno facínore ſunt

ódes dúxerat Hero-
Dicébat Joannes He-
Non licet tibi habére
ratris tui. ℣. Ne ſe-
fortitúdine tua con-
iam cordis tui; Deus
ndicans vindicábit:
arc. 6. Eccli. 5.

Lectio viij.

ion, cùm è conví-
ad cárcerem curſári
putáret Prophétam
ſe dimitti? Quis, in-
ùm audiſſet natálem
dis, ſolemne conví-
uellæ optiónem eli-
od vellet datam, miſ-
ſum ad Joannem ob ſolutió-
nem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis; Quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam Prophéta, convivàli témpore, conviváli præcepto, quò non cúperet, vel abſolvi: perímitur gládio, caput ejus affértur in diſco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo inſatiáta épulis féritas veſceretúrr

℟. Heródias inſidiabátur Joanni, & volébat occídere eum, nec póterat; * Heródes enim metuébat Joannem, ſciens eum virum juſtum & ſanctum. ℣. Fortitúdo ſímplicis, via Dómini; & pavor his qui operantur malum: * Heródes. Marc. 6. Prov. 10.

Lectio ix.

Intuére, rex acerbíſſime, tuo ſpectáculo digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid ſævítiæ tuæ deſit, ut inter dígitos tuos rivi défluant ſancti cruóris. Et quóniam non exſaturári épulis fames, non reſtingui póculis pótuit inaudítæ ſævítiæ ſitis; bibe ſánguinem ſcaturiéntibus adhuc venis exſecti cápitis profluentem. Cerne óculos in ipſa morte ſcéleris tui teſtes, averſantes conſpectum deliciárum. Clauduntur lúmina, non tam mortis neceſſitáte, quàm horróre luxúriæ. Os áureum illud exangue, cujus ſenténtiam ferre non póteras, conticeſcit, & adhuc timétur.

℟. In diébus ſuis non pertímuit príncipem, & poténtiâ nemo vicit illum, * Nec ſupe-

rávit illum verbum áliquod. ℣. Heródes propter Herodíadem volens Joannem occídere, tímuit pópulum, quia ſicut Prophétam eum habébant : * Nec. Glória Patri. * Nec. *Eccli. 48. Matth. 14.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu Regum; ℣. Et non confundébar. *Pſ.* 118.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. Heródes ténuit Joannem, & alligávit eum, & póſuit in cárcerem propter Herodíadem. *Matth.* 14.

Ant. 8. G. Die natális Heródis ſaltávit fília Herodíadis, & plácuit Heródi; unde cum juramento pollícitus eſt ei dare quodcumque poſtulaſſet ab eo. *Matth.* 14.

Ant. 7. d. Illa præmónita à matre ſua, Da mihi, inquit, hîc in diſco caput Joannis Baptiſtæ. *Matth.* 14.

Ant. 6. C. Contriſtátus eſt Rex: propter juramentum autem, & eos qui páriter recumbébant, juſſit dari. *Matth.* 14.

Ant. 1. a. Miſſo ſpiculatóre, præcépit afferri caput ejus in diſco. *Marc.* 6.

Capitulum. Jerem. 1.

EGo dedi te hódie in civitátem munítam, & in columnam férream, & in murum æreum ſuper omnem terram, Régibus Juda, Princípibus ejus, & Sacerdótibus, & pópulo terræ.

Hymnus.

ECce, ſaltantis pr
puellæ,
Fertur in diſco capu
putátum:
Hæc cruentátis nova
runtur
Fércula menſis.
Quæ rudes ſylvis pópul
cébat,
Quæ Deum totâ reſ
aulâ,
Illa vox, eheu! glá
ſecta,
Muta ſilébit.
Occidit Vates, & adhu
tur;
Vox ſilet Verbi, cr
clamat:
Sancta fraterni temer
pit
Fœdera lecti.
Nube ſub denſa jubar
tum
Vénerat cæcis ape
clis:
Sole matúto, velut
ceſſit
Lúcifer orbe.
Summa laus Patri, ge
Verbo:
Et tibi compar, u
nexus
Spíritus ſemper, De
omni
Témporis ævo.

℣. Superbi iníquè uſquequáque: ℟. A
tem tua non declin
118.

Ad Benedictus. *A*
Miſit Heródes, & d
Joannem in cárcere;
tum eſt caput ejus i
& datum eſt puellæ;

atri ſuæ. Matth. 14.

Oratio.

:, qui beátum Joan-
m Baptiſtam, & naſ-
k morientis Fílii tui
ɔrem eſſe voluiſti :
, ut ſicut ille veritátis
iæ Martyr occúbuit,
ɔro veritáte & juſtítia
em uſque certémus ;
ıdem Dóminum no-

'ommem. S. Geneſii.

P R I M A M.

. 2. ℟. Heródes.

T E R T I A M.

l. G. Die natális He-

ılum. Eccli. 5.

:merè quid loquáris,
ıue cor tuum ſit velox
:rendum ſermónem
Deo ; Deus enim in
: tu ſuper terram.

Deus, iníqui * Inſur-
ıuper me. Deus. ℣. Et
poténtium * quæ-
ıimam meam, * In-
ıt. Glória. Deus.

:à die exprobrábant
ıici mei ; ℟. Et qui
t me, adversùm me
Pſ. 101.

S E X T A M.

d. Illa præmónita.

lum. Iſ. 5.

ui potentes eſtis ad
:ndum vinum, & viri
miſcendam ebrietá-
tem : qui juſtificátis ímpium pro munéribus, & juſtítiam juſti aufertis ab eo. Propter hoc ſicut dévorat ſtípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit ; ſic radix eórum quaſi favilla erit, & germen eórum ut pulvis aſcendet.

℟. *br.* Adversùm me loquebantur, * Qui ſedébant in porta. Adversùm. ℣. Et in me pſallébant * qui bibébant vinum, * Qui ſedébant. Glória Patri. Adversùm. *Pſ.* 68.

℣. Deus, ne derelinquas me in cogitátu illórum ; ℟. Et ánimæ irreverenti & infrunítæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

A D N O N A M.

Ant. 1. *a.* Miſſo.

Capitulum. Eccli. 49.

MAlè tractavérunt illum, qui à ventre matris conſecrátus eſt Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterùm ædificáre, & renováre.

℟. *br.* Príncipes * Perſecúti ſunt me gratìs. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meum : * Perſecúti. Glória Patri. Príncipes. *Pſ.* 118.

℣. Eripe me, Dómine, de operántibus iniquitátem : ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

A D II. V E S P E R A S.

Ant. 3. *a.* ACcedentes diſcípuli Joannis, tulérunt corpus ejus, & ſepeliérunt illud. *Matth.* 14.

Ant. 1. f. Audívit Heródes famam Jeſu, & ait: Hic eſt Joannes Baptiſta: ipſe ſurrexit à mórtuis. *Matth.* 14.

Ant. 5. C. Hæſitábat, & ait: Joannem ego decollávi. Quis eſt iſte de quo tália áudio? Et quærébat vidére eum. *Luc.* 9.

Ant. 8. G. Venientes diſcípuli Joannis, nuntiavérunt Jeſu. Quod cùm audiſſet Jeſus, ſeceſſit inde in navícula, in locum deſertum ſeorſum. *Matth.* 14.

Ant. 6. F. Venérunt multi ad Jeſum, & dicébant: Quia Joannes quidem ſignum fecit nullum: ómnia autem quæcumque dixit de hoc, vera erant. Et credidérunt in eum. *Joan.* 10.

Capitulum. Iſ. 57.

JUſtus perit, & non eſt qui recógitet in corde ſuo. Et viri miſericórdiæ colliguntur, quia non eſt qui intélligat: à fácie enim malítiæ collectus eſt juſtus.

Hymnus.

OMnibus manat cruor ecce venis:
Hinc ſitim longam ſátia, Tyranne,
Et cibos inter pateraſque puro
Sánguine liba.

Ut caput vidit dápibus parátis
Triſte fumanti natitáre tabo,
Hæſit, impaſtis fremuitque menſis
Fúneris auctor.

Non tamen frontis grávitas ſerénæ
Ceſſit immíti violáta ferro:
Dura miteſcit plácido ſub ore
Mortis imágo.

Sic ſuo rurſum Deus hunc præire
Núntium Chriſto jubet, inferiſque
Ferre præcónem nova liberandi
Gáudia mundi.

Qui Deo plenus rígidis ferórum
Móribus Chriſtum rudis exprimébat,
Débuit dirâ quoque morte totum
Réddere Chriſtum.

Summa laus Patri, genitoque Verbo:
Et tibi compar, utriúſque nexus
Spíritus ſemper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas Sanctórum ſuórum: ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Venit Joannes in via juſtítiæ, & non credidiſtis ei: publicáni autem & meretríces credidérunt ei; vos autem vid『ntes, nec pœniténtiam habuiſtis póſteà, ut crederétis ei. *Matth.* 21.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. Oct. S. Geneſii.

Die xxx.
De Octava
CTI GENESII.
Semiduplex.
ancti Máximi Epíſcopi.
S. Oct. Adv. & Sol.
Lectio ij.

:te quid Martyribus beámus: in quo alter ſt, ut álius ſalvarétur: arníficem pértulit, ut m alter agnóſceret; torti addíctus eſt, ut itâ potirétur æternâ; oſtrémum ſanctus oc- ſt, ut peccátor evá- leáti ígitur Mártyres, ii vixérunt, nec ſi- c mórtui. Exemplum obis reliquérunt, bene o, converſatiónis; do fortiter, paſſiónis. leò Dóminus per totum m diverſis in locis ártyres vóluit, ut tan- idónei teſtes nos præ- uodam fídei exemplo nfeſſiónis urgérent, ut a fragílitas quæ prædi- Domínicæ áditu lon- vix credit: vel præ- oculórum teſtimónio, io céderet beatórum.

Lectio iij.

ícti ígitur Mártyres de- tíſſimè recolendi ſunt; eciáliter ii venerandi nobis, quorum relí- poſſidémus: illi enim ratiónibus ádjuvant; im ádjuvant paſſióne. iis autem nobis fami- eſt; ſemper enim no- ſunt, nobiſcum mo- ; hoc eſt, & in cór- pore nos viventes cuſtódiunt, & de córpore recedentes excípiunt; hìc ne peccatórum nos labes aſſúmat; ibi, ne inferni horror invádat. Nam ídeò hoc à majóribus províſum eſt, ut Sanctórum óſſibus noſtra córpora ſociémus, ut dum illos Chriſtus illúminat, à nobis tenebrárum calígo diffúgiat. Cum Sanctis ergo Martyribus quieſcentes, evádimus inferi ténebras, eórum própriis méritis áttamen ſócii ſanctitáte,

Die xxxi.
De Octava
SANCTI GENESII.
Semiduplex.
Sermo ſancti Máximi Epiſcopi.
De SS. Octav. Adv. & Sol.
Lectio ij.

Cum ómnium Sanctórum Mártyrum, fratres, devotíſſimè natálem celebráre debeámus; tum præcípuè eórum ſolémnitas totâ nobis veneratióne curanda eſt, qui in noſtris domicíliis próprium ſánguinem profudérunt. Nam licet univerſi ſancti ubíquè ſint, & ómnibus proſint; ſpeciáliter illi tamen pro nobis intervéniunt, qui & ſupplícia pertulére pro nobis. Martyr enim cum pátitur, non ſibi tantùm pátitur, ſed & cívibus, (& vicínis). Sibi enim pátitur ad præmium, cívibus (& vicínis) ad exemplum. Sibi pátitur ad réquiem, cívibus (& vicínis) ad ſalútem. Exemplo eórum didícimus Chriſto crédere, didícimus contuméliis vitam æter-

nam quærere, mortem didícimus non timére.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 311. in Nat. S. Cypriani. 3. n. 1.

Lectio iij.

Contémnite ſéculum, Chriſtiáni; contempsérunt mártyres, contempsérunt Apóſtoli, contempſit beátus cujus hódie memóriam celebrámus. Dívites eſſe vultis, honoráti eſſe vultis, ſani eſſe vultis; totum ille contempſit, ad cujus memóriam conveniſtis. Quid, óbſecro, tantùm amátis, quod ille contempſit quem ſic honorátis? Quem, ſi iſta non contempſiſſet, non útiquè ſic honorarétis. Quare te invénio eárum rerum amatórem quarum veneráris contemptórem? Certè illum, ſi hæc amáret, non venerateréris. Et tu noli amáre: non enim intrávit, & óſtium contra te clauſit. Contemne & tu, & intra poſt illum. Patet quà intres: Chriſtus eſt jánua. Et tibi eſt óſtium apertum, quando eſt latus ejus perforátum.

Vesperæ de die Octava ut in I. Veſperis Feſti. Orat. Protegat. *infrà.*

DIE I. SEPTEMBRIS.

Octava

SANCTI GENESII.

Duplex-majus.

Omnia, dempto ritu Annuali, ut in die, exceptis quæ ſequuntur. Pſalmi de Feria in toto Officio.

IN I. NOCT. Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Ex Serm. in Nat. SS. Nazarii & Celſi.

Extat in appendice Oper. S. Ambroſii, incert. Autor. ſed magni ponderis, & S. Ambroſio ætate proximi.

Lectio iv.

Rectè, & ex débito à fíliis parentis Eccléſiæ beatórum Mártyrum celebrantur inſígnia: qui illuminantes virtúte fídei ſuæ innumerábiles pópulos, ſoli quidem illátam furóre mortem, ſed non ſoli mortis ſuæ beneficia poſſedérunt. Immenſa enim Dei noſtri píetas múltiplex ad bonitátem, & ártifex ad ſalútem, propónens árduam virtútum palmam, raro appetitóre pretióſam, in paucórum triúmphis, plurimórum cómmodis próſpicit. Illórum ſiquidem mérita, noſtra vult eſſe ſuffrágia, ſimulque, dum nobis fidem veram duro mártyris agóne commendat, afflictiónem præcedéntium, inſtructiónem éfficit poſterórum. Quanta eſt circa nos Dei noſtri ſollicitúdo? Illos exáminat, ut nos erúdiat, illos cónterit, ut nos acquírat, eorumque cruciátus, noſtros vult eſſe profectus.

Lectio v.

Méritò ergo eos cólimus, qui perículis ſuis pugnant, & noſtris utilitátibus militant, qui per lucis, vi-

: contemptum édocen
jantum Deo noſtro de-
ius affectum. Congratu-
ergo, dilectíſſimi fra-
iagnæ fídei veſtræ, per
dum éxules (Mártyres)
â caritáte ſuſcípitis,
íncolas Paradíſi, &
cives habére meruiſtis.
ſt enim ſanctórum Már
glória, quorum, etſi
iiverſum mundum ſe-
ur in cinéribus pórtio,
tamen íntegra in vir-
s plenitúdo.

Lectio vj.

ànerámur ígitur in ſan-
cto Genéſio fidem no-
Mater namque martyrii
atthólica eſt, in qua iſte
s Athléta, ſánguine
mortem pro ipſâ calcá-
Nondum ſiquidem Ba-
ım conſecútus, ſed ín-
:ligiónis princípia con-
átus; & nondum ma-
itis ſibi légibus, Deo
, repentè poſséſſio at-
abitáculum Dei factus
atque ita perventúræ
ad cœlos turris priùs
t elevare faſtígium, quàm
ieret fundamentum,
um ſacramentórum cóni-
& in ſacrifícium jam
ctus.

III. NOCTURNO.

ſancti Evangélii ſecun-
dùm Joannem.

ctio vij. Cap. 3.

illo témpore; Dixit Je-
Nicodémo: Non miſit
Fílium ſuum in mun-
t júdicet mundum, ſed
étur mundus per ipſum.

Qui crédit in eum non ju-
dicátur; qui autem non credit
jam judicátus eſt. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.

Tract. 12. in Joann.

Quantum in médio eſt,
ſanáre venit ægrótum:
ipſe ſe intérimit, qui
præcepta médici obſerváre
non vult. Venit ſalvátor in
mundum. Quare ſalvátor di-
ctus eſt mundi, niſi ut ſalvet
mundum, non ut júdicet
mundum? Salvári non vis ab
ipſo: ex te judicáberis? Et
quid dicam, judicáberis? Vide
quod ait: Qui credit in eum,
non judicátur. Qui autem
non credit, quid dictúrum
ſperábas, niſi, judicátur?
Quod addit: jam, inquit,
judicátus eſt, nondum appá-
ruit judícium, & jam factum
eſt judícium.

Lectio viij.

Novit enim Dóminus,
qui ſunt ejus; novit qui
permáneant ad corónam, qui
permáneant ad flammam.
Novit in area ſua tríticum,
novit & páleam, novit ſé-
getem, novit & zizánia. Jam
judicátus eſt, qui non credit.
Quare judicátus? Quia non
crédidit in nómine unigéniti
Fílii Dei. Hoc eſt autem ju-
dícium: quia lux venit in
mundum, & dilexérunt hó-
mines magis ténebras quàm
lucem: erant enim mala
ópera eórum. Fratres mei,
quorum ópera bona invénit
Dóminus? Nullórum. Omnia
ópera mala invénit. Quómodò

ergo quidem fecérunt veritátem, & venérunt ad lucem? Et hoc enim ſéquitur: Qui autem facit veritátem, venit ad lucem.

Lectio ix.

SEd dilexérunt, inquit, ténebras magìs quàm lucem. Ibi póſuit vim. Multi enim dilexérunt peccáta ſua, multi confeſſi ſunt peccáta ſua: quia qui confitétur peccáta ſua, & accúſat peccáta ſua, jam cum Deo facit. Accúſat Deus peccáta tua: ſi & tu accúſas, conjúngeris Deo. Quaſi duæ res ſunt, homo, & peccátor. Quod audis, homo, Deus fecit: quod audis, peccátor, ipſe homo fecit. Dele quod feciſti, ut Deus ſalvet quod fecit. Oportet ut óderis in te opus tuum, & ames in te opus Dei. Cùm autem cœperit tibi diſplicére quod feciſti, inde incípiunt bona opera tua, quia accúſas mala ópera tua. Inítium óperum bonórum, confeſſio eſt óperum malórum.

Oratio.

PRótegat nos, Dómine, ſæpiùs beáti Mártyris tui Geneſii repetíta ſolémnitas; ut cujus Patrocínium ſine intermiſſióne recólimus, perpétuam defenſiónem ſentiámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

In Vesperis, fit Commemor. SS. Lazari, Marthæ & Mariæ Chriſti Hoſpitum.

Ant. Diligébat Jeſus Martham, & ſorórem ejus Maríam, & Lázarum. *Joan. 11.*

℣. Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: ℟. Ambulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat. *Pſ. 100.*

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut cum Lázaro in novitáte vitæ ambulantes, te in tuis cum Martha páſcere, & à te cum María verbi tui meditatióne paſci mereámur, Qui vivis & regnas Deus in ſécula ſeculórum.

Deinde S. Antonini, Martyris. Ant. Ecce. ℣. In Deo, *ut in Communi.* vij. *Oratio,* Adeſto, Dómine. x.

OFFICIUM

ſRATISSIMI CORDIS JESU.

Ad libitum in Feriâ Sextâ.

SEMIDUPLEX.

AD VESPERAS,
Pſalmi de Pſalt..

pitulum. Jer. 24.

Ec dicit Dóminus Deus: Ponam óculos meos ſu- r: dabo eis cor ut ſciant uia ego ſum Dóminus: nt mihi in pópulum, & o eis in Deum, quia re- tur ad me in toto corde

Hymnus.

e unde Patris Unice,
Quòd, ſede lapſus æthe- ris,
riumphos déſeris,
ue tradis Cor tuum,
, vera lux fidélium,
s fuga calíginem;
t una lex tua
pta vivat córdibus.
i paternæ te lubens
que mortem ſúbjicis:
: noſtrum fac tuis
tur & cor légibus.
laus Patri, laus Fílio,
ordis alto vúlnere
anat, & quo péctora
t, ſit æqua Flámini.
Amen.

℣. Conſilium Dómini in æternum manet. : ℟. Cogitatiónes Cordis ejus in generatióne & generatiónem. *Pſ.* 32.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. D. Dóminus Deus tuus in médio tui: gaudébit ſuper te in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude. *Soph.* 3.

Oratio. Deus, qui omnes. *ut infrà ad Laudes.*

Fit Commem. SS. Cordis beatæ Mariæ Virginis ante quamcumque aliam commemorationem. Ant. Cor meum & caro mea exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83. ℣. Deus cordis mei: ℟. Et pars mea Deus in æternum. *Pſ.* 71. *Oratio.* Deus, qui in. *ut infrà poſt Laudes.*

Ad Completorium & ad Horas
Doxologia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui Cordis alto vúlnere
Nos ſanat, & quo péctora
Fervent, ſit æqua Flámini.
Amen.

AD OFFICIUM NOCTUR.

Invitat. Jeſum Chriſtum qui dilexit nos, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

QUibus, Redemptor, æſtuat
Amóre noſtri, Cor tuum,
Sacris amóris æmuli
Adúre pectus ígnibus.

Nos urget ingrátum genus
Immenſa Chriſti Cáritas:
Se ſponte nobis trádidit,
Litémus illi córdibus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui Cordis alto vúlnere
Nos ſanat, & quo péctora
Fervent, ſit æqua Flámini.
Amen.

Pſalmi de Feriâ.

Ant. 1. D. In ipſo inhábitat omnis plenitúdo Divinitátis corporáliter. *Col.* 1.

Ant. 2. D. Eſtis in illo repléti, qui eſt caput omnis principátûs & poteſtátis. *Col.* 2.

Ant. 3. a. Per ipſum habémus acceſſum in uno ſpíritu ad Patrem. *Eph.* 2.

℣. Speciòſus formâ præ fíliis hóminum: ℞. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis. *Pſ.* 44.

Duæ primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

Poſt j. Lect. ℞. Vas admirábile opus excelſi. * In conſpectu ardóris ejus quis póterit ſuſtinére, formam cuſtódiens in opéribus ardóris? ℣. Ignem veni míttere in terram: & quid volo, niſi ut accendátur? * In conſpectu. *Eccli.* 43. *Luc.* 12.

Poſt ij. Lect. ℞. Factus eſt in corde meo quaſi ignis exæſtuans, clauſuſque in óſſibus meis: * Et deféci, ferre non ſúſtinens. ℣. Baptiſmo hábeo baptizári; & quómodò coarctor, uſque dum perficiátur? * Et deféci. *Jer.* 20. *Luc.* 12.

Lectio iij.

De Sermóne ſancti Bernardi Abbátis.

BOnus theſaurus, bona margaríta, Cor tuum, bone Jeſu. Dabo ómnia, & comparábo mihi. Ad hæc ſancta ſanctórum adorábo, & laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor Regis, Fratris, & Amíci, benigne Jeſu, & numquid non adorábo? Orábo útiquè. Admitte tantùm in ſacrárium exauditiónis tuæ preces meas, dulciſſime Jeſu: imò me totum trahe in Cor tuum. Ampliùs lava me ab omni iniquitáte mea, ut in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre. Ad hoc perforátum eſt latus tuum, ut nobis pateſcat intróitus. Ad hoc vulnerátum eſt Cor tuum, ut in illo habitáre poſſímus. Proptéreà vulnerátum eſt, ut per vulnus viſíbile vulnus amóris inviſíbilis videámus. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amantem non rédamet? [Hunc divíni amóris ignem venit míttere in terram Dóminus Jeſus Chri-

; hunc in hóminum cór-
s vóluit vehementer ac-
li ; ad hujus tanti óperis
ummatiónem ipſe dedit
Ecclésia Paſtóres & Do-
s. Quæ ſanctæ dilectió-
flamma in ſua Diœcéſi
perpétuò nutrirétur, Re-
ndíſſimus Joannes-Felix-
rícus à Fumello Epiſco-
Lodovenſis non permí-
utum, ſed optávit étiam
nter ut Feriâ ſextâ cujuſ-
hebdómadis, Feſto ſemi-
ici, aut áliàs non im-
tâ, dicátur Officium de
tíſſimo Corde Jeſu, quá-
a nímiam caritátem quâ
ſtus diléxit nos, aſsíduè
lentes, noſtrâ in ipſum
as magìs ac magìs abun-
Inſuper anno milléſimo
ngentéſimo ſeptuagéſimo
o, die vigéſimâ ſéptimâ
ſis Júlii donávit piæ
litáti in honórem ejuſ-
Sanctíſſimi Cordis in
ſia Cathedráli erectæ,
inta libras perpétui &
ui rédditûs, eâ lege ut
â Feriâ ſextâ menſis cu-
bet, & in Feſtis Annun-
ónis, Aſcenſiónis, Nativi-
beátæ Maríæ, & ſancti
nis Evangeliſtæ, horâ
râ matutínâ celebrétur
acello Parochiáli Miſſa
Sacratíſſimo Corde, vel
eſto cum commemora-
: ejuſdem, ut rátio diéi
lat ; fiatque iiſdem dié-
inclinátâ jam die, Pro-
Sanctíſſimi Sacramenti,
étur Cordi Jeſu aman-
tíſſimo injuriárum ſibi illa-
tárum débitæ reparatiónis ob-
ſéquium, & in fine ad Vír-
ginem Deíparam decantétur
Proſa, *Inviolata.*

℟. Ecce electus meus, com-
plácuit ſibi in illo ánima
mea : non clamábit, neque
accípiet perſónam. * Cála-
mum quaſſátum non cónteret,
& linum fúmigans non ex-
tinguet. ℣. Díſcite à me
quia mitis ſum & húmilis
corde. * Cálamum. Glória
Patri. * Cálamum. *Iſ.* 42.
Matth. 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultábit cor
meum in ſalutári tuo :

℟. Cantábo Dómino qui
bona tríbuit mihi. *Pſ.* 12.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria cum Cantico de Feſtis, ſub ſola

Ant. 4. E. Pópulus qui ad
iracúndiam próvocat me, an-
te fáciem meam ſemper : fá-
ciam propter ſervos meos ut
non diſperdam totum *Iſ.* 65.

Capitulum. Iſ. 65.

EXpandi manus meas totâ
die ad pópulum incrédu-
lum, qui gráditur in via non
bona poſt cogitatiónes ſuas.

Hymnus.

SIc amas ut quos amaſti,
Chriſte, nunquam déſeras ;
Arte mirâ ſis propinquus,
Ipſe nobis júngeris :
Ter, quaterque nos beáti
Tam ſacro commércio !

Hinc fluunt torrentis inſtar
Gratiárum flúmina:
Corda quæ non colliqueſcunt
His amóris ígnibus:
Inquinátus quis recúſet
Hoc lavári ſánguine?
O ſatis nunquam dolendus
Cordis humáni ſtupor!
Noſtra te, vel glorióſum,
Heu! cruentant crímina:
Júdicem te, te parentem
Impii lacéſſimus.
Laus, honor, virtus, poteſtas,
Sit ſupréma glória
Qui creávit nos Parenti;
Qui redémit Fílio,
Qui Redemptos nos gubernas,
Par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Amíci mei & próximi mei adversùm me ſtetérunt: ℟. Ego autem orábam. *Pſ. 37. & 108.*

Ad Benedictus. *Ant.* 1. G. Vocávi & renuiſtis: extendi manum meam, & non fuit qui aſpiceret: deſpexiſtis omne consílium meum. *Prov. 1.*

Oratio.

DEus, qui omnes theſauros ſapiéntiæ & ſciéntiæ tuæ poſuiſti in Corde Sacratíſſimo dilecti Fílii tui, ut per ipſum vitam habeámus, & abundántiùs habeámus: tuórum ánnue votis fidélium, ut hoc donórum cœleſti fonte patefacto, de ejus plenitúdine ſuperaffluentem grátiam accípere mereámur. Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

De SS. Corde beatæ Mariæ Commemoratio.

Ant. Quid mihi eſt in cœlo, & à te quid vólui ſuper terram? *Pſ. 72.*

℣. Sitívit ánima mea, ℟. Ad Deum vivum. *Pſ. 41.*

Oratio.

DEus, qui in Corde beátæ Maríæ Vírginis flammas ſanctæ dilectiónis nunquam deficientes accendiſti, eamque imágini Fílii tui exímiè conformem effeciſti: concéde ut fidéli virtútum ipſius imitatióne, Chriſtum in nobis exprímere valeámus; Per eumdem.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílios enutrívi & exaltávi; ipſi autem ſprevérunt me. *Iſ. 1.*

In ℟. *br.* ℣. Qui appónis erga nos * Cor tuum. *Job 7.*

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Ego quaſi nutrítius portábam eos in bráchiis meis: & neſciérunt quòd curárem eos. *Oſée 11.*

Capitulum. 1. Theſſ. 2.

FActi ſumus párvuli in médio veſtrûm, tamquam ſi nutrix fóveat fílios ſuos; quóniam cariſſimi nobis facti eſtis.

℟. *br.* Suávis Dóminus * Univerſis. *Rep.* Suávis ℣. Et miſeratiónes ejus * ſuper ómnia ópera ejus. * Univerſis. Glória Patri. Suávis. *Pſ. 144.*

iti immaculáti in via,
ambulant in lege Dó-
ſ. 118.

SEXTAM.

7. a. Expandi ma-
is totâ die ad pópu-
:édulum. *Iſ. 65.*

ulum. Jer. 2.

dereliquérunt fon-
:m aquæ vivæ, (dicit
s) & fodérunt ſibi
diſſipátas quæ con-
on valent aquas.

. Non audívit pópulus
Vocem meam. Non
℣. Et Iſraël * non in-
Vocem. Glória. Non
Pſ. 80.
ſuérunt adverſùm me
bonis, ℟. Et ódium
ctióne mea. *Pſ. 108.*

NONAM.

5. a. Incraſſátus eſt
, & recalcitrávit: im-
is, dilatátus, receſſit
alutári ſuo. *Deut. 32.*

ulum. Ezech. 34.

m oves meas: quod
ierat requíram; quod
um fúerat alligábo,
infirmum fúerat con-
: & ſcient quia ego
is Deus eórum cum

r. Dóminus regit me,
hil mihi déerit. Dómi-
n loco páſcuæ * ibi me
vit, * Et. Glória Patri.
is. *Pſ. 22.*
os pópulus tuus, ℟. Et
ſcuæ tuæ. *Pſ. 78.*

AD II. VESPERAS

Pſalmi de Feria ſub ſola

Ant. 3. a. Vox dilecti mei: Anima mea liquefacta eſt, ut locútus eſt. Quæram quem díligit ánima mea. *Cant. 3. & 5.*

Capitulum. Prov. 1.

Sapiéntia foris prædicat, in platéis dat vocem ſuam; in cápite turbárum clámitat dicens: Uſquequò dilígitis infántiam? Convertímini ad correptiónem meam: en próferam vobis ſpíritum meum.

Hymnus.

Morte victâ qui triumphat
Cógimus rurſum mori:
Morte placaſti Parentem:
Illa mors nil próderit:
Vana ſic erunt amóris
Sempiterni pignora.

Tu rebellis, Chriſte, mentis
Frange contumáciam:
Sit pudor te ſic amantem
Corde toto non ſequi,
Tamque pulchræ caritáti
Non vicem repéndere.

Laus, honor, virtus, poteſtas,
Sit ſupréma glória,
Qui créavit nos Parenti;
Qui redémit Fílio,
Qui redemptos nos gubernas,
Par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Delectáre in Dómino. ℟. Et dabit tibi petitiónes cordis tui. *Pſ. 36.*

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Qui bíberit ex aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons

aquæ ſalientis in vitam ætérnam. Dómine, da mihi hanc aquam ut non ſítiam. *Joan.* 4.

Oratio, ut ſuprà poſt Laudes.

Fit Commemoratio de SS. Corde beatæ Mariæ. Ant. Dilectus meus mihi, & ego illi: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 2.

℣. Erat illi cor unum, ℟. Et ánima una. *Act.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si Sabbato fiat Officium de Beatâ, nulla fit de ea Commemoratio; ſi verò contingat Sabbato ſequenti fieri Officium de beatâ Mariâ de quo dicendæ ſint Veſperæ, fit Commemoratio de SS. Corde Jeſu, non autem de SS. Corde beatæ Mariæ.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS ÆSTIVA.

COMMUNE APOSTOLORUM.

[*In hoc Communi, & in ceteris, ad I. Veſperas ſemper dicuntur Pſalmi de Feria.*]

IN I. VESPERIS.

Ant. D. VOcávit Jeſus diſcípulos ſuos, & elégit duódecim ex ipſis, quos & Apóſtolos nominávit. *Luc.* 6.

Ant. 3. a. Vocávit ad ſe quos vóluit; & dedit illis poteſtátem curandi infirmitátes, & ejiciendi dæmónia. *Marc.* 3.

Ant. 4. E. Hos miſit Jeſus, præcípiens eis: Ite ad oves quæ periérunt domûs Iſrael. *Matth.* 10.

Ant. 5. C. Euntes prædicáte, dicentes: Quia appropinquávit regnum cœlórum. *Matth.* 10.

Ant. 7. d. Egreſſi autem circuíbant per caſtella, evangelizantes, & curantes ubíque. *Luc.* 9.

Capitulum. Hebr. 2.

CUm inítium accepiſſet ſalus enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus ſecundùm ſuam voluntátem.

℣. Ecce dedi vobis poteſtátem ſuper omnem virtútem inimíci: * Verúmtamen in hoc nolíte gaudére: † Gaudéte quòd nómina veſtra ſcripta ſunt in cœlis. ℣. Dabo vos in nomen & in laudem ómnibus pópulis. * Verúmtamen. Glória. † Gaudéte. *Luc.* 10, *Soph.* 3.

Hymnus.

LÆtáre, cœlum; pláuſibus
Tellus reſultet æmulis:
Apoſtolórum glóriam
Solemnis inſtaurat dies.

Vos, ceu tubis ſonántibus,
Chriſtum per orbem ſpárgitis;
Vos illa ſacris vátibus
Prædicta mundi lúmina.

Qui, dante Chriſto, pánditis,
Qui cláuditis cœli fores,
Nos críminum tenácibus
Vinclis ligátos ſólvite.

Potente qui nutu graves
Morbos fugátis córporum,
Deſiderátam póſcite
Ægris medélam móribus;

Sublímis ut cùm vénerit,
Vobis ſimul ſedéntibus,
Ad déxterum Judex latus
Nos inter agnos cóllocet.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus;
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. Prædicábant ut pœniténtiam ágerent ; & dæmónia multa ejiciébant, & ungébant óleo multos ægros, & ſanábant. *Marc.* 6.

Oratio, ut in Proprio.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad Completorium, (in quo ſemper dicuntur Pſſ. Feriales,)* Ant. 1. a. Vos eſtis lux mundi : lúceat lux veſtra coram homínibus. *Matth.* 5.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion : parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium. *Iſ.* 52.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum, Apoſtolórum Magiſtrum & Dóminum, * Veníte, adorémus. *Joan.* 13.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

SUpréme, quales, Arbiter,
Tibi miniſtros éligis,
Tuas opes qui vílibus
Vaſis amas commíttere !

Hæc nempè plena lúmine
Tu vaſa frangi præcipis :
Lux inde magna rúmpitur,
Ceu, nube ſciſsâ, fúlgura.

Totum per orbem núntii,
Nubes velut, citi volant :
Verbo graves, verbo Deo,
Tonant, coruſcant, pérpluunt.

Chriſtum ſonant, verſæ ruunt
Arces ſuperbæ dæmonum :
Circùm tubis clangéntibus,
Sic verſa quondam mœnia.

Fac, Chriſte, cœleſtes tubæ
Somno graves nos éxcitent :
Accenſa de te lúmina
Pellant tenébras méntium.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ. Amen.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus ad Officium Noct. itemque ad II. Veſperas, Pſalmi ſunt proprii, prout deſignantur in Proprio Eccleſiarum ; vel, ſi nulli ſunt ejuſmodi, ſumuntur de Dominica : ad Laudes verò, ad Horas, & ad Completorium, dicuntur de Dominica ; & ſic in omni alio Communi.*

In Solemnibus-minoribus & infrà, Pſalmi in toto Officio ſemper ſunt de Feria.]

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, cœpit illos míttere binos prædicáre regnum Dei. *Luc.* 9. *Marc.* 6.

Ant. 2. D. Præcípiens dicébat eis : Infirmos curáte, mórtuos ſuſcitáte, dæmones ejícite : gratìs accepiſtis, gratìs date. *Matth.* 10.

Ant. 3. c. Nolíte poſſidére aurum, neque argentum, neque pecúniam in zonis veſtris; dignus enim eſt operárius cibo ſuo. *Matth.* 10.

℣. Cuſtodiébant teſtimónia ejus, ℟. Et præceptum quod dedit illis. *Pſ.* 98.

Pater noſter. *Benedictiones habentur poſt Pſalterium.*

Tres primæ Lectiones de Scriptura occurrente.

[*In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Lectiones ſunt propriæ ; & ſic in omni alio Communi.*]

℟. j. Ecce ego mitto vos ſicut oves in médio lupórum : * Eſtóte ergo prudentes ſicut

, & ſimplices ſicut
. ℣. Ex ore Dómini
ı; & próteget gra-
implíciter. * Eſtóte.
o. *Prov.* 2.
Tradémini à paréuti-
cognátis, & amícis;
afficient ex vobis: &
de cápite veſtro non
* In patiéntia veſtra
tis ánimas veſtras.
e timére oppróbrium
n, & blaſphémias eó-
metuátis; ego, ego
olábor vos. * In pa-
uc. 21. *Iſ.* 51.
Cùm tradent vos,
ogitáre quómodò aut
uámini; * Non enim
qui loquímini, ſed
Patris veſtri qui lóqui-
bis. ℣. Spíritus meus
nédio veſtrûm, nolíte
* Non. Glória Patri.
Matth. 10. *Agg.* 2.
I. NOCTURNO.
4. E. In quamcumque
intraveritis, dícite:
dómui; & ſi ibi fúe-
pacis, requieſcet ſu-
ı pax veſtra. *Luc.* 10.
5. a. Qui vos audit,
it; & qui vos ſpernit,
nit: qui autem me
ſpernit eum qui miſit
. 10.
6. F. Quod dico vobis
ris, dícite in lúmine;
in aure audítis, prædi-
er tecta. *Matth.* 10.
nnuntiáte inter gentes
Dómini, ℟. In óm-
pulis mirabília ejus.

noſter. *Benedictiones*
r poſt Pſalterium.

Tres Lectiones, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *iv.* Vos eſtis qui permanſiſtis mecum in tentatiónibus meis: * Et ego diſpóno vobis ſicut diſpóſuit mihi Pater meus regnum. ℣. Diſpóſui teſtamentum electis meis. * Et. *Luc.* 22. *Pſ.* 88.

℟. *v.* Jam non dicam vos ſervos, vos autem dixi amícos; * Quia ómnia quæcumque audívi à Patre meo, nota feci vobis. ℣. Antíqua ne intueámini; ecce ego facio nova, & nunc oriéntur; útique cognoſcétis ea. * Quia. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

℟. *vj.* Elegi vos, & póſui vos, ut eátis, & fructum afferátis, & fructus veſter máneat; * Ut quodcumque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. ℣. Quod ſalvátum fúerit de domo Juda, fáciet fructum: zelus Dómini exercítuum fáciet iſtud. * Ut. Glória. * Ut. *Joan.* 15. *Iſ.* 37.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos: non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Ant. 7 d. Quicumque volúerit inter vos major fíeri, ſit veſter miniſter; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre. *Matth.* 20.

Ant. 3. à. Cùm fecéritis ómnia quæ præcepta ſunt vobis, dícite: Servi inútiles ſumus; quod debúimus fácere, fécimus. *Luc.* 17.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ſed nómini tuo da

glóriam, ℟. Super miſericórdia tua & veritáte tua. *Pſ.* 113.

Pater noſter. *Benedictiones habentur poſt Pſalterium.*

Evangelium & Homilia, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *vij.* Mementóte ſermónis mei quem ego dixi vobis: * Non eſt ſervus major dómino ſuo; ſi me perſecúti ſunt, & vos perſequentur. ℣. Locúti ſunt adversùm me linguâ dolóſâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me. * Non eſt. *Joan.* 15. *Pſ.* 108.

℟. *viij.* De mundo non eſtis, ſed ego elégi vos de mundo; proptéreà odit vos mundus: ſed * Confídite, ego vici mundum. ℣. Non derelinquet Dóminus ſanctos ſuos; éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos. * Confídite. *Joan.* 15. *Pſ.* 36.

℟. *ix.* Pater ſancte, ſerva eos in nómine tuo quos dediſti mihi. Sicut tu me miſiſti in mundum, ego miſi eos in mundum; & * Pro eis ego ſanctífico meipſum, ut ſint & ipſi ſanctificáti in veritáte. ℣. Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Iſrael prædicábunt. * Pro eis. Glória Patri. * Pro eis. *Joan.* 17. *Iſ.* 29.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: ℟. Annuntiáte inter gentes ópera ejus. *Pſ.* 104.

AD LAUDES.

Ant. 8. *G.* JEſus locútus eſt úndecim diſcípulis, dicens: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra; euntes ergo docéte omnes gentes. *Matt.* 28.

Ant. 6. F. Prædicáte Evangélium omni creatúræ, baptizantes eos, docentes ſerváre ómnia quæcumque mandávi vobis. *Marc.* 16. *Matth.* 28.

Ant. 2. D. Quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, retenta ſunt. *Joan.* 20.

Ant. 4. *D.* Accipiétis virtútem ſupervenientis Spíritûs ſancti in vos; & éritis mihi teſtes uſque ad últimum terræ. *Act.* 1.

Ant. 1. a. Ecce ego vobiſcum ſum ómnibus diébus, uſque ad conſummatiónem ſæculi. *Matth.* 28.

Capitulum. Epheſ. 4.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres, & Doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

Hymnus.

CŒleſtis aulæ Príncipes,
Sacri duces exércitûs,
Biſſena mundi lúmina,
Olim futúri júdices.

Merſis gravi calígine,
Per vos dies renáſcitur:
Quos vanus error lúſerat,
Illuſtrat alma véritas.

Non vi, nec armis mílitum,
Fandi nec ullis ártibus;
Verbo ſed irríſæ Crucis,
Chriſto rebelles ſúbditis.

Quibus gemébat ſúbditus
Rumpuntur orbis víncula;
Jam gaudet, excuſſo jugo,
Liber Dei ſub légibus.

Vulgáta terris ómnibus
Per vos Dei myſtéria:
Sic veſtra terris ómnibus

a facta pérſonant.
ſit & trino Deo
a laus, ſummum decus,
ate qui nos ad ſuæ
vocávit glóriæ. Amen.
íncipes populórū con-
ſunt ℟. Cum Deo
m. *Pſ*. 46.
Benedictus. *Ant*. 1. D.
ıi ſecúti eſtis me, in
atióne cùm ſéderit Fi-
ninis in ſede majeſtá-
ſedébitis & vos, judi-
duódecim tribus Iſrael.
19.
tio, ut in Proprio.
HORAS, Antiph. de
ıs, quartâ prætermiſ-
od ſemper obſervatur,
ter notetur.

P R I M A M.
8. G. Jeſus.
a, ut in Pſalterio.

T E R T I A M.
6. F. Prædicáte.
itulum. II. Cor. 2.
o grátias, qui ſemper
iumphat nos in Chriſto
odórē notítiæ ſuæ ma-
per nos in omni loco.
Solemnibus-minoribus
, ac per Octav. Annua-
iſi aliter notetur) *in*
*evibus additur** Alle-
lelúia. *Iſque ritus ſer-*
quolibet Communi.]
. In omnem terram
ſonus eórum. In om-
. Et in fines orbis ter-
rba eórum. * Exívit.
Patri. In omnem.
on ſunt loquélæ neque
es, ℟. Quorum non
ır voces eórum. *Pſ*. 18.
o, ut in Proprio; & ſic
am & ad Nonam.

AD SEXTAM.
Ant. 2. D. Quorum.
Capitulum. II. Cor. 5.
POſuit in nobis Deus verbum reconciliatiónis. Pro Chriſto ergo legatióne fúngimur, tanquam Deo exhortante per nos. Obſecrámus pro Chriſto, reconciliámini Deo.
℟. *br*. Dóminus excelſus * Subjécit pópulos nobis. Dóminus. ℣. Elégit nobis * hæreditátem ſuam. * Subjécit. Glória Patri. Dóminus. *Pſ*. 46.
℣. Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus: ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ*. 138.

AD NONAM.
Ant. 1. 2. Ecce.
Capitulum. II. Theſſ. 2.
STate, & tenéte traditiónes quas didiciſtis, ſive per ſermónem, ſive per epiſtolam noſtram. Ipſe autem Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, & Deus, & Pater noſter, qui diléxit nos, & dedit conſolatiónem ætérnam, & ſpem bonam in grátia, exhortétur corda veſtra, & confírmet in omni ópere & ſermóne bono.
℟. *br*. Confitébimur tibi, Deus: * Invocábimus nomen tuū. Confitébimur tibi, Deus. ℣. Narrábimus * mirabília tua. * Invocábimus. Glória. Confitébimur. *Pſ*. 74.
℣. In generatiónem & generatiónem ℟. Annuntiábimus laudem tuam. *Pſ*. 78.

AD II. VESPERAS.
Ant. INjecérunt manus in
6. F. Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia. *Act*. 5.
Ant. 2. D. Cæſis denuntia-

vérunt ne omnínò loqueréntur in nómine Jeſu. *Act.* 5.

Ant. 4. E. Ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. *Act.* 5.

Ant. 1. g. Loquebantur verbum Dei cum fidúcia, & virtúte magnâ reddébant teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti. *Act.* 4.

Ant. 3. a. Tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Act.* 15.

Capitulum. I. Cor. 4.

DEus nos Apóſtolos noviſſimos oſtendit, tanquam morti deſtinátos, quia ſpectáculum facti ſumus mundo, & ángelis, & homínibus.

Hymnus.

QUem miſit in terras Deus,
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hìc fidos ſui
Vos éligit vicários.
Occíſus Agnus à lupis,
Vos miſit agnos ad lupos:
Mores feríños éxuunt,
Agni repentè de lupis.
Quæ victimárum cædib
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus,
Veſtro piaſtis ſánguine.
Hoc rore facta pingui
Quot illa fructus prótulit
Quæ, quanta ſurrexit ſe
Et iſta nos ſeges ſumu
Quàm ſi bonus reſpé
Qui das rigátis créſcere
Frumenta nos cœléſtibu
Matúra condes hórreis.
Uni ſit & trino De
Supréma laus, ſummum
De nocte qui nos ad ſu
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Pro pátribus tuis na
tibi fílii; ℟. Conſtitu
príncipes ſuper omne
ram. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat. *An*
In fundamentis civitá
ctæ Jerúſalem nómina
cim Apoſtólorum Agni
cerna ejus eſt Agnus. *A*

Oratio, ut in Pro

COMMUNE UNIUS MARTYR

IN I. VESPERIS.

Ant. 8. G. FOrtitúdo símplicis via Dómini: juſtus in ætérnum non commovébitur. *Prov.* 10.

Ant. 4. E. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit, quóniam ipſe eſt ſpes ejus. *Eccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit ſapiéntiam, permanébit confídens; quóniam in tentatióne ámbulat cum eo, & in primis éligit eum. *Eccli.* 4.

Ant. 6. C. Timór
metum, & probatión
dúcet ſuper illum, don
dat ánimæ illíus; & f
illum. *Eccli.* 4.

Ant. 1. D. In ten
Deus illum conſervábi
berábit à malis; & n
détur quaſi in procell
Eccli. 33.

Capitulum. Joſ.

ECce præcípio tib
fortáre, & eſto r
Noli metúere, & noli

ι tecum eſt Dóminus
ıs.
plicibus , & ſuprà.
›érunt me inimíci mei
dixi : Périi ; vocem
Dómine , audiſti :
, Ne tímeas : † Judi-
:am ánimæ meæ, Re-
· vitæ meæ. ℣. Ego
m alligári, ſed & mo-
s ſum propter nomen
Jeſu. * Dixiſti. Gló-
, † Judicaſti. *Thren.* 3.

Hymnus.

ио, ſalus mortálium,
xit ſacer Dei cruor,
:edemptus æmulum
ıvit ſánguinem.
jam crucis Chriſti pu-
,
:git ingens glória
ıtéri mórtuum,
rtuo mori Deo.
ſte plenus ſpíritu
ıinas, ridet neces;
fretus déxterâ,
edemptor, mílitat.
ι ſpectans præmia,
ad pœnas volat;
ıat; ut ſperet mori,
e mortem víncere.
tot armátas manus
: laſſat júdice;
ıs ipſis qui cadit,
ıtibus fit fórtior.
Chriſte, tanti mílitis
facta fórtia:
ıére pro tuo,
mque durum, nómine.
ıe tu Verbi Pater,
Fili, par Patri,
utríque, Spíritus,
›eus, ſit glória.
ıen.
Deo ſperávi, ℟. Non
timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem. *Iſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium: Ant.* 3. *à.* Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. *Joan.* 8.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Ego ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum ſalvatórem meum. *Mich.* 7.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus. *Rom.* 15. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

FElix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo difficilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas, fidē!
Pœnis victa quibus defíceret fides,
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas;
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere:
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii!

Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.
Semper máxima laus ingénito
Patri,
Semper laus génito máxima
Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Omnis qui te colit, Dómine, vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur. *Tob.* 3.

Ant. 8. G. Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam ſúſtinet quis triſtítias, pátiens injuſtè. *I. Petr.* 2.

Ant. 6. F. Qui ſuſtinúerit in finem, hic ſalvus erit. *Marc.* 13.

℣. Cepérunt ánimam meam, irruérunt in me fortes: ℟. Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine. *Pſ.* 58.

Lectiones de Script. occurr.

℟. *j.* Probávit me Dóminus quaſi aurum quod per ignem tranſit: * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea. ℣. Omnia detrimentum feci ad cognoſcendum Chriſtum, & ſocietátem paſſiónum illíus, configurátus morti ejus. * Veſtígia. *Job.* 23. *Philip.* 3.

℟. *ij.* Certámen forte dedit illi Dóminus, * Ut vínceret, & ſciret quóniam ómnium poténtior eſt Sapiéntia. ℣. Confortátus eſt fide, dans glóriam Deo. * Ut vínceret. *Sap.* 10. *Rom.* 4.

℟. *iij.* Cuſtodívit illum Dóminus ab inimícis; * Deſcendit cum illo in fóveam, & † In vínculis non derelíquit illum. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. * Deſcendit. Glória. † In vínculis. *Sap.* 10. *Act.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Etſi in præſenti témpore ſupplíciis hóminum erípiar, manum Omnipoténtis nec vivus, nec defunctus, effúgiam; quamobrem fórtiter vitâ excedendo, exemplum forte relinquam. *II. Mach.* 6.

Ant. 7. d. Prompto ánimo pro graviſſimis ac ſanctiſſimis légibus honeſtâ morte perfungar. *II. Mach.* 6.

Ant. 8. c. E cœlo membra iſta poſsídeo, ſed propter Dei leges hæc ipſa deſpício, quóniam ab ipſo me ea receptúrum ſpero. *II. Mach.* 7.

℣. Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Factus es mihi adjútor, Dómine, & liberaſti me. * A rugiéntibus præparátis ad eſcam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me. ℣. Dóminus mihi áſtitit, & confortávit me; & liberátus ſum de ore leónis. * A rugiéntibus. *Eccli.* 51. *II. Tim.* 4.

℟. *v.* Dómine, qui habes ſanctam ſciéntiam, manifeſtè tu ſcis quia cùm à morte poſſem liberári, * Duros córporis ſuſtíneo dolóres; ſecundùm ánimam verò, propter timórem tuum libenter hæc

. ℣. Gáudeo in paſſióni-
c adímpleo ea quæ de-
aſſiónum Chriſti in car-
:a. * Duros. *II. Mach.* 6.
: 1.
ij. Liberávit me Dómi-
omni ópere malo; * Et
a fáciet in regnum ſuum
e. ℣. In die tribulatió-
iltábo in Deo Jeſu meo:
excelſa dedúcet me vi-
* Et ſalvum. Glória Pa-
:t. *II. Tim.* 4. *Habac.* 3.
III. NOCTURNO.
t. 5. a. Scio ópera tua,
óorem, & patiéntiam
; & quia ſuſtinuiſti pro-
nomen meum, & non
ſti. *Apoc.* 2.
t. 4. d. Scient omnes
:go dilexi te; quóniam
ti verbum patiéntiæ meæ,
ſervábo te ab hora ten-
is. *Apoc.* 3.
t. 3. c. Qui víceris, &
ierit uſque in finem ópe-
a, dabo illi poteſtátem
gentes, ſicut & ego ac-
Patre meo. *Apoc.* 2.
n die tribulatiónis éruam
:. Et honorificábis me.
9.
*angelium & Homilia, ut
roprio.*
vij. Qui volúerit ánimam
ſalvam fácere, perdet
* Qui autem perdíderit
im ſuam propter me &
gélium, ſalvam fáciet
℣. Erit tibi ánima tua in
m, quia in me habuiſti
am, ait Dóminus. * Qui
a. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.
viij. Eſto fidélis uſque
ortem, & dabo tibi co-
n vitæ: * Qui víceris,
non lædétur à morte ſecunda.
℣. Uſque ad mortem certa pro
juſtítia, & Deus expugnábit
pro te inimícos tuos. * Qui
víceris. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. *ix.* Qui víceris, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et forás non egrediétur ámpliùs: & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis ut affligant eum ſicut priùs. * Et forás. Glória Patri. † Scribam ſuper eum. *Apocal.* 3. *II. Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. à. Dominus mecum eſt quaſi bellátor fortis: idcircò qui perſequuntur me, cadent, & infirmi erunt. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret: memorátus ſum miſericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis ſuſtinentes te. *Eccli.* 51.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & ſciens ſperantes in ſe. *Nahum.* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum, quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam

tibi, & benedícam nómini Dómini. *Eccli.* 51.

Capitulum. Apoc. 3.

QUi vícerit, veſtiétur veſtiméntis albis, & non delébo nomen ejus de libro vitæ; & confitébor nomen ejus coram Patre meo & coram Angelis ejus.

Hymnus.

JAm non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas cœlituum choros,
Nunc pro cárcere cæco
Fulgentes hábitas domos.
Non jam vincla manus, non cóhibent pedes,
Tu liber Súperûm regna perámbulas;
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.
Nec te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet;
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, élevas.
Semper máxima laus ingénito Patri,
Semper laus génito máxima Fílio:
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

Ad Bened. *Ant.* 1. D. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi: in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ. *II. Tim.* 4.

Oratio.

ADeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur adverſis; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per.

Si ſit Pontifex, Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui in ómniū Sanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis in feſtivitáte beáti *N.* cum gratiárum actióne lætári, qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in Sacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perſeverandum confirmávit: da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo; Per.

Si ſit Sacerd. tantùm, Oratio.

DEus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas; quæſumus ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum

eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 3. à. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

Capitulum. Iſ. 41.

ERunt quaſi non ſint, & véluti conſúmptio, hómines bellantes adversùm te; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi: Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * Et glória mea. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt. * Et. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: ℟. Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes, & ſic ad Sextam & ad Nonam; quod obſervatur in omni alio Communi.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Bonus Dóminus.

Capitulum. II. Tim. 1.

PAtior, ſed non confundor: ſcio enim cui crédidi; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra, * Non timébit cor meum. Si conſiſtant. ℣. Si exurgat adversum me prælium, * in hoc ego ſperábo. * Non. Glória Patri. Si conſiſtant. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuiſti me.

Capitulum. Tob. 3.

POſt tempeſtátem tranquillum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedíctum in ſécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * Suſceptor meus. Factus es. ℣. Et refúgium meum * in die tribulatiónis. * Suſceptor. Glória. Factus es. *Pſ* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. PRopter opus Chriſti uſque ad mortem acceſſit, tradens ánimam ſuam. *Philip.* 2.

Ant. 3. a. Patienter ſúſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. *II. Mach.* 6.

Ant. 7. a. Divítias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remuneratiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Glorioſíſſimam mortem magis quàm odíbilem vitam compléctens, voluntárié præíbat ad ſupplícium. *II. Mach.* 6.

Ant. 1. D. Hoc modo vita deceſſit, uni erſæ genti memóriam mortis ſuæ ad exemplum virtútis & fortitúdinis derelinquens. *II. Mach.* 6.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir qui ſuffert tentatiónem, quóniam cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ quam repromíſit Deus diligéntibus ſe.

Hymnus, Ex quo, ſalus, *ut in I. Veſperis.*

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant, & dedit illi claritátem æternam. *Sap.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. VEnit hora ut omnis qui intérficit vos, arbitrétur obſéquium ſe præſtáre Deo. *Joan.* 16.

Ant. 3. c. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur trahentes ad reges & præſides propter nomen meũ. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & inſurgent filii in parentes, & morte eos afficient. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & ſapiéntiam cui non póterunt reſíſtere & contradícere omnes adversárii veſtri. *Luc.* 21.

Capitulum. I. Petr. 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis: quóniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. In nullo terreámini ab adversáriis; * Quia vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini. ℣. Confortámini, & non diſſolvantur manus veſtræ: erit enim merces óperi veſtro. * Quia. Glória Patri. * Quia. *Philip.* 1. *II. Paral.* 15.

Hymnus.

CHriſti Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere ſéculum.
Cœleſtis Pátriæ mens inhians bonis,
Mundi ſpernit opes flúxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carníficum truces:
Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,

ıque gerens præ-
ıóbiles
nguine láureas.
mma Patri, ſúm-
Fílio :
ſanćte, tibi glória,
s,
esídio prælia ſúſti-

ıtâ nece, Mártyres.

er ágite, & confor-
eſtrum, ℟. Omnes
in D ıo. *Pſ.* 30.
níficat. *Ant.* 8. G.
lerint hómines, &
rint propter Fílium
audéte & exultáte;
nerces veſtra multa
Luc. 6.
ıt infrà ad Laudes.
mnibus-majoribus,
l Completorium :
A. Complebuntur
:ui, Sion : non óc-
ſol tuus : pópulus
juſti. *Iſ.* 60.
unc dimittis.
E. Sérvient Deo
k vidébunt fáciem
nen ejus in frónti-
Apoc. 22.]
ICIUM NOCT.
óminum legítimè
ıronantem, * Ve-
nus. *II. Tim.* 2.
4. Veníte. 2.
Iymnus.
ıdendo Mártyres,
npta fuſo ſánguine
ıat púrpura,
ımus vócibus.
:ellis ómnibus,
flúmine
&, Chriſto duce,
os óccupant.

Sævit tyrannus, állicit,
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum munerantem díligunt.
Quem lićtor inſánus ſitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
Implére vos omnes decet
Paſſo Deo quod défuit :
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Convenérunt adversùm nos ut nos diſperdant : quómodò poterimus ſubsíſtere, niſi tu, Deus, ádjuves nos ? *I. Mach.* 3.

Ant. 5. a. Séquimur te in toto corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam : érue nos, & da glóriam nómini tuo, Dómine. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Omnes qui oſtendunt ſervis tuis mala, confundantur in omnipoténtia tua ; & ſciant quia tu es Dóminus Deus ſolus. *Dan.* 2.

℣. Da nobis auxílium de tribulatióne, ℟. Quia vana ſalus hóminis. *Pſ.* 59.

Lećtiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Nos ſtulti propter Chriſtum ; maledícimur, & benedícimus ; * Perſecutiónem pá-

timur, & ſuſtinémus: blaſphemámur, & obſecrámus. ℣. Propter te, Dómine, mortificámur totâ die: æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis. * Perſecutiónem. *I. Cor.* 4. *Pſ.* 43.

℟. *ij.* Quis nos ſeparábit à caritáte Chriſti? Tribulátio? an anguſtia? an fames? an perſecútio? an gládius? * Neque mors, neque vita póterit nos ſeparáre à caritáte Dei. ℣. Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te, Dómine. * Neque mors. *Rom.* 8. *Pſ.* 43.

℟. *iij.* Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in æternam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, * Módicum paſſos ipſe perfíciet: ipſi glória & impérium † In ſécula ſeculórum. ℣. Rex mundi defunctos nos pro ſuis légibus in æternæ vitæ reſurrectióne ſuſcitábit. * Módicùm. Glória Patri. † In ſécula. *I. Petr.* 5. *II. Mach.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. b. In mortem trádimur propter Jeſum, ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. *II. Cor.* 4.

Ant. 3. b. Paráti ſumus mori, magìs quàm pátrias Dei leges prævaricári. *II. Mach.* 7.

Ant. 6. F. Propítius ſit nobis Deus: non eſt nobis útile relínquere legem & juſtítias Dei, ut eámus álterâ viâ. *I. Mach.* 2.

℣. In Deo faciémus virtútem; ℟. Et ipſe ad níhilum dedúcet tribulantes nos. *Pſ.* 59.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Abſit à nobis ut relinquámus Dóminum, & ſerviámus diis aliénis. * Dómino Deo noſtro ſerviémus, & obedientes érimus præceptis ejus. ℣. Etſi ſunt qui dicantur dii, ſive in cœlo, ſive in terra, nobis tamen unus Deus. * Dómino. *Joſ.* 24. *I. Cor.* 8.

℟. *v.* Dóminus Deus aſpíciet veritátem, & conſolábitur in nobis. * Pótius eſt ab homínibus morti datos ſpem expectáre à Deo, iterùm ab ipſo reſuſcitandos. ℣. Sicut abundant paſſiónes Chriſti in nobis, ita & per Chriſtum abundat conſolátio noſtra. * Pótius eſt. *II. Machab.* 7. *II. Cor.* 1.

℟. *vj.* Exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus. * In neceſſitátibus, in angúſtiis, in plagis, in carcéribus. ℣. Omnes qui placuérunt Deo, per multas tribulatiónes tranſiérunt fidéles. * In. Glória. * In. 2. *Cor.* 6. *Judit.* 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. c. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte; ut conflentur, & dealbentur uſque ad tempus præfinítum. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptiónem, ut meliórem invenírent reſurrectiónem. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti ſunt inter fílios Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt! *Sap.* 5.

℣. Salus juſtórum à Dómino, ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Pſ.* 36.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Ludíbria & vérbera

inſuper & víncula &
Lapidáti ſunt, ſecti
:áti ſunt, in occiſió-
mórtui ſunt. ℣. Tra-
:órpora ſua, ne ſer-
ne adorárent om-
n, excepto Deo ſuo.
. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.
. Vicérunt propter
n Agni, & propter
eſtimónii ſui, & non
t ánimas ſuas uſque
m: * Proptéreà lætá-
:li, & qui habitátis
Módico dolóre ſu-
ſub teſtamento æter-
effecti ſunt. * Pro-
poc. 12. *II. Mach.* 7.
Antíquus diérum ju-
edit ſanctis Excelſi;
Legnum obtinuérunt
Per fidem operáti
iam, adepti ſunt re-
nes. * Et. Glória.
n. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.
Te Deum.
rd. Salvaſti nos, Dó-
e afflig.ntibus nos;
nómine tuo confité-
ſéculum. *Pſ.* 43.

LAUDES.

Atum eſt béſtiæ bel-
lum fácere cum ſan-
acere eos. *Apoc.* 13.
. *d.* Elegérunt magìs
noluérunt infríngere
ei ſanctam; & truci-
I. Mach. 1.
. f. Si coram homíni-
enta paſſi ſunt, ſpes
immortalitáte plena
3.
. D. In paucis vexáti,
benè diſponentur;
Deus tentávit eos, &
los dignos ſe. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos; & in témpore erit reſpectus illórum. *Sap.* 3.

Capitulum. Jac. 1.

OMne gáudium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: ſcientes quòd probátio fídei veſtræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

Hymnus.

QUam, Chriſte, ſignaſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequuntur mílites.

Foſſus manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triumpho ſe tuo.

Omnes in oſtro ſpléndidi
Tuum tribunal ámbiunt:
Accepta monſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.

Audíre ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat,
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, ſi tyrannus déficit,
Ne blandiendo mólliùs
Frangat voluptas péctora,
Ipſis tyrannis ſævior.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Beati qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam, quó-

niam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, inviſíbilis fortitúdo certántium, adeſto, quæſumus, nobis ſupplicántibus; ut qui hodiernâ die ſanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra ſpirituália nequítiæ muniámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis, da méntibus noſtris eamdem fídei caritatiſque virtútem; ut Mártyrum tuórum *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per Dóminus noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum eſt béſtiæ.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

Capitulum. Sap. 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori, & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum, & quod à nobis eſt iter, extermínium; illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Cuſtódit Dóminus * Animas ſanctórum ſuórum. Cuſtódit. ℣. De manu peccatóris * liberábit.* Animas. Glória Patri. Cuſtódit *Pſ.* 96.

℣. Dóminus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos. *Pſ.* 84.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si coram homínibus.

Capitulum. II. Cor. 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum & leve tribulatiónis noſtræ, ſuprà modum in ſublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℟. *br.* Probaſti nos, Deus, * Et eduxiſti nos in refrigérium. Probaſti. ℣. Igne nos examinaſti * ſicut examinátur argentum. * Et eduxiſti. Glória Patri. Probaſti. *Pſ.* 65.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

Capitulum. Iſai. 9.

LÆtabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℟. *br.* Qui ſéminant in lácrymis, * In exultatióne metent. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua. * In exultatióne metent. Glória Patri. Qui ſéminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℟. Portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant. *Apoc.* 6.

Ant. 4 D. Stabant ante thronum in conſpectu Agni, & palmæ in mánibus eórum. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas, & dealbavérunt eas in ſánguine Agni. *Apoc.* 7.

Ant. 1. *D.* Ante thronum Dei ſunt, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non eſúrient, neque ſítient ámpliùs; nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus. *Apoc.* 7.

Capitulum. Apoc. 21.

ABſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

Hymnus, Chriſti Martyribus. *ut in I. Veſperis.*

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.* 5.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Datæ ſunt illis ſingulæ ſtolæ albæ, & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi. *Apoc.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. f. DAbo vobis Paſtores juxta cor meum, & paſcent vos ſcientiâ & doctrínâ. *Jer.* 3.

Ant. 2. D. Pópulum meum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immundum oſtendent eis. *Ezech.* 44.

Ant. 3. a. Cùm fúerit controvérſia, ſtabunt in judíciis meis, & judicábunt. *Ezech.* 44.

Ant. 4. E. Holocauſta eórum & victimæ eórum placébunt mihi ſuper altári meo. *Iſ.* 56.

Ant. 5. a. Invocábunt nomen meum ſuper fílios Iſrael, & ego benedícam eis. *Num.* 6.

Capitulum. Hebr. 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut póntifex fieret, ſed qui locútus eſt ad eum: Filius meus es tu, ego hódie génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.

Hymnus.

CHriſte, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.
Ille non vano ténuit tremendam

Spíritu ſedem, proprio nec
auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino
vocante,
Sumpſit honórem.
Strénuum bello púgilem ſuperni
Chriſmatis pleno tuus unxit
intùs
Spíritus cornu, poſuitque
ſanctam
Páſcere gentem
Fit gregis paſtor, pater atque
forma:
Lætus impendít ſua, ſéque;
ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.
Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, tenebraſque
pellit,
Fit potens verbo, docet alta,
pravum
Cónterit hoſtem.
Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, paterque
tecum
Spíritum jugi celebrémus
hymno
Omne per ævum. Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti: ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. f. Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad Completorium:*

Ant. 3. *à.* Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimíttis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes. *Luc.* 12.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Paſtórum príncipem, * Venite, adorémus. 1. *Petr.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

CHriſte, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi, qui
fidéles
Quos legis, formas pópulis
regendis
Ipſe miniſtros:
Hunc juvat feſto celebráre
cantu,
Qui licèt magnis méritis
abundans,
Flens & invítus, duce te,
tremendum
Sumpſit honórem.
Nóverat quantis páteat períclis
Ille, qui ſummos ápices
adeptus,
Omnium curas, ſibi raptus
uni,
Súſtinet omnes.
Fécerat fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura
poſcit,
Advolat promptus: mora
non euntem
Ulla retardat.
Dux iter, vitâ præeunte,
monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta
magnis;
Et domum ſanctam benè
olente Chriſti
Implet odóre.

œco, cólumen la-
;
; lapſo, miſero le-
,
cunctis pater, om-
ue
ia factus.
ſtórum bonus ipſe
,
ges paſcis próprio
,
ternæ ſúbeant opi-

ia vitæ. Amen.
NOCTURNO.
D. Vocávit eum
& ait : Vidi affli-
puli mei; veni, &
ut edúcas pópulum
od. 3.
. Dixit ad Deum :
ego, ut vadam &
os Iſrael? Qui dixit
tecum. *Exod.* 3.
. Vade in hac for-
a, & liberábis Iſ-
quòd míſerim te.

adjutórium in po-
Et exaltávi electum
nea. *Pſ.* 88.
e Scrip. occurrente.
ctórem te poſué-
extolli : * Eſto in
unus ex ipſis; cu-
n habe. ℣. Si quis
eſſe, erit ómnium
, & ómnium mini-
Eccli. 32. *Marc.* 9.
eculatórem dedi te
el. * Audiens ergo
ſermónem, annun-
x me. ℣. In mente
er accéperis, & au-
ſerva. * Audiens.
Apoc. 3.

℟. iij. Accéde ad altáre, & ímmola pro peccáto tuo : * Offer holocauſtum, & † Deprecáre pro te & pro pópulo. ℣. Debet Póntifex quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro ſemetipſo offerre pro peccátis. * Offer. Glória Patri. † Deprecáre. *Levit.* 9. *Hebr.* 5.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 5. a. In lege Dómini congregatiónem judicávit, & in fide ſua probátus eſt Prophéta; & cógnitus eſt in verbis ſuis fidélis. *Eccli.* 46.

Ant. 3. à. Dedit illis legem, ne oblivíſcerentur præcepta Dómini, & ut non exerrárent méntibus; & hortabátur ne legem amovérent à corde ſuo. *II. Mach.* 2.

Ant. 8. c. Apériet os ſuum, & in oratióne confitébitur Dómino, & ipſe díriget conſílium ejus & diſciplínam. *Eccli.* 39.

℣. Invocábant Dóminum ſacerdótes ejus : ℟. Ipſe exaudiébat eos, & loquebátur ad eos. *Pſ.* 98.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. iv. Audívit eum Dóminus & vocem ipsíus, & dedit illi præcepta, & legem vitæ & diſciplínæ, * Docére Jacob teſtamentum ſuum, & judícia ſua Iſrael. ℣. Hic eſt qui fuit in Eccléſia cum pátribus noſtris, qui accépit verba vitæ dare nobis. * Docére. *Eccli.* 45. *Act.* 7.

℟. v. Pactum meum fuit cum eo vitæ & pacis; & dedi ei timórem, & tímuit me : * Lex veritátis fuit in ore ejus, & iníquitas non eſt inventa in lábiis ejus. ℣. Fidélis erat in

tota domo ejus tamquam fámulus, in teſtimónium eórum quæ dicenda erant. * Lex. Malach. 2. Hebr. 3.

℟. vj. In pace & in æquitáte ambulávit, & multos avertit ab iniquitáte : * Lábia enim ſacerdótis cuſtódient ſciéntiam, & legem requírent ex ore ejus; † Quia ángelus Dómini exercítuum eſt. ℣. Oportet Epíſcopum ampleẗi eum, qui ſecundùm doẗrínam eſt, fidélem ſermónem; ut potens ſit exhortári in doẗrína ſana. * Lábia. Glória Patri. † Quia ángelus. Malach. 2. Tit. 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confeſſiónem Sanẗo & Excelſo in verbo glóriæ. Eccli. 47.

Ant. 7. d. Erogávit pecúnias multas : juſtítiam & fidem conſervávit genti ſuæ; & exquiſívit omni modo exaltáre pópulum ſuum. I. Mach. 14.

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem. Eccli. 39.

℣. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi; ℟ Cornu ejus exaltábitur in glória. Pſ. 111.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Quis eſt fidélis ſervus & prudens quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illi cibum in témpore? * Beátus ille ſervus quem, cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic faciéntem. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum. * Beátus. Matth. 24. Geneſ. 39.

℟. viij. Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſtítuet illum : * Omni autem cui multùm datum eſt, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem reẗórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam. * Omni autem. Luc. 12. Eccli. 10.

℟. ix. Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Super pópulum meum conſtítui te : ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi, & glóriam dabo tibi. * Intra. Glória. * Intra. Matth. 25. II. Paral. 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Dómus Aaron, benedícite Dómino : ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. Pſ. 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium : huic oſtiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt. Joan. 10.

Ant. 2. D. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit. Joan. 10.

Ant. 7. d. Oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus : aliénum autem non ſequuntur, ſed fúgiunt ab eo. Joan. 10.

Ant. 6. F. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens. Luc. 15.

. G. Fur venit ut per-
cenárius videt lupum,
: bonus paſtor áni-
m dat pro óvibus ſuis.

ulum. I. Petr. 5.
:e qui in vobis eſt gre-
Dei, providentes non
ed ſpontáneè ſecun-
um; neque turpis lu-
., ſed voluntárie; ne-
ominantes in cleris,
a. facti gregis ex áni-

Hymnus.

Sacerdótum decus,
c die, quâ glóriâ
corónas Præſulem,
eſto ſúpplicum.
obátus præmium
& pignus tui,
tráditos tibi
gnos páſcere.
ovit, & præit vocans
uemque páſcua,
ue præbet; áudiunt,
ur, & vivunt oves.
ſentit errantem jugis
cte quærit ac die,
et inventam ſuo
ovíli réddere.
frementes béſtias,
undit ímpetus,
e fallit, vel mori
rátus pro grege.
frequentem víctimam
ebe Paſtor ínnocens;
e devótum gregem
erdos ímmolat.
me, Chriſte, Póntifex,
i ſit glória
tre, cumque Spíritu,
iterna ſécula. Amen.
égit Dóminus ſervum
℟. Páſcere hæreditá-
m. *Pſ.* 77.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui pópulis tuis indulgéntiâ cónſulis, & amóre domináris; quique illis regendis vicários caritátis tuæ præficis miniſtros: da, quæſumus, intercedente beáto *N.* Pontífice, ſpíritum ſapiéntiæ quibus præeſſe dediſti Eccléſiæ tuæ, ut de profectu ſanctárum óvium fiant gáudia æterna Paſtórum; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, fidélium lumen & paſtor animárum, qui beátum *N.* Epíſcopum in Eccléſia poſuiſti ut oves tuas verbo páſceret, & informáret exemplo; da nobis ejus interceſſióne, & fidem ſerváre quam verbo dócuit, & viam ſequi quam exemplo monſtrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Próprias oves.

Capitulum. Prov. 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges consídera; non enim habébis júgiter poteſtátem, ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protector meus, * In ipſo ſperávi. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me. * In ipſo. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dóminus cuſtodíerit

civitátem, ℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

Capitulum. Jerem. 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxta cor meum, & paſcent vos ſciéntiâ & doctrínâ.

℟. *br.* Deduxit eos * In viam rectam. Deduxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis. * In viam rectam. Glória Patri. Deduxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et deduxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

Capitulum. Act. 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo.

℟. *br.* Pavit eos * In innocéntia cordis ſui. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * deduxit eos. * In innocéntia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. 3. a. ECcléſiæ factus ſum ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónem Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos, públicè & per domos. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium, non enim ſubterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis; & docébo vos viam bonam & rectam. *I. Reg.* 12.

Capitulum. Act. 20.

NOcte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm: & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus.

Hymnus, Chriſte, Paſtórum. *ut in I. Veſperis.*

℣. Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum: ℣. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Sacerdótes tui induantur ſalútem: Dómine Deus, ne avértas fáciem Chriſti tui: meménto miſericordiárum ſervi tui. *II. Paral.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

...MUNE DOCTORUM.

...ESPERIS.
...eo profecta eſt ſa-
...éntia, & in ore fi-
...bit; & Dominátor
...i. *Eccli.* 15.
... Denudábit ab-
...i, & theſaurizábit
ſciéntiam & intel-
...iæ. *Eccli.* 4.
Firmábitur in illo,
...tur, & continébit
...non confundétur,
illum apud próxi-
...*ccli.* 15.
. In médio Ecclé-
...os ejus, & adim-
... ſpíritu ſapiéntiæ
...ìs. *Eccli.* 15.
... Stolâ glóriæ vé-
& nómine æterno
illum. *Eccli.* 15.
...*m.* Eccli. 51.
...n meam direxi ad
...tiam, & in agni-
...i eam: poſſédi cum
...nítio; propter hoc
...nquar.
...*cibus*, *& ſuprà:*
...nus dat ſapiéntiam
, & ſciéntiam intel-
...iſciplínam: * Ipſe
...funda & abſcóndi-
Lux cum eo eſt.
ómnia ſcrutátur,
...unda Dei. * Ipſe.
...ri. † Lux. *Dan.* 2.

Hymnus.

...perpétuus nos mó-
...or doces,
...na Patris, Chriſte,
...os

Doctóres, pátrias cùm ré-
meas domos,
Nobis quàm benè ſúppetis!
Hi ſemper vígilant ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm,
Erróres ábigunt, crímina dédocent;
Chriſto reſtítuunt quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides;
Quæ ſunt priſca, docent, quæ nova ſúbruunt:
Servant dépoſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris. Am.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat. *Ant.* 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens poſt illam quaſi inveſtigátor: protegétur ſub tégmine illíus à fervóre, & in glória ejus requieſcet. *Eccli.* 14.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium:* *Ant.* 3. à. Dedit illi Dóminus in præceptis ſuis poteſtátem docére Jácob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſrael. *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Qui vigiláverit propter ſapiéntiam, citò ſecúrus erit; quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis oſtendit ſe illis hiláriter. *Sap.* 6.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Fontem ſapiéntiæ Dóminum, * Veníte, adorémus. *Eccli.* 1. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

Hymnus.

JAm nunc, quæ númeras
tot tibi víndices,
Effer ſidéreum Rellígio caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi láureas.
Cùm per mille neces impíetas furit,
Oppónis válido péctore mártyres;
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſcitas.
Quando ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinùs ámputant:
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diem.
Firmant inſtábiles, & dúbios regunt;
Monſtrant tuta procul líttora náufragis,
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas:
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 5. a. Sapiéntia non eſt multis manifeſta; quibus autem cógnita eſt, pérmanet uſque ad conſpectum Dei. *Eccli.* 6.

Ant. 4. E. Os prudentis quæritur in Eccléſia, & verba illíus cogitábunt in córdibus ſuis. *Eccli.* 21.

Ant. 5. a. Sciéntia ſapientis tanquam inundátio abundábit, & consílium illíus ſicut fons vitæ pérmanet. *Eccli.* 21.

℣. Os juſti meditábitur ſapiéntiam, ℟. Et lingua ejus loquétur judícium. *Pſ.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Sápiens apériet os ſuum in oratióne; * Si enim Dóminus magnus volúerit, ſpíritu intelligéntiæ replébit illum. ℣. Si quis veſtrûm índiget ſapiéntiâ, póſtulet à Deo, qui dat ómnibus affluenter. * Si enim. *Eccli.* 39. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Ipſe tanquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ; * Ipſe palàm fáciet diſciplínam

doctrínæ ſuæ, & in lege
enti Dómini gloriábi-
. Multis filiórum Iſrael
rtet ad Dóminum Deum
m. * Ipſe palàm. Ec-
. Luc. 1.
iij. Omnis ſcriba doctus
no cælórum * Símilis eſt
ri patrifamílias qui † Pro-
e theſauro ſuo nova &
. ℣. In corde prudentis
ſcit ſapiéntia, & indo-
uoſque erúdiet. * Sími-
lória Patri. † Profert.
. 13. Prov. 14.

II. NOCTURNO.

. 7. c. Ecce dedi verba
n ore tuo; ecce conſtí-
ut evellas, & déſtruas,
perdas, & ædífices, &
a. Jerem. 1.
. 8. G. Ne retíneas ver-
in témpore ſalútis: in
enim ſapiéntia dignóſ-
; & ſenſus, & ſcién-
e doctrína in verbo ſen-
Eccli. 4.
t. 2. D. Depóſitum cuſ-
devítans profánas vo-
novitátes, & oppoſi-
falſi nóminis ſciéntiæ.
m. 6.
Deus, docuiſti me à ju-
te mea: ℟. Pronuntiábo
ilia tua. Pſ. 70.
liones, ut in Proprio.
iv. Qui habet ſermónem
r, loquátur ſermónem
verè. * Numquid non
mea ſunt quaſi ignis,
ſi mâlleus cónterens pe-
℣. Si quis volúerit vo-
em fácere ejus qui miſit
cognoſcet de doctrína
ex Deo ſit. * Numquid.
. 23. Joan. 7.
rs Æſtiva.

℟. v. Ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ómnia quæ præcépero illi; * Qui autem verba ejus audíre nolúerit, ego ultor exiſtam. ℣. Qui à ſemetipſo lóquitur, glóriam própriam quærit: qui quærit glóriam ejus qui miſit eum, hic verax eſt. * Qui autem. Deut. 18. Joan. 7.

℟. vj. Dabo te, dicit Dóminus, in murum æreum, fortem: * Et bellábunt advérsùm te; * † Non prævalébunt, quia ego tecum ſum. ℣. Exurgent viri loquéntes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. * Et. Glória Patri. † Non. Jerem. 15. Act. 20.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. f. Propóſui ſapiéntiam addúcere mihi ad convivendum, ſciens quóniam mecum communicábit de bonis. Sap. 8.

Ant. 7. d. Quæſívi ſapiéntiam palàm in oratióne mea, & efflóruit tanquam præcox uva. Eccli. 51.

Ant. 1. f. Inventi ſunt ſermónes tui, Dómine, & comédi eos; & factum eſt mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei. Jerem. 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine; ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. Pſ. 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Super ſalútem & ſpéciem diléxi ſapiéntiam; * Et propóſui pro luce habére illam: venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa. ℣. Quæ deſursùm eſt ſapiéntia, pudíca eſt, pacífica, ple-

na miſericórdiâ & frúctibus bonis. * Et. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *viij.* Optávi & datus eſt mihi ſenſus; & invocávi, & venit in me ſpíritus ſapiéntiæ: & præpóſui illam regnis & ſédibus; * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus. ℣. Exíſtimo ómnia detrimentum eſſe propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei. * Et. *Sap.* 7. *Philip.* 3.

℟. *ix.* Sapiéntiam bonórum ómnium mater eſt; quam ſine fictióne dídici, & ſine invídia commúnico: infinítus enim theſaurus eſt; * Quo qui uſi ſunt, † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum. * Quo. Glória. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam, ℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. D. Dominus dedit mihi linguam erudítam, ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo. *Iſ.* 50.

Ant. 6. F. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis. *I. Corinth.* 2.

Ant. 3. c. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt. *Act.* 26.

Ant. 4. f. Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum, *I. Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam, caritátem autem non habúero, nihil ſum. *I. Cor.* 13.

Capitulum. Sap. 7.

Mihi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

Hymnus.

Vos ſuccenſa Deo ſplén-
dida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo
ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móri-
bus íntegri,
Quo condímur in álterum.
Per vos Relligio, tutáque
Véritas,
Per vos virgíneis fulget ho-
nóribus:
Per vos Chriſtus amat pán-
dere dívites
Theſauros ſapiéntiæ.
Veſtris unda fluit pura caná-
libus;
Chriſti floret ager, munda
nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & sóli-
dum viris,
Cauti ſufficitis cibum.
Hi ſunt, ſumme Deus, qui
tibi militant;
Hi ſunt qui ſtábiles ædífi-
cant domos:
Unâ docta cohors arma te-
net manu,
Muros cónſtruit álterâ.
Viciſtis ſtygias vos quibus hæ-
reſes,
Hæc nos accípimus tela ſu-
pérſtites:

His pugnámus adhuc, nec
dúbio éxitu;
His armis quoque víncimus.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum
quando foris ſonas,
Nulla vocis egens, corda
doces, ſono,
Ac méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam in eccléſia magna: ℟. Ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Sapiéntia & fortitúdo Dómini tibi, Deus, confíteor, & laudo; quia ſapiéntiam & fortitúdinem dediſti mihi. *Dan.* 2.

Oratio.

Omnípotens ætérne Deus, qui Eccléſiæ tuæ fílios, ſicut nunquam ceſſas erudíre, ita non déſinis adjuváre: da fidélibus tuis, interceſſióne beáti *N.* quem eis ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuiſti, ut, te miniſtrante, ſciéntiam recta faciendi, & virtútem cápiant exequéndi; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

Excita, Dómine, in Eccléſia tua Spíritum, quo beátus *N.* ſervívit; ut eódem nos repléti, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum . . . in unitáte ejuſdem Spíritûs.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Dóminus.

AD TERTIAM.

Ant. 6. F. Sermo méus.

Capitulum. 1. Cor. 12.

Unicuíque datur manifeſtátio Spíritûs ad utilitátem: álii quidem per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ: álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * Et ſcrutábor legem tuam. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine, * Et. Glória Patri. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam; ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. c. Auxílio.

Canticum. 1. Tim. 6.

Si quis áliter docet, & non acquieſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doctrínæ, ſuperbus eſt, nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * Judícia tua non ſum oblítus. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis, Dómine, * Judícia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi; ℟. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

Capitulum. 1. Tim. 1.

Finis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ; à quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vanilóquium, volentes eſſe legis doctóres, non intelligentes neque quæ loquuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * Et ſalutáre tuum dixi. Veritátem. ℣. Non abſcondi miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam; * Et ſalutáre. Glória Patri. Veritátem *Pſ.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui: ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni ſapiéntiâ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum: quæsívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos. *Eccleſ.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes; & laudem ejus enuntiábit Eccléſia. *Eccli.* 39.

Capitulum. Prov. 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquiſítio ejus negotiatióne argenti & auri primi; & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

Hymnus, O qui perpétuus, *ut in I. Veſperis.*

℣. Beátus vir qui diſpónet ſermónes ſuos in judício: ℟. In ætérnum non commovébitur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 6. F. Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmamenti; & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes. *Dan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PRESBYTERORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. G. Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. D. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempitérnum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſraël. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque

geſſit Dóminus, ipſe erit ſanctus. *Num.* 16.

Capitulum. Num. 16.

Quem fáciet Dóminus qui ad ſe pertíneant, & ſanctos applicábit ſibi, & quos elegit appropinquábunt ei.

In Duplicibus, & ſuprà: Sacerdótes qui cuſtodiérunt ceremónias ſanctuárii mei, qui ingrediéntur ſanctuárium meum, & * Ipſi accédent ad menſam meam, ut miniſtrent mihi. ℣. Hi probéntur primùm, & ſic miniſtrent, nullum crimen habentes. * Ipſi. Glória. Ipſi. *Ezech.* 44. 1. *Tim.* 3.

Hymnus.

Jam ſatis fluxit cruor hoſtiá-
rum,
Priſtinæ ceſſent holocauſta
legis;
Chriſte, quos formas me-
diator, libant
Sacra miniſtri.
[illegible] flamma Elíæ ab alto,
Myſtica nunc major jubet,
& petenti
Obſéquens verbo, Deus
aſtat aris
Hóſtia factus.
[illegible] novus & ſa-
cerdos,
Orbe jam toto Deus immo-
látur;
[illegible] noſtrâ litat incruento
Fúnere Chriſtus.
Ille nil priſcis Pátribus tribú-
tum,
Angelis nuſquam data par
poteſtas;
Se manu noſtrâ Deus ipſe
jugem
Præbet in eſcam.
Chriſte, fac ſemper tua ſacra
puro
Corde tractémus, manibuſ-
que puris
Cáritas aptos tua nos tre-
mendis
Applicet aris.
Lúminis ſplendor, Patris una
proles,
Chriſte, te pronus veneré-
tur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris
almi
Flamen inungis. Amen.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et Sancti tui exultent. *Pſ.* 131.

Ad Magníficat. Ant. 6. F. De Sacerdótibus non interíbit vir à fácie mea, qui ófferat holocautómata, & incendat ſacrifícium. *Jer.* 33.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium:* *Ant.* 2. D. Qui ſtatis in domo Dómini, in nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, & benedícite Dóminum. *Pſ.* 133.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Tecum eſt Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcumque perréxeris. *Joſ.* 1.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Sacerdótem in ætérnum Jeſum Chriſtum, * Veníte adorémus. *Hebr.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Jam ſatis fluxit, ut in I. *Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Deſignávit Dó-

minus ſeptuaginta duos, & miſit illos ante fáciem ſuam in omnem civitátem & locum, quo erat ipſe ventúrus. *Luc.* 10.

Ant. 2. D. Accépit Jeſus panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite & manducáte: Hoc eſt corpus meum. Simíliter & cálicem, dicens: Hic calix novum teſtamentum eſt in ſánguine meo, hoc fácite in meam commemoratiónem. 1. *Cor.* 11.

Ant. 8. c. Inſufflávit, & dixit eis: Accípite Spíritum ſanctum: quorum remiſéritis peccáta, remittuntur eis; & quorum retinuéritis, reténta ſunt. *Joan.* 20.

℣. Benedícite, Sacerdótes Dómini, Dómino. ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Vos genus electum, regále ſacerdótium, gens ſancta, pópulus acquiſitiónis: * Ut virtútes annuntiétis ejus qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen ſuum. ℣. Si cuſtodiéritis pactum meum, ait Dóminus, éritis in pecúlium, & in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. * Ut virtútes. 1. *Petr.* 2. *Exod.* 19.

℟. *ij.* Impleſtis manus veſtras Dómino: * Accédite, & offerte víctimas & laudes in domo Dómini. ℣. Superædificámini domus ſpirituális, ſacerdótium ſanctum, offerre ſpirituáles hóſtias, acceptábiles Deo per Jeſum Chriſtum. * Accédite. 2. *Paral.* 29. 1. *Petr.* 2.

℟. *iij.* Vidéte quid faciátis: * Non enim hóminis exercétis judícium, ſed Dómini; & quodcumque judicavéritis, in vos redundábit. ℣. Nolíte judicáre ſecundùm fáciem, ſed juſtum judícium judicáte. * Non enim. Glória. * Non enim. 2. *Paral.* 19. *Joan.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Sanctificámini, & eſtóte ſancti: cuſtodíte præcepta mea, & fácite ea: Ego Dóminus qui ſanctífico vos. *Levit.* 20.

Ant. 1. f. Ambulétis digné Deo, per ómnia placentes, in omni ópere bono fructificantes, & creſcentes in ſciéntia Dei. *Coloſſ.* 1.

Ant. 3. a. Erit hoc vobis legítimum ſempitérnum, ut orétis pro fíliis Iſrael, & pro cunctis peccátis eórum. *Levit.* 16.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur ſine mácula. *Pſ.* 14.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Secundùm eum qui vocávit vos, ſanctum, * Et ipſi in omni converſatióne ſancti ſitis: quóniam ſcriptum eſt: Sancti éritis, quia ego Sanctus ſum. ℣. Ego ſum Dóminus Deus veſter: ſancti eſtóte, quia ego ſanctus ſum. * Et ipſi. 1. *Petr.* 1. *Levit.* 11.

℟. *v.* Vos eſtis lux mundi. * Sic lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona, & glorífícent Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt. ℣. Juſtórum ſémita quaſi lux

[...]dens, procédit & créſcit uſque ad perféctum diem. * Sic lúceat. *Matth.* 5. *Prov.* 4.

℟. vj. Miniſtráte in ſanctuário * Sanctificári immó-liter: & fratres étiam veſtros, ut poſſint juxta verba quæ locútus eſt Dóminus fácere, præparáte. ℣. Dignè Evangélio Chriſti converſámini, collaborántes fidei Evangélii. * Sanctificári. Glória Patri. * Sanctificári. 2. *Paral.* 35. *Philipp.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. Præceptum ſempitérnum eſt, ut habeátis ſciéntiam diſcernendi inter ſanctum & profánum, doceatíſque filios Iſrael ómnia legítima mea. *Levit.* 10.

Ant. 4. D. Si præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos qui ſpirituáles eſtis, inſtrúite in ſpíritu lenitátis. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. Cùm apparúerit Princeps Paſtórum, percipiétis immarceſcíbilem glóriæ corónam. 1. *Petr.* 5.

℣. Vidi prævaricántes, & tabeſcébam; ℟. Quia elóquia tua non cuſtodiérunt. *Pſal.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Ubicúmque quæſtio eſt de lege, de mandáto, de cæremóniis, de juſtificatiónibus, * Oſténdite frátribus veſtris, ut non peccent in Dóminum, & ne véniat ira ſuper vos & ſuper fratres veſtros: ſic agentes non peccábitis. ℣. Unuſquíſque ſicut accépit grátiam, in altérutrum illam adminiſtrántes, ſicut boni diſpenſatóres multíformis grátiæ Chriſti. * Oſténdite. 2. *Par.* 19. 1. *Petr.* 4.

℟. viij. Quóniam vos eſtis Presbyteri in pópulo Dei, & ex vobis pendet ánima illórum, * Ad elóquium veſtrum corda eórum erígite. ℣. Corrípite inquiétos, conſolámini puſillánimes, ſuſcípite infirmos, patientes eſtóte ad omnes. * Ad elóquium. *Judith.* 8. 1. *Theſſ.* 5.

℟. ix. Beáti ſervi illi, quos cum vénerit Dóminus, invéniet vigilántes, * Præcinget ſe & fáciet illos diſcúmbere, & tránſiens miniſtrábit illis. ℣. Accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini. * Præcinget ſe. Glória Patri. Præcinget ſe. *Luc.* 12. *Sap.* 5.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Pſállite Dómino, ſancti ejus. ℟. Et confitémini memóriæ ſanctitátis ejus. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. O homo Dei, ſectáre juſtítiam, pietátem, fidem, caritátem, patiéntiam, manſuetúdinem. 1. *Tim.* 6.

Ant. 7. a. Præcipe hæc & doce. Exémplum eſto fidélium in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte. 1. *Tim.* 4.

Ant. 6. F. Noli negligere grátiam quæ in te eſt, quæ data eſt tibi cum impoſitióne mánuum presbytérii. 1. *Tim.* 4.

Ant. 1. a. Vigila, in ómni-

nibus labóra, opus fac Evangeliſtæ, miniſtérium tuum imple, ſóbrius eſto. 2. *Tim.* 4.

Ant. 2. D. Sollícitè cura teipſum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractantem verbum veritátis. 2. *Tim.* 2.

Capitulum. 2. Tim. 2.

SEctáre juſtítiam, fidem, caritátem, & pacem, cum iis qui ínvocant Dóminum de corde puro: ſtultas autem & ſine diſcíplina quæſtiónes devíta, ſciens quia génerant lites: ſervum autem Dómini non oportet litigáre, ſed manſuétum eſſe ad omnes.

Hymnus.

QUantis nites honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm præmiórum pródigus
Tibi Deus ſe détegit.

Partis labóre plúrimo
Quot claris es virtútibus,
Tot emicantem glóriâ,
Ornant corónæ vérticem.

Quos parturiſti númini
Te fílii nunc ámbiunt,
Tuoque lætis cánticus
Certant triumpho pláudere.

Chriſtus tuum ſit præmium:
Quem conſecraſti víctimam
Dehinc aperto númine
Te paſcet eſca cœlitum.

Adhuc Sacerdos hóſtiam
Gratam, Deo nos dévove:
Undiſque merſos náufragis
Duc ad ſalútis líttora.

Supréme Chriſte Póntifex,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
In ſémpiterna ſécula. Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári: ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſal.* 131.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Ubi ſum ego, & miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtráverit, honorificábit eum Pater meus. *Joan.* 12.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à populo ſegregaſti: ejus nos interceſſióne à peccatóribus ſégrega; ut, ſecundùm vocatiónem noſtram, gens ſancta, & regále ſacerdótium coram te efficiámur; Per Dóminum noſtrum.

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubſídium, beátum *N.* verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti: præſta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum & Domínici córporis Sacramentum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos utriuſque fructus percípiat; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. O homo Dei.

AD TERTIAM.

Ant. 7. a. Præcipe.

Capitulum. Tit. 2.

IN ómnibus teipſum præbe exemplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum ſanum, irreprehensíbile: ut is qui ex adverſo eſt, vereátur nihil habens malum dícere de nobis.

℟. *br.* Dómine, diléxi.* Decórem domus tuæ. Dómine, ℣. Et locum habitatiónis

:. tuæ. * Decórem.
ıtri. Dómine.
,o in innocéntia mea
ſum. ℟. Rédime me
re meî. *Pſ. 25.*
SEXTAM.
Ant. 6. F. Noli.
ılum. 2. Tim. 1.
ôneo te ut reſſúſcites
tıam Dei, quæ eſt in
ıpoſitiónem mánuum

Quid retríbuam Dó-
ro ómnibus quæ re-
ıihi? Quid. ℣. Cá-
utáris accípiam, * &
Dómini invocábo. *
ıibus. Glória Patri.

:a mea Dómino red-
Coram omni pópu-
Pſ. 115.
) NONAM.
. 2: D. Sollícitè.
lum. 1. Tim. 5.
enè præſunt. Presby-
, dúplici honóre di-
:antur; máximè qui
in verbo & doctrina.
Hic accípiet * Bene-
ı à Dómino. Hic.
ſericórdiam * à Deo
ro. * Benedictiónem.
ıtri. Hic. *Pſ. 23.*
ıltent eum in Eccle-
:; ℟. Et in cáthedra
laudent eum. *Pſal.*

I. VESPERAS.
Ɔit Dóminus cum eo,
& gubernábat cré-
i domum, & univerſa
dita fúerant. *Gen. 39.*
. 2. De omni corde
ıvit Dóminum, &
diléxit Deum, qui fecit illum;
& dedit in celebratiónibus de-
cus. *Eccli. 47.*

Ant. 3. a Porrexit manum
ſuam in libatióne, & libávit
de ſánguine uvæ. Effúdit in
fundamento altáris odórem di-
vínum excelſo príncipi. *Eccli.*
50.

Ant. 7. c. Obtulit holocau-
ſta & pacífica, & invocávit
Dóminum: & exaudívit eum
de cœlo. 1. *Par.* 21.

Ant. 8. G. Confirmávit
omnes húmiles pópuli ſui, &
legem exquiſívit, & ábſtulit
omne iníquum & malum.
1. *Macch.* 14.

Capitulum. 2. Par. 31.

OPerátus eſt bonum & re-
ctum & verum coram
Dómino Deo ſuo in univerſa
cultúra domûs Dómini juxta
legem & cæremónias volens
requírere Deum ſuum in toto
corde ſuo: fecitque & pro-
ſperátus eſt.

Hymnus.

O Sacerdótum veneranda
jura!
Ceu vices Chriſti téneant
ſalútis
Arbitri, claudunt, réſerant-
que nobis
Atria cœli.
Omne pendentes ſcelus in ſta-
tera,
Cùm reum ſolvunt, Deus
ipſe ſolvit:
Cùm ligant ſontem, Deus
ipſe ſontis
Víncula nectit.
Quàm manus ádhibent peri-
tas!

Cùm ſecant, ſemper pia dextra cædit;
Cùm fovent, ſemper pia lenit ungens.
Vúlnera dextra.
Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempe divínæ ſacra verba legis
Mente recondunt.
Dum Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris quibus applicaſti
Cónſonent mores, pópulique fiat
Forma Sacerdos.
Lumínis ſplendor Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

℣. Glóriâ & honóre coronaſti eum: ℟. Et conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Induit eum Deus ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſe virtútis. *Eccli.* 45.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Alia Oratio, Deus, qui, *ut ſuprà ad Laudes.*

COMMUNE
SS. ABBATUM, MONACHORUM,
CŒNOBITARUM, ET ANACHORETARUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. D. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univerſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detrimentum patiátur? *Matth.* 16.

Ant. 8. c. Si vis perfectus eſſe, vade, vende quæ habes, & da paupéribus; & habébis theſaurum in cœlo. *Matth.* 19.

Ant. 6. F. Nemo eſt qui relíquerit domum, aut agros propter me, qui non accípiat cénties tantùm in témpore hoc, & in ſǽculo futúro vitam ætérnam. *Marc.* 10.

Ant. 3. b. Salva ánimam tuam: noli reſpícere poſt tergum; ſalvum te fac, ne péreas. *Geneſ.* 19.

Ant. 7. c. Séquere me, & dimitte mórtuos ſepelíre mórtuos ſuos. *Matth.* 8.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Exíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus, & immundum ne tetigéritis; & ego recípiam vos

vobis in patrem, &
tis mihi in filios.
uplicibus, & ſuprà:
uſceptor meus es tu,
e, & in verbum tuum
erávi: *Declináte à me,
l, & † Scrutábor man-
)ei mei. ℣. Magiſter,
te quocumquè ieris. *
ite. Glória. † Scrutá-
ſ. 118. *Matth.* 8.

Hymnus.

ces némorum pángimus
ncolas,
› consílio quos Deus
lidit,
:ontágio ſecli
:s læderet íntegros.
ɔſsídeant, quem sítiunt
:um,
:s, regna, ſuos, ſe quo-
è déſerunt:
:s víluit orbis,
cœléſtia cógitant.
prompti, álacres, lí-
:i ab ómnibus,
luctam púgiles ócius
volant;
aſtum mare tranent,
entes opus éxuunt.
s ut opes, cértaque
ıdia
i rápiant, ómnia lú-
:ra
péctore temnunt,
íſi melióribus.
ıma fuit glória, déſpici;
ivítiæ, paupériem pati;
umma voluptas
o ſupplício mori.
s, ſumme Deus, quæ
imur mala,
œnam ſcélerum ferre
:ntiùs;
:ellúre relictâ,
›rtália quærere.

Æternus ſit honos ingénito
Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi; faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi. *Geneſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus & ſuprà, ad Completorium: Ant.* 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in sáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. A. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempiternum. *Iſ.* 32.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Remuneratórem inquiréntibus ſe, Deum, * Veníte, adorémus. *Hebr.* 11.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Felíces. *ut ſuprà.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Omnis ex vobis qui non renúntiat ómnibus quæ póſſidet, non poteſt meus eſſe diſcípulus. *Luc.* 14.

Ant. 7. c. Véndite quæ poſſidétis, & date eleemóſynam: fácite vobis theſaurum non deficientem in cœlis. *Luc.* 12.

Ant. 8. G. Nolíte quærere quid manducétis, aut quid bibátis: quærite primùm regnum Dei, & juſtítiam ejus; & hæc ómnia adjicientur vobis. *Luc.* 12.

℣. Non eſt inópia timéntibus Dóminum: ℟. Dívites eguérunt, & eſuriérunt. *Pſ.* 33.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Fúgite de médio Babylónis, & ſalvet unuſquiſque ánimam ſuam; * Quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino. ℣. Exíte de illa, pópulus meus, ut ne partícipes ſitis delictórum ejus, & de plagis ejus non accipiátis. * Quóniam. *Jerem.* 51. *Apoc.* 18.

℟. *ij.* Vade, pópule meus, intra in cubícula tua; abſcóndere módicùm, * Donec pertránſeat indignátio. ℣. Veníte ſeorsùm in deſertum locum, & requiéſcite. * Donec. *Iſ.* 26. *Marc.* 6.

℟. *iij.* Exeámus ad Jeſum extra caſtra, impropérium ejus portantes; * Non enim habémus hìc manentem civitátem, ſed futúram inquírimus. ℣. Peregríni ſumus coram te, Deus: dies noſtri quaſi umbra ſuper terram. * Non enim habémus. Glória Patri. * Non enim. *Hebr.* 13. *I. Paral.* 29.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 3. c. Ecce nos relíquimus ómnia, & ſecúti ſumus te. *Matth.* 19.

Ant. 7. c. Eſurímus, & ſitímus, & nudi ſumus, & laborámus operantes mánibus noſtris. *I. Cor.* 4.

Ant. 2. D. Non defícimus; ſed licèt is qui foris eſt, noſter homo corrumpátur, tamen is qui intùs eſt, renovátur de die in diem. *II. Cor.* 4.

℣. Rédimit Dóminus de intéritu vitam tuam: ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Omnis qui in agóne contendit, ab ómnibus ſe abſtinet: * Ego ígitur ſic curro, non quaſi in incertum: ſic pugno, non quaſi áerem vérberans; ſed caſtígo corpus meum, & in ſervitútem rédigo. ℣. A juventúte mea inveſtigábam ſapiéntiam: colluctáta eſt ánima mea in illa, & in faciendo eam confirmátus ſum. * Ego. *I. Cor.* 9. *Eccli.* 51.

℟. *v.* Non ſecundùm carnem ambulámus, ſed ſecundùm ſpíritum; quóniam ſapiéntia carnis inimíca eſt Deo: * Qui autem in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. ℣. Excelſus Deus, & hábitans cum contríto & húmili ſpíritu; ut vivíficet ſpíritum humílium, & vivíficet cor contritórum. * Qui. *Rom.* 8. *Iſ.* 57.

℟. *vj.* Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus ſum propter Chriſtum detrimenta; * Ut invéniar in illo habens juſtítiam quæ ex fide eſt, conſ-

gurátus morti ejus. ℣. Elégi abjectus eſſe in dómo Dei mei, magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum. * Ut. Glória. * Ut. *Philip.* 3. *Pſ.* 83.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne. *Act.* 1.

Ant. 5. F. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuíque opus erat. *Act.* 11.

Ant. 6. *C.* Plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpéctu Dómini. *Baruch.* 1.

℣. Flévimus cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna? *Pſ.* 136.

Evang. & Hom. ut in Proprio.

℟. *vij.* Sapiéntia diréxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deſerta quæ non habitabantur, & in locis deſertis fixérunt caſas. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis: egentes, anguſtiáti, afflicti; quibus dignus non erat mundus : in ſolitudínibus errantes, & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *viij.* Multitúdinis erat cor unum & ánima una, nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat; ſed * Erant illis ómnia commúnia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundùm, habitáre fratres in unum! * Erant. *Act.* 4. *Pſ.* 132.

℟. *ix.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deſerta; circumduxit, & dócuit, atque portávit in húmeris ſuis; * Et conſtítuit ſuper excelſam terram. ℣. Confitentes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram, pátriam melióram appetunt: ídeò parávit illis civitátem. * Et. Glória Patri. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſancti, & húmiles corde, Dómino : ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ : Néſcio vos; & frátribus ſuis : Ignóro vos. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non ſedi in concílio ludéntium; ſolus ſedébam, quóniam comminatióne replesti me. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo. *Galat.* 6.

Ant. 8. *G.* In voce laudis immolábo tibi : quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino. *Jonæ*, 2.

Capitulum. Iſaï. 51.

COnſolábitur Dñus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus; & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, & vox laudis.

Pro uno Abbate, Monacho, & Cœnobita, Hymnus.

O Pulchras ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!

Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.
Heu, quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis quéſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoquè flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.
Hæc vis grata Deo; ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.
Fervent quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet; cétera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa ſiléntia.
Exercet vígiles contínuus lábor;
Incumbunt óperi non réſides manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.
Quin regína ſuî mens quoquè ſúbditur,
Rectóriſque ſtudet nútibus óbſequi,
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.
Æternus ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio:
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus.
Amen.

Pro uno Anachoreta & Solitario, Hymnus.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu vides,
Soluſquè tecum cógitas?
Mentis volátu líbero
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præſens choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. *D.* Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſrael à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion. *Iſ.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtum páuperem ſequi, & húmilem corde uſque in finem perſeverávit imitári: da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò reſpíciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſine offenſióne currentes, vitam æternam apprehendant; Per eumdem.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Deus noſter, beáti Ab-

interceſſiónibus ſuble-
: per quem ſervis tuis
ónis evangélicæ docu-
lonaſti, per eum nobis
perpétuæ ſalútis im-
, Per Dóminum.
m ſit Abbas, ℣. Cla-
te, Dómine, dixi: Tu
mea: ℟. Pórtio mea
viventium. Pſ. 141.
enedictus. Ant. 5. C.
a Dóminus, dixit áni-
a. Bonus eſt Dóminus
uærenti illum. Bonum
olári cum ſiléntio ſa-
ei. Thren. 3.

Oratio.

nípotens ſempiterne
eus, terréna pro te cal-
merces magna ni-
nobis exemplo & in-
ne beáti N. cujus hó-
inſitum celebrámus,
ália ómnia deſpícere,
terna totâ mentis in-
feſtináre; Per.

Alia Oratio.

ærentium te, Dómine,
lvátor & cuſtos, qui
áto N. ne párticeps eſ-
quinatiónis, renunciáre
& ſub alas tuas confú-
buiſti: ejus interceſſió-
pópulo tuo diabólica
ontágia, & te ſolum
trâ mente ſectári; Per.

PRIMAM.

7. d. Perféctio.

TERTIAM.

1. Non ſedi.

tulum. I. Joan. 2.

is díligit mundum, non
cáritas Patris in eo;
n omne quod eſt in
, concupiſcéntia carnis
concupiſcéntia oculó-
rum, & ſupérbia vitæ, quæ
non eſt ex Patre, ſed ex mun-
do eſt. Et mundus tranſit, &
concupiſcéntia ejus. Qui au-
tem facit voluntátem Dei,
manet in ætérnum.

℟. br. Elongávi fúgiens, * Manſi in ſolitúdine. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte. * Manſi. Glória Patri. Elongávi. Pſ. 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas; ℟. A judíciis enim tuis tímui. Pſ. 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

Capitulum. Hebr. 12.

Omnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris; póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

℟. br. Propter verba labiórum tuórum, * Ego cuſtodívi vias duras. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos * in ſémitis tuis. * Ego. Glória. Propter. Pſ. 16.

℣. Induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. Pſ. 34.

AD NONAM.

Ant. 8. G. In voce laudis.

Capitulum. Eccli. 51.

Vidéte óculis veſtris quia módicum laborávi, & invéni mihi multam requiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus, & non confundémini in laude ipſíus.

℟. br. Sépties in die * Laudem dixi tibi. Sépties in die.

℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ. * Laudem. Glória. Sépties.

℟. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. D. SUmus húmiles in univerſa terra, Dómine; ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur, quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli. *II. Cor.* 4.

Ant. 6. F. Quaſi morientes, & ecce vívimus; quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes; tanquam nihil habentes, & ómnia poſſidentes. *II. Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericordes, modeſti, húmiles. *I. Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit) & conſiderémus ínvicem in provocatiónem caritátis & bonórum óperum. *Hebr.* 10.

Capitulum. Deut. 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus, in mille generatiónes.

Hymnus, Felíces, xxix.

Si ſit Abbas, ℣. Juſtus ut palma florébit, ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. D. Atténdite ad patrem veſtrum, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quæritis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum. *Iſ.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. E. Scimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes. *II. Cor.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 7. a. DIcébat Jeſus ad omnes: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídie, & ſequátur me. *Luc.* 9.

Ant. 2. D. Dico vobis: Niſi abundáverit juſtítia veſtra pluſquam Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 5.

Ant. 6. *C.* Niſi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum. *Matth.* 18.

G. Non omnis qui
: Dómine, Dómi-
it in regnum cœló-
qui facit voluntátem
qui in cœlis eſt,
it in regnum cœló-
th. 7.
D. Conténdite in-
anguſtam portam;
, dico vobis, quæ-
e, & non póterunt.

um, Eccli. 2.
imétis Dóminum,
te illi; & non eva-
merces veſtra. Qui
óminum, ſperáte in
in obleƈtatiónem vé-
is miſericórdia. Qui
Dóminum, dilígite
illuminabuntur cor-

plicibus, & ſuprà:
i timent Dóminum,
it incredíbiles verbo
: * Qui díligunt il-
ſervábunt viam illíus.
údo legis eſt diléƈtio.
igunt. Glória. * Qui.
Rom. 13.
Hymnus.
i pusillus grex Patris,
óre mentem sólvite;
nus vos amor
regni cómpotes.
gnat inter cœlites,
it olim século
, exóſus ſibi,
per, & ſciens pati,
ſta pœniténtiæ
, & viam crucis,
Chriſtum prælia,
ina non timet ſequi.
m terit jejúniis;
p domat ſiléntio:
ov. Pars Æſtiva.

In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.
Sapóre verbi páſcitur;
Totoque legem péƈtore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.
Hâc ſurgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te veníre ſémitâ.
Amen.

℣. Sperent in te qui novérunt nomen tuum; ℟. Quóniam non dereliquíſti quærentes te, Dómine. Pſ. 9.

Ad Magníficat. Ant. 5. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem: & fidéles in dileƈtióne acquieſcent illi; quóniam donum & pax eſt eleƈtis ejus. Sap. 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[In Solemnibus-majóribus, & ſupra; ad Completorium: Ant. 2. A. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia neſcítis quâ horâ Fílius hóminis ventúrus eſt. Matth. 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. C. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expeƈtántibus te. Iſ. 64.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Diligéntem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus. Pſ. 145.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

NOn parta ſolo ſánguine
Ornat beátos púrpura:
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.
Non iſte flammas, non cruces,

Non ſenſit uncos péctines:
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentâ cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ,
Paráta pro Chriſto mori
Hoc ſupplet omne cáritas.
Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides;
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.
Venis apertis ómnibus,
Qui vellet ultro erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.
Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Qui vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, declínet à malo, & fáciat bonum. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. *D.* Cùm ingreſſus fúeris sémitas æquitátis, non arctabuntur greſſus tui; & currens, non habebis offendículum. *Prov.* 4.

Ant. 7. d. Inhabitábis cum juſtítia, & próteget te in ſempiternum; & in die agnitiónis invénies firmamentum. *Eccli.* 27.

℣. In nómine tuo exultábunt juſti, Dómine, ℟. Et in juſtítia tua exaltabuntur. *Pſ.* 88.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Tóllite jugum meum ſuper vos, & díſcite à me quia mitis ſum & húmilis corde: * Et inveniétis réquiem animábus veſtris; jugum enim meum ſuáve eſt, & onus meum leve. ℣. Interrogáte quæ ſit via bona, & ambuláte in ea: * Et. *Matth.* 11. *Jerem.* 6.

℟. *ij.* Nihil dúlcius, quàm reſpícere in mandátis Dómini. * Glória magna eſt ſequi Dóminum. ℣. Si quis mihi miniſtrat, me ſequátur; & ubi ſum ego, illic & miniſter meus erit. * Glória. *Eccli.* 23. *Joan.* 12.

℟. *iij.* Omnis qui venit ad me, & audit ſermónes meos, & facit eos; oſtendam vobis cui símilis ſit: * Símilis eſt hómini ædificanti domum, qui † Fodit in altum, & póſuit fundamentum ſuper petram. ℣. Beátus homo, cui donátum eſt habére timórem Dei: qui tenet illum, cui aſſimilábitur? * Similis eſt, Glória Patri. † Fodit. *Luc.* 6. *Eccli.* 25.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 8. *G.* Turris fortíſſima nomen Dómini: ad ipſum currit juſtus, & exaltábitur. *Prov.* 18.

Ant. 6. F. Deridétur juſti ſimplícitas: lampas contempta apud cogitatiónes dívitum, paráta ad tempus ſtatútum. *Job.* 12.

Ant. 5. a, Benedíctio Dei in mercédem juſti feſtínat; & in hora velóci proceſſus illius fructíficat. *Eccli.* 11.

℣. Gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, ℟. Quóniam tu benedíces juſto. *Pſ.* 5.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. iv. Quàm magnus qui invénit ſapiéntiam & ſciéntiam! ſed * Non eſt ſuper timéntem Dóminum. ℣. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs, perficiéntes ſanctificatiónem in timore Dei. * Non eſt. *Eccli.* 25. 2. *Cor.* 7.

℟. v. Si quis emundáverit ſe, * Erit vas in honórem ſanctificátum, & útile Dómino, ad omne opus bonum parátum. ℣. Sápiens cor abſtinébit ſe à peccátis, & in opéribus juſtítiæ ſucceſſus habébit; * Erit vas. 2. *Tim.* 2. *Eccli.* 3.

℟. vj. Beátus qui inventus eſt ſine mácula, & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia & theſauris: * Qui probátus eſt in illo, & perfectus eſt; † Erit illi glória ætérna. ℣. Probátio veſtræ fídei multò pretióſior auro; * Qui. Glória Patri. † Erit. *Eccli.* 31. 1. *Petr.* 1.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. 8. G. Qui ſperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem; current, & non laborábunt; ambulábunt, & non defícient. *Iſ.* 40.

Ant. 2. D. Tenébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem. *Job.* 17.

Ant. 3, a. Qui fidúciam habet mei, hæreditábit terram, & poſſidébit montem ſanctum meum. *Iſ.* 57.

℣. Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus; ℟. Et non reſpexit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſ.* 39.

Evangélium & Homilia, ut in Proprio.

℟. vij. Sint lumbi veſtri præcíncti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum ſuum; ut cùm vénerit, confeſtim apériant ei: ℣. Qui vigiláverint ad illum, juſtítias quaſi lumen accendent: * Et vos símiles. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.

℟. viij. Ego in juſtítia apparébo conſpéctui tuo, Dómine: * Satiábor, cùm apparúerit glória tua. ℣. Nunc cognoſco ex parte; tunc autem cognoſcam ſicut & cógnitus ſum; * Satiábor. *Pſ.* 16. 1. *Cor.* 13.

℟. ix. Sapiéntia juſtum deduxit per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei; & * Dedit illi ſciéntiam ſanctórum; † Honeſtávit illum in labóribus, & complévit labóres illíus. ℣. Regnum Dei juſtítia eſt, & pax in Spíritu ſancto: qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo. * Dedit. Glória. † Honeſtávit. *Sap.* 10. *Rom.* 14.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite, ſervi Dómini, Dómino; ℟. Laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. Ante Dóminum qui elégit me, víliot fiam pluſquam factus ſum;

& ero húmilis in óculis meis. 2. *Reg.* 6.

Ant. 8. c. Semper quaſi tumentes ſuper me fluctus tímui Deum, & pondus ejus ferre non pótui. *Job.* 31.

Ant. 4. d. A mandátis labiórum ejus non receſſi, & in ſinu meo abſcondi verba oris ejus. *Job.* 23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes meus iter rectum: zelátus ſum bonum, & non confundar. *Eccli.* 51.

Ant. 3. a. Donec ſúpereſt hálitus in me, non loquentur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. *Job.* 27.

Capitulum. 2. Cor. 1.

GLória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, quòd in ſimplicitáte cordis & ſinceritáte Dei, & non in ſapiéntia carnáli, ſed in grátia Dei converſáti ſumus in hoc mundo.

Hymnus.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpirat, oblítus ſuî.

Quid ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retardas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt;
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſúſtinet;
Præ mortis óccupat diem,
Ardens Deo ſe júngere.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória.
Amen.

℣. Proba me, Deus, & vide ſi via iniquitátis in me eſt; ℟. Et deduc me in via ætérna. *Pſ.* 138.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. D. Qui facit veritátem, venit ad lucem, ut manifeſtentur ópera ejus; quia in Deo ſunt facta. *Joan.* 3.

Oratio.

FAc, quæſumus, Dómine Deus noſter, intercedente beáto *N.* pópulum tuum in tua dilectióne ambuláre; quia perpétua eſt & plena felícitas, ſi bonórum ómnium ſerviámus auctóri; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Ante Dóminum.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Semper.

Capitulum. Philipp. 2.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini; Deus eſt enim qui operátur in vobis & velle & perfícere, pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * Timentes te, Dómine. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua, * Timentes. Glória. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. d. A mandátis.

Capitulum. Jac. 1.

QUi perſpéxerit in legem perfectam libertátis, &

rmânſerit in ea, non audí-
r obliviósus factus, ſed fa-
or óperis; hic beátus in facto
o erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis Verbum tuum, Dómine. Lucerna pédibus meis. ℣. Et lumen * ſémitis meis, * Verbum. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *d.* Donec ſúpereſt.

Capitulum. Eccli. 15.

Juſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo; viri mendáces non erunt illíus mémores; & viri veráces invenientur in illa, & ſucceſſum habébunt uſque ad inſpectiónem Dei.

℟. *br.* Juſtítia tua, * Dómine, * Juſtítia in ætérnum. Juſtítia. ℣. Et lex tua, * véritas. * Juſtítia in ætérnum. Glória Patri. Juſtítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 6. F. Ecce verè Iſraelíta, in quo dolus non eſt. *Joan.* 1.

Ant. 4. f. Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus. *Joſué* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ. *Tob.* 2.

Capitulum. Galat. 6.

Fratres, quæ ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

Hymnus.

Summi puſíllus grex Patris,
Timóre mentem ſólvite;
Sui patérnus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

En regnat inter cœlites,
Qui vixit olim ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

Anguſtæ pœniténtiæ
Ingreſſus, & viam crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna non timet ſequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In páuperum, parcus ſibi,
Abſcondit & ſpargit ſinu.

Sapóre verbi páſcitur;
Totoque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa verſátur polo.

Hâc ſurgit ad cœlum viâ:
Et nos eâdem da, Pater,
Da, Nate, da cum Spíritu,
Ad te venire ſémitâ.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23.

Ad Magnif. Ant. 7. G. Tu

fecíſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum. 3. Reg. 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE VIRGINUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. QUid Dómini bonum eſt, & quid pulchrum ejus, niſi frumentum electórum, & vinum gérminans vírgines? *Zach. 9.*

Ant. 6. F. Laudábunt, & cónfluent ad bona Dómini; & ultra non eſúrient: tunc lætábitur virgo in choro. *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum. *Iſ.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus; nomen ſempiternum dabo eis, quod non peribit. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt. *Matth.* 19.

Capitulum. 1. Cor. 7.

UNuſquiſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtri: ambulábo inter vos, & ero Deus veſter: * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. Cor. 6. Levit. 26.

Si ſit Martyr,

Hymnus.

FEſtis læta ſonet æthera cánticibus;
Nunc aptáte tubas, ſúmite tympana,
Cœtus Angélici; dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.
Veſtris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem:
Oblíti méminit tunc bene córporis,
Præcláræ ſítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos ſuperéminet,

Immortále

rtále genus, quæ pó-
mori,
damna ſui córporis,
gram
i Dómino fidem.
ixima laus, máxima
),
rumque ſacro máxi-
Flámini,
iem magnánimæ præ-
ſúſtinent,
fúnere, Vírgines.
en.
us præcinxit me virtú-
: póſuit immaculátam
am. Pſ. 17.
agníficat. Ant. 4. E.
mundi elégit Deus
ndat fórtia, ut non
omnis caro in con-
is. I. Cor. 1.
), ut infrà ad Lau-

ion ſit Martyr.
Hymnus.
ô virgínei cum cítha-
s chori,
delíciæ, pars gregis
ma,
im virgíneo progéni-
ſinu
óllite láudibus.
acra dies, óbvia quâ

lena rútilans lámpa-
úngitur
), ſtánſque throno
ima cóncinit
cántica Vírgini.
na Deo cónjuge, ré-

es thálamos; ut ſe-
óbligat
da ſuo, quem benè
rit,
e Deus óbligat.

Purum ne máculent pectus
imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit; nil óculi
vident,
Surdis nil ſonat áuribus.
Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante
diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam
ſibi præripit,
Unus ſit Deus ómnia.
Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis
æmulos
Hâc nos ire tibi quâ gráditur viâ:
Qui gens ſancta ſumus,
móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
Da te, ſumme Pater, tóllere
láudibus:
Da te, Chriſte, ſequi, láurea Vírginum;
Fac incenſa tuis, Spíritus,
árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui. Pſ. 44.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. G. Complácuit Dómino in te, & gaudébit ſuper te Deus tuus. Iſ. 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium:* *Ant.* 2. A. Ego dilecto meo, & ad me converſio ejus. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis: Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus. *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr. Hymnus.

VIrginum robur, Deus, atque cuſtos,
Sexus imbellis médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!
Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô tuórum,
Chriſte, dolórum.
Non graves plagæ, válidi nec ictus,
Integram poſſunt violáre mentem;
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.
Sponſa dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptū laniáta corpus,
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.
Omnis à Recto fluit ille ſplendor:
Chriſte, ſic olim, cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis. Amen.

Si non ſit Martyr.

Hymnus.

CŒleſtis aula pánditur!
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte Sponſo vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.
Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſingulis
Jam pléniùs frui Deo.
Quæ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite,
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit.
Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid virgo terris ámbiat?
O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!
Sit laus Patri, laus Fílio;
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Oleum effúſum nomen tuum, ídeò adoleſcéntulæ dilexérunt te. *Cant.* 1.

Ant. 3. c. Trahe me: poſt te currémus in odórem unguentórum tuórum. *Cant.* 1.

Ant. 5. a. Exultábimus & lætábimur in te; recti díligunt te. *Cant.* 1.

℣. Deus meus, impollúta via ejus: ℟. Protector eſt ómnium ſperántium in ſe. *Pſ.* 17.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Súſcipe me, Dómine, ſecundùm elóquium tuum, & vivam: * Non confundas me

ectatiōne mea. ℣. Ut-
vam, in fide vivo Fílii
i diléxit me. * Non.
. Galat. 2.
℟. Lex tua, Dómine,
tio mea eſt: * Fiat cor
immaculátum in juſtifi-
bus tuis, ut non con-
. ℣. Secundùm expe-
ém & ſpem meam,
icábitur Chriſtus in cór-
eo. * Fiat cor. Pſ. 118.
. 1.
j. Ecce qui elongant ſe
Dómine, períbunt:
adhærére Deo bonum
nere in Dómino Deo
am. ℣. Qui adhæret
lo, unus ſpíritus eſt.
. Glória Patri. * Mihi.
. I. Cor. 6.

II. NOCTURNO.

. 8. G. In caritáte per-
diléxi te, ídeò attraxi
rans. Jerem. 31.
. 4. f. Ingreſſus ſum pa-
ecum, & facta es mihi.
. 16.
. 7. b. Cave nequandò
cáris pacti Dómini Dei
uod pépigit tecum, quia
nus Deus tuus Deus
tor. Deut. 4.
Concupiſcet rex decó-
um, ℟. Quóniam ipſe
minus Deus tuus. Pſ. 44.

iones, ut in Proprio.

iv. Sponſábo te mihi in
ernum: * Et ſponſábo
juſtítia, & judício, &
ericórdia, & in miſera-
us. ℣. Sectáre juſtítiam,
em, fidem, caritátem,
tiam, manſuetúdinem,
onſábo. Oſ. 2. I. Tim. 6.

℟. v. Scient quia ego diléxi
te; * Tene quod habes, ut
nemo accípiat corónam tuam.
℣. Dedi corónam decóris in
cápite tuo: & profeciſti in re-
gnum, quia perfecta eras in
decóre meo. * Tene. Apoc. 4.
Ezech. 16.

℟. vj. Pone me ut ſignácu-
lum ſuper cor tuum, ut ſigná-
culum ſuper bráchium tuum;
* Quia † Fortis eſt ut mors di-
léctio. ℣. Neque inſtántia, ne-
que fortitúdo, neque creatúra
ália póterit ſeparáre à caritáte
Dei. * Quia fortis eſt. Glória.
† Fortis. Cant. 8. Rom. 8.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Grátia cum óm-
nibus qui díligunt Dóminum
noſtrum Jeſum Chriſtum in
incorruptióne. Epheſ. 6.

Ant. 3. à. Incorrúptio facit
eſſe próximum Deo. Sap. 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderá-
tio non eſt digna continentis
ánimæ. Eccli. 26.

℣. Beáti immaculáti in via,
℟. Qui ámbulant in lege Dó-
mini. Pſ. 118.

Evangelium & Homilia, ut
in Proprio.

℟. vij. O quàm pulchra eſt
caſta generátio cum claritáte!
* Immortális eſt enim memó-
ria illíus, quóniã & apud Deũ
nota eſt, & apud hómines.
℣. Relígio munda apud Deum
& Patrem hæc eſt, Immaculá-
tum ſe cuſtodíre ab hoc ſéculo.
* Immortális. Sap. 4. Jac. 1.

℟. viij. Felix eſt ſterilis; * Et
incoinquináta habébit fructum
in reſpectióne animárum ſan-
ctárum. ℣. Deus reddet iis qui
ſecundùm patiéntiam boni

óperis incorruptiónem quærunt, vitam æternam, * Et. *Sap.* 3. *Rom.* 2.

℟. *ix.* Dábitur illi ſors in templo Dei acceptíſſima; * Bonórum enim labórū glorióſus eſt fructus, & quæ non concidat radix ſapiéntiæ. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt. * Bonórum. Glória. * Bonórum. *Sap.* 3. *Matth.* 5. Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo tibi, Dómine: ℟. Pſallam, & intélligam in via immaculáta. *Pſ.* 100.

AD LAUDES.

Ant. 1. g. DIlectus meus deſcendit in hortum ſuum ad aréolam atómatum, ut lília cólligat. *Cant.* 6.

Ant. 5. a. Invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimittam. *Cant.* 3.

Ant. 2. D. Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui páſcitur inter lília. *Cant.* 6.

Ant. 6. *C.* Dilectus meus ordinávit in me caritátem: fulcíte me flóribus, ſtipáte me malis. *Cant.* 2.

Ant. 3. a. Sub umbra illíus quem deſideráveram, ſedi; & fructus ejus dulcis gútturi meo. *Cant.* 2.

Capitulum. Sap. 8.

SCivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, niſi Deus det; & hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr, Hymnus.

QUid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempe non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.
Móllior fregit neque te volúptas,
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, paritérque blandos
Vincis amóres.
Líliis Sponſus récubat, roſíſque,
Tu, tuo ſemper bénè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.
Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus: [uni
Fac tibi ſemper placeámus
Móribus æquis. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad. Benedictus. *Ant.* 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meum; liberávit me, quia complácui ei: ſecundùm munditiam mánuum meárum reddet mihi. *II. Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti; concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per Dñum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii

pta eſt ; da nobis
s ita córporis ac
.re puritátem , ut
s carnis , nec ma-
ɔitáte . vincámur ;
ım.
ſit Martyr ,
ymnus.
na dilectum gre-

di gáudia ,
lax péctora
ſeculi.
tuárum própria
.ſte , ſponsárum

, & tecum tuis
gáudiis.
ſſim tu tibi
thorum ſtruis ;
mmas íntimo
ſcis in ſinu.
eſt ſponſis amor ,
:um ſpíritus ;
nſus ſíngulas ,
ansformas , Deus.
cámur ſúpplices ,
.ddas ſénſibus
:s ómniùs
s vúlnera.
Patri , laus Fílio ;
laus , Spíritus ,
ɔerénnibus.
is fœdera. Amen.
in te ánima mea :
ıltiplíciter tibi ca-
: 62.
lictus. *Ant.* 7. G.
ıima mea in Deo
ıduit me veſtimen-
ıaſi ſponſam orná-
ɔus ſuis. *Iſ.* 61.
Oratio.
qui habitáculum
in corde pudíco
, concéde ut qui

fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ converſatiónis ſequámur exemplo ; Per Dóminum.

Alia Oratio.

FIdéles tuos , quæſumus , Dómine, intercedente beátâ N, Vírgine tuâ , córpore & mente purífica ; ut tuâ inſpiratióne compuncti , nóxias delectatiónes vitáre præváleant ; atque ut eárum non capiantur illécebris , tuâ ſemper ſuavitáte paſcantur ; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g, Dilectus meus.

AD TERTIAM,

Ant. 5. a. Invéni.

Capitulum. I. Cor. 7.

DE Virgínibus præceptum Dómini non hábeo; conſilium autem do , tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino , ut ſim fidélis.

℟. *br.* Lætétur mons Sion , * Exultēt fíliæ Judæ. Lætétur. ℣. Propter judícia tua , * Dómine. * Exultent. Glória Patri. Lætétur. *Pſ.* 47.

℣. Audívit , & lætáta eſt Sion ; ℟. Et exultavérunt fíliæ Judæ. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D, Ego.

Capitulum. I. Cor. 7.

MUlier innupta , & virgo, cógitat quæ Dómini ſunt , ut ſit ſancta córpore & ſpíritu : quæ autem nupta eſt , cógitat quæ ſunt mundi , quómodò pláceat viro.

℟. *br*, Quid mihi eſt in cœlo , * Et à te quid vólui ſuper terram ? Quid. ℣. Deus cordis mei , * & pars mea Deus in

æternum. * Et. Glória Patri. Quid. *Pſ.* 72.

℣. Concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini : ℟. Cor meũ & caro mea exultavérunt in Deum vivũ. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

Capitulum. II. Cor. 11.

ÆMulor vos Dei æmulatióne ; deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * In lætítia & exultatióne. Afferentur. ℣. Adducentur * in templum Regis. * In lætítia & exultatióne. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regũ, ℟. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* VIrgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ. *Matth.* 25.

Ant. 3. a Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt : Ecce ſponſus venit, exíte óbviam ei. *Mat.* 25.

Ant. 2. D. Venit ſponſus, & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quocumquè ierit ; ſine máculâ enim ſunt ante thronum Dei. *Apoc.* 14.

Capitulum. Apoc.

REgnávit Dóminus Deus noſter omnípotens ; gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

Si ſit Martyr, Hymnus, Feſtis. *ut in primis Veſperis,* xl.

℣. Confeſſio & pulchritúdo in conſpectu Dei : ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Caſta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens. *Sap.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr :

Hymnus.

O Virgo, pectus cui ſacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus percuſſit Spíritus !

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis móllíit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ignibus
Mundána cuncta témneres.

Beáta cui nunc, Cœlitum
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.

Æterne ſponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſæcula. Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini ; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat. *Ant.* 1. f. In reſurrectióne neque nubent, neque nubentur ; ſed erunt ſicut Angeli Dei in cœlo. *Matth.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE SANCTARUM MULIERUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. F. DOmine, qui habes ómnium ſciéntiam, ſcis quòd numquam lætáta ancilla tua niſi in te, Dómine Deus. *Eſther.* 14.

Ant. 2. D. Ad te, Dómine, oculos meos dírigo; tu ſcis quia mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia. *Tob.* 3.

Ant. 8. c. Numquam cum ludéntibus míſcui me; neque cum his qui in levitáte ámbulant, partícipem me præbui. *Tob.* 3.

Ant. 3. a. Dómine Pater, omne deſidérium averte à me, & ánimæ irreverenti & infrunitæ ne tradas me. *Eccli.* 23.

Ant. 5. C. Adjuva me ancillam tuam, nullum áliud auxilium habentem niſi te, Dómine, qui noſti quia óderim glóriam iniquórū. *Eſther.* 14.

Capitulum. Epheſ. 5.

RElinquet homo patrem & matrem ſuam, & adhærébit uxóri ſuæ; & erunt duo in carne una. Sacramentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Eccléſia. Verúmtamen & vos ſínguli unuſquiſque uxórem ſuā ut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

In Duplicibus & ſuprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea, conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſrael, benedíctum in ſécula. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiam, ſed in ſanctificatiónem. * Sit. Glória Patri.* Sit. *Tob.* 3. *I. Theſſ.* 4.

Hymnus.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi;
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.
Te multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces,
Te pœnitentem lácrymæ,
Te cura páuperum juvat.
Quàcumque confixam ſibi,
Per probra ſponsā, per cruces,
Trahit Magiſter; & ſequi
Deſpecta gaudes, & pati.
Beáta quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.
Hoc præſtet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr. ℣. Factus eſt ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat. *Ant.* 4. *D.* Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſūmentē; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te. *Judit.* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Avertæ óculos meos ne vídeant vanitátem : ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magnificat. *Ant.* 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum, quia lætáta ſum in ſalutári tuo. *I. Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*In Solemnibus-majoribus, & ſuprà, ad Completorium*: *Ant.* 2. A. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus : non extinguétur in nocte lucerna ejus. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempiternæ glóriæ, Deus enim oſtendet ſplendórem ſuum in te, *Baruch.* 5.]

AD OFFICIUM NOCT.

Invit Deum in quo ſperant ſanctæ Mulíeres,* Veníte, adorémus. *I. Petr.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

ADeſte, ſanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.

Blandos ut hoſtes vínceret,
Hanc fortitúdo véſtiit :
Ut profit intuéntibus,
Cœleſtis ornávit decor.

Non vana pompa ſéculi
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.

Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit;
Cultu nitens ſed ſímplice,
Puris placébat móribus.

Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéro virtus ócculit :
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.

Paſcenda cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.

Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríſque Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Inítiū ſapiéntiæ timor Dómini, & cum electis féminis gráditur. *Eccli.* 1.

Ant. 2. D. Sápiens múlier ædíficat domum : múlier gratióſa invéniet glóriā. *Prov.* 14.

Ant. 3. à. Pars bona, múlier bona : in parte timéntium Deum dábitur. *Eccli.* 26.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non ſupplantabuntur greſſus ejus. *Pſ.* 36.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. *j.* Mulíerem fortem quis invéniet? procul & de últimis fínibus prétium ejus. * Confídit in ea cor viri ſui : reddet ei bonum, & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. ℣. Vir imágo & glória Dei eſt : múlier autem glória viri eſt. * Confídit. *Prov.* 31. *I. Cor.* 11.

℟. *ij.* Grátia mulíeris ſédulæ delectábit virum ſuum : * Diſciplína illíus datum Dei eſt. ℣. Quæ fílios aut nepótes habet, diſcat domum ſuam régere; hoc enim acceptum eſt coram Deo. * Diſciplína illíus. *Eccli.* 26. *I. Tim.* 5.

℟. *iij.* Grátia ſuper grátiam, múlier ſancta & pudoráta : *Fundamenta ætérna ſuprà petram ſólidam, mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ. ℣. Venérunt

ſunt flúmina, & flavérunt
ari; & irruérunt in domum,
non cécidit; fundáta enim
it ſuper petram. * Funda-
nta. Glória Patri. * Funda-
nta. *Eccli.* 26. *Matth.* 7.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Deprecabátur Dó-
inum, dicens: Dómine mi,
i rex noſter es ſolus, ádjuva
e, cujus præter te nullus eſt
ıxiliátor álius. *Eſther.* 14.

Ant. 5. a. Oſtende quóniam
on derelinquis præſumentes
te; & præſumentes de ſe,
de ſua virtúte gloriantes,
ımílias. *Judith.* 6.

Ant. 6. F. In consílium eó-
m non véniat ánima mea,
in cœtu illórum non ſit gló-
a mea. *Geneſ.* 49.

℣. Non habitábit in médio
omûs meæ qui facit ſupér-
iam: ℟. Qui lóquitur iníqua,
on direxit in conſpectu ocu-
ırum meórum. *Pſ.* 100.

Lectiones, ut in Proprio.

℟. *iv.* Miſericórdia tua, Dó-
ine, ante óculos meos eſt;
* Complácui in veritáte tua:
on ſedi cum concílio vanitá-
s. ℣. Quæ participátio juſtí-
æ cum iniquitáte? * Complá-
ui. *Pſ.* 25. *II. Cor.* 6.

℟. *v.* Dilexi, Dómine, man-
áta tua ſuper aurum & topá-
ion; * Proptéreà ad ómnia
ıandáta tua dirigébar, om-
em viam iníquam ódio hábui.
℣. Non in abundántia cujuſ-
uam vita ejus eſt ex his quæ
óſſidet. * Proptéreà. *Pſ.* 118.
Luc. 12.

℟. *vj.* Ego in Dómino ſperá-
i, * Exultábo & lætábor in
iſericórdia tua; † Quóniam
reſpexiſti humilitátem meam,
ſalvaſti de neceſſitátibus áni-
mam meam. ℣. Ubi Spíritus
Dómini, ibi libertas. * Exul-
tábo. Glória Patri. † Quó-
niam. *Pſ.* 30. *II. Cor.* 3.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Tu glória Jerú-
ſalem, tu lætítia Iſrael, tu
honorificéntia pópuli noſtri.
Judith. 15.

Ant. 8. G. Benedícta es à
Dómino; ſcit enim omnis pó-
pulus mulíerem te eſſe virtú-
tis. *Ruth.* 3.

Ant. 9. C. Gaudébit ſuper
te Dóminus in lætítiâ, ſilébit
in dilectióne ſua, exultábit
ſuper te in laude. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus
ex Sion; ℟. Et vídeas bona
Jerúſalem ómnibus diébus vi-
tæ tuæ. *Pſ.* 127.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *vij.* Multæ fíliæ congre-
gavérunt divítias; tu ſupergreſ-
ſa es univerſas. * Fallax grátia,
& vana eſt puchritúdo: múlier
timens Dóminum ipſa laudá-
bitur. ℣. In incorruptibilitáte
modeſti ſpíritûs, qui eſt in
conſpectu Dei lócuples, ſanctæ
mulíeres ornábant ſe. * Fal-
lax. *Prov.* 31. *I. Petr.* 3.

℟. *viij.* Feciſti viríliter, &
confortátum eſt cor tuum,
eò quòd caſtitátem amáveris:
* Ideò & manus Dómini con-
fortávit te, & ídeò eris bene-
dícta in æternum. ℣. O múlier,
magna eſt fides tua. * Ideò.
Judith. 15. *Matth.* 15.

℟. *ix.* Omnia quæ locúta es,
vera ſunt, & non eſt in ſermó-
nibus tuis ulla reprehénſio:

* Nunc ergo † Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es, & timens Deum. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. * Nunc ergo ora. Glória. † Ora. *Judith.* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomē tuum in ætérnum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornamentū domûs ejus. *Eccli.* 26.

Ant. 2. D. Múlier fortis obléctat virum ſuum, & annos vitæ illíus in pace implébit. *Eccli.* 26.

Ant. 3. c. Múlier ſensáta & tácita: non eſt immutátio erudítæ ánimæ. *Eccli.* 26.

Ant. 4. d. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die. *Luc.* 2.

Capitulum. I. Petr. 3.

MUlíeres ſúbditæ ſint viris ſuis; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſine verbo lucrífiant, conſiderantes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

Hymnus.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére fruſtrà cógitat:
Quot índigos hæc ſúblevat,
Tot próditur præcóniбus.

Prodeſſe quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia;
Patróna cuſtos vírginum,
Secunda mater órphanis.

Pannis latentem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem:
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.

Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio:
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.

Ætérne tu Verbi Pater,
Ætérne Fili, par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus: ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus. *Ant.* J. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & exaudíta eſt orátio mea. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur, largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ paſſiónem recoléntibus; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoquè vincendi grátiam nobis obtíneat; Per.

Si non ſit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam, ℟. Et orátio mea in ſinu meo convertétur. *Pſ.* 34.

Ad Bened. *Ant.* 6. F. Orátio humiliantis ſe nubes penetrábit, & non diſcédet donec Altíſſimus aſpíciat. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra: & beátæ *N.* précibus ac méritis fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia; Per.

Viduæ, *Oratio*.
..in quem ſperat om-
ànima quæ, longè à
s in terris, ſe verè
entit ac deſolátam;
bis, quæſumus, ut
beátæ *N.* nocte ac
ratiónibus & oratió-
ſtantes, cœléſtium
onum mereámur eſſe
; Per Dóminum.

P R I M A M.

. a. Sicut ſol.

E R T I A M.

D. Múlier fortis.
lum. Epheſ. 5.
ieres viris ſuis ſúbditæ
ſicut Dómino, quó-
aput eſt mulíeris, ſi-
us caput eſt Eccléſiæ;
or córporis ejus.
Doce me fácere vo-
tuam, * Quia Deus
u. Doce me. ℣. Spí-
bonus * dedúcet me.
Glória Patri. Doce
142.
omni via mala pro-
es meos, ℟. Ut cu-
erba tua. *Pſ.* 118.

S E X T A M.

c. Múlier.
lum. I. Tim. 2.
ier in ſiléntio diſcat
n omni ſubjectióne.
autem mulíeri non
, neque dominári in
d eſſe in ſiléntio.
Cuſtódiam vias meas,
delinquam in lingua
tódiam. ℣. Póſui ori
tódiam. * Ut. Glória
ſtódiam. *Pſ.* 38.
ad me orátio Deo vi-
; ℟. Dicam Deo:
meus es. *Pſ.* 41.

A D N O N A M.

Ant. 5. a. Non diſcedébat.

Capitulum. I. Tim. 2.

VOlo oráre mulíeres in há-bitu ornáto, cum vere-cúndia & ſobrietáte ornantes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſâ; ſed quod decet mulíeres, promittentes pie-tátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas. * Et intendit mihi. Glória Pa-tri. Expectávi. *Pſ.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

A D II. V E S P E R A S.

Ant. 2. D. IN ancilla ſua adimplé-vit Dóminus miſeri-córdiam ſuam. *Judith.* 13.

Ant. 4. E. Erat hæc in óm-nibus famoſíſſima, quóniam timébat Dóminum valdè; nec erat qui loquerétur de illa ver-bum malum. *Judith.* 8.

Ant. 7. c. Conſiderávit ſé-mitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hoſpítio recépit, ſanctórum pe-des lavit, tribulatióne patiénti-bus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt. *I. Tim.* 5.

Ant. 6. F. Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædica-vérunt: vir ejus & laudávit eam. *Prov.* 31.

Capitulum. I. Tim. 2.

MUlier ſalvábitur per fi-liórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dile-ctióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

Hymnus.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur!
Per quos gradus cœlum petit;
Hàc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos ſolútæ Cónjuges.
Inſignis & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.
Queîs arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.
Æterne tu Verbi Pater,
Æterne Fili par Patri,
Et par utríque, Spíritus,
Tibi, Deus, ſit glória. Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat. *Ant.* 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne. *Eccli.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet; ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat. *Ant.* 5. C. Fortitúdo & decor induméntum ejus: date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus. *Prov.* 31.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

OFFICIUM BEATÆ MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ ſextæ præcedentis.

Capitulum. Geneſ. 3.

AIt Dóminus Deus ad ſerpentem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus: ipſa cónteret caput tuum.

Hymnus.

AVe, maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto;

Et par glória, Spíritus. Amen.
℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ: ℟. Tu confregiſti cápita dracónis. *Pſ.* 72.
Ad Magníf. *Ant.* 1. f. Benedictus Dóminus qui te dirèxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum. *Judith* 13.
Oratio, ut infrà ad Laudes.
Suffragia de Patrono, de Sanctis, & pro Pace.

AD COMPLETORIUM.

Ut in Pſalterio. Hymnus, Virgo, infrà, in Officio parvo.

AD NOCTURNUM.

Invit. Jeſum de María natum, ℟. Veníte adorémus. *Matth.* 1.
Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis reſídens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honore
Cœlorum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humanos Deus hinc induit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu flectitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divinæ Sóboli, qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Pſalmi de Sabbato, ſub tribus Antiphonis ſequentibus.

Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus. *Luc.* 1.
Ant. 8. c. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.
Ant. 2. D. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.
℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.
Pater noſter, &c.
Abſolutio. Judith 18.

NObiſcum ſit Deus, qui in ancilla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſrael.
℟. Amen.
Benedictiones de B. M. V. ut ordinantur. poſt Pſalterium.
Lectiones duæ priores de Script. occurrente; è tribus fiant duæ.
Poſt j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus ſum: * Conſtítuam pactum meum illi in fœdus ſempitérnum. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Conſtítuam. *Geneſ.* 17. *Luc.* 1.
Poſt ij. Lect. ℟. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt: páriet autem fílium; * Ipſe ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipſe. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.
Pro tertia Lectione legitur

una è ſequentibus, ſecundùm diverſitatem Menſium.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus ex fémine David, * Secundùm promiſſiónem, eduxit Iſrael ſalvatórem Jeſum. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act. 13. Pſ. 131.* Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum *Pſ. 66.*

AD LAUDES.

Pſalmi de Sabbato, ſub ſola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc. 1.*

Capitulum. Jerem. 32.

CReávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus.

NUnc auróra, novæ núntia lucis,
Triſtes orbe procul díſſipat umbras:
O quàm lucídior, nocte ſepultis
Portans ipſa diem, Virgo refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas inde tuæ múnera lucis:
Te ſi terra dedit munus olympo,
Quæ non dona memor reddet ólympus?
Inter perpétuos Núminis hauſtus,
O Regína, tibi sánguine junctum
Ne dediſce genus: noſtra fuiſti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ. 97.*

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidiſti; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc. 1.*

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præſenti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætitiâ; Per.

Suffragia de Patrono, de Sanctis, & pro Pace.

AD HORAS, Doxologia:

Qui natus es de Vírgine, Jeſu, tibi ſit glória, &c.

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Fílius Dei factus eſt ei ex fémine David ſecundùm carnem. *Rom. 1.*

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth. 1.*

AD TERTIAM.

Ant. 4. d. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth. 1.*

Capitulum. Iſaïæ 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus ; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè dilúculo. * Non. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſrael, & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos úſque ad tempus in quo partúriens páriet, & relíquiæ fratrum ejus convertentur ad fílios Iſrael.

℟. *br.* Homo * Natus eſt in ea. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam * Altíſſimus. * Natus eſt. Glória. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

AD NONAM.

Ant. 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo tempóris, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt. * Obviavérunt ſibi. Glória. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

LECTIONES ſequente dicuntur ſingulis menſibus in Officio B. Mariæ in Sabbato

MENSE MAJO.

Lectio iij.

Ex libris ſancti Auguſtíni Epíſcopi, de Trinitáte. *Lib.* 13. *C.* 18.

POterat Deus hóminem ſuſcípere non de génere Adam, ſed mélius judicávit & de ipſo quod victum fúerat génere aſſúmere hóminem, per quem géneris humáni vínceret inimícum; & tamen ex vírgine, cujus conceptum ſpíritus, non caro, fides, non libído, prævénit. Naſcebátur homo, nullum habens, nullum habitúrus omnínò peccátum; per quem renaſcerentur liberandi à peccáto, qui naſci non poſſent ſine peccáto. Oportébat ítaque ut concupiſcéntia nulla ibi eſſet omnínò, quando concipiebátur vírginis partus, in quo nihil dignum morte fúerat inventúrus (& eum tamen occiſúrus) auctor mortis, auctóris vitæ morte vincendus: victor primi Adam, & tenens genus humánum; victus à ſecundo Adam, & amittens genus chriſtiánum, ut deceptor ille ab eo vincerétur génere quod vícerat crímine.

MENSE JUNIO.

Lectio iij.

Sermo ſancti Petri Chryſólogi. *Serm.* 143.

COncépit virgo, virgo péperit: non te conceptus turbet; partûs te non confundat audítus, quando virgínitas

quidquid eſt humáni pudóris excúſat. Aut quæ ibi verecúndiæ læſio, ubi init Déitas cum amíca ſibi ſemper integritáte conſórtium? Ubi eſt interpres Angelus; fides, prónuba; deſponſátio, cáſtitas; donátio, virtus; judex, conſciéntia; cauſa, Deus; conceptus, intégritas; virgínitas, partus; virgo, mater? Nemo ergo júdicet humáno modo quod divíno géritur ſacramento: nemo myſtérium cœleſte diſcútiat ratióne terrénâ.

MENSE JULIO.

Lectio iij.

Ex libro Morálium ſancti Gregórii Papæ.

Lib. 18. *cap.* 27. *art.* 36.

MEdiátor Dei atque hóminum homo Chriſtus Jeſus, non, ſicut iſte hærétícus déſipit, alter in humanitáte, alter in Deitáte eſt. Non purus homo conceptus atque éditus, poſt per méritum ut Deus eſſet, accépit; ſed nuntiante Angelo, & adveniente Spíritu, mox Verbum in útero, mox intrà úterum Verbum caro, & manente incommutábili eſſéntiâ quæ eſt ei cum Patre & cum ſancto Spíritu coætérna, aſſumpſit intrà virgínea víſcera, unde & impaſſíbilis pati, & immortális mori, & ætérnus ante ſécula temporális poſſet eſſe in fine ſeculórum; ut per ineffábile ſacramentum, conceptu ſancto & partu inviolábili ſecundùm veritátem utriuſque natúræ, éadem virgo & ancilla Dómini eſſet & mater. Sic quippe ei ab Eliſabeth dícitur: Unde hoc mihi ut véniat mater Dómini mei ad me? & ipſa virgo concípiens dixit: Ecce ancilla Dómini; fiat mihi ſecundùm verbum tuum.

MENSE AUGUSTO.

Lectio iij.

Sermo ſancti Procli Epíſcopi.

In Sᵈ. Deiparâ. Orat. 6.

QUibus encomiórum colóribus virginálem depingam imáginem? quibus laudum præcóniis incontaminátum exornábo caſtimóniæ caractérem? Hæc, ſacrum impeccántiæ ádytum: hæc, ſanctificátum Dei templum: hæc, áureum altáre holocautómatum: hæc, divínum compoſitiónis thymiáma: hæc, ſacrum unctiónis óleum: hæc, pretióſum nardi píſtici alabaſtrum: hæc, ſacerdotále ephod, Dei voluntátem índicans. Hæc, áureum candelábrum, ſeptem ellychniórum lucernam portans: hæc arca intrínſecùs & extrínſecùs deauráta, córpore ſcílicet & ſpíritu ſanctificáta.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

Non dicitur quoties ſit Officium ſemiduplex, aut ſuprà, nec intrà Octavas, nec quando Officium diei eſt de Beata.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes & Veſperæ dicuntur inter Suffragia & Commemorationes Communes. Prima, poſt Primam diei, ante Officium Capituli, Tertia, poſt ℣. Benedicámus *Tertiæ; & ſic de ceteris Horis.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens, virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes!
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti,
Humános Deus hinc índuit artus:
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

In Feſtis B. Mariæ dicuntur in Nocturnis novem ſequentes Pſalmi, cum Antiph. propriis.

In Officio autem parvo dicuntur tantùm tres Pſalmi, ſecundùm ordinem Feriarum, ut infrà notatur.

IN I. NOCTURNO.

Feriâ II. & V.

Ant. ſola. 1. a. Ave.

Pſalmus 8.

DOmine, Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis quóniam víſitas eum?

Minuiſti eum pauló minùs ab Angelis : glóriâ & honóre coronaſti eum, * & conſtituiſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine, Dóminus noſter,* quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Pſalmus 18.

CŒli enarrant glóriã Dei,* & ópera mánuum ejus annúntiat firmamentum.

Dies diéi eructat verbum, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiantur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum : * in ſole póſuit tabernáculum ſuum.

Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo, * exultávit ut gigas ad curréndam viam.

A ſummo cœlo egréſſio ejus, & occurſus ejus uſque ad ſummum ejus : * nec eſt qui ſe abſcondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convertens ánimas : * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda : * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & fávum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea : * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint dominati, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Pſalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſécu-

lum ſéculi : * virga directió-nis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem ; * proptéreà unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupiſcet rex decórem tuum ; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis áureis, circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

Ant. Ave, grátiâ plena ; Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; ℟. Et concupiſcet rex decórē tuum. *Pſ.* 44. Pater noſter, &c.

Lectiones infrà, poſt III. Noct.

IN II. NOCTURNO.

Feriâ III. & VI.

Ant. ſola. S. c. Ecce.

Pſalmus 45.

DEus noſter refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum ; * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Pſalmus 71.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum; * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrārū.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi, * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex uſúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſǽcula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſrael, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in æternum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

Pſalmus 84.

BEnedixiſti, Dómine, terram tuam, * avertiſti captivitátem Jacob.

Remiſiſti iniquitátem plebis tuæ, * operuiſti ómnia peccáta eórum.

Mitigaſti omnem iram tuam, * avertiſti ab ira indignatiónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu converſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in

me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen propè timentes eum ſalutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Ecce concípies in útero, & páries fílium, & vocábis nomen ejus Jeſum. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus : ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Pater noſter, &c.

Lectiones infrà.

IN III. NOCTURNO.

Feriâ IV. & Sabbato.

Ant. ſola. 2. D. Quod naſcétur.

Pſalmus 86.

FUndamenta ejus in móntibus ſanctis : * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab & Babylónis, * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus eſt in ea? & ipſe fundávit eam Altíſſimus.

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum, * horũ qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio eſt in te.

Pſalmus 96.

DOminus regnávit, exultet terra; * lætentur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus : * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion : * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dílígitis Dóminum, odíte malum : * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómi-

no, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, * in cíthara, & voce pſalmi;

In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ: * jubiláte in conſpectu regis Dómini.

Moveátur mare, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpectu Dómini, * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Ant. Quod naſcétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *Luc.* 1.

℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus; ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terra. *Pſ.* 71.

Pater noſter, &c.

Abſolutio. II. Mach. 1.

DEus memínerit teſtamenti ſui quod locútus eſt, & exáudiat oratiónes noſtras.

℟. Amen.

Benedictiones de Sanctis, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectio j. Iſaï. 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David; Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus, quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. liij.

Lectio ij. Gal. 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt uſque ad præfinítum tempus à patre. Ita & nos cùm eſſemus párvuli, ſub elementis mundi erámus ſervientes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. liij.

Lectio iij. Apoc. 11 & 12.

APertum eſt templum Dei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus: & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et ſignum magnum appá-

ruit in cœlo : Múlier amićta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. liv.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ. 66.*

Si Laudes non ſequantur, dicitur hìc Oratio, Concéde, *ut infrà ad Sextam*, lxv.

AD LAUDES.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. ſola. 4. A. Benedićta tu.

Pſalmus 66.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis : * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes.

Lætentur & exultent gentes; quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus, confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus; * & métuant eum omnes fines terræ.

Pſalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt : * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc : * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine : * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis : * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem dierū.

Pſalmus 99.

JUbiláte Deo, omnis terra : * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpectu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus : * ipſe fecit nos, & non ipſi nos.

Pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus, introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus, * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Canticum. Zach. 2.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego vénio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in médio tuî.

Et ſcies quia Dóminus exercítuum * miſit me ad te.

Et poſſidébit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanctificáta; * & éliget adhuc Jerúſalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia conſurrexit de habitáculo ſancto ſuo.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eũ ſecundũ multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte enm in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dñum.

Ant. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

Capitulum. Jerem. 32.

CReávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum.

Hymnus, Nunc auróra. liv.

℣. Recordátus eſt Dóminus misericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſrael. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus. *Ant.* 3. à. Beáta quæ credidiſti, quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem ſuſcípere voluiſti; præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eumdem.

Commemorationes communes habentur poſt Pſalterium.

AD PRIMAM.

Hymnus.

MEmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírgine,
Noſtrî miſértus, pérditi
Mundi redemptor véneris.

Et nos, Dei Virgo parens,
Vultu benigno réſpice:
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſ. Deus, in nómine. 103. Cantáte ... omnis terra. 41. Laudáte Dóminum. 125. *ſub Antiph.* 2. D. Fílius Dei factus eſt ei ex fémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

Capitulum. Iſaï. 11.

EGrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In ætérnum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo. * In æternum. Glória Patri. Semen. *Pſ.* 88.

℣. Dominábitur à mari uſque ad mare, ℟. Et uſque ad términos orbis terrárum. *Pſ.* 71.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubsídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.*

Pſalm. Ad Dóminum. 62. Levávi. 45. Lætátus ſum. 62.

ſub Antiph. 4. d. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

Capitulum. Iſaï. 7.

DAbit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * manè diluculo. * Non commovébitur. Glória. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dñus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti; tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum. ℟. Amen.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.*

Pſal. Ad te levávi. 79. Niſi quia. 46. Qui confídunt. 80. *ſub Ant.* 7. d. Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

Capitulum. Mich. 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſrael; & égreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis. Propter hoc dabit eos uſque ad tempus in quo partúriens páriet; & relíquiæ fratrum ejus converténtur ad fílios Iſrael.

℟. *br.* Homo * Natus eſt in ea. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam * Altíſſimus. * Natus eſt. Glória. Homo. *Pſ.* 86.

℣. Ipſe tanquam ſponſus ℟. Procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18.

Oratio.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Dóminum noſtrum.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. *ſuprà.*

Pſalm. In convertendo. 46: Niſi Dóminus. 80. Beáti omnes. 131. *ſub Antiph.* 1. *g.* Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. *Luc.* 11.

Capitulum. Galat. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliére, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt. * Obviavérunt ſibi. Glória Patri. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

℣. Deus, in adjutórium, &c.

Ant. ſola. 3. c. In me ancilla.

Pſalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponā inimícos tuos * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas; * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet, * proptereà exaltábit caput.

Pſalmus 112.

LAudáte, púeri, Dñum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dñi.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terrâ ínopem, * & de ſtércore érigens páuperem,

Ut cóllocet eum cum príncípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætantem.

Pſalmus 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſrael, ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Pſalmus 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris, cùm déderit dilectis ſuis ſomnum.

Ecce hæréditas Dómini, filii; * merces, fructus ventris,

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita filii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Pſalmus 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum; * benedixit fíliis tuis in te.

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe fruménti sátiat te;

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſrael.

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. In me ancillâ ſuâ adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſrael. *Judith.* 13.

Capitulum. Eccli. 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſrael hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et ſic in Sion firmáta ſum.

Hymnus.

AVe, maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit eſſe tuus.

Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac & caſtos.

Vitam præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto;
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Anima mea exultábit in Dómino, ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat. *Ant.* 8. *G.* Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente ſanctíſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eumdem.

Commemorationes communes habentur poſt Pſalterium.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, in adjutórium.

Pſ. Sæpè expugnavérūt. 113. De profundis. 80. Dómine, non eſt. 81. *ſub Antiph.* 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſrael. *Judith.* 13.

Hymnus.

VIrgo, Dei génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera, factus homo.
Hinc méritò dicent te ſécula cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te dominamque colunt.
Súſcipe, quos pia plebs tibi péndere certat, honóres:
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Glória magna Patri, compar ſit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus. Amen.

Capitulum. Judith. 3.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis. * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 4. E. Memoráre diérum humilitátis tuæ, & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther.* 15.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat æternam; Per Dóminum.

PROSA DE BEATA,
ad devotionem.

INvioláta, íntegra & caſta es, María:
Quæ es effecta fúlgida cœli porta.
O mater alma Chriſti cariſſima,
Súſcipe pia laudū præcónia.
Noſtra ut pura péctora ſint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta dulcíſona,
Nobis concédas véniam per ſécula.
O benigna! O benigna! O benigna!
Quæ ſola invioláta permanſiſti.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delictis ignoſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eumdem Dóminum noſtrum.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrí-
ias me.

Miſerére meî, Dómine, uóniam infirmus ſum: * ſana ne, Dómine, quóniam conurbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt aldè: * ſed tu, Dómine, úſuequò?

Convértere, Dómine, & ripe ánimam meam: * ſalum me fac propter miſeriórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte ui memor ſit tuî: * in inerno autem quis confitébitur ibi?

Laborávi in gémitu meo, vábo per ſíngulas noctes leum meum: * lácrymis meis ratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus eus: * inveterávi inter omes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui perámini iniquitátem; * quóiam exaudívit Dóminus voem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus rationem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbenur vehementer omnes inimíi mei: * convertantur & eruеſcant valdè velóciter.

Pſalmus 31.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum ecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea. dum confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adversùm me injuſtítiam meam Dómino, * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac quâ gradiéris: * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris; * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

Pſalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum,* & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt sánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi, * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: * ne diſceſſeris à me.

Intende in adjutórium meū, Dómine Deus ſalútis meæ.

Pſalmus 50.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & ma-

:am te feci ; * ut juſti-
n ſermónibus tuis, &
:ùm judicáris.

enim in iniquitátibus
us ſum, * & in peccá-
épit me mater mea.

enim veritátem di-
* incerta & occulta ſa-
tuæ manifeſtaſti mihi.

:ges me hyſſópo, &
ɔor : * lavábis me, &
ivem dealbábor.

tui meo dabis gáudium
iam, * & exultábunt
miliáta.

te fáciem tuam à pec-
:is, * & omnes iniqui-
eas dele.

mundum crea in me,
* & ſpíritum rectum
in viſcéribus meis.

projícias me à fácie
& Spíritum ſanctum
e áuferas à me.

le mihi lætítiam ſalutá-
* & ſpíritu principáli
a me.

bo iníquos vias tuas, *
ad te convertentur.

a me de ſanguínibus,
Deus ſalútis meæ ; *
tábit lingua mea juſtí-
am.

ine, lábia mea apé-
& os meum annun-
udem tuam.

iam ſi voluiſſes ſacri-
, dediſſem útiquè ; *
ſtis non delectáberis.

ícium Deo ſpíritus
ulátus ; * cor contrí-
humiliátum, Deus,
ſpícies.

gnè fac, Dómine, in
oluntáte tua Sion, * ut
atur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta ; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

Pſalmus 101.

DOmine, exaudi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me : * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me ;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pellicáno ſolitúdinis : * factus ſum ſicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei ; * & qui laudábant me, adverſùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & pótum meum cum fletu miſcébam,

A fácie iræ & indignatiónis tuæ, * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt, * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tú exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne álterâ: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit,

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum; * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu, Dómine, terram fundaſti; * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt, * tu autem pérmanes.

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt, * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtinuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo, * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine: * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & ſimilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam; * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea, vel paréntum meórum. *Tob.* 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exaudi nos.
Pater de Cœlis, Deus, miſerére nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus, miſerére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miſerére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes Sancti Angeli & Archángeli Dei, oráte pro nobis.
Omnes Sancti beatórum Spirítuum Ordines, oráte.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Omnes Sancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes Sancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti Diſcípuli Dómini, oráte pro nobis.
Omnes Sancti Innocentes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.

Sancte Geneſi, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancti Fabiáne & Sebaſtiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási & Protáſi, oráte pro nobis.
Sancte Blaſi, ora.
Sancte Saturníne, ora.
Sancte Priváte, ora.
Sancte Felix, ora.
Sancte Baudíli, ora.
Sancte Juliáne, ora.
Sancte Chriſtóphore, ora.
Sancte Aphrodíſi, ora.
Sancte Ponti, ora.
Sancte Fructuóſe cum sóciis tuis, ora.
Sancte Maurici cum sóciis tuis, ora.
Sancte Pothíne cum sóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum sóciis tuis, ora.
Sancte Dionyſi cum sóciis tuis, ora.
Sancti Juſte & Paſtor, oráte.
Sancti Názari & Celſe, oráte.
Omnes Sancti Mártyres, oráte.
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Fulcranne, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Flore, ora.
Sancte Georgi, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Paule (*Narb.*) ora.
Sancte Germáne, ora.
Sancte Cæſari, ora.
Sancte Firmíne, ora.
Sancte Amanti, ora.
Sancte Albíne, ora.
Omnes Sancti Pontífices & Confeſsóres, oráte.
Omnes Sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Ponti Larazæe, ora.
Sancte Guillelme (*Gellon.*) ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Ægídi, ora.
Sancte Geralde, ora.
Sancte Stéphane (*Grandim.*) ora pro nobis.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Sancte Joannes Franciſce, ora pro nobis.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cecília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Urſula cum ſodálibus tuis, ora pro nobis.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Batildis, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Viduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius eſto, parce nobis Dómine,
Propítius eſto, exaudi nos Dómine.

Ab omni malo, líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líb.
Ab ira tua, líb.
A ſubitánea & improvíſa morte, líb.
A insídiis Diáboli, líb.
Ab ira & ódio, & omni mala voluntáte, líb.
A ſpíritu fornicatiónis, líb.
A fúlgure & tempeſtáte, líb.
A morte perpétua, líb.
Per Myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líb.
Per adventum tuum, líb.
Per Nativitátem tuam, líb.
Per Baptiſmum & ſanctum jejúnium tuum, líb.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líb.
Per mortem & ſepultúram tuam, líb.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líb.
Per adventum Spíritûs ſancti Paracléti, líb.
In die judícii, líb.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas, te rog.
Ut nobis indúlgeas, te rog.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te rog.
Ut domnum Apoſtólicum & omnes Eccleſiáſticos órdines in ſancta religióne conſerváre dignéris, te rog.
Ut Antíſtitem noſtrum *N.* & omnes Congregatiónes illi commiſſas in tuo ſancto obſéquio conſerváre dignéris, te rog.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te rog.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te rog.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te rog.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te rog.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te rog.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te rog.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempiterna bona retríbuas, te rog.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum & benefactórum, ab æterna damnatióne erípias, te rog.
Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te rog.
Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te rog.
Ut nos exaudíre dignéris, te.
Fili Dei, te rog.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exaudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miſerére nobis.
Chriſte audi nos.
Chriſte exaudi nos.
Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

Pſalm. 69. Deus, in adjutórium, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos. ℟. Deus meus ſperántes in te. *Pſ.* 85. ℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60. ℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88. ℣. Dómine non ſecundùm peccáta noſtra fácias nobis. ℟. Neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. *Pſ.* 102. ℣. Orémus pro Papa noſtro *N.* ℟. Dóminus cónſervet eum & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in animam inimicórum ejus *Pſalm.* 40. ℣. Orémus pro Pontífice noſtro *N.* ℟. Dóminus ſalvum fáciat eum, & pópulum illi commiſſum. ℣. Orémus pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19. ℣. Orémus pro benefactóribus noſtris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen. ℣. Orémus pro fidélibus defunctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen. ℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Salvos fac ſervos tuos, Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85. ℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de ſancto. ℟. Et de Sion tuére eos. *Pſ.* 19. ℣. Dómine, exaudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 102.

℣. Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Deus cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere: ſúſcipe deprecatiónem noſtram, ut nos & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſeratióne tuæ pietátis clementer abſolvat.

Exaudi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benignus & pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam clementer oſtende: ut ſimul nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpâ offénderis, pœniténtiâ placáris: preces pópuli tui ſupplicantis propítius réſpice: & flagella tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis noſtris merémur, averte.

Deus ómnium fidélium Paſtor & Rector, fámulum tuum *N.* quem Paſtórem Eccléſiæ tuæ præeſſe voluiſti propítius réſpice: da ei, quæſumus, verbo & exemplo quibus præeſt profícere, ut ad vitam unà cum grege ſibi crédito pervéniat ſempitérnam.

Omnípotens, ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecundùm cleméntiam tuam in viam ſalútis, ætérnæ: ut te donante tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUæſumus omnípotens Deus, ut fámulus tuus *N.* Rex noſter, qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat incrementa, quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus à quo ſancta deſidéria, recta consília & juſta ſunt ópera: da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem: ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquilla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine: ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor & Redemptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt piis ſupplicatiónibus conſequantur.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvando proſéquere: ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis: te ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur: Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Exáudiat nos omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen. ℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requieſcant in pace.

℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kyrie, eléiſon.
Sancta María, ora pro eo (*vel.* ea.)
Omnes ſancti Angeli, oráte.

Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Baptiſta, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes ſáncti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Geneſi, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Dionyſi cum ſóciis tuis, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylveſter, ora.
Sáncte Fulcranne, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Omnes ſáncti Confeſſóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A malá morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per crucem & paſſiónem tuam, líbera.
Per mortem & ſepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs Sancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rog. audi nos.
Ut ei parcas, te rog.
Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíſcere, ánima chriſtiána, de hoc mundo, In nómine Dei Patris omnipotentis, qui te creávit: In nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt: In nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt. Egredienti de córpore áditus tibi páteat ad Sion montem, civitátem Dei viventis, Jerúſalem cœleſtem, & multórum Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum qui conſcripti ſunt in cœlis. Exurgat Deus, & diſſipentur omnes poteſtátes tenebrárum; fúgiant cuncta ſpirituália nequítiæ in cœléſtibus, & ovem pretióſo Chriſti ſánguine redemptam violáre non áudeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus

℟. Líberet te ab æterna morte
Chriſtus, qui pro te mori
dignátus eſt: ovem ſuam te
bonus paſtor agnoſcat, atque in
electórum ſuórum grege con-
ſtítuat. Redemptórem tuum
fácie ad fáciem vídeas, & præ-
ſens ſemper aſſiſtens manife-
ſtíſſimam beátis óculis aſpícias
veritátem in sécula ſeculórum.

℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli
tui [*vel* fámulæ tuæ], pre-
camurque te, Dómine Jeſu
Chriſte, Salvátor mundi, ut
propter quam ad terram mi-
ſericórditer deſcendiſti, eam
in pace ſuſcípias, & in ſinu
Abrahæ per manus ſanctórum
Angelórum collocáre dignéris.
Agnoſce, Dómine Jeſu,
creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu ſancto,
[illegible] tuæ,
[illegible]
tuo. & in Eccléſiæ tuæ ſinu
verbo veritátis inſtructam. Ne
péreat prétium quod pro ejus
æternâ redemptióne perſolviſti. Delicta juventútis ejus &
ignoránntias clementer indulge.
Ne memíneris iniquitátum
ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: ſed
memento miſeratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui.
Licèt enim peccáverit, tamen
in te ſperávit & crédidit, teque
Deum & Salvatórem ſuum
unà cum Patre & Spíritu ſancto fidéliter adorávit.

℟. Amen.

Pſ. 3. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 3.

Kyrie, eléiſon. Chriſte,
eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in
tentatiónem; ℟. Sed líbera
nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus,
℟. Quóniam intravérunt aquæ
uſque ad ánimam meam.
Pſ. 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In
veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non
infígar: ℟. Líbera me ab iis
qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat
me profundum; ℟. Neque
úrgeat ſuper me púteus os
ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium
mihi: ℟. Dic ánimæ meæ,
Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.
[illegible]
bonum, ut [illegible] qui ode-
runt me & confundántur.
℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es
me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili
Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in
præsépio naſci, à Judæis reprobári, à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári,
ſicut Agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi,
ſputis fœdári, ſpinis coronári, cruci affigi, cum ſcelerátis deputári, & inter acerbíſſimos dolóres expiráre: quæſumus, ut per has ſanctíſſimas

pœnas tuas, & per crucem ac mortem tuam, liberáre dignéris fámulum tuum *N.* (fámulam tuam *N.*) à pœnis inferni, & perdúcere quò perduxiſti latrónem tecum crucifixum; Qui cum Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Poſteà legitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Marc. Luc.)

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem ſecum; & cœpit pavére, & tædére, contriſtári, & mœſtus eſſe. Tunc ait illis: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem; ſuſtinére hîc, & vigiláre mecum. Et progreſſus puſillùm, pôſitis génibus, orábat, dicens: Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me; verúmtamen non mea volúntas, ſed tua fiat. Appáruit autem illi Angelus de cœlo, confortans eum. Et prócidit ſuper terram in fáciem ſuam, orans; & factus in agónia, prolíxiùs orábat, ut, ſi fíeri poſſet, transíret ab eo hora. Et dixit: Abba, Pater, ſi poſsíbile eſt, tránſeat à me calix iſte: ómnia tibi poſſibília ſunt: transfer cálicem hunc à me; ſed non quod ego volo, ſed quod tu. Et factus eſt ſudor ejus, ſicut guttæ ſanguinis decurrentis in terram.

Pſ. 69. Deus, in adjutórium meum. 9.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: ℟. Inténde mihi, & exaudi me. *Pſ.* 54.

℣. Cor meum conturbátum eſt in me: ℟. Et formído mortis cécidit ſuper me. *Pſ.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt ſuper me, ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Pſ.* 54.

℣. Ego autem in te ſperávi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ. *Pſ.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; ℟. Nequando dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum. *Pſ.* 12.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubéſcam; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24. Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, clementiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ triſtítiam uſque ad mortem, & per agóniam quam, inſtante paſſióne, pertuliſti; quando factus eſt ſudor tuus ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram: ſuccurre fámulo tuo [*vel* fámulæ tuæ] *N.* in agóne mortis conſtitúto [*vel* conſtitútæ]: tuére eum [*vel* eam] in hac hora contra diabólicos incurſus: líbera eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus; & de peccatórum ſuórum conſciéntia formidantem, fac eum [*vel* eam] de miſericórdiæ tuæ immenſa largitáte ſecúrum [*vel* ſecúram]; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Pſ. 141. Voce meâ ad Dóminum, ... voce meâ ad Dó-

minum deprecátus ſum. 63.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum, ℟. Et dimitte univerſa delícta mea. *Pſ.* 24.

℣. Dómine Deus miſerátor & miſéricors, pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax, ℟. Réſpice in me, & miſerére meí. *Pſ.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine Deus meus: ℟. Ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et volábo, & requieſcam. *Pſ.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte Juſtórum: ℟. Et fiant noviſſima mea horum ſimília. *Num.* 23.

Orémus.

Domine Jeſu Chriſte, qui per os Prophétæ dixiſti: in caritáte perpétua dilexi te; ideò attraxi te, míſerans: te ſúpplices deprecámur, per iſtam caritátem quâ dilexiſti nos, ut omnes amaritúdines paſſiónum tuárum, quas pro nobis peccatóribus ſuſtinuiſti in cruce, offerre & oſténdere dignéris Deo Patri pro ánima fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* in hac hora éxitûs ejus; quáatenùs cum ipſo miſericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt; Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus.

℟. Amen.

Finitis Pſalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) ſi inſtet momentum exitûs animæ de corpore, legitur, ſuper moribundum, quod ſequitur de Paſſione Domini noſtri Jeſu Chriſti.

(Ex Matth. Luc. Joann.)

Tenebræ factæ ſunt in univerſam terram uſque in horam nonam, & obſcurátus eſt ſol. Et circà horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ, dicens: Eli, Eli, lammaſabacthâni? hoc eſt: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? Póſteà, ſciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat póſitum acéto plenum. Et continuò currens unus ex eis, acceptam ſpóngiam implévit acéto, & impóſuit arúndini, & dabat ei bíbere. Cùm ergo accepiſſet Jeſus acétum, dixit: Conſummátum eſt. Et íterùm clamans voce magnâ, ait: Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit ſpíritum.

Orémus.

Memor eſto, piíſſime Dómine Jeſu, illius horæ in qua de cruce pendens, clamaſti voce magnâ: Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me? & iterum: Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum; & hæc dicens expiraſti. Per iſtam ergo pretioſiſſimam mortem quæ vita noſtra fuit, obſecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] *N.* cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius; ſed ſuſcípere dignéris ſpíritum

ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu ſancto perpétuâ caritáte díligat, & cum ſanctis & electis in æternum cantet miſericórdias tuas.

℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egreſſâ animâ, ſtatim dicitur:* ℟. In te, Dómine, ſperávi. *cum verſibus & Oratione, infrà*].

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur ſequentes Pſalmi, vel eorum pars, prout neceſſe erit.

Pſ. 21. Deus, Deus meus, réſpice in me. 111.

Pſ. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 56.

Pſ. 53. Deus, in nómine tuo. 103.

Pſ. 56. Miſerére meî Deus,.... quóniam in te confídit. 122.

Pſ. 85. Inclína, Dómine, aurem tuam. 134.

Pſ. 87. Dómine Deus ſalútis. 125.

Pſ. 9. Qui hábitat in adjutório. 28.

Pſ. 138. Dómine, probaſti me. 113.

Egreſſâ autem animâ, dicitur: ℟. In te, Dómine, ſperávi; non confundar in æternum: accélera ut éruas me: in manus tuas commendo ſpíritum meum: * Redemiſti me, Dómine, Deus veritátis, illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum (*vel* ancillam tuam)? * ſalvum (*vel* ſalvam) me fac in miſericórdia tua. ℣. Dómine Jeſu, ſúſcipe ſpíritum meum: * Redemiſti me. *Pſ.* 30. *Act.* 7.

Kyrie, eléiſon, Chriſte, eléiſon, Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater. *Altâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum ſervo tuo (*vel* ancilla tua), Dómine; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi: ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ut defunctus (*vel* defuncta) ſéculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

)FFICIUM DEFUNCTORUM.

ulibet Hora ſequentis ī inchoatur abſolutè.

D VESPERAS.

t. 3. c. O Domine.

Pſalmus 114.

llexi, * quóniam exáudiet Dóminus vocem nis meæ.

a inclinávit aurem ſuam * & in diébus meis ábo.

cumdedérunt me doló- ortis, * & perícula in- nvenérunt me.

bulatiónem & dolórem ; * & nomen Dómini ávi.

)ómine, líbera ánimam ı: * miséricors Dómi- & juſtus, & Deus noſter ètur.

tódiens párvulos Dómi- * humiliátus ſum, & li- it me.

ıvértere, ánima mea, juiam tuam, * quia Dó- ; benefécit tibi;

ia erípuit ánimam meam orte, * óculos meos à nis, pedes meos à lapſu.

:ébo Dómino * in regióne ım.

hoc Officio, in fine om- Pſalmorum & Cantico- ıntùm dicitur : Réquiem am dona eis, Dómine; * perpétua lúceat eis.

t. O Dómine, líbera ım meam.

Ant. 2. D. Heu mihi.

Pſalmus 119.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratìs.

Réquiem.

Ant. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt!

Ant. 8. d. Auxílium.

Pſalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſrael.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo : cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat intróitum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

Réquiem.

Ant. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 8. G. Si iniquitátes.

Pſalmus 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine ; * Dómine, quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus, * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſrael in Dómino ;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſrael * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem.

Ant. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine ; Dómine, quis ſuſtinébit ?

Ant. 2. D. Opera.

Pſalmus 137.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam audiſti verba c

In conſpectu a pſallam tibi : * ac templum ſanctum t

Et confitébor nó ſuper miſericórdia t táte tua ; * quóniam caſti ſuper omne ſanctum tuum.

In quacumque d vero te, exaudi me plicábis in ánima m

Confiteántur tibi omnes reges terræ diérunt ómnia verb

Et cantent in viis quóniam magna eſt mini ;

Quóniam excel nus, & humília ré alta à longè cogn

Si ambulávero ir bulatiónis, vivificá & ſuper iram inimic rum extendiſti ma & ſalvum me fecit

Dóminus retríbu Dómine, miſericó ſéculum ; ópera má rum ne deſpícias.

Réquiem.

Ant. Opera má rum, Dómine, n

Continuò dic

Ad Magníficat.

Omne quod dat mi me véniet ; & eum me, non ejíciam fo

Secretò, Pater.

℣. Et ne nos indúc tiónem ; ℟. Sed l malo.

℣. In memória a juſti ; ℟. Ab audi non timébunt. *Pſ*

℣. A porta ínfe

Dómine, ánimas eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Pſ.* 26.

Pſalmus 145.

LAuda, ánima mea, Dóminum: * laudábo Dóminum in vita mea; pſallam Deo meo quámdiù fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in fíliis hóminum, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipsíus, * qui fecit cœlum & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt.

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus, * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos, * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas: pupíllum & víduam ſuſcípiet; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula: * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Réquiem.

℣. Requiéſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

In depoſitione Sacerdotis,

Oratio.

DEus, qui inter apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* ſacerdotáli feciſti dignitáte vigére; præſta ut eórum quoquè perpétuo aggregétur conſórtio.

(*Pro Epiſcopo, loco* ſacerdotáli. *dicitur* pontificáli.)

In depoſitione Defuncti,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam ſúpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc ſæculo migráre juſſiſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & ſanctórum tuórum júbeas eſſe conſortem: Per.

Pro Diacono, poſt litteram N. *additur* Diáconi.

In depoſitione Defunctæ,

Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ ſalvatiónis partem reſtítue; Per.

Pro pluribus Defunctis diverſi aut ejuſdem ſexûs.

Oratio.

DEus, in cujus óculis non eſt innocens étiam laudábilis hóminum vita, ſi remótâ miſericórdiâ diſcútias eam; ne exquíras peccáta animárum quas tibi commendámus, ſed quam fiduciáliter ſperámus ac pétimus, fac eas apud te indulgéntiam inveníre; Per.

Pro requieſcentibus in Cœmeterio. *Oratio.*

DEus, cujus miſeratióne ánimæ fidélium requieſcunt, fámulis & famulábus tuis hic & ubíque in Chriſto quieſcéntibus da propítius véniam peccatórum: ut à cunctis reátibus abſolúti tecum ſine fine lætentur; Per.

In Anniverſariis dicuntur tres ſequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ fámuli tui *N.* [Sacerdótis, *vel* Pontíficis [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniverſárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; Per.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor, quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, ſoróres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper vírgine intercedente, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium perveníre concédas; Qui.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famulárumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórũ; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Si aliud Officium non ſequatur, dicitur:

℣. Requieſcant in pace.
℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,* *Oratio.*

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepiſti, miſerére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte, meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére; Per Dóminum.]

AD VIGILIAS.

Vigiliæ dicuntur cum tribus Nocturnis in Depoſitione corporis, & in omnibus Anniverſariis ritu duplici celebrandis. In iis verò quæ ritu ſimplici fiunt, ubi dicitur unicum Nocturnum, Feriâ II. & V. dicitur primum; Feriâ III. & VI. ſecundum; Feriâ IV. & Sabbato, tertium.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 7. 5. Dómine.

Pſalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo, Dómine, * manè exáudies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem: * perdes omnes qui loquuntur mendácium.

Virum sánguinum & doloſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas; * cor eórum vanum eſt.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant:* júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te; * in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronaſti nos.

Réquiem.

Ant. Dómine, deduc me in juſtítia tua: propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

Ant. 8. G. Salvum me fac.

Pſalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valdè; * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum, * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus, * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

Réquiem.

Ant. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam, quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî.

Ant. 3. c. Illúmina.

Pſalmus 12.

USquequò, Dómine, oblivíſcéris me in finem? * úſquequò avertis fáciem tuam à me?

Quámdiu ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequandò dicat inimícus meus: Præválui adversùs eum.

Qui tríbulant me, exultá-

bunt ſi motus fúero ; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo : * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi. Réquiem.

Ant. Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi ; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73.

Secretò, Pater. *clarâ voce :* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur ſine Abſolutione, ſine Benedictionibus & ſine Titulo.

Lectio j. Job. 7.

PArce mihi, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & ſúbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam ſalívam meam? Peccávi : quid fáciam tibi, ò cuſtos hóminum? Quare poſuiſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetipſi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam ; & ſi manè me quæſíeris, non ſubſiſtam. *In fine Lectionum nihil additur.*

℟. Defecérunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut crémium aruérunt : * Dies mei ſicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ eſt vita noſtra? Vapor eſt ad módicum parens, * Dies. *Pſ.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ : dimittam adversùm me elóquium meum ; loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre ; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur ſi calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi ſunt? aut ſicut videt homo, & tu vidébis? Numquid ſicut dies hóminis dies tui, & anni tui ſicut humána ſunt témpora ; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum ſcrutéris ; & ſcias quia nihil ímpium fécerim, cùm ſit nemo qui de manu tua poſſit erúere? Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu; & ſic repentè præcípitas me? Meménto, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne ſicut lac mulſiſti me, & ſicut cáſeum me coagulaſti? Pelle & cárnibus veſtiſti me, óſſibus & nervis compegiſti me. Vitam & miſericórdiam tribuiſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℟. Peccávi valdè ; ſed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui, quia ſtultè egi nimis. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Precor. *II Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job. 10.

QUare de vulva eduxiſti me? Qui útinam conſumptus eſſem, ne óculus me vi-

déret! Fuiſſem quaſi non eſſem, de útero tranſlátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam & non revertar, ad terram tenebróſam & opertam mortis calígine, terram miſériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, ſed ſempiternus horrór inhábitat.

℟. Ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum; conſurgam, cùm ſéderò in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit. * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. In médio.

Pſalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi déerit: * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me; * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala, * quóniam tu mecum es.

Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adverſus eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum: * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Réquiem.

Ant. In médio umbræ mortis non timébo mala, quóniam tu mecum es, Dómine.

Ant. 8. G. Delícta.

Pſalmus 24.

Ad te, Dómine, levávi ánimam meam; * Deus meus, in te confído, non erubeſcam.

Neque irrídeant me inimíci mei; * étenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iníqua agentes * ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me; * quia tu es Deus Salvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ * & ignorántias meas ne memíneris.

Secundùm miſericórdiam tuam memento meî tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus, * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício, * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini * miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dó-

mine, propitiáberis peccáto meo; * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum, * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delicta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me; * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſrael, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

Réquiem.

Ant. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. 4. E. Credo.

Pſalmus 26.

DOminus illuminátio mea & ſalus mea; * quem timébo?

Dóminus protector vitæ meæ; * à quo trepidábo?

Dum appropíant ſuper me nocentes, * ut edant carnes meas;

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt & cecidérunt.

Si conſiſtant adverſùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exurgat adverſùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ;

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcondit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protexit me in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me, * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi & immolávi in tabernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Exaudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te: * miſerére meî, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, Exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avertas fáciem tuam à me: * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelinquas me; * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem aſſumpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in ſémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas

tium me;* quóniam in-
ŭt in me teſtes iníqui,
íta eſt iníquitas ſibi.
› vidére bona Dómi-
terra vivéntium.
ᵭa Dóminum, viríli-
, * & confortétur cor
ᵭ ſúſtine Dóminum.
iem.
Credo vidére bona
·in terra vivéntium.
ɑam pétii à Dómino,
ᵭquíram; ℟. Ut in-
. in domo Dómini.

ᵭio iv. Job. 13.
ſantas hábeo iniqui-
ɩtes & peccáta? Scé-
:ra mea & delíᵭa
·. mihi. Cur fáciem
ſcondis, & arbitráris
nícum tuum? Contra
quod vento rápitur
potentiam tuam, &
ɩ ſiccam perſéqueris.
enim contra me ama-
s, & conſúmere me
ɩtis adoleſcéntiæ meæ.
in nervo pedem meū,
·vaſti omnes ſémitas
: veſtígia pedum meó-
nſideraſti; qui quaſi
conſumendus ſum,
ì veſtimentum quod
ur à tínea.
ce ánimam meam por-
ánibus meis: * Etiamſi
t me, in ipſo ſperábo,
erit Salvátor meus.
vívimus, ſive móri-
ɔmini ſumus. * Etiamſi.
. Rom. 14.
ᵭio v. Job. 14.
mo natus de muliére,
evi vivens témpore,
multis miſériis. Qui
ɔs egréditur & conté-
ritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immundo conceptum ſémine? Nonne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt; conſtituiſti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo ut quieſcat, donec optáta véniat ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repóſitam grátiam. * Sancta ergo & salúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur. ℣. Si quis ſuperædíficat ſuper fundamentum, & opus ejus árſerit, detrimentum patiétur; ipſe autem ſalvus erit, ſic tamen quaſi per ignē. * Sancta ergo. *II. Mach.* 12. *I. Cor.* 3.

Lectio vj. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat ut in inferno prótegas me, & abſcondas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putaſne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea; vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem greſſus meos dinumeraſti, ſed parce peccátis meis.

℟. Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * Audi nunc ora-

tiónem mortuórum Iſrael : noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum, ſed meménto manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. * Audi nunc. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Amove.

Pſalmus 38.

DIxi : Cuſtódiam vias meas, * ut non delinquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm conſíſteret peccátor adversùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & ſílui à bonis ; * & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intrà me, & in meditatióne meâ exardeſcet ignis : * locútus ſum in lingua mea.

Notum fac mihi, Dómine, finem meum, & númerum diérum meórum quis eſt, * ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuiſti dies meos ; * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verùmtamen univerſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verùmtamen in imágine pertranſit homo ; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum, * quóniam tu feciſti. Amove à me plagas tuas. * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci.

In increpatiónibus propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus : * verùmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne ſíleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer priuſquàm ábeam, * & ampliùs non ero.

Réquiem.

Ant. Amove à me plagas tuas, Dómine : áuribus pércipe lácrymas meas.

Ant. 3. b. Numquid.

Pſalmus 40.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem, * in die malâ liberábit eum Dóminus.

Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus : * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miſerére meî ; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur forás, * & lo-
:bátur in idipſum.
Adversùm me ſuſurrábant
nes inimíci mei : * adver
a me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum conſtitué-
it adversùm me : * num-
d qui dormit non adjíciet
reſurgat?
Etenim homo pacis meæ,
quo ſperávi, qui edébat
nes meos, * magnificávit
er me ſupplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miſe-
e meî, * & reſúſcita me;
retríbuam eis.
In hoc cognóvi quóniam
luiſti me, * quóniam non
udébit inimícus meus ſuper
e.
Me autem propter innocén-
am ſuſcepiſti, * & confir-
aſti me in conſpectu tuo in
ernum.
Benedictus Dóminus Deus
ael à ſéculo, & uſque in
ulum : * fiat, fiat.
Réquiem.
Ant. Numquid qui dormit
n adjíciet ut reſurgat? Dó-
ne, miſerére meî, & re-
cita me.
Ant. 8. G. Sitívit.

Pſalmus 41.

Quemádmodùm deſíde-
rat cervus ad fontes a-
arum, * ita deſíderat ánima
ea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum
rtem, vivum : * quando
niam & apparébo ante fá-
em Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ
nes die ac nocte, * dum
citur mihi quotídiè; Ubi eſt
eus tuus?
Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, *
quóniam transíbo in locum
tabernáculi admirábilis, uſ-
que ad domum Dei,
In voce exultatiónis & con-
feſſiónis, * ſonus epulantis.
Quare triſtis es, ánima
mea? * & quare conturbas
me?
Spera in Deo, quóniam
adhuc confitébor illi : * ſa-
lutáre vultûs mei, & Deus
meus.
Ad meipſum ánima mea
conturbáta eſt; * proptéreà
memor ero tuî de terra Jor-
dánis, & Hermóniim à mon-
te módico.
Abyſſus abyſſum invocat, *
in voce cataractárum tuárum.
Omnia excelſa tua & flu-
ctus tui * ſuper me tranſiérunt.
In die mandávit Dóminus
miſericórdiam ſuam, * & no-
cte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ
meæ; * dicam Deo: Suſce-
ptor meus es.
Quare oblítus es meî, &
quare contriſtátus incédo, *
dum afflígit me inimícus?
Dum confringuntur oſſa
mea, * exprobravérunt mihi
qui tríbulant me inimíci mei,
Dum dicunt mihi per ſín-
gulos dies : * Ubi eſt Deus
tuus?
Quare triſtis es, ánima
mea, * & quare conturbas me?
Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi : * ſalutáre
vultûs mei, & Deus meus.
Réquiem.
Ant. Sitívit ánima mea ad
Deum fortem, vivum : quan-
do véniam & apparébo ante
fáciem Dei?

℣. Quare triſtis es, ánima mea, & quare conturbas me? ℞. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41.

Lectio viij. Job. 16 & 17.

BReves anni tránſeunt; & ſémitam per quam non revertar, ámbulo. Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabuntur, & ſolum mihi ſupereſt ſepulcrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te, & cujuſvis manus pugnet contra me.

℞. Scio quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum; * Et in carne mea vidébo Deum meũ. ℣. Oportet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. * Et in carne mea vidébo Deum meum. *Job.* 19. *I. Cor.* 15.

Lectio viij. Job. 17.

DIes mei tranſiérunt; cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquentes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rurſum poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, infernus domus mea eſt; & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; Mater mea & ſoror mea, vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea? & patiéntiam meam quis cónſiderat?

℞. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt, álii in vitam æternam; & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. ℣. Omnes quidem reſurgémus, ſed non omnes immutábimur. * Evigilábunt. *Dan.* 12. *I. Cor.* 15.

Lectio ix. Job. 19.

PElli meæ, conſumptis cárnibus, adhæſit os meum, & derelícta ſunt tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte ſculpantur in ſílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſũ: & rurſùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℞. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum: * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex ſeculórum, ſolus pius es. * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére meî, Dómine, fili David: Dómine, ádjuva me. † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eã. ℣. Propóſuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remiſſiónem delictórum. § Intende

ánimæ meæ, & líbera eam.

Repetitur ℟. Líbera. *uſque ad* ℣. Dómine. *Pſ.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrántur manè, prætermiſſis quæ ſequuntur, continuò inchoantur Laudes.*]

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcū, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas famulórum tuórum *N.* & *N.* *vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] & ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in reſurrectiónis glória inter ſanctos & electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

AD LAUDES.

In Pſalm. Miſerére. lxx.

Ant. 1. *g.* Secundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Ant, 8. G. Exaudi.

Pſalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion, * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam, * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos, * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti, * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus, ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè:

Præparans montes in virtúte tuâ, accinctus poténtiâ: * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos, à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam: * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis; * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ, * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem.

Ant. Exaudi, Deus, oratiónem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. 4. E. Propter.

Pſalmus 142.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine; * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem, * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuã, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dñe, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

Réquiem.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me.

Ant. 2. D. Miſerére.

Canticum. Baruch. 3.

DOmine omnípotens, Deus Iſrael, * ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te.

Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miſéricors; * & miſerére noſtrì, quia peccávimus ante te.

Quia tu ſedes in ſempitérnum, * & nos períbimus in ævum.

Dómine omnípotens, Deus Iſrael, * audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael;

Et filiórum ipſórum qui peccavérunt ante te, & non audiérunt vocem Dómini Dei ſui: * & agglutináta ſunt nobis mala.

Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum; * ſed meménto manûs tuæ, & nóminis tui in témpore iſto:

Quia tu es Dóminus Deus noſter; * & laudábimus te, Dómine.

Réquiem.

Ant. Miſerére noſtrì, Dómine, quia peccávimus ante te.

Ant. 7. b. Omnis ſpíritus.

Pſalmus 150.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus:

ejus : * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ : * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro : * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus ; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætemam, &c.

Ant. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus. *Ant.* 1. a. Ego ſum reſurréctio & vita : qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet ; & omnis qui vivit & credit in mé, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera, ut ſuprà in Veſperis*, lxxxv, *excepto quòd loco Pſalmi* Lauda, *dicitur Pſ.* De profundis. lxxxiv.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſrael, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrum noſtrórum ; ſed * Memento manûs tuæ & nóminis tui. ℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo. * Memento. *Baruch.* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. *Secretò*, Pater. *Clarâ voce :* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * famuli tui. *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N:* ut defuncta] ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem mundánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordiſſimæ pietátis abſterge ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orémus.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquam ſufficimus ; tamen de tua confíſi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te reverténtem, cum pietáte ſuſcípias : adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchael, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos in ſínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum, eam collocáre dignéris, quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis, confundátur erróribus ; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis, & beatitúdinis réquie perfruátur : atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel*

no ; adjutor eorum & protector eórum est. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui humáno corpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es : dum, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis æternis ſédibus præcípias ſociári ; eamque ad te reverténtem de Ægypti pártibus, blandè leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviàm mittas ; viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine miſericórdiæ

runt me dolores mo
rícula inferni inven
O Dómine, líbera
meam. *Pſ.* 114.

Orémus.

DIri vúlneris no
culſi, & quo
córdibus sauciári,
diam tuam, mundi
ptor, flebílibus vóci
rámus; ut * cari noſt
caræ noſtræ *N.*] á
tuam cleméntiam,
pietátis es, reverten
dè leniterque ſuſc
quas ex carnáli com
contraxit máculas,
inólitâ bonitáte clem
leas, *Chorus*, Ame
dúlgeas, *Chorus*, A
vióni in perpétuum
Chorus, Amen : A
laudem tibi cum cé
ditúram, & ad co
prium quandóque re
Sanctórum tuórum
aggregári præcípias
Deo Patre & Spíritu
vis & regnas Deus
nia ſécula ſeculórum

Anima ejus in bonis de-
tur, ℟. Et ſemen ejus
litet terram. Pſ. 24.
Non intres in judí-
cum ſervo tuo, [vel
a tua,] Dómine;
uia non juſtificábitur in
ectu tuo omnis vivens.
42.
A porta ínferi ℟. Erue,
ine, ánimam ejus. Pſ.

Dómine, exaudi ora-
m meam; ℟. Et cla-
meus ad te veniat. Pſ.

Dóminus vobiſcum,
cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ reſurrectió-
nis obtíneat, quæſumus,
Dómine, ánima * fámuli tui
[vel fámulæ tuæ] N. vitam-
que æternam habére mereátur
in cœlis, per te, Jeſu Chriſte,
Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpetit
medecínam præſtáre poſt
mortem, præſta, quæſumus,
ut ánima * fámuli tui [vel fá-
mulæ tuæ] N. terrénis exúta
contágiis, in tuæ redemptiónis
parte numerétur; Per Chriſtum
Dóminum noſtrum. ℟. Amen.
℣. Requieſcat in pace.
℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

ITE PRANDIUM.
Enedícite. ℟. Dóminus.
Oculi ómnium in te ſpe-
, Dómine; & tu das illis
n in témpore opportúno:
s tu manum tuam, & im-
omne ánimal benedictió-
Pſ. 144.
ória Patri, & Fílio, &
tui ſancto: Sicut erat in
ípio, & nunc, & ſem-
& in ſécula ſeculórum.
n.
rie, eléiſon. Chriſte,
on. Kyrie, eléiſon.
retò, Pater. uſque ad ℣.
e nos indúcas in tenta-
m; ℟. Sed líbera nos à
. Orémus.
Enedic, Dómine, do-
na † tua quæ de tua lar-
e ſumus ſumptúri; Per
ſtum Dóminum noſtrum.
Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit:
Jube, domne, benedícere.
Bened. Menſæ cœleſtis par-
tícipes fáciat nos Rex æternæ
glóriæ. ℟. Amen.
In fine Lectionis dicitur:
Tu autem, Dómine, miſerére
noſtrî; ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO
poſt Prandium:

COnfiteantur tibi, Dómi-
ne, ómnia ópera tua;
& Sancti tui benedícant tibi.
Pſ. 144.
Glória Patri, &c.
Qui benedixit menſam, dicit:
AGimus tibi grátias, om-
nípotens Deus, pro uni-
verſis beneficiis tuis, Qui vi-
vis & regnas in ſécula ſeculó-
rum. ℟. Amen.
*Deinde procedendo ad Ec-
cleſiam, dicitur Pſalm.* Miſe-
rére, pag. 133. *Si verò non*

procedatur, *dicitur Pſalmus* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 125. *Qui Pſalmus ſemper dicitur*, *quando abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalmi dicitur Glória Patri. *deinde* Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſeculi. *Pſ.* 111.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟ Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Audiant manſuéti, & læténtur. *Pſ.* 33.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idipſum. *Pſ.* 33.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum; ℟. Ex hoc, nunc, & uſque in ſéculum. *Pſ.* 112.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus, propter nomen ſanctum tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Secretò : Et Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Benedictio Menſæ *ante Cœnam.*

Benedícite. ℟. Dóminus. Edent páuperes, & ſaturabuntur; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 21.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater noſter. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, dona ✝ tua quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Gratiarum Actio *poſt Cœnam.*

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri, &c.

Qui benedixit menſam, dicit :

Benedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Pſalm. & reliqua, ut ſuprà. xcix.

In Jejuniis, *ad refectionem fiunt Benedictio menſæ & Gratiarum actio ut notatum eſt pro Cœna.*

ˋINERARIUM.

ipſo itineris in-
us fuerit, dicat
·, *in ſingulari;*
, *in plurali, ut*

Benedictus. 13.
n viam pacis &
líiigat nos om-
iſéricors Dómi-
lus Ráphael co-
:um in via, ut
lúte & gáudio
l própria.

C E S.

éiſon. Chriſte,
Kyrie, eléiſon.
ter noſter. *uſque*
nos indúcas in
℟. Sed libera

ác ſervos tuos,
s, ſperantes in

obis, Dómine,
ancto; ℟. Et de
. *Pſ.* 19.
ıbis, Dómine,
inis, ℟. A fácie
).
oſiciat inimícus
Et fílius iniqui-
ınat nocére no-

us Dóminus die
Próſperum iter
)eus ſalutárium
. 67.
, Dómine, de-
; ℟. Et ſémitas
s. *Pſ.* 24.
dirigantur viæ
d cuſtodiendas

juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

Deus, qui fílios Iſraël per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti, tríbue nobis, quæſumus, iter próſperum tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad ætern æ ſalútis portum pervenire felíciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris. Eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præſídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus, & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris; & viam famulórum ſuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne, ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & beáti Joánnis præcurſóris hortamenta ſectándo, ad eum quem prædixit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM,

AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi, Quàm dilecta. 92. Benedixiſti. 53. Inclína, Dómine. *cum ſua diviſione.* 134. Crédidi. 95. De profundis clamávi. 80.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea. *Tob.* 3.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam, ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Ab occultis meis munda me, Dómine; ℟. Et ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spiritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque æternâ caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum, puríſica per infuſiónem ſancti Spíritus cogitatiónes cordis noſtri; ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclitus qui à te procédit illúminet,

& indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis.

DEus, qui corda Fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti, da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitando puríſica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST MISSAM.

Pſ. Dóminus regit me. 93. Benedícam Dóminum. *cum ſua diviſione*, 93. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum ſua diviſione* 77.

Ant. O quàm ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus! qui, ut dulcédinem tuam in fílios demonſtráres, pane ſuaviſſimo de cœlo præſtito eſurientes reples bonis dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter, &c.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: ℟. Eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

℣. Quid eſt homo quòd memor es ejus? ℟. Aut fílius hóminis quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

℣. Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; ℟. Et lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis; ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, ſecundùm verbum tuum, in pace; ℟. Quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Luc.* 2.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, famíliam tuam, & corda ſacris dicáta myſtériis pervígili tuére pietáte; ut remédia ſalútis æternæ, quæ te miſerante percípiunt, te protegente cuſtódiant.

QUæſumus, Dómine Deus noſter, ut quos divínâ tríbuis participatióne gaudére, humánis non ſinas ſubjacére perículis.

COgnóſcimus, Dómine, tuæ circa nos cleméntiæ largitátem, & ídeò fiduciáliùs implorámus; ut quos páſcere non déſinis imméritos, & dignè tibi ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſ incípiat, & per te ſ finiátur.

ADjuvet nos gráti omnípotens Deus officium ſacerdotále ſ mus, dignè ac devótè omni puritáte & conſ bona famulári valéàn ſi non póſſumus in ta nocéntia vitæ conver debémus, concéde no men dignè flere mal géſſimus, & in ſpíritu litátis, ac bonæ vol propóſito, tibi fervén cétero deſervíre; Per ſtum Dóminum noſtru

℟. Amen.

CANONES.

PARS ÆSTIVA.

De Feſto SS. Trinitatis, & Pueris in ejus & ceterorum myſteriorum fide inſtituendis; tum de ſolemnitate Corporis Chriſti, & latriæ cultu interno & externo ei debito.

DOMINICA PRIMA *poſt Pentecoſten.*

IN FESTO SS. TRINITATIS.

Ex Concílio Carthaginenſi ſecundo.

Ann. 390. *Can.* 1.

✝ GEnéthlius Epíſcopus dixit: Ad corroborandas fratrum mentes, ea proponenda ſunt quæ à Pátribus certâ diſpoſitióne accépimus; ut Trinitátis quam in noſtris ſénſibus conſecrátam retinémus, id eſt Patris, Fílii, & Spíritûs ſancti unitátem, quæ nullam nóſcitur habére differéntiam, ſícuti didícimus, ita pópulos inſtruámus. Ab univerſis Epíſcopis dictum eſt: Planè ſic crédimus, ſic tenémus, ſic docéri vólumus, Fidem Apoſtólicam cum veſtra doctrína ſequentes.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *Cap.* 6.

QUóniam fides Chriſti ubíque pollet, & párvuli de Chriſtiánis paréntibus nati, ántequàm ad intelligíbilem ætátem véniant, Baptíſmatis Sacramenta percípiunt; neceſſe eſt ut quod imbecillis ætas nequívit, intelligíbilis díſcere ſátagat: quod quia ab uſu propter quorumdam (Sacerdótum) incúriam receſſit, quantæ ſit negligéntiæ quantíque diſcríminis ſatis dici non poteſt.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synodálibus Euſtáchii de Belláio, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1557. *Can.* 25.

CUm baptizáti infantes adulti fúerint, ad eórum excitandam fidem & ſpem, multùm pértinet ut intélligant ſe à Deo Patre récipi in grátiam, adoptári in fílios, & ſibi ab eódem Patre tradi jus hæreditátis bonórum cœléſtium, à Chriſto Dei Fílio omne ſuum méritum pendére, ab eo fratrum loco habéri, & fíeri cohærédes regni cœleſtis, à Spíritu ſancto excitári & confirmári in fide,

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 1. *Tit.* 2.

CONfeſſárii graviſſimam pœniténtiam impónant, itemque Concionatóres divínam ultiónem denúntient, & pátribus famílias, & dóminis qui, nullâ aut ſaltèm parvâ diligéntiâ adhíbitâ, omnem ratiónem non íneunt ut ſui líberi ac fámuli Chriſtiánam doctrínam addiſcant, neque ſis quos in famulátu habent, tantum diébus ſaltèm feſtis vácui témporis concédunt, quò in Eccléſias ubi ea doctrína tráditur; ad illam percipiendam convenire poſſint.

FERIA QUINTA.

In Feſto

CORPORIS CHRISTI.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euch. Cap.* 5.

✝ DEclárat ſancta Synodus piè & religióſè ádmodùm in Dei Eccléſiam inductum fuiſſe hunc morem, ut ſíngulis annis peculiári & feſto die præcelſum & venerábile (Euchariſtiæ) Sacramentum ſingulári veneratióne ac ſolemnitáte celebrarétur, utque in Proceſſiónibus reverenter & honorificè illud per vias & loca pública circumferrétur. Chriſtiáni omnes ſingulári ſignificatióne gratos & mémores teſtentur ánimos erga commúnem Dóminum & Redemptórem pro tam ineffábili & planè divíno benefício.

FERIA SEXTA

intrà Octavam.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euch. Cap.* 4.

SI quis díxerit, peractâ conſecratióne, in admirábili Euchariſtiæ Sacramento non eſſe corpus & ſánguinem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ſed tantùm in uſu, dum ſúmitur; non autem antè vel *poſt*, & in hóſtiis ſeu partículis conſecrátis, quæ poſt communiónem reſervantur vel ſuperſunt, non remanére verum corpus Dómini, anáthema ſit.

SABBATO

intrà Octavam.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. *Seſſ.* 13. *de Euch. Cap.* 5.

NUllus dubitandi locus relínquitur quin omnes Chriſti Fidéles, pro more in Cathólica Eccléſia ſemper recepto, latríæ cultum qui vero Deo debétur, ſanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento in veneratióne exhíbeant. Neque enim ídeò minùs eſt adorandum, quòd fúerit à Chriſto Dómino ut ſumátur, inſtitútum: nam illum eumdem Deum præſentem in eo adeſſe crédimus, quem Pater ætérnus introdúcens in orbem terrárum, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei; quem Magi procidentes adoravérunt; quem in Galilæa ab Apóſtolis adorátum fuiſſe Scriptúra teſtátur.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM,
Quæ eſt ſecunda poſt Pentecoſten.

Ex Concílio Tridentíno.
Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euch. Cap.* 5.

CONſuetúdo aſſervandi in Sacrário ſanctam Euchariſtiam ádeò antíqua eſt, ut eam séculum étiam Nicæni Concílii agnóverit. Porrò deferri ipſam ſacram Euchariſtiam ad infirmos, & hunc uſum diligenter in Eccléſiis conſervári, prætérquàm quòd cum ſumma æquitáte & ratióne conjunctum eſt, tum multis in Concíliis præceptum invenítur, & vetuſtiſſimo Cathólicæ Eccléſiæ more eſt obſervátum. Quare ſancta hæc Synodus retinendam omnínò ſalutárem hunc & neceſſárium morem ſtátuit.

FERIA SECUNDA
intrà Octavam.

Ex Concílio Turonenſi.
Ante annum 900.
Apud Reginonem, libro de Eccleſ. diſciplinis. Can. 70 *&* 71.

OMnis Présbyter hábeat pyxidem aut vas Sacramento dignum, ubi Corpus Domínicum diligenter recondátur ad viáticum recedéntibus à ſéculo, ſemperque ſit ſuper altáre obſerátum. Illud étiam annectendum vidétur, ut oblatiónes quæ in altári offeruntur, de Sábbato in Sábbatum ſemper innoventur; quia panes propoſitiónis qui ſupra menſam Dómini ponebantur, à Sábbato in Sábbatum ſemper mutabantur.

FERIA TERTIA
intrà Octavam.

Ex Statútis Synodálibus Odónis de Solíaco, Pariſienſis Epíſcopi.
Circa ann. 1197. *Syn.* 1. *Cap. de Sacr. altaris.*

NOn permittant Presbyteri Diáconos deferre infirmis ſacroſanctum corpus Dómini, niſi in neceſſitáte cùm Sacerdos abſens fúerit; ſed ſemper Sacerdótes cum magna reveréntia déferant & maturitáte, in pyxide bene clauſa propter caſum, & cum lucerna præcedente, cantantes Pſalmos Pœnitentiáles cum Litánia pro infirmo, eundo & redeundo, & álias Oratiónes. Sic enim débitum perſolvunt infirmo, & audientes invítant ad exhibendam Deo reveréntiam, & honórem, & oratiónem.

FERIA QUARTA
intrà Octavam.

Ex Statútis Synodálibus Odónis de Solíaco, Pariſienſis Epíſcopi.
Circa ann. 1197. *Syn.* 1. *Cap. de Sacr. altaris.*

SUmma reveréntia & honor máximus ſacris altáribus exhibeátur, & máximè ubi ſacroſanctum corpus Dómini reſervátur, & Miſſa celebrátur. Frequenter moneantur Láici, ubicumque víderint deferri corpus Dómini, ut ſtatim génua flectant, tanquam Dómino & Creatóri ſuo; & junctis mánibus, quoadusquè tranſíerit, orent. In pul-

chorióri parte altáris, cum ſumma diligéntia & honeſtáte, ſub clave, ſacroſanctum corpus Dómini cuſtodiátur.

FERIA QUINTA.

OCT. CORPORIS CHRISTI.

Ex Statútis Synodálibus Franciſci Harlæi, Pariſienſis Archiepíſcopi.

Ann. 1674. art. 29.

✝ NUmquam in Capellis, nunquam ad piæ cujúſlibet Confraternitátis altária quibuſcumque in Eccléſiis, tum ſeculáribus, tum reguláribus, exemptiónem quamvis prætendéntibus, vel étiam ſub Indulgentiárum ſolemnitáti annexárum prætextu, exponétur ſanctíſſimum Eucharíſtiæ Sacramentum. Nunquam páriter ad majus altáre exponátur; nec in Proceſſiónibus ſine expreſſa Pontíficis licéntia, ipſaque ſcripto conſignáta, circumferátur, niſi decurrente Octávâ Feſti Córporis Chriſti. Ne ítidem ad incéndia compeſcenda deferátur ſub quocumque prætextu.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

De Sacramentis Viatici & Extremæ Unctionis, & reliquo ſacerdotali miniſterio erga infirmos.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. Can. 32.

INvígilent Párochi ſupra gregem, & paráti ſemper ſint, ne per illórum negligéntiam, aut párvuli ſine Baptiſmo, aut adulti ſine Sacramentis Pœniténtiæ, Communiónis, & Extrémæ-Unctiónis, moriantur. Infirmos ſæpiùs víſitent & conſolentur, ac de ſalúte ánimæ móneant. Olea ſancta intrà cremérias nítidas, mundas, & non fractas, diſtinctè cuſtódiant. Per ſeipſos Sacramenta miniſtrent, & múnera atque offícia ſuárum Eccleſiárum præſtent: neque ab ipſis étiam ſecundáriis (ſeu Vicáriis) niſi juſtâ causâ detenti, fieri aut miniſtrári permittant.

SABBATO.

Ex Statútis Synodálibus Stéphani de Pontécaro, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1508. Tit. de Pœnitentia.

CUm ſit ánima multùm pretióſior córpore, præcípimus médicis córporum, ut cùm eos ad infirmos vocári contígerit, ipſos ante ómnia móneant & indúcant ut médicos ádvocent animárum; ut poſtquàm fúerit infirmo de ſpirituáli ſalúte províſum, ad corporális medicínæ remédium ſalúbriùs procedátur. Ne quis étiam medicórum pro corporáli ſalúte áliquid ægróto ſuádeat, quod in perículum ánimæ convertátur.

DOMINICA TERTIA
poſt Pentecoſten.

Ex Sacramentáli Ambroſiáno ſancti Cároli Mediolanenſis Archiepíſcopi.

Script. poſt annum 1582. C. 5. de viſit. & cur. Infirm.

Ægrótis máximè viſitandis & conſolandis aſſíduam caritátem Párochus navábit, qui rerum ómnium indigéntiâ & morbi acerbitáte miſerábilem in modum afflicti, curatiónem difficíllimam experiuntur; quorum paupertátem commótus zelo pietátis ità ſublevábit, ut & ipſe, ſi per facultátes poteſt, de ſuo éroget, & aliórum eleemóſynas conquírat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

Part. 2. Cap. 4.

Tempore peſtiléntiæ Epíſcopus quæcumque pietátis offícia à parente óptimo fíliis præſtári afflictíſſimo illo témpore opórteat, ea ſtúdio & miniſtério ſuo ita præſtábit, ut ad ómnia caritátis chriſtiánæ ópera céteri hómines inflammentur. Párochi autem, animarumve Curatóres, tantùm abeſt ut neceſsário eo témpore pópulum cujus curam gerunt, áliquo modo deſtituant, ut fixâ ánimi deliberatióne ſibi ſtatuendum putent ómnia prorsùs étiam mortis perícula paratíſſimo ánimo ſubíre pótius, quàm fidéles Chriſti ſánguine redemptos, ac ſibi præcípuè in curam tráditos, in ſumma penè ómnium adjumentórum neceſſitáte deſérere.

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Claromontána.

Ann. 1268. Tit. 7. de Pœnitent.

Infirmis in mortis artículo conſtitútis pia eſt inquirenda peccatórum conféſſio. Eſt eis intimandum ut conterantur & ut dóleant de peccátis ſuis univerſis & ſíngulis, non tam timóre pœnæ quam peccando meruérunt, ſed quòd Deum & Patrem Creatórem, & Redemptórem ſuum offéndere præſumpſérunt. Inducantur infirmi ut acerbitátes ægritúdinis quaſi flagella pii Patris, quemádmodùm ei plácuit, cum gáudio toleráre 'abórent.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Nannetenſi.

Can. 4. & 5. ſeculo ix.

Sacerdos infirmum blandè leniterque alloquátur, ut omnem ſpem ſuam in Deo ponat, ut peccáta confiteátur, ut emendatiónem promittat: hujuſcémodi allocutiónibus det locum Sacerdos ut ægrótus de peccátis ſuis poſſit cogitáre. Infirmus qui neceſſitáte mortis urgente confitétur peccáta, ſub ea conditióne à Sacerdóte reconciliétur, ut ſi ei Dóminus ſanitátem reddíderit, ſecundùm qualitátem delicti & ſecundùm Canonum ſtatúta & Pœnitentiálium probatórum pœníteat.

FERIA QUINTA.

Ex Pœnitentiáli ſancti Theodóri Cantuarienſis Epiſcopi.

Ed. ante ann. 690. inter except. Barth. Oxon. Epiſc.

INfirmis non imponenda eſt pœniténtiæ quántitas, ſed innoteſcenda, & cum amicórum oratiónibus, & eleemoſynárum ſtúdiis pondus ſublevandum, ſi fortè migráverint; ne fortè obligáti, à communióne alieni, vel consórtio véniæ fiant. A quo perículo ſi divínitùs erepti convaluerint, pœniténtiæ modum à ſuo Confeſſóre impóſitum diligenter obſervent. Et ideò ſecundùm canónicam auctoritátem, ne illis jánua pietátis clauſa videátur, oratiónibus & conſolatiónibus eccleſiáſticis ſacra cum unctióne ólei animáti, ſecundùm ſtatúta ſanctórum Patrum, communióne Viátici reficiantur.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus Euſtáchii de Belláio, Pariſienſis Epíſcopi

Ann. 1557. Can. 33.

ÆGrótis Extréma-Unctio adhibeátur, quibus naturális infírmitas mortem minátur; & hoc, vel ut convaleſcant, vel ut peccatórum gravіórum relíquiis dimiſſis & expiátis, in Dómino requieſcant. Commonefaciendi ſunt autem ægrotantes, dum adhuc in illis rátio viget, ut hoc Sacramentum ad ſalútem ſuam dignè & devótè ſuſcípiant. Si qui in améntiam incíderint, conſideranda eſt eórum vita præcédens; *qui ſi* laudabíliter vitam dúxerint anteactam, & chriſtiánè, ab Extrémæ-Unctiónis perceptióne arcéri non debent.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1576. Part. 2. Cap. 6

SAcerdos, dum ægrótus ſenſuum uſum non amíſit, eum brévibus & ſuávibus ardentibuſque verbis excitáre ad deſidérium vitæ ætérnæ, & ad ſpem de divína miſericórdia concipiendam, ne opportúnè deſiſtat; tum cùm propè moribundus eſt, in illíus ánimæ Commendatióne, quàm máximâ poteſt íntimâ ánimi pietáte, ſtatas religióſas ſanctaſque preces récitet.

De Sacramento Matrimonii.

DOMINICA QUARTA *poſt Pentecoſten.*

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. *In Decr. fid. Cap.* 10.

MAtrimónium eſſe Sacraméntum abundè ſatis ſacroſanctæ matris Eccléſiæ tum uſu, tum auctoritáte comprobátur. Hoc quippe Sacraméntum magnum eſt in Chriſto quidem & in Eccléſia, quo ſanctificátur vir infidélis per mulíerem fidélem, & múlier infidélis per virum fidélem. Hoc honorábile connúbium per quod cónjuges benedictiónem conſequuntur in fíliis, nec habet in eos dæmónium poteſtátem, niſi ita conjúgium ſuſcípiant, ut Deum à ſe & à ſua mente exclúdant.

FERIA SECUNDA.

Ex Epíſtola Synódica Hincmári Remenſis Archiepíſcopi, de divórtio Regis Lothárii, ad Reges & Sacerdótes.

Ann 862 *inter Opera Hincm. Tom.* 2.

QUáliter conjúgium iníri débeat, & vetus, & nova lex docet, Dómino per Móyſen præcipiente, & in Evangélio demonſtrante. Cùm eſſet, inquit, deſponsáta mater Jeſu María Joſeph ántequàm convenírent, ſicut in núptiis celebrátis idem oſtendit, quas ſuâ præſéntia ſanctificáre, & miráculo ibídem patráto illuſtráre dignátus eſt. Aliter enim legítimum (ut à Pátribus accépimus, & à ſanctis Apóſtolis eorumque ſucceſſóribus tráditum invénimus) non fit conjúgium, niſi ab his qui ſuper ipſam féminam dominatiónem videntur habére, & à quibus cuſtodítur, uxor petátur, & à paréntibus aut propinquióribus ſponſétur, & légibus dotétur, & ſuo témpore ſolémniter accipiátur.

FERIA TERTIA.

Ex Epíſtola canónica ſecunda ſancti Baſílii Magni ad beátum Amphilóchium, Epíſcopum Iconienſem.

Ann 375. *Cap.* 42.

QUæ ſine iis qui habent poteſtátem fiunt matrimónia, ſunt fornicatiónes. Nec ergo, vivente patre, nec dómino, ii qui convéniunt, ſunt ab accuſatióne líberi, donec conjúgio dómini annuérint; tunc enim áccipit firmitátem conjúgium.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Elibertano.

Ann. 313. *C.* 15 & 16.

GEntílibus minimè in matrimónium dandæ ſunt Chriſtianæ. Hærétici ſi ſe transferre nolúerint ad Eccléſiam cathólicam, nec ipſis cathólicas dandas eſſe puellas, ſed neque Judæis dare plácuit; eò quòd nulla poſſit eſſe ſócietas fidéli cum infidéli.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio * Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo; & ex ** Statútis Synodálibus Odónis de Solíaco, Paſienſis Epíſcopi.

* *Ann.* 1579. *Part.* 3. *C.* 16.
** *Ann.* 1199. *Syn.* 1. *Can. de Matrim.*

PArochus, quos ſponſos experiundo víderit doctrínæ chriſtiánæ rudimenta planè ignoráre, ne matrimónio illos antè jungat, quàm ea item ratióne cognôrit didiciſſe quæ eo de génere illos planè ſcire oportet... Nullus Sacerdos áudeat perfícere matrimónium in caſu dúbio, inconſulto Epíſcopo, ſed ad eum ſemper réferat omnes matrimónii dubitatiónes.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Cameracenſi.

Ann. 1565. *Tit.* 15. *Cap.* 2.

DOcébunt Paſtóres, idque frequenter, populáres ſuos in Matrimónio ſpectári debére fidem, prolem, & Sacramentum: fidem ſcílicet, quæ jus conjúgii ſervet indiſſolúbile; prolem, ut Dei benefício ſuſcepta ac donáta mútuâ benevoléntia nutriátur, & inſtituátur religiósè; Sacramentum autem, ut exemplo Chriſti & Eccléſiæ divórtium cónjuges non ſéparet.

SABBATO.

Ex Statútis Stéphani de Pontécaro, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1508. *C. de Matrimonio.*

COntráhere volentes ſponſália & fídei datiónes, véniant ad Eccléſiam reverenter, & coram Sacerdóte fáciant in Eccléſia promiſſiónes matrimoniáles: Sacerdos verò próferat, & proferre fáciat à contráhere voléntibus, verba de matrimónio contrahendo per verba de futúro, & non per verba de præſenti. Item ne admittantur ad fídei datiónes & matrimónia ſolemniſanda, metu aut vi adducti, aut seducti.

DOMINICA QUINTA *poſt Pentecoſten.*

De Epíſtola Sirícii Papæ ad Aimérium, Tarraconenſem Epíſcopum.

Ann. 385. *Can.* 4.

DE conjugálium violatióne requiſiſti, ſi deſponſátam álii puellam alter in matrimónium poſſit accípere. Hoc ne fiat, modis ómnibus inhibémus; quia illa benedíctio quam nuptúræ Sacerdos impónit, apud fidéles cujuſdam ſacrilégii inſtar eſt, ſi ullâ tranſgreſſióne violétur.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Reform. Matrim. C.* 1.

ANtequàm matrimónium contrahátur, ter à próprio contrahéntium Párocho tribus contínuis diébus feſtívis in Eccléſia inter Miſſárum ſolémnia públicè denuntiétur quos inter matrimónium ſit contrahendum. Quibus denuntiatiónibus factis, ſi nullum legítimum opponátur impediméntum, ad celebratiónem matrimónii in fácie Eccléſiæ procedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Statútis Synódicis Euſtáchii de Belláio, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1557. *Can.* 32.

INdíctio nuptiárum, id eſt bannum, fíeri ſolet ad evitanda perícula quæ clandeſtínæ núptiæ afferre poſſunt: quam & nos ſub anathématis pœna præcípimus obſervári. Nec ſolùm dignos cenſémus anathémate, qui ſic matrimónium clàm cóntrahunt; ſed quotquot étiam consílium, auxílium, favórem exhibuérunt, & déditâ óperâ præbuérunt. Clandeſtína matrimónia dicuntur quæcumque nec palàm nec públicè, neque ſub próprio Párocho & coram juſtis fiunt téſtibus. Si quis autem tales contraxiſſe nóverit, Párocho déferat. Altérius (Paróchiæ fidélem) abſque Párochi qui ei præfícitur lítteris rei fidem faciéntibus, nullum admitti ad contractum nuptiálem vólumus.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Reform. Matrim. C.* 1.

QUi áliter, quàm præſente Párocho, vel álio Sacerdóte de ipsíus Párochi ſeu Ordinárii licéntiâ, & duóbus vel tribus téſtibus, Matrimónium contráhere attentábunt, eos ſancta Synodus ad ſic contrahendum omnínò inhábiles reddit: & hujuſmodi contractus írritos & nullos eſſe decernit, prout eos præſenti decréto írritos facit & annullat. Prætéreà éadem ſancta Synodus hortátur ut cónjuges ante benedictiónem ſacerdotálem in templo ſuſcipiendam, in eádem domo non cohábitent.... Poſtrémò hortátur ut, ántequàm cóntrahant, vel ſaltem tríduò ante matrimónii conſummatiónem, ſua peccáta diligenter confiteantur, & ad ſanctíſſimum Euchariſtiæ Sacramentum piè accédant. Si quæ Provínciæ áliis ultra prædictas laudabílibus conſuetudínibus & cæremóniis hâc in re utuntur, eas omnínò retinéri ſancta Synodus vehementer optat.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Pariſienſi.

Anno 1429. *Jac. Des Chaſteliers, Par. Epiſcopo. C.* 32.

CAnónica jura non ſine magnis ratiónibus jubent matrimoniórum contractus in Eccléſiis públicè celebrári, ſcílicet propter Sacramenti dignitátem, reveréntiam & honórem, in quo confertur grátia ſicut & in céteris Sacramentis. Nos circa id providére volentes, ómnibus Eccleſiárum Rectóribus prohibémus, ne in privátis Oratóriis ſolemniſatiónem matrimoniórum fáciant, aut fíeri diſpenſent; niſi fórſitan ſubſit ingens vel neceſſária cauſa & non ficta, étiam plúribus præſéntibus.

FERIA SEXTA.

Ex Capítulis Herardi, Turonenſis Epíſcopi.

Ann. 858. *Can.* 89.

SPonſus & ſponſa cum précibus & oblatiónibus à Sacerdóte benedicantur; & hæc

légibus ſponſétur ac dotétur, & à paranymphis cuſtodiátur, ut públicè ſolemniterque accipiátur. Tum doceátur eis ut caſtitátem inter ſe cuſtódiant, ut fílios non ſpúrios, ſed hæreditários Deo & século, génerent.

Tu autem.

SABBATO.

Ex Concíliis * Laodicéno & * Venético.

* *Ann.* 372. *Can.* 53 & 54.

** *Ann.* 465. *Can.* 11.

NOn oportet Chriſtiános euntes ad núptias ſaltáre aut chóreas ágere, ſed modeſtè cœnáre vel prandére, ſicut Chriſtiános decet Non oportet miniſtros altáris vel quóſlibet Clèricos ſpectáculis alíquibus, quæ aut in núptiis aut in cœnis exhibentur, intereſſe; ſed ántequàm thymélici ingrediantur, súrgere eos & abíre.... Presbyteri, Diáconi atque Subdiáconi nuptiárum evitent convívia: nec iis cœtibus admiſceantur ubi amatória cantantur & túrpia, aut obſcœni motus córporum chóreis & sáltibus efferuntur; ne audítus & obtútus ſacris myſtériis deputátus, túrpium ſpectaculórum atque verbórum contágio polluátur.

De nominatione & inſtitutione canonica ad Beneficia & Dignitates Eccleſiaſticas.

DOMINICA SEXTA

poſt Pentecoſten.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *Lib.* 1. *C* 11.

SUmmopèrè cavendum eſt ut hi per quos & Relígio Chriſtiána conſtáre, & céteri ab offenſióne debent ſalvári, tales poſthábitâ ſimoníacâ peſte eligantur, quales & Apoſtólicus ſermo, & canónicus ordo, & beáti Gregórii paſtorális Régula docet: ſcílicet ut nullíus terrénæ rei grátiâ niſi Dei ſolíus eligantur; quóniam ſi pro áliquo múnere præſéntis futuræque retributiónis, vel pro quálibet ália re quæ contrária eſſe póſſit veritáti divinæque auctoritáti, eligitur, liquet profectò quòd in hujuſcémodi facto Deus offendátur. Orandus eſt ergo ut eam peſtem ab ómnium fidélium corde, ore & manu procul amóveat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concíliis * Lateranenſi tértio, & ** Albienſi.

* *Ann.* 1179. *Can* 8.

** *Ann.* 1254. *Can* 56.

NUlla eccleſiáſtica miniſtéria, ſeu etiam benefícia, vel Eccléſiæ, alícui tribuantur ſeu promittantur, ántequàm vacent, ne deſideráre quis mortem próximi videátur, in cujus locum & benefícium ſe credíderit ſucceſſúrum. Turpe nimis eſt & divíni plenum animadverſióne judícii, ſi locum in Dei

Eccléſia futúræ ſucceſſiónis expectátio hábeat.... Cùm in collatióne bonórum eccleſiaſticórum habéri debeat principáliter ante óculos ſolus Deus, ómnia eccleſiáſtica bona perſónis idóneis, & ſtatúto à Canónibus témpore, conferantur, nullo præcepto vel promiſſo, remótis omni conditióne & pacto.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Remenſi.

Ann. 1119. *Can.* 4.

NUllus Epíſcopus, nullus Présbyter, nullus omnínò de Clero eccleſiáſticas dignitátes vel benefícia cuílibet quaſi hæreditário jure derelinquat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. Cap.* 1.

QUi ad promotiónem præficiendórum quodcumque jus habent, aut alióquin óperam ſuam præſtant, imprímìs memínerint nihil ſe ad Dei glóriam & populórum ſalútem utílius poſſe fácere, quàm ſi bonos paſtóres & Eccléſiæ gubernandæ idóneos promovéri ſtúdeant: eóſque aliénis peccátis communicantes, mortáliter peccáre, niſi quos digniores & Eccléſiæ magìs útiles ipſi judicáverint; non quidem précibus vel humáno affectu, aut ambiéntium ſuggeſtiónibus, ſed eórum exigéntibus méritis, præfici diligenter curáverint.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Senonenſi.

An. 1460.* *more præſenti* 1461. *menſe Martio, Art.* 2. *C.* 4. *Aderat Guillelmus Chartier, Pariſienſis Epiſcopus.*

CUm Prælatórum & Collatórum præcípua versári débeat ſollicitúdo ut viris provídeant idóneis, doctis páriter & probátis, & præſertim in dignitátibus, & máximè Parochiálium Eccleſiárum Rectóribus, quibus régimen animárum, quod eſt ars ártium, curaque nóſcitur eſſe commiſſa; ſacríque Cánones Epíſcopis & áliis quibus præmiſſa ſpectáre dignoſcuntur, in perículo animárum ſuárum, tanquam de pretioſíſſimo talento ſibi per ſuprémum Directórem commiſſo, bene & fidéliter diſpónere injúnxerint: præcípimus ómnibus & ſingulis Epíſcopis, ac áliis antedictis, ut neque ad carnalitátem, aut preces, aut áliàs inordinátè reſpicientes, ſummóperè curent in benefíciis viros próvidos & móribus bene compóſitos, probátos & examinátos, inſtitúere, promovére & ordináre, per quos cultus Dei & eccleſiáſticus ordo poſſit & váleat augmentári.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. Cap.* 12.

CUm dignitátes in Eccléſiis, præſertim Cathedrálibus, ad conſervandam augendamque eccleſiáſticam diſciplínam ſíerint inſtitútæ; ut qui eas obtinérent, pietáte

præcéllerent, aliiſque exemplo eſſent, atque Epiſcopos óperâ & officio juvárent; méritò qui ad eas vocantur, tales eſſe debent qui ſuo múneri reſpondére poſſint. Nemo ígitur deinceps ad dignitátes quaſcumque, quibus animárum cura ſubeſt, promoveátur, niſi qui ſaltèm vigéſimum quintum ætátis annum attígerit; & in Clericáli Ordine versátus, doctrínâ ad ſuum munus exequendum neceſſáriâ, ac morum integritáte commendátur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranenſi primo.

Ann. 1123. *Can.* 7.

NUllus omninò Archidiáconus, aut Archipresbyter, aut Præpóſitus, vel Decánus, animárum curam, vel Præbendas Ecclésiæ ſine judício vel conſenſu Epíſcopi, alícui tríbuat: imò, ſicut ſanctis Canónibus conſtitútum eſt, cura & rerum eccleſiaſticárum diſpensátio in Epíſcopi judício & poteſtáte permáneant.

De Prælatorum Reſidentia, & Paſtorali ſollicitudine.

DOMINICA SEPTIMA

poſt Pentecoſten.

Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.

Ann. 747. *Can.* 1.

UNuſquiſque Epiſcopórũ curam paſtorálem ſibi créditam, canonicaſque Chriſti Ecclésiæ inſtitutiónes, ſummo conámine deféndere ſit promptus: nec ullátenus negligenter vivendo, ſégniter docendo, negótiis ſeculáribus, pluſquàm Dei ſervítiis, quod abſit, ſúbditus exiſtat; ſed bonis útique móribus, abſtinéntiæ virtútibus, juſtítiæ opéribus, doctrínæ ſtúdiis adornátus, ut ſecundùm Apóſtolum, pópulum Dei ſuis exemplis bene corrígere, & ſanæ quoquè doctrínæ ſermónibus inſtrúere præváleat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1547. *Seſſ.* 6. *de Ref.* *Cap.* 1.

OMnes Cathedrálibus Eccléſiis quibuſcumque, quovis nómine ac título, Præfectos monet ac mónitos eſſe vult ſancta Synodus, ut attendentes ſibi & univerſo gregi, in quo Spíritus ſanctus póſuit eos régere Eccléſiam Dei, vigilent, & miniſtérium ſuum impleant. Implére autem illud nequáquam poſſe ſciant, ſi greges ſibi commiſſos mercenariórum more déſerant, atque óvium ſuárum, quarum ſanguis de eórum eſt mánibus à ſupremo Júdice requiréndus, cuſtódiæ mínimè incumbant; cùm certiſſimum ſit non admitti Paſtóris excuſatiónem, ſi lupus oves cómedit, & Paſtor neſcit.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquileienſi.

Ann. 1596. *C.* 4

NOn eſt dignitátum aut officiórum inſtitútio otióſa, ut ſpécies oſtentet quod actus non éfficit: nec reſidére aut intereſſe reipsâ, juxta ſincéram & rectam Cánonum intelligéntiam, cenſentur qui intereſſendo nihil eórum quæ ad ſuum pértinent offícium, exequuntur. Proinde cùm dignitátum inſtitútio ad miniſtéria eccleſiáſtica & ſacra facta ſit, ut obtinentes illa per ſe & non per ſubſtitútos offícia ſúbeant, decérnimus per Epíſcopos diligenter curandum, ut pietáte ac diligéntiâ vigeant, quò iſta aliquandò promptè exhibeantur, inobedientes ac pertináces diſtrictè cohíbeant & emendent.

FERIA QUARTA.

Ex Concilio Toloſáno.

Ann. 1590. *C.* 3.

QUàm ánnixè ſollicitèque commiſſæ ſibi animárum ſalúti invigiláre Párochi débeant, fácilè intélliget qui iis de pópuli peccátis ratiónem reddendam eſſe nóverit. Id ne áccidat, ſuper gregis cuſtódiam perpétuò ſtent, ſacris hortatiónibus, concionibuſque diébus Domínicis & áliis Feſtivitátibus habendis, pópulum commonefáciant, ad crebram confeſſiónem communionemque invítent; ægrótos frequenter étiam non vocáti ádeant, & quàm máximè póterunt, eorumdem conſciéntiæ cónſulant; tum dénique réliqua ómnia Parochórum múnera fidéliter exequantur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Burdigalenſi.

An. 1583. *Tit.* 18. *de Parochis.*

OBſervent Párochi ſui gregis vítia, & commúnia vel própria peccáta; iiſque corrigendis, cum omni manſuetúdine & caritáte, tùm públicè omnes, tùm privátim ſíngulos admonendo, diligéntiam adhíbeant. Si qui contentióne diſcordes fúerint, vel ódia in ìnvicem ſuſcéperint, aut ſimultátes exercúerint, curent eos quamprimùm ad pacem & fraternam concórdiam revocáre.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1551. *Seſſ.* 13. *de Ref.* *Cap.* 1.

SE Paſtóres memínerint ita præeſſe ſibi ſúbditis oportére, ut non eis dominentur, ſed illos tanquam fílios & fratres díligant: elaborentque ut hortando & monendo ab illícitis detérreant; ne, ubi delíquerint, débitis eos pœnis coercére cogantur. Quos tamen ſi quid per humánam fragilitátem peccáre contígerit, illa Apóſtoli eſt ab eis obſervanda præcéptio, ut illos árguant, óbſecrent in omni bonitáte & patiéntia; cùm ſæpè plus erga corrigendos agat benevoléntia quàm auſtéritas, plus exhortátio quàm comminátio, plus cáritas quàm poteſtas. Sin autem ob delicti gravitátem virgâ opus fúerit, tunc cum manſuetúdine ri-

gor, cum miſericórdia judícium, cum lenitáte ſevéritas adhibenda eſt.

SABBATO.

Ex Concílio Avenionenſi.

Ann. 1594. *Can.* 42.

STudióſè Párochus ſit ſollícitus de paupéribus ſuæ Paróchiæ, præſertim puellis nubílibus, víduis, órphanis, pupillis, ægrótis, sénio conſectis, aliiſque perſónis utráque miſericórdiâ indigéntibus, quibus & ipſe opituléntur, & álios hortátu ſuo ad id officium invítet. Præcípuè de iis Epíſcopum certiórem fáciat, ut qui commúnis eórum pater eſt, iiſdem patérnam curam præſtet.

De Viſitatione Epiſcopali.

DOMINICA OCTAVA *poſt Pentecoſten.*

Ex Concíliis * Tarraconenſi & ** Toletáno quarto.

* *Ann.* 519. *Cap.* 8.

** *Ann.* 633. *C.* 28.

MUltórum cáſuum experiéntiâ magiſtrante, repérimus nonnullas Diœceſánas eſſe Eccléſias deſtitútas: ob quam rem id hâc conſtitutióne decrévimus, ut antíquæ conſuetúdinis ordo ſervétur, & ánnuis vícibus ab Epíſcopo Diœceſáno viſiténtur; & ſi qua fortè Basílica reperta fúerit deſtitúta, ordinatióne ipsíus reparétur.... Quòd ſi ipſe aut languóre deténtus, aut áliis occupatiónibus implicátus, explére nequíverit, Preſbyteros probábiles aut Diáconos mittat, qui & réditus Baſilicárum & reparatiónes, & miniſtrántium vitam inquírant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Sueſſionenſi.

Ann. 744. *Can.* 4 & 5.

UNuſquiſque Présbyter qui in Paróchia eſt, Epíſcopo obédiens & ſubjectus ſit, & ratiónem & órdinem miniſtérii ſui Epíſcopo reddat, & ab eo Chriſma & Oleum petat: & quando jure canónico Epíſcopus círcumit Paróchiā, Abbátes & Presbyteri paráti ſint ad ſuſcipiendum Epíſcopum in adjutórium neceſſitátis. Supervenientes Preſbyteri de áliis regiónibus non ſuſcipiantur in miniſtérium Eccléſiæ, niſi priùs fúerint probáti ab Epíſcopo cujus Paróchia eſt.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1609. *Cap.* 27.

ECcléſias Epíſcopi viſitent moderáto comitátu, ne ſúbditos nímiis ſúmptibus ópprimant; eoſque ſecum aſſúmant, quos probátæ fídei & doctrínæ nóverint, & quorum íntegra fama iis ad quos proficiſcantur, exemplo eſſe poſſit. Abúſus, ſi qui irrépſerint, tollant: modos ſtátuant quibus in pósterum vitári poſſint.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. Cap.* 3.

VIſitatiónum (Epiſcopálium) præcípuus ſit ſcopus ſanam orthodoxamque doctrínam, expulſis hæréſibus, indúcere, bonos mores tuéri, pravos corrígere, pópulum cohortatiónibus & admonitiónibus ad religiónem, pacem, innocentiamque accéndere; cétera, proùt locus, tempus & occáſio feret, ex viſitántium prudéntiâ, ad fidélium fructum conſtitúere. Patróni (Eccleſiárum) nullátenùs ſe viſitatióni ornamentórum Ecclésiæ, aut bonórum ſtabílium ſeu fabricárum provéntibus immíſceant, niſi quàtenùs id eis ex inſtitutióne ac fundatióne cómpetat: ſed Epíſcopi ipſi hæc fáciant, & fabricárum réditus in uſus Ecclésiæ neceſſários & útiles, proùt ſibi expedíre magìs viſum fúerit, expendi curent.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto.

Ann. 1576. *Tit. de Viſit.*

PArochus aliuſve Ecclésiæ Rector, vel Præfectus, in qua animárum curam gerit, cùm viſitandus erit, paſtoráles Epíſcopi lítteras, viſitatiónis nómine éditas, duóbus ante illíus adventum próximis feſtis diébus, intrà Miſſárum ſolémnia, cùm pópuli frequéntia adeſt, de ſcripto récitet. Quam litterárum editórumve Epiſcopálium evulgatiónem recitationemve, & ſermóne, & concióne, & monitiónibus, & omni álio, tum público, tum priváto, cohortatiónum offício proſequátur, quò fidélium ánimos diligéntiùs præparet atque éxcitet ad ſuſcipiendum viſitatiónis Epiſcopális offícium ubérrimo ac ſalutári cum animárum fructu. Illud porrò curet ut nemo, chríſmate non antè confirmátus, modò ætáte in Confirmatiónis litteris Epiſcopálibus præſcriptâ ſit, illud ab eódem tunc non accípiat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Bracarenſi ſecundo.

Ann. 572. *Can.* 1.

EPíſcopi per Diœcéſes euntes, primùm diſcútiant Cléricos, quómodò órdinem Baptiſmi téneant, vel Miſſárum, & quáliter quæcumque officia in Ecclésia peragantur. Et ſi rectè quidem invénerint, Deo grátias agant; ſin autem mínimè, docére debent ignáros. Poſtquàm ergo ſuos Cléricos diſcúſſerint vel docúerint Epíſcopi, convocátâ plebe ipſíus Ecclésiæ, dóceant illos ut fúgiant peccáta; aut quod nolunt ſibi fíeri, non fáciant álteri. Sic pòſteà Epíſcopus de Ecclésia illa proficiſcátur ad áliam.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 24. *de Ref. Cap.* 10.

EPíſcopi, ut áptiùs quem regunt pópulum, poſſint in officio atque obediéntia

continére, in ómnibus his quæ ad viſitatiónem ſpectant, jus & poteſtátem hábeant ea ordinandi, moderandi, puniendi, & exequendi juxta Cánonum ſanctiónes, quæ illis ex prudéntia ſua pro ſubditórum emendatióne ac Diœcéſis ſuæ utilitáte neceſſária videbuntur; nec in his, ubi de viſitatióne aut morum correctióne ágitur, exémptio, aut ulla inhibítio, appellátio ſeu queréla, étiam ad Sedem Apoſtólicam interpóſita, executiónem eórum quæ ab Epíſcopis mandáta, decréta aut judicáta fúerint, ne quoquómodò impédiat, aut ſuſpendat.

De Conciliis, & de Synodis Diœceſanis.

DOMINICA IX.
poſt Pentecoſten.

Ex Commonitório Vincéntii Lirinenſis.

Ann. 434. *Cap.* 32.

QUid áliud Conciliórum decrétis enixa eſt Eccléſia, niſi ut quod ánteà ſimplíciter credebátur, hoc idem póſteà diligéntiùs crederétur? quod ánteà léntiùs prædicabátur, hoc idem póſteà inſtántiùs prædicarétur? quod ánteà ſecúriùs colebátur, hoc idem póſteà ſollicítius excolerétur? hoc, inquam, ſemper. Neque quidquam prætéreà Conciliórum ſuórum decrétis Cathólica perfécit Eccléſia, niſi ut quod priùs à majóribus ſolâ traditióne ſuſcéperat, hoc deinde pósteris étiam per ſcriptúræ chirógraphum conſignáret. Catholicórum hoc verè próprium, depóſita ſanctórum Patrum ſerváre, & damnáre profánas novitátes, ſicut dixit Apóſtolus.

FERIA SECUNDA.

Ex Epíſtola ſancti Leónis Papæ ad Anaſtáſium Theſſalonicenſem Epíſcopum.

Script. ann. 444. *Cap.* 5.

IN Synodo máximè conſtituendum quod ad Diſciplínam Eccleſiáſticam póterit pertinére. Meliùs enim culpa vitábitur, ſi inter Sacerdótes Dómini collátio frequéntior habeátur; & emendatióni páriter & caritáti plúrimùm præſtat adunáta ſocíetas. Illic, ſi quæ cauſæ natæ fúerint, præſtante Dómino ita póterunt terminári, ut conténtio nulla reſídeat, ſed ſólida inter fratres cáritas coaleſcat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tullenſi.

Ann. 859. *Can.* 2.

Aderat Æneas, Pariſ. Epiſc.

EPíſcopi ſecundùm ſacram auctoritátem uníti ſint, & mútuo conſílio atque auxílio pópulum ſibi commiſſum regant atque córrigant: & nemo ſe à ſolátio mútuo ſúbtrahat, ſed Synodáles conventus ſe-

undùm juſſiónem canónicam frequentáre procúrent; quàtenùs ordo eccleſiáſticus, qui quaſi jam fúerat obliterátus, quóniam Synodi frequentári non póterant, Epiſcopáli collatióne ad neceſsárium ac débitum ſtatum redúci præváleat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. Lib. 1. C. 26.

VAldè profutúrum ſanctæ Dei Eccléſiæ fuit, ut quia ordo canónicus docet, & in ipſis Concíliis adſint Presbyteri & Diáconi, & omnes qui ſe læſos exíſtimant, & Synodi experiantur exámen; ut adſint étiam uniuſcujuſque Epíſcopi erudíti viri, quos ad Chriſti milítiam ejuſque Eccléſiæ honórem utilitatemque præparat, quátenùs & céteris Eccléſiis noti ſint, & ſtúdium ac providéntia Epíſcopi ad aliórum exempla manifeſta fiant.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. Seſſ. 24. de Ref. Cap. 2.

PRovinciália Concília ſícubi omiſſa ſunt, pro moderandis móribus, corrigendis excéſſibus, controvérſiis componendis, aliiſque ex ſacris Canónibus permiſſis, renoventur. Synodi quoquè Diœcesánæ quotannis celebrentur, ad quas accédere teneantur qui Parochiálium Eccleſiárum curam gerunt, quicumque illi ſint,

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synódicis Odónis de Solíaco, Pariſienſis Epíſcopi.

Circa ann. 1199. in Synod. poſter.

DIe Domínicâ præcedenti Synodum, Sacerdótes in ſuis Paróchiis ſemper inquírant públicè in Eccléſia ſi qui ſint infirmi in Paróchia, & tértiâ ſubſequenti Fériâ eos vıſitent, ſi áliqui fúerint infirmi, étiam non requisíti; & fáciant quidquid neceſſe fúerit ad ſalútem animárum, ne mora quam ſunt factúri in Synodo, fiat occáſio períſculi eórum ſalúti: & ne magnam fáciant moram ſeſe viſitando & reficiendo, tam in via quàm in civitáte; quídam enim moram fáciunt, & magnum ímminet perículum ſalúti animárum.

SABBATO.

Ex Statútis Franciſci Harlæi, Pariſienſis Archiepíſcopi.

Ann. 1673. Synodo ultimâ.

STatúta Synodália quò religióſiùs ſerventur, præcípimus Párochis & Præſídibus Eccleſiárum, ut iis uſu confirmandis invígilent, & ſollícitè inquírant num qui adversus ea peccent: quòd ſi factum compérerint, nobis renuntiábunt. Promotórem verò noſtrum vólumus, omni probâtâ & legítimâ viâ, eórum violatóres judício pérſequi. Et quóniam inter ea nonnulla ſunt quæ ad Láicos étiam pértinent, ea præcípimus in Paróchiis inter Miſſárum ſolémnia promulgári.

Tu autem.

De Pontificum Vita domeſtica, & de veris Eccleſiaſticis quorum operâ utuntur in Diœceſeon regimine.

DOMINICA X.
poſt Pentecoſten.

Ex Concílio Carthaginenſi quarto.

Ann. 398. *Can.* 15, 26 & 35.

EPíſcopus dignitátis ſuæ auctoritátem fide & vitæ méritis quærat: diſſidentes fratres, ſive Cléricos, ſive Láicos, ad pacem magìs quàm ad judícium cohortétur. In Eccléſia & in conſeſſu Preſbyterórum ſublímior ſédeat; intra domum verò collégam ſe Preſbyterórum eſſe cognoſcat.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1573. *Tit.* 10.

EPíſcopus, cujus inprímis eſt ſacerdotálem dignitátem tuéri, ut Láici diſcant Sacerdótes tanquam parentes ab ipſis únicè in Chriſto díligi & coli étiam debére, effíciat ut ſemper illis à laicális órdinis viris débitus tribuátur locus & honor. Idem prætéreà ne patiátur Sacerdótem quemquam abjéctiùs ſe gérere, quàm Sacerdótis dígnitas póſtulat. Sacerdótes verò morbo, ſenectutiſve incómmodis affectos, qui ſacerdotále munus præſtáre néqueunt, inopiâque premuntur, in locum áliquem cogi curet, aut álio modo eis cónſulat & provídeat, ubi victus ſuppeditétur.

Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Pariſienſi, áliàs Meldenſi.

Ann. 846. *menſe Februario.* *Can.* 25 & 35.

Aderat Erchenradus, Pariſienſis Epiſcopus.

SAlúbre & decens eſſe cognóſcitur, ut non ſolùm, ſecundùm Apóſtolum, dómui ſuæ ſpiritáliter Epíſcopus bene præſit, verùm étiam & domum temporálem bene ordinátam & compóſitam, ſecundùm cómpetens miniſtérium ſuum, & de vicinitáte Eccléſiæ, & de conveniéntia Religiónis, & de receptióne páuperum vel hóſpitum hábeat: & ita ſit ordináta, ut quicumque converſatiónem & domos converſatiónis ipſíus víderit, habitácula ea Religiónis váleat computáre. Epíſcopus talem juxta ſe habére decertet, qui de fide & obſervatióne mandatórum Dei & prædicatiónis doctrínâ Preſbyteros plébium aſſíduè ínſtruat & informet.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Senonenſi.

Ann. 1460. *Art.* 2. *Cap.* 1.

Aderat Guillelmus Chartier, Pariſienſis Epiſcopus.

EPíſcopi vitæ mundítiâ, morum gravitáte & converſatiónis exemplo, ópere páriter & ſermóne, ómnibus víribus ſuis decréta Apoſtólicæ

Régulæ

æ in conſecratióne
i ſunt, & ea quæ
Scriptúris, Canóni-
ous, de Epíſcopis ſta-
liligenter obſervent.
iœcéſibus (niſi ex
ſſária, honeſta &
reſídeant, & prin-
poſt tempus viſita-
civitáte ſua manſió-
nt. In feſtivitátibus
s per ſe in Eccléſiis
niter célebrent. Ec-
viros in divínis
& Canónibus erudí-
ertim in viſitatióni-
ſemper hábeant.
em.

A QUINTA.

cílio Tridentíno.

3. *Seſſ.* 25. *de Ref. Cap.* 1.

olo Patrum noſtrórū
ncílio Carthaginenſi,
odus non ſolùm ju-
ſcopi modeſtâ ſupel-
menſâ, ac frugáli vi-
ti ſint, verùm étiam
vitæ génere, ac totâ
mo cáveant ne quid
uod à ſancto hoc in-
aliénum, quodque
icitátem, Dei zelum,
um contemptum præ
em.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1576. *Part.* 3. *Tit. de Epiſcopis.*

Família Epiſcopórum, Eccléſiæ ſúmptibus ſuſtentáta, in dómibus miniſtrórum Dei educáta, céteris propóſita eſſe debet ad imitatiónē chriſtianárum virtútum. Quamobrem ejúſmodi ſit, quæ prælúceat vitæ & morum exemplis. Qui (de famîlia) Clérici ſunt, vel Sacris initiáti, vel Sacerdótes, eórum óperâ ne Epíſcopi utantur ad offícii alicújus quod ſacerdotáli clericalíve Ordini minùs convéniat, actiónes.

SABBATO.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Ann. 816. *L.* 1. *C.* 138.

Eccléſiæ Prælάti de congregatióne ſibi commiſſa éligant boni teſtimónii fratres, in quibus ónera régiminis ſecúrè poſſint partíri: quibus étiam talem cónferant poteſtátem, ut vice illórum fungentes, & inobedientes corrípere, & obedientes hortando ad melióra váleant provocáre. Vice (Prælatórū) fungentes, ſicut álios præcédunt magiſtério, ita nimírùm innocentis vitæ infórment exemplo; ut, juxta Apóſtolum, exemplo ſint céteris in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte.

De Moribus & Officiis Canonicorum.

DOMINICA XI poſt Pentecoſten.

Ex Concílio Rothomagenſi.

Anno 1581. *De Epiſcopis & Capitulis, n.* 15.

CAnónici Cathedráliũ Eccleſiárum eâ ſint morum integritáte ornáti, ut nomen ſuum tuéri & retinére poſſint, ac præ áliis Cléricis Canónici ſeu Reguláres, ex obſerváta Eccleſiáſticæ Diſciplínæ perfé ctiùs régula, nomináti mereantur; à quibus céteros ſtúdium & amórem, ac tanquam régulam cultûs divíni non pígeat accípere.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Burdigalenſi.

Ann. 1624. *Cap.* 9.

CApítula quæ cápita populórum Epíſcopos máximè attingunt, univerſo pópulo conſpícua & clara eſſe oportet. Decet perſónas ita probitáte ac ſciéntiâ commendátas ad Canonicátus (Cathedrálium) elígere & aſſúmere, ut ex iis corpus Capítuli coaleſcens, ſenátus Epiſcopórum, unde conſílium arceſſant, mérito dici poſſit. Quóniam autem Dignitátes Eccleſiárum ſunt inſtitútæ quò accurátiùs Offícia pendantur divína, grávitas Sacerdótum in primis Chori ſubſélliis aſſidéntium eluceſcens, quémlibet exemplo ſuo ad ſua múnia ritè perſolvenda impellat.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Ann. 816. *L.* 1. *C.* 131.

CAnónici laudes Deo in commúne perſolventes pro ſuis, populorumque quorum oblatiónibus vivunt, delíctis, Dóminum exórent. Debent, juxta Apóſtolum, primùm ómnium ab his fieri obſecratiónes, oratiónes, poſtulatiónes, & gratiárum actiónes, pro ómnibus homínibus, pró régibus, & ómnibus qui in ſublimitáte ſunt conſtitúti; ut quiétam & tranquillam vitam agámus in omni pietáte & caſtitáte. Cáveant étiam ne pro réquie ſibi in locis divíno cúltui mancipátis conceſsâ, ótio tórpeant, ſed magìs in perſolvendis divínis láudibus promptióres ac devotióres exiſtant; ut per hanc quiétem bene operantes, ad eam quæ fine caret perveníre váleant.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Colonienſi.

Ann. 1536. *Part.* 3. *C.* 4 & 5.

CAnónici ſtatis ac débitis horis devótè reverenterque omnes, páriter ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini, alácriter modulantes; ſic tamen ne boátus confundat recitatiónem. Quàm autem à vero aberrant qui exíſtimant ſeſe non alicújus Officii in Eccléſia exercendi, ſed quiétis & inértiæ tantùm causâ, Canonicátus eſſe adeptos! periade atque ſatis ſit

paucis quibuſdam Cléricis ádmodùm ignáris, ténui prétio conductis, curam divíni Offícii committi; quod deinde hujuſcémodi mercenárii, non ſervátis témporum interſtítiis, ſyncopando tranſcurrunt, ínterim ipſis Canónicis totâ vitâ torpéntibus.

FERIA QUINTA.

Ex Concíliis * Colonienſi & ** Bituricenſi.

* *Ann.* 1536. *Part.* 3. *C.* 16.
** *Ann.* 1584. *Tit.* 34.

ANte ómnia curæ erit ne quis Canonicórum Sacris abſit; ſed ut qui emolumentum ferre volent, officium quoquè ſuum, propter quod benefícium datur, in Eccléſia gerant. Aurelianenſi Concílio cavétur Cléricos qui officio adeſſe contemnunt, eccleſiáſticam Diſciplínam ex arbítrio Epíſcopi receptúros.... Sciant autem omnes qui bona Eccléſiæ póſſident, & iis utuntur, ſi officium ſuum non impléverint, aut ab eccleſiáſtico órdine defécerint, ſe ad reſtitutiónem tenéri: quod cuíque in ſua receptióne ſignificétur.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Ann. 816. *C.* 145.

CAnónici diſcórdiam fúgiant; & quos diſcordantes invénerint, ad caritátis concórdiam révocent: amóri Chriſti nihil præpónant, próprio Epíſcopo ſecundùm canónicam conſtitutiónem obtémperent; doctrínis ſpirituálibus óperam dent, irreprehenſibíliter vivant: ſenióres ſpirituáliter junióres díligant: junióres ſenióribus obſéquium dignum exhíbeant. Doctióres minùs doctis nequáquam ſe præferant, ſed magìs eos cum caritáte ædíficent; neque hi qui nobilitáte géneris aut virtútum donis pollent, céteris ſe túmidè ſuperextollant.

SABBATO.

Ex Concíliis * Colonienſi & ** Turonenſi.

* *Ann.* 1536. *Can.* 10.
** *Ann.* 1583. *Tit.* 3.

CApítula Diſciplínæ multò majóri diligéntiâ obſerventur atque hácenùs. Id ità fiet, ſi non tam profánæ quàm res ſacræ in his tractentur, ſi de móribus inquirátur, ſi vita expendátur ſingulórum; & quod olim ſancti Patres feciſſe dignoſcuntur, extemporáli oratióne interdùm commoneantur fratres, & inprimis ad capeſſendas ſacras lítteras inſtigarentur, atque ut his óptimas horas collocárent, incitarentur.... multùm étenim Reipúblicæ chriſtiánæ intereſt ut ſint in Eccléſia viri docti, qui céteros ad juſtítiam & pietátem invítent & erúdiant. Ii ne ob librórum penúriam à lectióne ſe excusáre váleant, provideátur in unaquâque Eccléſia Cathedráli de bibliothéca, in qua boni libri, & ab Eccléſia cathólica recepti, potiſſimùm ſacri, juriſque divíni & canónici, recondantur; cujus curam hábeant à Capítulo deputandi.

Tu autem.

De Officii divini publicâ Celebratione, & privatâ Recitatione.

DOMINICA XII poſt Pentecoſten.

Ex Excerptiónibus Egberti, Eboracenſis Epíſcopi.

Circa ann. 747. *Can.* 28.

SEptem ſynaxes ſancti Patres canendas conſtituérunt, quas omni die Clerus ſíngulis Horis cánere debet; quarum prima eſt noctúrnális ſynaxis. Has ergo ſeptem ſynaxes omni die debémus ſollícitè réddere Deo pro nobis & pro omni pópulo chriſtiano, ſicut Pſalmiſta teſtátur, dicens: Sépties in die laudem dixi tibi ſuper judícia juſtítiæ tuæ; & ínſuper Miſſas non omíttere.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Pariſienſi.

An. 1528. *ſub Franc. de Pontecaro, Ep. Pariſ. Decr.* 18.

IN Cathedrálibus, ac Collegiátis, & Conventuálibus Eccléſiis, laudes divínæ per ſingulas Horas, non curſim ac feſtinanter, ſed tractim cum pauſa decenti, præſertim in médio cujúſlibet verſículi Pſalmórum, débitam faciendo inter ſolemne ac feriále Offícium differéntiam, reverenter ab ómnibus perſolvantur. Horas autem Canónicas dictúri, cùm in Choro fúerint, gravitátem ſervent quam locus & Offícium expoſcunt: non cum áliis confabulantes, ſeu colloquentes, aut lítteras ſeu ſcriptúras álias legentes; ſed omnes, præſertim qui majóri funguntur honóre, in pſalmis, hymnis & cánticis Deo alácriter modulentur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Trevirenſi.

Ann. 1549. *Decr.* 6.

OMnes qui Horis Canónicis perſolvendis deputáti ſunt, dent óperam ut collectis ánimis, quoad fieri poteſt, débitum penſum abſolvant; nec ita ſe hábeant ut, dum voce pſallunt, quidvis pótiùs quàm Deum ánimo cogitáre videantur; ſemper caventes ne prophéticum illud áudiant: Lábiis quidem me honórant, cor autem eórum longè eſt à me. Quid autem eſt voce quidem psállere, mente autem domum aut forum circumíre, niſi hómines fállere, & Deum irridére?

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Pariſienſi.

Ann. 1528. *Decr.* 18.

NEmo, cùm Horæ in commúni cantantur, legat vel dicat privátim Offícium. Nam non ſolùm Offícium quo obnóxius eſt, Choro ſúbtrahit, ſed & álios pſallentes perturbat. Horum autem tranſgreſſóres, illíus Horæ in qua circa prædicta excéſſerint, vel áliâ majóri, proùt tranſgreſſiónis grávitas exégerit, plectantur mulctâ.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Baſileenſi.

Ann. 1435. *Seſſione* 21. *Canone V. acceptato in Concilio Senonenſi ann.* 1460. *præſente & approbante Guillelmo Chartier, Pariſ. Epiſ.*

QUoſcumque Beneficiátos, ſive in ſacris conſtitútos, cùm ad Horas Canónicas teneantur, ádmonet hæc ſancta Synodus, ſi oratiónes ſuas Deo acceptas fore cúpiunt, ut non in gutture, vel inter dentes, ſeu degluticndo aut ſyncopando dictiónes, nec collóquia vel riſus intermiſcendo; ſed ſive ſoli, ſive aſſociáti, diurnum nocturnumque Officium reverenter verbiſque diſtinctis perágant; ac tali loco unde à devotióne non retrahantur, ad quam ſe diſpónere & præparáre debent, juxta id quod ſcriptum eſt: Ante oratiónem præpara ánimam tuam, ne ſis quaſi qui tentat Deum.

FERIA SEXTA.

Ex Synodo Diœceſána Mediolanenſi quarta, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1574. *Decr.* 20 & 21.

SAcerdos, Clericuſve ſacris initiátus, aut eccleſiáſticum benefícium óbtinens, ne morbi quidem causâ quo labórat, Canonicárum Horárum Officium omittat, niſi is ita gráviter morbo labóret, ut planè ſéntiat ſe illíus gravitáte impedíri quóminùs ſtatas preces horárias recitáre poſſit. Cùm ejúſmodi precum canonicárum Officium privátim præſtant, in Eccléſiam, ſi ei domus ſit conjuncta, aut ſaltèm domi in locum, quoad fieri poteſt, precatióni aptiórem, ſe recípiant; ut ánimo, qui díſtrahi quandóquè ſolet, ſe colligentes, ac pietátis ſtúdio accenſi, orent ſpíritu, orent páriter & mente in conſpectu Dómini, à quo ubérrimum hujus débitæ pietátis fructum cápient.

SABBATO.

Ex Synodo Diœceſána Mediolanenſi undécima, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1584. *Monit. de divino Officio.*

MArtyrológii uſus in Eccléſia Dei pervétus ita retentus eſt, ut in Choro públicè illud legi ſolemne ſemper fúerit. Quod in perpétuum deinceps ita retinéri mandámus, ut in Metropolitána Baſílica recitári ſólitum, in omni Collegiáta Eccléſia, tam urbis quàm Diœcéſis, de more in Choro recitétur. Sacerdótes & ſacris initiátos, qui divíni Offícii in Choro collegiátim recitandi lege devincti non ſunt, hortámur ut pro pietátis ſacerdotális ſtúdio, quò ardéntiùs Sanctórum exemplis ex Martyrológii étiam lectióne ad imitatiónem propóſitis, ad ſanctæ vitæ curſum progrediantur: idem quoquè inſtitútum uſumque cum Patrum régulis congruentem piâ ſollicitúdine ſuſcípiant.

DOMINICA XIII
poſt Pentecoſten.

Ex Libro beáti Agobardi, Lugdunenſis Epíſcopi, de correctióne Antiphonárii.

Ann. 829. *Num*. 19.

AD celebranda Miſsárum ſolémnia habet Eccléſia librum myſteriórum, fide puríſſimâ & concinnâ brevitáte digeſtum; habet & librum lectiónum congruâ ratióne collectum: ita étiam & Antiphonárium habeámus ómnibus humánis figmentis & mendáciis expurgátum, & per totum anni círculum ex puríſſimis ſanctæ Scriptúræ verbis ſufficientíſſimè ordinátum; quátenùs in ſacris Offíciis peragendis, juxta probatíſſimam fídei régulam, & paternæ auctoritátis venerábilem diſciplínam, una à nobis atque eádem cuſtodiátur forma oratiónum, forma lectiónum, & forma eccleſiaſticárum modulatiónum.

FERIA SECUNDA.

Ex Statútis Synodálibus Henríci de Gondíaco, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1608. *Can*. 29.

QUia eccleſiáſticæ pacis rátio éxigit ut, docente Apóſtolo, idipſum dicámus omnes, & non ſint in nobis ſchíſmata, ſed ſimus omnes perfecti & in eádem ſenténtia, idque non modò quoad Fídei Cathólicæ dógmata, ſed étiam quoad ritus & cæremónias divíni Officii & Sacramentórum; prohibémus ne quis Párochus per ſe, vel per Vicários, áliquid prædictárum cæremoniárum immútet, contra commúnem aliárum Eccleſiárum Parochiálium uſum à nobis approbátum, abſque noſtra auctoritáte & licentia: & ſi quid ab áliquo fúerit immutátum, illud emendétur & reſtituátur.

FERIA TERTIA.

Ex * Concílio Noviomenſi, & ** Synodo Trecenſi.

* *Ann*. 1344. *Cap*. 4.
** *Ann*. 1459.

PEr ſíngulas Eccléſias cujúſlibet civitátis vel diœcéſis, tam in Collegiátis, quàm áliis, ordinárius ſeu uſus divíni Offícii in modo officiandi qui in Eccléſiis Cathedrálibus obſervári conſuévit & teréri, inviolabíliter obſervétur... In número Collectárum in Miſſa dicendárum, & modo ſe habendi ad altáre, & tálibus hujúſmodi, Eccléſiæ Cathedráli Présbyter ſe conformet.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Ann. 816. *L*. 1. *C*. 132.

QUamvis ubíque Dóminum per poténtiam divinitátis novérimus eſſe, præcípuè tamen eum, cùm divíno aſſíſtimus Offício, per grátiam nobis crédimus adeſſe. Unde ſtudendum ut, cùm Eccléſiam, vel ad divínæ laudis débita ſolvenda, vel ad Miſſárum ſolémnia, intrámus, cum timóre & veneratióne competenti cœleſte compleámus Offícium; ne ſi, quod abſit, id negligenter aut inhoneſtè, vel tépidè, explevérimus, & ad perficiendum pigri

advenérimus, in ſenténtiam quâ dícitur: Maledictus homo qui opus Dei fécerit negligenter, miſerabíliter labámur. Ergo nobis obſervándum eſt ne quid in Eccléſia Dei ineptum, ne quid perverſum, ne quid índecens, aut cogitatióne, aut verbis, aut áctibus, perpetrémus; quátenùs Dóminus ad nos véniens, non quod condemnet in nobis, ſed pótiùs quod remúneret, invéniat.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

An. 816. L. 1. C. 133 & 137.

Tales ad legendum, cantandum & pſallendum in Eccléſia conſtituantur, qui non ſuperbè, ſed humíliter débitas Dómino laudes perſolvant, pluſque velint in lectióne, vel cantu, pópuli ædificatiónem, quàm populárem vaníſſimam adulatiónem. Studendum ſummópere Cantóribus ne donum ſibi divínitùs collátum vítiis fœdent, ſed pótiùs illud humilitáte, caſtitáte & ſobrietáte, & céteris ſanctárum virtútum ornamentis exornent; quorum melódia ánimos pópuli circumſtantis ad memóriam amoremque cœléſtium, non ſolùm ſublimitáte verbórum, ſed étiam ſuavitáte tonórum, quæ dicuntur, érigat. Pſalmi in Eccléſia, non excelſis atque inordinátis, ſeu intemperátis vócibus, ſed planè ac dilúcidè, & cum compunctióne cordis recitentur; ut & recitántium mens illórum dulcédine paſcátur, & audiéntium aures illórum pronuntiatióne demulceantur.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Pariſienſi.

Anno 1528. Decreto 17.

Curent Sacerdótes & Cléríci ſic ſuos cantus inſtitúere, ut modeſtâ honeſtâque pſallendi gravitáte, placidâque modulatióne próvocent excitentque ad devotiónem. Organórum uſum Eccléſia à Pátribus ad cultum ſervitiúmque divínum recépit. Nólumus ítaque quòd orgánicis inſtrumentis réſonet in Eccléſia laſcíva melódia, ſed ſonus omnínò dulcis, qui nihil præter hymnos divínos & cántica ſpirituália repræſentet.

SABBATO.

Ex Statútis Franciſci Harlæi, Pariſienſis Archiepíſcopi.

Ex Syn. anni 1674. Art. 32.

Diſtrictè prohibémus in Eccléſiis ac Capellis, étiam quæ exemptiónem prætendunt, profánis ac ſeculáribus modis fractas múſicas, órgana cantilénis ac ſonis modéſtiâ & gravitáte cantûs eccleſiáſtici indignis reſonántia, ſymphónias & muſicórum inſtrumentórum uſum in Offício Tenebrárum; mulíeres & puellas admitti ad cantandum in áliis quàm Communitátum ſexûs ipsárum Eccléſiis; ac dénique miſſis aut affixis programmátibus, ad múſicas eccleſiáſticas, quaſi ad theátra vel ſpectácula, Fidéles invitári.

DOMINICA XIV
poſt Pentecoſten.

Ex Concílio Colonienſi primo.
Ann. 1536. *Part.* 3. *C.* 13.

UTinam optando à Deo óptimo máximo conſequi poſsimus ne quiſquam, lucri causâ, divínis intereſſet, alióquì non acceſsúrus ſacra, véluti quem nummi magis quàm Dei amor in templum trahit, quæſtum pietátem eſſe putantem! qui non dúbio ex eórum número eſt de quibus Iſaías ait: Díligunt múnera, ſequuntur retributiónes. Sed intérim debet Clericus habére ſemper menti recónditum Chriſti verbum; Primùm quærite regnum Dei & juſtítiam ejus, & hæc ómnia adjicientur vobis.

FERIA SECUNDA.
Ex Concílio Remenſi.
Ann. 1583. *Tit.* 3. *de Cultu divino.*

CLérici præ céteris, prolatióne non præcípiti vel inarticulátâ, ſed íntegrâ ac certis quibuſdam cæſúris & intervallis diſtinctâ, ad Deum preces fundent, Pſalmoſque decantábunt. Ac ne cui precum multitúdo aut prolíxitas tædium géneret, nemoque eárum partem áliquam tácitus prætéreat, aut volubilitáte linguæ illas omnes ità percurrat ut plerumquè mentem lingua prævéniat, póterunt Epíſcopi, adhíbito Canonicórum & aliórum grávium virórum judício, preces ad eum modum redúcere, ut & Eccléſiæ dignitáti reſpóndeant, & fácilè ab ómnibus exolvi, pièque decantári poſſint.

Tu autem.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Remenſi.
Ann. 1564. *Congr.* 5.

QUóniam à primæva Breviárii inſtitutióne id antíqui Patres voluiſſe videntur, ut ſíngulis hebdómadis totum Pſaltérium recitarétur, in Breviário Davídici Pſalmi ità per dies ſíngulos diſponantur, ut totus Pſalmórum liber in unaquáque hebdómada recitétur. Item, quóniam máximus honor & reveréntia habenda eſt ſacro Diéi domínico, dicente Pſalmiſtâ: Hæc dies quam fecit Dóminus, in quantum fieri póterit, ſemper in eódem fiat Offícium de Die domínica, præterquàm in ſolemnióribus Feſtivitátibus.

Tu autem.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Narbonenſi.
Ann. 589. *Can.* 2.

PEr quemque Pſalmum *Gloria* dicátur omnipoténti Deo: per majóres verò Pſalmos, prout prolíxiùs fúerint, pauſatiónes fiant; & per quamcumque pauſatiónem *Gloria Trinitatis* Dño decantétur.

Tu autem.

FERIA QUINTA.
Ex Concílio Colonienſi primo.
Ann. 1536. *Part.* 2. *Can.* 6 & 11.

CUm olim à ſanctiſſimis Pátribus inſtitútum ſit ut ſolæ Scriptúræ ſacræ in Ec-

cléſia recitarentur, neſcímus quâ incúriâ accíderit ut in eárum locum ſuccéſſerint ália cum his néutiquam comparanda, atque ínterim hiſtóriæ Sanctórum tam incultè, ac tam negligenti judício conſcriptæ, ut nec auctoritátem habére videantur, nec gravitátem. Ergo amputátis ſupérfluis, & quæ ſuperſtitióſiùs invecta vidéri poſſint, ea tantùm quæ dignitáti Eccléſiæ & priſcis inſtitútis conſentánea fúerint, relinquantur.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Milevitáno ſecundo.

Ann. 416. *Can.* 12.

PReces vel Oratiónes, ſeu Miſſæ quæ probátæ fúerint, ſive Præfatiónes, ſive Commendatiónes, ſive mánuum impoſitiónes, ab ómnibus celebrentur, nec áliæ dicantur in Eccléſia; ne fortè áliquid contra fidem, vel per ignorántiam, vel per minus ſtúdium, ſit compóſitum.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *Part.* 2. *C.* 7.

SUnt in Clero zelum quidem Dei habentes, ſed non ſecundùm ſciéntiam; qui privátis affectibus ducti, efficiunt ut nova Feſta & Offícia præter Eccléſiæ auctoritátem ſolémniter celebrentur. Quo ínterim fit ut preces horáriæ, ac réliqua públicè recepta, pro affectu cujúſlibet fácilè noventur; id quod nobis non ſatis probátur. Neque enim errârunt Patrès, à quorum inſtitútis in dicendis précibus útinam tam longè diſceſſum non fuiſſet! Quòd ſi his afféctibus ſingulórum indulgébitur, tandem antíquus ritus pénitùs evaneſcet.

De Precibus pro Defunctis. De Exequiis & Cœmeteriis.

DOMINICA XV *poſt Pentecoſten.*

Ex Concílio Emeritenſi.

Ann. 666. *Can.* 19.

PRo Eccléſiis in quibus Preſbyter juſſus fúerit per ſui Epíſcopi ordinatiónem præeſſe, ſíngulis diébus Domínicis ſacrifícium Deo procúret offerre; & eórum nómina à quibus eas Eccléſias conſtat eſſe conſtructas, vel qui áliquid his Eccléſiis videntur aut viſi ſunt contuliſſe, témpore Miſſæ, ſi ab hac deceſſérunt luce, cum defunctis fidélibus recitentur.

Tu autem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 10.

SAncta & ſalúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur. Id Párochi ſédulò præſtábunt. Nullus, ínſcio vel non approbante Epíſcopo, mórtuum in fúnere hábitâ oratióne laudábit. Con-

ctio tamen áliqua habéri póterit, quâ humánæ tantùm miſériæ ſtatus, mortis judiciique neceſſitas, qualitaſque deſcribétur.

Tu autem.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 25. *Decret. de Purgatorio.*

CUrent Epíſcopi ut Fidélium vivórum ſuffrágia, Miſsárum ſcílicet ſacrifícia, oratiónes, eleemóſynæ, aliáque pietátis ópera quæ à Fidélibus pro áliis Fidélibus defunctis fíeri conſuevérunt, ſecundùm Eccléſiæ inſtitúta piè & devótè fiant; & quæ pro illis ex teſtatórum fundatiónibus vel áliâ ratióne debentur, non perfunctóriè, ſed à Sacerdótibus & Eccléſiæ Miniſtris, & áliis qui hoc præſtáre tenentur, diligenter & accurátè perſolvantur.

Tu autem.

FERIA QUARTA.

Ex Tractátu Jonæ, Aurelianenſis Epíſcopi, de Inſtitutióne Laicáli.

Ann. 830. *Lib.* 2. *Cap.* 15.

NUllátenùs audiendi ſunt illi qui dicunt quòd nullæ áliæ eleemóſynæ opitulári poſſint defunctis, niſi ſolúmmodò quæ Sacerdótibus dantur, & ſacrifícia quæ per eos Deo offeruntur. Hoc qui credunt & dicunt, aut ignorántiâ aut certè aliórum perſuaſióne falluntur. Credíbile ſanè eſt quòd hæc perſuáſio, quâ símplices id crédere & dícere videntur, ex fonte avarítiæ procéſſerit: ſancta quippe mater Eccléſia pro defunctis ſuis non ſolùm ſacrifícia altáris, ſed étiam quaſcumque álias eleemóſynas offerre conſuévit.

Tu autem.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Narbonenſi.

Ann. 1669. *Cap.* 24.

INtrà Eccléſiam, & máximè propè altáre, non ità fácilè admittantur ſepeliendi, ſed illi tantùm quos aut dígnitas eccleſiáſtica, aut nóbilis proſápia, aut virtútis laudábilis ſplendor, commendárint. Quòd ſi ſepulcra intra Eccléſiam conſtrúxerint, ſuper ſoli planítiem non attollantur. Sórdidas exactiónes, & pro exéquiis defunctórum illícitas pactiónes à Sacerdótibus fíeri non permittant Epíſcopi; & in hoc deprehenſos Sacerdótes, quâ decet severitáte púniant.

Tu autem.

FERIA SEXTA.

Ex Statútis Synodálibus Euſtáchii de Belláio, Pariſienſis Epíſcopi.

Ann. 1557. *Can.* 8 & 9.

SUpérflua fúneris & exequiárum pompa vitétur, quæ ad vivórum pótiùs quàm defunctórum ſolátium inventa eſt. Defunctis enim ſubvéniunt preces, eleemóſynæ, jejúnia, oblatiónes, & Miſſæ ſacrifícium. Cœmetérium, ubi mortuórum córpora ad extrémum uſque judícium dórmiunt, in honóre eſt habendum. Proinde prohibémus in Cœmetériis plebíſcita ac Laïcórum pública concília ac chóreas exer-

téri, necnon núndinas & cantiónes impudícas decantári. Cœmetéria étiam à ſórdibus & ſtercóribus mundári jubémus. Eccléſiæ quoquè pædóres ac ſitus contractus, & cétetæ immundítiæ excutiantur.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quarto, ſub ſancto Cárolo.

An. 1576. *Part.* 1. *tit.* 14 & 17.

CŒmetéria ut muro, vel áliàs, tutè úndique ſepiantur, & eórum ingreſſus béſtiis occludátur, curet Epíſcopus diligenter. In eórum médio crux fírmiter erecta ſit. Cœmetéria Rectóri aut étiam áliis úſui ne ſint, res profánas oneráve aſportántibus, hàcque & illàc per Eccléſiam ſacraque loca, quaſi per viam públicam tranſeúntibus.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

De Ambitione à Clericis fugienda.

DOMINICA XVI *poſt Pentecoſten.*

Ex ſancto Ambróſio Epíſcopo.

Epiſt. 63. *ad Vercell. ſcriptâ ann.* 396. *in Decr. Grat. diſt.* 63. *Et lib.* 1. *Offic. Cap.* 22.

NEóphytus prohibétur ordinári, ne extollátur ſupérbiâ. Tamen, ſi non deeſt humílitas cómpetens ſacerdótio, ubi cauſa non hæret, vítium non imputátur... Ergo bonis áctibus & ſincéro propóſito nitendum ad honórem árbitror eccleſiáſticum, ut neque reſupína arrogántia, vel remiſſa negligéntia ſit, neque turpis affectátio & indecóra ambítio. Ad ómnia abundat ánimi directa ſimplícitas, satíſque ſeipſa commendat.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Epíſtola ſancti LeónisPapæ, ad Epíſcopos Mauritániæ Cæſarienſis.

Script. ann. 440. *Cap.* 4.

SI ad honóres mundi ſine ſuffrágio témporis, ſine mérito labóris, indignum eſt perveníre, & notári ámbitûs ſolent, quos probitátis documenta non ádjuvant; quàm díligens & quàm prudens habenda eſt diſpensátio divinórum múnerum & cœléſtium dignitátum, ne in áliquo Apoſtólica & Canónica Decréta violentur, & his Eccléſia Dómini regenda credátur, qui (ſunt) legitimárum inſtitutiónum néſcii & totíus humilitátis ignári!

FERIA TERTIA.

De Sermóne Synodáli Stéphani, Ex-Abbáte ſanctæ Genovéfæ, Tornacenſis Epíſc.

Ann. 1177. *Serm.* 1.

NOn quid fiat, ſed quid fíeri débeat attendámus,

Generális enim eſt régula illa, & quæ locum habet in omni Sacerdóte, ſummo, médio, infimove, ut (ad régimen) quærátur cogendus, rogátus recédat, invitátus fúgiat; ſola illi ſuffragétur neceſſitas ſe non excuſandi. Si áliter factum eſt, viriáta eſt régula, & pérdidit offícium ſuum. Inter hæc clamat legis auſtéritas, ſtat rigor Canónum intráre volentes arcens.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

DIE XV. AUGUSTI.

IN FESTO
ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIÆ,
VIRGINIS.

Ex ſancto Bernardo.

Epiſt. 174. *num.* 2 & 3.

EXalta (Matrem Dómini, vírginem régiam) exaltátam ſuper choros Angelórum ad cœléſtia regna. Hæc de illa cantat Eccléſia, & dócuit illum diem cum ſumma veneratióne recolendum, quo aſſumpta de ſéculo nequam, cœlis quoquè íntulit celeberrimórum feſta gaudiórum.

Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE
SS. PATRONORUM,
ubi deeſt proprius Canon.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religióſiùs íncolæ uniuſcujuſque Paróchiæ feſtum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Eccléſia dicáta eſt, cohortatiónibus agat Párochus ut ánimo piè répetant religióſas ejus ſanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm ſempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum ſalútis patrocínium ſuſcépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus eſt & cuſtos, quò ad illíus imitatiónem magìs Fidéles inflammentur, id Párochus præſtet, cum frequéntior in Eccléſia pópulus adeſt, ut ipſe aut álius in ſuggeſtu res ejus ſanctè admirabiliterque geſtas, morum diſciplínam, pietátis ſtúdia ac virtútes pronúntiet.

IN DEDICATIONE ET ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concilio Pariſienſi ſexto.

Ann. 829. *Lib.* 2. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Basílicas Deo dédicant, ut omnes qui illuc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad Deum clamáverint, conſolatiónis ejus benefícia conſequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujúſmodi loca ad Deum exorandum, ſibique propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Chriſtiáni;) dignoſque ſe aſpéctibus Angélorum, quorum conventus mínimè ibi adeſſe dubitantur, exhíbeant.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ET ANNIVERSARII ECCLESIÆ.

Ex Concilio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *Part.* 9. *Cap.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tam fidélis Animæ, quàm Eccléſiæ cum Chriſto deſponſatiónem: ipſa enim Eccléſia Cathólica, ex multis lapídibus vivis adunáta, verum Dei Templum eſt. Quòd ſi Dei Templum ſumus, altáre intùs habémus. In hoc altáre fit ſacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum aſcendunt: ad cor enim réſpicit Deus. Quamobrem niſi ómnia quæ in hujuſcémodi conſecratióne extériùs aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parùm hinc nobis fructûs accéſſerit.

INDEX PSALMORUM.

Pſalmi. *Paginæ.*

119 AD Dóminum, cùm tribulárer. 62.
27 Ad te, Dómine, clamábo. 6.
24 Ad te, Dómine, levávi. 40.
122 Ad te levávi óculos meos. 79.
28 Afferte Dómino, fílii Dei. 127.
77 Atténdite, pópule meus. 68.
48 Audíte hæc, omnes gentes. 118.

118 BEáti immaculáti in via. 14.
127 Beáti omnes qui timent Dóminum. 131.
31 Beáti quorum remiſſæ ſunt. 64.
40 Beátus qui intélligit. 117.
1 Beátus vir qui non ábiit. 1.
111 Beátus vir qui timet Dóminum. 25.
33 Benedícam Dóminum in omni témpore. 93.
103 Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus. 30.
102 Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. 77.
143 Benedíctus Dóminus Deus meus. 132.
84 Benedixiſti, Dómine, terram tuam. 53.
91 Bonum eſt confitéri Dómino. 35.

95 CAntáte Dómino cánticum novum: cantáte. 41.
149 Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus. 128.
97 Cantáte Dómino cánticum novum, quia. 42.
18 Cœli enarrant glóriam Dei. 49.
74 Confitébimur tibi, Deus. 119.
110 Confitébor tibi, Dómine.... in concílio. 24.
9 Confitébor tibi, Dómine.... narrábo. 66.
137 Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti. 96.
104 Confitémini Dómino, & invocáte. 31.
135 Confitémini Dómino, quóniam.... Confitémini. 35.
106 Confitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui. 51.
117 Confitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc. 13.
105 Confitémini Dómino, quóniam.... Quis loquétur. 33.
15 Conſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te. 82.
115 Crédidi, propter quod locútus ſum. 95.
4 Cùm invocárem, exaudívit me Deus. 27.

D i.	*Paginæ.*
De profundis clamávi ad te, Dómine.	80.
Deus, áuribus noſtris audívimus.	107.
Deus deórum Dóminus locútus eſt.	58.
Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.	9.
Deus, Deus meus, réſpice in me.	111.
Deus, in adjutórium meum intende.	9.
Deus, in nómine tuo ſalvum me fac.	103.
Deus, judícium tuum regi da.	50.
Deus, laudem meam ne tacúeris.	61.
Deus miſereátur noſtrî.	91.
Deus noſter refúgium & virtus.	128.
Deus, quis símilis erit tibi.	120.
Deus, repuliſti nos.	130.
Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	78.
Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam.	65.
Deus ultiónum Dóminus.	78.
Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus.	45.
Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.	4.
Dixi: Cuſtódiam vias meas.	98.
Dixit Dóminus Dómino meo.	24.
Dixit injuſtus, ut delinquat.	71.
Dixit insípiens.... in iniquitátibus.	43.
Dixit insípiens.... in ſtúdiis ſuis.	81.
Dómine, clamávi ad te.	63.
Dómine, Deus meus, in te ſperávi.	48.
Dómine Deus ſalútis meæ.	125.
Dómine Dóminus noſter.	39.
Dómine, exaudi oratiónem meam: áuribus.	126.
Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor.	110.
Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.	76.
Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére.	47.
Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam.	115.
Dómine, non eſt exaltátum cor meum.	81.
Dómine, probaſti me.	113.
Dómine, quid multiplicáti ſunt.	3.
Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo.	49.
Dómine, refúgium factus es nobis.	91.
Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus.	52.
Dóminus illuminátio mea.	92.
Dóminus regit me.	93.
Dóminus regnávit, decórem indútus eſt.	95.
Dóminus regnávit, exultet terra.	52.
Dóminus regnávit, iraſcantur pópuli.	43.

60 Exaudi, Deus, deprecatiónem meam.
63 Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm d
54 Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne.
16 Exaudi, Dómine, juſtítiam meam.
39 Expectans expectávi Dóminum.
80 Exultáte Deo adjutóri noſtro.
32 Exultáte, juſti, in Dómino.
67 Exurgat Deus, & diſſipentur.

86 FUndamenta ejus in móntibus ſanctis.

85 INclína, Dómine, aurem tuam.
125 In convertendo Dóminus.
10 In Dómino confído.
113 In éxitu Iſrael de Ægypto.
70 In te, Dómine, ſperávi.... & éripe me.
30 In te, Dómine, ſperávi.... in juſtítia.

65 JUbiláte Deo, omnis terra, pſalmum.
99 Jubiláte Deo, omnis terra, ſervíte.
34 Júdica, Dómine, nocentes me.
42 Júdica me, Deus, & diſcerne.
25 Júdica me, Dómine, quóniam.

121 LÆtátus ſum in his.
145 Lauda, ánima mea, Dóminum.

Index Pſalmorum.

Pſalmi.		*Paginæ.*
47	MAgnus Dóminus, & laudábilis.	129.
131	Meménto, Dómine, David.	131.
56	Miſerére meî, Deus, miſerére meî.	122.
55	Miſerére meî, Deus, quóniam.	116.
50	Miſerére meî, Deus, ſecundùm.	133.
100	Miſericórdiam & judícium.	50.
88	Miſericórdias Dómini in æternum.	86.
126	NIſi Dóminus ædificáverit domum.	86.
123	Niſi quia Dóminus erat in nobis.	46.
36	Noli æmulári in malignántibus.	59.
61	Nonne Deo ſubjecta erit.	118.
75	Notus in Judæa Deus.	120.
46	OMnes gentes, pláudite mánibus.	42.
107	PArátum cor meum, Deus.	88.
72	QUàm bonus Iſrael Deus.	44.
83	Quàm dilecta tabernácula tua.	92.
2	Quare fremuérunt gentes.	3.
41	Quemádmodùm desíderat cervus.	75.
124	Qui confídunt in Dómino.	80.
51	Quid gloriáris in malítia.	99.
90	Qui hábitat in adjutório Altíſſimi.	28.
79	Qui regis Iſraël, intende.	94.
128	SÆpè expugnavérunt me.	113.
68	Salvum me fac, Deus.	102.
11	Sàlvum me fac, Dómine.	98.
57	Si verè útique juſtítiam.	109.
136	Super flúmina Babylónis.	46.
64	TE decet hymnus, Dèus, in Sion.	72.
94	VEníte, exultémus Dómino.	2.
5	Verba mea áuribus pércipe, Dómine.	71.
76	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum.	39.
141	Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dóminum.	63.
12	USquequò, Dómine.	64.
73	Ut quid, Deus, repuliſti in finem?	130.

Ego dixi : In dimidio.
Exultávit cor meum.
Incípite Dómino in tympanis.
Magníficat ánima mea.
Magnus es, Dómine.
Miſerère noſtrî, Deus.
Nunc dimittis.
Urbs fortitúdinis noſtræ.

Index Pſalmorum Gradualium.

Pſalmi.

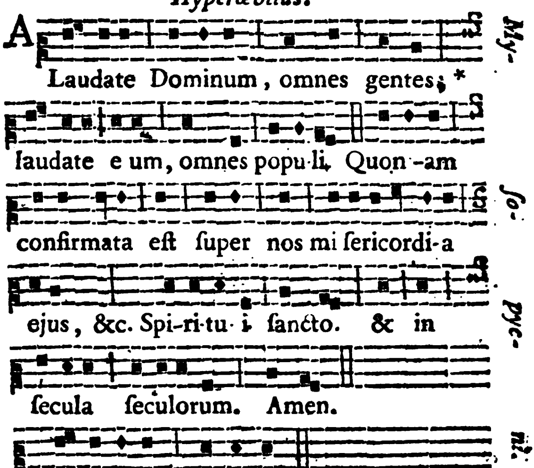
119 AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi.
120 Levavi óculos meos in montes.
121 Lætatus ſum in his quæ dicta ſunt.
122 Ad te levávi óculos meos.
123 Niſi quia Dóminus erat in nobis.
124 Qui confídunt in Dómino.
125 In convertendo Dóminus.
126 Niſi Dóminus ædificáverit domum.
127 Beáti omnes qui timent Dóminum.
128 Sæpè expugnavérunt me à juventúte.
129 De profundis clamávi ad te, Dómine.
130 Dómine, non eſt exaltátum cor meum.
131 Mémento, Dómine, David.
132 Ecce quàm bonum & quàm.

INTONATIONES ET TERMINATIONES
Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

In hocce Breviario ad Antiphonas quiſque Tonus ſuo numero notatur: variæ etiam cujuſque Toni ſpecies ſeu Modi ſuis litteris deſignantur; completi, majuſculis; minuſculis verò, incompleti. Modus autem completus ille eſt qui in ſingulis Pſalmi Verſibus deſinit in legitimam Toni ſui finalem: incompletus verò qui, non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè terminatur.

I.

Hyperæolius.

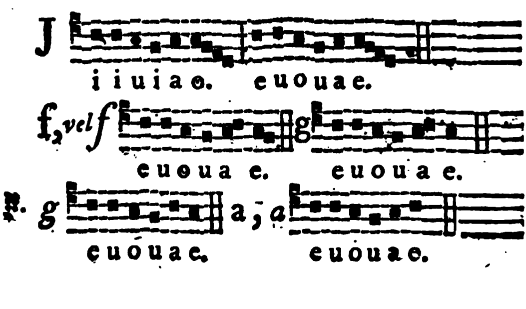
Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

Hyperdorius.

Sequens deſinit pariter in D, *majuſç. ſed cùm ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſitque de primo, caracterum defectu notatur per* J. *caudatum.*

In Tonis imparibus, qui & authenti dicuntur, intonatio Canticorum evangelicorum eadem eſt ac Pſalmorum ; in plagiis verò ſeu paribus differt, ut ſuis locis notatur.

I I.

Hypoæolius.

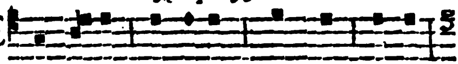
Hypodorius.

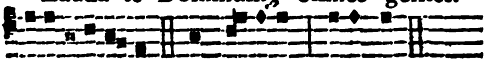
Me- ſo- Pyc- ni.

III.

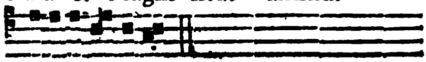
Hyperphrygius.

E

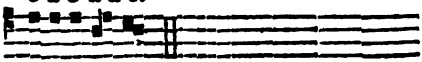
Lauda-te Dominum, omnes gentes.

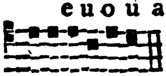
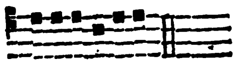
e u o u a e. Magni- ficat * anima.

a, *a*

e u o u a e.

à, *à*

e u o u a e.

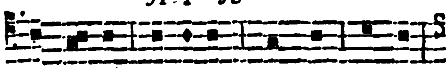
b *ε*, *c*

e u o u a e. e u-o u a e.

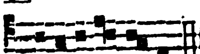
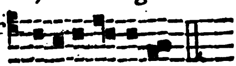
De Hyperlocrio nulla extat Antiphona; neque de Myxolocriis.

IV.

Hypophrygius.

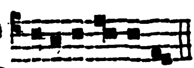
E

E Lauda-te Dominum, omnes gentes.

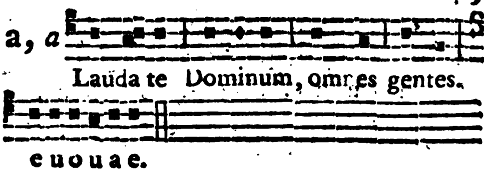
 f, *f*

e u o u a e. e u o u a e.

Sequens licèt incompletus notatur per majuſc. ob rationem in Antiphonario allatam.

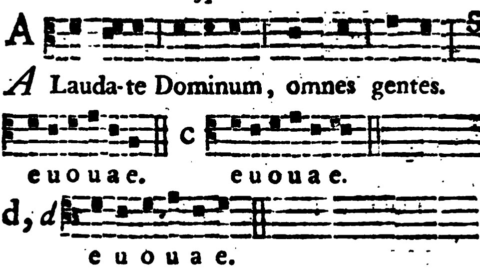
D

D - e u o u a e.

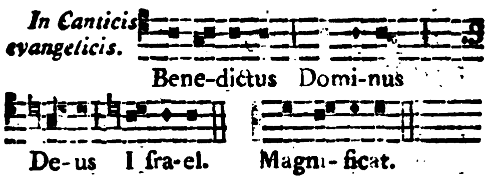
Ba-

Hypolocrius.

ry-

pyc-

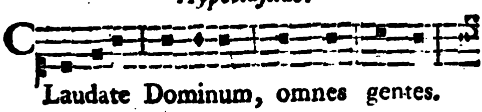

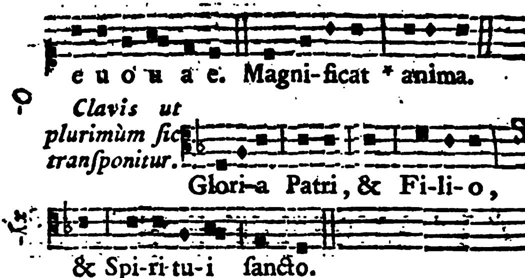
ni.

Hypolocrius cani poteſt ad chordas Hypophrygii, ſed tunc dieſi aliquandò opus eſt in Antiphona ad chordam f.

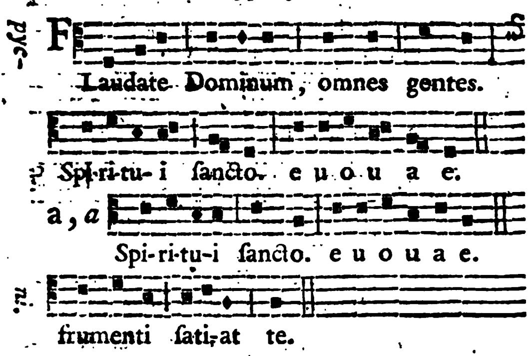
V.

Hyperiaſtius.

Hyperlydius.

VI.

Hypoiaſtius.

In Canticis evangelicis.
Bene-dictus Dominus
De- us I-ſra-el. Magni- ficat * anima
me- a Dominum.
Lauda-te Dominum, omnes gentes.
& in ſecula e u o u a e.
In Canticis evangelicis.
Be-ne- dictus Dominus
De- us I-ſra-el. Magni- ficat.
In præcedentibus Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.
Lauda-te
Dominum, omnes gentes.
Lauda-te Dominum, omnes gentes.

Hyperſidius.

V I I.

Hypermyxolydius.

VIII.

Hypomyxolydius.

In Canticis evangelicis.

Hæc quatuor ultima verba dicuntur ſub eodem cantu in ſecundo modo.

Notandum Intonationes ſuprà notatas ſervari tantùm in primo cujuſque Pſalmi verſu, ceteros verò verſus à dominante in directum inchoari; quod & obſervatur in Canticis evangelicis, niſi Organa pulſentur: tunc enim verſus qui canuntur à Choro, eodem modo inchoantur quo primus.

Mediatio autem in iiſdem Canticis eadem ſemper eſt ad ſingulos verſus, quæ ad primum. Quia verò in primo verſu Cantici Magnificat *propter brevitatem mediatio compleri nequit, in ceteris ejus verſibus ad eam recurrendum eſt quæ ad* Benedictus *ſuprà notatur.*

MONITUM.

AD intelligentiam vocabulorum *Meſopycni*, *Barypycni* & *Oxypycni*, quæ ex antiquo uſu Tabulis Modorum Pſalmodiæ Eccleſiæ Pariſienſis adnectuntur, hîc dicendum viſum eſt inventa fuiſſe hæc nomina à veteribus Græcis, & ad Latinos tranſlata, ad ſignificandos varios ſitus hemitonii in Tetrachordo inferiore, ſeu cujus infima chorda ipſa eſt chorda finalis, quia ex eo ſitu omne cantuum genus, omniſque varietas exurgit. Hemitonium autem ab iiſdem Græcis per metaphoram Πυκνον dictum eſt, quia minore ſpatio, ſtrictiorique intervallo deſignatur ac cognoſcitur.

Igitur cantus primi & ſecundi Modi Gregoriani vocantur Μεσοπύκνοι ſive *Meſopycni*; quia in Antiphonis utriuſque Modi, ac Pſalmodiis completis, vel Reſponſoriis, talis eſt chorda finalis, ſeu chorda in quam deſinunt iſti cantus, ut ſupra ſe immediatè habeat chordam uno tono diſtantem, poſteà chordam diſtantem hemitonio tantùm, deinde chordam tono diſtantem à præcedente: quo fit ut hemitonium exurgat ex ſono duarum chordarum, quæ medium Tetrachordi occupant, ut videre eſt in figuris ſequentibus.

re . . . . . ⎫ ſol . . . . .
ut——— *vel* ⎬ fa———
ſi . . . . . ⎪ mi . . . . .
Chord. fin. la——— ⎭ re———

In cantibus verò Antiphonarum, vel Pſalmodiarum completarum, aut Reſponſoriorum tertii & quarti Modi, hemitonii ſitus alius eſt: ſiquidem conficitur iſtud hemitonium ope chordæ finalis, ſeu in quam deſiturus eſt cantus, & ope illius quæ immediatè ſuperponitur: poſteà ſequi-

tur tonus ab iſta ſecunda corda ad tertiam, ac rursùs tonus à tertia chorda ad quartam. *Inde* iſti Modi vocati ſunt Βαρυπυκνοι vel *Barypycni*, quia hemitonium auditur in chordis gravioribus ſeu inferioribus Tetrachordi, ut patet ex ſequentibus figuris.

la——— re......
ſol.... *vel* ut———
fa——— fa......
mi...... la———

Denique in cantibus Antiphonarum vel Pſalmodiarum completarum, aut Reſponſoriorum de quinto, ſexto, ſeptimo & octavo Modo, talis eſt hemitonii ſitus (ſi paucos cantus excipias) ut in loco acutiori ſeu ſuperiori Tetrachordi *ſæpè* ſæpiùs audiatur: quo ſit ut à chorda in quam deſinit cantus, ad chordam præcedentem ſit unus tonus, ab iſta ſecunda chorda ad tertiam rursùs tonus, & à tertia chorda ad acutiorem Tetrachordi hemitonium duntaxat. Inde Græci finxerunt nomen Οξυπυκνος quo deſignârunt cantus qui *Barypycnis* prorſus oppoſiti ſunt. Situm hemitonii indicant figuræ ſequentes.

fa——— fa....... ut———
mi...... la——— ſi......
re——— *vel* ſol.... *vel* la———
ut....... fa——— ſol.....

Cantus Oxypycni à recentioribus *Majores* vocantur. Meſopycni verò & Barypycni *Minores* appellantur, habitâ ratione ſitûs hemitonii ſupra chordam finalem, apud Græcos: & ut à Meſopycnis ſecernantur, à quibuſdam *Minores-inverſi* vocantur, quia hemitonium habent infimo loco.

